

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
(The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

(The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564

โครงการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนา
การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

เสนอ

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำนำ

พื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกครอบคลุมพื้นที่สำคัญ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ ทั้งนี้ประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ไทยที่มีต่อปวงชนชาวไทยตราบจนปัจจุบัน อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและสมบูรณ์ทั้งในแง่ของวัฒนธรรมประเพณีที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

เพื่อนำสู่การพัฒนายกระดับการท่องเที่ยวได้ดำเนินการตามกระบวนการในการพัฒนาแผนแม่บทซึ่งประกอบไปด้วย การศึกษาข้อมูลทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยว และการบูรณาการการท่องเที่ยวในด้านที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการกำหนดแผนเพื่อการพัฒนาอันจะนำไปสู่เป้าหมายอย่างยั่งยืนและได้ผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นร่างแผนแม่บทฯ เพื่อกำหนดการพัฒนาแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับโลก ซึ่งประกอบไปด้วยกลยุทธ์การดำเนินงานรวมถึงแผนปฏิบัติการที่จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมและใช้เป็นกรอบในการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่และการบริหารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1-1
1.1 หลักการและเหตุผล	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1-2
1.3 พื้นที่ที่ศึกษาและพื้นที่โครงการ.....	1-3
1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน	1-3
1.5 ระยะเวลาการดำเนินการ	1-3
1.6 ผลการดำเนินงาน.....	1-4
2 การศึกษาข้อมูล สํารวจ วิเคราะห์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา นโยบาย ผังเมือง แผนงาน และโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษา	2-1
2.1 ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิเพื่อถอดบทเรียน การพัฒนา การบริหารจัดการ ผลกระทบ ปัญหาและอุปสรรค แนวทางการแก้ไขและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้นแบบ French Riviera และ Italian Riviera และศึกษาข้อมูลทุติยภูมิในพื้นที่ที่ประสบ ความสำเร็จในการพัฒนา การท่องเที่ยวในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (Best Practice).....	2-1
2.1.1 กรณีศึกษา	2-1
2.1.2 สรุปความสัมพันธ์ของกรณีศึกษากับพื้นที่.....	2-4
2.2 ศึกษาและทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559) แผนปฏิบัติการพัฒนา การท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) (คลังเตอร์) และแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่	2-6
2.2.1 ผลการศึกษาและทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559)	2-6
2.2.2 แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเล ตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563).....	2-13
2.2.3 ผลการศึกษาและทบทวนแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่	2-19
2.2.4 ผลการศึกษาแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนา การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) (คลังเตอร์)	2-26
2.2.5 มาตรการทางผังเมืองระดับต่างๆ.....	2-27
2.2.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว.....	2-31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	2.2.7 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และโครงการที่เกี่ยวข้อง.....	2-31
	2.2.8 สรุปภาพรวมการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ กับกลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา.....	2-35
3	สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยว.....	3-1
	3.1 ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในพื้นที่ แนวโน้มรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในช่วงปี 2556-2561	3-1
	3.2 แนวโน้มคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามายังพื้นที่	3-11
	3.3 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามายังพื้นที่.....	3-13
4	ศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยว.....	4-1
	4.1 ศักยภาพรวมของพื้นที่	4-1
	4.2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่	4-102
	4.3 ข้อคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละเขตพัฒนาการท่องเที่ยว	4-109
	4.3.1 ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ รอบที่ 1	4-109
	4.3.2 ผลการจัดประชุมเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ รอบที่ 2	4-115
	4.3.3 ผลการจัดประชุมการนำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560 - 2564	4-126
5	การกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และผังแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว	5-1
	5.1 การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา.....	5-1
	5.1.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี	5-2
	5.1.2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	5-15
	5.1.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดชุมพร.....	5-21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5.1.4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา จังหวัดระนอง	2-28
5.2 ภาพรวมของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่	5-32
5.3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับประเทศ ระดับภาค และระดับภูมิภาค	5-40
5.3.1 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศ	5-40
5.3.2 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค	5-41
5.3.3 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับจังหวัด	5-42
5.4 การกำหนดกรอบ และเป้าหมายการพัฒนา	5-43
5.5 ผังแนวคิดการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว	5-46
5.6 การกำหนดตำแหน่งทางการท่องเที่ยวรายจังหวัด	5-49
5.7 ภาพแสดงเส้นทางท่องเที่ยวพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก	5-85
6 แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564	6-1
6.1 วิสัยทัศน์	6-1
6.2 วัตถุประสงค์	6-1
6.3 พันธกิจ	6-2
6.4 เป้าประสงค์	6-2
6.5 ตัวชี้วัด	6-2
6.6 ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา.....	6-3
6.7 แนวทางการบริหารและขับเคลื่อนเขตพัฒนาการท่องเที่ยว	6-20
7 แผนปฏิบัติการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก และโครงการในการพัฒนาพื้นที่.....	7-1
7.1 โครงการพัฒนาเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปี 2563-2564.....	7-6
7.2 โครงการเพื่อการพัฒนาภายใต้แผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง	7-134
7.3 แผนงานตามยุทธศาสตร์ระยะยาว.....	7-181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 แผนการท่องเที่ยวระดับประเทศ.....	2-35
2-2 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภาค.....	2-37
2-3 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	2-38
3-1 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-2
3-2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-3
3-3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-4
3-4 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง	3-5
3-5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-6
3-6 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-7
3-7 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง	3-8
3-8 รายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-9
3-9 อัตราการเข้าพัก และจำนวนห้องพัก ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-10
3-10 จำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง.....	3-10
3-11 การพัฒนาในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต	3-11
3-12 ตารางภาพรวมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร ไปยังพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง)	3-13
3-13 ผลการคาดประมาณนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ไทยแลนด์ริเวียร่าปี พ.ศ. 2558-2573.....	3-19
4-1 ตารางแสดงอ่างเก็บน้ำที่สำคัญในจังหวัด	4-5
5-1 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี	5-2
5-2 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดเพชรบุรี.....	5-10
5-3 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	5-15

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5-4 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	5-18
5-5 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดชุมพร	5-21
5-6 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดชุมพร	5-25
5-7 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดระนอง	5-28
5-8 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดระนอง.....	5-30
5-9 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง	5-33
5-10 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง	5-36
5-11 แผนการท่องเที่ยวระดับประเทศ	5-40
5-12 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภาค.....	5-42
5-13 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด.....	5-43
5-14 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี.....	5-58
5-15 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	5-67
5-16 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	5-75
5-17 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง.....	5-84

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 เส้นทางฝรั่งเศสริเวียร่า (French Riviera)	2-2
2-2 เส้นทางอิตาลีริเวียร่า	2-3
3-1 แสดงผลการคาดประมาณนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ไทยแลนด์ริเวียร่าปี พ.ศ. 2558-2573.....	3-20
4-1 แผนที่จังหวัดเพชรบุรี	4-2
4-2 แผนที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	4-7
4-3 แผนที่จังหวัดชุมพร	4-11
4-4 แผนที่จังหวัดระนอง.....	4-14
4-5 แผนที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก	4-104
4-6 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี.....	4-105
4-7 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	4-106
4-8 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	4-107
4-9 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง.....	4-108
5-1 แผนพัฒนา 20 ปีโครงการไทยแลนด์ริเวียร่า	5-46
5-2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า	5-50
5-3 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี.....	5-51
5-4 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	5-59
5-5 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดชุมพร	5-69
5-6 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดระนอง.....	5-77
5-7 เส้นทางท่องเที่ยวเพชรบุรี-พระนครศรีอยุธยา-พระราชวังบ้านปืน-ชายหาดชะอำ- โครงการซังห้วยตามพระราชดำริ.....	5-86
5-8 เส้นทางกรุงเทพฯ-คลองโคกลน-บางตะบูน-บ้านแหลม-หาดเจ้าสำราญ-บ้านลาด	5-88
5-9 เส้นทางกรุงเทพฯ-ถ้ำเขาหลวง-เขื่อนแก่งกระจาน-เขาพะเนินทุ่ง-น้ำตกทอทิพย์- พระธาตุฉิมพลีพระเศรษฐ์ฉนวนโกฏิ.....	5-90
5-10 เส้นทางกรุงเทพฯ-ปราณบุรี-แม่น้ำปราณบุรี-หาดแหลมศาลา-ถ้ำเจ้าพระยานคร- อุทยานราชภักดิ์-วัดห้วยมงคล	5-92
5-11 เส้นทางกรุงเทพฯ-วัดเขาช่องกระจก-อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าหัวักอ- เขาธงชัย	5-94
5-12 เส้นทางด่านน้ำเกาะทะลุ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	5-96
5-13 เส้นทางชุมพร-กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์-หาดทรายรี-เขามัทรี-ถ้ำรับร่อ- หาดทุ่งวัวแล่น-ธนาคารปุม้า.....	5-98
5-14 เส้นทางชุมพร-ถ้องแพะโต๊ะ-สวี	5-100

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
5-15 เส้นทางชุมพร-เกาะง่ามใหญ่-เกาะง่ามน้อย-เกาะกะโหลก.....	5-102
5-16 เส้นทางชุมพร-เกาะหลักแรด-เกาะมาตรา-เกาะลังกาจิว.....	5-104
5-17 เส้นทางระนอง-วัดบ้านหวาง-ภูเขาหญ้า-น้ำพุร้อนพรรั้ง-น้ำตกหวาง-น้ำตกบุญบาล.....	5-105
5-18 เส้นทางระนอง-พระราชวังรัตนรังสรรค์-พุร้อนที่ทักษะวารินทร์-วัดหาดส้มแป้น- ระนองแคนย่อน-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหวาง-วัดหวาง	5-106
5-19 เส้นทางวัดหวาง-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหวาง-บ่อน้ำแร่พรรั้ง-วัดหาดส้มแป้น- บ่อน้ำร้อนรักษะ.....	5-107
6-1 แนวทางการบริหารและขับเคลื่อนเขตพัฒนาการท่องเที่ยว.....	6-20
6-2 กระบวนการทำงานเพื่อการบูรณาการ	6-22

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

เนื่องจากการเกิดธรณีพิบัติ (Tsunami) เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวบริเวณ 6 จังหวัด ชายฝั่งทะเลอันดามันซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการฟื้นฟู ในการนี้ รัฐบาลจึงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลายนั้น หากการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาปรับปรุงจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ให้เพิ่มขึ้นได้ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2551 เห็นชอบในหลักการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) โดยให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบบูรณาการและประสานการดำเนินงาน ในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

ดังนั้น เพื่อให้พื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่เชื่อมโยง สามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญสามารถตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วน ทั้งท้องถิ่น ชุมชน ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวโดยรวมได้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559) เพื่อชี้แนะแนวทางการพัฒนาพื้นที่และใช้เป็นกรอบ และแนวทางไปสู่การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และบริหารจัดการการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และพื้นที่เชื่อมโยง โดยพบว่า พื้นที่ดังกล่าว มีศักยภาพในการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งพักตากอากาศที่มีคุณภาพ เช่นเดียวกับ French Riviera และ Italian Riviera เนื่องด้วยมีความหลากหลายของสถานที่และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงประวัติศาสตร์ เชิงกีฬา และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยมีแนวคิดการพัฒนาคือ เน้นพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ยึดรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้รถยนต์และรถไฟ มุ่งเน้นพัฒนาเส้นทางการคมนาคมขนส่งที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก รวมทั้งการสร้างภาพลักษณ์ที่โดดเด่น และเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการใช้จ่ายสูง (High End) ในตลาดโลกให้มากขึ้นและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีความหรูหราที่มีคุณภาพ

ต่อมาคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้เห็นชอบให้กำหนดกลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 5 กลุ่ม เป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวนาร์รอง 5 เขต และได้ออกเป็นกฎกระทรวงกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทะเลตะวันตก เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งตะวันออก เขตพัฒนาการท่องเที่ยว

อันดามัน เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา และเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ พ.ศ. 2558 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 132 ตอนที่ 22ก เมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2558 กำหนดให้ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง เป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ได้จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก พ.ศ. 2559-2563 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวระยะ 5 ปี โดยมีการแต่งตั้งคณะทำงานประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการดังกล่าวให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวได้ใช้เป็นแนวทางในการขอรับการจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ

การพัฒนาในระยะที่ผ่านมา ยังไม่สามารถขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติได้เต็มศักยภาพ และความพร้อมของพื้นที่ ทั้ง 4 จังหวัดมากนัก ประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะใช้ การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้สู่เมืองรองและชุมชนมากขึ้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงได้เสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากร สินค้าและบริการ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งเกิดการกระจายกิจกรรมและรายได้ทั้งในมิติของพื้นที่ สาขาการผลิต และชุมชนในพื้นที่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2561 รับทราบแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ตามที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ และให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังกล่าวต่อไป ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาตามแนวทางดังกล่าว มีกรอบและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
- 2) เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
- 3) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองหลักเชื่อมโยงกับเมืองรองและชุมชนและการกระจายรายได้ไปสู่เมืองรองและชุมชน

1.3 พื้นที่ที่ศึกษาและพื้นที่โครงการ

พื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ประกอบด้วยพื้นที่ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน

- 1) จัดทำแผนการดำเนินโครงการฯ
- 2) ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิเพื่อถอดบทเรียน การพัฒนา การบริหารจัดการ ผลกระทบ ปัญหา อุปสรรคแนวทางการแก้ไขและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้นแบบ French Riviera และ Italian Riviera
- 3) ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิในพื้นที่ ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (Best Practice)
- 4) ศึกษาและทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559) แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) (คลังเตอร์) และแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
- 5) ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิปริมาณและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในพื้นที่ แนวโน้มรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) รวมถึงคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามาพื้นที่
- 6) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางน้ำ ทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และรวบรวมข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายนอกเขต

1.5 ระยะเวลาการดำเนินการ

ระยะเวลาการดำเนินการ 150 วัน นับแต่วันลงนามในสัญญาจ้างและได้รับหนังสือให้เริ่มปฏิบัติงานถึงวันที่รายงานการศึกษา ฉบับสุดท้าย รายงานการศึกษาสำหรับผู้บริหารและเงื่อนไขอื่น ๆ

1.6 ผลการดำเนินงาน

- 1) แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
- 2) แผนงานโครงการและกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
- 3) ภาพแสดงเส้นทางท่องเที่ยวพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
- 4) DVD Presentation ข้อมูลภาพ (Info graphic) นำเสนอแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูล สำรวจ วิเคราะห์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา นโยบาย ฝั่งเมือง แผนงาน และโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษา

การดำเนินโครงการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ในครั้งนี้ ได้การศึกษาข้อมูล สำรวจ วิเคราะห์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา นโยบาย ฝั่งเมือง แผนงาน และโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษาเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) รายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลทฤษฎีเพื่อถอดบทเรียน การพัฒนา การบริหารจัดการ ผลกระทบ ปัญหาและอุปสรรค แนวทางการแก้ไขและข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้นแบบ French Riviera และ Italian Riviera และศึกษาข้อมูลทฤษฎีในพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา การท่องเที่ยวในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (Best Practice)

2.1.1 กรณีศึกษา

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการกำหนดบทบาทการพัฒนาพื้นที่กลุ่มดังกล่าว โดยหลักคือ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติรวมทั้งชายหาดต่างๆ ซึ่งถือเป็นความสัมพันธ์ทางกิจกรรมของพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งกรอบแนวคิดการพัฒนาฝั่งอนุภาค ของกรมโยธาธิการและผังเมือง ก็นำแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิด ไทยแลนด์ริเวียร่า เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของไทย เป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจและเสริมรายได้ของประเทศก่อให้เกิด การจ้างงาน กระจายรายได้สู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นไทย ซึ่งถือเป็นแนวคิดต้นแบบตามนโยบาย ของรัฐมาอยู่แล้ว

กรณีศึกษานี้จึงเป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกับแนวทางการ พัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก คือประเทศฝรั่งเศส และประเทศอิตาลี ดังนี้

1) ฝรั่งเศสริเวียร่า (French Riviera)

ฝรั่งเศสริเวียร่า เป็นส่วนหนึ่งของชายฝั่งทะเลฝรั่งเศส ระหว่างเมือง Hyeres และเมือง Menton ในประเทศฝรั่งเศส และเมืองต่างๆ ที่อยู่ระหว่างเส้นทาง ได้แก่ คานส์ อองตีบส์ นีซ แซ็งต์-ฌอง-กัป-แพราต์ วิลฟรองซ์-ซูร์-เมอร์ ชื่อเสียงของเมืองเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลกในชื่อว่า “ริเวียร่า” ซึ่งเป็นที่ที่ไม่มีใครเหมือนและเป็นดินแดนที่มีทิวทัศน์สวยงาม บรรยากาศหรรหามีชีวิตชีวา อยู่ตลอดเวลา ลักษณะทางภูมิศาสตร์ คือภูเขาจะอยู่ไม่เคยห่างจากท้องทะเล วัฒนธรรมท้องถิ่นและ งานเทศกาลทางวัฒนธรรมระดับโลกมีการกำหนดกิจกรรมที่เข้ากันได้อย่างกลมกลืน ลักษณะหมู่บ้าน

ขนาดเล็กอันเก่าแก่ตั้งอยู่โดยรอบคฤหาสน์ใหญ่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีสถานที่มากมายทั้งพิพิธภัณฑสถาน งามคาร์นิวัลที่เมืองนีซ ตลาดนัดที่มีชีวิตชีวาและอบอวลด้วยกลิ่นอายของท้องถิ่นแท้ๆ แหล่งบันเทิงและเสียงไซค์ในสถานคาสีโน กีฬาทางน้ำหลากหลายประเภท และกีฬา กอล์ฟ ฝรั่งเศสริเวียร่า ล้อมรอบอาณาเขตของประเทศโมนาโก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชายฝั่งทะเลแถบนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนารีสอร์ทที่มีความทันสมัย ผสมผสานกับสถาปัตยกรรมและสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ถือเป็นที่พักผ่อนเชิงสุขภาพของชนชั้นสูงจากอังกฤษและฝรั่งเศส ในช่วงศตวรรษที่ 18

ในช่วงศตวรรษที่ 19 การพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงภายในพื้นที่ฝรั่งเศสริเวียร่า เริ่มมีการติดต่อทางด้านระบบคมนาคมมากขึ้น จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกลุ่มเศรษฐกิจและผู้มีรายได้มาท่องเที่ยวมากขึ้น รัฐบาลฝรั่งเศสจึงกำหนดให้เป็นพื้นที่ภูมิภาคสำหรับการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการพัฒนาท่าเรือและสนามบิน เพื่อให้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวสำหรับความสะดวกด้านการเดินทาง และการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางด้านสนทนาการต่างๆ เช่น คาสีโน แหล่งกิจกรรมตามงานเทศกาล เช่น เทศกาลหนังเมืองคานส์ รวมทั้งกำหนดรูปแบบทางสถาปัตยกรรมให้กลมกลืนและบูรณาเข้ากับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

ภาพที่ 2-1 เส้นทางฝรั่งเศสริเวียร่า (French Riviera)

2) อิตาลีริเวียร่า (Italy Riviera)

อิตาลีริเวียร่า คือส่วนต่อเนืองของฝรั่งเศสริเวียร่า อยู่ในพื้นที่ชายฝั่งริเวียร่า (Liguria) ซึ่งเป็นแคว้นหนึ่งในประเทศอิตาลี โดยมีพื้นที่อยู่ระหว่างเมืองเอ็มเปเรีย (Imperia) ซึ่งเป็นเมืองชายแดนของอิตาลีติดกับเมือง Menton ของประเทศฝรั่งเศสไปจนถึงเมืองลาสเปเซีย (La Spezia) ซึ่งมีแนว

ทางการพัฒนาพื้นที่แบบเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งคล้ายคลึงกับฝั่งเศสริเวียร่า อิตาลีริเวียร่ามีการส่งเสริม
แนวทางการท่องเที่ยวโดยใช้มรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมบวกกับสถาปัตยกรรมเก่าแก่สมัยเจนัวร์
เฟื่องฟูด้านการเดินเรือในยุคกลาง ทำให้บรรดาเมืองเล็กๆ ในอิตาลีริเวียร่าได้รับความนิยมจาก
นักท่องเที่ยวทั่วโลก และกลายเป็นอุตสาหกรรมอันดับหนึ่งของแคว้นลิกูเรียของอิตาลี (รายได้จากการ
ท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 14.7 ของรายได้ทั้งหมดในแคว้นริเวียร่า) โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเจนัวร์
(Genova) และแบ่งลักษณะทางการท่องเที่ยวเป็นสองส่วน คือ Riviera di Ponente ขยายไปทาง
ตะวันตกจากเจนัวร์กับชายแดนฝรั่งเศสและ Riviera di Levante ระหว่างเจนัวร์และ Capo Corvo

ภาพที่ 2-2 เส้นทางอิตาลีริเวียร่า

กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่อิตาลีริเวียร่า ส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวทางทะเล การ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่หมู่บ้านน้ำจืด แหล่งที่พักระดับหรูหราและคาสีโน ซึ่งในพื้นที่นี้มีลักษณะ
ภูมิอากาศที่เย็นสบายตลอดทั้งปี โดยมีการเดินทางเชื่อมโยงด้วยรถไฟนับตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็น
เส้นทางรถไฟชายฝั่งทะเลไปจนถึงประเทศฝรั่งเศส สามารถสรุปลักษณะการท่องเที่ยวและฟังก์ชันของ
การท่องเที่ยวในพื้นที่อิตาลีริเวียร่าได้ ดังนี้

- 1) มีศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่ที่เมืองเจนัวร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวริเวียร่าฝั่ง
ตะวันออกและตะวันตกของอิตาลี
- 2) ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ในอดีต เช่น
พระราชวังเจนัวร์ โบสถ์โบราณในช่วงยุคสมัยศิลปะของอิตาลีเฟื่องฟู ธรรมชาติของ
ท้องทะเลและชุมชนหมู่บ้านชายทะเล

- 3) ใช้ท่าเรือขนส่งของเจนัวร์ และกีฬาฟุตบอลของอิตาลี เป็นแหล่งกระตุ้นเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยวเพิ่มเติมเพื่อให้มีความหลากหลายนอกจากวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
- 4) เพิ่มฟังก์ชันของกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ พิพิธภัณฑสถานศิลปะโบราณ แหล่งร้านค้าของพื้นที่เมืองท่าเรือต่างๆ และคาสีโนยามคําคืน ทำให้มีความผสมกลมกลืนกันทั้งในช่วงกลางวันและในช่วงกลางคืน
- 5) เน้นการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะทางรถไฟที่มีอยู่ตั้งแต่ในอดีตเป็นเส้นทางเชื่อมโยงหลักของการท่องเที่ยวพื้นที่อิตาลีริเวียร่า ไปจนถึงฝรั่งเศสริเวียร่า

2.1.2 สรุปความสัมพันธ์ของกรณีศึกษาในพื้นที่

พื้นที่เป้าหมาย มีความเกี่ยวเนื่องกับกรณีศึกษาในประเด็นของภูมิศาสตร์เป็นหลัก เนื่องจากมีลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นหลักที่เป็นทะเลและภูเขา ซึ่งเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อยู่แล้ว รวมทั้งศักยภาพในกลุ่มจังหวัดในพื้นที่เป้าหมาย ก็ยังมีลักษณะที่เหมาะสมทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ สามารถสรุปโดยภาพรวมได้ดังนี้

- 1) จังหวัดเพชรบุรี : มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ชายหาด ทะเล เป็นทั้งของพระราชวังหลายแห่ง เช่นพระราชมราชนิเวศน์ (พระราชวังบ้านปืน) พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน ชายหาดต่างๆ และอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จะเห็นได้ว่าพื้นที่ของจังหวัดเพชรบุรีมีความคล้ายคลึงกับแนวคิตรีเวียร่าของอิตาลีและฝรั่งเศส แตกต่างกันตรงที่ว่าการพัฒนารูปแบบที่ฟักต่างๆ มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่ไม่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ ทำให้กลิ่นอายของพื้นที่ท่องเที่ยวไม่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันตามแนวคิตรีเวียร่า
- 2) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ : มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและเงียบสงบ เช่น ชายหาดหัวหิน ชายหาดบริเวณเขาตะเกียบ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น พระราชวังไกลกังวล ตลาดฉัตรไชย ซึ่งเป็น ตลาดเก่าแก่ของอำเภอหัวหิน ซึ่งฟังก์ชันของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะของความเป็นริเวียร่าขนาดเล็ก เหมาะสมกับการพัฒนาเชื่อมโยงภายในพื้นที่อำเภอหัวหิน เนื่องจากมีการพัฒนาการรองรับการบริการที่หลากหลาย มีแหล่งพณิชยกรรมในตัวพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน ซึ่งจะสามารถให้บริการได้ทั้งช่วงกลางวันและช่วงกลางคืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกำหนัดพื้นที่เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวตามแนวคิตรีเวียร่าว่า ส่วนใดเป็นวงจร (Loop) การท่องเที่ยวช่วงกลางวันและกลางคืน
- 3) จังหวัดชุมพร : มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวทางทะเล เช่น หาดทรายรี หาดทุ่งวัวแล่น มีวิถีชีวิตของชาวประมง มีเกาะที่เหมาะสมกับการดำน้ำดูปะการัง ป่าชายเลน เพื่อศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งการท่องเที่ยวตามอุทยาน การเดินป่าหรือศึกษาพันธุ์ไม้ ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดชุมพร มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิง

- ธรรมชาติมาก อาจจำเป็นต้องนำแนวคิดความสัมพันธ์ทางด้านภูมิศาสตร์ทางการท่องเที่ยวมาเชื่อมโยงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและความสะดวกสบายตามวิถีไทยมาเป็นจุดขายเพื่อเพิ่มมูลค่าในการรองรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง
- 4) จังหวัดระนอง : มีจุดเด่นในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คือบ่อน้ำร้อนสาธารณะรักษะวาริน และบ่อน้ำร้อนของเอกชน รวมทั้งมีหมู่เกาะต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยวที่รักการผจญภัย ซึ่งลักษณะฟังก์ชันของการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดระนองจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวในแง่ของสปาน้ำพุร้อนที่มีคุณภาพสูง ลักษณะการท่องเที่ยวทางธรรมชาติขาดแรงดึงดูดเพราะการเชื่อมโยงทางการคมนาคมสำหรับกลุ่มเป้าหมายรวมทั้งฤดูกาลท่องเที่ยวมีระยะเวลาสั้นเนื่องจากเป็นเมืองฝน 8 แดด 4 จึงอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาตามแนวคิดริเวียร่าได้มากนัก
 - 5) ระบบคมนาคม : ลักษณะคมนาคมในพื้นที่เป้าหมาย มีระบบคมนาคมหลักในอดีตคือรถไฟ ซึ่งมีเส้นทางการเดินทางคล้ายคลึงกับแนวคิดริเวียร่า ซึ่งสามารถนำจุดเด่นของรถไฟมาสร้างวงจรการท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมายได้ ในขณะเดียวกันการใช้ระบบคมนาคมทางถนนโดยรถยนต์ส่วนตัวซึ่งเป็นที่ยอมรับใช้กันในปัจจุบัน ก็มีการรองรับที่สมบูรณ์อยู่แล้ว เพียงแต่การส่งเสริมให้พื้นที่เป้าหมาย เป็นเมืองท่าเพื่อการขนส่งในการท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับระบบขนส่งทางบกทั้งสองระบบนี้จะทำให้เกิดวงจรทางการคมนาคมที่สมบูรณ์ตามแนวคิดริเวียร่าได้
 - 6) สภาพภูมิอากาศ : พื้นที่ริเวียร่าของอิตาลีและฝรั่งเศส โดยส่วนใหญ่มีลักษณะของภูมิอากาศในพื้นที่เขตร้อนชื้นเนื่องจากประเทศฝั่งยุโรปจะมีอากาศที่หนาวเย็นยาวนาน ผู้ที่นิยมพักผ่อนตากอากาศโดยส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ภูมิอากาศอุ่นตามแถบชายทะเล ซึ่งในพื้นที่เป้าหมาย ลักษณะของภูมิอากาศเขตร้อนชื้นมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับแนวทางการพัฒนาตามเอกลักษณ์ดังกล่าว
 - 7) ระบบการบริการนักท่องเที่ยว : การรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษามีลักษณะของการให้บริการที่แตกต่างกันในแต่ละสถานที่ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับกรณีศึกษาที่มีพื้นที่ด้านการบริการเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลายซึ่งมีราคาที่พักที่แตกต่างกัน เนื่องจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวพื้นที่ริเวียร่าของกรณีศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หากจะพัฒนาตามเอกลักษณ์ของพื้นที่ศึกษา จะต้องมีการสนับสนุนระบบมาตรฐานด้านการบริการด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
 - 8) ประเภทนักท่องเที่ยว : นักท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่มีรายได้ในระดับปานกลางถึงระดับสูง และนักท่องเที่ยวเชิงทัศนอาจร ซึ่งเป็นพื้นฐานในการรองรับการท่องเที่ยวภายในประเทศ มีความคล้ายคลึงของแนวคิดริเวียร่าในปัจจุบันซึ่งมีการรองรับนักท่องเที่ยวที่รายได้ปานกลางและรายได้น้อย มา

ท่องเที่ยวในพื้นที่ฝรั่งเศสและอิตาลีเพิ่มขึ้น แต่ยังคงเน้นความหรูหราด้วยราคาที่สูงขึ้น ค่อนข้างสูงเช่นเดิม เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้น้อยมีช่วงวันหยุดพักผ่อนที่ไม่มาก ซึ่งเป็นการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไปด้วย ดังนั้น หากมีความต้องการให้พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย ในบางบริเวณที่มีศักยภาพตามแนวคิดริเวียร่าสามารถพัฒนาได้อย่างมีคุณภาพและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก จำเป็นต้องสร้างมาตรฐานของราคาในพื้นที่บางบริเวณ ให้เป็นตัวกำหนดประเภทของนักท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมาย

เมื่อเปรียบเทียบประเด็นของการพัฒนาพื้นที่ จะเห็นว่ากรณีศึกษามีแนวทางการพัฒนาที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษา โดยมีการพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้วยระบบขนส่งทางรางก่อน เมื่อเกิดการพัฒนาด้านชุมชนเมืองและพัฒนาเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวแล้วจึงมีการเชื่อมโยงทางถนน และสนามบิน โดยมีทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสม รวมทั้งภูมิอากาศที่คล้ายคลึงกัน การบริการทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายนอกเหนือจากกรณีศึกษา พื้นที่เป้าหมาย มีความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทยที่เพิ่มเติม กล่าวคือ การพัฒนาตามโครงการพระราชดำริ ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมทั้งวิถีชีวิตชุมชนที่ถือเป็นเอกลักษณ์ความเป็นไทย ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาเอกลักษณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นไทยแลนด์ริเวียร่าเด่นชัดยิ่งขึ้น สามารถสรุปปัจจัยความสอดคล้องของพื้นที่โครงการกับกรณีศึกษาได้จากตารางแสดงเกณฑ์ลักษณะความเป็นริเวียร่าจากกรณีศึกษาและความเป็น ไทยแลนด์ริเวียร่าของพื้นที่โครงการ

2.2 ผลการศึกษาและบทวนแผนแม่บทการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559) แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) (คลังเตอร์) และแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2.2.1 ผลการศึกษาและบทวนแผนแม่บทการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559)

จากการศึกษาและบทวนแผนแม่บทการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง (พ.ศ. 2555-2559) สามารถสรุปประเด็นสถานการณ์และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้ดังนี้

พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ซึ่งสามารถจำแนกเป็นกลุ่มพื้นที่ย่อยในการพัฒนาตามศักยภาพ ได้แก่ (1) พื้นที่บริเวณบางตะบูน เพชรบุรี หาดเจ้าสำราญ ชะอำ หัวหิน และปราณบุรี (2) พื้นที่บริเวณสามร้อยยอด กุยบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ทับสะแก บางสะพาน บางสะพานน้อย และ (3) พื้นที่บริเวณ ปะทิว ชุมพร เกาะเต่า ละแม หลังสวน พะโต๊ะ และพื้นที่บริเวณ ระนอง กะเปอร์ ซึ่งพื้นที่บริเวณทั้งสองนี้มีศักยภาพเท่ากัน จึงกำหนดให้เป็นเขตพัฒนาเดียวกัน

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่
เชื่อมโยงให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ มีรายละเอียดดังนี้

- 1) เพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้จากการท่องเที่ยว โดยการฟื้นฟูแหล่ง
ท่องเที่ยวและจัดระเบียบในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม
เพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) และนำไปสู่การ
สร้างรายได้ที่ยั่งยืนในระยะยาว
- 2) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
ในระดับนานาชาติ ตามชุมชนเมืองสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
- 3) พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้หลากหลาย เพื่อเพิ่มทางเลือกในการ
ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทั้งด้าน
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดไปพร้อมกัน

การกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมายและผังแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่ง ทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast)

ภาพรวมในการพัฒนา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดต่างๆ นำไปสู่อ
การวิเคราะห์ SWOT ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเพื่อกำหนด
ยุทธศาสตร์ เป้าหมายและผังแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal
Coast) มีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง ของพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่
เชื่อมโยง คือ

- 1) มีลักษณะความคล้ายคลึงกับการพัฒนาให้เป็นพื้นที่ Riviera ในพื้นที่โครงการ ไม่ว่าจะ
จะเป็นคุณลักษณะของสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และ
ระบบคมนาคมขนส่งที่เชื่อมต่อกับเขตพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทั้งทาง
ตอนบนและตอนล่างซึ่งสามารถที่จะผลักดันการพัฒนาให้เป็นเอกลักษณ์ได้ใน
อนาคต การเดินทางเข้าถึงได้ด้วยหลายวิธี ทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ
- 2) มีทรัพยากรทางทะเล หมู่เกาะ ป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์มีความหลากหลายของ
ระบบนิเวศ (Ecological Diversity) มีความโดดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง
ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต เอกลักษณ์อัน
ทรงคุณค่าของไทย
- 3) กิจกรรมทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความสอดคล้องกับนโยบายทางการ
ท่องเที่ยวของภาครัฐ เช่น การพัฒนาให้เป็นเขตการเกษตรก้าวหน้าเพื่อสนับสนุน
การพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดจนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของพื้นที่ The Royal
Coast การสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ The Royal Coast กับ
พื้นที่อ่าวไทยฝั่งตะวันออก โดยการท่องเที่ยวทางทะเล เช่น พักผ่อน รับประทานอาหาร และ
เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของประเทศ เช่น สหภาพพม่า

- 4) มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหลายรูปแบบ การพัฒนาระบบบริการข้อมูล ข่าวสาร ระบบสาธารณูปโภค การบริการพื้นฐานที่มีจำนวนเพียงพอเพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวมีครอบคลุมทั่วพื้นที่ อีกทั้งยังมีความมั่นคงปลอดภัยสามารถจูงใจนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่

จุดอ่อน ของพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่เชื่อมโยง คือ

- 1) พื้นที่ The Royal Coast มีจุดเด่นในการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวทางทะเลเป็นหลักแต่ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งทางทะเลที่มากพอ
- 2) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเป็นไปตาม (Urban Hierarchy) ส่วนใหญ่เป็นศูนย์บริการขนาดเล็ก
- 3) แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมส่วนใหญ่อยู่ในทะเลยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึง มีความเปราะบางด้านสิ่งแวดล้อม
- 4) การเชื่อมโยงเครือข่ายการคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยวยังไม่ดีพอ การเดินทางในกลุ่มพื้นที่ต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน การขนส่งเชื่อมโยงเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในแต่ละจังหวัดยังไม่สะดวกและยังไม่เป็นระบบ

โอกาสการพัฒนา ของพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่เชื่อมโยง คือ

- 1) พื้นที่ตอนบนของ The Royal Coast มีโอกาสพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกได้รวมทั้งรัฐบาลมีนโยบายและแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยเฉพาะโครงการไทยแลนด์ริเวียร่า
- 2) แผนพัฒนาด้านการคมนาคมหลายเส้นทาง มีถนนเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายระหว่างกันและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายจากทุกภาค ส่งผลให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น
- 3) ตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้มาเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ข้อจำกัดและอุปสรรค ของพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) และพื้นที่เชื่อมโยง คือ

- 1) การเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้นทั้งในพื้นที่เมือง และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชนบท
- 2) การบุกรุกทำลายธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล
- 3) การบริหารจัดการเมือง พื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอในระดับนานาชาติ
- 4) การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินขีดความสามารถในบางบริเวณ เช่น เกาะเต่า
- 5) นักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึกในการท่องเที่ยว

สรุปภาพรวมตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและบทบาทการเชื่อมโยง

แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวของ The Royal Coast ในอนาคต เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบเดิมที่สร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจควบคู่กับการสร้างความก้าวหน้าทางสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อให้ The Royal Coast เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลในอนาคต โดยการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จำเป็นจะต้องมีการกำหนดบทบาทความเชื่อมโยงด้านการตลาด และกิจกรรมของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกันระหว่างพื้นที่ The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง มีรายละเอียดโดยสรุปภาพรวมตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและบทบาทการเชื่อมโยง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ระดับประเทศ ได้กำหนดบทบาทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรทางทะเลระดับนานาชาติ โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พื้นที่ของ ชะอำ หัวหิน ปรามบุรี และมีกลุ่มเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในโครงข่าย คือ (1) ราชบุรี ดำเนินสะดวก สวนผึ้ง สมุทรสงคราม (2) เพชรบุรี แก่งกระจาน ประจวบคีรีขันธ์ บางสะพาน (3) ชลบุรี พัทยา และ (4) ชุมพร เกาะเต่า สุราษฎร์ธานี เกาะพะงัน เกาะสมุย

ยุทธศาสตร์ระดับภาค ได้กำหนดบทบาทเป็นแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมชุมชน โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พื้นที่ของ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และมีกลุ่มเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในโครงข่าย คือ (1) กุยบุรี บางสะพาน บางสะพานน้อย และ (2) ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี

ยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาค ได้กำหนดบทบาทเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามศักยภาพที่มีในพื้นที่ โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พื้นที่ของจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และมีกลุ่มเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในโครงข่าย คือ (1) บางตะพูน หาดเจ้าสำราญ (2) สามร้อยยอด กุยบุรี (3) ทับสะแก หลังสวน พะโต๊ะ และ (4) กระบุรี ระนอง

ภาพรวม The Royal coast ได้กำหนดยุทธศาสตร์ยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยให้มีภาพลักษณ์โดดเด่น และแตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยว High-End พัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติในรูปแบบของ The Royal Coast ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มาจากโครงการพระราชดำริ หรือแหล่งท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์ตามยุคสมัยในแต่ละพระองค์ เพื่อให้เกิดความเป็น The Royal Coast ที่เด่นชัดมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างงานและรายได้แก่ชุมชน โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ตอบแทนที่คุ้มค่าต่อชุมชน

การกำหนดบทบาทของ The Royal Coast ในยุทธศาสตร์ระดับประเทศ คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรทางทะเลระดับนานาชาติรองรับกลุ่ม High-End ในตลาดโลก โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พื้นที่ของ ชะอำ หัวหิน ปรามบุรี และมีกลุ่มเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในโครงข่าย คือ (1) ราชบุรี ดำเนินสะดวก สวนผึ้ง สมุทรสงคราม (2) เพชรบุรี แก่งกระจาน ประจวบคีรีขันธ์ บางสะพาน (3) ชลบุรี พัทยา และ (4) ชุมพร เกาะเต่า สุราษฎร์ธานี เกาะพะงัน เกาะสมุย

การวางตำแหน่ง The Royal Coast ในด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นแหล่งสามารถสัมผัสได้ถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระราชินี การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะสะท้อนถึงการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย และแหล่งวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์คุณของพระราชินี ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญเพียงแห่งเดียวของโลกที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้เป็นประสบการณ์ตรง ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากจนเกินไป โดยตำแหน่งทางการท่องเที่ยวของ The Royal Coast ในเอเชียจึงเป็น Asia Riviera ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวมีทรัพยากรที่มีความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีความหรูหราและมีคุณภาพเช่นเดียวกับกับ French Riviera และ Italian Riviera ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลชั้นนำของโลกได้

การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง

เมื่อพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสในการพัฒนา และข้อจำกัดและแนวโน้มในการพัฒนาต่างๆ รวมทั้งการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของผังทางเลือกที่ส่งผลการพัฒนาพื้นที่โดยใช้หลักการอนุรักษ์และความยั่งยืนเพื่อสนับสนุนทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ ส่วนด้านการเชื่อมโยงระบบคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยว พบว่า มีศักยภาพในการท่องเที่ยวทางรถยนต์เป็นหลัก ส่วนการคมนาคมด้านอื่นๆ เช่น รถไฟ เครื่องบิน และเรือ นั้น จะเป็นส่วนสนับสนุนการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับคุณภาพที่จะเข้ามาท่องเที่ยวหลังจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ของ The Royal Coast แล้ว ในการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ The Royal Coast และพื้นที่เชื่อมโยง ในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างพื้นที่ พบว่า จังหวัดที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ The Royal Coast ทางตอนบน ได้แก่ จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม ส่งผลการพัฒนาร่วมกันในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1-2 วัน โดยนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาพักในพื้นที่หัวหิน ระยะเวลาประมาณ 1 คืน แล้วเดินทางต่อไปยังตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม แล้วจะเดินทางกลับกรุงเทพฯ เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่นิยมเป็นอย่างมากของนักท่องเที่ยว ซึ่งจะสนับสนุนแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงกลุ่มท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนในกลุ่มจังหวัดพื้นที่ตอนล่างที่เชื่อมโยงพื้นที่ The Royal Coast คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลการพัฒนาด้านการตลาดให้แก่พื้นที่ The Royal Coast โดยเน้นการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในลุ่มภาคใต้ใต้อ่าวไทย รวมทั้งดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รักษาการท่องเที่ยวที่รักษาความเงียบสงบ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่จังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพรเชื่อมโยงสองฟากฝั่งทะเลระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน เชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลและทางบก ทั้งระบบถนนและระบบราง รวมทั้งแนวโน้มการพัฒนาเพื่อเพิ่มระยะพำนักให้แก่นักท่องเที่ยวให้ยาวนานขึ้น

แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ The Royal Coast

วิสัยทัศน์ “The Royal Coast” ชายฝั่งแห่งพระมหากษัตริย์คุณ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของ The Royal Coast ให้เด่นชัดเป็นการเทิดพระเกียรติ บิดาในพระมหากษัตริย์ซึ่งมีพระมหากษัตริย์คุณอนันต์ให้ปรากฏ
- 2) เพื่อส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น เป็นทางเลือกให้ นักท่องเที่ยวในพื้นที่ The Royal Coast เพิ่มรายได้จากนักท่องเที่ยว
- 3) เพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว และสร้างภาพลักษณ์ที่โดดเด่นในพื้นที่ดึงดูด นักท่องเที่ยวกลุ่ม High-End ในตลาดโลก
- 4) เพื่อกำหนดขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความเหมาะสมกับทรัพยากรธรรมชาติตามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- 5) เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชนท้องถิ่น
- 6) เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของ The Royal Coast และพื้นที่โดยรอบ
- 7) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างการพัฒนาของภาครัฐและภาคเอกชน
- 8) เพื่อพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ The Royal Coast

เป้าประสงค์

- 1) เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ได้รับการอนุรักษ์ และพัฒนาประกอบกับพื้นที่สำคัญทางการท่องเที่ยวได้รับการฟื้นฟูและมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) พื้นที่ The Royal Coast มีบทบาทการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ตามมาตรฐานสากลรองรับนักท่องเที่ยวระดับสูง มูลค่าแหล่งท่องเที่ยวและที่พักเติบโตสูงขึ้น
- 3) พัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถกำหนดการรองรับนักท่องเที่ยวได้
- 4) ประชาชนในพื้นที่ The Royal Coast มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว
- 5) กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลายผสมผสานกันระหว่างการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพของสภาพแวดล้อม
- 6) เพิ่มสัดส่วนและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมทั้งเพิ่มระยะพำนัก
- 7) ภาคเอกชนมีการลงทุนและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
- 8) โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวได้มีการพัฒนาเต็มประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์

- 1) การพัฒนาระบบบริหารและจัดการการท่องเที่ยวให้สามารถส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ของ The Royal Coast
- 2) การพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ให้สามารถพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนให้สามารถดำเนินการให้บริการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านวิชาการ การบริการ รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) การพัฒนาระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต โดยพัฒนาตามขีดความสามารถในการรองรับของแต่ละบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว
- 4) การพัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้สามารถพัฒนารูปแบบทางการตลาดที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ The Royal Coast
- 5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน โดยกำหนดกิจกรรมและรูปแบบการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ควบคุมและอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยว ส่งเสริมให้ได้มาตรฐานสากล

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า สภาพพื้นที่ของพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast

t) และพื้นที่เชื่อมโยงครอบคลุมพื้นที่จังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีประวัติศาสตร์ที่ร้อยเรียงเรื่องราวเกี่ยวกับ พระมหากษัตริย์คุณของบูรพกษัตริย์ราชเจ้าที่มีต่อปวงชนชาวไทยจวบจนปัจจุบัน ในอดีตพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (The Royal Coast) เป็นที่พักตากอากาศของพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ และบุคคลสำคัญระดับประเทศ โดยเฉพาะหาดชะอำ และหาดหัวหิน นอกจากแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลแล้ว ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีความสมบูรณ์ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวตามรอยโครงการพระราชดำริ ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ จากความสำคัญข้างต้นมีความเหมาะสมที่จะยกระดับพื้นที่ The Royal Coast ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล ไทยแลนด์ริเวียร่า ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ และเตรียมการบริหารจัดการการเพิ่มศักยภาพในจัดการการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนให้มีความเหมาะสม

2.2.2 แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563)

จากการศึกษาและทบทวนแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) สามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ได้ดังนี้

สถานการณ์การท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ในภาพรวมประกอบไปด้วย 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ซึ่งใน 4 จังหวัดนั้นมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่โดดเด่นที่มีความคล้ายคลึงกัน คือ ทะเล ชายหาด และเกาะที่มีความสวยงาม นอกจากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความคล้ายคลึงกันแล้ว ในแต่ละพื้นที่ยังมีภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์ อັตลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ดังนี้ คือ (1) จังหวัดเพชรบุรี เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาวิถีวัฒนธรรม (2) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดชุมพร เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและชายฝั่งทะเล และ (3) จังหวัดระนองเป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ด้านสถานการณ์การท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้ม การเติบโตได้ดี โดยพิจารณาจากข้อมูลตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นทุกจังหวัด โดยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2556 จำนวน 1,124,972 คน สำหรับจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือจังหวัดเพชรบุรี ชุมพร และระนอง ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงถึง 6,367,176 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยสูงสุด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือจังหวัดเพชรบุรี ชุมพร และระนอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากรายได้จากการท่องเที่ยวพบว่า ในปี 2556 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดในเขตที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด จำนวน 22,668 ล้านบาท รองลงมา คือจังหวัดเพชรบุรี ชุมพร และระนอง ตามลำดับ โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อวันของนักท่องเที่ยวสูงสุด คือ มีจำนวน 2,227.71 บาท รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี ชุมพร และระนอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาอัตราวันพักเฉลี่ย พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังเป็นจังหวัดที่มีอัตราวันพักเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.33 วัน รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบุรี ชุมพร และระนอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนธุรกิจที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีจำนวนธุรกิจที่พัก จำนวนห้องพัก ร้านอาหาร และร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกสูงสุดในเขต โดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่อำเภอหัวหินและปราณบุรีมากที่สุด สำหรับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวพบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง เป็นจังหวัดที่มีสนามบินในประเทศให้บริการการเดินทาง มีท่าเรือ และมีรถไฟในการเดินทางเข้าถึง และจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นที่ที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร จึงเป็นข้อได้เปรียบของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

สำหรับปัญหาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกจากข้อมูลสถานการณ์การท่องเที่ยวและข้อมูลสถิติตัวเลขของนักท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก พบว่า สามารถแบ่งระดับของการพัฒนาการท่องเที่ยวได้เป็น 2 กลุ่ม

คือ กลุ่มที่เป็นเมืองหลักทางการท่องเที่ยวและเป็นเมืองที่มีนักท่องเที่ยวรู้จักและมาเยือนจำนวนมาก คือ จังหวัดเพชรบุรี และกลุ่มเมืองท่องเที่ยวรอง คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ทำให้ทั้งสองกลุ่มเมืองท่องเที่ยวมีปัญหาทั้งที่คล้ายกันและปัญหาที่แตกต่างไปในแต่ละพื้นที่ สำหรับปัญหาด้านการท่องเที่ยวภาพรวมของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก คือ (1) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการคมนาคมในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ (2) ปัญหาการจัดการและยกระดับคุณค่าและมูลค่าให้กับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน (3) ปัญหาด้านการตลาด โดยเฉพาะตลาดที่เป็นนักท่องเที่ยวคุณภาพ (4) ปัญหาด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่ยังขาดเรื่องของคุณภาพ การให้บริการ การเป็นเจ้าของที่ดีจริยธรรมทางธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และทักษะฝีมือแรงงาน ที่สำคัญในการเป็นเมืองบริการทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) ปัญหาด้านการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (6) ปัญหาด้านระบบสารสนเทศทางการท่องเที่ยว ระบบ ICT และ (7) ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเช่น ห้องน้ำในแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ สนามบินเส้นทางคมนาคมทางบก และอากาศและระบบขนส่งสาธารณะท้องถิ่น

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกด้านการท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก

ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ด้านการท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ สามารถสรุปจุดแข็ง โอกาส จุดอ่อน และอุปสรรค ของการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

จุดแข็ง ของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก คือ มีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม มีฝั่งทะเลเป็นแนวยาว มีชายหาด เกาะ และทะเลจำนวนมาก มีต้นทุนของทรัพยากรทางธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นๆ เช่น ป่า พืชพันธุ์ แหล่งน้ำแร่ ตลอดจนวิถีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ มีต้นทุนภูมิปัญญาและวัตถุดิบในด้านอาหาร และงานหัตถกรรม ตลอดจนการแปรรูปสินค้าเกษตร และประมงสู่สินค้าการท่องเที่ยวได้ มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการขนส่งทางถนน ทางอากาศ และทางรถไฟ อีกทั้งเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้ทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน และเป็นเขตรอยต่อระหว่างภาคใต้และภาคกลาง ทำให้สามารถเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและสร้างสินค้าการท่องเที่ยวได้ง่าย เป็นเมืองพักผ่อน ดากอากาศ และเมืองท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูสุขภาพที่เป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ คือ หัวหินและชะอำ อีกทั้งในเขตพื้นที่ยังเป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่เอื้อต่อการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวหลายแห่ง

โอกาส ของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก คือ การเติบโตของตลาดด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ส่งผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี (ข้อมูลจากปี 2554-2557) ความต้องการและมาตรฐานของนักท่องเที่ยวในประเทศมีอุปสงค์สูงขึ้น ภาพลักษณ์ของสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมีคุณภาพในระดับสูงและเป็นที่ยอมรับจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ

ชาวต่างชาติ กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ นักท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 70 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย พักเฉลี่ยประมาณ 2-3 วัน ยกเว้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระยะเวลาพัก ยาวนานกว่า ประมาณ 3 วัน แหล่งท่องเที่ยว เช่น หัวหินและชะอำ สามารถตอบโจทย์ความต้องการ ของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศได้

จุดอ่อน ของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก คือ มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว ถนนที่เชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีสภาพชำรุดไม่สะดวกและปลอดภัย การคมนาคมขนส่ง และป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยวไม่ชัดเจน ระยะทางระหว่างเมืองท่องเที่ยวห่างไกลกัน เป็นข้อเสียเปรียบ ในการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างเมือง มีทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ท้องถิ่นที่ดีแต่ยังขาดการสร้างสรรค์ การสร้างมูลค่าเพิ่มต่อยอดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ อีกทั้งธุรกิจ SME ทางด้านการท่องเที่ยวมีความต้องการใช้ต้นทุน ทางการเงินสูง ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองส่งผลกระทบต่อปัญหาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ยาเสพติด และความมั่นคง

อุปสรรค ของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก คือ นักท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น ชะอำ และหัวหิน การที่มีทำเลที่ตั้งเชื่อมโยงระหว่างภาคกลางและ ภาคใต้ ทำให้จังหวัดระนองและจังหวัดชุมพรเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวผ่านไปเพื่อเดินทางไปยังแหล่ง ท่องเที่ยวในภาคใต้ เช่น สมุย สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต

2) ผลสรุปการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการ ท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก ปี พ.ศ. 2559-2563

จากการศึกษาข้อมูลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนา การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ปี พ.ศ. 2559-2563 พบว่า มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และประเด็นยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการ ท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์ คือ “การท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อสุขภาพชั้นนำของโลก”

คำอธิบายวิสัยทัศน์ “พัฒนาให้จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนองเป็น เมืองจุดหมายปลายทางทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Leisure) การฟื้นฟูสุขภาพร่างกาย จิตใจ และ จิตวิญญาณ (Body Soul and Mind) ที่เน้นเจาะกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวไทย และต่างประเทศที่มี คุณภาพ พำนักระยะยาว และเป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อม โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพของ การบริการของทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีความสามารถรองรับนักท่องเที่ยวในระดับ สากลได้”

วัตถุประสงค์

- 1) พัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวของ การพักผ่อนเพื่อสุขภาพที่มีศักยภาพทางการแข่งขันได้ในระดับสากล
- 2) พัฒนารูปร่างทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยเน้นปัจจัยพื้นฐานทางท่องเที่ยวและ ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ทูมนมนุษย์ และคุณภาพ การบริการของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก สู่การเป็นเมืองพักผ่อนเพื่อ สุขภาพระดับโลก
- 3) ยกกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันทางตลาดการท่องเที่ยวเพื่อเจาะกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
- 4) เร่งสร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในเขต ภายนอกเขต และประเทศเพื่อน บ้าน ตลอดจนเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในและภายนอกเขต
- 5) เร่งสนับสนุนและขับเคลื่อนมาตรการการเยียวยา รักษา และแก้ไขประเด็นเชิง ยุทธศาสตร์ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่ง ทะเลตะวันตก ด้านแรงงาน ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย

เป้าหมาย

- 1) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและเพิ่มรายจ่ายต่อหัวต่อวันของนักท่องเที่ยว
- 2) เพิ่มจำนวนวันพักเฉลี่ย
- 3) พัฒนาให้เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัล หรือมาตรฐาน ระดับสากล
- 4) เพิ่มความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและชุมชนต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวและเมือง บริการการท่องเที่ยว
- 5) พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ทั้งด้านมิติ ของสังคมและวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและวัฒนธรรม ตลอดจนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ นักท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองพักผ่อน เพื่อสุขภาพระดับโลกของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเล ตะวันตก

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

- 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว
- 2) การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

- 3) จำนวนการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวคุณภาพที่เดินทางท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1.1 พัฒนาฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว โดยการเพิ่มคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยว ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกสู่การเป็นเมืองพักผ่อนเพื่อสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 1.2 การพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อรักษาอัตลักษณ์และการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมให้กับชุมชน

กลยุทธ์ที่ 1.3 เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของระบบการจัดการท่องเที่ยว ปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันทางตลาดการท่องเที่ยวเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

- 1) ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว
- 2) การเพิ่มขึ้นของรายได้รวมจากการท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
- 3) การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดรอง ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง
- 4) เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวซ้ำในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
- 5) รักษาและสืบทอดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเมืองพักผ่อนเชิงสุขภาพชั้นนำของโลก

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2.1 ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมการตลาดกลุ่มการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและเชิงนิเวศของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 2.3 ส่งเสริมการตลาดกลุ่มการท่องเที่ยววิถีชีวิต วัฒนธรรมและโครงการพระราชดำริของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 2.4 ส่งเสริมการตลาดกลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 2.5 ส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว ภายใต้ชื่อเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกให้นักท่องเที่ยวรับรู้ โดยเน้นการประชาสัมพันธ์ทางการตลาดผ่านระบบ ICT ของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เร่งสร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนเขตพัฒนา
การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

- 1) เกิดการขับเคลื่อนกลไกการท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
- 2) ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตพัฒนา
การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
- 3) ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
- 4) จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนา
- 5) จำนวนหลักสูตรการอบรมและพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 3.1 สร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวของเขต
พัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างความเข้มแข็งกลไกการขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวระดับ
จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาคุณภาพการบริการของฝั่งทะเลตะวันตกสู่การเป็นเมืองพักผ่อนเพื่อ
สุขภาพระดับโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
ฝั่งทะเลตะวันตก ระหว่างคลัสเตอร์และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพ
เมียนมา

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

- 1) เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือไม่น้อยกว่า 5 เครือข่าย/ปี
- 2) เครือข่ายมีการดำเนินกิจกรรมทางการท่องเที่ยวร่วมกันไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม
- 3) เกิดการลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวมากขึ้น

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 4.1 พัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเล
ตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 4.2 การเชื่อมโยงขับเคลื่อนคลัสเตอร์การท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการ
ท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกไปยังคลัสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4.3 การส่งเสริมการลงทุนทางการท่องเที่ยวในกลุ่มของนักลงทุนในประเทศ
และต่างประเทศในธุรกิจขนาดใหญ่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เร่งสนับสนุนและขับเคลื่อนมาตรการการเยียวยา รักษาและ
แก้ไขประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพแรงงาน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านความปลอดภัย

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

- 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 85
- 2) จำนวนรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจากการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2
- 3) จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า 1,000 คน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 5.1 การแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพแรงงานและมาตรฐานด้านธุรกิจเพื่อรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อสุขภาพในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 5.2 การแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมของเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรองในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

กลยุทธ์ที่ 5.3 การแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยเพื่อรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อสุขภาพในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกจะเห็นได้ว่าการกำหนดตำแหน่งทางการท่องเที่ยวของเขตพัฒนาการท่องเที่ยว โดยสรุปจากจุดเด่นของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก นำไปสู่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ได้แก่ ทะเล ชายหาด ทำเลที่ตั้ง ชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ภูมิปัญญาด้านอาหารและวิถีวัฒนธรรม ธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความเป็นนานาชาติ/สากล

2.2.3 ผลการศึกษาและทบทวนแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

การดำเนินโครงการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ในครั้งนี้ ได้การศึกษาและทบทวนยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความ

ต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับ
ปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และ
การจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และ
การกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราว
เดียวกัน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) นี้ มีความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ไทย
แลนด์รีเวียรา การพัฒนาบนพื้นฐานของ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต การใช้เทคโนโลยี
สมัยใหม่ในการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมบริการ พร้อมทั้งสร้างศักยภาพของบุคลากรให้มีความ
สามารถในการทำงานพัฒนารายได้ของคนในพื้นที่ให้สมดุลอย่างยั่งยืน

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน สร้าง
ความเข้มแข็งให้คนในสังคมภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการดำเนิน
กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว คือ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษา
สมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการผลิตและการ
บริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรธรรมชาติ ถือเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความ
เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา เนื่องจากพื้นที่โครงการอยู่ในเขตพื้นที่ คลัสเตอร์ The
Royal Coast ซึ่งเป็นพื้นที่ภายใต้แนวทางการอนุรักษ์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการ
บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอรักษาความสมดุลของระบบนิเวศโดย
ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการดูแล รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพให้ชุมชนสามารถสร้างรายได้จากการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เกิดขึ้นบนพื้นฐานของกรอบ
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และมีเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีแนวทาง
การพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขการผลิตและบริการเป้าหมายอย่าง
ชัดเจน ในยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายความ
เจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำ
อยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม พัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และเพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน โดยจังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาพื้นที่
Thailand Riviera ได้มีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

ภาคกลาง : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ

“การปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและ
ภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคกลางให้เป็นศูนย์รวมการท่องเที่ยวของ
เอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ” โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติใน

จังหวัดชลบุรี เพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว

ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

“ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง”

ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันและอ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูงแห่งใหม่ในจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกในบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูงแห่งใหม่ในจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่**จังหวัดชุมพร** สุราษฎร์ธานี พัทลุง ระนอง ตรัง และจังหวัดสตูล โดยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนที่หลากหลาย และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างเข้มแข็ง รวมทั้งสร้างเครือข่ายให้ท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่เพื่อเป็นแหล่งสร้างอาชีพใหม่และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน

พัฒนาเมืองท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคโดยยกระดับ**จังหวัดระนอง**ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา**จังหวัดชุมพร**เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงเกษตร

4) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2555-2559

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้มุ่งเน้นการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในและต่างประเทศ ตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 โดยน้อมนำแนวคิด “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มาใช้ในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบองค์รวมที่สร้างทั้งรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและยั่งยืน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อสร้างทางเลือกใหม่แก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ตามกลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ 8 กลุ่ม โดยมีพื้นที่ The Royal Coast เป็นกลุ่มคลัสเตอร์เป้าหมายในการส่งเสริมให้เป็นกลุ่มพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกใกล้เคียงกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้เทียบเท่าสมเป็นไทยแลนด์ริเวียร่า

5) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560-2564

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับนี้มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการวางรากฐานและแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ ทั้งด้านคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการสร้างสมดุลของการพัฒนาทั้งในมิติของพื้นที่ เวลา กิจกรรม รูปแบบ และกลุ่มนักท่องเที่ยว เพื่อการสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนและการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่การเติบโตในอนาคตบนพื้นฐานของการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และระหว่างประเทศ โดยพื้นที่ The Royal Coast เป็น 1 ใน 8 พื้นที่ที่ได้รับการประกาศเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (Cluster) พร้อมทั้งได้มีการ

จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว (Cluster) เพื่อใช้เป็นกรอบ
แนวทางการบูรณาการการพัฒนา ในเขตพื้นที่

6) การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบน โดยมติดคณะรัฐมนตรี (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

แนวทางการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา ได้มีการเริ่มประชุมหารือการพัฒนาการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวนับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 รวมทั้งได้กำหนดให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง เป็นกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงสุดในการลงทุนพัฒนาในลำดับแรก
เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเช่นเดียวกับชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนในแถบประเทศยุโรป
โดยกำหนดกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความพร้อมสูงสุดเพื่อการส่งเสริมการลงทุนในลำดับแรก
ออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มแรก พื้นที่ชะอำ-หัวหิน : เมืองคู่แฝดสถานตากอากาศ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มี
ชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว (ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย) เพราะอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และจังหวัดชายฝั่งภาคตะวันออกมากนัก
มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร
แหล่งช้อปปิ้ง การบริการทางการเงิน การบริการคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
ดังนั้น การส่งเสริมการลงทุนกิจกรรมธุรกิจใดๆ ที่อยู่ในกระแสนิยมของตลาดนักท่องเที่ยวโลก
จะเป็นตัวช่วยกระตุ้นอย่างสำคัญในการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่นี้

กลุ่มที่สอง พื้นที่บางสะพาน-ชุมพร : เมืองแห่งสวรรค์ใต้น้ำ และสัมผัสกับธรรมชาติ
ที่บริสุทธิ์เป็นกลุ่มพื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่เป็นเกาะ หาดทราย
ปากแม่น้ำ ภูเขาและป่าชายเลนในเขตอุทยานแห่งชาติ ชายหาดทรายขาวบริสุทธิ์ตลอดแนวชายฝั่ง
เกาะแก่งต่างๆ ที่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ ปะการัง และนกนางแอ่น ทำให้เป็นแหล่งดำน้ำลึกที่ดี
ที่สุดแห่งหนึ่งของอ่าวไทย จึงเหมาะที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพักผ่อนเพื่อ
การผ่อนคลายและส่งเสริมสุขภาพ และมีบรรยากาศเป็นส่วนตัว ประกอบกับความพร้อมด้าน
โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งปัจจุบันกรมทางหลวงชนบทได้ก่อสร้างเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลตลอดแนว
ตั้งแต่ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปถึงตำบลหาดทรายรี จังหวัดชุมพร
นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือร่อนน้ำลึกที่บางสะพาน และท่าเทียบเรือประมงอีก 3 ท่า (บ้านสำลี อ่าวทุ่งมหา
อ่าวบางเบ็ด) รวมทั้งสนามบิน อำเภอบะพือ

โดยมติดคณะรัฐมนตรีด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว เน้นหนักในเรื่องของการฟื้นฟู
และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามมาตรฐาน และ
มีศักยภาพของประเทศ กำหนดให้พื้นที่กลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยว The Royal Coast ประกอบด้วย
4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่โครงการ
ให้เกิดความเป็นไทยแลนด์ริเวียรา และมีความสอดคล้องต่อเนื่องกับโครงการพัฒนาตามมติ
คณะรัฐมนตรี โดยมีหัวใจหลักของการพัฒนาพื้นที่ คือ การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
และชุมชน รวมทั้งการท่องเที่ยวเรียนรู้ตามแนวทางพระราชดำริ ซึ่งตามมติดคณะรัฐมนตรี เมื่อปี พ.ศ.
2549 ได้มีการเสนอโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบน (จังหวัดเพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และจังหวัดระนอง) โดยนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ อดีตรองนายกรัฐมนตรี และ

มีมติเห็นชอบให้ดำเนินการโครงการดังกล่าว ภายใต้เงินงบประมาณ 32,548.25 ล้านบาท เพื่อการพัฒนาไทยแลนด์รีเวียรา ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดดังกล่าว โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสภาพแวดล้อม แหล่งศิลปกรรมและธรรมชาติ ตลอดจนการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อการเตรียมความพร้อมในการยกระดับไปสู่แนวทางการพัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ของประเทศไทยไปสู่ระดับโลก

7) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2560-2564

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2560-2564 ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาให้มีความสอดคล้องกับแผนและยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2574) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและกีฬาจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาแหล่งสินค้า บริการ และการทำการตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างสมดุลและมีความยั่งยืน จัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานให้เกิดความสมดุลและเพียงพอ ส่งเสริมให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพมีการบูรณาการร่วมกันในทุกๆระดับ สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ โดยทุกภาคส่วนที่อยู่พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา จะได้รับโอกาสจากตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างทั่วถึง

8) แผนพัฒนาภาคใต้ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

ประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง ชุมพร พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง และพัทลุง ยุทธศาสตร์การพัฒนาคัดใต้ มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตสินค้าอาหารพัฒนาการท่องเที่ยว ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคประชาชน เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น พื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศ สร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาคและเขตไทยแลนด์รีเวียรา โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่ง

ท่องเที่ยว สร้าง Route เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

9) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง ซึ่งมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ด้วยวิสัยทัศน์ที่ว่า “การท่องเที่ยวที่คุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน” เป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานการให้บริการ ด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานระดับสากล การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการเกษตรภายในกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงการคมนาคมกับต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านความมั่นคง และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ การสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชุมชนและท้องถิ่น มีการบูรณาการและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรให้เกิดความยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์นี้จะตอบสนองการพัฒนาพื้นที่เพื่อการพัฒนาเป็นไทยแลนด์รีเวียรา ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป

10) แผนยุทธศาสตร์ภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และประจวบคีรีขันธ์ เป็นกลุ่ม จังหวัดที่มีบทบาททั้งทางด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประมงซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจและบริการ (การท่องเที่ยว) เพราะเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการประมงสูง ด้านการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสุขภาพ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ และสืบทอดประเพณีศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมาจนถึงปัจจุบัน

11) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

จังหวัดเพชรบุรี ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ เป็นเมืองท่องเที่ยวของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงาน ประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับภาคการท่องเที่ยว พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว สร้างสรรค์กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งจังหวัดได้จัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและบริการ ดังนี้คือ (1) โครงการประชาสัมพันธ์กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์พระนครคีรีเมืองเพชร (2) โครงการจัดเทศกาลดนตรีแจ๊สพระราชวังรามราชนิเวศน์ Ramrachaniwet Palace Jazz (3) โครงการปรับปรุงสะพานแขวนเดิมพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบสะพานแขวนและซ่อมแซม พร้อมสาธารณูปโภคบ้านพักบนเกาะสะแกวัลย์ และ (4) โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวของจังหวัด (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2561)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของเอกลักษณ์จังหวัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีคุณค่าหลากหลายธรรมชาติ เชิงนิเวศและประวัติศาสตร์ ซึ่งจังหวัดได้จัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและบริการ ดังนี้คือ (1) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพ (2) โครงการเสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวบนความหลากหลายความปลอดภัยและความคุ้มค่า (3) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสากล (4) โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการของจังหวัด ภาครัฐและเครือข่ายการท่องเที่ยว (5) โครงการสร้างเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว และ (6) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2561)

จังหวัดชุมพร ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ การพัฒนาการเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน บนพื้นฐานการผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนการท่องเที่ยวและการเกษตร ซึ่งจังหวัดได้จัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและบริการ ดังนี้คือ (1) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร (2) พัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้อย่างยั่งยืน และ (3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของจังหวัด (สำนักงานจังหวัดชุมพร, 2561)

จังหวัดระนอง เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และประตูการค้าผ่านแดนฝั่งอันดามัน ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว คือ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน เสริมสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้วยรายได้ชุมชน สร้างความมั่นคงทางสังคม ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่ความสมดุลของระบบนิเวศที่เพิ่มมูลค่าเพิ่มเชิงสร้างสรรค์แก่ระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาศักยภาพให้จังหวัดระนอง เป็นประตูสู่การค้าผ่านแดนฝั่งอันดามัน ซึ่งจังหวัดได้จัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเป็นโครงการที่มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและบริการ ดังนี้ คือ (1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว (2) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (3) พัฒนาระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และ (4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ด้วยกลไกและช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย (กองแผนงานและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง, 2561)

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดดังกล่าวข้างต้น มีแนวทางการพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมจะมุ่งเน้นการส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การกระจายรายได้สู่ชุมชน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแผนยุทธศาสตร์ และแผนการพัฒนาพื้นที่ในเขตพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียราในระดับต่างๆ จะเห็นได้ว่ามีการกำหนดการพัฒนาคุณภาพของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวพร้อมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาจะเน้นการพัฒนาไปสู่มาตรฐานระดับสากลเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากลได้ นอกจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หลากหลายในอนาคต

2.2.4 ผลการศึกษาแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (พ.ศ. 2559-2563) (คลัสเตอร์)

จากยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดได้มีการกำหนดบทบาทการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของแต่ละกลุ่มจังหวัดที่แตกต่างกัน ตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) **กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2** (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีจังหวัดในพื้นที่โครงการไทยแลนด์ริเวียรา ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวตามศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ดังนี้

จังหวัดเพชรบุรี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว คือ เป็นเมืองท่องเที่ยวของ ASEAN และแหล่งศึกษาดูงาน ประชุมสัมมนาสำคัญระดับประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เตรียมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับภาคการท่องเที่ยว พัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว สร้างสรรค์กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว คือ เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของเอกลักษณ์จังหวัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีคุณค่าหลากหลายธรรมชาติ เชิงนิเวศและประวัติศาสตร์

2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน** (จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง) เน้นการพัฒนาท่องเที่ยวให้มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ยกกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานระดับสากล โดยมีจังหวัดในพื้นที่โครงการไทยแลนด์ริเวียรา ได้แก่ จังหวัดระนอง โดยมีแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ดังนี้

จังหวัดระนอง ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว คือ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน เสริมสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจด้วยรายได้ชุมชน สร้างความมั่นคงทางสังคม

2.2.5 มาตรการทางผังเมืองระดับต่างๆ

1) ผังอนุภาค

ผังอนุภาค ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่โครงการโดยมีเป้าหมายการเพิ่มจำนวนวันพักและรายได้จากการท่องเที่ยวให้เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยมีแนวทางการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวชายทะเลคุณภาพสูง บริเวณชะอำ-หัวหิน-ปราณบุรี รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพบริเวณจังหวัดชุมพรและจังหวัดระนอง มีความสอดคล้องกับพื้นที่โครงการที่ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาดังกล่าว ซึ่งได้กำหนดพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองไว้ ดังนี้

1.1) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

โดยกำหนดมาตรการสร้างความสมดุลของการใช้ประโยชน์ที่ดินรวมทั้งการกำหนดพื้นที่อนุรักษ์ให้ชัดเจน ด้วยการกำหนดเขตควบคุมการใช้พื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อควบคุมการพัฒนาที่รุกล้ำ ในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ช่วงตั้งแต่พื้นที่อำเภอสามร้อยยอดถึงอำเภอบางสะพานน้อยซึ่งมีการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สูงขึ้น รวมทั้งอำเภอประทิว ถึงอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ให้การบริหารจัดการที่สมดุลในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งซึ่งจะมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

1.2) ส่งเสริมและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตพื้นที่ที่มีปัญหาปานกลางถึงรุนแรง
ในเขต

- จังหวัดเพชรบุรี ในอำเภอเมืองเพชรบุรี และชะอำ
- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในอำเภอหัวหิน กุยบุรี เมืองประจวบคีรีขันธ์ ทับสะแก บางสะพาน และบางสะพานน้อย
- จังหวัดชุมพร ในอำเภอปะทิว เมืองชุมพร สวี หลังสวน และละแม
- จังหวัดระนอง ในอำเภอละอุ่น เมืองระนอง กะเปอร์ และสุขสำราญ

ซึ่งจากมาตรการส่งเสริมการฟื้นฟูการใช้ที่ดินด้านทรัพยากรธรรมชาติ จะมีความสอดคล้องกับแนวคิดด้านการอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ชุมชนที่ได้กำหนดไว้ในผังแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

1.3 กำหนดการพัฒนาพื้นที่ศูนย์กลางบทบาทพิเศษ ในพื้นที่กลุ่มเมืองชะอำ หัวหิน และพื้นที่โดยรอบให้เป็นกลุ่มการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลให้เป็นลักษณะกลุ่มเมืองท่องเที่ยวไทยแลนด์รีเวียรา รวมทั้งฟื้นฟูอนุรักษ์พื้นที่เขตชุมชนชนบทให้มีความยั่งยืนควบคู่ไปด้วยกัน ไม่ให้เกิดภาวะการณพัฒนาชุมชนตามกระแสการท่องเที่ยว

1.4 กำหนดการพัฒนา กลุ่มเมืองบริการที่มีการควบคุมการพัฒนาการขยายตัวเพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังนี้

- กลุ่มเมืองเพชรบุรี เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การเกษตร และวิถีชีวิตชุมชน การบริการสังคม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- กลุ่มเมืองประจวบคีรีขันธ์เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล (เมืองประจวบคีรีขันธ์ บ้านกรูด บางสะพาน)
- กลุ่มเมืองชุมพร เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลและกีฬาดำน้ำ
- กลุ่มชุมชนชายฝั่งทะเลปราณบุรี-ทับสะแก-บางสะพาน ส่งเสริมเป็นพื้นที่ที่มีบทบาทเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและการบริการท่องเที่ยว ที่ต้องควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งและพื้นที่ชุ่มน้ำ
- กลุ่มปะทิว-ชุมพร เชื่อมโยงกับกลุ่มปราณบุรี-ทับสะแก-บางสะพาน พัฒนาเป็นฐานการบริการรองรับการท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลในหมู่เกาะอ่าวไทยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ฝั่งด้านใน
- เมืองศูนย์กลางระดับอำเภอและท้องถิ่น เป็นชุมชนศูนย์กลางการบริหาร การบริการเศรษฐกิจ สังคม การบริการเกษตร ที่กระจายในอำเภอต่างๆ

1.5 การส่งเสริมและการพัฒนาพื้นที่ในอนุภาคเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในอนาคต

- การพัฒนาที่เน้นความสมดุลระหว่างเมืองและชนบท โดยเฉพาะการพัฒนา กลุ่มเมืองตามบทบาทหน้าที่ที่เกื้อกูลกัน ได้แก่ เมืองหัวหิน-ชะอำ และแนวแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกและเมืองท่องเที่ยวสุขภาพ ยกการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการบริการและท่องเที่ยวที่สำคัญในระดับนานาชาติในเชิงรุก ได้แก่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน ปราณบุรี และอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- การส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและบริการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มฐานการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งผลิตอาหาร และความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร
- ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ชายแดน ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณจุดผ่านแดนด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงไปเมืองมะริด
- การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งคน และสินค้าทางถนน ทางรถไฟ เชื่อมโยงกับศูนย์กลางของภาค และการขนส่งระบบโลจิสติกส์ พร้อมกับ

เพิ่มขีดความสามารถของการขนส่งสินค้า และการท่องเที่ยวทางน้ำ ท่าเรือ
ชายฝั่งทะเล

- การจัดการ และกำหนดแผนงานในด้านการสงวน อนุรักษ์ พื้นฟูและรักษา
พื้นที่ที่มีความหลากหลายและความสมดุลของระบบนิเวศ รวมทั้งการออก
มาตรการในพื้นที่เสี่ยงภัยต่างๆ โดยเฉพาะการป้องกันและการแก้ไขปัญหา
การกัดเซาะชายฝั่งทะเล

จากการกำหนดกลุ่มเมืองศูนย์กลางบริการด้านการท่องเที่ยวดังที่ได้กล่าวมา ส่งผล
ให้เกิดบทบาทการพัฒนาการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ในแต่ละชุมชนเมืองในเขต
ไทยแลนด์รีเวียราได้อย่างชัดเจน โดยจะนำการกำหนดบทบาทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวของแต่ละ
ชุมชนไปทำการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ในส่วนของการกำหนด
บทบาทและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวต่อไป

2) ผังเมืองรวมจังหวัด

ผังเมืองรวมจังหวัดในพื้นที่โครงการ มุ่งเน้นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ทุก
จังหวัดเพื่อให้เกิดศักยภาพด้านระบบนิเวศ รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองให้เกิดความเข้มแข็งมี
การรองรับการพัฒนาพื้นที่ภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยวด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ที่
ควบคู่ไปกับการพัฒนาเมือง การส่งเสริมการรองรับการประชุมนระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวระดับ
นานาชาติ โดยสามารถกำหนดชุมชนหลักในการรองรับการพัฒนาและการท่องเที่ยวรายจังหวัดได้ดังนี้

- ผังเมืองรวมจังหวัดเพชรบุรี	พื้นที่ชุมชนหลักศูนย์กลางการบริการ เมืองเพชรบุรี ชะอำ
- ผังเมืองรวมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	พื้นที่ชุมชนหลักศูนย์กลางการบริการ เมืองประจวบคีรีขันธ์ หัวหิน ปรานบุรี
- ผังเมืองรวมจังหวัดชุมพร	พื้นที่ชุมชนหลักศูนย์กลางการบริการ เมืองชุมพร หลังสวน
- ผังเมืองรวมจังหวัดระนอง	พื้นที่ชุมชนหลักศูนย์กลางการบริการ เมืองระนอง

สามารถสรุปได้ว่าจากการวางผังเมืองรวมจังหวัดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ได้ส่งเสริม
การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท ซึ่งได้มีการกำหนดชุมชน
ศูนย์กลางการบริการดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้น ซึ่งชุมชนหลักดังกล่าวได้มีการส่งเสริมการพัฒนา
สอดคล้องกับแผนการพัฒนาของผังอนุภาค และมติคณะรัฐมนตรีด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น
การพัฒนาพื้นที่ชุมชนพิเศษ คือ ชะอำ หัวหิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับพื้นที่ชุมชนหลักของผังเมืองรวม
จังหวัดอยู่แล้ว รวมทั้งพื้นที่ศูนย์กลางหลักของแต่ละจังหวัดก็มีศักยภาพในการรองรับการบริการด้าน
เศรษฐกิจการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะได้กำหนด
แผนยุทธศาสตร์ต่อไป

3) ผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน

ผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน เป็นผังระยะยาวประมาณ 20 ปี มีความสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์ชุมชนเมือง และการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในพื้นที่ The Royal Coast มีการประกาศ และบังคับใช้ผังเมืองรวมอยู่แล้วทั้งสิ้น 9 ผัง ดังนี้

- 3.1) จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวน 2 ผัง คือ 1) ผังเมืองรวมเมืองเพชรบุรีและ
- 2) ผังเมืองรวมชะอำ

โดยส่วนใหญ่ในผังเมืองรวมเมืองในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ได้กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินหลักเป็นแหล่งพาณิชยกรรม และแหล่งที่อยู่อาศัยหนาแน่นเพื่อรองรับความเป็นศูนย์กลางชุมชนหลักในการให้บริการ ในเขตผังเมืองรวมเมืองเพชรบุรี ส่วนในการควบคุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางชายฝั่งทะเลนั้นจะอยู่ในพื้นที่เขตผังเมืองรวมเมืองชะอำ ซึ่งได้มีการกำหนด พื้นที่ศูนย์กลางการให้บริการชุมชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ ซึ่งเป็นชุมชนหลักในการให้บริการนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี รวมทั้งได้มีการกำหนดพื้นที่ชายหาดและพื้นที่นันทนาการบริเวณชายฝั่งให้เป็นที่โล่งเพื่อการนันทนาการและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเลตามศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีอยู่ ซึ่งถือได้ว่าตอบสนองกับการพัฒนาให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็น ไทยแลนด์ริเวียร่า ตามแนวทางการพัฒนา

- 3.2) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวน 3 ผัง คือ 1) ผังเมืองรวมเมืองประจวบคีรีขันธ์
- 2) ผังเมืองรวมเมืองหัวหิน และ 3) ผังเมืองรวมชุมชนบางสะพาน

ผังเมืองรวมเมืองในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลได้มีการกำหนดรูปแบบพื้นที่ชายหาดและพื้นที่นันทนาการบริเวณชายฝั่งให้เป็นที่โล่งเพื่อการนันทนาการและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเลตามศักยภาพการท่องเที่ยวที่มีอยู่ รวมทั้งกำหนดพื้นที่ชุมชนหลักในการรองรับการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลไว้ทั้งสิ้น 4 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนหัวหิน เมืองประจวบคีรีขันธ์ ชุมชนปราณบุรี และชุมชนบางสะพาน โดยกำหนดพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นพื้นที่พาณิชยกรรมและพื้นที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในพื้นที่หัวหินและประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสามารถนำมาพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวและรูปแบบอาคารให้ตอบสนองความเป็นไทยแลนด์ริเวียร่าได้

- 3.3) จังหวัดชุมพร มีจำนวน 3 ผัง คือ ผังเมืองรวมเมืองชุมพร ผังเมืองรวมเมืองหลังสวน และผังเมืองรวมชุมชนปากน้ำหลังสวน

ผังเมืองรวมเมืองในเขตจังหวัดชุมพร กำหนดการพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก คือ ในเขตเมืองชุมพรเป็นหลัก รวมทั้งในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลนั้นกำหนดพื้นที่นันทนาการและรักษาสิ่งแวดล้อมไว้โดยส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในพื้นที่ ควบคุมการพัฒนาชุมชนชนบท และชุมชนชายทะเลไปด้วย ซึ่งสามารถนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สำหรับไทยแลนด์ริเวียร่า ได้อย่างสอดคล้อง

- 3.4) จังหวัดระนอง มีจำนวน 1 ผัง คือ ผังเมืองรวมเมืองระนอง

ผังเมืองรวมเมืองระนองเป็นการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชุมชนเมืองระนองเป็นหลัก เน้นการพัฒนาศูนย์กลางให้มีความเข้มแข็งและสามารถอนุรักษ์พื้นที่ทางธรรมชาติไว้

ได้เป็นอย่างดี โดยกำหนดเขตพาดพิงกรรมและการอยู่อาศัยในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองระนองโดยส่วนใหญ่ และกำหนดพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมโดยมุ่งเน้นลักษณะการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ บ่อน้ำพุร้อน และเส้นทางปั่นจักรยาน ในพื้นที่ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดแข็งทางการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดระนอง

การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ต้องอยู่ภายใต้กรอบการพัฒนาทางผังเมืองระดับต่างๆ คือ ผังประเทศ ผังภาค ผังอนุภาค ผังเมืองรวมจังหวัด และผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน ซึ่งเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ ระบบชุมชน การใช้ประโยชน์ที่ดิน และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังเป็นตัวควบคุมการพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ให้รุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ที่ควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่

2.2.6 กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

ความสอดคล้องทางด้านกฎหมาย

1) พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการ ด้วยการกำหนดเขตการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะต้องสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งนับตั้งแต่ต้นนโยบายระดับชาติ โครงการนี้ได้มีการวิเคราะห์ถึงความสอดคล้องกับแผนต่างๆ เพื่อนำไปสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยวตามกฎหมายต่อไป

2) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการ ด้วยการกำหนดและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนา ซึ่งพื้นที่โครงการเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลให้ผังเมืองรวมต่างๆ มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ไม่เกิดปัญหาการพัฒนาพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในอนาคต

3) พระราชบัญญัติการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการ ในการกำหนดเขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในโครงการและถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของความเป็นไทยแลนด์รีเวียรา จากการรักษาระบบนิเวศป่าไม้และพื้นที่ชายฝั่งทะเล

4) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 เกี่ยวข้องกับพื้นที่โครงการในด้านการเก็บรักษาพื้นที่ป่าสงวน ถือเป็นทางออกด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับพื้นที่โครงการด้านการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล

2.2.7 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย และโครงการที่เกี่ยวข้อง

1) แผนด้านการตลาดการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561

ส่งเสริมการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ด้วยแผนการตลาดภายในประเทศและแผนการตลาดต่างประเทศ ดังนี้

- “ท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋สไตล์ลิชชิ่ง” โดยมุ่งกระตุ้นให้เกิดการเดินทางจริง หลังจากได้สร้างการรับรู้ในปีที่ผ่านมา ภายใต้แนวคิดหนึ่งประสบการณ์ลิชชิ่งมากคุณค่ากว่าที่คิด

- “โครงการทำเที่ยวข้ามภาค” เพื่อต่อยอดแนวคิดการท่องเที่ยว คือ การค้นพบตัวเอง ในกลุ่ม Gen Y
- “โครงการเก๋าก๊วน ชวนเที่ยวไทย” เพื่อเป็นการมอบสิทธิพิเศษในการเดินทางให้นักท่องเที่ยววัยเก๋ หรือกลุ่มผู้สูงวัย
- “โครงการ 12 เมืองต้องห้าม...พลาด Plus” โดยเจาะกลุ่มเป้าหมายที่ตรงกับเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น
- “โครงการวันธรรมดาน่าเที่ยว” ขยายผลโดยร่วมมือกับพันธมิตรนอกอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (สถานีบริการน้ำมัน โรงภาพยนตร์ และห้างสรรพสินค้า) ในการส่งเสริมการขาย
- “ตลาดเอเชียและแปซิฟิกใต้” นั้นจะมุ่งเพิ่มนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ (เฟิร์สดีวีสิเตอร์) ในเมืองรอง เช่น ประเทศจีน และอินเดีย ซึ่งปัจจุบันมีเที่ยวบินตรงจากสายการบินราคาประหยัดและเที่ยวบินเช่าเหมาลำ (ชาร์เตอร์ฟลัด) ให้บริการมากขึ้น
- “นิชมาร์เก็ต” เช่น นักท่องเที่ยวผู้หญิง โดยให้เดือนสิงหาคมเป็นเดือนแห่งการท่องเที่ยวของผู้หญิง มีการจับมือกับพันธมิตรร้านค้าและบริการเพื่อมอบสิทธิประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวผู้หญิงทั่วโลกที่เดินทางมาประเทศไทยผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน Women’s Journey และมีแอปพลิเคชัน
- “Family Fun” สำหรับเจาะตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มครอบครัวอาเซียนด้วยตลาดคู่แต่งงานและฮันนีมูน โดยจะมุ่งขยายตลาดที่มีศักยภาพอยู่แล้วอย่าง จินรวมถึงฮ่องกง ออสเตรเลีย เป็นต้น
- “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์” นั้นจะมุ่งเจาะเข้าไปหากลุ่มนักท่องเที่ยวเงินเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นตลาดที่มีศักยภาพและขยายตัวสูง
- “การท่องเที่ยวเชิงกีฬา” โดยนอกจากกอล์ฟแล้ว จะเน้นโปรโมต กีฬาใหม่ๆ เพื่อเจาะคนรุ่นใหม่ เช่น มวยไทย การปั่นจักรยาน และอีเวนต์การแข่งขันวิ่งมาราธอนในไทยด้วย

ซึ่งแผนการตลาดเหล่านี้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าที่ได้วิเคราะห์จากข้อมูลสถานการณ์นักท่องเที่ยวซึ่งจะกล่าวไว้ในบทที่ 3

2) แผนพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย (พ.ศ. 2561-2564)

ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม การพัฒนาทำเทียบเรือท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ซึ่งเป็นการนำศักยภาพด้านกายภาพ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดดังนี้

- จังหวัดเพชรบุรี “เมืองชายทะเลที่สนุกสนาน” (Amusement & Fun Beach) ควรสนับสนุนการลงทุนสวนสนุกระดับโลก (Amusement Park) สวนน้ำ (Water Park) สวนสัตว์เปิด วอเตอร์สปอร์ต

- จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ “The Royal Paradise” เป็นพื้นที่รองรับนักท่องเที่ยวไฮเอนด์เน้นการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวครบวงจร โดยมีโรงแรมระดับ 5 ดาว ร้านค้าจำหน่ายสินค้าปลอดภาษีและอากร (Duty & Tax free) ท่าเรือสำราญ (Marina) ศูนย์ประชุมนานาชาติ และกิจกรรมทางน้ำระดับโลก
- จังหวัดชุมพร “เมืองแห่งสวรรค์ใต้น้ำและชายหาดบริสุทธิ์” (Underwater Paradise and Prims Tine Beach) เน้นการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ที่จะต้องเสริมความสะดวกสบายในแนวราบและเสริมกิจกรรมใต้น้ำครบวงจร โดยการรณรงค์เปิดโรงเรียนสอนดำน้ำ สถานบริการกีฬาทางน้ำ โรงแรมบูติก บ้านพักตากอากาศ เส้นทางแข่งขันจักรยานสไต์ล Tour De France พิพิธภัณฑลโลกใต้ทะเลขนาดใหญ่ ร้านอาหารทะเลนานาชาติ
- จังหวัดระนอง “เมืองแห่งสุขภาพและน้ำพุร้อน” (Health & Spa City) กำหนดให้เป็นศูนย์รวมสปาชั้นดีของโลก 3 สไต์ล คือ สปาที่ใช้ผลิตภัณฑ์จากทะเลทั้งหมด เรียกว่า Thalasso spa สปาจากสมุนไพร หรือ Herb spa และสปาน้ำพุร้อน หรือ Hot spring spa รวมทั้งกระตุ้น นักลงทุนมืออาชีพที่มีความเชี่ยวชาญนำเทคโนโลยีมาเปิดศูนย์บริการชะลอความแก่ระดับโลก Revitalization clinic ผลที่คาดว่าจะได้รับ คือ เป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นเกิดการพัฒนา พื้นที่ในการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

สามารถสรุปได้ว่า จากแผนพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตอนบนของแนวทางการพัฒนาตามมติคณะรัฐมนตรีที่ได้กำหนดไว้ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549 ได้มีมติเห็นชอบในหลักการโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบน (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) หรือ ไทยแลนด์รีเวียร์า โดยกรมทางหลวงชนบท (ทช.) กระทรวงคมนาคม เป็นผู้รับผิดชอบลักษณะของโครงการเป็นโครงการก่อสร้างถนนเลียบชายทะเลฝั่งอ่าวไทยด้านตะวันตกในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยจะปรับปรุงถนนโครงข่ายสายรองเรียบทะเล และก่อสร้างทางเชื่อมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้ระบบการรองรับด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวมีศักยภาพที่สูงขึ้น ทำให้การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า มีประสิทธิภาพในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นได้เพียงพอในอนาคต

3) โครงการศึกษาและโครงการพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริ (The Royal Project)

เป็นเอกลักษณ์สำคัญของพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า ที่สะท้อนถึงพระมหากรุณาธิคุณเนื่องจากโครงการศึกษาพัฒนาพื้นที่ตามพระราชดำริ มีเพียงหนึ่งเดียวในโลก สามารถนำมาเป็นการประชาสัมพันธ์ด้านการตลาดให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเข้ามาเรียนรู้การพัฒนาพื้นที่การบริหารจัดการน้ำรวมทั้งแนวทางวิถีชีวิตพอเพียง ดังนี้

(1) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

- โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยผากอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

- โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยแม่ประจันต์อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำของอ่างเก็บน้ำยางชุมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- โครงการก่อสร้างอาคารอัดน้ำห้วยอินทนิลอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมู่ที่ 8 ตำบลครน อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- โครงการก่อสร้างอาคารอัดน้ำคลองกลางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านคลองกลางหมู่ที่ 15 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
- โครงการฝายคลองปังหวานอันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านท่าแพ หมู่ที่ 4 ตำบลปังหวาน อำเภอยะตะ จังหวัดชุมพร
- โครงการอาคารอัดน้ำห้วยหอยพร้อมระบบส่งน้ำ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านบุรีรัมย์ หมู่ที่ 1 ตำบลโนนงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

(2) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพพื้นที่บริเวณเขานางพันธุรัต (เขาเจ้าลายใหญ่) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
- โครงการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในเขตเทศบาลเมืองหัวหินและวังไกลกังวล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพป่าบริเวณป่าสงวนแห่งชาติป่ากุยบุรีอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

4) การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ตอนบน (Royal Coast) มีแนวคิดในการพัฒนายกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมการลงทุนกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เพื่อให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติในรูปแบบ “Royal Coast” ที่สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวตลอดแนวชายฝั่งทะเลด้วยเส้นทางท่องเที่ยว ตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรี-ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว ระยะเวลาการพำนักในพื้นที่ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มมากขึ้น โดยการสร้างภาพลักษณ์ (Image) การท่องเที่ยวของพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่ที่ได้ทำการศึกษาไว้ จึงนำแนวคิดนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย The Royal Coast ต่อไป

2.2.8 สรุปภาพรวมการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ
กับกลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา

1) แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศ

สำหรับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศนั้น จากแผนพัฒนาการ
ท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) เป็นแนวทางในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ดังนี้

ตารางที่ 2-1 แผนการท่องเที่ยวระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์ ที่	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว	กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา
1	การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ให้ เกิดความสมดุล และยั่งยืน	- การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขัน ทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการ ลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน - การเพิ่มขีดความสามารถของ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่ง ท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการ ลงทุน การขยายการลงทุน การกำหนด แนวคิดเพื่อการพัฒนาพื้นที่ใน ภาพรวมแต่ละจังหวัด และการพัฒนาขีด ความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่ เกี่ยวข้อง
2	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการ ขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการ บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การท่องเที่ยว - การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ จัดการโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมโยงที่ สามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลาง (Hub) การกระจายนักท่องเที่ยว ทั้งทางบก (ระบบราง ถนนสายหลัก) ทางน้ำ (ท่า เทียบเรือที่มีมาตรฐาน) ทางอากาศ (ท่า อากาศยานและเที่ยวบิน) ระบบ สาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวทั้ง ในระดับชุมชนและระดับเมืองการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ ที่	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว	กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา
		ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และ ความปลอดภัยที่มีมาตรฐานต่อการ ท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิต
3	การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว	การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง การกำหนดและการพัฒนากลไกการ บริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการ พัฒนาการท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้าง ความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับผู้ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว และการกำหนดรูปแบบการสร้างความ ร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวใน พื้นที่
4	การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยว ไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่มการ ส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความ เชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว	- การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริม การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน - การค้นหาสร้างอัตลักษณ์ทางการ ท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวม พื้นที่ใน ระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มี ศักยภาพ การสร้างคุณค่าบนพื้นฐาน ของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ รวมทั้งการ ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยว โดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิด การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
5	การบูรณาการการบริหารจัดการการ ท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	- การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการ ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีด้านท่องเที่ยว - การกำหนดภาพลักษณ์ให้เป็นจุดหมาย ปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำ กำหนดกลุ่ม ตลาดเป้าหมายโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยว คุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวน นักท่องเที่ยวและรายได้ การพัฒนา เส้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ที่

ยุทธศาสตร์ ที่	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว	กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา
		เชื่อมโยงในทุกระดับให้สอดคล้องกับการ พัฒนาด้านอุปทานการท่องเที่ยว

2) แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค

จากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคขึ้นอยู่กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและ
แผนพัฒนาจังหวัดที่มีความเชื่อมโยงในพื้นที่ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนา
พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ดังนี้

ตารางที่ 2-2 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภาค

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค	การตอบสนองยุทธศาสตร์ ของไทยแลนด์รีเวียรา
ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ภาคใต้	1. พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตสินค้า อาหารเพื่อรองรับการพัฒนาการ ท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร
	2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณ ตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่ง ท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง	- ป่าชายเลนมรดกโลก จังหวัดระนอง เชื่อมโยงหมู่เกาะทะเลใต้ กระบี่ พังงา
	3. สร้าง Route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของ ภาค	- การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดเพชรบุรี - การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ จังหวัดชุมพร
ยุทธศาสตร์ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่ง อันดามัน	1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้าน การท่องเที่ยวสู่มาตรฐานระดับสากล	- การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ภายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราให้มี มาตรฐานระดับสากล
	2. การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อ สนับสนุนการท่องเที่ยว และการเกษตร ภายในกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงการ คมนาคมกับประเทศเพื่อนบ้าน และ นานาชาติ	- การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงภายในเขตการท่องเที่ยวพื้นที่ ไทยแลนด์รีเวียรา และเชื่อมโยงภายนอก พื้นที่
	3. การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความ สมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน	- การสร้างจิตสำนึก ให้กับคนใน ท้องถิ่นในการรักและหวงแหน ทรัพยากรธรรมชาติและแผนการพัฒนาการ

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค	การตอบสนองยุทธศาสตร์ ของไทยแลนด์รีเวียร์
		จัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์
ภาคกลาง กลุ่มจังหวัด ภาคกลาง ตอนล่าง 2	1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสุขภาพ	- จังหวัดเพชรบุรี ชะอำ หัวหิน - จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ราชวังหวังฯ - จังหวัดระนอง เมืองเก่า

3) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับจังหวัด

จากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 2-3 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

ลำดับ	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	การตอบสนองยุทธศาสตร์ ของไทยแลนด์รีเวียร์
1	พัฒนาตลาดการท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ	การจัดเทศกาลดนตรีระดับโลก มหกรรมกีฬานานาชาติ
2	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับภาคการท่องเที่ยวพัฒนา	- การปรับปรุงภูมิทัศน์และซ่อมแซมสถานที่ท่องเที่ยว พร้อมพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน - การพัฒนาสนามบิน
3	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานการผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย	ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย สนับสนุนตลาดสุขภาพ
4	การท่องเที่ยวเชื่อมโยงในระดับภูมิภาค	พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างอ่าวไทย อันดามัน และประเทศเพื่อนบ้าน
5	พัฒนาการรักษาความปลอดภัย	การจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่
6	พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของพื้นที่	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์

ลำดับ	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	การตอบสนองยุทธศาสตร์ ของไทยแลนด์รีเวียรา
7	การจัดทำแผนบูรณาการท่องเที่ยวร่วมกัน ในทุกภาคส่วน	จัดทำแผนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่าง ภาค
8	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยว ชั้นนำระดับโลก	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มี มาตรฐานในระดับสากล
9	ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน	พัฒนาการท่องเที่ยวสู่ชุมชนท้องถิ่น

บทที่ 3

สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยว

ในบทนี้จะกล่าวถึงสถานการณ์และแนวโน้มในด้านการท่องเที่ยวของประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราและพื้นที่เชื่อมโยง โดยศึกษาข้อมูลทุกมิติปริมาณและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในพื้นที่แนวโน้มนรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) รวมถึงคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามายังพื้นที่ ดังนี้

3.1 ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในพื้นที่แนวโน้มนรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในช่วงปี 2556-2561

1) ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการทบทวนข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยวในเรื่องของสถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2556-2559 สำหรับช่วง ปีพ.ศ. 2560 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศประมาณ 156.2 ล้านคน คาดว่ารายได้จะอยู่ที่ 9.3 แสนล้านบาท ก่อให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการเติบโตทั้งในเมืองหลักและเมืองรอง โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ให้ความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวในทุกกลุ่ม โดยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ เช่น 12 เมืองต้องห้ามพลาด 12 เมืองต้องห้ามพลาดพลัส รวมถึงการท่องเที่ยวในระดับชุมชนต่างๆ เพื่อกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง ทำให้มีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่ากับ 382,000 ล้านบาท (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) ขณะที่ในปี พ.ศ. 2561 คาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศประมาณ 165 ล้านคน คาดว่ารายได้จะอยู่ที่ประมาณ 9.9 แสนล้านบาท จากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง 55 จังหวัด นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการธุรกิจนำเที่ยว ค่าที่พักในโรงแรม โฮมสเตย์ ที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง สามารถนำค่าใช้จ่ายดังกล่าวรวมกันไม่เกิน 15,000 บาท ไปลดหย่อนภาษีได้ นอกจากนี้ บริษัทเอกชนที่จ่ายเงินค่าสัมมนา ค่าห้องพัก ค่าขนส่ง หรือรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการอบรมใน 55 จังหวัดเมืองรอง สามารถนำค่าใช้จ่ายดังกล่าว มาหักลดหย่อนได้ 100% โดยมีผลตั้งแต่ 1 มกราคม-31 ธันวาคม 2561 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) และจากกระแสการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์และละครในช่วงปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นจากกระแสดังกล่าว เนื่องจากละครช่วยประชาสัมพันธ์พื้นที่ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และยังช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาในพื้นที่มากยิ่งขึ้น (สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.), 2561. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย)

2) ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ

จากการทบทวนข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยวในเรื่องของสถานการณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ สำหรับปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น

32,558,303 คน สำหรับสถานการณ์ท่องเที่ยวชาวต่างชาติครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2560 ภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกิดการขยายตัวเป็นผลจากหลายปัจจัย เช่น การกลับมาของนักท่องเที่ยวจีนหลังจากนโยบายการปราบปรามทัวร์ศูนย์เหรียญ การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมุสลิมในช่วงอีดีลฟีตรี และการฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวรัสเซีย เป็นต้น ในส่วนของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเท่ากับ 876,682 ล้านบาท นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยในช่วงหกเดือนแรกของปี 2560 จำนวนมากที่สุด 3 ลำดับได้แก่ จีน อาเซียน ยุโรป ตามลำดับ (ที่มา กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) สำหรับทิศทางการตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติในปีพ.ศ. 2561 คาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 37.8 ล้านคน ซึ่งปัจจัยที่เป็นแรงขับเคลื่อนการเติบโตของนักท่องเที่ยวต่างชาติ อาทิ การขยายเส้นทางการบินของธุรกิจสายการบินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการขยายเส้นทางการบินของไทยที่เชื่อมโยงไปยังเมืองรองของจีน เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561) และอีกหนึ่งปัจจัยบวกที่สำคัญคือการเดินทางที่สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น และแนวโน้มสภาพเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศที่ฟื้นตัวดีขึ้น (สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.), 2561. ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย)

3) ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สถานการณ์การท่องเที่ยว แนวโน้มรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (ไทย/ต่างชาติ) ในเขตพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

จากการทบทวนข้อมูลจากสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ซึ่งประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-1 จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	ผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทย (คน)			ผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างชาติ (คน)			จำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมด (คน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	8,195,132	7,224,814	+13.43	526,849	489,732	+7.58	8,721,981	7,714,585	+13.06
ประจวบคีรีขันธ์	5,713,341	4,636,695	+23.14	1,205,028	1,007,578	+19.60	6,918,369	5,647,273	+22.51
ชุมพร	1,350,753	1,248,569	+8.18	111,594	108,859	+2.51	1,462,347	1,357,428	+7.73
ระนอง	922,649	870,793	+5.96	54,823	52,450	+4.52	977,472	923,243	+5.87

จากการทบทวนข้อมูลจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของ ปี 2016 มีรายละเอียดดังนี้

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมด พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนรวมทั้งหมดในปี 2017 มากที่สุดจำนวน 8,721,981 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 13.06 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนรวมทั้งหมดในปี 2017จำนวน 6,918,369 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 22.51 ในส่วนของจังหวัดชุมพร มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนรวมทั้งหมดในปี 2017 จำนวน 1,462,347 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 7.73 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยรายจังหวัดแล้ว พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 8,195,132 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 13.43 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี 2017 จำนวน 5,713,341 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 23.14 ในส่วนของจังหวัดชุมพร มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี 2017 จำนวน 1,350,753 คน คิดเป็นร้อยละ 8.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติเป็นรายจังหวัดแล้ว พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 1,205,028 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 19.60 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 526,849 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 7.58 ในส่วนของจังหวัดชุมพร มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติในปี 2018 จำนวน 111,594 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 2.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย(คน)			จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (คน)			จำนวนนักท่องเที่ยวรวม (คน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	3,715,501	3,212,740	+15.65	385,091	356,194	+8.11	4,100,592	3,568,934	+14.90
ประจวบคีรีขันธ์	3,357,930	2,624,664	+27.94	1,030,732	850,428	+21.20	4,388,662	3,475,092	+26.29
ชุมพร	1,101,008	1,029,942	+6.90	84,654	80,266	+5.47	1,185,662	1,110,208	+6.80
ระนอง	773,493	730,832	+5.84	46,253	44,388	+4.20	819,746	775,220	+5.74

จากการทบทวนข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2016 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวในภาพรวม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมในปี 2017 มากที่สุดจำนวน 4,388,662 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 26.29 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมในปี 2018 จำนวน 4,100,592 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 14.90

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 3,715,501 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 15.65 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 จำนวน 3,357,930 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 27.94 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 1,030,732 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 21.20 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 385,091 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 8.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (คน)			จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (คน)			จำนวนนักท่องเที่ยวรวม (คน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	4,479,631	4,012,076	+11.65	141,758	133,538	+6.16	4,621,389	4,145,614	+11.48
ประจวบคีรีขันธ์	2,355,411	2,015,031	+16.89	174,296	157,150	+10.91	2,529,707	2,172,181	+16.46
ชุมพร	249,745	218,627	+14.23	26,940	28,593	-5.78	276,685	247,220	+11.92
ระนอง	149,156	139,961	+6.57	8,570	8,062	+6.30	157,726	148,023	+6.56

จากการทบทวนข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2016 เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวรวม พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 4,621,389 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 11.48 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2017 จำนวน 2,529,707 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 16.46 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 4,479,631 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 11.65 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 จำนวน 2,355,411 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน จำนวน 16.89 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 174,296 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 10.91 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ในปี 2017 จำนวน 141,758 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-4 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย (วัน)			ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (วัน)			ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	2.19	2.26	-0.07	3.48	3.53	-0.05	2.31	2.39	-0.08
ประจวบคีรีขันธ์	2.64	2.76	-0.12	3.27	3.35	-0.08	2.78	2.90	-0.12
ชุมพร	2.47	2.48	-0.01	2.56	2.60	-0.04	2.47	2.49	-0.02
ระนอง	2.41	2.45	-0.04	2.75	2.80	-0.05	2.43	2.47	-0.04

จากการทบทวนข้อมูลระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของ ปี 2016 รายละเอียดดังนี้

เมื่อพิจารณาข้อมูลระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ในปี 2017 มากที่สุดเท่ากับ 2.78 วัน ลดลงจากปีก่อนในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.12 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว เท่ากับ 2.47 ลดลงจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.02 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 มากที่สุดเท่ากับ 2.64 วัน ลดลงจากปีก่อนในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.12 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 จำนวน 2.47 วัน ลดลงจากปีก่อนหน้าในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.01 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุดเท่ากับ 3.48 วัน ลดลงจากปีก่อนในช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.05 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 3.27 วัน ลดลงจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 0.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือน เยือน (บาท/คน/วัน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	1,991.39	1,920.70	+3.68	2,894.15	2,716.93	+6.52	2,086.28	2,008.14	+3.89
ประจวบคีรีขันธ์	2,395.81	2,270.24	+5.53	3,620.22	3,342.80	+8.30	2,689.77	2,533.11	+6.18
ชุมพร	2,088.83	2,014.37	+3.70	2,928.99	2,757.33	+6.23	2,152.55	2,072.92	+3.84
ระนอง	1,964.76	1,892.49	+3.82	2,618.33	2,450.73	+6.84	2,006.04	1,928.31	+4.03

จากการทบทวนข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และจังหวัดระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวของปี 2016 เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือน พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 2,689.77 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.18 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนในปี 2017 จำนวน 2,152.55 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.84 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 2,395.81 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 5.53 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยในปี 2017 จำนวน 2,088.83 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 3,620.22 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 8.30 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 2,928.99 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.23ตามลำดับ

ตารางที่ 3-6 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	2,390.03	2,306.87	+3.60	3,053.15	2,866.09	+6.53	2,483.81	2,389.43	+3.95
ประจวบคีรีขันธ์	2,665.39	2,531.16	+5.30	3,717.86	3,437.81	+8.15	2,955.32	2,787.07	+6.04
ชุมพร	2,143.81	2,063.61	+3.89	3,072.49	2,908.25	+5.65	2,212.36	2,127.41	+3.99
ระนอง	1,964.76	1,892.46	+3.82	2,618.33	2,450.73	+6.84	2,006.04	1,928.31	+4.03

จากการทบทวนข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของ ปี 2016 เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 2,955.32 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.04 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในปี 2017 จำนวน 2,483.81 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.95 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 2,665.39 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 5.30 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 จำนวน 2,390.03 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 3,717.86 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 8.15 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 3,072.49 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 5.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-7 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ			ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	1,267.26	1,221.80	+3.72	1,391.11	1,312.43	+5.99	1,271.05	1,224.73	+3.78
ประจวบคีรีขันธ์	1,381.22	1,332.30	+3.67	1,732.34	1,620.30	+6.91	1,405.41	1,353.13	+3.86
ชุมพร	1,490.20	1,439.07	+3.55	1,774.69	1,655.66	+7.19	1,517.89	1,464.12	+3.67
ระนอง	1,166.77	1,119.66	+4.21	1,584.59	1,487.22	+6.55	1,189.47	1,139.68	+4.37

จากการทบทวนข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันของ ปี 2016 เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว พบว่า จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 1,517.89 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.67 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในปี 2017 จำนวน 1,405.41 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.86 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 1,490.20 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.55 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี 2017 จำนวน 1,381.22 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 3.67 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า จังหวัดชุมพร มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 1,774.69 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 7.19 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 1,732.34 บาท/คน/วัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-8 รายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	รายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทย (ล้านบาท)			รายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างชาติ (ล้านบาท)			รวมรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือน (ล้านบาท)		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2018	% change
เพชรบุรี	25,124.55	21,651.70	+16.04	4,288.79	3,778.97	+13.49	29,413.34	25,430.67	+15.66
ประจวบคีรีขันธ์	26,881.88	21,020.43	+27.88	12,832.94	10,048.74	+27.71	39,714.82	31,069.17	+27.83
ชุมพร	6,202.22	5,585.60	+11.04	713.66	654.27	+9.08	6,915.88	6,239.87	+10.83
ระนอง	3,955.59	3,653.45	+8.27	355.48	324.35	+9.60	4,311.07	3,977.80	+8.38

จากการทบทวนข้อมูลรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวของปี 2016 เมื่อพิจารณาข้อมูลรวมรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือน พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีรายได้รวมจากผู้เยี่ยมชมเยือน ในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 39,714.82 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 27.83 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีรายได้รวมจากผู้เยี่ยมชมเยือน ในปี 2017 จำนวน 29,413.34 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 15.66 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทย พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 26,881.88 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 27.88 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยในปี 2017 จำนวน 25,124.55 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 16.04 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างชาติ พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 12,832.94 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 27.71 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนรายได้จากผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทยในปี 2017 จำนวน 4,288.79 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 13.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-9 อัตราการเข้าพัก และจำนวนห้องพัก ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	อัตราการเข้าพัก			จำนวนห้องพัก		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	68.76	67.88	+0.88	11,097	9,210	+20.49
ประจวบคีรีขันธ์	65.43	64.32	+1.11	14,450	10,918	+32.35
ชุมพร	59.88	58.23	+1.65	5,141	4,823	+6.59
ระนอง	56.97	55.30	+1.67	3,387	3,176	+6.64

จากการทบทวนข้อมูลอัตราการเข้าพัก และจำนวนห้องพัก ในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และจังหวัดระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวของ ปี 2016 มีรายละเอียดดังนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราการเข้าพักในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวของ ปี 2016 ในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และจังหวัดระนอง) พบว่า จังหวัดที่มีอัตราการเข้าพักมากที่สุด คือ จังหวัดเพชรบุรี มีอัตราการเข้าพักในปี 2017 เท่ากับ 68.76 เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 0.88 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอัตราการเข้าพักในปี 2017 เท่ากับ 65.43 เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจำนวนห้องพัก พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีห้องพักมากที่สุด จำนวน 14,450 ห้อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.35 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีห้องพัก จำนวน 11,097 ห้อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 20.49 และจังหวัดชุมพร มีห้องพักจำนวน 5,141 ห้อง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 6.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 3-10 จำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

จังหวัด	จำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทย			จำนวนผู้เข้าพักแรมชาวต่างชาติ			จำนวนผู้เข้าพักแรมทั้งหมด		
	2017	2016	% change	2017	2016	% change	2017	2016	% change
เพชรบุรี	3,412,821	2,913,050	+17.16	372,376	343,111	+8.53	3,785,197	3,256,161	+16.25
ประจวบคีรีขันธ์	3,197,477	2,467,206	+29.60	995,234	815,171	+22.09	4,192,711	3,282,377	+27.73
ชุมพร	1,087,269	1,021,764	+6.41	84,635	80,266	+5.44	1,717,904	1,102,030	+6.34
ระนอง	753,440	711,809	+5.85	46,253	44,388	+4.20	799,693	756,197	+5.75

จากการทบทวนข้อมูลจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทยและชาวต่างชาติ ในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในปี 2017 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วงเวลาเดียวของ ปี 2016 มีรายละเอียดดังนี้

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เข้าพักแรมทั้งหมด พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เข้าพักแรมทั้งหมดในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 4,192,711 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 27.73 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เข้าพักแรมทั้งหมดในปี 2018 จำนวน 3,785,197 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 16.25 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทยในปี 2017 พบว่า จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทยมากที่สุด จำนวน 3,412,821 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 17.16 รองลงมา คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวไทย จำนวน 3,197,477 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเปรียบเทียบในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 29.60 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวต่างชาติในปี 2017 พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวต่างชาติในปี 2017 มากที่สุด จำนวน 995,234 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 22.09 รองลงมา คือ จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนผู้เข้าพักแรมชาวต่างชาติในปี 2017 จำนวน 372,376 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อนหน้า คิดเป็นร้อยละ 8.53 ตามลำดับ

3.2 แนวโน้มคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามายังพื้นที่

จากนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3-11 การพัฒนาในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต

จังหวัด	แนวโน้มและการกำหนดบทบาทในการพัฒนา
เพชรบุรี	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ / การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ประจวบคีรีขันธ์	Theme park / Water Park / Water Sports / MICE / Luxury Hotes
ชุมพร	โรงเรียนสอนดำน้ำ/ กีฬาทางน้ำ / BOUTIQUE HOTELS / การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ระนอง	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ / Natural Spa

การพัฒนาในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ในการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ที่หลากหลายและได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และ

ระนอง) คือ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเนื่องจากมีระยะทางที่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ การเดินทางท่องเที่ยวสามารถทำได้ทั้งลักษณะเข้าไป-เย็นกลับ และพักค้างคืนจากศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ และเพื่อให้พื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน และเพื่อให้การท่องเที่ยวมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งของพื้นที่ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่สำคัญ ดังนี้

(1) เพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้จากการท่องเที่ยว โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและจัดระเบียบในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การสร้างฐานรายได้ที่ยั่งยืนในระยะยาว

(2) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ให้เพียงพอและได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ ตามชุมชนเมืองสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

(3) พัฒนารูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวให้หลากหลายเพื่อเพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยว โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทั้งด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดไปพร้อมกัน

พื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) มีโอกาสในการพัฒนาในด้านการคมนาคมขนส่งระหว่างเมืองทั้งระบบถนนและระบบราง โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบสายรองและถนนสายชุมชนในพื้นที่ให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าสู่พื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาระบบราง มีแนวโน้มในการพัฒนารถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงพื้นที่ภาคใต้และเชื่อมโยงระหว่างประเทศต่อไป อีกทั้งยังมีโครงการก่อสร้างถนนจากมะริด-มูดอง เชื่อมกับด่านสิงขร ทำให้การเปิดจุดผ่านแดนถาวรบริเวณนี้สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ การค้าขายที่จะนำไปสู่การพัฒนาในการรองรับในอนาคต

พื้นที่ในเขตเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ สามารถพัฒนาเป็นเขตท่องเที่ยวพิเศษ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายสมบูรณ์ในตัวเองตลอดจนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณที่ต่อเนื่องกัน เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถเป็นศูนย์กลางให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยวไปสู่บริเวณโดยรอบได้ อีกทั้งยังมีแนวคิดในการเป็นศูนย์กลางนานาชาติ ส่วนพื้นที่ชุมชนประจวบฯ ชุมชนบางสะพาน ไปจนถึงชุมชนบางสะพานน้อย มีลักษณะของชายทะเล ภูมิประเทศที่ยังคงความงดงามเป็นธรรมชาติสูง มีความเงียบสงบสามารถวางแผนการจัดการด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควบคู่กับวัฒนธรรมชุมชนได้

ตารางที่ 3-12 ตารางภาพรวมระบบขนส่งสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานครไปยังพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) (บริษัทขนส่งจำกัด กระทรวงคมนาคม, 2560)

จังหวัด	รถตู้	รถโดยสาร	รถไฟ	เครื่องบิน
เพชรบุรี	กรุงเทพฯ-เพชรบุรี-ชะอำ	กรุงเทพฯ-เพชรบุรี	รถไฟสายใต้	-
ประจวบคีรีขันธ์	กรุงเทพฯ-หัวหิน	กรุงเทพฯ-ประจวบฯ		กรุงเทพฯ-หัวหิน
ชุมพร	-	กรุงเทพฯ-ชุมพร		กรุงเทพฯ-ชุมพร
ระนอง	-	กรุงเทพฯ-ระนอง		กรุงเทพฯ-ระนอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการขนส่งสู่ภาคใต้เป็นโอกาสที่ดีสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ทางด้านการคมนาคมขนส่งระบบสาธารณูปการ ซึ่งเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่สำคัญ ทำให้สามารถพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งระหว่างเมืองทั้งระบบถนนและระบบราง โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบถนนสายรองและถนนสายชุมชนในพื้นที่ให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าสู่พื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาระบบรางมีแนวโน้มในการพัฒนารถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงพื้นที่ภาคใต้และเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และพัฒนาโครงข่ายทางการบิน ด้วยการขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำทำให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกรวดเร็ว

พื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีการเข้าถึงพื้นที่สะดวกเนื่องจากระบบคมนาคมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทางถนน ทางรถไฟ มักมีนักท่องเที่ยวนิยมใช้เส้นทางคมนาคมทางบกเป็นเส้นทางเพื่อเดินทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่ มีทั้งรถโดยสารและรถตู้ให้บริการที่หลากหลายรูปแบบ ส่วนทางอากาศยานนักท่องเที่ยวไม่นิยมเดินทางมากนักเนื่องจากบริเวณพื้นที่มีระยะทางที่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร และปริมาณพลโดยรอบนักท่องเที่ยวจึงนิยมเดินทางโดยรถยนต์และรถไฟมากกว่า

พื้นที่จังหวัดชุมพร และระนอง มีระบบการคมนาคมขนส่งที่สามารถสนับสนุนทางการท่องเที่ยวได้ เช่น มีความพร้อมของสนามบิน คือสนามบินชุมพร สนามบินระนอง รวมทั้งท่าเรือน้ำลึกของจังหวัดระนอง ซึ่งจะสามารถเชื่อมโยงการเข้าสู่พื้นที่ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศได้

3.3 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามายังพื้นที่

เศรษฐกิจโลกขยายตัวต่อเนื่อง นำโดยสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศยุโรปที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การส่งออกของเอเชียปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องในไตรมาส 1/2561 ขยายตัวถึงร้อยละ 4.8 ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 5 ปี โดยมีแรงส่งมาจากการส่งออกสินค้าและภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวดีสอดคล้องกับเศรษฐกิจโลก ขณะที่การใช้จ่ายในประเทศเริ่มขยายตัวดีขึ้นจากปีก่อนแม้จะยังไม่เข้มแข็งมากนัก โดยรายได้ในระบบเศรษฐกิจเริ่มมีการกระจายตัวมากขึ้น ในช่วงที่เหลือของปีคาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัว ตามการลงทุนใน

โครงการ EEC ที่มีความชัดเจนมากขึ้นรวมถึงรายได้จากภาคการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่อง (ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย, ไตรมาสที่ 2 ปี 2561)

การสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 600 ราย พบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในไตรมาสที่ 2/2561 อยู่ที่ 94 ปรับลดลงจากไตรมาสก่อน (101) และต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้จากไตรมาสก่อน (100) สะท้อนความกังวลของผู้ประกอบการต่อสถานการณ์ท่องเที่ยวในภาพรวม ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการประเมินสถานการณ์ท่องเที่ยวต่ำกว่าปกติในไตรมาสนี้ มาจากการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่รุนแรงขึ้น (ร้อยละ 28) และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งความไม่มั่นใจในภาวะเศรษฐกิจไทย (ร้อยละ 18) และต้นทุนที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 17) โดยส่วนหนึ่งมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและค่าแรงขั้นต่ำ รวมทั้งยังเป็นไตรมาสที่อยู่ในช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการบางส่วนประเมินสถานการณ์ท่องเที่ยวดีขึ้นในไตรมาส 2/2561 เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในไทยมีการพัฒนามากขึ้น (ร้อยละ 23) การประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น (ร้อยละ 20) และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลท่องเที่ยวทำได้ง่ายขึ้น (ร้อยละ 19) นอกจากนี้ การเดินทางที่สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้นยังเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อภาคการท่องเที่ยวไทยอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 18) ดัชนีความเชื่อมั่นคาดการณ์ในไตรมาสที่ 3/2561 เท่ากับ 100 เป็นการคาดการณ์ในระดับปกติ และใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน โดยยังมีปัจจัยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวจากด้านการเดินทางที่สะดวกรวดเร็วขึ้น และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยที่ผู้ประกอบการยังมีความกังวลในไตรมาสนี้ ได้แก่ การแข่งขันในธุรกิจท่องเที่ยวที่รุนแรงขึ้น การเป็นช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว และต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น

จากกระแสการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์และละครในช่วงที่ผ่านมา เมื่อถามถึงผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ระบุว่าธุรกิจตนเองปรับตัวดีขึ้นจากกระแสดังกล่าว (ร้อยละ 41) เนื่องจากละครช่วยประชาสัมพันธ์พื้นที่ให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เป็นการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และยังช่วยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาในพื้นที่มากยิ่งขึ้น ขณะที่ผู้ประกอบการที่ระบุว่าธุรกิจไม่ได้รับผลกระทบ (ร้อยละ 31) หรือปรับแย่ลง (ร้อยละ 20) เนื่องจากไม่ได้อยู่ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับละคร และบางส่วนมีความกังวลว่านักท่องเที่ยวจะเปลี่ยนไปท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับละครแทน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการเห็นว่าภาครัฐควรใช้โอกาสนี้ ในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น (ร้อยละ 14) และควรสนับสนุนให้มีการผลิตภาพยนตร์ ละครที่ช่วยประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ (ร้อยละ 11) เมื่อถามถึงระบบคมนาคมในจังหวัดท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเห็นว่าควรมีการปรับปรุงในหลายพื้นที่ (กรุงเทพฯ เชียงใหม่ หัวหิน) โดยเห็นว่าควรเน้นการพัฒนาระบบขนส่งทางบก (ถนน รถยนต์) ด้วยการเพิ่มความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุ และการสร้างมาตรฐานด้านราคา

จากการสำรวจความเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติในไตรมาสที่ 2/2561 จำนวน 350 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนไทยซ้ำ (Repeat Visitor สัดส่วนร้อยละ 56) ส่วนใหญ่เดินทางกับเพื่อน (ร้อยละ 22) และครอบครัว (ร้อยละ 21) แหล่งข้อมูลที่นิยมใช้ในการหาข้อมูลท่องเที่ยว ได้แก่ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 29) และหนังสือนำเที่ยว (ร้อยละ 19) กิจกรรมที่ทำส่วนใหญ่ ได้แก่ การเยี่ยมชมธรรมชาติ (ร้อยละ 49) และการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม (ร้อยละ 41) นักท่องเที่ยวต่างชาติร้อยละ 61 ได้รับความพึงพอใจจากการมาเที่ยวประเทศไทยในไตรมาสนี้ หรือคิด

เป็นคะแนนความพอใจรวม 3.76 (คะแนนเต็ม 5) โดยนักท่องเที่ยวมีความพอใจลดลงจากที่เคยสำรวจในไตรมาสก่อนๆ เล็กน้อย ทั้งนี้นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจในเกือบทุกด้าน เช่น สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ (คะแนน 3.69) สปาและนวด (คะแนน 3.50) แหล่งบันเทิง (คะแนน 3.45) อาหารไทย (คะแนน 3.42) ยกเว้นด้านการคมนาคมที่ยังไม่เป็นที่พึงพอใจ ทั้งด้านสาธารณูปโภค คมนาคม (ถนน รถไฟ) และด้านคุณภาพการบริการ (แท็กซี่) ซึ่งเป็นด้านที่นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่พอใจมาโดยตลอด นอกจากนี้ ในไตรมาสนี้ นักท่องเที่ยวระบุว่าไม่ค่อยพึงพอใจกับคุณภาพการให้บริการ (คะแนน 2.89) นักท่องเที่ยวต่างชาติเห็นว่านโยบาย/การปรับปรุงที่จะช่วยสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวของไทยได้ดีที่สุด ได้แก่ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้การท่องเที่ยวไทย (ร้อยละ 28) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้เข้าถึงนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 27) การพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการเพิ่มความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 26) นักท่องเที่ยวต่างชาติเห็นว่าระบบคมนาคมของไทยควรมีการปรับปรุงในพื้นที่ท่องเที่ยวหลายจุด โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ เชียงใหม่ พัทยา หัวหิน โดยควรเน้นการปรับปรุงถนน การเชื่อมต่อระหว่างระบบขนส่ง ความปลอดภัยจากอาชญากรรม ความตรงต่อเวลา และความสะอาด นอกจากนี้ เมื่อถามถึงระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติระบุว่าประสบปัญหาในหลายจุด โดยเฉพาะการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการเปรียบเทียบราคาห้องพักที่ทำได้ยากซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคธุรกิจควรปรับปรุงเป็นอย่างยิ่ง (ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการท่องเที่ยวในประเทศไทย, ไตรมาสที่ 2 ปี 2561)

จากการสำรวจนักท่องเที่ยวไทยจำนวน 350 รายทั่วประเทศพบว่า นักท่องเที่ยวไทยมีการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศในไตรมาสที่ 2/2561 ประมาณร้อยละ 35 ใกล้เคียงกับระยะเดียวกันปีก่อน และใกล้เคียงกับที่คาดการณ์จากไตรมาสก่อน ขณะที่ในไตรมาส 3/2561 มีนักท่องเที่ยวไทยวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศร้อยละ 25 ซึ่งใกล้เคียงกับระยะเดียวกันปีก่อนเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ยังคงวางแผนที่จะใช้ในการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้ใกล้เคียงกับไตรมาสนี้ (ร้อยละ 45) ในด้านการคมนาคม นักท่องเที่ยวไทยมีความเห็นสอดคล้องกับชาวต่างชาติทั้งพื้นที่ที่ควรปรับปรุง (กรุงเทพฯ เชียงใหม่ หัวหิน) และด้านที่ควรปรับปรุง (ปรับปรุงการขนส่งทางถนนด้วยการเพิ่มความปลอดภัยทั้งด้านอาชญากรรมและอุบัติเหตุ) นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวไทยยังเห็นว่าควรมีการปรับปรุงระบบรถไฟด้วยเช่นกัน ในไตรมาสที่ 2/2561 นักท่องเที่ยวไทยร้อยละ 16 มีการท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนประมาณ 3 เท่า (ร้อยละ 5.7) ส่วนในไตรมาส 3/2561 นักท่องเที่ยวไทยร้อยละ 12 มีการวางแผนท่องเที่ยวต่างประเทศ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนเช่นเดียวกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการออกไปท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเทศกาล เนื่องจากในปีนี้ช่วงวันหยุดวันอาสาฬหบูชาเป็นวันหยุดยาว 4 วัน

จากข้อมูลเบื้องต้นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (1 มิถุนายน 2561 รายงานข้อมูลล่าสุดเดือนเมษายน) พบว่าในช่วง สี่เดือนแรกของปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรวม 13.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.97 จากช่วงเดียวกันของปี 2560 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวม 7.31 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.55 จากช่วงเดียวกันของปี 2560 และคาดว่าในไตรมาสที่ 2/2561 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 8.95 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.09 จากไตรมาสที่ 2/2560

ในไตรมาสที่ 3/2561 หากไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติใดๆ คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 9.64 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.79 จากไตรมาส 3/2560 โดยแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียน 2.47 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.54 นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออก (รวมจีน) 4.35 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.28 และนักท่องเที่ยวจากยุโรป 1.28 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.67 จากไตรมาส 3/2560 ในปี 2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด 39.47 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.53 จากปี 2560 และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 2.09 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2560 ร้อยละ 14.54

สำหรับสถานการณ์นักท่องเที่ยวจีน ในช่วงสี่เดือนแรกของปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยวจีนรวมทั้งสิ้น 4.16 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.56 จากช่วงเดียวกันของปี 2560 ในไตรมาส 2/2561 คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจีน 2.61 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.98 จากไตรมาสที่ 2/2560 ส่วนในไตรมาสที่ 3/2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจีน 3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.85 จากไตรมาสที่ 3/2560 และในปี 2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจีนประมาณ 11.61 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.56 จากปี 2560

การสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการท่องเที่ยวไทย ไตรมาสที่ 3/2561 เท่ากับ 96 อยู่ในระดับต่ำกว่าปกติเล็กน้อย เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีความผันผวนโดยปัจจัยกดดันจากนโยบายการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีส่วนทำให้การค้าโลกชะลอตัว อัตราแลกเปลี่ยนมีแนวโน้มอ่อนค่าตามการไหลกลับของเงินทุนไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นช่วงดอกเบี้ยขาขึ้น ประกอบกับความเชื่อมั่นสกุลเงินของประเทศเศรษฐกิจที่เติบโตใหม่ลดลง จากปัจจัยวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศตุรกี ซึ่งยังเป็นประเด็นที่ต้องติดตามต่อไปอย่างใกล้ชิด ราคาน้ำมันปรับเพิ่มขึ้นจากการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาคว่ำบาตรประเทศอิหร่าน ส่งผลให้อุปทานน้ำมันในตลาดโลกขาดแคลน รวมถึงผลกระทบจากภัยธรรมชาติต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อดัชนีความเชื่อมั่นฯ ไตรมาสนี้

ส่วนไตรมาสที่ 4/2561 คาดว่า ดัชนีความเชื่อมั่นเท่ากับ 103 เนื่องจากปัจจัยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวจากฤดูกาลท่องเที่ยว การขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำและการเดินทางที่สะดวกรวดเร็วขึ้น จึงคาดว่าในปี 2561 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 37.19 ล้านคน เพิ่มขึ้น 5.08 จากปี 2560 สร้างรายได้จำนวน 1.97 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 8.16% จากปี 2560

สำหรับการสำรวจในไตรมาสที่ 3/2561 พบว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ 8.90 ล้านคน เพิ่มขึ้น 1.37% จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่วนในไตรมาส 4/2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติรวม 8.81 ล้านคน ลดลง 5.17% จากไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา แบ่งเป็น นักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียน 2.43 ล้านคน เพิ่มขึ้น 3.40% นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออก 2.95 ล้านคน ลดลง 16.19% นักท่องเที่ยวจากยุโรปจะอยู่ที่ 1.95 ล้านคน เพิ่มขึ้น 1.56% จากปี 2560

ไตรมาสที่ 3/2561 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวไทยวางแผนเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย 26% สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อนเล็กน้อย ขณะที่ ไตรมาส 4/2561 มีนักท่องเที่ยวไทยวางแผนเดินทางในประเทศไทย 29% ซึ่งสูงกว่าระยะเดียวกันปีก่อนเช่นกัน

โดยสรุปตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมุมมองของผู้ประกอบการมีแนวโน้มดีขึ้น ด้วยปัจจัยที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การเดินทางที่สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น รวมถึงแนวโน้มเศรษฐกิจในประเทศที่ฟื้นตัวดีขึ้น พร้อมกับนโยบายประชาสัมพันธ์พื้นที่จากหน่วยงานภาครัฐ

ที่มีอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงต้องระวังผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและการปรับขึ้นของราคาน้ำมัน รวมทั้งติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวชาวจีน

แนวโน้มทางการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มไทยแลนด์รีเวียราจากการศึกษาคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตที่จะเข้ามาถึงพื้นที่ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัดไทยแลนด์รีเวียรา (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติอื่น มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาวะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และจากนโยบายการกระตุ้นการท่องเที่ยวจึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางแบบเข้าไปเย็นกลับได้มากขึ้น ส่วนการท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนนั้น มีแนวโน้มของจำนวนวันพักค้างแรมลดลง เนื่องจากต้องคำนึงถึงภาวะรายจ่ายในเรื่องของการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการท่องเที่ยวดังกล่าวทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าการท่องเที่ยวในพื้นที่บริเวณกลุ่มไทยแลนด์รีเวียรา มีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มมากขึ้นกว่าชาวต่างชาติในปัจจุบัน

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัด (จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง) ทำให้ทราบว่าพื้นที่ดังกล่าวมีบทบาททางการท่องเที่ยวในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งมีเรื่องราวร้อยเรียงตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร จนมาถึงจังหวัดระนอง เป็นพื้นที่ที่เปี่ยมด้วยพระมหากษัตริย์คุณของบูรพกษัตริย์ราชเจ้าที่มีต่อปวงชนชาวไทยจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรี มีแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ คือ การทำนาเกลือครั้งแรกบริเวณแหลมผักเบี้ย พระนครคีรี พระรามราชนิเวศน์ พระราชนิเวศน์มฤตทายวัน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ คือ พลับพลาจักรมูขุในถ้ำพระยานคร อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ ที่สะท้อนภาพลักษณ์ของพื้นที่ ไทยแลนด์รีเวียราได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่สวยงามอีกด้วย ส่วนพื้นที่จังหวัดชุมพร มีแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ คือ ศาลกรมหลวงชุมพรฯ และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม และจังหวัดระนอง มีแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ คือ พระที่นั่งรัตนรังสรรค์ และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สำคัญ ซึ่งสองจังหวัดนี้จะเป็นตัวเพิ่มความน่าสนใจให้พื้นที่ ไทยแลนด์รีเวียราให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพมากขึ้น ซึ่งพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของพื้นที่ ไทยแลนด์รีเวียราและสามารถนำไปกำหนดวิสัยทัศน์ แผนงาน และโครงการพัฒนา เพื่อให้รองรับกับการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นได้

การคาดประมาณนักท่องเที่ยว

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เป็นผลต่อเนื่องมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวและการเตรียมการรองรับ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ในการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต จะต้องคำนึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวในแต่ละปี รวมทั้งปัจจัยความเสี่ยงในด้านการท่องเที่ยว

ในการคาดประมาณนักท่องเที่ยวในอนาคต ได้ใช้จำนวนนักท่องเที่ยวจากข้อมูลของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งแต่ พ.ศ.2558-2568 เป็นปีฐานในการศึกษา เนื่องจากการเพิ่มของนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มการเพิ่มเป็นเส้นโค้งโลจิสติกส์ หรืออัตราการเพิ่ม

แบบชี้กำลัง (Exponential Rate of Growth) โดยนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นด้วยอัตราเร่งจนถึงจุดๆ หนึ่ง หลังจากนั้นจะเพิ่มขึ้นช้าลง โดยที่แรงต้านทานต่อการเพิ่มของนักท่องเที่ยวจะมีมากขึ้นเป็น สัดส่วนต่อกำลังสองของความเร่งที่ประชากรจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นที่ปรึกษาจึงใช้วิธีการต่อเนื่อง (Exponential Method) ในการคาดประมาณนักท่องเที่ยวในอนาคต เนื่องจากเป็นวิธีการคำนวณ การเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยที่นักท่องเที่ยวที่ใช้ เป็นปีฐานการศึกษา คือ ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว พ.ศ.2558 เท่ากับ 7,791,425 คน โดยทำการคาดประมาณเป็น 3 กรณีคือ

- 1) การคาดประมาณกรณีสูง เป็นการประมาณนักท่องเที่ยวจากอัตราการเพิ่มของ นักท่องเที่ยวในช่วงที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง คือในช่วง พ.ศ. 2560-2561 ที่เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดย $(r) = 0.0815$
- 2) การคาดประมาณกรณีปานกลาง เป็นการประมาณนักท่องเที่ยวจากอัตราเพิ่มเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวแต่ละปี ในช่วง พ.ศ. 2557-2560 โดย $(r) = 0.0502$
- 3) การคาดประมาณกรณีต่ำ เป็นการประมาณประชากรในช่วงที่เริ่มมีการชะลอตัวของ อัตราการเพิ่ม ซึ่งเป็นช่วงปี พ.ศ. 2558-2559 ที่เศรษฐกิจเริ่มมีการชะลอตัวจนถึงเริ่มฟื้น ตัวในปัจจุบัน โดย $(r) = 0.0178$ รวมทั้งการนำปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เช่น การชุมนุมทาง การเมือง การก่อการร้าย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มาคิดเป็นปัจจัยเพิ่มเติม ในทุกช่วง 10 ปี

สูตรที่ใช้ในการศึกษา คือ

อัตราการเพิ่มแบบชี้กำลัง $r = \frac{\log(P_n/P_o)}{n \log e}$

โดยที่ :

- r คือ อัตราการเพิ่มแบบชี้กำลัง
- P_o คือ จำนวนประชากร (รวม) ณ ต้นช่วงเวลาที่ศึกษา
- P_n คือ จำนวนประชากร (รวม) ณ ปลายช่วงเวลาที่ศึกษา
- n คือ จำนวนปีระหว่างต้นช่วงเวลากับปลายช่วงเวลาที่ศึกษา
- \log คือ ค่าคงที่

จำนวนประชากรในอนาคต $P_n = P_o e^{rm}$

โดยที่

- P_n คือ จำนวนประชากร (รวม) ณ ปลายช่วงเวลาที่ศึกษา
- P_o คือ จำนวนประชากร (รวม) ณ ต้นช่วงเวลาที่ศึกษา
- r คือ อัตราการเพิ่มแบบชี้กำลัง
- n คือ จำนวนปีระหว่างต้นช่วงเวลากับปลายช่วงเวลาที่ศึกษา
- e คือ ค่าคงที่

ตารางที่ 3-13 ผลการคาดประมาณนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ไทยแลนด์ริเวียร่าปี พ.ศ. 2562-2573

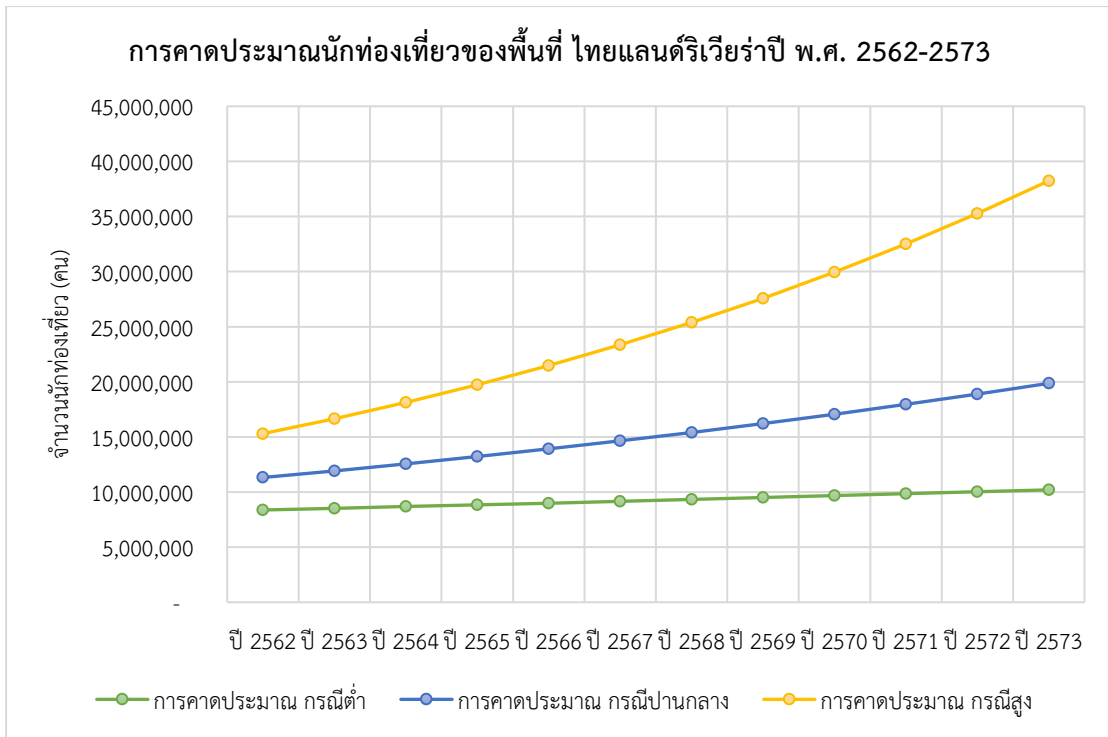
ปี พ.ศ.	การคาดประมาณ		
	กรณีต่ำ	กรณีปานกลาง	กรณีสูง
ปี 2562	8,372,534	11,321,316	15,299,136
ปี 2563	8,524,461	11,919,743	16,655,854
ปี 2564	8,679,144	12,549,803	18,132,885
ปี 2565	8,148,848	13,213,166	19,740,898
ปี 2566	8,996,829	13,909,833	21,479,893
ปี 2567	9,160,279	14,641,392	23,359,676
ปี 2568	9,326,997	15,409,504	25,390,727
ปี 2569	9,496,696	16,215,903	27,584,246
ปี 2570	9,669,427	17,062,404	29,952,195
ปี 2571	9,842,159	17,950,901	32,507,349
ปี 2572	10,017,976	18,883,376	35,263,344
ปี 2573	10,196,933	19,861,896	38,234,732

ที่มา : จากการวิเคราะห์ข้อมูลนักท่องเที่ยว, 2560

ผลจากการคาดประมาณทั้ง 3 กรณี สรุปได้ดังนี้

- 1) กรณีที่มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระดับสูง พื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าในอนาคตในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 19,740,898 คน พ.ศ. 2573 เท่ากับ 38,234,732 คน
- 2) กรณีที่มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง พื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าในอนาคต ในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 13,213,166 คน พ.ศ. 2573 เท่ากับ 19,861,896 คน
- 3) กรณีที่มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระดับต่ำพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าในอนาคต ในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 8,148,848 คน พ.ศ. 2573 เท่ากับ 10,196,933 คน

โดยสรุปการนำผลการคาดประมาณนักท่องเที่ยวในอนาคต ไปใช้เป็นฐานการวิเคราะห์ต่อไป นั้น ที่ปรึกษาได้เลือกใช้กรณีที่มีการขยายตัวของนักท่องเที่ยวระดับปานกลาง เนื่องจากการแสดง การเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยของพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าได้ชัดเจน และครอบคลุมทั้งในช่วงที่มีการเพิ่ม อย่างรวดเร็วและช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงต่ำ ดังนั้น สำหรับการพิจารณาการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ในอนาคต การใช้อัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง จึงเป็นอัตราการคาดประมาณ ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด ดังแสดงในภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 แสดงผลการคาดประมาณนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ไทยแลนด์ริเวียร่า ปี พ.ศ. 2562-2573 (จากการวิเคราะห์ข้อมูลนักท่องเที่ยว, 2561)

บทที่ 4

ศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยว

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางน้ำ ทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และรวบรวมข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายนอกเขต

4.1 ศักยภาพรวมของพื้นที่

1) ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

การศึกษาพื้นที่เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกโดยการศึกษาพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ดังนี้

1.1) จังหวัดเพชรบุรี

ความเป็นมาของจังหวัดเพชรบุรี ร่องรอยของผู้คนในอดีตในเขตจังหวัดเพชรบุรี ปรากฏหลักฐานในรูปของโบราณวัตถุ โบราณสถาน แหล่งที่อยู่อาศัยหลงเหลืออยู่ทั่วไปตั้งแต่ในช่วงที่เป็นชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์พบหลักฐานแถบภูเขาทางตะวันตกในเขตอำเภอท่ายาง จวบจนสังคมพัฒนาขึ้นภายใต้วัฒนธรรมแบบทวารวดีก็พบร่องรอยของชุมชนเหล่านี้ในหลายพื้นที่ เช่น กลุ่มผลิตรูปเคารพหนองปรัง ในเขตอำเภอเขาย้อย กลุ่มบ้านหนองพระ เนินโพธิ์ใหญ่ เนินดินแดง วัดป่าแป้น ในเขตอำเภอบ้านลาด กลุ่มเขากระจิว ในเขตอำเภอท่ายาง กลุ่มทุ่งเศรษฐี ในเขตอำเภอชะอำ แต่ในกลุ่มแม่น้ำเพชรบุรีก็ยังไม่พบหลักฐานของเมืองที่มีคูน้ำคันดินล้อมรอบแบบเมืองทวารวดีที่พบทั่วไปในกลุ่มแม่น้ำสำคัญอื่นๆ ในแถบภาคกลางของไทย แต่ก็พบหลักฐานโบราณวัตถุแบบทวารวดี คือ ธรรมจักรหินในบริเวณชุมชนเก่าทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเพชรบุรี

1.1.1) ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดเพชรบุรี มีที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 6,225.138 ตารางเมตร หรือ 3,890,711 ไร่ มีอาณาเขตติดต่ोजังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ที่มา: สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี (2561)

ภาพที่ 4-1 แผนที่จังหวัดเพชรบุรี

1.1.2) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเพชรบุรีนั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ทั้งที่ราบสูง ภูเขาสูงชัน ที่ราบลุ่ม โดยมีรายละเอียดของแต่ละพื้นที่ดังต่อไปนี้ ทางด้านทิศตะวันตกในเขตอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าปล้อง มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อยๆ ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออกเกิดเป็นสันปันน้ำ แบ่งน้ำส่วนหนึ่งให้ไหลลงสู่ประเทศเมียนมาและอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี สภาพเช่นนี้ ทำให้ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ และแร่ธาตุ แต่มีประชากรอาศัยอยู่น้อยเนื่องจากเป็นพื้นที่ทุรกันดารและการคมนาคมไม่สะดวก จะมีเพียงชาวกะเหรี่ยงและชาวกระเหรี่ยงที่อพยพข้ามแดนมาจากเมียนมาเข้ามาอาศัยเท่านั้น

1.1.3) ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ประกอบกับมีพื้นที่ที่อยู่ติดกับอ่าวไทย จึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว จึงทำให้มีอากาศหนาวเย็นในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน แบ่งฤดูกาลออกเป็น 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคม-กลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนกุมภาพันธ์

1.1.4) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดเพชรบุรี มีรูปแบบการปกครองการบริหารราชการแผ่นดิน

3 รูปแบบ คือ

- 1) การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย หน่วยงานสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน 84 ส่วนราชการ
- 2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค
 - a. ระดับจังหวัด ประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน 32 ส่วนราชการ
 - b. ระดับอำเภอ ประกอบด้วย 8 อำเภอ (93 ตำบล 698 หมู่บ้าน) ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอเขาย้อย อำเภอบ้านแหลม อำเภอบ้านลาด อำเภอหนองหญ้าปล้อง และอำเภอแก่งกระจาน
- 3) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เทศบาล 15 แห่ง (เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 13 แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล 69 แห่ง

1.1.5) ข้อมูลประชากร

กรมการปกครองตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2558 จังหวัดเพชรบุรี มีประชากร จำนวน 478,589 คน เป็นชาย 231,747 คน หญิง 246,842 คน จำนวนครัวเรือน 203,897 ครัวเรือน

1.1.6) โครงสร้างพื้นฐาน

• ไฟฟ้า

สถานะการให้บริการประชาชนด้วยสาธารณูปโภคพลังงานไฟฟ้า ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี มีรายละเอียด ดังนี้

- จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งหมด 173,571 ราย 706 หมู่บ้าน 93 ตำบล 8 อำเภอ มีผู้ใช้ไฟฟ้าในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี รับบริการกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอหัวหิน จำนวน 1 ตำบล 10 หมู่บ้าน 1,889 ราย (ตำบลป่าเต็ง)
- ปริมาณหน่วย ณ เดือนมิถุนายน 2558 653,526,045.17 หน่วย
- ระบบจำหน่ายสายส่ง 115 กิโลโวลต์ 81.68 วงจร-กิโลเมตร
- ระบบจำหน่ายแรงสูงระบบ 22 กิโลโวลต์ 2,350.48 วงจร-กิโลเมตร
- ระบบจำหน่ายแรงต่ำระบบ 400/230 โวลต์ 3,881.57 วงจร-กิโลเมตร

มีสถานีจ่ายไฟทั้งหมด 7 สถานี ได้แก่ เพชรบุรี 1 เพชรบุรี 2 เขาย้อย 1 เขาย้อย 2 แก่งกระจานชะอำ 1 และชะอำ 2 (ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ณ เดือนมิถุนายน 2558)

• **ประปา**

มีสถานีผลิตน้ำ 2 แห่ง และสถานีจ่ายน้ำ 4 แห่ง คือ

- สถานีผลิตน้ำบ้านลาด กำลังผลิต 3,000 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ใช้น้ำในการผลิตจากแม่น้ำเพชรบุรี ผลิตและจ่ายน้ำในอำเภอเมืองเพชรบุรี และอำเภอบ้านแหลม
- สถานีผลิตน้ำนายาง กำลังผลิต 200 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ใช้น้ำในการผลิตจากคลองชลประทานผลิตและจ่ายน้ำในอำเภอชะอำบางส่วน และอำเภอท่ายางบางส่วน
- สถานีจ่ายน้ำโตนดหลวง รับน้ำจากสถานีผลิตน้ำนายางมาเพื่อสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ซึ่งปัจจุบันไม่มีการสูบน้ำ โดยในพื้นที่โตนดหลวง และพื้นที่ใกล้เคียงรับน้ำส่งตรงจากสถานีผลิตน้ำนายางเพื่อจ่ายให้แก่ผู้ใช้น้ำในพื้นที่
- สถานีจ่ายน้ำบ้านแหลม รับน้ำจากสถานีผลิตน้ำบ้านลาดและสูบน้ำให้เทศบาลตำบลบ้านแหลมและเทศบาลตำบลบางตะบูน
- สถานีจ่ายน้ำบางขุนไทร รับน้ำจากสถานีผลิตน้ำบ้านลาดเพื่อสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ปัจจุบันไม่มีการสูบน้ำ โดยในพื้นที่ตำบลบางขุนไทร รับน้ำส่งตรงจากสถานีผลิตน้ำบ้านลาด เพื่อจ่ายให้แก่ผู้ใช้น้ำในพื้นที่
- สถานีจ่ายน้ำหาดเจ้าสำราญ รับน้ำจากสถานีผลิตน้ำบ้านลาดเพื่อสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ซึ่งปัจจุบันไม่ได้มีการสูบน้ำ โดยในเขตเทศบาลหาดเจ้าสำราญ รับน้ำส่งตรงจากสถานีผลิตน้ำบ้านลาดเพื่อจ่ายให้แก่ผู้ใช้น้ำในพื้นที่

มีกำลังการผลิตน้ำเฉลี่ยรวม 1,677,662 ลูกบาศก์เมตร/เดือน อัตราการจ่ายน้ำเฉลี่ยรวม 1,556,237 ลูกบาศก์เมตร/เดือน มีผู้ใช้น้ำรวม 47,661 ราย แยกเป็น อำเภอเมืองเพชรบุรี 32,102 ราย อำเภอบ้านแหลม 10,579 ราย อำเภอชะอำ 2,954 ราย อำเภอบ้านลาด 1,749 ราย อำเภอท่ายาง 277 ราย (ที่มา : สำนักงานประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรี ณ เดือนมิถุนายน 2558)

- **ชลประทาน**

จังหวัดเพชรบุรี มีโครงการชลประทานที่สำคัญ ที่ดำเนินการจัดหาน้ำให้กับเกษตรกรเพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและอุปโภคบริโภค ดังนี้

- โครงการชลประทานเพชรบุรี จำนวน 124,157 ไร่ รับน้ำจากอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง 11 แห่ง อ่างเก็บน้ำขนาดเล็กพระราชดำริ 23 แห่ง และอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กถ้ำไอออน 65 แห่ง

- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาเพชรบุรี จำนวน 468,286 ไร่ รับน้ำจากอ่างเก็บน้ำแก่งกระจาน และรับน้ำจากอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง 2 แห่ง จำนวน 45,000 ไร่
- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาราชบุรีฝั่งขวา จำนวน 86,000 ไร่ รับน้ำจากเขื่อนแม่กลอง จังหวัดกาญจนบุรี อ่างเก็บน้ำที่สำคัญในจังหวัดเพชรบุรี (ใช้ปริมาณน้ำ ณ วันที่ 10 กันยายน 2559)

ตารางที่ 4-1 แสดงอ่างเก็บน้ำที่สำคัญในจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี	จำนวน (แห่ง)	การกักเก็บน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)
อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่	1	710
อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง	13	72.16
แหล่งน้ำขนาดเล็ก	1,109	36

แหล่งที่มา: โครงการชลประทานจังหวัดเพชรบุรี (2561)

นอกจากนี้ จังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่ชลประทาน 678,943 ไร่ ซึ่งเท่ากับร้อยละ 17.46 ของพื้นที่จังหวัดโดยมีโครงการชลประทานที่สำคัญๆ ดังนี้ โครงการชลประทานเพชรบุรี จำนวน 124,157 ไร่ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาเพชรบุรี จำนวน 468,286 ไร่ และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาราชบุรีฝั่งขวา จำนวน 86,500 ไร่ และยังมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่จำนวน 1 แห่ง อ่างเก็บน้ำขนาดกลาง 13 แห่ง

- แหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ประกอบด้วย

แม่น้ำเพชรบุรี ต้นน้ำจากเทือกเขาสูงชันทางด้านตะวันตกของจังหวัด ไหลผ่านอำเภอแก่งกระจาน อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอเมืองฯ แล้วลงสู่อ่าวไทย ที่อำเภอ บ้านแหลม มีความยาว 217 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่มีความสำคัญของจังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

แม่น้ำบางกลอย ต้นน้ำจากเทือกเขาอันเมียดในเขตอำเภอนองหญ้าปล้อง ไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรี บริเวณอำเภอแก่งกระจาน มีความยาว 45 กิโลเมตร

ห้วยแม่ประโดน ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบริเวณเขตติดต่อระหว่างอำเภอนองหญ้าปล้องกับอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และมีสาขาสำคัญ ได้แก่ ห้วยมะเร็ว ห้วยเสือกัดช้าง ห้วยสมูลแว้งและไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรี ในบริเวณเขตอำเภอแก่งกระจาน มีความยาว 56 กิโลเมตร

ห้วยแม่ประจันต์ ต้นน้ำจากเทือกเขาในจังหวัดราชบุรี ไหลผ่านอำเภอหนองหญ้าปล้อง และไหลมาบรรจบแม่น้ำเพชรบุรีบริเวณเขื่อนเพชรบุรี ในเขตอำเภอกำแพง มี ความยาว 60 กิโลเมตร

แม่น้ำบางตะบูน เป็นสาขาของแม่น้ำเพชรบุรี ซึ่งไหลย้อนขึ้นไปทางเหนือผ่านอำเภอเขาชัย อำเภอบ้านแหลม ออกสู่อ่าวไทยที่ปากอ่าวบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร

- โทรศัพท์

สถานการณ์ให้บริการโทรศัพท์ (ที่มา: ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดเพชรบุรี บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ข้อมูล ณ มิถุนายน 2558)

- ศูนย์บริการลูกค้า 4 แห่ง ได้แก่ สาขาเพชรบุรี สาขาท่ามาย สาขาชะอำ และสาขาเขาชัย
- ชุมสายโทรศัพท์ จำนวน 159 แห่ง ทีโอที 129 แห่ง ทีทีแอนด์ที 30 แห่ง
- เลขหมายให้บริการ (ผู้ใช้และสาธารณะ) จำนวน 62,071 เลขหมาย ทีโอที 38,088 เลขหมายทีทีแอนด์ที 23,983 เลขหมาย
- เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้ใช้บริการ จำนวน 28,151 เลขหมาย ทีโอที 19,684 เลขหมายทีทีแอนด์ที 8,467 เลขหมาย
- เลขหมายว่าง เพื่อใช้สำรองหรือให้เช่า จำนวน 33,920 เลขหมาย ทีโอที 18,404 เลขหมายทีทีแอนด์ที 15,516 เลขหมาย
- การสื่อสาร

จังหวัดเพชรบุรี มีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน 10 แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน จำนวน 24 แห่ง ไปรษณีย์รถยนต์ จำนวน 1 แห่ง และร้านไปรษณีย์ไทย (ปณ.เพชรบุรี 201 ต้นมะม่วง) จำนวน 1 แห่ง เพื่อให้บริการด้านสื่อสารไปรษณีย์ บริการการเงิน บริการธุรกิจขนส่งและธุรกิจค้าปลีก

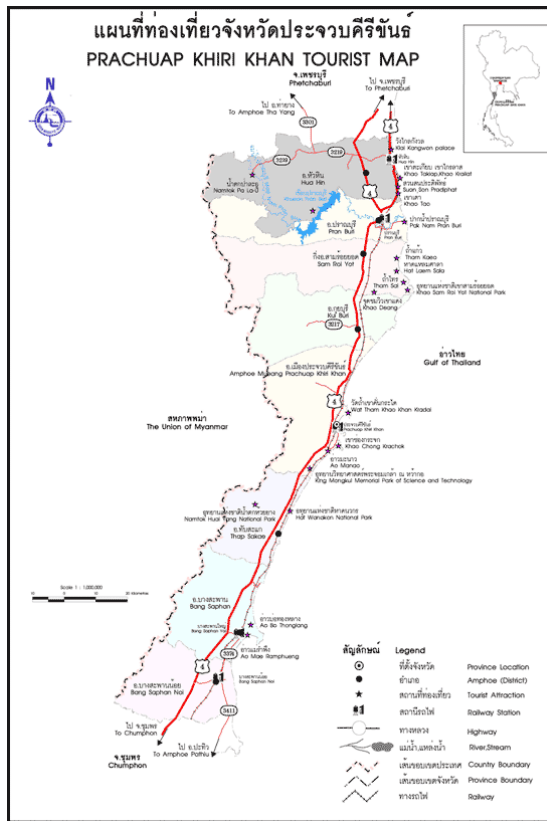
1.2) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความเป็นมาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เดิมชื่อเมืองนารัง เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าครั้งที่ 2 เมืองนารัง ได้ถูกทิ้งร้าง จนถึงรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้สร้างเมืองใหม่ที่คลองบางนางรม แล้วย้ายที่ตั้งของเมืองไปตั้งที่เมืองกุย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้เปลี่ยนชื่อเมืองกุย เป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์ แต่ตัวศาลาที่ว่าการเมืองยังคง ตั้งอยู่ที่อำเภอกุยบุรี ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้รวมเมืองปราณบุรี เมืองประจวบ และเมืองกำเนิดนพคุณเข้าเป็น เมืองเดียวกัน พระราชทานนามเมืองว่า เมืองปราณบุรี ตั้งที่ว่าการอยู่ที่อ่าวเกาะหลัก ส่วนเมืองปราณบุรีเดิมให้คง เรียกว่าเมืองปราณ มีฐานะเป็นอำเภอ ในสมัยรัชกาลที่ 6 ทรงเห็นว่าชาวบ้านยังคงเรียกเมืองปราณสับสนกับชื่อเมืองปราณบุรี ซึ่งทางราชการย้ายมาตั้งที่เมืองเกาะหลัก จึงทรงโปรดเกล้าให้เปลี่ยนชื่อเมืองปราณบุรี เป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์

1.2.1) ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดหนึ่งใน 25 จังหวัดภาคกลางของประเทศไทย อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 12 องศา 31 ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 99 องศา 9 ลิปดาตะวันออก กับ 100 องศา 1 ลิปดาตะวันออก อยู่ทางทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร ประมาณ 325.3 กิโลเมตร ขนาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดขนาดกลาง มีพื้นที่ 6,367.62 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,979,762.50 ไร่ ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือจดทิศใต้ประมาณ 212 กิโลเมตร ส่วนแคบที่สุดของประเทศและจังหวัดอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จากอ่าวไทยถึงแนวพรมแดนไทย-เมียนมา ประมาณ 12 กิโลเมตร

อาณาเขต	ติดต่อกับ	จังหวัดใกล้เคียง และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา คือ
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอปะทิว อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ทะเลอ่าวไทย ความยาวชายฝั่งทะเลประมาณ 224.8 กิโลเมตร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยมีเทือกเขาตะนาวศรี กั้นพรมแดน

ที่มา : สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2561)

ภาพที่ 4-2 แผนที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.2) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างไทยกับเมียนมาลาดเอียงลงสู่ทะเลอ่าวไทยด้านตะวันออก และมีเทือกเขาและภูเขาอยู่ทั่วไป ทั้งบริเวณตอนกลางและบริเวณชายฝั่งทะเลของจังหวัด เทือกเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาสามร้อยยอด ความสูงโดยเฉลี่ยของเทือกเขาด้านตะวันตกประมาณ 750 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลสูงสุด 1,215 เมตร และต่ำสุด 306 เมตร ส่วนความสูงจากระดับน้ำทะเลแถบชายฝั่งตะวันออกโดยเฉลี่ยประมาณ 1-5 เมตร จากความลาดชันสูงก่อให้เกิดลำห้วยหลายสาย ไหลลงสู่คลองและแม่น้ำ ได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี แม่น้ำกุยบุรี คลองบางสะพาน คลองบางนางรม และคลองกรูดและในทะเลอ่าวไทยใกล้ชายฝั่ง มีเกาะรวม 21 เกาะ (กรมแผนที่ทหาร)

1.2.3) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตร้อนชื้นอากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ในปีพ.ศ. 2558 มีปริมาณฝน 1,028.3 มิลลิเมตร/ปี ปริมาณฝนสูงสุด 88.7 มิลลิเมตร/วัน จำนวนวันที่ฝนตก 113 วัน อุณหภูมิเฉลี่ย 27.8 องศาเซลเซียส (เฉลี่ยต่ำสุด 23.9 องศาเซลเซียส เฉลี่ยสูงสุด 33.1 องศาเซลเซียส) ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยที่ 78% (เฉลี่ยต่ำสุด 63% เฉลี่ยสูงสุด 89%)

1.2.4) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งการปกครองแบ่งออกเป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 435 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 61 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 16 แห่ง (เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 14 แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล 44 แห่ง ประชากร ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม 2559 มีจำนวน ประชากรรวม 537,257 คน แยกเป็นเพศชาย 266,452 คน คิดเป็น 49.59% เพศหญิง 270,805 คน คิดเป็น 50.41% อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอหัวหิน 111,316 คน รองลงมา คือ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ 90,782 คน อำเภอปราณบุรี 77,170 คน อำเภอบางสะพาน 75,895 คน

1.2.5) ข้อมูลประชากร

กรมการปกครองตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2553 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประชากร จำนวน 509,134 คน เป็นชาย 255,584 คน หญิง 253,550 คน จำนวนครัวเรือน 202,731 หลังคาเรือน

1.2.6) โครงสร้างพื้นฐาน

- ไฟฟ้า

การบริการด้านพลังงานไฟฟ้าของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีพ.ศ. 2559 (มกราคม-สิงหาคม) มีจำนวน ผู้ลงทะเบียนขอใช้ไฟฟ้าจำนวน 210,540 ครัวเรือน จากการสำรวจมีจำนวนครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 2,002 ครัวเรือน และจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 208,538 ครัวเรือน จำแนกเป็นรายอำเภอ ดังนี้ อำเภอที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คือ อำเภอ

หัวหิน มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า 63,713 ครั้วเรือน รองลงมาคือ อำเภอปราณบุรี 43,978 ครั้วเรือน อำเภอ บางสะพาน 37,421 ครั้วเรือน อำเภอเมืองฯ 32,408 ครั้วเรือน อำเภอทับสะแก 17,815 ครั้วเรือน และอำเภอกุยบุรี 13,203 ครั้วเรือน

- ประปา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประปา เขต 3 ราชบุรี การประปาส่วนภูมิภาคที่ให้บริการชุมชนในจังหวัดมี 4 แห่ง และเป็นบริการประปาของ เทศบาลหัวหิน 1 แห่ง มีปริมาณการผลิตน้ำ รวม 43,221,979 ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย

- การประปาประจวบคีรีขันธ์ แหล่งจ่ายน้ำประปา 1 แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบ จากคลองบึง และอ่างเก็บน้ำคลองบึง กำลังการผลิต 600 ลูกบาศก์ เมตรต่อชั่วโมง (3,819,054 ลบ.ม./ปี)
- การประปาปราณบุรี แหล่งจ่ายน้ำประปา 4 แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบ 2 แห่ง คือ เขื่อนปราณบุรี และแม่น้ำปราณบุรีกำลังการผลิต 1,650 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (6,437,725 ลบ.ม./ปี)
- การประปากุยบุรี แหล่งจ่ายน้ำประปา 1 แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำ กุยบุรี กำลังการผลิต 400 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (4,320,000 ลบ.ม./ปี)
- การประปาบางสะพาน แหล่งจ่ายน้ำประปา 3 แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจาก คลองบางสะพานคลองร้อนทอง อ่างเก็บน้ำช่องลม และอ่างเก็บน้ำช้าง แรก กำลังการผลิต 450 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (3,942,000 ลบ.ม./ปี)
- การประปาเทศบาลเมืองหัวหิน เป็นหน่วยงานในสังกัดเทศบาลเมือง หัวหิน รับน้ำดิบจาก 2 แหล่ง คือ ปราณบุรี และเขื่อนแก่งกระจาน มีกำลังการผลิตรวม 2,820 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (24,703,200 ลบ.ม./ปี) จ่ายน้ำให้เทศบาลเมืองหัวหิน และบริเวณใกล้เคียง
- โทรศัพท์

โทรศัพท์ การให้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในความ รับผิดชอบของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โดยการให้บริการโทรศัพท์ ในปี พ.ศ.2559 ณ เดือน พฤษภาคม 2559 มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่ให้บริการรวม 41,893 เลขหมาย เลขหมายที่มีผู้ใช้ บริการ 22,629 เลขหมาย คิดเป็นร้อยละ 54.02 โทรศัพท์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีศูนย์บริการลูกค้า และจำนวนชุมสายโทรศัพท์ ในปี 2559 ณ เดือนพฤษภาคม 2559 จำนวน 112 แห่ง

1.3) จังหวัดชุมพร

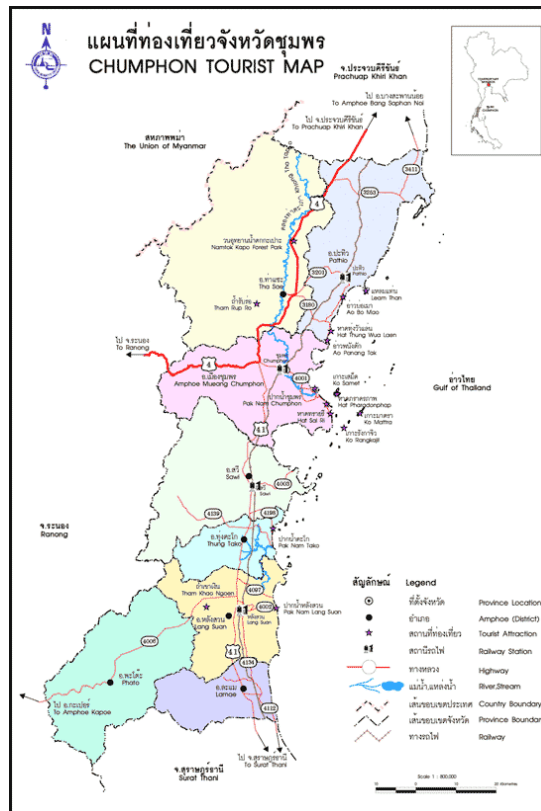
ความเป็นมา จังหวัดชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐาน แน่นนอน แต่จากหลักฐานในกฎหมายตราสามดวง ในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัย กรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานไว้ว่าเมืองชุมพร มีอายุตราบจนถึงปัจจุบันกว่า 600 ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพร

ไว้ในตำนานเมืองระนอง ความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผิดจากเมืองอื่นๆ ในแหลมมลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราช เป็นต้น ล้วนมีโบราณสถาน โบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณ แต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด อาจจะเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ มีพื้นที่นาไม่พอกับคนประชากรหนึ่ง และอีกประการหนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมลายู ซึ่งมักเป็นสมรภูมิมิรบพุ่งกันตรึงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมืองหน้าด่าน” สำหรับชื่อ “เมืองชุมพร” สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “ซุมนุมพล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านการเดินทางทัพไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ เข้ามาตั้งค่ายซุมนุมพลกันที่นี้ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ซุมนุมพล” แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดคำกลางออกเหลือเพียง “ซุมพล” และต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองสมัยโบราณเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทำพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ซุมนุมเพื่อรับพร เช่นนี้ ตรงกับความหมาย “ซุมนุมพร” หรือ “ประชุมพร” ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า “ชุมพร” เช่นเดียวกัน แต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะได้อามาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ต่างๆ ไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งทำน้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพร จึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

1.3.1) ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดชุมพร ตั้งอยู่ตอนบนสุดของภาคใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดาเหนือและเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 11 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางรถยนต์ ประมาณ 498 กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 476 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3.75 ล้านไร่ หรือ 6,010.849 ตารางกิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ใหญ่มาก เป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ ชุมพรเป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย มีรูปพื้นที่เรียวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีความยาวประมาณ 222 กิโลเมตร จังหวัดชุมพร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ประเทศเมียนมา

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชุมพร (2561)

ภาพที่ 4-3 แผนที่จังหวัดชุมพร

1.3.2 ลักษณะภูมิประเทศ

แบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่มเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ยประมาณ 36 กิโลเมตร

1.3.3) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดชุมพร ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเหตุให้มีฤดูกาลเพียง 2 ฤดู คือ 1) ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนมรสุมหลังจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออ่อนกำลังลง 2) ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่มิถุนายน-กลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากทะเลอันดามัน เป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง และเปลี่ยนเป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจึงทำให้เกิดฝนตกชุกมีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง 1,553-2,344 มิลลิเมตร สำหรับอุณหภูมิในจังหวัดชุมพรเฉลี่ยโดยประมาณ 27.3 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 34.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิ

ต่ำสุดเฉลี่ย 21.6 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 97 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยต่ำสุด 49 เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์ เฉลี่ยทั้งปี 81 เปอร์เซ็นต์

1.3.4) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดชุมพร แบ่งเขตการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 737 หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ประเภท ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 25 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 51 แห่ง

1.3.5) ข้อมูลประชากร

กรมการปกครองตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2559 จังหวัดชุมพร มีประชากร จำนวน 507,604 คน เป็นชาย 251,625 คน หญิง 255,979 คน

1.3.6) โครงสร้างพื้นฐาน

- ไฟฟ้า

จังหวัดชุมพรมีสถานีบริการไฟฟ้า จำนวน 5 แห่ง คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดชุมพร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาท่าแซะ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาปากน้ำชุมพร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยปะทิว และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยดอนยาง พลังงานไฟฟ้าสูงสุด 135.70 เมกกะวัตต์จำนวนผู้ใช้ไฟ 128,845 ครัวเรือน ประชาชนไม่มีไฟฟ้าใช้จำนวน 48 ครัวเรือน

- ประปา

มีสถานีจ่ายน้ำ 3 สถานี คือ การประปาส่วนภูมิภาคสาขาชุมพร การประปาส่วนภูมิภาคสาขาท่าแซะ และการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหลังสวน มีกำลังการผลิตน้ำประปา รวมในปี 2557 ทั้งสิ้น 19,528 ลูกบาศก์เมตร ผู้ใช้น้ำ 30,695 ราย และในปี 2558 ผลิตน้ำประปาไปทั้งสิ้น 25,082 ลูกบาศก์เมตร ผู้ใช้น้ำ 31,977 ราย และปี 2559 ผลิตน้ำประปาไปทั้งสิ้น 28,696 ลูกบาศก์เมตร ผู้ใช้น้ำ 33,235 ราย จะเห็นได้ว่ามีจำนวนการผลิตประปาเพิ่มขึ้นทุกปี

- โทรศัพท์

มีหมายเลขโทรศัพท์ จำนวน 41,601 เลขหมายแบ่งเป็น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จำนวน 32,320 เลขหมาย และบริษัทสัมปทาน จำนวน 9,281 เลขหมาย

1.4) จังหวัดระนอง

ระนอง หรือเมืองแร่นอง เดิมเป็นหัวเมืองเล็กๆ มีฐานะเป็นเมืองขึ้นของเมืองชุมพร มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีของไทย โดยแบ่งการปกครองออกเป็น 2 เมือง คือ เมืองระนอง และเมืองตระ ซึ่งอยู่ในการปกครองของเมืองชุมพร

เจ้าเมืองมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวง เรียกชื่อตามนามเมืองว่า “หลวงระนอง” ครั้นต้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มีชาวจีนฮกเกี้ยน ชื่อ “คอซู้เจียง” ได้ยื่นขอประมูลอากรตีบูกในเขตเมืองระนองและเมืองตระ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดอนุญาตพร้อมทั้งพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้คอซู้เจียงเป็น หลวงรัตนเศรษฐี ดำรงตำแหน่งนายอากรเมืองตระและเมืองระนอง

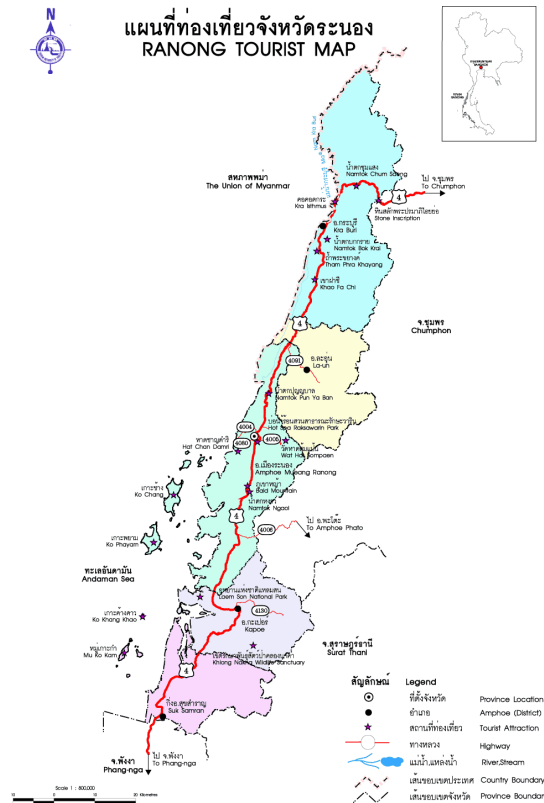
ในปี 2397 ตำแหน่งเจ้าเมืองระนองว่างลง เนื่องจากหลวงระนองป่วยถึงแก่กรรม พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสัญญาบัตรเลื่อนบรรดาศักดิ์ หลวงรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็นพระรัตนเศรษฐี เป็นเจ้าเมืองระนอง เมื่อพม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ และรัฐบาลอังกฤษได้จัดการปกครองหัวเมือง ที่ได้ไปจากพม่าเข้มงวดกวดขันขึ้น โดยลำดับมาถึงเขตต่อแดนพระราชอาณาเขตทางทะเลตะวันตก

ในเวลาต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริว่าเมืองระนองและเมืองตระ เป็นเมืองขึ้นอยู่ในเมืองชุมพรจะรักษาราชการทางชายแดนไม่สะดวก จึงโปรดฯ ให้ยกเมืองตระและเมืองระนอง เป็นหัวเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานคร และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์พระรัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) ขึ้นเป็นพระยารัตนเศรษฐี เป็นผู้ว่าราชการเมืองระนอง เมื่อ พ.ศ.2405 และ ในปี พ.ศ.2420 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัวได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี ระนองมีฐานะเป็นหัวเมืองอิสระ และต่อมาได้ยกฐานะเป็นจังหวัดและได้มีการยุบเมืองตระเป็นอำเภอ เรียกว่าอำเภอกระบุรี โดยให้ขึ้นกับจังหวัดระนองตั้งแต่นั้นมา ระนองในอดีตนั้นมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเมืองดีบุก เมืองชายแดน เมืองคอคอดกระ และเมืองเสด็จประทับแรม

1.4.1) ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนด้านทิศตะวันตก (ฝั่งทะเลอันดามัน) ของประเทศ มีเนื้อที่ประมาณ 3,298.045 ตารางกิโลเมตร (2,061,278 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของเนื้อที่ทั้งประเทศ และเป็นลำดับที่ 60 ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองชุมพร อำเภอสวี และอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร อำเภอท่าฉาง อำเภอไชยา อำเภอวิภาวดีและอำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	สาธารณสุขแห่งสหภาพเมียนมา และทะเลอันดามัน

ที่มา : สำนักงานจังหวัดระนอง (2561)

ภาพที่ 4-4 แผนที่จังหวัดระนอง

1.4.2) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดระนอง มีลักษณะรูปร่างเรียวยาว แคบ ระยะทางจากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาวประมาณ 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด 9 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วย ทิวเขา หุบเขาสลับซับซ้อนและเป็นป่าปกคลุม ทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก โดยมีสัดส่วนเป็นพื้นที่ราบประมาณร้อยละ 14 และเป็นภูเขาประมาณ ร้อยละ 86 มีเกาะใหญ่น้อยในทะเลอันดามัน จำนวน 62 เกาะ และมีแม่น้ำกระบุรี กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา

1.4.3) ลักษณะภูมิอากาศ

ระนองเป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่า “มีฝนตกชุกที่สุดของประเทศ” หรือเป็นเมือง “ฝนแปด แดดสี่” เนื่องจากอยู่ทางด้านตะวันตกของประเทศและติดกับทะเลอันดามัน จึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกในแต่ละปีประมาณ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-เดือนธันวาคม และตกมากที่สุดในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน เฉลี่ยฝนตก ปีละ 187.67 วัน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,310.87 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิสูงสุด 34.63 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด

21.84 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ 27.57 องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

1.4.4) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดระนอง แบ่งการปกครองตามลักษณะการปกครองท้องที่ ออกเป็น 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน และแบ่งตามรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 31 แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 10 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง

1.4.5) ข้อมูลประชากร

กรมการปกครองตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2558 จังหวัดระนอง มีประชากร จำนวน 187,536 คน เป็นชาย 94,726 คน หญิง 92,810 คน จำนวนครัวเรือน 85,417 หลังคาเรือน

1.4.6) โครงสร้างพื้นฐาน

- ไฟฟ้า

จังหวัดระนอง ได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยการไฟฟ้าเชื่อมโยงการรับกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดกระบี่ และสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ให้บริการ จำนวน 4 แห่ง มีพื้นที่รับผิดชอบ 52,993 ครัวเรือน

- ประปา

จังหวัดระนอง มีหน่วยงานที่ดำเนิน กิจการประปา และบริการน้ำแก่ประชาชนในเขตจำหน่าย ประกอบด้วย

การประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดระนอง ให้บริการใช้น้ำประปาในพื้นที่ อำเภอเมือง ครอบคลุมเขตเทศบาลเมืองระนอง เทศบาลเมืองบางรีนบางส่วน เทศบาลตำบลปากน้ำ บางส่วน และเทศบาลตำบลบางนอนบางส่วน โดยมีแหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตประปามีอยู่ 4 แห่ง คือ คลองหาดส้มแป้น คลองบางรีน ชุมเหมืองฮกหลวง ห้วยวังพง และอยู่ในระหว่างการนำน้ำจากอ่างเก็บน้ำหาดส้มแป้นมาใช้ เพื่อรองรับการใช้น้ำอุปโภค-บริโภค และแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยมีกำลังผลิต 23,040 ลบ.ม./วัน และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งหมด 18,000 ครัวเรือน

การประปาของเทศบาล จำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลตำบลน้ำจืด เทศบาลตำบลละอุ่น และเทศบาลตำบลกะเปอร์ โดยใช้บริการในเขตเทศบาลนั้น

ประปาหมู่บ้าน และประปาภูเขา ซึ่งหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และกลุ่มผู้ใช้น้ำเป็นผู้ดูแลให้บริการ จำนวน 25 แห่ง

- โทรศัพท์

จังหวัดระนอง มีหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถให้บริการได้ จำนวน 17,525 เลขหมาย และได้มีผู้เช่าและขอให้บริการไปแล้วรวม 11,562 เลขหมาย จำนวนเลขหมายส่วนบุคคล 10,578 เลขหมาย จำนวนเลขหมายสาธารณะ 984 เลขหมาย

- สถานีถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์

แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2561-2564)

สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง 3 5 7 9 NBT และ TPBS มีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา และสถานีวิทยุชุมชน 12 สถานี

สถานีรับ-ส่ง ถ่ายทอดโทรทัศน์ มีสถานีรับ-ส่ง ถ่ายทอดสัญญาณดาวเทียมจำนวน 6 แห่ง และถ่ายทอดสัญญาณเคเบิลทีวี จำนวน 1 แห่ง

- ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

การไปรษณีย์ ให้บริการครอบคลุมใน 5 อำเภอ การไปรษณีย์จังหวัดระนองมีเครือข่ายการสื่อสารไปรษณีย์สามารถติดต่อได้ทุกอำเภอ ทุกตำบลโดยมีที่ทำการไปรษณีย์ทั้งสิ้นจำนวน 24 แห่ง แยกได้ ดังนี้

- 1) ไปรษณีย์ประเภทรับจ่าย จำนวน 4 ที่ทำการ
- 2) ไปรษณีย์ประเภทรับฝาก จำนวน 1 ที่ทำการ
- 3) ไปรษณีย์ประเภทอนุญาตเอกชน จำนวน 19 ที่ทำการ

2) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยว

การศึกษาพื้นที่พัฒนาพื้นที่รองรับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยแต่ละจังหวัดมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่โดดเด่นร่วมกัน คือ ทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นทะเล ชายหาด เกาะที่สวยงาม และก็มีมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันไปในภาพลักษณ์และรูปแบบของการพัฒนาการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบหลัก คือ (1) กลุ่มท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาวิถีวัฒนธรรม โดยมีจังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์กลาง (2) กลุ่มท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และชายฝั่งทะเล คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และชุมพร เป็นศูนย์กลาง (3) กลุ่มนักท่องเที่ยวพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมีจังหวัดระนองเป็นศูนย์กลาง จึงได้ทำการศึกษา รวบรวมข้อมูลพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวโดยการแบ่งออกเป็นประเภทของแหล่งท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบ คือ (1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) (2) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical Attraction) (3) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction) ดังนี้

2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction)

การศึกษาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction) ชายฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ได้ทำการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 2 ด้าน คือ (1) ด้านทะเล ชายหาด เกาะ (2) ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ โดยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นรายจังหวัด ดังนี้

2.1.1) ด้านทะเล ชายหาด เกาะ

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านทะเล และชายหาด เกาะ พบว่ามี 5 ชายหาด ที่มีความน่าสนใจ ดังนี้

- **ชายหาดชะอำ** เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 41 กิโลเมตร แต่เดิมเป็นเพียงตำบลหนึ่งแต่ภายหลังจากที่หัวหินมีชื่อเสียง ที่ดินบริเวณชายทะเลถูกจับจองหมด เจ้านายและขุนนางสมัยนั้น จึงหาที่พักผ่อนแห่งใหม่สมเด็จฯ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ได้เสด็จมาทรงพบว่าชายหาดชะอำเป็นชายหาดที่สวยงามไม่แพ้หัวหิน จึงทำให้ชะอำเป็นที่รู้จักตั้งแต่นั้นมา
- **ชายหาดเจ้าสำราญ** อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรีประมาณ 15 กิโลเมตร ในอดีตเป็นหาดที่มีความสะอาด สวยงามและเป็นสถานที่ที่กษัตริย์ ในสมัยอยุธยาหลายพระองค์ รวมทั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และสมเด็จพระเอกาทศรถเคยเสด็จมาประทับแรม และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 6 ก็ทรงโปรดปรานที่แห่งนี้มากถึงกับทรงสร้างพระตำหนักเจ้าสำราญขึ้นด้วยเหตุนี้จึงได้ชื่อว่า “หาดเจ้าสำราญ”
- **หาดปึกเตียน** เป็นสถานที่อาจเรียกได้ว่าเป็นเพชรอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรีที่มีความสวยงามของชายหาดและไม่มีผู้คนพลุกพล่าน หาดปึกเตียนตั้งอยู่ในอำเภอท่ายาง ห่างจากหาดเจ้าสำราญ ไปทางทิศใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร เป็นหาดที่ขาวสะอาดและกว้างขวางมาก
- **ชายทะเลอำเภอบ้านแหลม บางตะบูน บางแก้ว บางขุนไทร** เป็นชายทะเลอำเภอบ้านแหลมสภาพชายฝั่งเป็นหาดโคลน เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงหอยแครงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยที่ตำบลบางตะบูน มีการเก็บหอยแมลงภู่และหอยชนิดอื่นๆ ที่ตำบลบางขุนไทร ส่วนที่ชายทะเลตำบลบางแก้วมีเศษเปลือกหอยหรือ “กระซ้า” จำนวนมากนำไปป่นขายเป็นอาหารสัตว์ได้ ชายทะเลอำเภอบ้านแหลมเหมาะสำหรับการพักผ่อนหาประสบการณ์ในสิ่งแปลกใหม่
- **ชายหาดแหลมหลวง** มีลักษณะเป็นปลายแหลมของหาดทราย ยื่นยาวออกไปในทะเลประมาณ 2 กิโลเมตรเป็นชายทะเลภาคใต้แห่งเดียวที่สามารถชมได้ทั้งพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เป็นแหลมทรายที่ยาวที่สุดของประเทศ ได้ชื่อว่าเป็นทรายเม็ดแรกของอ่าวไทย ตั้งอยู่ในตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรีไป

15 กิโลเมตร บนเส้นทางเดียวกับหาดเจ้าสำราญ โดยแยกซ้ายก่อนถึงหาดเจ้าสำราญเล็กน้อย

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านทะเล และชายหาด เกาะ จากข้อมูลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีเกาะเล็กเกาะน้อยกระจายอยู่ในทั่วทุกพื้นที่ทุกอำเภอทั่วทั้งจังหวัดซึ่งมีประมาณ 5 เกาะ 13 ชายหาด และ 5 อ่าว ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **หาดสวนสนประดิพัทธ์** สวนสนประดิพัทธ์อยู่ในความดูแลของศูนย์การทหารราบปราณบุรี ริมชายทะเลสวนสนประดิพัทธ์ บรรยากาศดี สงบ ร่มเย็น มีแนวต้นสนตลอดริมชายหาด มองเห็นวิวสวยๆ สามารถลงเล่นน้ำได้
- **หาดเขากะโหลก** ชายหาดถูกโอบล้อมด้วยเขากะโหลกที่มีลักษณะเป็นเขาเล็กๆ ยื่นออกไปในทะเลบริเวณนี้ยังเป็นที่ตั้งของอุทยานท้าวโกษา
- **หาดเขาตะเกียบ** ติดชายหาด การขึ้นเขาสะดวกสบาย บนเขาตะเกียบมีจุดชมวิวอันสวยงามเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ ชายหาดเขาตะเกียบ เป็นชายหาด ที่ค่อนข้างเงียบ สงบ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการหลบความ รุนววยภายในตัวเมือง เพื่อพักผ่อน โดยแท้จริง เขาตะเกียบ หัวหิน มีชายหาดที่ยาว และน้ำทะเลที่นี่เหมาะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมี โรงแรม ที่พัก ไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวอีกด้วย
- **หาดเขาเต่า** เป็นชายหาดเล็กๆ เชิงเขาเต่า เป็นที่เงียบสงบ มีองค์พระพุทธรูปขนาดใหญ่หันพระพักตร์ออกสู่ทะเล
- **หาดดอนตันสน** หาดทรายที่สงบเงียบ ร่มรื่น ในฤดูแล้งสามารถนำรถยนต์ ไปจอดใกล้ชายหาดได้ หากน้ำลงสามารถเดินเลาะ ชายหาดไป ยังหาดทรายที่เขาแรงได้
- **หาดทางสาย** เป็นหาดทรายยาวสีขาวนวล ร่มรื่นไปด้วยทิวมะพร้าว และทิวสน
- **หาดบางเปิด** ตั้งอยู่ที่บ้านบางเปิด ตำบลทรายทอง ลักษณะเป็นโค้งอ่าว ชายหาดสะอาด สีนํ้าตาลแดง มีภูเขาหินปิดหัวอ่าว สมัยสงครามโลก ครั้งที่ 2 บางเปิดมีชื่อเสียงในเรื่องแต่งโมบางเปิดซึ่งมีผลใหญ่ รสชาติหวานกรอบ เป็นแต่งโมที่ปลูกในไร่ของ ม.จ.สิทธิพร กฤดากร เจ้าของคำที่ว่า เงิน ทองเป็นของมาया ข้าวปลาเป็นของจริง ส่วนผาแดงเป็นแนวผาที่หินมีสีแดงเข้ม อยู่ติดกับบ้านบางเปิด สามารถเดินเล่นเลียบชายหาดชมผาแดง

- **หาดบ้านกรูด** หาดบ้านกรูด สาเหตุที่ชื่อว่า บ้านกรูด เพราะ มีต้นมะกรูดขึ้นเป็นจำนวนมาก
- **หาดวนกร** ชายหาดมีความยาวประมาณ 7 กิโลเมตรเรียงรายด้วยทิวสนเป็นแนวไปตามชายหาด มี ลานช่อยเกาะจานและเกาะท้ายทรีย์ (เป็นแหล่งสัมปทานรังนกนางแอ่นและบริเวณรอบเกาะมีแนวปะการัง) สำหรับการดำน้ำดูปะการัง
- **หาดสวนหลวง** หาดทรายค่อนข้างเรียบเหมาะสำหรับการพักผ่อน และเล่นน้ำ
- **หาดสามพระยา (อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด)** หาดสามพระยาอยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติไปทางทิศเหนือ ประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่สวยงาม เงียบสงบ ท่ามกลางดงสนทะเล
- **หาดหัวหิน** ชายหาดอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งแรกของเมืองไทย ด้วยน้ำทะเลใส ทรายสะอาด บรรยากาศดี จึงเป็นที่ใฝ่ฝันและได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมานาน ทุกยุคทุกสมัย โดยเป็นที่มาของ นวนิยายและละครหลากหลายเรื่อง เช่น ปริศนา รวมทั้งยังมีพระราชวังไกลกังวล สำหรับแปรพระราชฐานในฤดูร้อน โดยจุดสังเกตพิเศษ ชายหาดจะมีเขื่อนหินซีเมนต์ซึ่งถูกก่อสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ.2503
- **หาดแหลมศาลาและถ้ำพระยานคร (อุทยานแห่งชาติ เขาสามร้อยยอด)** อยู่บริเวณบ้านบางปู ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ประมาณ 17 กิโลเมตร การเดินทางไปหาดแหลมศาลาไปได้โดยทางเท้าตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติเขาเทียน ระยะทาง 530 เมตร หรือทางเรือจากหาดแหลมศาลาเดิมขึ้นเขาอีกประมาณ 430 เมตร ก็จะถึงทางลงถ้ำพระยานคร
- **อ่าวน้อย** เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์โดยมีถนนเชื่อมต่อกันจากชายหาดอ่าวน้อยไปสู่ชายหาดอ่าวประจวบเป็นสถานที่นิยมในการออกกำลังกาย เช่น การวิ่ง การปั่นจักรยาน จากถนนเรียบชายหาดอ่าวน้อยไปสู่ชายหาดอ่าวประจวบซึ่งมีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามมาก
- **อ่าวบ่อทองกลาง** เป็นอ่าวเล็กๆ รูปวงพระจันทร์อยู่ริมเชิงเขามีสองอ่าวอยู่ติดกัน อ่าวหนึ่งเรียกว่า อ่าวบ่อทองกลาง อีกอ่าวหนึ่งเรียกว่า อ่าวหัวหิน อ่าวบ่อทองกลางมีหาดทรายขาว น้ำทะเลใส นักท่องเที่ยวนิยมมาพักผ่อนเป็นจำนวนมาก
- **อ่าวประจวบคีรีขันธ์** อ่าวประจวบมีความยาวประมาณ 8 กิโลเมตร โดยอยู่ระหว่างเขาตอม่องล่าง และเขาล้อมหมวก ด้วยความยาวของอ่าวประจวบนี้เองทำให้พบเห็นความเป็นอยู่และวิถีชีวิตอันหลากหลาย

- ของคนในพื้นที่ ตั้งแต่หมู่บ้านชาวประมง ร้านค้า โรงแรมที่พัก หน่วยงานราชการ ตลอดจนสวนสาธารณะและ ที่พักผ่อนหย่อนใจ
- **อ่าวมะนาว** เป็นอ่าวที่สวยงามเหมาะแก่การเล่นน้ำและกิจกรรมชายหาดมากที่สุด อยู่ในเขตกองบิน 5 กองทัพอากาศ เป็นหาดสะอาดธรรมชาติสวยงาม เหมาะแก่การเล่นน้ำตรงข้ามกับหาดเป็นเขาล้อมหมวกประดิษฐานพระพุทธรูปบาทจำลอง เชิงเขามีศาลเจ้าพ่อเขาล้อมหมวกและเป็นที่ตั้งของเขตอนุรักษ์พันธุ์ค้างแวน อ่าวมะนาวเคยเป็นยุทธภูมิในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ระหว่างกองทัพไทยและกองทัพญี่ปุ่น ปัจจุบันภายในกองบินจะเห็น อนุสาวรีย์วีรชน รูปทหารอากาศในชุดนักบินยืนอยู่บนใบพัดเครื่องบิน ถัดจากหน้าออกทะเลและยังมีอุทยานประวัติศาสตร์กองบิน 5 โดยจะเห็นแท่งหินขนาดใหญ่แกะสลักจำลองฉากการต่อสู้ระหว่างกองทัพไทยกับญี่ปุ่น บริเวณอ่าวมะนาวทุกปีมีการจัดงานวันรำลึกวีรกรรม 8 ธันวาคม 2484
 - **อ่าวแม่รำพึง** ตำบลแม่รำพึง ตามตำนานเล่าว่าสมัยก่อนมีสามีภรรยาคู่หนึ่ง คือตาม่องล่าภัยกับยายรำพึง มีลูกสาว 1 คน ชื่อยม โดยเป็นที่หมายปองของคนทั่วไป อยู่มาวันหนึ่งตาม่องล่าภัยและยายรำพึงทะเลาะกัน เรื่องยกลูกสาวให้คนที่มาหมายปองจะยกให้ใครดี ทั้งคู่ตกลงกันไม่ได้ ตาม่องโมโหและโกรธยายรำพึงมาก จึงเตะยายรำพึงตกลงมาตายอยู่ที่ปากคลองบางสะพาน ชาวบ้านเลยเรียกบริเวณนี้ว่า “อ่าวแม่รำพึง”
 - **เกาะในอ่าวประจวบ**
 - **เกาะแรด** เป็นสถานที่ตั้งของกระโจมไฟชื่อ “วชิรรุ่งโรจน์” ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระราชทานราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้กระทรวงทหารเรือในขณะนั้นนำมาสร้างขึ้นเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2486
 - **เกาะหลัก** เป็นสถานที่ตั้งของสถานีวัดระดับน้ำทะเลขึ้น-ลง อยู่ในความรับผิดชอบของกองทัพเรือและเป็นสถานที่ที่ใช้เป็นจุดเริ่มในการวัดระดับความสูงของแผ่นดินและภูเขาโดยการเปรียบเทียบจากระดับน้ำทะเล ระหว่างอ่าวไทยกับทะเลอันดามันอยู่ในความรับผิดชอบของกรมแผนที่ทหาร
 - **เกาะไหหลำ** เป็นสถานที่ประดิษฐานของศาลพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หรือเสด็จเตี้ย ซึ่งผู้มีจิตศรัทธาได้สร้างขึ้นนานแล้ว อยู่ในเขตความรับผิดชอบของกองบิน 5 สามารถเดินเท้าไปถึงที่เกาะได้เมื่อเวลาน้ำลง

- **เกาะทะลุ เกาะสังข์ เกาะสิงห์** เป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังน้ำตื้นชั้นดี ที่มีปะการังสวยงามนานาชนิด อีกทั้งยังอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพ และที่สำคัญ คือ ราคาค่าบริการดำน้ำดูปะการังถูกมากหรือถูกที่สุดเมื่อเทียบกับแหล่งดำน้ำอื่นๆ ของประเทศไทย
- **เกาะนมสาว** เหตุที่เกาะนี้ได้ชื่อว่าเกาะนมสาว เพราะเป็นเกาะเล็กๆ ทรงกลมคล้ายนมหญิงสาว บนเกาะมีศาลเจ้าแม่มนมสาว เป็นที่นับถือของชาวเรือและคนทั่วไป ด้านทิศเหนือของเกาะมีแนวปะการังยาวกว่า 500 เมตร

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านทะเล และชายหาด เกาะ พบว่ามี 1 อุทยานแห่งชาติ 6 เกาะ 7 ชายหาด และ 3 อ่าว ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร** มีเกาะเรียงรายมากกว่า 40 เกาะ แต่ละเกาะล้วนเต็มไปด้วยความงดงาม ของธรรมชาติ แตกต่างกันไป บางเกาะมีหาดทรายขาวละเอียด บางเกาะ เป็นภูเขาหินปูนที่มีรูปร่างแปลกตาน่าชม รอบเกาะ ยังคงเต็มไปด้วยแนวปะการังสมบูรณ์ เกาะที่นิยมไปเที่ยวกันมีประมาณเจ็ดแปดเกาะ เช่น เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เกาะทะลุ ฯลฯ เหมาะสำหรับผู้รักทะเล และชอบดำน้ำชมปะการัง
 - **เกาะกุลา (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร)** เกาะกุลาเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เกาะหนึ่งของจังหวัดชุมพร ส่วนเกาะกระ เป็นเกาะขนาดเล็กตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะกุลา ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสวี ห่างฝั่ง 5 กิโลเมตร มีลักษณะเกือบกลม น้ำค่อนข้างขุ่น
 - **เกาะง่ามใหญ่ (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร)** เป็นเกาะขนาดกลางอยู่ทางด้านใต้ของหาดทุ่งวัวแล่น ห่างจากฝั่งประมาณ 17 กิโลเมตร บนเกาะไม่มีหาดทราย เป็นเขตสัมปทานเก็บรังนกนางแอ่นรอบๆ เกาะมีแนวหินและถ้ำใต้น้ำ มีแนวปะการังสวยงามเหมาะสำหรับการดำน้ำลึก
 - **เกาะมาตรา (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร)** อยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร มีหาดทรายขาวสะอาดสลับกับโขดหินเรียงรายอยู่หน้าเกาะเป็นเกาะที่มีนักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวและดำน้ำ ดูปะการัง เนื่องจากมีแนวปะการังน้ำ

ต้นที่สวยงาม และมีฝูงปลาชุกชุม เกาะมาตรามีพื้นที่แนวปะการังทั้งสิ้น 0.489 ตารางกิโลเมตร แนวปะการังเป็นแบบแนวปะการังชายฝั่งก่อตัวอยู่รอบเกาะมีระดับความลึกประมาณ 8 เมตร แนวปะการังมีความสวยงามมีสภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมาก จึงเป็นแหล่งดำน้ำที่มีนักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวชมดูปะการัง นักท่องเที่ยวสามารถพักผ่อนบนเกาะได้มีที่พักเพียงแห่งเดียวคือ บังกะโล บ้านลุงขาว ในราคาไม่แพง และมีสิ่งมีชีวิตที่น่าสนใจคือ ปูไก่ ออกหากินเวลากลางคืน เวลาเดินจะมีเสียงร้องคล้าย ลูกไก่ เพราะเนื่องจาก ก้ามทั้งสองข้างเกิดการเสียดสีกัน ทำให้เกิดเสียงดังขึ้นมา

- **เกาะเตียบ** บ้านเกาะเตียบ เป็นหมู่บ้านอนุรักษ์ปูจนเกิดเป็นกิจกรรมธนาคารปู (กลุ่มฟื้นฟูทรัพยากรปูม้า) ที่มีชื่อเสียง ด้วยแนวคิดของชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งรวมตัวกันฟื้นฟูปูม้าที่เริ่มมีจำนวนลดลง ริเริ่มโดยลุงจาง ฟุ่งเฟื่อง เป็นประธานกลุ่มฯ และมีสมาชิก จำนวน 15 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่น โดยการเพิ่มขนาดและปริมาณปูในทะเล เมื่อตั้งกลุ่มสำเร็จจึงเริ่มจากการนำปูไข่ที่จับได้มาเลี้ยงในกระชัง เพื่อให้แม่ปูฟักไข่เองตามธรรมชาติหลังจากที่ถึงเวลาไข่ปูหลุดออกจากกระชังกลับสู่ทะเล นอกจากนี้ ธนาคารปูยังเป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อีกด้วย
- **เกาะพิทักษ์** ตั้งอยู่ที่ตำบลบางน้ำจืด เป็นเกาะขนาดเล็ก เป็นเกาะที่มีชายหาดที่สวยงามและมีหมู่บ้านชาวประมงกระจายอยู่รอบเกาะ ทางทิศตะวันออกมีหาดทรายขนาดเล็กๆ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยเรือประมงจากบริเวณปากน้ำตะโก มีโฮมสเตย์สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตชาวประมง ในอดีตชาวบ้านใกล้เคียงเรียกเกาะพิทักษ์ว่า เกาะผีทัก ตามคำบอกเล่าของชาวประมงคนหนึ่งซึ่งได้ออกเรือหาปลาบริเวณเกาะพิทักษ์ เมื่อมองที่ฝั่งบนเกาะพบเงาคนกำลังกวักมือเรียก แต่พอเข้าไปบนเกาะกลับไม่พบผู้คนสักคนเดียว ชาวประมงและชาวบ้านใกล้เคียงจึงเรียกเกาะแห่งนี้ว่าเกาะผีทัก ล่วงเลยมาถึงปัจจุบันเกาะผีทักในอดีต ได้เริ่มมีชาวบ้านที่ไม่เกรงกลัวขึ้นไปอาศัยอยู่บนเกาะ และอยากเปลี่ยนชื่อเกาะเพื่อความเป็นสิริมงคล แต่ยังรักษาคุณค่าเดิมๆ ไว้ เพื่อให้ผู้คนจดจำได้ จึงเปลี่ยนชื่อมาเป็น เกาะพิทักษ์ แทน
- **เกาะทองหลาง** เป็นอีกเกาะที่อยู่ในความดูแลของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร เกาะทองหลางเป็นเกาะขนาดกลาง อยู่ห่างฝั่งประมาณ

- 17 กิโลเมตร บนเกาะไม่มีชุมชน ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะตรงข้ามกับอ่าวมะขามน้อยมีหาดทรายขาวสะอาดยาวประมาณ 100 เมตร ซึ่งเป็นหาดเพียงแห่งเดียวบนเกาะริมหาดร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้ชายหาดลาดชันน้อยเหมาะสำหรับเล่นน้ำและสวายนาม รอบเกาะเป็นแหล่งดำน้ำชมปะการังซึ่งมีแนวปะการังริมฝั่งกว้างประมาณ 100 เมตร
- **เกาะมะพร้าว** เป็นเกาะเล็กๆ ห่างฝั่งเพียง 1 กิโลเมตร มองจากเขาเจ้าเมืองที่หาดทรายรี จะเห็นหาดทรายขาวสะอาดตัดกับดงมะพร้าวเขียวขจีที่ปกคลุมแน่นเกาะได้ชัดเจนหาดทราย ยาวประมาณ 50 เมตร อยู่ทางตะวันตกของเกาะ บนเกาะมีสภาพภูมิทัศน์สวยงาม และมีแนวปะการังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ และสวายนาม อยู่ทางตะวันตกของเกาะ ด้วยเนื่องจากเกาะมะพร้าวเป็นเกาะสัมปทานรังนกนางแอ่น หากนักท่องเที่ยวต้องการ ขึ้นไปชมทัศนียภาพบนเกาะ จะต้องแจ้งให้สำนักงานจังหวัดชุมพรทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อจะได้จัดเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกให้ในการนำชมเกาะ
 - **หาดทรายรี** เป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในจังหวัดชุมพร นอกจากนี้มีแนวชายหาดทอดตัวยาวไปตามโค้งอ่าวอย่างสวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวพักผ่อน บริเวณหาดมีที่พักและร้านอาหารให้บริการ หาดทรายรียังเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมืองชุมพรและประเทศไทย เพราะเป็นสถานที่สิ้นพระชนม์ของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ บิดาแห่งกองทัพเรือไทย ใกล้เคียง ชายหาดเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์สถานของพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรืออันทันสมัยให้กับประเทศไทยเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนและนักท่องเที่ยวทั่วไป
 - **หาดทรายรีสี** เป็นหาดทรายที่สวยงามของอำเภอสวี เป็นชายหาดขนาดใหญ่ทอดตัวยาวขนานกับทิวมะพร้าวเป็นแนวยาว เหมาะสำหรับพักผ่อนและชมวิถีชีวิตชาวประมงอันเรียบง่าย เป็นหาดทรายที่สวยงามที่สุดในอำเภอสวี ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลท่าหิน เป็นชายหาดขนาดใหญ่ทอดตัวยาวขนานกับทิวมะพร้าวเป็นแนวยาว
 - **หาดทุ่งวัวแล่น** เป็นชายหาดที่สวยงามมีความโค้งเว้าเป็นรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว มีความยาวประมาณ 5-6 กิโลเมตรต่อเนื่อง ไปจนถึงชายหาดสะพลี ชายหาดมีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด ทอดตัวยาวสุดสายตา ลักษณะเป็นชายหาดน้ำตื้นค่อยๆ ลาดเอียงลงที่ละน้อยเป็นชายหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด ทอดตัวยาวสุดสายตา ลักษณะเป็นชายหาดน้ำตื้นค่อยๆ ลาดเอียงลงที่ละน้อย เหมาะแก่การลงเล่นน้ำ ทางด้านใต้ของหาดติดภูเขา จะเป็นหาดที่มีหินอยู่มากมาย

- **หาดทรายราฟา** เป็นหาดยาวขนานไปกับแนวถนนที่หนาแน่นด้วยต้นมะพร้าวตลอดเส้นทาง บริเวณริมชายหาดมีร้านอาหารและหมู่บ้านชาวประมง
- **หาดลกแพะและหาดลกกำ** เป็นชายหาด 2 แห่งที่ตั้งอยู่ใกล้กัน มีสภาพที่ยังคงความเป็นธรรมชาติอยู่มาก มีน้ำทะเลที่ใสและสวยงามสามารถเล่นน้ำได้ เป็นชายหาดที่มีความสงบห่างไกลจากชุมชนเหมาะสำหรับการผ่อนคลายท่ามกลางบรรยากาศที่สงบเป็นธรรมชาติ
- **หาดละแม** อำเภอละแม มีชื่อเสียงจากหาดทรายละเอียดสีขาวทอดกว้างและยาวตามชายฝั่งทะเล บนชายหาดขามีต้นมะพร้าวขึ้นเรียงรายให้ความร่มรื่น บรรยากาศเงียบสงบจึงเหมาะกับการพักผ่อนหย่อนใจและรับชมความสวยงามของธรรมชาติ นอกจากนี้ ในยามเช้าและยามเย็นนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสวิถีชีวิตของชาวประมงที่กำลังจะล่องเรือออกทะเลได้อย่างใกล้ชิด
- **หาดอรุโณทัย** เป็นเกาะขนาดเล็ก เป็นเกาะที่มีโขดหินสวยงามและมีหมู่บ้านชาวประมงกระจายอยู่รอบเกาะ ทางทิศตะวันออกมีหาดทรายขนาดเล็กๆ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยเรือประมงจากบริเวณปากน้ำตะโก มีโฮมสเตย์สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตชาวประมง
- **อ่าวทุ่งมะขาม** นับได้ว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีความสวยงามแห่งหนึ่งใน จังหวัดชุมพร อ่าวทุ่งมะขามเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นอย่างมากเนื่องจาก มีสภาพของภูมิทัศน์สวยงาม อีกทั้งอ่าวทุ่งมะขาม ยังอยู่ในเขตอำเภอเมืองชุมพรจึงทำให้การเดินทางมาท่องเที่ยว ที่อ่าวทุ่งมะขาม มีความสะดวกสบาย เพราะอยู่ใกล้กับที่พักทั้งโรงแรม และบังกะโล อ่าวทุ่งมะขาม แบ่งเป็นอ่าวทุ่งมะขามนอกและอ่าวทุ่งมะขามใน โคนอ่าวมีลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลม 2 วง วางเรียงกันโดยที่ตรงกึ่งกลางเป็นแหลมหิน ประกอบไปด้วยก้อนหินใหญ่น้อยวางอยู่อย่างแปลกตา เป็นจุด แบ่งเขตอ่าวทั้ง 2 ด้าน ด้านเหนือคืออ่าวทุ่งมะขามในมีหาดทรายสีขาวทอดตัวขนานอยู่กับทิวมะพร้าว ยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ถัดไปจากแหลมหิน คือ อ่าวทุ่งมะขามนอก มีโคงอ่าวซึ่งประกอบด้วยหาด ทรายสีขาวนวลทอดตัวยาวไปทางใต้ประมาณ 3 กิโลเมตร ตลอดแนวชายหาดหนาแน่นไปด้วยต้นมะพร้าวตอนใต้สุดเป็นที่ตั้งของวัดสุวรรณคูหาวาริวงค์ หรือวัดโพรงพาง บริเวณวัดนอกจากจะมีร่มรื่น อยู่ภายใต้เงามะพร้าวแล้ว ด้านหลังวัดยังมีหน้าผาหินขนาดกว้างประมาณ 30 เมตร ยาวประมาณ 80 เมตร หันหน้าออกสู่ทะเล

- **อ่าวบ่อเมา (อ่าวบ่อมูล)** จังหวัดชุมพร เป็นชายหาดที่สวยงามอีกแห่งหนึ่งของชุมพร หาดทรายทอดยาวมีต้นสนริมชายหาด มีถนนตัดเลียบชายหาดโดยตลอด ตั้งอยู่ที่ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว ห่างจากอำเภอปะทิว ประมาณ 10 กิโลเมตร บริเวณริมชายหาดมีร้านอาหารและที่พักบริการอยู่ประมาณ 2 แห่ง บรรยากาศเงียบสงบ อ่าวบ่อเมาเป็นอ่าวกว้าง และมีชายหาดยาว ริมทะเลเป็นทิวสนที่สวยงามและมีชาวประมงอาศัยอยู่ จากอ่าวบ่อเมานักท่องเที่ยวสามารถเช่าเรือไปเกาะไข่ บริเวณรอบเกาะไข่มีปลาชุกชุม จึงเป็นจุดหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมตกปลา สามารถดำน้ำได้ ดำดูปะการังน้ำตื้นได้ ซึ่งอยู่ห่างจากหาดบ่อเมาประมาณ 4 กิโลเมตร
- **อ่าวยายไธ** เป็นหาดโค้ง ด้านฝั่งซ้ายของหาดติดกับภูเขา ส่วนฝั่งขวาของหาดเป็นหิน บริเวณชายหาดสีค่อนข้างแดงลักษณะเป็นทรายหยาบ บริเวณอ่าวส่วนใหญ่ประกอบไปด้วย หอยน้ำพริก หอยขี้กาและปลาหลากหลายชนิด ภายในอ่าวมีแนวหินปะการังยาวประมาณ 7 กิโลเมตร และเป็นแหล่งอนุรักษ์หอยมือเสือ แต่การเข้าถึงนักท่องเที่ยวต้องใช้เรือของชาวบ้านจึงจะไปถึงยังจุดดำน้ำดูปะการังและหอยมือเสือ ไม่ไกลจากอ่าวนี้มีจุดชมวิวที่ถ้ำยายไธ อยู่บนภูเขาสูงประมาณ 25 เมตร ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยมองดูคล้ายเตียงนอนมีมุ้งกางอยู่ข้างบน และมีหินที่เป็นคล้ายรูอยู่รอบๆ ถ้ำ ที่ปากถ้ำเป็นจุดชมวิวของทะเลชุมพร อ่าวยายไธไม่เหมาะกับการเล่นน้ำ เนื่องจากมีหอยมากและมีพื้นที่บางส่วนใช้เป็นท่าเรือประมงของชาวบ้าน
- **เกาะลังกาจิว** เกาะสัมปทานรังนก ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เพราะครั้งหนึ่งรัชกาลที่ 5 เคยทรงประพาสทอดพระเนตรการเก็บรังนกที่เกาะแห่งนี้ และทรงจารึกพระปรมาภิไธย จปร. ไว้บนผนังหินปากถ้ำ เป็นหลักฐานมาถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมี “เกาะหลักแรด” “หมู่เกาะง่าม” “เกาะมะพร้าว” รวมถึงเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและท้องทะเลชุมพรได้อย่างเต็มที่

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านทะเล และชายหาด เกาะ พบว่ามี 8 เกาะ 6 หาด และ 1 อ่าว ที่มีความโดดเด่นมีภูมิทัศน์สวยงาม สะอาดสอดรับกับอัตลักษณ์ท้องทะเลแห่งอันดามัน ดังนี้

- **เกาะขวาง** ในอดีตเป็นที่ตั้งฐานทัพเรือญี่ปุ่นสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2
- **เกาะคังคาว** มีลักษณะเป็นเกาะเล็กๆ เป็นที่อยู่อาศัยของฝูงคังคาว ทั้งยังมีหาดทรายขาวสะอาดเป็นแหล่งปะการังที่สมบูรณ์มาก เกาะคังคาว เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวละเอียด ถือเป็นเกาะที่สวยงามที่สุดในการเที่ยวหมู่เกาะกำ ทะเลระนอง มีร่มเงาของต้นจิกทะเลและต้นหูกวาง ที่แผ่กิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาเป็นจุดพักผ่อนที่ดียิ่ง น้ำทะเลใสมากจนสามารถมองเห็นพื้นทราย
- **หมู่เกาะระนอง ประกอบด้วย (1) เกาะช้าง (2) เกาะพยาม**
 - **เกาะช้าง** เกาะใหญ่ที่สุดของจังหวัดระนอง เป็นเกาะที่มีรูปร่างเหมือนช้างหมอบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีพื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์อยู่รอบเกาะ ชายหาดที่สวยงามหลายแห่ง โดยเฉพาะชายฝั่งตะวันตกที่หันหน้าให้กับทะเลอันดามัน มีถนนคอนกรีตเล็กๆ เป็นทางเดินข้ามไปฝั่งตะวันออกบริเวณอ่าวชาวเลที่อยู่อีกด้านของเกาะ และทางเหนือของเกาะที่อ่าวคือ มีหมู่บ้านของชาวเล ที่มีวิถีชีวิตแบบชาวน้ำที่ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายอยู่กับท้องทะเลของเกาะช้าง
 - **เกาะพยาม** เจ้าของฉายามัลดีฟท์เมืองไทย เกาะพยามเป็นเกาะใหญ่อันดับสองของจังหวัดระนอง ตั้งอยู่ระหว่างเกาะช้างกับเกาะคังคาว มีพื้นที่ประมาณ 35 กิโลเมตร และมีชาวบ้านในท้องถิ่น อาศัยอยู่ประมาณ 160 ครอบครัวเสน่ห์ของเกาะแห่งนี้คือ ความสวยงามของธรรมชาติและบรรยากาศเงียบสงบ ลักษณะของเกาะพยาม ตอนกลางเป็นพื้นที่ภูเขาป่าไม้ที่ยังคงอุดมสมบูรณ์ และมีสัตว์ป่า หากยกให้ชมอย่าง ลิง หมูป่า และนกแก๊ก รวมไปถึง เหยี่ยวแดง ที่ยังคงมักบินวนเวียนไปมาให้เห็นอยู่เสมอ
- **เกาะยาว** ในอดีตเป็นที่ตั้งฐานทัพเรือญี่ปุ่น สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2
- **เกาะคังคาว** มีลักษณะเป็นเกาะเล็กๆ เป็นที่อยู่อาศัยของฝูงคังคาว ทั้งยังมีหาดทรายขาวสะอาดเป็นแหล่งปะการังที่สมบูรณ์มาก เกาะคังคาว เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวละเอียด ถือเป็นเกาะที่สวยงามที่สุดในการเที่ยวหมู่เกาะกำ ทะเลระนอง มีร่มเงาของต้นจิกทะเลและต้นหูกวาง ที่แผ่กิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาเป็นจุด พักผ่อนที่ดียิ่ง น้ำทะเลใสมากจนสามารถมองเห็นพื้นทราย
- **วิคตอเรียพอยท์ หรือ เกาะสอง** ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาซึ่งอยู่ตรงข้ามกับจังหวัดระนอง โดยมีแม่น้ำกระบุรี

- กันขวางตรงตัวจังหวัดระนองพอดี นักท่องเที่ยวสามารถข้ามฝั่งไปชมทิวทัศน์และวิถีชีวิตเมียนมา เช่น อนุสาวรีย์บูรณอนง วัดปิโตเอ และสามารถเลือกซื้อสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกอีกมากมาย
- **หมู่เกาะกำ** เป็นหมู่เกาะที่อยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติแหลมสน อุทยานทางทะเลของเมืองระนอง มีเกาะกำใหญ่เป็นเกาะศูนย์กลางและรายล้อมด้วยเกาะกำน้อย เกาะกำกลาง เกาะกำตก เกาะกำคาง เกาะกำแลน เกาะกำห้วย พื้นที่ของหมู่เกาะส่วนใหญ่อยู่ในแนวน้ำตื้น น้ำทะเลลึกไม่เกิน 7 เมตร จากหาดบางเบน จะมองเห็นเกาะเรียงจากซ้ายไปขวาเรียงกันไปเริ่มจากหมู่เกาะกำน้อยอยู่ด้านซ้ายสุดถัดมาเป็นหมู่เกาะญี่ปุ่น หมู่เกาะกำใหญ่อยู่ถัดต่อเนื่องกันตรงกลางเป็นเกาะกำคาง
 - **บ้านหาดทรายดำ** ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลหงาว อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพยาม อยู่บนเกาะทรายดำ เป็นเกาะขนาดใหญ่ใกล้ชายฝั่ง มีความสวยงามและมีเอกลักษณ์ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปชมแหล่งท่องเที่ยวได้
 - **หาดชาญดำริ** ตั้งอยู่เขตตำบลปากน้ำ ก่อนถึงหาดชาญดำริประมาณ 200 เมตร เนินเขาสูงสามารถชมทิวทัศน์ของชุมชนปากน้ำระนองและเกาะสองหรือวัดตอเรียพอยท์ของฝั่งพม่า ตลอดจนเกาะแก่งอื่นๆ ที่ตั้งอยู่บริเวณปากน้ำกระบุรีและยังเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวสามารถชมพระอาทิตย์ตกได้
 - **หาดทะเลนอก** เป็นหาดที่เงียบสงบ สะอาด มีภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่ชอบคนพลุกพล่าน
 - **หาดประพาสหรือหาดหินทุ่ง** ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแหลมสน เป็นหาดทรายกว้างใหญ่ เต็มไปด้วยทิวสนและลานหญ้าที่กว้างใหญ่ อยู่ปากคลองกำพวนซึ่งมีป่าชายเลนสมบูรณ์
 - **หาดทรายแดง (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง)** อยู่บนเกาะวัวดำ อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง ประมาณ 20 กิโลเมตร เป็นเกาะเล็กๆ ที่มีหาดยื่นออกมา หาดทรายแดงเกิดจากการทับถมของเปลือกหอยสองฝา ทำให้หาดทรายที่ยื่นออกมาสีแดงสวยงาม เหมาะแก่การถ่ายภาพ ชมความแปลกของหาด
 - **หาดหินงาม เกาะไฟไหม้ (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง)** ตั้งอยู่ในเขต อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง บริเวณรอบเกาะไฟไหม้พบเพียงแห่งเดียวในหลายๆ เกาะในอุทยานแห่งชาติเกิดจากการทับถมของหินกลมมนหลายหลากสี ขนาดเล็กจำนวนมากเป็นเวลานานเกิดแสงสะท้อนวาววับเมื่อยามกระแสน้ำซัดสาด

- **อ่าวไขเต่า (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง)** เป็นชายหาดที่มีความเงียบสงบและสวยงามทางธรรมชาติ ตั้งอยู่บนเกาะช้างด้านทิศตะวันตก ปัจจุบันอ่าวไขเต่าเป็นที่ทำการของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ที่ รน. 1 (เกาะช้าง) ของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนองเหมาะสำหรับการพักผ่อนเล่นน้ำ

2.1.2) ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยวเพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ พบว่ามี 13 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจ ดังนี้

- **เขาพะเนินทุ่ง** เป็นยอดเขาสูงจากระดับน้ำทะเล 1,027 เมตร ที่ยอดเขาเป็นทุ่งหญ้า ในตอนเช้าตรู่จะมีทะเลหมอกปกคลุมทั่วไป ห่างจากเขาพะเนินทุ่งออกไปประมาณ 15 กิโลเมตร มีน้ำตกทอทิพย์เป็นน้ำตกที่มีความสูงถึง 9 ชั้น
- **แม่น้ำเพชรบุรี** แม่น้ำเพชรบุรีมี 710 ลูกบาศก์เมตร ความยาวของแม่น้ำยังไม่สามารถระบุได้เพราะตัวเลขยังไม่แน่นอน การเดินทางที่สะดวกสบายที่สุด คือ เข้ามาทางสี่แยก อำเภอท่ายาง มีป้ายบอกตลอดสายและยังสามารถพบเห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเพชรบุรี ริมฝั่งของแม่น้ำเพชรบุรี มีทั้งทางภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุน มีการจัดที่พักมากมายทั้งแบบหรูหราและแบบประหยัด แม่น้ำมีความใสสะอาด สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ถือเป็นจุดเด่นของแม่น้ำเพชรบุรี รวมถึงยังมีกิจกรรมผจญภัยอื่นๆ อีกมาก เช่น การล่องแก่ง เล่นน้ำ เป็นต้น มีการบริการตลอดทั้งปี ตั้งแต่เวลา 6 โมงเช้าจนถึง 6 โมงเย็น
- **วนอุทยานชะอำ** วนอุทยานชะอำตั้งอยู่ติดถนนเพชรเกษมใกล้กับสี่แยกชะอำประมาณ 500 เมตร โดยมีเนื้อที่ 416 ไร่ จุดเด่นของสถานที่ คือเป็นพื้นที่ป่าชายหาด ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากของชาวท้องถิ่นรวมถึงยังเป็นสถานที่พักผ่อน สวนสาธารณะ ออกกำลังกาย สามารถกางเต็นท์ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
- **อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน** เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ภายในอุทยานฯ นี้ มีจุดที่น่าสนใจหลายแห่ง ทั้งที่เป็นทะเลสาบกว้างใหญ่ ประมาณ 45 กิโลเมตร และความสงบ

- ในท่ามกลางความงดงามของหินผาบริเวณป่าสนเขาธรรมชาติเป็นจุดชมวิวที่สร้างความประทับใจสำหรับคนที่รักธรรมชาติ
- **ถ้าเขาเตาหม้อ** ถ้าเขาเตาหม้อ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในตำบลกัลดีหลวง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยการดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขากระปุก เขาเตาหม้อ มีพื้นที่ทั้งหมด 1,850 ไร่ จะเปิดบริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 8.00-17.00 น. โดยมีจุดเด่น คือ การชมลิงแสม สัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ฝูงใหญ่ ชมทิวทัศน์ยามเย็นบนยอดเขา และหินงอกหินย้อยที่เกิดขึ้นใหม่ (ซึ่งกำลังปรับปรุงอยู่) ระยะเวลาเข้าถึงค่อนข้างลำบากมาก ไม่มีรถคอยให้บริการ ต้องมีรถส่วนตัวถึงจะเข้าไปถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้และมีป้ายบอกทางน้อยเกินไปรวมถึงเส้นทางซับซ้อน
 - **ถ้าเขาทะโมน** เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวที่ชอบปีนเขาชมถ้ำไม่ควรพลาดไปชมมีลักษณะเป็นลูกเขา ขนาดเล็ก อยู่ในเขตตำบลท่าเสา อำเภอบ้านลาด มีถ้ำที่น่าชมคือ “ถ้ำพระยาแกรก” และถ้ำอื่นๆ อีกหลายถ้ำที่ยอดเขานั้นมีพระพุทธรูปจำลองประดิษฐานอยู่
 - **ถ้าเขาย้อย** อยู่ก่อนถึงตัวเมืองเพชรบุรีประมาณ 15 กิโลเมตร ที่นี้มีถ้ำหลายถ้ำสิ่งสำคัญที่อยู่ภายในถ้ำ คือ พระพุทธไสยาสน์และพระพุทธรูปจำลอง ติดกับเขาย้อย คือ บ้านดอนทรายซึ่งมีดอกไม้สวยงามน่าชมมาก
 - **ถ้าเขาหลวง** อยู่ห่างจากเขาวังประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นเขาสูงขนาดเล็ก ยอดสูงเพียง 92 เมตร แต่มีถ้ำขนาดใหญ่สวยงามและสำคัญที่สุดของจังหวัดเพชรบุรี ภายในถ้ำเป็นเหมือนห้องโถงใหญ่ มีแสงสว่างจากปากช่องบนเพดานถ้ำ รอบห้องโถงของถ้ำนั้นที่พระพุทธรูปใหญ่น้อยประดิษฐานอยู่มากมาย นอกจากนี้ ยังมีหินงอกหินย้อยธรรมชาติสวยงามตระการตาเป็นอย่างยิ่ง
 - **ถ้าเขาอีโก้** ถ้าเขาอีโก้เป็นสถานที่พำนักของชาวจีนในอดีตและพัฒนาการเป็นสถานปฏิบัติธรรมพระโพธิสัตว์กวนอิม ภายในถ้ำเป็นแหล่งธรรมชาติที่สวยงาม มีหินงอกหินย้อยลักษณะคล้ายรูปหยดน้ำ ลักษณะทางยาวคล้ายกังปลา ถ้าเขาอีโก้มีลักษณะเป็นโพรงเปิดตอนบนมีพระเจดีย์สำคัญองค์หนึ่งซึ่งเจ้าอธิการแก้ว วัดพวงมาลัย มาสร้างไว้เมื่อ พ.ศ.2455
 - **น้ำตกทอทิพย์ (อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน)** น้ำตกทอทิพย์ มีความสูง 9 ชั้น ชั้นที่ 5 เป็นชั้นที่สวยงามที่สุด แต่ละชั้นมีความสวยงามแปลกตาอยู่ห่างจากเขาพะเนินทุ่ง 15 กิโลเมตร และต้องเดินเท้าเข้าไปถึงตัวน้ำตกอีก ประมาณ 4 กิโลเมตร แต่การเดินทางเข้าไปจะต้องติดต่อเจ้าหน้าที่อุทยานฯ เพื่อนำทางก่อนทุกครั้งถึงจะเข้าไปยังน้ำตกได้

- **น้ำตกปราณบุรี (อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน)** น้ำตกปราณบุรี มีทั้งหมด 5 ชั้น เป็นน้ำตกชั้นเล็กๆ มีลักษณะสวยงามเฉพาะตัวในช่วงฤดูฝนการเดินทางค่อนข้างลำบาก แต่การเดินทางเข้าไปจะต้องติดต่อเจ้าหน้าที่อุทยานฯ เพื่อนำทางก่อนทุกครั้งถึงจะเข้าไปยังน้ำตกได้
- **น้ำตกแม่กระดังลา** เป็นน้ำตกที่มีความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ มีน้ำตลอดทั้งปี การเดินทางเข้าเที่ยวชมสะดวก ห่างจากเส้นทางหลัก (เพชรเกษม) ประมาณ 30 กิโลเมตร ซึ่งใช้เส้นทางเดียวกับน้ำพุร้อนหนองหญ้าปล้อง ระยะทางเลยน้ำพุร้อนไป 7 กิโลเมตร ถ้าเดินทางหน้าฝน ต้องใช้รถยนต์ขับเคลื่อน 4 ล้อ เนื่องจาก เส้นทางมีน้ำไหลผ่านถนนเป็นระยะๆ
- **น้ำพุร้อนหนองหญ้าปล้อง** เป็นบ่อน้ำร้อนกลางป่าร่มรื่น พื้นที่ได้รับการพัฒนาดูแลโดยชุมชน มีบ่อน้ำร้อน ซึ่งต่อท่อมาจากแหล่งกำเนิดซึ่งอยู่ห่างออกไป 400 เมตร ซึ่งสามารถเดินเท้าไปชมได้สะดวก น้ำในบ่อมีอุณหภูมิประมาณ 49 องศาเซลเซียส สิ่งอำนวยความสะดวก มีโรงนวดเพื่อสุขภาพ ห้องอาบน้ำแร่แบ่งชายหญิง ร้านอาหาร และสามารถกางเต็นท์พักผ่อนในบริเวณได้

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ พบว่ามี 31 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **วนอุทยานท้าวโกษา** เขากะโหลกเป็นเขาหินปูนที่ตั้งอยู่ในทะเลครึ่งหนึ่งและบนบกครึ่งหนึ่งและมีหาดทอดยาวตามแนวเขา ชาวประมงใช้เป็นสัญลักษณ์ในการเดินเรือเข้าฝั่งทะเล มีทัศนียภาพที่สวยงาม ดร.ปลอดประสพ สุรัสวดี อธิบดีกรมป่าไม้สมัยนั้นเดินทางมาราชการในพื้นที่จึงให้ประกาศกำหนดเป็นวนอุทยาน
- **ถ้ำแก้ว (อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด)** ถ้ำแก้ว อยู่บริเวณหุบเขาจันทร์ บ้านบางปู อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติประมาณ 16 กิโลเมตร แล้วเดินเท้าขึ้นเขาประมาณ 128 เมตร ภายในถ้ำเต็มไปด้วยหินงอกหินย้อย
- **ถ้ำไทร (อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด)** ถ้ำไทร อยู่บริเวณบ้านคังโตนด จากที่ทำการอุทยานแห่งชาติประมาณ 9 กิโลเมตร แล้วเดินเท้าขึ้นเขา จนถึงปากถ้ำประมาณ 280 เมตร มีต้นไทรอยู่หน้าถ้ำ ทำให้ถ้ำได้ชื่อว่า “ถ้ำไทร” ภายในถ้ำค่อนข้างมืด มีหินงอกหินย้อยงดงามหลายจุด และในช่วงสุดท้ายมีหินงอกหินย้อยลักษณะคล้ายน้ำตกงดงามมาก

- **ถ้ำพระยานคร** เป็นถ้ำขนาดใหญ่ บนเพดานถ้ำมีปล่องให้แสงสว่างลอดเข้ามาได้ จุดเด่นของถ้ำแห่งนี้ คือ “พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์” เป็นพลับพลาแบบจตุรมุข สร้างในสมัย รัชกาลที่ 5 คราวเสด็จประพาสเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2433 เป็นฝีพระหัตถ์ของพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจรจรัสวงศ์ ทรงสร้างขึ้นในกรุงเทพฯ แล้วส่งมาประกอบที่หลังโดยให้พระยาชลยุทธโยธินเป็นนายงานก่อสร้าง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมายกข้อฟ้าด้วยพระองค์เอง ที่กำแพงหินด้านขวามีพระปรมาภิไธยย่อในรัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 7 เป็นตัวหนังสือใหญ่สีขาวสะอาดตา พระที่นั่งคูหาคฤหาสน์นับเป็นจุดเด่นของถ้ำพระยานคร และเป็นตราประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในปัจจุบัน ด้านในถ้ำยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ น้ำตกแห่งซึ่งอยู่ทางเข้าถ้ำพระยานคร ช่วงหน้าฝนจะมีน้ำไหลมาตามหินงอกหินย้อย สะพานมรณะซึ่งเป็นที่เดินไปมาของสัตว์ป่า บางครั้งสัตว์ป่าเดินพลาดมาก็ตกมาอยู่ภายในถ้ำ ภายในถ้ำพระยานครยังมีอิฐหลวงพ่อเงินบรรจุอยู่ด้านใน ด้านนอกถ้ำมีค้างแวนจำนวนมากอาศัยอยู่นักท่องเที่ยวสามารถเห็นฝูงค้างแวนหากินบริเวณทางเข้าถ้ำพระยานครได้
- **น้ำตกขาอ่อน (หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติน้ำตกห้วยยางที่ 2)** น้ำตกขาอ่อน (ทับมอญ) เป็นน้ำตกขนาดเล็กที่มีลำน้ำตกไหลอย่างต่อเนื่องประมาณ 9 ชั้น และมีแอ่งน้ำเล็กๆ ตลอดสายลำน้ำ สภาพธรรมชาติสองข้างทางเดินขึ้นน้ำตกค่อนข้างชุ่มชื้น เงียบสงบ สามารถเข้าถึงลำน้ำตกได้โดยตลอดทั้งสาย บริเวณชั้นบนสุดของน้ำตกขาอ่อนเป็นน้ำตกที่มีความสูงเกินกว่า 10 เมตร สายน้ำมีขนาดเล็กหรือใหญ่ขึ้นอยู่กับฤดูกาล น้ำตกขาอ่อน
- **น้ำตกเขาล้าน** เป็นน้ำตกที่สวยงามของอุทยานแห่งชาติห้วยยาง อยู่ห่างจากทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) เลี้ยวแยก สภ.ต.ห้วยยาง ไปทางใต้ประมาณ 13 กิโลเมตร กัลบรรณแล้วชิดซ้าย บริเวณตลาดอุดมพันธ์พลาซ่า เลี้ยวซ้ายไปตามถนนเขาล้าน-พุกตะแบกประมาณ 13 กิโลเมตร น้ำตกเขาล้าน เป็นน้ำตกที่ลดหลั่นกันลงมา มี 15 ชั้น จากต้นน้ำกุยบุรีแพรกขวา ในชั้นที่ 9 มีแอ่งน้ำขนาดใหญ่เหมาะแก่การลงเล่นน้ำ มีน้ำตลอดทั้งปี อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานกุยบุรี ประมาณ 11 กิโลเมตร
- **น้ำตกตมะไฟ (อุทยานแห่งชาติกุยบุรี)** เป็นน้ำตกที่ลดหลั่นกันลงมา มี 15 ชั้น จากต้นน้ำกุยบุรีแพรกขวา ในชั้นที่ 9 มีแอ่งน้ำขนาดใหญ่เหมาะแก่การลงเล่นน้ำ มีน้ำตลอดทั้งปี อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานกุยบุรี ประมาณ 11 กิโลเมตร

- **น้ำตกต๋านมะค่า (อุทยานแห่งชาติกุยบุรี)** เป็นน้ำตกที่เกิดจากต้นน้ำกุยบุรีแพรกซ้าย มีความสูงของน้ำตก ประมาณ 6-7 เมตร มีน้ำเฉพาะช่วงฤดูฝน (เดือนมิถุนายน-สิงหาคม) อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติกุยบุรีประมาณ 5 กิโลเมตร
- **น้ำตกไทรคู่** แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีความสำคัญไม่แพ้เกาะทะลุ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง เนื่องจากอยู่ไม่ไกลจากถนนเพชรเกษมมากนัก จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่ขับรถลงใต้แวะพักผ่อนจากความเมื่อยล้า ก่อนที่จะออกเดินทางต่อ ซึ่งน้ำตกไทรคู่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ห่างทิศตะวันตกของถนนเพชรเกษม บริเวณเทือกเขาตะนาวศรี น้ำตกไทรคู่แห่งนี้มีทั้งหมด 9 ชั้น แต่ละชั้นจะมีความสวยงามที่แตกต่างกันไป โดยชั้นที่มีความงามมากที่สุดคือ ชั้นที่ 5 ซึ่งน้ำตกในชั้นนี้จะมีลักษณะที่เป็นหน้าผาขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังสามารถพบสัตว์ป่าหลายชนิดที่บริเวณน้ำตกอีกด้วย
- **น้ำตกบัวสวรรค์ (อุทยานแห่งชาติน้ำตกห้วยยาง)** ปัจจุบันน้ำตกแห่งนี้ได้กลายเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ และเที่ยวน้ำตก น้ำตกบัวสวรรค์เป็นน้ำตกที่มีชั้นน้ำตกที่สวยงามอยู่ 6 ชั้น ท่ามกลางสภาพธรรมชาติโดยรอบที่เขียวชอุ่มดูสวยงาม
- **น้ำตกป่าละอู** อยู่ห่างตอนใต้ของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ในท้องที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ห่างจากหัวหินประมาณ 60 กิโลเมตร ใกล้หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ กจ.3 (ห้วยป่าเลา) เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีความสูง 15 ชั้น ไหลลดหลั่นลงมาเป็นทางยาว ชั้นที่ 1-3 เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ เนื่องจากน้ำตกชั้นที่สูงขึ้นไปต้องปีนป่ายไปตามโขดหินสูงชัน น้ำตกชั้นที่สวยงามที่สุดคือ น้ำตกชั้นที่ 7 มีแอ่งน้ำใหญ่อยู่ท่ามกลางป่าร่มครึ้ม
- **น้ำตกผาหมาฮอน (อุทยานแห่งชาติกุยบุรี)** เป็นน้ำตกที่ลำดับชั้นลดหลั่นกันลงมา 3 ชั้น เกิดจากต้นน้ำกุยบุรีแพรกซ้ายมีลักษณะเป็นผาลาดชัน มีสายน้ำไหลแรงตลอดทั้งปี บริเวณพื้นล่างมีพันธุ์ไม้จำนวนมาก เช่น เฟิร์น ปาล์ม อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติกุยบุรีประมาณ 15 กิโลเมตร
- **น้ำตกแพรกตะคร้อ (อุทยานแห่งชาติกุยบุรี)** เป็นน้ำตกขนาดใหญ่อยู่ทางตอนเหนือของพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี อยู่อำเภอปราณบุรี มีน้ำไหลตลอดทั้งปี มีทะเลหมอกในช่วงฤดูหนาว อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ประมาณ 100 กิโลเมตร

- **น้ำตกห้วยยาง** เป็นน้ำตกที่สวยงามมีทั้งหมด 5 ชั้น สภาพบริเวณโดยรอบร่มรื่นเหมาะแก่การพักผ่อน ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ.2534
- **เขาตะเกียบ** เป็นเขาหินปูนที่ตั้งยื่นออกไปในทะเล โดยเป็นสถานที่ชมวิวที่สามารถมองเห็นชายหาดหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากโค้งหาดของ หาดตะเกียบ
- **จุดชมสัตว์ป่ากุยบุรี (อุทยานแห่งชาติกุยบุรี)** เป็นจุดชมสัตว์ซึ่งส่วนหนึ่งอยู่ในพื้นที่โครงการพระราชดำริ สามารถเข้าชมได้ทุกวัน สัตว์ป่าที่สามารถพบเห็นได้ เช่น ช้างป่า กระต๊อง วัวแดง
- **ทุ่งสามร้อยยอด (อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด)** อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทหนึ่งที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีน้ำขังหรือท่วมตลอดปี มีความหลากหลายของชนิดพืชและสัตว์เป็นที่อยู่อาศัยขยายพันธุ์ของนกนานาชนิดทั้งนกประจำถิ่นและนกอพยพจึงเป็นแหล่งที่เหมาะสมแก่การดูนกถ่ายภาพและศึกษาค้นคว้า
- **วนอุทยานเขาตาม่องล่าย** อยู่ตำบลอ่าวน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเนื้อที่ประมาณ 862 ไร่ เป็นเทือกเขาสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 290-320 เมตร เป็นเขาติดต่อกัน 2 เทือก พื้นที่ส่วนใหญ่ยื่นเข้าไปในทะเลเป็นหน้าผาสูงชัน พันธุ์ไม้ส่วนใหญ่จะเป็นไม้ขนาดกลาง-เล็ก ได้แก่ ตะแบก ตะเคียนทอง และเสลา สัตว์ป่าที่สามารถพบเห็นในวนอุทยานเขาตาม่องล่าย ได้แก่ เสียงผา หมูป่า กระจง อีเห็น เสือปลา และไก่ป่า วนอุทยานเขาตาม่องล่ายอยู่ในท้องที่ตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาตาม่องล่าย มีเนื้อที่ประมาณ 862 ไร่
- **วนอุทยานปราณบุรี** เดิมเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ โดยกำหนดพื้นที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองเก่า คลองคอย มีพื้นที่ประมาณ 1,984 ไร่ ประกอบด้วย ป่าชายเลน และมีแม่น้ำปราณบุรีไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่ป่า ปัจจุบันกรมป่าไม้ได้ประกาศให้เป็นวนอุทยานมีพื้นที่ 700 ไร่ อยู่ในความดูแลของสำนักงานป่าไม้เขตเพชรบุรี
- **วนอุทยานป่ากลางอ่าว** ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่ากลางอ่าว หมู่ที่ 6 ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- **วนอุทยานแม่รำพึง** อยู่ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองแม่รำพึง มีเนื้อที่ประมาณ 4,483 ไร่

- **วนอุทยานห้วยน้ำชัน** นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 เป็นต้นมา ราษฎรในพื้นที่ได้ร่วมกันคัดค้านการขอประทานบัตรเหมืองแร่ (ระเบิดย่อยหิน) จึงเกรงว่าสภาพป่าที่ร่วมกันอนุรักษ์ไว้อาจถูกบุกรุกทำลายลงได้ และส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติและความสะดวกสบายของถ้ำในพื้นที่
- **ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี** เป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการฟื้นฟูป่าชายเลนจากนาุ้งร้างแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองเก่า-คลองคอย
- **อุทยานเขาหินเทียน** เป็นบริเวณที่มีก้อนหินขนาดใหญ่หลายก้อนวางซ้อนและเกยกันอยู่ตามธรรมชาติ เป็นสิ่งอัศจรรย์ แปลกตา มีด้านสิงขรตรงชายแดนไทย-พม่า
- **อุทยานแห่งชาติกุยบุรี** สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน เป็นป่าผืนใหญ่ อยู่ทางทิศตะวันตกติดต่อกับชายแดนพม่า เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาตะนาวศรี ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ หนาแน่นด้วยพันธุ์ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจมากมาย เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด ซึ่งราษฎรได้บุกรุกพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูก ส่วนใหญ่ทำไร่สับปะรดและเป็นที่อยู่อาศัย
- **อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด (จุดชมวิวเขาแดง)** ตั้งอยู่บนยอดเขาแดง เวลาที่เหมาะสมแก่การขึ้นชมวิวคือ 05.30-07.00 น. เนื่องจากสามารถชมพระอาทิตย์ขึ้นและทัศนียภาพโดยรอบๆ ได้อย่างสวยงาม
- **อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด คลองเขาแดง (ถ่องคลอง)** การล่องเรือชมธรรมชาติที่คลองเขาแดงนี้ เป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวภายในอำเภอกุยบุรี เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสธรรมชาติของป่าชายเลน พันธุ์พืช สัตว์นานาชนิด วิถีชีวิตของผู้คนในพื้นที่ ตลอดจนถึงการพักผ่อนหย่อนใจกับสองฝั่งคลอง ที่ตั้งของหมู่บ้านจะติดกับภูเขาที่มีหน้าผาสีแดง จึงได้เป็นที่มาของหมู่บ้านเขาแดงนั่นเอง
- **อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด** จัดเป็นอุทยานแห่งชาติประเภทชายฝั่งผสมผสานหมู่เกาะในทะเลแห่งแรกของไทย ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาหินปูนสลับซับซ้อนเรียงรายตามแนวทิศเหนือ-ใต้ เป็นยอดหินปูนแหลมหยักคล้ายฟันเลื่อยทอดขนานไปกับชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 30 กิโลเมตร และมีเกาะน้อยใหญ่อยู่รวม 6 เกาะ พบถ้ำขนาดใหญ่หลายแห่งในพื้นที่ ทั้งถ้ำพระยานคร ถ้ำแก้ว และถ้ำไทร ซึ่งล้วนมีหินงอกหินย้อยงดงาม โดยเฉพาะถ้ำพระยานครนั้นมีเพดานถ้ำทะเลเป็นปล่องใหญ่
- **อุทยานแห่งชาติน้ำตกห้วยยาง** เป็นเทือกเขาสูงติดต่อกัน มีพื้นที่อยู่บนเทือกเขาตะนาวศรี ส่วนใหญ่จะเป็นเนินเขา สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 200-1,000 ฟุต มีน้ำตกทั้งหมด 7 ชั้น และ

สมัยก่อนบริเวณลำห้วยของน้ำตกสายนี้ที่ยาวไปจนถึงทะเลมีต้นยางขึ้นเป็นจำนวนมากจึงเป็นที่มาของชื่อน้ำตกห้วยยาง

- **อุทยานแห่งชาติหาดวนกร** ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2535 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 76 และเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลลำดับที่ 18 สภาพป่าเป็นป่าเบญจพรรณ เป็นป่าโปร่งประกอบด้วยไม้ผลัดใบหลายชนิด ปะปน ได้แก่ ไม้ป่าประดู่ มะค่าโมง เสลา ตะแบก
- **เขาธงชัย** เป็นจุดชมวิวที่สำคัญของชายหาดบ้านกรูด จากจุดนี้จะมองเห็นเว้าอ่าวและทิวมะพร้าวสุดสายตา เหมาะสำหรับชมพระอาทิตย์ขึ้นและตก บนเขาธงชัยเป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปกิติสิริชัย หรือ ที่ชาวบ้านเรียกว่า หลวงพ่อใหญ่ พระพุทธรูปปางสมาธิแบบศิลปะคันธาระ (ได้รับอิทธิพลจากกรีกผ่านอินเดีย) หันพระพักตร์ออกทะเล ชาวบางสะพานสร้างขึ้นเพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสที่พระองค์ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบห้ารอบ บนเขายังเป็นที่ตั้งของตำหนักกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ อันเป็นที่เคารพสักการะยิ่งของชาวเรือ จะเห็นตำหนักกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์สวยเด่นเป็นสง่าบนยอดเขาธงชัย

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ทางได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ พบว่ามี 17 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **เขตนุรักษ์สัตว์ป่าถ้ำเขาพลู** ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 ตำบลชุมโค จากทางหลวงหมายเลข 4 ถนนเพชรเกษม สายชุมพร-ปะทิว บริเวณสี่แยกปะทิว ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 7201 ทางเดียวกับถนนบิณชุมพร พอเข้าถึงเขตตำบลชุมโค จะมีสี่แยกให้ตรงไป จะมีป้ายบอกทางไปสถานที่ท่องเที่ยวไปวัดถ้ำเขาพลู ลักษณะเป็นเทือกเขาหินปูนทอดยาวขนานไปกับถนน รูปทรงสวยงาม เป็นแหล่งอาศัยของค้างแวนถิ่นได้กว่า 7 ผุ้ง ซึ่งแต่ละผุ้งจะลงมาหากินอาหารบริเวณเชิงเขาริมถนนในเวลาเย็นจำนวนมาก จึงเป็นอีกหนึ่งแหล่งท่องเที่ยวสำหรับคนมีใจรักธรรมชาติ และต้องการไปชมค้างแวนถิ่นได้ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมจำพวกค้างที่นับวันยิ่งหายากขึ้นทุกที โดยเฉพาะบริเวณทางขึ้นถ้ำเขาพลู ที่อยู่ในเขตวัดนักท่องเที่ยวนสามารถให้อาหารค้างแวน จำนวนกว่า 10 ตัวได้อีกด้วย

- **เนินสันทราย** ปรากฏการณ์เนินทรายริมชายหาดแห่งนี้เกิดจากอิทธิพลของพายุรุนแรงริมฝั่งทะเลในฤดูมรสุมที่พัดพาทรายมาทับถมกันกลายเป็นเนินเขาเอ่อๆ ประกอบกับอิทธิพลของความแห้งแล้ง แสงแดดกล้าออกฤดูมรสุมทำให้มีลักษณะธรรมชาติบริเวณนี้เหมือนทะเลทราย หากมาเที่ยวในช่วงกลางวันที่มีแดดแรง ระหว่างเวลา 10.00-16.00 น. จะรู้สึกร้อนมาก จึงเหมาะที่จะมาเที่ยวชมในช่วงเวลาเช้าและเวลาเย็น ซึ่งสามารถศึกษาพรรณไม้ที่ขึ้นอยู่ในบริเวณนี้ได้โดยไม่ร้อนจนเกินไป
- **วนอุทยานเขาพัง** อยู่บริเวณรอยต่อระหว่างอำเภอเมืองกับอำเภอท่าแซะ ห่างจากตัวเมืองชุมพรไปตามเส้นทางสายชุมพร-ท่าแซะ (ทางหลวงหมายเลข 4) ประมาณ 12 กิโลเมตร ภายในวนอุทยานเขาพังร่มรื่นไปด้วยต้นไม้นานาพันธุ์ ด้านหน้าจะเป็นซุ้มประตูวนอุทยาน และศาลเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ สร้างขึ้นอย่างสวยงาม ด้านหลังเป็นภูเขาขนาดย่อม มีเนื้อที่ประมาณ 800 ไร่ อยู่ในระหว่างการพัฒนาเป็นจุดชมวิว และเป็นที่ตั้งของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7
- **อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร** เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย แนวปะการังที่ยังคงความสมบูรณ์และสภาพธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นชายหาด และเกาะที่ยังคงความงดงาม ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอปะทิว อำเภอเมืองชุมพร อำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก และอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- **สุสานหอยล้านปี** เป็นลานหินกว้างยื่นลงไปในทะเล แต่เนื้อหิน คือซากหอยอัดแน่นจนกลายเป็นหาดหินริมทะเล อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา โดยบริเวณนี้เดิมเป็นหนองน้ำจืดขนาดใหญ่ มีหอยอาศัยอยู่จำนวนมาก โดยเฉพาะหอยขม ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงบริเวณพื้นผิวโลก และน้ำทะเลไหลมาท่วมหนองน้ำ ทำให้ธาตุหินปูนในน้ำทะเลหุ้มเปลือกหอยจนกลายเป็นเนื้อเดียวกัน กลายเป็นแผ่นหินแข็งหนาประมาณ 40 เซนติเมตร ต่อมาแผ่นดินถูกยกตัวขึ้นจึงปรากฏเป็นลานหินกว้างใหญ่ริมทะเล จากการคำนวณอายุทางธรณีวิทยาพบว่า ฟอสซิลเหล่านี้มีอายุราว 40 ล้านปี
- **น้ำตกกะเปาะ** วนอุทยานน้ำตกกะเปาะอยู่ในท้องที่ตำบลหงษ์เจริญ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติน้ำตกกะเปาะ บริเวณน้ำตก เป็นน้ำตกไหลจากหน้าผา ไหลลงสู่เบื้องล่าง มีแอ่งสำหรับนักท่องเที่ยวเล่นน้ำได้บรรยากาศโดยรอบมีต้นไม้ให้ความร่มรื่น โดยกรมป่าไม้ได้ทำการปลูกสร้างสวนป่าโดยรอบ

- **น้ำตกคลองหรั่ง** เป็นน้ำตกขนาดปานกลางมีน้ำไหลตลอดปี ลักษณะโดยทั่วไปเป็นน้ำตกไหลผ่านหน้าผา ตกลงสู่แอ่งเบื้องล่าง นักท่องเที่ยวนิยมมาเล่นน้ำบริเวณนี้ และบริเวณใกล้กับน้ำตกนักท่องเที่ยวยังสามารถเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวบ้านทำอาชีพเกษตรเชิงเขาได้อีกด้วย
- **น้ำตกจำปูน** เป็นน้ำตกขนาดปานกลางมีน้ำไหลตลอดปีแอ่งด้านล่างน้ำตกเป็นแอ่งที่น้ำไม่ลึกมาก และเป็นที่อยู่อาศัยของปลาจำนวนมาก นอกจากน้ำตกแล้วนักท่องเที่ยวยังสามารถเพลิดเพลินกับบรรยากาศร่มรื่นรอบๆ น้ำตกอีกด้วย ต้นน้ำลำธารในพื้นที่ป่าสงวนป่าละแม เป็นแหล่งน้ำสำคัญของชาวละแม เกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอพะโต๊ะไหลผ่านตำบลต่างๆ ในเขตอำเภอละแม ได้แก่ ตำบลละแม ตำบลทุ่งควายตัด ตำบลทุ่งหลวง โดยมีคลองเสรีจ ไหลมาบรรจบกับคลองละแมที่ตำบลละแม และไหลลงสู่ทะเลในเขตตำบลละแม
- **น้ำตกคลองเพรา หรือ น้ำตกทับช้าง** น้ำตกขนาดใหญ่ตั้งอยู่กลางป่ามีจำนวนทั้งหมด 5 ชั้น ความพิเศษของการเที่ยวชมน้ำตกที่นี่คือนักท่องเที่ยวจะต้องเริ่มต้นชมน้ำตกจากชั้นสุดท้ายไล่มาจนถึงชั้นแรก เราจะได้เห็นสายน้ำที่ตกกระทบลงโขดหินฟุ้งกระจายไปทั่วบริเวณ ทางด้านล่างยังเป็นแอ่งน้ำใส ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถลงไปเล่นน้ำได้ และยังมีลานกางเต็นท์อยู่ตรงบริเวณน้ำตกชั้นที่ 1 ที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติแสนจะร่มรื่น
- **น้ำตกสันสีหมอก** น้ำตกสันสีหมอก อีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของตำบพระรักษ์ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร โดยน้ำตกนั้นเป็นเกิดจากหน้าผาสูงชัน บริเวณเบื้องล่างน้ำตกมีแอ่งน้ำที่นักท่องเที่ยวสามารถลงเล่นน้ำได้ ไม่มีโขดหินแหลมคม บรรยากาศโดยรอบน้ำตกค่อนข้างมีความร่มรื่น เหมาะสำหรับเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- **น้ำตกห้วยเหมือง** ตั้งอยู่ที่ ตำบลนาขา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นน้ำตกขนาดเล็กมีความสวยงามปานกลางอยู่ในเขตบ้านห้วยเหมือง ห่างจากชุมชนประมาณ 300 เมตร ส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวภายในชุมชน และไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณน้ำตก การเข้าถึงน้ำตกมีความลำบาก เนื่องจากระยะทางค่อนข้างไกลจากถนนหลักและต้องใช้รถกระบะในการเข้าถึงเท่านั้น เนื่องจากเส้นทางมีลักษณะชันในบางช่วงและมีหลุมมาก
- **น้ำตกเหวโหลม** ตั้งอยู่บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหม่อนในเขตอำเภอพะโต๊ะ เป็นน้ำตกขนาดกลาง ที่มีลานหินสวยงามและกว้าง มีน้ำไหลตลอดทั้งปี สามารถนำรถยนต์เข้าไปได้ แต่ต้องเดินเท้าเข้าไปยังน้ำตกประมาณ 200 เมตร ซึ่งทางเดินเข้าเดินได้สะดวกตลอด

เส้นทางมีบันไดที่ทำด้วยปูนเป็นช่วงๆ ช่วงที่เป็นทางชันมีราวบันไดไว้ให้จับ และด้านในมีชั้นน้ำตก 2 ชั้น แต่มีแอ่งน้ำที่เหมาะสมกับการเล่นน้ำเนื่องจากน้ำไม่ลึก นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวชมได้ทุกวันโดยไม่เสียค่าบริการ

- **วนอุทยานน้ำตกกะเปาะ** ตั้งอยู่บ้านยายไท ตำบลหงส์เจริญ ห่างจากอำเภอท่าแซะ ตามทางหลวงสายเพชรเกษมทางขึ้น ประมาณ 13 กิโลเมตร ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 452-453 หรือจากสี่แยกปฐมพรไปตามถนนเพชรเกษม ประมาณ 30 กิโลเมตร อยู่ริมถนนด้านขวาก่อนถึงตัวเมืองชุมพร วนอุทยานแห่งนี้มีเนื้อที่ประมาณ 283 ไร่ มีบรรยากาศเป็นสวนป่าร่มรื่น ในบริเวณนี้มีน้ำตกขนาดเล็กที่มีน้ำไหลตลอดปีเหมาะแก่การพักผ่อน น้ำตกกะเปาะยังไม่ห่างไกลจากทางหลวงสายเพชรเกษม นักท่องเที่ยวที่ขับรถผ่านจังหวัดชุมพร สามารถแวะเที่ยวพักผ่อนได้ง่าย โดยไม่ต้องเสียเวลาขับรถเข้าไปไกล เพราะอยู่ห่างจากถนนหลักประมาณ 800 เมตรเท่านั้น และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงกับ น้ำตกกะเปาะ อีกแห่งคือ ถ้ำพิสดาร สามารถเที่ยวชมความงามภายในถ้ำได้ ไม่ไกลจากจุดนี้เท่าไรนัก
- **จุดชมวิว เขามัทรี** จุดชมวิวมุมสูง เพียงขึ้นเขามาแค่ 1 กิโลเมตร ก็จะได้พบกับความสวยงามของทะเลชุมพร ชุมชนปากน้ำชุมพร ความสวยงามของชายหาดราตรในแบบ 360 องศา
- **ถ้ำน้ำลอดเขาพลู** เป็นถ้ำที่สวยงามประกอบด้วยหินงอก หินย้อย ที่พื้นถ้ำมีทางน้ำไหลเป็นทาง มีแนวยาวทะลุปากถ้ำอีกด้านหนึ่งได้ อยู่ในเขตบ้านทุ่งยอ ตำบลชุมโค อยู่ในเส้นทางสายอำเภอปะทิว-น้ำตกทุ่งยอ เป็นถ้ำที่สวยงาม ด้วยหินงอกหินย้อยที่พื้นถ้ำมีธารน้ำไหลเป็นทางสันนิษฐานเกิดจากหยดน้ำฝนซึมผ่านปล่อง มีอยู่มากเป็นระยะๆ เหนือเพดานถ้ำ ถ้ำนี้มีแนวยาวไปทะลุปากถ้ำอีกด้านหนึ่งได้ ปากถ้ำน้ำลอดก่อนถึงบันได
- **บ่อน้ำพุร้อนถ้ำเขาพลู** ตั้งอยู่ที่บริเวณตำบลสวนแตง อำเภอละแม ภายในพื้นที่บ่อน้ำพุร้อนถ้ำเขาพลูมีเนื้อที่ประมาณ 300 ไร่ แวดล้อมไปด้วยต้นไม้ใหญ่ ที่คอยให้ความร่มรื่น สิ่งที่น่าสนใจของบ่อน้ำพุร้อนแห่งนี้คือ ชื่อเรียกของบ่อน้ำพุแต่ละบ่อที่คล้องจองกันอย่างไพเราะ “เอื้ออารีย์ธารทิพย์” “อมฤตธารา” และ “พฤกษาชลธาร” เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่รักสุขภาพและชื่นชอบการแช่น้ำร้อน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวยังสามารถสำรวจทัศนียภาพทางธรรมชาติรอบบ่อน้ำพุร้อน ซึ่งมีถ้ำและร่องเขาเล็กๆ ให้ได้เข้าไปสำรวจ และภายในมีหินงอกหินย้อยที่สวยงาม

- **เขามัทรี** จุดชมวิวที่น่าสนใจบนเส้นทาง ชุมพร-ปากน้ำ-หาดทราย คือ จุดชมวิวเขามัทรี ที่สามารถชมทัศนียภาพความสวยงามของชุมชน ปากน้ำชุมพรและชายหาดของทะเลชุมพร แบบรอบด้าน 360 องศา เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางขึ้นไปถึงจุดชมวิวจะมีระเบียงยื่นเข้าไป ในทะเลสำหรับให้สัมผัสบรรยากาศได้อย่างใกล้ชิด บริเวณโดยรอบมีการพัฒนาพื้นที่จากการรวมกลุ่มของคนในท้องถิ่นก่อตั้งเป็นวิสาหกิจ ชุมชนร่วมกันพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีการก่อสร้างลาน สำหรับพักผ่อน ร้านอาหาร และร้านขนมเล็กๆ คอยบริการ

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำ ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความ เหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ พบว่ามี 29 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา** เป็นป่าที่ยังคงสภาพป่าสมบูรณ์และเป็นแหล่งที่มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ชุกชุม ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา สูงชันสลับซับซ้อน มีพื้นที่ราบน้อยมาก เป็นแหล่งกำเนิดลำคลองหลาย สาย ได้แก่ คลองนาคา คลองบางมัน คลองซาคลี คลองแพรกซ้าย คลองแพรกขวา คลองเขี้ยวเหลียง คลองบางหิน คลองบางบอน และ คลองกำพวน
- **คลองนาคา (ถ่องเรือแลพลับพลึงธาร)** ตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ 5 ตำบล นาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง การเดินทางใช้เส้นทางถนน เพชรเกษม (ระนอง-พังงา) จากตัวเมืองระนองระยะทางประมาณ 76 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาชมพลับพลึงธารซึ่งเป็นพืชที่หา ดูได้ยากในช่วงเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายนของทุกปี
- **ต้นโกงกางยักษ์ (อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง)** บริเวณต้นโกงกาง เป็นป่าที่มีความสมบูรณ์หลากหลายทางชีวภาพสูง มีพันธุ์ไม้หลายชนิด สามารถเดินทางโดยเรือเพื่อชมต้นโกงกางยักษ์ ป่าโกงกางอยู่ในป่าชายเลนบ้านหาดทรายขาว ในเขตสงวนชีวมณฑลโลก มีอายุ 200 ปี มีความสูงประมาณ 30 เมตร มีขนาดความโตวัดโดยรอบที่ขนาดความ สูงเพียงอกประมาณ 2 เมตร
- **ภูเขาหญ้า หรือเขาหัวล้านหรือเขาผี** เป็นเนินเขาที่ไม่สูงมากนัก ถือได้ว่าเป็น Unseen Thailand อีกหนึ่งแห่งของเมืองไทย ที่ได้ชื่อว่าเขา หัวล้านหรือเขาผีสืบเนื่องมาจากเป็นภูเขาที่ไม่มีไม้ใหญ่ขึ้น แต่ในฤดูฝน ก็จะมีหญ้าสีเขียวขึ้นปกคลุมแนวเขา ซึ่งทอดตัวจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ บางครั้งจึงเรียกว่า ภูเขาหญ้า

- **ศูนย์วิจัยป่าชายเลนหงาว** อยู่ห่างจากตัวเมืองระนองประมาณ 15 กิโลเมตร ป่าชายเลนหงาวเป็นแหล่งเกิดและเติบโตของสัตว์ทะเล นานาชนิด ก่อนที่จะแข็งแรงและอาศัยหากินในทะเล ที่ศูนย์วิจัยป่าชายเลนหงาวได้จัดเจ้าหน้าที่ไวนำชมธรรมชาติ ทั้งพรรณไม้ป่าและสัตว์ป่า การทัศนศึกษาในเขตป่าชายเลนนี้ ต้องทำจดหมายถึงหัวหน้าศูนย์วิจัยป่าชายเลนหงาว
- **อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี** มีทิวทัศน์ที่สวยงาม มีหมู่เกาะ ลำน้ำ และป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด เช่น เสือโคร่ง เสือลายเมฆ หมึกควายป่า หมูป่า กระเจง ลิงแสม ชะมด นกหัวขวาน นกเขา นกกางเขน นกเงือก และไก่ป่า เป็นต้น
- **อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง** มีเนื้อที่ประมาณ 183,125 ไร่ มีพื้นที่ป่าชายเลนบริเวณใกล้แนวชายฝั่งเป็นพื้นที่กว้างใหญ่คงสภาพป่าที่สมบูรณ์ มีความหลากหลายทางระบบนิเวศ มีต้นโกงกางใบเล็กที่มีขนาดใหญ่ที่ยังคงเหลือแห่งเดียวในประเทศไทย อยู่บริเวณทิศเหนือของเกาะยิว มีหาดทรายแดงบนเกาะดาวดำ เป็นหาดทรายที่มีสีออกแดงคล้ายอิฐ เกิดจากการทับถมของเปลือกหอยนานาชนิดที่ถูกกระแสนคลื่นพัดพามาทับถมไว้เป็นเวลานาน ประกอบกับทิวทัศน์ของโขดหิน และป่าเขาที่สวยงาม
- **อุทยานแห่งชาติแหลมสน** ประกอบด้วยพื้นที่ริมทะเลตั้งแต่ ตำบลราชกรูดลงไปจนถึง ถึงเกาะต่างๆ ในทะเลอันดามันคือ เกาะคางคาว หมู่เกาะกำ สำหรับที่ทำการอุทยานตั้งอยู่ที่หาดบางเบน อุทยานแห่งชาติแหลมสน มีภูมิอากาศสองแบบ คือ ฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุก ระหว่างเดือนพฤษภาคม-พฤศจิกายน และฤดูร้อน ระหว่างเดือนธันวาคม-เมษายน เป็นแหล่งทรัพยากรที่มีค่ามากมาย ทั้งชายหาดสวยงาม ธรรมชาติและสัตว์ป่า นานาชนิด
- **ถ้ำน้ำลอด** สภาพภายในถ้ำมีความสวยงามและสลับซับซ้อน ชั้นบนเป็นถ้ำหินย้อย เดินชมภายในถ้ำไปสู่อีกด้านหนึ่งของถ้ำได้ ชั้นล่างเป็นถ้ำน้ำลอด เหมาะแก่การท่องเที่ยวชมธรรมชาติ
- **ถ้ำประกายเพชร** แหล่งโบราณคดีถ้ำประกายเพชร นับว่าเป็นแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ เนื่องจากเป็นหลักฐานที่สามารถบอกได้ว่า ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดยเฉพาะเขตอำเภอละอุ่นนั้น มีการเข้ามาอยู่อาศัยของมนุษย์ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์แล้ว และความเป็นไปได้ว่าตามถ้ำและเพิงผาภูเขาหินปูนในบริเวณใกล้เคียง กับถ้ำประกายเพชร อาจเคยมีมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์เข้ามาอยู่อาศัยด้วยก็เป็นได้ จากหลักฐานที่พบแสดงได้ว่า ถ้ำแห่งนี้ได้ถูกใช้เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ มีอายุประมาณ 2,000-4,000 ปี

- **ถ้ำพระขยางค์หรือถ้ำขาหยั่ง** ถ้ำพระขยางค์ เดิมชื่อ ถ้ำขาหยั่ง อยู่ในเทือกเขาตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง เป็นถ้ำเก่าแก่ขนาดเล็กซึ่งมีตำนานเก่าแก่ที่เกี่ยวกับการสร้างเมืองกระบุรี ภายในมีหินงอก และหินย้อยที่สวยงาม นอกจากนี้ เคยได้ค้นพบภาพเขียนสีแบบโบราณ และพบเครื่องปั้นดินเผา ซึ่งเชื่อว่าเป็นอีกหนึ่งถ้ำในยุคมนุษย์หินในอดีตเส้นทางท่องเที่ยวภายในถ้ำมีความยาวประมาณ 40 เมตร และมีบันไดเพื่อเดินขึ้นสู่ยอดถ้ำ โดยสามารถมองวิวทิวทัศน์ของลำน้ำกระบุรี และฝั่งประเทศพม่าอย่างชัดเจน
- **ถ้ำหนัดไดหรือถ้ำค้างคาว** สภาพภายในถ้ำมีความสวยงามและสลบซับซ้อนแบ่งได้เป็น 2 ชั้น ชั้นบนเป็นถ้ำหินย้อย และสามารถเดินชมภายในถ้ำไปสู่อีกด้านหนึ่งของถ้ำได้ ชั้นล่างเป็นถ้ำน้ำลอด
- **น้ำตกงามมีสี** น้ำตกแห่งนี้มีความสวยงาม น้ำไหลตลอดปี มีต้นไม้ร่มรื่น เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ
- **น้ำตกชุมแสงหรือน้ำตกสายรุ้ง** อยู่ที่บ้านปากจั่น ตำบลปากจั่น ห่างจากเขตเทศบาลเมืองระนองและตัวอำเภอกระบุรีไปตามทางหลวงหมายเลข 4 (ทางไปจังหวัดชุมพร) เป็นระยะทาง 80 และ 16 กิโลเมตรตามลำดับ บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 529-530 (ด้านตรงข้ามกับทางเข้าสู่นิคมสร้างตนเองบ้านปากจั่น) จะมีทางแยกซ้ายมือเป็นถนนลูกรังเข้าไปอีก 3 กิโลเมตร ก็จะถึงบริเวณน้ำตกชุมแสง จะมีน้ำไหลเฉพาะในฤดูฝน น้ำจะไหลกระแทกกับโขดหินแล้วกระจายออกเป็นสายคู่คล้ายสายรุ้ง จึงทำให้ชาวบ้านมักจะเรียกน้ำตกแห่งนี้ว่า “น้ำตกสายรุ้ง”
- **น้ำตกโดนทอง** น้ำตกอันงดงามหนึ่งเดียวของชาวเกาะคอเขาอันเป็นต้นน้ำจืดแหล่งสุดท้ายของชาวเกาะคอเขา เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือน พบกับความงามของแผ่นน้ำที่กระจายเป็นละอองเย็นที่คุ้มค้ำกับการเดินทางที่น่าตื่นเต้นและผาดโผนเพื่อเข้าไปเยี่ยมชม น้ำตกโดนทองนั้นปิดซ่อนตัวอยู่ในจุดไข่แดงของต้นน้ำที่ชุมชนพยายามดูแลรักษาไว้ในรูปของป่าชุมชนคลองโตน รอผู้มาเยือน สัมผัสความงามอันมีช่วงเวลาที่เปิดให้เยี่ยมชมในช่วงเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์เท่านั้น
- **น้ำตกโดนเพชร** เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีทั้งหมด 11 ชั้น แต่ละชั้นสายน้ำมีลักษณะลดหลั่นลงมาจากแนวชะง่อนหินดูสวยงาม และมีน้ำไหลตลอดทั้งปี โดยต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพ่อตาโขงโดง ซึ่งเป็นภูเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดระนอง ส่วนสภาพป่าข้างเคียงเป็นป่าดิบชื้น สำหรับนักท่องเที่ยวที่สนใจจะไปชมน้ำตกโดนเพชร สามารถติดต่อชาวบ้านที่อยู่ใกล้น้ำตกให้เป็นผู้นำทางไปชมน้ำตกได้
- **น้ำตกบกราย** ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 ตำบลน้ำจืด ห่างจากตัวจังหวัดไปตามหลวงหมายเลข 4 (ระนอง-ชุมพร) ประมาณ 54 กิโลเมตร กิโลเมตรที่

- 556-557 จะมีป้ายชี้ทางไปน้ำตกบกกกราย ประมาณ 6 กิโลเมตร สภาพถนนในช่วงฤดูฝนไม่สามารถใช้งานได้ และจากบริเวณสุดทางของถนนต้องเดินเท้าต่อ ผ่านพื้นที่ทำไร่และป่าขึ้น ระยะทางประมาณ 200 เมตร ก็จะถึงบริเวณน้ำตกกราย เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีน้ำไหลตลอดปีเหมาะสำหรับผู้รักการผจญภัย
- **น้ำตกปุญญบาล** อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี เป็นน้ำตกขนาดเล็กไม่ใหญ่และมีน้ำไหลแรงตลอดปี น้ำตกมีทั้งหมด 3 ชั้น มีต้นน้ำมาจากลำห้วยเล็กๆ ในเขตป่าละอูน ป่าราชกูด ชั้นที่ 1 น้ำตกปุญญบาล เป็นชั้นที่สวยงามที่สุด ลักษณะเป็นสายน้ำไหลตกลงมาตามเชิงชั้นสูงประมาณ 20 เมตร รอบๆ ร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่ ด้านล่างเป็นแอ่งน้ำตื้นๆ น้ำตกชั้นที่ 2 เรียกว่าน้ำตกโดนไม้ไผ่ และน้ำตกชั้นที่ 3 เรียกว่าน้ำตกโดนต้นเฟิน
 - **น้ำตกสายรุ้งละอองดาว** มีชื่อเดิมคือ น้ำตกเหวมอย ที่มาของชื่อน้ำตกมาจากสายน้ำตกที่ไหลลงมากกระทบกับก้อนหินลักษณะน้ำเป็นละอองฝอย เมื่อโดนแสงแดดจะเกิดเป็นรุ้งกินน้ำที่สวยงามคุ้มค่าแก่การเดินทางไปเยือน ตั้งอยู่ภายในป่าลึกที่มีความอุดมสมบูรณ์สภาพเป็นป่าดิบชื้น ต้นไม้สูงใหญ่ เนื่องจากน้ำตกมีพิกัดอยู่ภายในป่าลึก ทำให้ผู้ที่ต้องการเดินทางไปจะต้องนอนค้างคืนในป่า จึงควรเตรียมตัวและนำอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับค้างคืนในป่าไปด้วย เพื่อความปลอดภัยควรติดต่อเจ้าหน้าที่ก่อนเดินทาง
 - **น้ำตกหงาว** เป็นน้ำตกที่ไหลลงมาจากสันเขาสูงชัน ตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว นักท่องเที่ยวที่เดินทางสู่ตัวเมืองระนองจะมองเห็นสายน้ำสีขาวของน้ำตกหงาว ที่ไหลตกลงมาได้จากระยะไกล เป็นน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดระนอง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขานมสาว และเทือกเขาห้วยเสียดซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของจังหวัดระนอง บรรยากาศโดยรอบร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิดโดยเฉพาะกล้วยไม้ป่า “โกมาซุม” ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำจังหวัด
 - **น้ำพุร้อนทุ่งยอ** เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีความสวยงาม น้ำพุร้อนมีลักษณะเป็นแอ่งน้ำร้อนหรือโคลนร้อน และผุดขึ้นมาเล็กน้อยตลอดเวลา มีกลิ่นบ้างเล็กน้อย
 - **น้ำพุร้อนห้วยน้ำร้อน** เกิดอยู่บริเวณริมคลองห้วยน้ำร้อน ในบริเวณที่เป็นหุบเขาสูงประกอบด้วยหินดินดาน หินทราย หินทรายแป้ง หินโคลน หินเชิร์ต และหินโคลนปนกรวด อายุเพอร์เมียน-คาร์บอนิเฟอรัส ธารน้ำร้อนอุณหภูมิ 65-75 องศาเซลเซียส ซึ่งไหลไปบรรจบกับธารน้ำเย็น ทำให้น้ำอุ่นกำลังดี ลงแช่ได้อย่างสบาย

- **บ่อน้ำร้อนพรั้ง** อยู่ห่างจากตัวเมืองระนอง 5 กิโลเมตร ตามทางสายเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 620-621 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าไปประมาณ 2 กิโลเมตร น้ำพุร้อนอยู่ในพื้นที่หุบเขาล้อมรอบ มีลำธารและสายน้ำธรรมชาติใสสะอาดไหลผ่าน มีสะพานไม้ข้าม และน้ำในลำธารแห่งนี้ นอกจากเป็นลำน้ำธรรมชาติแล้วนั้นยังมีน้ำแร่ไหลผสมในลำคลองได้รับการดูแลและรักษาความสะอาดจากอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว มีเส้นทางเดินเชื่อมแต่ละจุดกิจกรรม มีบ่อน้ำที่กักเก็บน้ำแร่ร้อน 1 บ่อใหญ่ กับ 2 บ่อเล็ก มีตาน้ำพุร้อน ที่ออกจากซอกหินอยู่ทั่วบริเวณ มีไผ่ตมที่แช่ด้วยน้ำแร่นานถึง 18 ชั่วโมง ไว้คอยบริการในราคาพองละ 7 บาท สามารถแช่เท้า เพื่อกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตในร่างกาย
- **บ่อน้ำร้อนพหลุมพี** เป็นบ่อน้ำร้อนขนาดเล็กไม่กว้างมาก น้ำใส สามารถมองเห็นรอยแตกที่ก้นบ่อ
- **บ่อน้ำร้อนหาดยาย (อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี)** มีบ่อทั้งหมด 3 บ่อ (อุณหภูมิประมาณ 35-40 องศา) บ่อที่ 1 เป็นต้นกำเนิดน้ำร้อนที่มีน้ำออกมาจากหิน บ่อที่ 2 เป็นบ่อซีเมนต์เล็กกว้าง 80 เซนติเมตร บ่อที่ 3 เป็นบ่อใหญ่มีน้ำร้อนไหลออกมาตลอดเวลา
- **ระนองแคนยอน หรือบึงมรกต** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามแปลกตา ประกอบด้วย สระน้ำขนาดย่อมสี่เหลี่ยมที่โอบล้อมด้วยป่าดงดิบสูงต่ำ ที่เกิดจากการทำเหมืองแร่ เมื่อเก่าก่อนเหมาะแก่การพักผ่อน ให้อาหารปลา
- **คอคอดกระ หรือ กิ่วกระ** เป็นส่วนที่แคบที่สุดของแหลมมลายูอยู่ในเขตบ้านทับหลี ตำบลละมู อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง กับอำเภอสวี จังหวัดชุมพร ประมาณกิโลเมตรที่ 545 ของทางหลวงหมายเลข 4 ห่างจากเขตเทศบาลเมือง 66 กิโลเมตร ในบริเวณนี้มีแผ่นป้ายคอนกรีตขนาดใหญ่จำลอง
- **จุดชมวิวเขาฝาชี** ตั้งอยู่บนยอดเขาฝาชี อันเป็นที่ตั้งของศูนย์ทวนสัญญาณโทรคมนาคม ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง บริเวณจุดชมวิวนักท่องเที่ยวสามารถมองเห็น ทะเลอันดามัน แม่น้ำกระบุรี และชุมชน บ้านบางแก้วได้ชัดเจน
- **จุดชมวิวหัวโขน** เป็นสถานที่ที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติ สามารถชมหิ่งห้อยได้ และเป็นแหล่งศึกษาทางธรรมชาติเกี่ยวกับสัตว์และพันธุ์พืชต่างๆ ที่หายาก เหมาะสำหรับการพักผ่อนจิตใจ

2.2) ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ประเภทพระราชวัง, วัด)

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ประเภทพระราชวัง, วัด) พบว่ามี 22 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **พระราชวังบนพระนครคีรี “เขาวัง”** เป็นพระราชวังที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้น บนเขาที่มียอดสูงประมาณ 92 เมตร ริมนนเพชรเกษม ในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี พระนครคีรี มีพระที่นั่งและกลุ่มอาคารตั้งอยู่บนยอดเขาใหญ่ 3 ยอด กรมศิลปากรได้บูรณะปรับปรุงอาคารของพระราชวังด้านทิศตะวันตก และจัดตั้งเป็น “พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนครคีรี” และได้ประกาศให้พื้นที่ทั้งหมดเป็น “อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี”
- **โบราณสถานทุ่งเศรษฐี เขานางพันธุรัต** โบราณสถานทุ่งเศรษฐี ในเขตเขาใหญ่ อำเภอชะอำ ได้รับการดูแลจากกรมศิลปากร โดยสถานที่เป็นเพียงซากปรักหักพัง โดยไม่มีผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญที่สามารถให้ข้อมูลได้เลย นานครั้งทางกรมศิลปากรถึงจะแวะเวียนมาสักครั้งเพื่อเป็นวิทยากรให้ข้อมูลกับนักศึกษาที่ติดต่อไป และชาวบ้านละแวกใกล้เคียงยังไม่พบว่ามือนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในสถานที่เลย สาเหตุมาจากละแวกใกล้เคียงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจมากกว่าค่อนข้างเยอะ และชาวบ้านในพื้นที่บางคนยังไม่รู้จักสถานที่แห่งนี้เลย
- **พระราชวังมฤคทายวัน** เป็นพระตำหนักที่ประทับริมทะเล ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดให้รื้อพระตำหนักหาดเจ้าสำราญมาปลูกขึ้นใหม่ที่อำเภอชะอำ มีลักษณะเป็นอาคารไม้หลังคาทรงปั้นหยา มุงกระเบื้องสีเหลืองใต้อันสูง ประกอบด้วยพระที่นั่งใหญ่ 3 องค์ ตัวอาคารเป็นไม้หันหน้าเรียงขนานไปกับชายทะเล มีสะพานเป็นทางเดินเชื่อมระหว่างตำหนักแต่ละหลังและทางเดินไปสู่ทะเลได้ ได้รับขนานนามว่า “พระราชนิเวศน์แห่งความรักและความหวัง”
- **พระราชวังรามราชนิเวศน์ หรือพระราชวังบ้านปืน** เป็นพระราชวังที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้นตามแบบสถาปัตยกรรมยุโรป โดยย่อส่วนมาจากพระราชวังฤดูร้อนของพระเจ้าวิลเฮล์มไกเซอร์แห่งเยอรมนี การก่อสร้างแล้วเสร็จในสมัยสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และได้พระราชทานนามว่า “พระที่นั่งศรเพ็ชรปราสาท” ต่อมาทรงเปลี่ยนเป็นพระรามราชนิเวศน์

- **พระรามราชาธิเบศน์** สร้างปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์พระราชทานราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้ไปสร้างที่ประทับนอกเมือง โดยก่อสร้างเป็นสถาปัตยกรรมยุโรปแบบโมเดิร์นสไตล์ แต่ยังไม่ทันเสร็จพระองค์ทรงสวรรคตก่อน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าให้ดำเนินการก่อสร้างต่อ
- **วัดกำแพงแลง** เนื่องจากกำแพงวัดทั้ง 4 ด้านก่อด้วยศิลาแลง จึงเป็นที่มาของชื่อวัดกำแพงแลง หมู่ปราสาทศิลาแลงมีทั้งหมด 5 องค์เป็นปราสาทจตุรมุขย่อเหลี่ยมไม้สิบสอง ลักษณะคล้ายกับปราสาทหินพิมายในจังหวัดนครราชสีมาและปราสาทสามยอดในจังหวัดลพบุรี
- **วัดกุฎี (โบสถ์ไม้สัก)** โบสถ์ไม้สักวัดกุฎี เป็นอุโบสถหลังใหญ่และเก่าแก่ที่สุดที่พระครูเกษม สุตคุณ (หลวงพ่อบุญ) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2473 ผนังโบสถ์แกะสลักโดยช่างฝีมือชาวเพชรบุรี โดยรวมทั้งหมด 20 แผง แต่ละแผงแกะสลักเรื่องราวชาดกในตอนต่างๆ ส่วนหน้าบันด้านหน้าแกะสลักเป็นรูปเทวทูตรามวงกุฎ สมัยรัชกาลที่ 4 ด้านหลังแกะสลักเป็นรูปเทวทูตทศกัณฐ์และตราแผ่นดินสมัยรัชกาลที่ 5 บานประตูเป็นลายเกาทัณฑ์โปร่งลายสัก
- **วัดเกาะแก้วสุทธาราม** วัดเกาะแก้วสุทธาราม ชาวบ้านทั่วไปเรียกกันว่า วัดเกาะ ในสมัยก่อนมีสายน้ำไหลผ่านรอบด้าน คือ ด้านทิศตะวันตกจรดแม่น้ำเพชร และมีสายน้ำแยกจากแม่น้ำเพชรย่านวัดเกาะ 2 สาย คือ ทางทิศเหนือของวัด สายน้ำแยกจากแม่น้ำสายใหญ่ไหลไปทางทิศตะวันออก สายน้ำอีกสายหนึ่งอยู่ทางทิศใต้ของวัดเป็นคลองคั่นระหว่างวัดเกาะกับวัดจันทราวาส เรียกว่าคลองวัดเกาะ ไหลไปทางทิศตะวันออกไปบรรจบกับสายน้ำทางทิศเหนือรวมตัวไปทางทิศตะวันออกทำให้อาณาเขตของวัดมีสภาพเป็นเกาะจึงได้ชื่อว่า วัดเกาะ และสายน้ำแห่งนี้ยังเปรียบเสมือนสายเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงคนในชุมชนนี้อีกด้วย วัดเกาะแก้วสุทธาราม หรือ วัดเกาะเป็นวัดที่มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตั้งอยู่ในเขตตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ทิศเหนือจรดที่ดินเอกชน ทิศใต้จรดคลองวัดเกาะ ทิศตะวันออกจรดถนนมาตยาวงศ์ และทิศตะวันตกจรดแม่น้ำเพชรบุรี และเป็นวัดที่มีโบราณสถานมากมายหลายอย่างอยู่ในตัววัดเกาะ เช่น เมรุวัดเกาะ วิหาร กุฏิสามห้อง อุโบสถ เป็นต้น
- **วัดเขาตะเครา** เป็นวัดที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย เรียกว่า หลวงพ่อเขาตะเคราที่ชาวเมืองและนักท่องเที่ยวไปกราบไหว้ปิดทองเป็นอันมาก สันนิษฐานว่าเป็นพระพุทธรูปสมัยเชียงแสน

- **วัดเขabanไดอิฐ** ภายในประกอบไปด้วยถ้ำน้อยใหญ่ที่ล้วนแล้ว แต่มีความเป็นมาที่น่าสนใจแทบทั้งนั้น โดยถ้ำแต่ละแห่งนั้นจะเปรียบเสมือนวิหาร และห่อพระแต่ละห้อง ในอดีต วัดเขabanไดอิฐเคยใช้เป็นสถานที่นั่ง วิปัสสนากรรมฐานที่มีชื่อเสียงมาก
- **วัดท่าไชยศิริ (ศาลาท่าน้ำศักดิ์สิทธิ์)** ศาลาท่าน้ำศักดิ์สิทธิ์ เป็นแหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ของชาวเพชรบุรีคือ แม่น้ำเพชรบุรี บริเวณท่าน้ำวัดท่าไชยศิริ ตำบลสมอพลือ อำเภอบ้านลาด ในอดีตน้ำที่ตักขึ้นจากท่าน้ำ จะใช้ประกอบพระราชพิธีสำคัญต่างๆ เช่น พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระราชพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา ฯลฯ
- **วัดพุทธไสยาสน์ (วัดพระนอน)** เป็นวัดที่สันนิษฐานว่าสร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา มีความโดดเด่นที่พระพุทธรูปปางไสยาสน์หรือพระนอนที่สร้างด้วยอิฐตลอดทั้งองค์ ลงรักปิดทองสวยงาม องค์พระในท่า “สีหไสยา” นี้มีขนาดยาวถึง 43 เมตร เดิมประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง แต่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลังคาคลุมไว้
- **วัดมหาธาตุวรวิหาร** เป็นพระอารามหลวงชั้นตรีชนิดวรวิหาร ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างในสมัยใด มีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะสร้างสมัยทวารวดี สุโขทัย มีอายุราว 800-1,000 ปี โดยประมาณ ภายในพระวิหารหลวงของวัดประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญคือ หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์ วัดมหาธาตุด้านหลังพระวิหารหลวงคือ พระปรางค์ 5 ยอด อยู่ภายในวิหารคดทางด้านทิศใต้ของพระวิหารหลวงคือ พระวิหารน้อย และวัดมหาธาตุวรวิหารยังได้สร้างพิพิธภัณฑสถานของวัด เป็นที่รวบรวมศิลปะ ความเป็นมาต่างๆ ของวัดไว้ให้ผู้สนใจได้เข้าชม
- **วัดสระบัว** สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลายพระอุโบสถมีขนาดเล็ก หลังคาซ้อน 2 ชั้น ฐานโค้งแบบท้องเรือสำเภา มีศิลปกรรมที่ทรงคุณค่าคือ ปูนปั้นฐานเสมารอบโบสถ์ ลักษณะทำเป็นฐานเสมาซ้อนกัน 2 ชั้น ฐานเป็นรูปยักษ์แบก ครุฑแบก และลิงแบกเป็นศิลปะปูนปั้นสมัยอยุธยาที่จัดวางงดงามมากแห่งหนึ่งที่ยังคงเหลืออยู่
- **วัดใหญ่สุวรรณาราม** อยู่ที่ถนนพงษ์สุริยา ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 1 กิโลเมตร วัดนี้สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา และได้มีการบูรณะในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ภายในวัดมีศาลาการเปรียญ เป็นพระตำหนักไม้สักทั้งหลังที่พระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยา พระราชทานแก่พระสังฆราชชาวเพชรบุรี ศาลาการเปรียญนี้มีการแกะสลักไม้ที่สวยงาม โดยเฉพาะบานประตูสลักลายก้านขด ปิดทอง และยังมีธรรมาสันเทศน์ ซึ่งแกะสลักลงรักปิดทอง รูปทรงเป็นบุษบกทั้งงดงามและสมบูรณ์ บนผนังภายในพระอุโบสถ มีภาพเขียน

เทพชุมนุม อายุกว่า 300 ปี สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าชม ศิลปกรรมในพระอุโบสถและศาลาการเปรียญ ต้องไปติดต่อขอกุญแจที่เจ้าอาวาส

- **อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา** เป็นพระราชวังในพระบาทสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ กษัตริย์องค์สุดท้าย สร้างขึ้นใน พ.ศ.2402 และพระราชทานนามว่า ยอดเขามหาสวรรค์ คนทั่วไปเรียกว่า “เขาวัง” ทรงใช้เป็นที่ประทับในฤดูร้อน เมื่อเสด็จประพาสเพชรบุรี และโปรดเกล้าฯ ให้เรียกสิ่งก่อสร้างต่างๆ บนเขาทั้ง 3 ยอดนี้ว่า พระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังโปรดเกล้าฯ ให้บูรณะวัดสมณะแล้วพระราชทานนามว่าวัดมหาสมณาราม พระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วยพระที่นั่งต่างๆ คือ พระที่นั่งเพชรภูมิไพโรจน์ พระที่นั่งปราโมทย์มไหสวรรย์ พระที่นั่งเวษยันต์วิเชียรปราสาท พระที่นั่งราชธรรมสภา พระตำหนักสันถาคารสถาน หอพิमानเพชรมเหศวร หอจตุเวทปริตพงษ์และหอซ็วาลเวียงชัย
- **วัดชีประเสริฐ** สร้างในยุคต้นของกรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี เดิมชื่อ “วัดชีเกิด” ต่อมาเรียกกันว่า “วัดชีประเสริฐ” จนถึงสมัยพระครูรัตนรังษี (หลวงพ่อชิน) เป็นเจ้าอาวาส ได้ปรารภถึงชื่อวัดที่ไม่สามารถ อธิบายความหมายได้จึงได้เปลี่ยนเป็น “วัดชีว์ประเสริฐ” หมายถึง ชีวิตที่ดีงามภายในศาลาการเปรียญมีธรรมาสนไม้แกะสลัก ลวดลายเปรวกนก แกะสลักภาพเล่าเรื่องราวรามเกียรติ์ตอนต่างๆ ส่วนรอบบริเวณพระอุโบสถยังเป็นที่ชุมชนฝีมือปูนปั้นของครูช่างยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีวัตถุโบราณจัดแสดงอยู่ในอาคารไม้เก่าแก่ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเยี่ยมชมและศึกษาสิ่งของที่มีประวัติยาวนานได้
- **วัดนายาง** เดิมชื่อ “วัดสุวรรณอำพาราม” สร้างขึ้นเมื่อใดไม่ปรากฏแต่สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยอยุธยา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ.2380 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ.2501 นามสร้างและบริจาคที่ดินไม่ปรากฏนาม ชาวบ้านมักเรียกว่า วัดนายาง เพราะบริเวณที่ตั้งวัดมีต้นยางมากจึงเรียกตามสถานที่ว่า “วัดนายาง” เป็นวัดที่เลื่องลือของชาวเพชรบุรี เพราะวัดนี้เคยเป็นที่พำนักของหลวงปู่แห่ม ประมาจารย์สายวิทยาหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเต่า
- **วัดป้อม** ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ.2130 ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ใดเป็นผู้สร้าง แต่มีหลักฐานว่าเดิมถูกทิ้งร้างจนอาคารชำรุดทรุดโทรมต่อมาพระครูพิพิธคุณากรได้ทำการบูรณะและสร้างอาคารเสนาสนะขึ้นใหม่ที่เดิมสร้างเมื่อปีพ.ศ.2538 เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนทรงไทย ยกพื้นสูง มีปู

ชนียวัตถุ พระพุทธรูปเก่าต่าง และเจดีย์โบราณที่มีการสลักลวดลายสวยงาม

- **วัดเพชรพลี** เดิมชื่อ “วัดพริบพลี” สันนิษฐานว่าเป็นวัดที่ 9 ที่สร้างขึ้นในเมืองไทยที่มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ยุคแรกของพุทธศาสนาในไทย จากจารึกลายสือไท (อักษรไทยโบราณยุคแรก) บนกระเบื้องจารและแผ่นหินทรายที่ขุดได้จากวัดพริบพลีและเมืองโบราณบ้านคูบัว จังหวัดราชบุรี ท่านเจ้าพระคุณพระราชาวิได้อ่านและเขียนไว้ในหนังสือวัดเมืองพริบพลีเพชรบุรี สรุปได้ว่า พุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนไทยสมัยต้นยุคของสุวรรณภูมิ
- **วัดสนามพราหมณ์** เป็นวัดขนาดเล็ก สายธรรมยุติกนิกาย ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าใครเป็นผู้ก่อสร้างและสร้างในปีใด ถูกบูรณะและตั้งชื่อใหม่ว่า วัด สามพราหมณ์ปุ๊กมิตตาราม ในช่วงของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) มีการความเป็นมาว่า บริเวณที่สร้างวัดแห่งนี้ เคยเป็นสนามการทำพิธีของพราหมณ์ ทั้ง 3 คน อีกทั้งบริเวณดังกล่าวมีทั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุที่แสดงให้เห็นว่าเป็นสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับพราหมณ์ จึงเรียกว่า วัดสนามพราหมณ์ ตลอดมา ภายในมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ โบสถ์เก่าวัดสนามพราหมณ์ที่ยังคงความหลังเมื่อเยี่ยมชมและมีความประณีตงดงามทางสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมกับฝั่งตะวันตก (สไตล์โคโลเนียล) ที่ควรอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมสืบชั่วรุ่นชั่วหลาน
- **ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองเพชรบุรี** หลังเก่า ไม่พบหลักฐานว่าสร้างในสมัยใดอาคารหลังเดียวขนาดย่อม และเป็นสิ่งสถิตของเทพเจ้าผู้มีเมตตาดีดูแลปกป้องคุ้มครองบ้านเมืองและประชาชน เป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดเพชรบุรี ถึงแม้จะอยู่ในแหล่งชุมชนที่ลับตาคนและทางจังหวัดเพชรบุรี ได้จัดสร้างศาลหลักเมืองหลังใหม่เมื่อปี พ.ศ.2519 ก็ตาม แต่ชาวเมืองเพชรบุรีก็ยังคงมีความศรัทธาต่อองค์ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองหลังเก่าไม่เสื่อมคลาย

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยวโดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ประเภทพระราชวัง, วัด) พบว่ามี 20 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **พระราชวังไกลกังวล** อยู่ห่างจากตัวเมืองหัวหินไปทางทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร อยู่ถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 229

- **พระตำหนักเปี่ยมสุข** ตึกแบบสเปนนิชสูงสองชั้นพร้อมทั้งหอสูง ที่ประทับของรัชกาลที่ 7 และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี เป็นที่ประทับแปรพระราชฐานของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 - **พระตำหนักน้อย** เป็นที่ประทับแปรพระราชฐานของ สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี และพระองค์เจ้าหญิงอาภรพรรณี พระบิดามารดาของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี โปรดเสด็จไปประทับพักผ่อนเมื่อตามเสด็จไปหัวหิน และเคยเป็นที่ประทับของ สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี
 - **พระตำหนักปลูกเกษม** เป็นตำหนักโปร่งๆ แบบไทยปนสมัยใหม่ มีห้องนอนหลายห้องด้านหลัง ตั้งโต๊ะและเก้าอี้หมู่และใกล้ๆ กันนั้นมีห้องน้ำและห้องส้วมชั้นล่างมีห้องอีกหลายห้องเหมือนกัน สำหรับหม่อมเจ้าหญิงที่เป็นโสด ซึ่งใกล้ชิดในราชสำนักโดยเสด็จพระราชดำเนินไปตากอากาศด้วย ปัจจุบันเป็นที่ประทับแปรพระราชฐานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 - **พระตำหนักเอิบเปรม และเอมปรีดิ์** เป็นที่ประทับแปรพระราชฐานของพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ซึ่งพระตำหนักมีลักษณะชั้นเดียวคู่อ่างน้ำ การก่อสร้างและการวางห้องเครื่องใช้ คล้ายคลึงกันตำหนักฝาแฝดนี้เตี้ยเกือบติดพื้นดินซึ่งสร้างเป็นแบบบังกาลีสำหรับตากอากาศชายทะเลอย่างแท้จริง
- **อนุสรณ์สถานเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์** เชื่อกันว่ากรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์เคยเสด็จมาประทับ ณ ที่แห่งนี้ เพื่อพักผ่อนเรือรบ จึงสร้างสมอเรือจำลองไว้ที่พระตำหนักซึ่งหันหน้าออกทะเล บริเวณรอบๆ มีสวนไม้ดอกไม้ประดับ และสำนักสงฆ์ นอกจากนี้บนเขาธงชัยยังเป็นที่ประดิษฐานของ พระมหาธาตุเจดีย์ภักดีประกาศ หรือ พระมหาเจดีย์กัณฑ์ พระปรารักษ์จตุรमुखสูงสามชั้น ชาวบ้านกรุดร่วมใจสร้างเพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี
 - **พระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ 7 (เขาหินเหล็กไฟ)** เขาหินเหล็กไฟตั้งอยู่ที่ตำบลหัวหิน ห่างจากตัวเมืองหัวหินไปทางทิศตะวันตกประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นจุดชมวิวและชมพระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง ซึ่งสามารถชมวิวดูได้ 4 ทิศ จุดชมวิวนี้น่าชมมองเห็นตัวเมือง และอ่าวหัวหิน โดยรอบบนยอดเขาเป็นพื้นที่ราบและผาหินที่

สวยงาม พร้อมกับมีศูนย์จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมพื้นเมือง พื้นที่
 อเนกประสงค์ปลูกพันธุ์ไม้ในวรรณคดี สวนนก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม
 นอกจากนี้แล้วยังเป็นที่ประดิษฐานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระ
 พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ช่วงเวลาที่เหมาะในการชมวิว คือ เช้าตรู่และ
 ช่วงค่ำ

- **พระมหาธาตุเจดีย์ภักดีประกาศ** สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2539 เพื่อให้
 ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งได้รับการออกแบบ ม.ร.ว.มิตรารุณ
 เกษมศรี เป็นสถาปนิกประจำราชสำนักและศิลปินแห่งชาติ
 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระกรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ
 พระราชทานนามว่า พระมหาธาตุเจดีย์ภักดีประกาศ
- **พลับพลาสถานีรถไฟหัวหิน** เอกลักษณ์ของสถานีรถไฟแห่งนี้คือ
 พลับพลาพระมงกุฎเกล้าฯ เป็นพลับพลาจตุรมุขสร้างขึ้นในสมัย
 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเดิมมีชื่อว่า พลับพลาสนาม
 จันทน์ พลับพลานี้มีไว้ในการที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ เสด็จ
 ประทับทอดพระเนตรกองเสือป่าและลูกเสือทั่วประเทศทำการฝึกซ้อม
 ยุทธวิธีเป็นประจำทุกปีหลังจากสิ้นรัชสมัยของพระองค์ การรถไฟ
 แห่งประเทศไทยจึงได้รื้อถอนนำมาเก็บไว้เป็นอย่างดี ต่อมาในปี พ.ศ.
 2511 ผู้ว่าการรถไฟฯ ได้เห็นว่าควรนำกลับมาปลูกสร้างขึ้นใหม่ที่หัว
 หิน เพื่อเป็นที่ประทับขึ้นและลงรถไฟของพระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว และได้มีการทำพิธีเปิดพลับพลาซึ่งได้ตั้งชื่อใหม่ว่า พลับพลา
 พระมงกุฎเกล้าฯ เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2517
- **พิพิธภัณฑ์ทหารราบ (ค่ายธนะรัชต์)** พิพิธภัณฑ์ทหารราบ ก่อสร้าง
 เมื่อปี พุทธศักราช 2507 เป็นสถานที่เก็บรวบรวมอาวุธ ยุทโธปกรณ์
 และเครื่องแต่งกายทหาร ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- **วัดเขาถ้ำคันกระได** ตั้งอยู่เชิงเขาบริเวณอ่าวน้อย ก่อนถึงตัวเมือง
 ประจวบคีรีขันธ์ มีทางเข้าแยกจากถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 314
 เป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ในบริเวณมีถ้ำขนาดเล็กประดิษฐาน
 พระพุทธรูปไสยาสน์ ในอดีตถ้ำแห่งนี้เป็นที่ซึ่งชาวเรือมักเข้ามา
 อาศัยหลบพายุฝน
- **วัดถ้ำเขาม้าร้อง** ภายในถ้ำ มีรูปหินย้อยลักษณะคล้ายหัวม้า มีบ่อน้ำ
 ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่นำไปใช้ในงานพระราชพิธีสำคัญต่างๆ น้ำที่บ่อ
 น้ำศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้จะไม่มีวันแห้งเลย วัดถ้ำเขาม้าร้องแห่งนี้มีประวัติเป็น
 ที่พิกสงฆ์มาแต่โบราณกาล พระสงฆ์ชาวศรีลังกาและอินเดีย ได้เดินทาง
 เข้ามาเผยแผ่พุทธศาสนา ในประเทศไทยและประเทศพม่า ใช้เป็น
 ที่พิกพิง ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
 เจ้าพระยาบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้ออกปราบพวกโจรตามหัว

เมืองต่างๆ ในระหว่างปี พ.ศ.2385- 2387 เจ้าพระยาบดินทร์เดชา ได้นำทัพมาพักที่หนองหัดไทย วัดเขาถ้ำม้าร้องปรากฏ ว่าม้าของท่าน เจ้าพระยาบดินทร์เดชาได้หายไป แม้นจะส่งทหารเข้าไปค้นหาอย่างไร ก็ไม่พบ ได้ยินแต่เสียงม้าร้องเท่านั้น ภูเขาลูกนี้จึงได้ถูกขนานนามว่า เขาถ้ำม้าร้อง

- **วัดห้วยมงคล** เป็นที่ประดิษฐานรูปเหมือนหลวงพ่อดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก แต่เดิมใช้ชื่อว่า “วัดห้วยคต” ตั้งอยู่ในชุมชนบ้านห้วยคต ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานนามใหม่จากห้วยคต เป็นห้วยมงคล เนื่องจากครั้งที่เสด็จมายังวัดนี้ได้มีดำริให้สร้างถนนใหม่ จากถนนดินเป็นถนนลาดยาง โดยพระราชทานนามให้เช่นเดียวกับชื่อวัด
- **วัดอ่าวน้อย (ถ้าพระนอน)** วัดอ่าวน้อย (ถ้าพระนอน) ตั้งอยู่เชิงเขาบริเวณอ่าวน้อย ในบริเวณวัดมีถ้ำขนาดเล็กประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ ในอดีตถ้ำแห่งนี้เป็นที่ซึ่งชาวเรือมักเข้ามาอาศัยหลบพายุฝน
- **ศาลหลักเมืองประจวบคีรีขันธ์** สร้างขึ้นในสมัย ร.๓.อำนวยการ ไทยานนท์ ศาลหลักเมืองที่มีความสวยงาม เป็นศิลปะแบบลพบุรี เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงโปรดเกล้าฯให้เสด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ ให้เปิดศาลหลักเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2537
- **อุทยานราชภักดิ์** เป็นอุทยานประวัติศาสตร์ ตั้งอยู่ที่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ตั้งพระบรมราชานุสาวรีย์ของพระมหากษัตริย์ไทย ในอดีตหลายพระองค์ โดยปัจจุบันมี 7 พระองค์ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานชื่อว่า “อุทยานราชภักดิ์” หมายถึง อุทยานที่สร้างขึ้นด้วยความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และเพื่อเป็นการเทิดทูนและประกาศเกียรติคุณสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งสยาม 7 พระองค์ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- **หลวงพ่อดโต วัดตาลเจ็ดยอด** เป็นชื่อที่ตั้งตามหมู่บ้าน ตาลเจ็ดยอด แต่ตัววัดจริงๆ ตั้งอยู่ใน ตำบลศาลาล้อย เหตุที่ตั้งชื่อน่าจะเป็นเพราะคำว่า “ตาลเจ็ดยอด” เป็นชื่อที่มีคนรู้จักซึ่งเดิมที่มีต้นตาล 7 ยอดจริงๆ แต่ถูกตัดไประหว่างที่สร้างรถไฟสายใต้ ก่อนปี 2500 ด้วยเหตุที่ว่าตาล

ต้นดังกล่าวขวางทางรถไฟ ผู้สร้างทางรถไฟไม่ได้ตัดทิ้งเสียเลยทีเดียว แต่ทำให้ต้นตาลตายโดยวิธีธรรมชาติ จากนั้นจึงตัดทิ้งเดิมที่วัดนี้มีฐานะเป็นเพียงสำนักสงฆ์ ประมาณปี 2500 หลวงตามีเดินธุดงค์มาปักกลดและตั้งเป็นสำนักสงฆ์ ต่อมาประมาณ 3 ปี ชาวบ้านนิมนต์หลวงตาอุดมมาเป็นเจ้าสำนัก โดยท่านมีความชำนาญเรื่องการดูหมอน้ำมนต์รวมทั้งเป็นที่พึ่งของชาวบ้านด้านอื่นๆ ทั้งนี้ท่านสร้างโบสถ์และศาลาไว้อย่างละ 1 หลัง เมรุ 1 หลัง วัดแห่งนี้ได้ยกเป็นวัดเมื่อปี 2533 จากนั้นหลวงตาอุดมก็สึกไป 10 ปี และกลับมาบวชใหม่ และจำวัดอยู่ที่วัดอีกครั้งหนึ่ง

- **ชอยบิณฑบาตร** ชอยบิณฑบาตร หรือถนนข้าวสารหัวหินเป็นถนนสายเล็กๆ ที่เป็นที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม backpacker ที่นิยมพักที่ชอยบิณฑบาตรเพราะมีที่พักราคาถูกและยังเป็นแหล่งรวมสถาบันเท็กซามค่าคืนสำหรับนักท่องเที่ยว
- **พระพุทธกิติสิริชัย** ในอดีตชาวบ้านในท้องถิ่น มีความเดือดร้อนอยู่เสมอ นายมนัสและนางพุ่ม รอดภัย จึงคิดสร้างสถานปฏิบัติธรรม เพื่อได้น้อมนำเอาหลักธรรมของพระพุทธเจ้ามาดำเนินการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง ต่อมาปี 2531 เปลี่ยนสำนักปฏิบัติรอดภัยวิปัสสนามาเป็นสำนักปฏิบัติธรรมวัดทางสายและในปี พ.ศ.2531 เริ่มสร้างพระพุทธกิติสิริชัย
- **วัดเขาสนามชัย** ตั้งอยู่บนเขาที่โผล่ในด้านการเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม “สำนักปฏิบัติวิปัสสนาวิวิธัญญะ มูลนิธิปราณีสำเร็จราชย์” เกิดจากการเริ่มต้นของพระวรวิทย์ธรรมโมและคณะ ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติธรรม จึงสร้างสถานปฏิบัติธรรมเพื่อเผยแพร่แนวทางการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานที่ถูกต้องตรงตามหลักฐานที่มีอยู่ในไตรปิฎก
- **วัดหัวหิน** สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยมีนายปิง และนางอิม ได้ถวายที่ดินให้มีบรรพชนพร้อมทั้งชาวหัวหินได้ร่วมใจกันสมทบทุนและร่วมแรงร่วมกันสร้างวัดหัวหินขึ้นมา เริ่มแรกเป็นเพียงสำนักสงฆ์มีโบสถ์และศาลาตามแบบอย่างวัดของพุทธศาสนาทั่วไป หลังจากสร้างวัดเสร็จก็ได้ขนานนามว่า “วัดอัมพาราม” ซึ่งภายหลังได้เรียกกันว่า “วัดแหลมหิน” และจนกลายมาเป็น “วัดหัวหิน” จนถึงปัจจุบัน
- **ศาลเจ้าแม่ทับทิมทอง** ตั้งอยู่บนยอดเขาริมแม่น้ำปราณบุรี ภายในศาลประดิษฐานรูปปั้นเจ้าแม่เทียนโหวเซี้ยบ้อ หรือ เจ้าแม่ทับทิมทองซึ่งมีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่นับถือของชาวปากน้ำปราณอย่างมาก บนยอดเขานี้ นอกจากการได้มาสักการะเจ้าแม่ทับทิมทองแล้ว ยังสามารถชมวิว

ทิวทัศน์ที่สวยงามของแม่น้ำปราณบุรี และชุมชนหมู่บ้านปากน้ำปราณได้จากจุดชมวิวที่ศาลหลังจากสักการะเจ้าแม่แล้ว

- **อุทยานพระจอมเกล้า ณ หว้ากอ** นับเป็นอนุสรณ์สถานที่ได้จารึกพระนาม คิงมังกู ไวโนหน้าประวัติศาสตร์ให้โด่งดังปรากฏไปทั่วโลก โดยเป็นสถานที่ที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 เสด็จพระราชดำเนินโดยเรือพระที่นั่งอรรคราชวรเดช เพื่อทรงพิสูจน์การคำนวณสถานที่และเวลาการเกิดสุริยุปราคาเต็มดวงได้อย่างถูกต้องชัดเจนในอดีตชาวบ้านในท้องถิ่นมีความศรัทธาอยู่เสมอ
- **อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ** เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ของวงการวิทยาศาสตร์ของไทย เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงคำนวณไว้ล่วงหน้าว่าจะมองเห็นสุริยุปราคาเต็มดวงที่หว้ากอแห่งนี้ และได้เสด็จมาทอดพระเนตร พร้อมด้วยนักวิทยาศาสตร์ และทูตานุทูตชาวต่างประเทศ เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ.2411 ภายในบริเวณอุทยานวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย อาคารดาราศาสตร์และอวกาศพิพิธภัณฑสถานหว้ากอ และในอนาคตจะมี พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ ท้องฟ้าจำลองสถานีรถไฟหว้ากอ เป็นต้น

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ประเภทพระราชวัง, วัด) พบว่ามี 17 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **ถ้าเขากระทิง** ถ้าขนาดเล็ก 2 ถ้า อยู่ห่างกันประมาณ 30 เมตร บริเวณหน้าผาระหว่างทางเดินเชื่อมถ้าทั้งสองมีภาพลายเขียนสีรูปทรงเรขาคณิต สันนิษฐานว่าเป็นภาพก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีขึ้นถ้า เป็นประเพณีที่มีการสืบทอดกันมาแต่อดีต นิยมจัดขึ้นเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรด้วยความเชื่อว่าการทำนาหรือกิจกรรมการเกษตรที่ประสบความสำเร็จได้เกิดจากการดลบันดาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย การขึ้นถ้าจึงเป็นพิธีกรรมใช้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมักเป็นพระพุทธรูปของวัดเพื่อแสดงความกตัญญูและเป็นนิมิตหมายที่ดีให้แก่ชีวิต
- **พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ชุมพร** เป็นสถานที่รวบรวมเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และโบราณวัตถุที่สำคัญของจังหวัดชุมพร สร้างเมื่อปี 2538 อาคารชั้นล่างเป็นพื้นที่ส่วนบริการ มีห้องสมุด ส่วนชั้นสองแบ่งการจัดแสดงออกเป็น 6 หัวข้อ ได้แก่ จังหวัดชุมพร สมัยก่อน

ประวัติศาสตร์ในชุมพร พัฒนาการในช่วงต้นประวัติศาสตร์ สมัยประวัติศาสตร์ในชุมพร ชุมพรกับสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 และวีรกรรมของยุวชนทหาร

- **ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และเรือจำลองจักรีนฤเบศร** เป็นศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย สร้างขึ้นทดแทนศาลหลังเดิมซึ่งถูกน้ำท่วมเสียหาย ตั้งอยู่หมู่ 3 ตำบลปากน้ำหลังสวน บริเวณริมชายหาดแหลมสน สร้างเป็นรูปเรือรบหลวงจักรีนฤเบศรซึ่งลำจริงอยู่ที่ฐานทัพเรือสัตหีบจังหวัดชลบุรี เรือจำลองกว้าง 29 เมตร ยาว 79 เมตร สูง 6 เมตร ซึ่งเป็นขนาดที่ย่อส่วนจากขนาดเรือจริงประมาณ 2 ใน 5 ภายในเรือเป็นห้องจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ โดยชั้นล่างเป็นห้องประชุมเรือจำลองมีขนาดกว้าง 39 เมตร ยาว 79 เมตร สูง 18 เมตร และเพื่อเป็นที่สักการบูชาของประชาชนทั่วไปสร้างจากความศรัทธาของประชาชน โดยเฉพาะคนในชุมชนปากน้ำหลังสวนได้เสียสละทั้งทรัพย์และแรงงาน ใช้งบก่อสร้างประมาณ 12 ล้านบาท ส่วนบนดาดฟ้าเรือมีรูปปั้นของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ มองเห็นทิวทัศน์ของชายทะเลปากน้ำหลังสวนได้ ที่นี่มักมีผู้มาอธิษฐานขอพรอยู่เสมอ โดยจะมีการจุดประทัดและยิงปืนแก้บนด้วย
- **วัดแก้วประเสริฐ** ป็นวัดที่ชาวบ้านเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วัดเจ้าแม่กวนอิม โดยวัดนี้สร้างขึ้นบนเนินเขาที่อยู่ริมชายทะเล ที่มองเห็นทิวทัศน์ของแผ่นดินเว้าแห่งประดุกแหลมที่ยื่นล้ำเข้าไปในทะเลปะทิวได้อย่างสวยงามราวภาพวาด ทั้งนี้ตัววัดได้รับการพัฒนาเรื่อยมา ซึ่งหลวงพ่ोजเจ้าอวาสวดีนั้นได้สร้างสิ่งก่อสร้างทั้งแบบไทยและจีน ไว้มากมาย เพื่อให้ผู้คนได้สักการะ โดยเฉพาะพระนาคปรก 9 เศียร และพระโพธิสัตว์กวนอิมแห่งทะเลใต้ นอกจากนี้ ภายในยังมีโบสถ์สีทองรูปปั้นพระอรหันต์ไทยและจีน รูปปั้นกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ รวมทั้งพิพิธภัณฑของโบราณและภาพเขียนฝีมือประณีต สำนักสงฆ์แก้วประเสริฐแห่งนี้ สันนิษฐานว่าสร้างเมื่อประมาณ ปีพ.ศ.2515 นับเป็นเวลาประมาณ 32 ปีเศษ เดิมทีนี้ชื่อสำนักสงฆ์ควนเจริญ หรือสำนักสงฆ์ท่าแอด ต่อมาพระอาจารย์บรรจง ธมมโรโส ได้กระทำพิธีบูชาเทวาสาธุการ และปรึกษาหารือกับลูกศิษย์หลายฝ่าย ที่ต่างเห็นชอบตรงกันว่าสมควรเปลี่ยนชื่อจากสำนักสงฆ์ควนเจริญ เป็นสำนักสงฆ์แก้วประเสริฐ เพื่อให้เหมาะสมกับความดีความงามของผู้ที่มาประพฤติปฏิบัติธรรม ที่มีจิตใจชาวสะอาดบริสุทธิ์ผุดผ่องเหมือนแก้วใสสะอาด และสง่างาม สมดังชื่อว่า แก้วประเสริฐ

- **วัดถ้ำขวัญเมือง** ประวัตินั้นเริ่มต้นขึ้นทะเบียนเป็นวัดเมื่อ พ.ศ.2449 โดยมีกำนันขุนพรหมแก้ว ทองคำ และผู้ใหญ่สอน จันทร์แก้ว เป็นผู้ถวายที่ดิน พระธรรมรามคณี สุปรีชาสังฆปาโมกข์ (หนู อชิต) วัดโตนด เจ้าคณะจังหวัดหลังสวน (ธรรมยุต) เป็นผู้รับมอบจำนวน 20 ไร่ และไปสอบถามโยมลุงพรหม (ซึ่งปัจจุบันได้เสียชีวิตไปแล้วเมื่ออายุ 97 ปี) ซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายยา อยู่ที่ตลาดสวี ตำบลนาโพธิ์ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร พอได้เค้าว้าเมื่อประมาณ พ.ศ.2443 นั้นมีเจ้าอาวาส (ผู้ดูแล) 1 องค์ ชื่อ พ่อหลวงพันธ์ พุ่มคง เป็นเจ้าอาวาสอยู่ แต่ไม่ทราบว่าเป็นเจ้าอาวาสอยู่กี่ปี ก็มีพ่อหลวงแดง ฉายา ชิตมาโร เป็นเจ้าอาวาส 4-5 ปี ต่อจากพ่อหลวงแดงมีพระมาจากไหนไม่ทราบ มาอยู่วัดถ้ำนี้ มีชื่อมาตั้งแต่เดิม วัดถ้ำขวัญเมือง ไม่ได้ตั้งชื่อตามตระกูล ของตระกูลขวัญเมืองที่มีอยู่ใกล้ๆ วัดตระกูลนี้คงตั้งขึ้นภายหลังโดยเอาชื่อวัดมาตั้งเป็นชื่อสกุล
- **วัดถ้ำเขาเกรียบ** ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านควน อำเภอหลังสวน ตามเส้นทางสายชุมพร-หลังสวน ประมาณ 80 กิโลเมตร หรือประมาณ 10 กิโลเมตรจากอำเภอหลังสวน ถ้ำเขาเกรียบเป็นถ้ำที่มีชื่อเสียงอีกแห่งหนึ่ง มีบันไดขึ้นถึงปากถ้ำ 370 ขั้น ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก ส่วนบริเวณเชิงเขาเป็นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ถ้ำเขาเกรียบ
- **วัดถ้ำทิพย์ปริดา** ถ้ำทิพย์ปริดาเป็นภูเขาหินมีลำธารไหลผ่านด้านหน้า บริเวณภูเขามีกำน้ำน้อยใหญ่ประมาณ 40 ถ้ำ แต่ละถ้ำมีความงดงามบางถ้ำมีแอ่งน้ำอยู่ภายในด้วย
- **วัดเทพเจริญ (ถ้ำรับร่อ)** ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลท่าข้าม วัดเทพเจริญได้รับการประกาศเป็นโบราณสถานของชาติ เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ.2479 วัดตั้งอยู่เชิงเขารับร่อ ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณอุทุมพร อันเป็นเมืองท่ารักษาด่านทางข้ามคอคอดมลายู มีการสร้างพระพุทธรูป หลวงปู่หลักเมืองไว้ในถ้ำ และพระพุทธรูปทรงเครื่องปางมารวิชัย 577 องค์ ถัดมาคือถ้ำอ้ายเตย สภาพภายในถูกตัดแปลงเพื่อใช้เป็นสถานที่ วิปัสสนากรรมฐาน มีภาพเขียนสีพระพุทธรูปปางไสยาสน์อยู่บนผนังถ้ำ คาดว่าเป็นศิลปะสมัยอยุธยา แต่ยังไม่เสร็จ และมีถ้ำไทร ซึ่งเดิมเป็นที่พำนักของเจ้านายชั้นผู้ใหญ่คราวสร้างศาลหลักเมือง งดงามด้วยหินงอกหินย้อย
- **พระบรมธาตุสวี ถ้ำรับร่อ** พระบรมธาตุสวี พระธาตุเจดีย์หนึ่งใน “จตุรธรรมธาตุ” สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองทางภาคใต้ พระธาตุเก่าแก่องค์ใหญ่อายุกว่า 700 ปี ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวต้องห้ามพลาด

- **วัดพระธาตุมูจลินทร์** พระธาตุมูจลินทร์ เป็นพระธาตุเก่าแก่ เดิมเป็นวัดร้างอยู่ในป่าไม่มีผู้ใดทราบประวัติและไม่มีหลักฐานปรากฏองค์พระธาตุตั้งอยู่บนเนินดิน มีคูน้ำล้อมรอบติดกับคลองตะโก ลักษณะองค์พระธาตุ เป็นเจดีย์ก่ออิฐฉาบปูนทรงระฆังย่อมไม้สืบทก คาดว่าก่อสร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลายถึงรัตนโกสินทร์ตอนต้น สันนิษฐานว่าได้รับอิทธิพลศิลปะศรีวิชัย เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนในท้องถิ่น ชาวทุ่งตะโกได้สืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีนมัสการพระธาตุในวันสงกรานต์สืบต่อมาช้านาน ปัจจุบันทรุดโทรมมาก นอกจากนี้ยังมีความเชื่อกันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ คณะมนโรรักษ์ คณะใดที่เดินทางผ่านจะต้องหยุดรำถวายมือทุกครั้ง
- **วัดสามแก้ว** เป็นวัดสายธรรมยุติกนิกาย ชื่อวัดสามแก้ว คนเก่าแก่เล่ากันต่อมาว่า ย้อนหลังไปประมาณ 70-80 ปี บริเวณภูเขาแห่งนี้กลางคืนปรากฏเป็นดวงแก้วรัศมีสีนวล 3 ดวงลอยขึ้นจากยอดเขาช้าๆ แล้วกลับหายสู่ท้องฟ้าปรากฏการณ์เช่นนี้ได้ปรากฏขึ้นเป็นประจำจนชาวบ้านถือเป็นเรื่องปกติ และเชื่อว่าดวงแก้วทั้งสามดวงนั้น คือสัญลักษณ์ของพระรัตนตรัยหรือแก้ววิเศษ 3 ประการ ที่ยังความอยู่เย็นเป็นสุขของชาวบ้านในหมู่บ้านของตน
- **วัดสุวรรณคูหาารวิวง (วัดถ้ำโพงพาง)** วัดสุวรรณคูหาารวิวง หรือวัดถ้ำโพงพาง มีที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ดูแลของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ด้านหน้าของวัดติดกับทะเล ส่วนด้านหลังติดหน้าผา จึงทำให้ทัศนียภาพภายในวัดมีความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ นอกจากนี้พระครูบุญมา ปากาโร เจ้าอาวาสยังเป็นที่ยึดใจ ได้รับความเคารพของ คนในจังหวัดชุมพร และจังหวัดใกล้เคียง ภายในวัดยังมีสิ่งที่น่าสนใจ เช่น วัดถลุงกล รูปหล่อแบบโบราณ เกรียงจอบ ปรกใบมะขาม เป็นต้น
- **ศาลกรมหลวงชุมพร บ้านหัวเขาถ่าน** ศาลเสด็จในกรมหลวงชุมพรห้วเขาถ่าน ที่ประดิษฐานของพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาภากรณ์เกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ที่ทุกคนต้องแวะมาสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคล อีกหนึ่งสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดให้บุคคลทั่วไปได้เข้ามาบูชา สถานที่แห่งนี้ตั้งอยู่บนภูเขาสูง ทำให้สามารถมองเห็นวิวทะเลโดยรอบ ทัศนียภาพที่สวยงาม และถือเป็นอีกหนึ่งจุดชมวิวที่น่าสนใจของชุมพร
- **ศาลเสด็จกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์และเรือรบหลวง** อนุสรณ์สถานของพลเรือเอก พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรือสมัยใหม่ให้กับประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณหาดทรายรี อนุสรณ์สถานประกอบด้วยศาลเจ้าพ่อกรมหลวงชุมพรฯ หลังเก่าและหลังใหม่ที่สร้างขึ้นบนเนินเขา และยังมีเรือรบหลวงชุมพร

- เรือตอปีโตขนาดใหญ่ ซึ่งปลดประจำการและกองทัพเรือได้มอบให้มาตั้งไว้ที่หาดทรายรีเพื่อเป็นอนุสรณ์ของกรมหลวงชุมพร บริเวณหาดมีที่พัก ร้านอาหารไว้ให้บริการ
- **ศาลหลักเมืองชุมพร** เป็นที่ประดิษฐานเสาหลักเมือง ตั้งอยู่หน้าสำนักงานเทศบาลเมืองชุมพร การจัดสร้างศาลหลักเมืองชุมพร เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูต่าคู่แค้นแผ่นดิน และยังเป็นสัญลักษณ์ของการสร้างบ้านเมือง
 - **อนุสาวรีย์ยุวชนทหารครั้งสงครามโลกครั้งที่สอง** สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึงวีรกรรมของทหารกองพันที่ 8 ตำรวจและยุวชนทหารหน่วยที่ 52 โรงเรียนศรีอยุธยา และประชาชนที่รวมกำลังกันประหัดต่อสู้กับกองกำลังญี่ปุ่นที่ยกพลขึ้นบกที่หาดคอสน ตำบลท่ายาง อำเภอเมืองจังหวัดชุมพร ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วยกกำลังเคลื่อนเข้าสู่ตัวเมืองชุมพรเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2484
 - **พระธาตุสวี** วัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองจังหวัดชุมพร ภายในมีโบราณสถานที่สำคัญคือ “องค์พระธาตุสวี” บรรจุพระบรมสารีริกธาตุอยู่ในองค์พระเจดีย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพบูชาของคนชุมพรและคนในจังหวัดใกล้เคียง ลักษณะสถาปัตยกรรมของพระธาตุสวีเป็นทรงระฆังคว่ำ มีลักษณะเดียวกับพระบรมธาตุเมืองนครศรีธรรมราช แต่ต่างกันที่มีขนาดเล็กกว่า ปัจจุบันองค์พระธาตุได้มีการบูรณะใหม่ใช้กระเบื้องปิดองค์พระเจดีย์ แต่ยังคงรูปแบบเดิม พร้อมกับมีการสร้างกำแพงแก้วรอบองค์พระธาตุ ทุกช่วงงานเทศกาลสงกรานต์ จะมีการจัดงานแห่ผ้าห่มพระธาตุสวี เป็นประจำทุกปี

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ประเภทพระราชวัง, วัด) พบว่ามี 12 สถานที่ ที่มีความน่าสนใจดังนี้

- **จวนเจ้าเมืองระนอง** สร้างในสมัยพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี (คอซู้เจียง) ภายในจวนเจ้าเมือง เป็นที่เก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของต้นตระกูล ณ ระนอง ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ควบคู่กับความเจริญเติบโตของเมืองระนอง
- **พระราชวังรัตนรังสรรค์ (จำลอง)** พระราชวังรัตนรังสรรค์ (จำลอง) เป็นพระราชวังที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์การเสด็จประทับแรมจังหวัดระนองของพระมหากษัตริย์ 3 พระองค์ ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดระนอง

- **วัดสุวรรณคีรีวิหาร (วัดหน้าเมือง)** เป็นวัดเก่าแก่อายุกว่าร้อยปี และเป็นพระอารามหลวงชั้นตรีชนิดสามัญแห่งแรกในจังหวัดระนองในวัดมีเจดีย์ศิลปะพม่าสูง 10 เมตร มีอายุกว่า 70 ปี สร้างโดยชาวพม่าในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปยืนทรงเครื่องลวดลายงดงามมากเป็นที่เคารพสักการะของชาวเมืองระนอง
- **วัดบ้านหงาว** เริ่มก่อตั้งเป็นที่พักสงฆ์มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 โดยในปีนั้นมีพระธุดงค์ที่มีอายุพรรษามากรูปหนึ่ง ท่านธุดงค์มาจากจังหวัดปัตตานี มีชื่อว่า หลวงพ่อเอียด ไม่ทราบนามฉายาของท่านมาปักกรดโปรดสัตว์อยู่ที่บริเวณสถานีอนามัยตำบลหงาวในปัจจุบัน เนื่องจากตำบลหงาวไม่มีวัดมาก่อน ชาวบ้านมีความเลื่อมใสศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา มาก จึงพากันไปนมัสการ ทำบุญ ฟังธรรมกันมาก ต่อมาคุณแม่ลำไย สกุศลสิงห์ คหบดีในตำบลหงาวอุทิศที่ดินจำนวน 2 ไร่ สร้างเป็นที่พักสงฆ์ หลวงพ่อเอียด รับนิมนต์และย้ายไปปักกรดในที่ดินที่คุณแม่ลำไยอุทิศให้คือบริเวณที่ตั้งวัดปัจจุบัน เนื่องจากหลวงพ่อเอียดเป็นพระธุดงค์ชอบความสงบวิเวก
- **วัดป่าชัยมงคล** เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดระนอง แวดล้อมไปด้วยสวนป่าธรรมชาติและพันธุ์ไม้พื้นเมืองที่มีความร่มรื่นซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแนวพุทธ ภายในบริเวณวัดมีศาลาอากาศ ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานรูปปั้นของกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
- **วัดวาริบรรพต** เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ตั้งอยู่บนเนินเขา ล้อมรอบไปด้วยภูเขา สร้างโดยหลวงพ่อด่วน ถามวโร ท่านเป็นพระธุดงค์ที่มาจากจังหวัดสงขลาจนชาวบ้านเลื่อมใสและศรัทธาในตัวท่านจึงได้พากันนิมนต์ท่านให้จำพรรษา ณ ที่แห่งนี้ ต่อมานายไปจุลเขต ติดต่อขอใช้ที่ดินเพื่อสร้างวัด ได้รับอนุญาตเมื่อปี พ.ศ.2514 และพัฒนามาเป็นลำดับ ชาวบ้านเรียก “วัดบางนอน” ตามชื่อบ้านภายในเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ด้านล่างของวัดเป็นที่ตั้งของมหาธาตุยเจดีย์ศรีบรรพต ซึ่งเป็นเจดีย์ที่มีรูปทรงคล้ายกับทางพม่า เนื่องจากวัดนี้เป็นที่ศรัทธาของชาวพม่าที่อาศัยอยู่ในระนอง จึงมีพระพม่า และช่างฝีมือของพม่ามาช่วยทำการสร้างเจดีย์นี้ นักท่องเที่ยวทั่วไปสามารถชมความสวยงามของการก่อสร้างจากฝีมือมนุษย์
- **วัดหาดส้มแป้น** เป็นที่ตั้งของเจดีย์ทรงหกเหลี่ยมอายุมากกว่า 100 ปี และศาลาที่ประดิษฐานรูปเหมือนหลวงพ่อก๊วยซึ่งเป็นพระภิกษุที่ประชาชนภาคใต้เคารพนับถือมาก ศาลาที่ประดิษฐานรูปเหมือน

- หลวงพ่อก๊วยซึ่งเป็นพระภิกษุที่ประชาชนภาคใต้เคารพนับถือมากและเป็นแหล่งที่อาศัยของ ปลาพลวง ซึ่งตั้งอยู่คลองหน้าวัดหาดส้มแป้นเป็นจำนวนมาก
- **ศิลาจารึกสลักพระปรมาภิไธยย่อ จปร.** ศิลาสลักพระปรมาภิไธยย่ออยู่ที่บ้านปากจั่น อำเภอกระบือ เป็นศิลาสลักพระปรมาภิไธยย่อ จปร. ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อคราวเสด็จประทับแรม ที่พลับพลาตอนนาพระ ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียนปากจั่นวิทยาในปัจจุบัน เมื่อ วันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2433 และพระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. และ ส.ก. ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลปัจจุบัน และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ตลอดจนพระนามาภิไธยย่อ ส.ธ. ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีด้วย เมื่อคราวเสด็จเยี่ยมราษฎรที่อำเภอกระบือ พ.ศ.2502
 - **สุสานเจ้าเมืองระนอง** เป็นที่ฝังศพของพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี (คอซู้เจียง) เจ้าเมือง ระนองคนแรก บริเวณ สุสานซึ่งเป็นที่ดินที่ได้รับพระราชทานจากรัชกาลที่ 5 ตั้งอยู่บนเนินเขาขนาดเล็ก หันหน้าไปทางทิศใต้ บริเวณลานกว้างหน้าสุสานปูศิลาขึ้นไปจนถึงสุสานด้านข้างทั้งสอง เป็นที่ตั้งตุ๊กตาหินโบราณ ซึ่งนำมาจากประเทศจีนในสมัยที่เจ้าเมืองระนองยังมีชีวิตอยู่ ถัดมาเป็นเสาหินแกรนิต 2 เสา ด้านหน้าสุสาน บริเวณริมถนนมีป้ายหินแกรนิตจารึกประวัติความเป็นมาและคำสรรเสริญเกียรติคุณของพระยาดำรงสุจริต มหิศรภักดี (คอซู้เจียง) อยู่ด้วย
 - **หอพระแก้วเกจิ** พระราชวังรัตนรังสรรค์ (จำลอง) เป็นที่ตั้งของหอพระแก้วเกจิ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวระนองนิยมเดินทางมากราบไว้ หอพระแก้วเกจิ สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2525 ในปีเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี โดยเป็นหอที่ประดิษฐานรูปเหมือนของพระเกจิอาจารย์ชื่อดังของภาคใต้ ได้แก่ หลวงพ่อจันทร์ หลวงพ่อน้อย หลวงพ่อรีน หลวงปู่ทวด หลวงพ่อเปี้ยว หลวงพ่อตี๋ หลวงพ่อลอย หลวงพ่อน้อย และหลวงพ่อบรรณ
 - **แหล่งประวัติศาสตร์สงครามโลก** เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ใช้เป็นหลักฐานทางโบราณคดี เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้สมัยประวัติศาสตร์ มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และเป็นสถานที่ชมห้วงจักร และเรือรบโบราณสมัยสงครามโลก
 - **อนุสาวรีย์คอซู้เจียง** ตั้งอยู่หน้าเทศบาลเมืองระนอง คอซู้เจียง เป็นเจ้าเมืองระนองคนที่ 2 ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกเหมืองแร่ดีบุก สถานที่แห่งนี้เป็นที่เคารพและนับถือของชาวจังหวัดระนอง ภายในบริเวณยังเป็น

ลานกว้าง เพื่อนักท่องเที่ยวและผู้เดินทางมาสักการะอนุสรณ์คอกชู
เจียงได้พักผ่อน

2.3) แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction)

การศึกษาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction) ชายฝั่ง
ทะเลตะวันตก โดยมีพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี, ประจวบคีรีขันธ์, ชุมพร และจังหวัด
ระนอง ได้ทำการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ จำนวน 3 ด้าน คือ (1) แหล่งท่องเที่ยว
โครงการในพระราชดำริ (2) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และ (3) แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

2.3.1) แหล่งท่องเที่ยวโครงการในพระราชดำริ

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาโครงการในพระราชดำริ
ซึ่งป็นโครงการที่เกิดจากพระราชประสงค์ของพระมหากษัตริย์และบรมวงศานุวงศ์ พระองค์ทรงได้
ทราบถึงความเดือดร้อนของราษฎรและเกษตรกร จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โครงการต่างๆ นำมา
บรรเทาและให้ความช่วยเหลือ จากการศึกษาพบจะมีโครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ จำนวน 78
โครงการ โครงการพัฒนาด้านการเกษตร จำนวน 6 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน
12 โครงการ โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ จำนวน 9 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสวัสดิการ
สังคม/สื่อสาร จำนวน 2 โครงการ และโครงการพัฒนาแบบบูรณาการและโครงการพัฒนาด้านอื่นๆ
จำนวน 2 โครงการ

โครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

- 1) โครงการฝายดอยขุนห้วย ตำบลเขาใหญ่อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 2) ฝายไร่มะม่วง ตำบลเขาใหญ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 3) อ่างเก็บน้ำดอนขุนห้วยตำบลดอนขุนห้วย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 4) อ่างเก็บน้ำไร่มะม่วง ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 5) อ่างเก็บน้ำโป่งทะเล ตำบลเขาใหญ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 6) อ่างเก็บน้ำหุบกระพง ตำบลเขาใหญ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 7) อ่างเก็บน้ำห้วยยาง ตำบลท่าคอย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเพชรบุรี
- 8) อ่างเก็บน้ำห้วยวังยาว ตำบลวังยาว อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเพชรบุรี
- 9) อ่างเก็บน้ำห้วยทราย (หุบกระพง) ตำบลเขาใหญ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด
เพชรบุรี
- 10) อ่างเก็บน้ำห้วยยายไพร์ ตำบลแก่งกระจาน อำเภอกำแพงแสน จังหวัด
เพชรบุรี
- 11) อ่างเก็บน้ำห้วยใหญ่ ตำบลทับคาง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเพชรบุรี
- 12) อ่างเก็บน้ำห้วยพุน้อย ตำบลทับคาง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเพชรบุรี
- 13) อ่างเก็บน้ำห้วยหึ่ง ตำบลหนองปรัง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเพชรบุรี
- 14) อ่างเก็บน้ำห้วยหนองยาว ตำบลเขาใหญ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี
- 15) อ่างเก็บน้ำวังยาว ตำบลสามพระยา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี

- 16) อ่างเก็บน้ำห้วยดิน 1 ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 17) ฝ่ายบ้านอ่างหิน ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 18) ก่อสร้างอ่างห้วยสามเขา ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 19) อ่างเก็บน้ำกระหรั่ง 3 ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 20) อ่างเก็บน้ำบ้านพุทธวรรค์ ตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 21) อ่างเก็บน้ำบ้านสุวรรณ ตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 22) อ่างเก็บน้ำห้วยท่าช้าง ตำบลห้วยท่าช้าง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 23) อ่างเก็บน้ำบ้านหนองไก่อเอน ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
- 24) อ่างเก็บน้ำบ้านลินช้าง ตำบลยางนากัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- 25) อ่างเก็บน้ำบ้านเขาบันได ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- 26) อ่างเก็บน้ำห้วยหินลาด ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 27) อ่างเก็บน้ำห้วยสามยอด ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 28) อ่างเก็บน้ำห้วยป่าแดง ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 29) ฝ่ายทตน้ำห้วยป่าแดง ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 30) อ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 31) อ่างเก็บน้ำห้วยสงสัย ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 32) อ่างเก็บน้ำบ้านหนองโรง ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 33) ฝ่ายห้วยยาง ตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 34) อ่างเก็บน้ำบ้านหนองไทร ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 35) อ่างเก็บน้ำพุหวาย ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 36) จัดหาน้ำเพิ่มเติมพื้นที่ ดอนขุนห้วย 1 และ 2 ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

- 37) อ่างเก็บน้ำบ้านหนองเอื้อง ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 38) อ่างเก็บน้ำหนองเอื้องและโป่งมะกอก ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 39) อ่างเก็บน้ำเขาดิน 2 ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 40) อ่างเก็บน้ำห้วยตะแปดและระบบส่งน้ำ ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 41) อ่างเก็บน้ำหนองไทร ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 42) อ่างเก็บน้ำเขากระปุก ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 43) ระบบท่อจ่ายน้ำเขาเสวยกะปิ ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 44) เครือข่ายอ่างเก็บน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตำบลไร่ใหม่พัฒนา ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 45) คลองเปิดและท่อผันน้ำจาก อ่างห้วยตะแปด-อ่างห้วยทราย (ศูนย์ฯ ห้วยทรายฯ) จังหวัดเพชรบุรี
- 46) ท่อผันน้ำจากอ่างทุ่งขาม-อ่างห้วยตะแปด จังหวัดเพชรบุรี
- 47) ท่อผันน้ำจากอ่างห้วยตะแปด-อ่างห้วยทราย (หุบกระพง) จังหวัดเพชรบุรี
- 48) ท่อผันน้ำจากอ่างห้วยไทรงาม-อ่างทุ่งขาม จังหวัดเพชรบุรี
- 49) ศึกษาวิจัยต่อเนื่องเรื่องการบริหารจัดการน้ำโครงการเครือข่ายอ่างเก็บน้ำ ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตำบลไร่ใหม่พัฒนา ตำบลสามพระยา ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 50) ท่อผันน้ำจากอ่างห้วยตะแปด-ห้วยทราย ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 51) ปรับปรุงระบบส่งน้ำภูเขา ป่าเขาเสวยกะปิ ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 52) ระบบส่งน้ำให้กับราษฎรหมู่บ้านไทยพุทธ ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 53) ปรับปรุงท่อลอดบริเวณขอบอ่างเก็บน้ำห้วยตะแปด ศูนย์ฯ ห้วยทรายฯ) ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 54) ปรับปรุงระบบระบายน้ำหมู่บ้านไทยพุทธ ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 55) อ่างเก็บน้ำทุ่งขาม ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

- 56) อ่างเก็บน้ำห้วยไม้ตาย ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 57) อ่างเก็บน้ำห้วยทราย (ศูนย์ห้วยทรายฯ) ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 58) จัดหาน้ำสนับสนุนสวนสัตว์เปิด เขาเตาปูน ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 59) แก้ไขปัญหาอุทกภัยจังหวัดเพชรบุรี ตำบลท่าคอย อำเภอท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี
- 60) แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังจังหวัดเพชรบุรี ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
- 61) อ่างเก็บน้ำห้วยแม่ประจันต์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านจะโปรง ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- 62) อ่างเก็บน้ำผาน้ำหยด พร้อมระบบส่งน้ำ บ้านพุตุ้ม ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
- 63) อ่างเก็บน้ำอ่างหิน ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 64) อ่างเก็บน้ำห้วยเกษม ตำบลยางนากัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- 65) สุบนาไร่สะท้อน ตำบลห้วยซ้อง อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
- 66) เขื่อนป้องกันน้ำทะเลบริเวณพระราชินีเวศน์มฤคทายวัน ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 67) โครงการศึกษาและทดลองบำบัดน้ำเสียบริเวณพระราชินีเวศน์มฤคทายวัน ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 68) โครงการจัดหาน้ำให้ที่ดินของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพบ้านสาระเห็ด บ้านสาระเห็ด ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี
- 69) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยผาก ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี
- 70) โครงการขุดสระเก็บน้ำเพาะเลี้ยงสากาชาดไทย ตำบลทุ่งขาม อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 71) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำมหาวิทยาลัยศิลปากร (ขุดลอกอ่างเก็บน้ำหนองจิก ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 72) โครงการการช่วยเหลือแหล่งน้ำมหาวิทยาลัยศิลปากร ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 73) โครงการจัดหาน้ำให้โรงเรียนหุบกระพง จังหวัดเพชรบุรี ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 74) โครงการจัดหาน้ำบ้านด่านโง บ้านตะเคียนงาม บ้านห้วยไผ่ ตำบลสองพี่น้อง อำเภอท่าสาย จังหวัดเพชรบุรี

- 75) โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำในเขตพื้นที่โครงการตามพระราชประสงค์หุบกะพง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
- 76) โครงการก่อสร้างประตูระบายน้ำคลองตาภู และอาคารประกอบ จังหวัดเพชรบุรี
- 77) โครงการระบบเก็บกักน้ำโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 47 อันเนื่องมาจากพระราชดำริหมู่ที่ 5 ตำบลไร่ใหม่พัฒนา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 78) โครงการจัดหาน้ำให้พื้นที่ขยายผลศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาด้านการเกษตร

- 1) สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ราชมราชชนนี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 2) โครงการวิจัยและพัฒนามะกอกนํ้ามัน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 3) ศูนย์สาธิตพืชไร่และพืชสวนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านวัดกุฎี ตำบลท่าแร่ อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
- 4) โครงการชั่งหัวมันตามพระราชดำริ บ้านหนองคอไก่ ตำบลเขากระปุก อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 5) โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน บ้านบางกลอย และบ้านโป่งลึก ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 6) โครงการที่ดินของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ บ้านท่ากระทุ่ม อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- 1) รั้วไม้ยางเมืองเพชร อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี
- 2) โครงการดูแลรักษาป่าไม้บริเวณป่าละอูบน และเขาพะเนินทุ่งอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลแก่งกระจาน ตำบลสองพี่น้อง ตำบลป่าเต็ง ตำบลห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ตำบลหนองพลับ ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ตำบลบึงนคร อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพพื้นที่บริเวณเขานางพันธุรัต (เขาเจ้าลายใหญ่) บ้านเขาไม้่นวล ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 4) ศูนย์ศึกษาพันธุ์ไม้และอนุรักษ์ธรรมชาติ บ้านท่ากระทุ่ม บ้านสาระเห็ด ตำบลกลัดหลวง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

- 5) อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 6) โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสัตว์ป่าบริเวณอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี
- 7) โครงการฟื้นฟูและพัฒนาป่าไม้เพื่อสนับสนุนโครงการชั่งหัวมันตามพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี
- 8) โครงการตามพระราชประสงค์ดอนขุนห้วย จังหวัดเพชรบุรี
- 9) โครงการแก้ไขปัญหาช้างป่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานฯ จังหวัดเพชรบุรี
- 10) โครงการฟื้นฟูและพัฒนาป่าไม้เขากระปุก ตามพระราชดำริ อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 11) โครงการแก้ไขปัญหาช้างป่าตามแนวพระราชดำริบ้านป่าแดง จังหวัดเพชรบุรี
- 12) อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ

- 1) โครงการตามพระราชประสงค์สหกรณ์ หุบกะพง ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 2) ศูนย์ปฏิบัติการโครงการจัดพัฒนาที่ดินตามพระราชประสงค์ หนองพลับ-กลัดหลวง บ้านหนองพลับ ตำบลหนองพลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดเพชรบุรี
- 3) โครงการตามพระราชประสงค์ ดอนขุนห้วย ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ และตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- 4) โครงการพระราชดำริหมู่บ้านสหกรณ์ห้วยสัตว์ใหญ่ บ้านร่วมใจ บ้านป่าแดง บ้านเสาร์ห้า และบ้านสวนใหญ่พัฒนา จังหวัดเพชรบุรี
- 5) โครงการฟาร์มทะเลตัวอย่างแบบผสมผสานตามพระราชดำริตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
- 6) โครงการพระราชดำริ บ้านหุบกะพง ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 7) โครงการตามพระราชดำริ บ้านดอนขุนห้วย ตำบลดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 8) โครงการตามพระราชดำริบ้านดอนขุนห้วย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 9) โครงการตามพระราชดำริบ้านหุบกระพง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม/สื่อสาร

- 1) โครงการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารเอนกประสงค์ บ้านยางนากลัดเหนือ ตำบลยางนากลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
- 2) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน นเรศวรบ้านห้วยโสก ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาแบบบูรณาการและโครงการพัฒนาด้านอื่นๆ

- 1) โครงการพัฒนาห้วยแม่เพรียงตามพระราชดำริบ้านหนองนาตา บ้านด่านโง บ้านห้วยไผ่ บ้านห้วยแม่เพรียง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- 2) ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทราย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
- 3) โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี
- 4) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
- 5) โครงการวิจัยและประเมินผลในหมู่บ้านเกษตรกรตัวอย่าง จังหวัดเพชรบุรี

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาโครงการในพระราชดำริ ซึ่งเป็นโครงการที่เกิดจากพระราชประสงค์ ของพระมหากษัตริย์ และบรมวงศานุวงศ์ พระองค์ทรงได้ทราบถึงความเดือดร้อนของราษฎร และเกษตรกร จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โครงการต่างๆ นำมาบรรเทา และให้ความช่วยเหลือ จากการศึกษาพบจะมีโครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ จำนวน 42 โครงการ โครงการพัฒนาด้านเกษตร 7 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสวัสดิการและสังคม จำนวน 5 โครงการ โครงการพัฒนาด้านส่งเสริมอาชีพ จำนวน 1 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสาธารณสุข จำนวน 4 โครงการ และโครงการพัฒนาด้านคมนาคม จำนวน 1 โครงการ

ด้านการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

- 1) โครงการอ่างเก็บน้ำยางชุมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) โครงการอ่างเก็บน้ำคลองบึงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยอ่างหินอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) โครงการอ่างเก็บน้ำคลองช่องลมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- 5) โครงการอ่างเก็บน้ำคลองจะกระอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 6) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยไทรงามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 7) โครงการฝายทดน้ำคลองลำชูนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 8) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยวังเตินอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 9) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยไทรทองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 10) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยสามัคคีอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 11) โครงการอ่างเก็บน้ำสองกลอน 2 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 12) โครงการอ่างเก็บน้ำวังขุนพล 1 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 13) โครงการอ่างเก็บน้ำวังขุนพล 3 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 14) โครงการฝายห้วยมงคล อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 15) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยอีออก 3 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 16) โครงการอ่างเก็บน้ำเขาเต่าอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 17) โครงการอ่างเก็บน้ำหาดทรายใหญ่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 18) โครงการท่อส่งน้ำหาดทรายใหญ่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 19) โครงการอ่างเก็บน้ำถ้ำไก่อ่หล่น อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 20) โครงการฝายห้วยไทรงาม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 21) โครงการฝายบ้านมงคล อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
- 22) โครงการฝายเขาโค้ง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

- 23) โครงการอ่างเก็บน้ำถ้ำดิน 3 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 24) โครงการอ่างเก็บน้ำบ้านไทรงามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 25) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยคอกช้างตอนล่าง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 26) โครงการอ่างเก็บน้ำหนองคูตอนล่างอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 27) โครงการอ่างเก็บน้ำสองกลอน 1 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 28) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำซับ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 29) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยกระชิตอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 30) โครงการอ่างเก็บน้ำหนองเหยียง 1 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 31) โครงการอ่างเก็บน้ำหนองเหยียง 2 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 32) โครงการฝายทดน้ำห้วยเหยียง 1 อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 33) โครงการบ่อเก็บน้ำหนองเสือด้า อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 34) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยยายลาว อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 35) โครงการฝายบ้านวังยาว อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 36) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยหนองคาง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 37) โครงการระบบผันน้ำอ่างเก็บน้ำห้วยหนองคาง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 38) โครงการอ่างเก็บน้ำาวลเปரியงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 39) โครงการอ่างเก็บน้ำหนองหญ้าปล้อง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 40) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยสำโทรง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- 41) โครงการฝายห้วยลึก อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 42) โครงการจัดหาน้ำสนับสนุนโครงการหม่อนไหมสมเด็จพระบรมราชินีนาถ (อ่างเก็บน้ำหนองเหียง) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านเกษตร

- 1) โครงการพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) โครงการศูนย์ปฏิบัติการโครงการจัดพัฒนาที่ดินฯ ตามพระราชประสงค์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) โครงการสัตวแพทย์พระราชทานพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 5) โครงการหมู่บ้านสหกรณ์ห้วยสัตว์ใหญ่ ป่าเต็ง-ป่าละอู จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 6) โครงการโรงสีข้าวพระราชทานอ่าวน้อย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 7) โครงการปลูกป่าชายพัฒนา-แม่ฟ้าหลวง ตามพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- 1) โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) โครงการ พัฒนาป่าไม้ปากน้ำปราณบุรี อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ปะการังเทียม) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพป่าบริเวณป่าสงวน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านสวัสดิการและสังคม

- 1) โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) โครงการ นักเรียนในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการส่งเสริมสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 5) โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านส่งเสริมอาชีพ

- 1) โครงการฝึกอาชีพ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านสาธารณสุข

- 1) โครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) โครงการฟันเทียมพระราชทานเพื่อการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพช่องปากผู้สูงอายุ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) โครงการรอกฟันเทียมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 4) โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนตามพระราชดำริฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการพัฒนาด้านคมนาคม

- 1) โครงการถนนสายห้วยมงคล อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาโครงการในพระราชดำริ ซึ่งเป็นโครงการที่เกิดจากพระราชประสงค์ ของพระมหากษัตริย์ และบรมวงศานุวงศ์ พระองค์ทรงได้ทราบถึงความเดือดร้อนของราษฎร และเกษตรกร จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โครงการต่างๆ นำมาบรรเทาและให้ความช่วยเหลือ จากการศึกษาพบจะมีโครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ 42 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม 2 โครงการ โครงการพัฒนาด้านคมนาคม/สื่อสาร จำนวน 1 โครงการ โครงการด้านสวัสดิการสังคม/การศึกษา จำนวน 7 โครงการ โครงการพัฒนาแบบบูรณาการและโครงการพัฒนาด้านอื่นๆ จำนวน 3 โครงการ

โครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

- 1) ฝ่ายคลองกะเปาะอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร
- 2) จัดหาน้ำให้โครงการขยายพันธุ์ไม้ ดอก-ไม้ผลอันเนื่องมาจากพระราชดำริหมู่บ้านปากด่าน หมู่ 5 ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร
- 3) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ปรับปรุงคันกั้นน้ำ คลองระบายน้ำสามแก้ว) ตำบลนาทุ่ง อำเภอมือง จังหวัดชุมพร
- 4) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ปรับปรุง คลองละมูพร้อมอาคาร ประกอบ) ตำบลนากระตาม อำเภอนาทม จังหวัดชุมพร

- 5) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ปรับปรุงพัฒนา พื้นที่หนองใหญ่) ตำบลบางลึก อำเภอเมือง ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 6) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ก่อสร้างอาคาร บังคับน้ำคลองกรูด) ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 7) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ก่อสร้างอาคาร บังคับน้ำคลองชีนาค) ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 8) ระบบส่งน้ำสระเก็บน้ำบ้านบางเปิด อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 9) ฝ่ายห้วยยางหมักอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมู่ 6 บ้านวังตะกอ ตำบลวังตะกอ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- 10) ฝ่ายห้วยยวนไทร อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านยวนไทร หมู่ 5 ตำบลทุ่งควัว อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
- 11) ก่อสร้างทำนบดินห้วยในอันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านทับใหม่ หมู่ 5 ตำบลทุ่งควัว อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
- 12) ก่อสร้างทำนบดินห้วยลูกปู อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านสระขาว หมู่ 16 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
- 13) ฝ่ายคลองหินใส พร้อมระบบส่งน้ำ อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านจปร. หมู่ 7 ตำบลวังใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- 14) ฝ่ายทดน้ำคลองตะโก อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านวังปลา หมู่ 5 ตำบลช่องไม้แก้ว อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร
- 15) ทำนบดินคลองปรายพร้อม ระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมู่ 4, 6, 11 ตำบลหาดยาย อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- 16) ฝ่ายคลองพรอันเนื่องมาจาก พระราชดำริบ้านเขาตะเกาทอง บ้านปะติมา และบ้านประสานมิตร ตำบลพะโต๊ะอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร
- 17) อาคารอัดน้ำห้วยอินทนิล อันเนื่องมาจากพระราชดำริหมู่ 8 ตำบลครน อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 18) ก่อสร้างอาคารอัดน้ำบ้านคลองกลางพร้อมอาคารประกอบ จังหวัดชุมพร
- 19) อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านคลองกลาง หมู่ 15 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร
- 20) ทำนบดินคลองกระโจม อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านหินกูบ หมู่ 3 ตำบลสลู อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 21) ฝ่ายคลองปังหวานพร้อมระบบ ส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านท่าแพ หมู่ 4 และหมู่ 5 ตำบลปังหวาน อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

- 22) อาคารอัดน้ำบ้านนาแซะ พร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านนาแซะ หมู่ 10 ตำบลบ้านนา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- 23) ฝ่ายทดน้ำบ้านวังปลาอันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านวังปลา หมู่ 16 ตำบลบ้านควน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- 24) อาคารอัดน้ำบ้านเขาหลัก พร้อมระบบส่งน้ำและอาคาร ประกอบอันเนื่องมาจาก พระราชดำริบ้านเขาหลัก หมู่ 9 ตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 25) ฝ่ายบ้านแพรกแห่งพร้อมระบบส่งน้ำ อันเนื่องมาจากพระราชดำริหมู่ 7 ตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 26) อาคารอัดน้ำบ้านคลองเงิน พร้อมระบบส่งน้ำ อันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านคลองเงิน หมู่ 5 ตำบลพระรักษ์ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร
- 27) ฝ่ายคลองเหนกอันเนื่องมาจาก พระราชดำริบ้านคลองเหนก ตำบลพระรักษ์ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร
- 28) ฝ่ายน้ำตกหินเขียวพร้อมระบบส่ง น้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านสันกำแพงหมู่ 23 ตำบลรับร่อ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 29) ก่อสร้างอาคารอัดน้ำบ้านหินกูบ พร้อมระบบท่อส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดชุมพร
- 30) พระราชดำริบ้านหินกูบ หมู่ 3 ตำบลสลวย อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 31) จัดหาน้ำอนุรักษ์พันธุ์ไม้และพืชน้ำพรรณนพีช หมู่ 7 ตำบลสลวย อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 32) โครงการอาคารอัดน้ำคลองดินแดงพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริอำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 33) โครงการอาคารอัดน้ำห้วยพุดเตย อันเนื่องมาจากพระราชดำริอำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร
- 34) ฝ่ายทดน้ำบ้านคลองหลุงพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริอำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 35) อาคารอัดน้ำบ้านบางกลอยพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 36) สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำคลองหัววัง-พินังตัก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- 37) จัดหาน้ำให้ราษฎรบ้านนาเหรียญ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 38) โครงการก่อสร้างระบบประปาถังสูงพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

- 39) โครงการอาคารอัดน้ำห้วยต่ายุทธ อันเนื่องมาจากพระราชดำริอำเภอ ละแม จังหวัดชุมพร
- 40) โครงการอาคารอัดน้ำบ้านคลองหินดำพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจาก พระราชดำริบ้านหน้าศาลข้างแล่น หมู่ที่ 12 ตำบลเขาค่าย อำเภอ สวี จังหวัดชุมพร
- 41) โครงการฝายคลองตางิพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านยายไท หมู่ที่ 3 ตำบลหงษ์เจริญ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 42) โครงการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สิริราษฎร์ บ้านสระขาว หมู่ที่ 16 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัด ชุมพร

โครงการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

- 1) จัดการทรัพยากรประมงชายฝั่งโดย ชุมชนแบบบูรณาการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ฟื้นฟูทรัพยากรและฝึกรอบรม) บ้านทุ่งมหา บ้านบ่อสำโรง บ้านถ้ำธงบ้านน้ำพุ และบ้านบ่นไร่ ตำบล ปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 2) อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริหมู่ 5 และ 6 ตำบล สลุย หมู่ 4 และ 7 ตำบลสองพี่น้อง หมู่ 4 ตำบลครน หมู่ 13 ตำบล บางน้ำจืด อำเภอท่าแซะ อำเภอสวี อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

โครงการพัฒนาด้านคมนาคม/สื่อสาร

- 1) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามพระราชดำริ (ปรับปรุงคลองละมู) ตำบล นากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

โครงการด้านสวัสดิการสังคม/การศึกษา

- 1) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สันตินิมิตร บ้านสันตินิมิตร หมู่ 10 ตำบลรือ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 2) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านพันवाल บ้านพันवाल หมู่ 11 ตำบลรือ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 3) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านควนสามัคคี บ้านควนสามัคคี หมู่ 13 ตำบลครน อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
- 4) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านห้วยเหมือง บ้านห้วยเหมือง หมู่ 13 ตำบลนาซา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- 5) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิริราษฎร์ บ้านสระขาว หมู่ 16 ตำบล ละแม อำเภอละแมจังหวัดชุมพร
- 6) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านสวนเพชร บ้านคลองกลาง หมู่ 15 ตำบลละแม อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

- 7) พัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตาม พระราชดำริ (ก่อสร้างขยายระบบจำหน่าย ไฟฟ้า) ตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

โครงการพัฒนาแบบบูรณาการและโครงการพัฒนาด้านอื่นๆ

- 1) การพัฒนาการเกษตรดินทราย ชายทะเลอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 2) ส่งเสริมและฟื้นฟูอาชีพของ สมาชิกสหกรณ์ที่ประสบภัย ธรรมชาติจาก พายุไต้ฝุ่นเกย์ในจังหวัดชุมพร ตำบลทะเลตำบลทรัพย์ อำเภอปะทิว อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
- 3) พัฒนาส่วนพระองค์ บ้านน้ำพุตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพร

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาโครงการในพระราชดำริ ซึ่งเป็น โครงการที่เกิดจากพระราชประสงค์ ของพระมหากษัตริย์ และบรมวงศานุวงศ์ พระองค์ทรงได้ทราบ ถึงความเดือดร้อนของราษฎร และเกษตรกร จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โครงการต่างๆ นำมา บรรเทาและให้ความช่วยเหลือ จากการศึกษาพบจะมีโครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ 9 โครงการ โครงการพัฒนาด้านเกษตร จำนวน 2 โครงการ โครงการพัฒนาด้านสาธารณสุข จำนวน 3 แห่ง และโครงการพัฒนาด้านสวัสดิการ/การศึกษา จำนวน 1 โครงการ

โครงการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

- 1) อาคารอัดน้ำห้วยหอย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านบุรีรัมย์ หมู่ 1 ตำบลในวงใต้ ละอุ่น จังหวัดระนอง
- 2) อาคารอัดน้ำบ้านโป่งรายพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านคลองเงิน หมู่ 7 ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- 3) อาคารอัดน้ำห้วยน้ำทูน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านน้ำทูน หมู่ 10 ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- 4) ฝ่ายคลองรังแตน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บ้านรังแตนใต้ หมู่ 11 ตำบล จปร. อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- 5) อาคารอัดน้ำคลองวังยวน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลกะเปอร์ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- 6) อาคารอัดน้ำบ้านห้วยไทรงาม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบล ลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- 7) อาคารอัดน้ำคลองวังยวนพร้อมระบบส่งน้ำ ตำบลกะเปอร์ อำเภอ กะเปอร์ จังหวัดระนอง
- 8) อ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่พร้อมระบบระบายน้ำ ตำบลเกาะพยาม อำเภอ เมือง จังหวัดระนอง
- 9) ฝ่ายคลองหินเพิงพร้อมระบบส่งน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

โครงการพัฒนาด้านเกษตร จำนวน 2 โครงการ

- 1) ธนาคารโค-กระบือ เพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ หมู่ 5 ตำบล หงาว, หมู่ 5-8 ตำบลราชกรูด, หมู่ 2 ตำบลบางใหญ่, หมู่ 2 ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง, อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
- 2) คลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระบรมราชานุเคราะห์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร จังหวัดระนอง

โครงการพัฒนาด้านสาธารณสุข จำนวน 3 แห่ง

- 1) ฟันเทียมพระราชทานโรงพยาบาลระนอง และโรงพยาบาลชุมชนทุกแห่งในจังหวัดระนอง และทุกอำเภอ
- 2) หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ มูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี จังหวัดระนอง บ้านแหลมนาว ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ, บ้านทรัพย์สมบูรณ์, ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์, บ้านเกาะหาดทรายดำ ตำบลหงาว อำเภอเมือง บ้านเกาะพยาม ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมือง บ้านคอกช้าง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น บ้านทุ่งตาพล ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น บ้านคลองจั่น ตำบลจปร. อำเภอกะบุรี บ้านในกรัง ตำบล จปร. อำเภอกะบุรี
- 3) ควบคุมและป้องกันการขาดสารไอโอดีน สถานบริการสาธารณสุขทุกแห่งในจังหวัดระนอง

โครงการพัฒนาด้านสวัสดิการ/การศึกษา จำนวน 1 โครงการ

- 1) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านในวงและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร
 - a. สนับสนุนด้านการประมง โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านในวง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
 - b. พัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริ หมู่ 2 ตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
 - c. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการบัญชี โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านในวง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
 - d. ควบคุมโรคหนองพยาธิในนักเรียนและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารและพื้นที่ในแผนภูฟ้าพัฒนา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านผาเพิง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

- e. เกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน บ้านในวง หมู่ 1 ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

2.3.2) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษามาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 9 สถานที่

- **เขื่อนแก่งกระจาน** อยู่ในเขตอำเภอแก่งกระจาน ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรีประมาณ 53 กิโลเมตร เป็นเขื่อนดินแห่งแรกของประเทศไทย สร้างขึ้นกันแม่น้ำเพชรบุรีให้เป็นทะเลสาบกว้างใหญ่ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย การเดินทางเส้นทางแรกไปทางอำเภอยางตะโฮง ประมาณ 30 กิโลเมตร ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งไปตามทางหลวงหมายเลข 5 ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 186 มีทางแยกขวา เข้าไปอีกประมาณ 30 กิโลเมตร
- **เขื่อนแม่ประจันต์** โครงการห้วยแม่ประจันต์เป็นโครงการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริ ให้กรมชลประทานพิจารณาก่อสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อจัดหาน้ำให้ราษฎรที่อาศัยอยู่ริมห้วยแม่ประจันต์ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมยามขาดแคลนน้ำใช้นอกจากนั้นยังช่วยระบายน้ำเสริมให้แก่กรมชลประทานเพชรบุรีและช่วยกักเก็บน้ำเพื่อบรรเทาอุทกภัยในฤดูน้ำนอง อีกทั้งยังสามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีทัศนียภาพที่สวยงาม
- **ชะอำเอทีวีปาร์ค** ชะอำเอทีวีปาร์คมีพื้นที่โดยรวม 10 ไร่ ในความดูแลของคุณสุรพงษ์ บรรณเกียรติ เจ้าของสถานที่ มีการให้บริการทุกวัน ยกเว้นวันพุธวันเดียวและเปิดให้บริการตั้งแต่ 9 โมงเช้าจนถึง 6 โมงเย็น กิจกรรมที่ให้บริการหลัก คือ ATVS, Horse Riding , Paintball Shooting Range , Archery, Paintballing
- **อุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่ความรู้และการฝึกอบรมระดับสากลด้านการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายครบวงจรสร้างสรรค์นวัตกรรมเชื่อมโยงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งในประเทศและต่างประเทศกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

- **ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำเขาย้อย** ชชาติพันธุ์ไทยทรงดำอาศัยอยู่ในประเทศเวียดนามตอนเหนือ โดนกวาดล้อมเข้ามายังประเทศไทยสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี
- **ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง** ตั้งอยู่ หมู่ 5 ตำบลเขาย้อย “ไทยทรงดำ ลาวโซ่ง หรือ ไทยโซ่ง” หมายถึง กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งที่พูดภาษาไทย คนไทยเรียกชนกลุ่มนี้ว่า ลาวหรือลาวโซ่งเพราะอพยพจากเมืองเดียนเบียนฟู อยู่ทางตอนเหนือของประเทศเวียดนาม ผ่านมายังประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในไทยนานราว 200 ปี มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ นิยมแต่งกายด้วยสีดำ มีภาษาพูดและเขียนเป็นของตัวเอง ชำนาญการทอผ้าและจักสาน ในช่วงเดือนเมษายนของทุกปีจะมีงานรื่นเริงสังสรรค์ของชาวลาวโซ่ง โดยจัดหมุนเวียนไปตามหมู่บ้านต่างๆ
- **สะพานท่าสรง และทัศนียภาพริมแม่น้ำเพชรบุรี** เพชรบุรีเป็นเมืองที่เคยรุ่งเรืองมาตั้งแต่ในอดีต และมีความผูกพันกับสายน้ำโดยใช้เป็นเส้นทางสัญจรและทำการค้าจึงจะพบเห็นสะพานข้ามแม่น้ำหลายแห่ง ดังเช่นสะพานท่าทรงเช่นกัน น้ำในแม่น้ำเพชรบุรีถูกใช้เป็นเครื่องเสวยพระสุธารสในสมัยรัชกาลที่ 5
- **อุทยานศาสนาพระโพธิสัตว์กวนอิม** เนื้อที่ 187 ไร่ อุทยานประกอบด้วย เจ้าแม่กวนอิมพันมือ แดนพุทธเกษตร หุบเขาสี่ร้อยสงฆ์ แดนห้าแม่ผู้ยิ่งใหญ่
- **พิพิธภัณฑ์ชิวปราสาท วัดเพชรพลี พิพิธภัณฑ์ชิวปราสาท** เป็นสถานที่ประดิษฐานพระเขี้ยวแก้ว พระบรมสารีริกธาตุฉัพพรรณรังสี พระเสมาธาตุและจัดแสดงพระพุทธรูป วัตถุโบราณต่างๆในวัดเพชรพลี ก่อตั้งขึ้นโดยท่านพระครูพิศิษฐศิลปาคม เจ้าอาวาสรูปที่ 5 (วัดเพชรพลี) ตามหลักฐานที่ได้บันทึกไว้ในช่วง พ.ศ. 2490-2524 เจ้าอาวาสองค์ก่อนๆ ได้รวบรวมวัตถุโบราณ เช่น เครื่องถ้วยชามสังคโลก และเครื่องเบญจรงค์ ตั้งแต่ก่อนสมัยสุพรรณภูมิจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ และพระพุทธรูปที่มีค่าจัดเก็บไว้ให้อยู่ในสถานที่เดียวกัน หากมีโอกาสได้เดินทางมายังจังหวัดเพชรบุรีไม่ควรพลาดที่จะมาสักการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสำคัญต่อพุทธศาสนา

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 13 สถานที่

- **เขาช่องกระจก** เป็นภูเขาขนาดย่อมสูง 245 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ตั้งอยู่ริมอ่าวประจวบฯ ในบริเวณวัดธรรมิการามวรวิหาร ยอดเขามีช่องทะลุโปร่งคล้ายกรอบกระจก ทางขึ้นเป็นบันไดคอนกรีต จำนวน 396 ขั้น ในปี พ.ศ.2497 พระเทพสุทธิโมลี(หลวงพ่อปิ่น) อดีตเจ้าอาวาสวัดธรรมิการามวรวิหาร ได้รับมอบเขาช่องกระจกจังหวัดให้อยู่ในความดูแลของวัด
- **เขาหินเหล็กไฟ** สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของหัวหินได้โดยรอบ บนยอดเขาเป็นที่ราบกว้าง ตกแต่งเป็นสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ
- **ตลาดจ๊กจั่น (Cicada Market)** สมัยเริ่มแรกก่อนที่พื้นที่นี้จะถูกจัดให้เป็นตลาดและเมื่อมีตลาดเกิดขึ้นแล้วแต่ร้านยังไม่มาก ถึงเวลาพลบค่ำจะได้ยินเสียงจ๊กจั่นร้องระงมดังไปทั่วพื้นที่ จึงเป็นที่มาของชื่อตลาดจ๊กจั่น หรือ Cicada Market
- **ตลาดฉัตรไชย** เป็นตลาดเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงที่ได้สร้างขึ้นมาตั้งแต่พ.ศ. 2469 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ตามพระราชดำริในคราวที่ได้เสด็จแปรพระราชฐานมาประทับ ณ วังไกลกังวล เป็นครั้งแรกพร้อมกับสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี โดยราชสกุลฉัตรไชย พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบุรฉัตรไชยากร กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินฯ ทรงเป็นหัวหน้าจัดสร้างขึ้น น้อมเกล้าฯ ถวาย ตลาดก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งอาคารถูกออกแบบให้มีหลังโค้งครึ่งวงกลมต่อเนื่องกัน 7 โค้งเพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ มีหมายถึงว่าได้มีการสร้างขึ้นในรัชสมัยของรัชกาลที่ 7
- **ตลาดใต้รุ่งหัวหิน** เริ่มแรกในการจัดตลาดเป็นส่วนการขายอาหารและเสื้อผ้าแบบตลาดคนเดินกลางคืน โดยใช้พื้นที่ของถนนเพียง 100-300 เมตรบริเวณช่วงต่อเชื่อมตลาดหลังจากนั้นจึงย้ายลงมาในถนนและเริ่มการจัดสรรพื้นที่ โดยในปี 2540 เริ่มขยายตลาดออกไปยังตลาดบนและเริ่มการจัดตลาดโดยเทศกิจ ทำให้มีร้านค้าเพิ่มขึ้นมากมาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นของกินเล่น ขนมขบเคี้ยว และร้านอาหารทะเล ตามสั่งของที่ระลึก เสื้อผ้าเป็นส่วนใหญ่
- **เพลินวาน** เพลินวาน ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์รวมความสุข สถานที่หยุดเวลา เรื่องราวมากมายในอดีตไว้ เพื่อให้ความทรงจำดีๆ ของวันวาน ย้อนคืนกลับมาสร้างความอึดอ้อมใจให้กับผู้คนยุคนี้ สมัยนี้ อีกครั้งก่อนที่สิ่งเหล่านี้ จะเลือนลางและจางหายไปตามกาลเวลา เพลินวานมาจาก “Play and Learn และคำในวันวาน” จากจุดเริ่มต้นที่มาจากความรักและคิดถึงหัวหินในวันก่อน เพลินวานจึงถือกำเนิดขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์กลางจุดหมายการเดินทางแห่งใหม่ของคนหัวหินและนักท่องเที่ยวที่มาเยือน เพลินวาน คือ “ศูนย์รวมความสุข สถานที่...

- หยุดเวลาในอดีตไว้ เพื่อเล่าขานเรื่องราวมากมายของวิถีหัวหิน กาลก่อน สู่กาลปัจจุบัน”
- **ตลาดน้ำหัวหิน** ตลาดน้ำหัวหินเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งในหัวหิน ที่ชาวซอปไม่ควรพลาด การตกแต่งเน้นโทนสีขาวแดงสไตล์หัวหิน ย้อนยุค ทำให้ได้บรรยากาศความเป็นหัวหินอย่างแท้จริง นั่งฟังดนตรีสดพร้อมจิบกาแฟ ยามบ่าย เพลิดเพลินกับมุมที่มีให้ถ่ายรูปมากมาย แล้วยังมีบริการล่องเรือรอบ ตลาดน้ำ นั่งรถม้า และเล่นฟันท์บอล
 - **ไร่่องุ่นหัวหินฮิลล์** เป็นสถานที่ที่น่าสนใจอีกแห่งหนึ่งของหัวหิน เนื่องจากเป็นไร่่องุ่นที่มีภูมิประเทศสวยงามและกิจกรรมที่ทำให้ไร่่องุ่น
 - **ศูนย์ศิลปหัตถกรรมหัวหิน (ศูนย์รัชนิไทย)** เป็นทั้งสวนพฤกษชาติและเป็นแหล่งรวมงานจิตรกรรม ประติมากรรม หัตถกรรมพื้นบ้าน ศิลปะโบราณวัตถุและงานสร้างสรรค์แห่งโลกศิลปะ ที่นักท่องเที่ยวสามารถชมและสัมผัสได้ เป็นศูนย์จำหน่ายผ้าไหม
 - **สนามกอล์ฟหลวงหัวหิน หรือ รอยัลหัวหินกอล์ฟคอร์ส (Royal Hua Him Golf Course)** สนามกอล์ฟมาตรฐานแห่งแรกของประเทศไทย และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเสด็จพระราชดำเนินมาทรงกอล์ฟเป็นปฐมฤกษ์เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ.2467 เป็นมรดกล้ำค่าทางประวัติศาสตร์ ประมาณค่ามิได้ สมบูรณ์ด้วยแมกไม้หนาแน่น อายุยืนต้นยาวนานนับ 100 ปี มีโก่ป่า สัตว์ป่านกนานาชนิด
 - **สวนน้ำ วานา นาวา หัวหิน** เป็นสวนน้ำแห่งแรกในเอเชีย ที่มีการผสมผสานและออกแบบก่อสร้างภายใต้แนวคิด "วอเตอร์ จังเกิ้ล" หรือสวนน้ำกับป่าเขตร้อน บนเนื้อที่กว่า 20 ไร่ สร้างความคึกคักให้แก่ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวทั่วไปเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมและคำนึงถึงความเป็นอยู่ของชุมชนโดยรอบ สามารถใช้เป็นสถานที่คลายร้อนและพักผ่อนกับการใช้บริการเครื่องเล่นแนวผจญภัยสุดมันส์ เช่น ดับเบิล โพลาร์ไรเดอร์ (ไต่คลื่นท่ากระแสน้ำ) โคโคนัทบีช (สระคลื่นเทียมขนาดใหญ่) บুমเมอร์แรงโก้ (สไลเดอร์ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย) หรือฟรีพอลล์ (สไลเดอร์ตั้งด้วยความเร็วสูง) เป็นต้น
 - **หมู่บ้านช้าง** ได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 2543 เป็นหมู่บ้านช้างแห่งแรกของอำเภอหัวหิน โดยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาเยี่ยมชมหมู่บ้านช้าง ปีหนึ่งไม่หัวหินไนท์บาร์ซ่า แหล่งรวมร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านขายของฝากของที่ระลึก งานหัตถกรรม เสื้อยืดหัวหิน และเครื่องประดับในเวลาากลางคืน นักท่องเที่ยวสามารถดูบรรยากาศผู้คน

เดินจับจ่ายสินค้า ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติต่ำกว่า 22,760 คน

- **หัวหินไนท์บาร์ซ่า** แหล่งรวมร้านอาหาร เครื่องดื่ม ร้านขายของฝากของที่ระลึก งานหัตถกรรม เสื้อยืดหัวหิน และเครื่องประดับในเวลา กลางคืน นักท่องเที่ยวสามารถดูบรรยากาศผู้คนเดินจับจ่ายสินค้า ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 4 สถานที่ ดังนี้

- **ศูนย์ศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติทางทะเลจังหวัดชุมพร** ตั้งอยู่ที่ตำบลหาดทรายรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ศูนย์ศึกษาธรรมชาติเป็นสถานที่ที่จังหวัดได้ปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและจุดชมวิว และยังเป็นที่ตั้งของลานชมวิเวาเจ้าเมือง นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูปศรียุทธชุมพร ตั้งอยู่ ณ บริเวณใกล้เคียงบนยอดเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ลักษณะทางภูมิศาสตร์โดยทั่วไปประกอบด้วยภูเขาและชายฝั่ง ในส่วนของภูเขามีขนาดไม่ใหญ่และไม่สูงมากนัก เป็นที่ตั้งของที่ทำการศูนย์การศึกษาธรรมชาติ ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดิบชื้นไม่ผลัดใบเนื่องจากปริมาณน้ำฝนที่มีสม่ำเสมอตลอดทั้งปี ส่วนชายฝั่งกระแสน้ำค่อนข้างแรงประกอบไปด้วยหาดทรายและหาดหิน ทั้งนี้กรมป่าไม้ได้ประกาศจัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาติทางทะเล จังหวัดชุมพร ในปี 2543 เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านอนุรักษ์ทรัพยากร รวมถึงการฝึกอบรมเยาวชน ในพื้นที่ของศูนย์ศึกษาธรรมชาติอุทยานแห่งชาติทางทะเลฝั่งอ่าวไทยพร้อมกันทั้ง 9 แห่ง
- **พระตำหนักพลับพลา รัชกาลที่ 5** สร้างขึ้นในปี 2535 ภายในพลับพลา มีพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 ประทับอยู่ เพื่อให้ประชาชนมาสักการบูชา ตั้งอยู่ที่ตำบลปากน้ำ ถือเป็นโบราณสถานที่มีอายุยาวนาน โดยมีการบูรณะให้สวยงามอยู่เสมอ
- **สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ ชุมพร** ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 บ้านเขาเงิน ตำบลท่ามะปราง อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงาม ลักษณะเป็นภูเขาหินแม่น้ำ เขิงเขาตกแต่งเป็นสวนไม้ประดับและประดิษฐานอนุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชชนนี บริเวณใกล้เคียงจะเป็น ถ้ำเขาเงิน บนผนังถ้ำสลักพระปรมาภิไธยย่อใน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ระบุปีว่า “108” ซึ่งหมายถึงปีที่เสด็จประพาสสมลายุ เมื่อ พ.ศ.2432 และยังได้โปรดให้สร้างเจดีย์ไว้บริเวณหน้าถ้ำอีกด้วย

- **Eco-Logic มูลนิธิพัฒนาเด็กและเยาวชน** ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2546 มี Ms. Rosalie Tiegas (คุณโรส หรือคุณกุหลาบ) เป็นผู้บุกเบิกด้วยความมุ่งมั่นในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่อำเภอพะโต๊ะ จากความเป็นมาของการก่อตั้งมูลนิธิพัฒนาเด็กและเยาวชน นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในการประกอบกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะหรือสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมได้

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่ามีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจจำนวน 6 สถานที่

- **ศูนย์วัฒนธรรมจันทาราม** เป็นสถานที่รวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ในสมัยอยุธยา จิตรกรรมฝาผนังวัดจันทาราม เป็นภาพวาดเกี่ยวกับพุทธประวัติของพระพุทธเจ้า และเรื่องเล่าตามวรรณคดีเรื่องต่างๆ มีความสวยงามและเก่าแก่ เหมาะแก่การศึกษาวัฒนธรรม
- **ประภาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา** ศูนย์จอดเรือ และส่งกำลังบำรุงเรือตรวจการณ์ของกรมศุลกากรทางด้านทะเลอันดามัน รวมทั้งเป็นเป็นท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว และการค้าชายแดนจังหวัดระนอง กรมศุลกากรจึงได้สนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างท่าเทียบเรือ และอาคารประภาคาร จำนวน 85 ล้านบาท ตั้งแต่ปีพ.ศ.2545 ในส่วนของท่าเทียบเรือ มีความยาวของสะพาน 344 เมตร กว้าง 10 เมตร ส่วนปลายท่าได้ก่อสร้างประภาคารมีความสูง 48.5 เมตร หรือ 9 ชั้น ถือว่าเป็นประภาคารที่สูงที่สุดในประเทศไทยด้วย ได้รับพระราชทานชื่อว่า ประภาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ.2550 ส่วนที่มีกรอบอกแบบเป็นอาคาร 8 เหลี่ยมนั้น เป็นตัวเลขที่สื่อความหมายถึงปีมหามงคลนั่นเอง ซึ่งบนชั้น 9 ที่ใช้สำหรับชมวิวิทิวทัศน์ที่สวยงามของปากน้ำระนองทั้งในฝั่งของไทย และฝั่งสาธารณรัฐเมียนมา จุดนี้ได้ประมาณ 50 คน สามารถเดินวนได้รอบ 360 องศา มีลิฟต์ไว้ให้บริการหนึ่งตัว

- ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพธารน้ำแร่ เป็นโรงพยาบาลที่ผ่านการรับรองคุณภาพ ISO 9002 ซึ่งให้บริการครบวงจร และสมบูรณ์แบบในการส่งเสริมสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย คัดสรรสิ่งที่ดีที่สุดจากธรรมชาติ คือ น้ำแร่ร้อนจากบ่อน้ำแร่ร้อนที่ดีที่สุดในประเทศมาใช้ในกิจกรรมบำบัดรักษาในแนวแพทย์แผนไทย สถานที่ให้บริการสะอาดเน้นธรรมชาติและธาราบำบัด
- สวนสาธารณะรักษะวาริน ในปี พ.ศ.2433 พระบาทสมเด็จพระเจ้าจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสเมืองระนอง ได้พระราชทานชื่อถนนที่จะไปยังบ่อน้ำร้อนว่า ถนนชลระอุ บ่อน้ำร้อนซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้มีอยู่ 3 บ่อ คือ บ่อพ่อ บ่อแม่และบ่อ ลูก ทั้ง 3 บ่อมีอุณหภูมิสูงประมาณ 65 องศาเซลเซียส สามารถใช้ต้มและอาบได้ มีประโยชน์ต่อร่างกายในแง่การบำบัดรักษาสุขภาพ นอกจากนี้ยังถือเป็นน้ำบริสุทธิ์ จึงเป็นแหล่งหนึ่งที่น่าไปผ่านพิธีพุทธาภิเษก ทำน้ำศักดิ์สิทธิ์เพื่อใช้เป็นน้ำพระพุทธรูปในคราวพระราชพิธีฉลองพระชนมพรรษา ครบ 5 รอบ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนั้นบริเวณใกล้ๆ บ่อน้ำร้อนได้จัดเป็นสวนสาธารณะ รักษะวารินมีศาลาที่พักและห้องอาบน้ำร้อนไว้บริการด้วย
- ศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านทับหลี ซาลาเปาทับหลี ซาลาเปาทับหลีเป็นซาลาเปาที่มีชื่อเสียงของหมู่บ้านทับหลี อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ใช้เป็นอาหารว่างหรือของกินเล่น และเป็นของฝากสร้างชื่อเสียงและรายได้ให้แก่ชาวหมู่บ้านทับหลี อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง โดยการวางขายอยู่ริมถนนทั้งสองข้างทางตลอดแนวถนนในบ้านทับหลีมากกว่า 60 ปี จุดกำเนิดซาลาเปาทับหลีเริ่มต้นขึ้นเมื่อ พ.ศ.2495 เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ในตลาดท่าข้าม ทำให้เฝ้าร้านค้าของนายยกกว้าง ฮันบุญศรี จนหมดเนื้อหมดตัว ซึ่งจากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้นายยกกว้าง ฮันบุญศรี เดินทางกลับมาอยู่ร่วมกับครอบครัวในบ้านทับหลี และเริ่มตั้งต้นชีวิตใหม่โดยการทำซาลาเปาขายเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว โดยนายยกกว้างได้ถ่ายทอดสูตรและวิธีการทำซาลาเปาให้แก่น้องชายทั้งสองคน คือ นายไ้กว้าง ฮันบุญศรี และนายฮันกว้าง ฮันบุญศรี หลังจากนั้นจึงเกิดการถ่ายทอดวิธีการทำซาลาเปาจากรุ่นสู่รุ่นซึ่งในรุ่นของนิตยา ฮันบุญศรี ซึ่งเป็นลูกสาวของนายฮันกว้าง ฮันบุญศรี ได้นำสูตรการทำซาลาเปาของนายยกกว้าง มาถ่ายทอดให้แก่คนในหมู่บ้าน ทำให้มีการสืบทอดการทำซาลาเปาจนมีชื่อเสียงว่า ซาลาเปาทับหลี มาจนถึงปัจจุบัน
- ด่านอันดามันคลับ ตั้งอยู่ที่ บ้านปากน้ำ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองฯ จังหวัดระนอง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงของจังหวัด

ระนอง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาใช้บริการของ
อันดามันคลับ

2.3.3) แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำ ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความ เหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า มีแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 2 ชุมชน

- **ชุมชนโบราณวัดเกาะ** ชุมชนเก่าอายุ 300 ปี ที่คนในชุมชนตระหนักใน คุณค่าของชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ความดั้งเดิมของวิถีชีวิตและวัตถุ เปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ชื่อว่า ชุมชนโบราณวัดเกาะ ถนน ย่านวัดเกาะ ที่มีความหลากหลายทางสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมไทย-จีน โดยมี “วัดเกาะ” เป็นศูนย์กลางชุมชน (ภาพวาด สลักปี พ.ศ.2277) บริเวณใกล้เคียงยังมีศาลเจ้าบ้านป็น (สลักปีก่อสร้าง พ.ศ.2350) ที่เชื่อมโยงด้านวัฒนธรรมอย่างลงตัว ส่วนกิจกรรม ความบันเทิงตลอดเส้นทางก็มาจากคนในชุมชนที่เล็งเห็นถึง ความสำคัญและตื่นตัวกับการท่องเที่ยวในชุมชนเป็นอย่างมาก
- **พิพิธภัณฑ์ปานถนอม** พิพิธภัณฑ์ปานถนอมก่อกำเนิดจากความตั้งใจ ของอาจารย์ถนอม คงยิ้มละมัย ลูกสาวชาวโชนังและเป็นคนเมือง เพชรบุรีมาแต่กำเนิด อาจารย์ถนอมได้มีโอกาสเรียนหนังสือและจบมา ทำงานเป็นครูในโรงเรียนที่อำเภอเขาชัยย้อย ด้วยความที่มีเชื้อสาย ชาวโชนังอาจารย์ถนอมเห็นว่า แม้กลุ่มผู้ใหญ่ยังจะเหนียวแน่นในเรื่อง ขนบประเพณีเดิมของชาวไทยโชนัง แต่เด็กในปัจจุบันที่จรรู้จักประเพณี วัฒนธรรมและสามารถจดจำเรื่องราวรายละเอียดต่างๆ ของชาวโชนังอยู่ ได้นั้น หาได้ยากและน้อยลงเต็มที จึงเชื่อว่าการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์น่าจะ เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องวิถีชีวิตของชาวลาวโชนัง วัฒนธรรม ความเชื่อและประเพณีปฏิบัติของชาวโชนังได้ อาจารย์จึงเริ่มสร้าง พิพิธภัณฑ์ในเขตบ้านของตนเอง

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำ ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความ เหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า มีแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 2 ชุมชน

- หมู่บ้านประมงบางปู เป็นหมู่บ้านที่ประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก สามารถเลือกซื้ออาหารทะเลสดๆ จากชุมชนได้
- หมู่บ้านปากน้ำปราณ "ปากน้ำปราณ" คือ บริเวณช่วงที่แม่น้ำปราณบุรีไหลลงสู่ทะเล ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง หมู่บ้านแห่งนี้จึงกลายเป็นศูนย์รวมอาหารทะเลจำหน่ายในราคา ย่อมเยาว์ อาหารทะเลที่ขึ้นชื่อของที่นี่ คือ ปลาหมึกสด ปลาหมึกแดดเดียว ปลาหมึกแห้ง กะปิเคียว กุ้งแห้ง ฯลฯ

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำ ข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 9 ชุมชน

- **บ้านอ่าวคราม** แหล่งพักผ่อนที่เงียบสงบ ใกล้ชิดกับธรรมชาติ เป็นพื้นที่ที่มีกลิ่นอายของชุมชนชาวประมงที่สืบทอดอาชีพจับหมึก กุ้ง หอย ปู ปลา จากรุ่นสู่รุ่นมาอย่างยาวนาน จนทำให้ปัจจุบันนี้บ้านอ่าวคราม ได้เผยแพร่ภูมิปัญญาพื้นบ้านและเอกลักษณ์ของชุมชนผ่านรูปแบบ กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Homestay) ที่มุ่งเน้นกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ทดลอง ใช้ชีวิตสัมผัส วัฒนธรรมแบบชนบทตามแบบวิถีชีวิตของชาวประมงพื้นบ้าน โดยมี โฮมสเตย์ ไร่รองรับนักท่องเที่ยว 2 แห่ง คือ อ่าวครามโฮมสเตย์ และ แคนโดมโฮมสเตย์ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง
- **บ้านเกาะพิทักษ์** มีสภาพพื้นที่เป็นเกาะ ห่างจากผืนแผ่นดินประมาณ 1 กิโลเมตร ทางทิศตะวันตกมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบ ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันออกมีสภาพพื้นที่เป็นภูเขา 2 ลูก มีชายหาดเล่นน้ำอยู่ ทางทิศตะวันออก ห่างจากตัวเมืองอำเภอลี้สงวนประมาณ 22 กิโลเมตร เดิมเกาะพิทักษ์ มีชื่อเรียกว่า “เกาะผีทัก” เมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2432 มีพ่อปู่เตช ได้ล่องเรือผ่านเกาะแห่งนี้ และได้มีคนเรียกให้ ขึ้นมาพักที่เกาะ แต่พ่อปู่เตชขึ้นมาบนเกาะกลับไม่พบใครสักคน พ่อปู่ เตชจึงเรียกเกาะนี้ว่า “เกาะผีทัก” ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2464 ได้ประกาศ เป็นหมู่บ้าน และเปลี่ยนชื่อเกาะจากเกาะผีทัก เป็นเกาะพิทักษ์ เกาะพิทักษ์ มีจำนวน 45 ครัวเรือน ประชากรประมาณ 235 คน อาชีพหลักของชาวเกาะพิทักษ์ คือ การทำประมง ประชากรส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ ชาวบ้านในชุมชนอยู่กันอย่างพอเพียง มีการแลกเปลี่ยน

อาหารกันกิน มีการเคารพกฎระเบียบของหมู่บ้าน มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน ด้านอาชีพใช้ระบบกลุ่มในการบริหารงาน สภาพบ้านเกาะพิทักษ์มีทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ มีปะการังสวยงาม หอยมือเสือ ม้าน้ำ ปลาโลมาสีชมพู และมีระบบนิเวศที่สมบูรณ์

- **บ้านคลองเรือ** เป็นหมู่บ้านที่เกิดขึ้นใหม่ เดิมอยู่ในเขตหมู่ 2 ตำบลปากทรง ต่อมาแยกเป็น หมู่ที่ 9 เมื่อปี พ.ศ.2547 คำว่า “คลองเรือ” มาจากหินที่มีลักษณะคล้ายท้องเรือมีน้ำไหลผ่าน คนที่มาพบเห็นแรกๆ จึงเรียกว่า คลองเรือ ชาวบ้านในหมู่บ้านคลองเรืออยู่ร่วมกับป่าแบบพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ภายใต้โครงการ “คนอยู่-ป่ายัง” มีการสร้างกฎกติกาเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยชาวบ้านในชุมชนเป็นผู้ร่วมกันร่างระเบียบ และได้รับธงพิทักษ์ป่าเพื่อรักษาชีวิตจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เมื่อปี พ.ศ.2541 ชาวบ้านคลองเรือประกอบอาชีพการเกษตรบนพื้นที่ทำกินของตนเอง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ชาวบ้านอยู่ร่วมกันแบบญาติพี่น้อง พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรักสามัคคี ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความเคารพและรักษากฎกติกาในการอยู่ร่วมกันในชุมชน
- **หมู่บ้านท้องตมใหญ่** เป็นชุมชนชาวประมงที่มีประวัติการค้นพบยาวนานไม่ต่ำกว่า 400 ปี ตามหลักฐานว่ามีคนจีนที่อพยพมาจากเกาะไหหลำ ประเทศจีน เข้ามาตั้งถิ่นฐานประกอบอาชีพประมง เพราะเห็นว่าภูมิประเทศเป็นอ่าวลึกเหมาะแก่การหลบคลื่นลมในฤดูมรสุม ผู้คนในชุมชนนับถือศาสนาพุทธ และในหมู่บ้านมีศาลเจ้ากวนอูที่เรียกกันว่า “เจ้านาย” ศาลเจ้ากวนอู มีประเพณีถือศีลกินเจในช่วงเดือนตุลาคมทุกปี นอกจากนี้คนในชุมชนยังให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำด้วยการทำพิธี “บวชทะเลท้องตมใหญ่ สงวนรักษา ร้อยล้านชีวิต” ซึ่งเป็นพิธีที่มีที่บ้านท้องตมใหญ่เพียงแห่งเดียวในประเทศไทย อาชีพส่วนใหญ่ของบ้านท้องตมใหญ่ คือ ทำประมงด้วยเรือหางยาวตกหมึก วางอวนปลา อวนกุ้ง อวนปู สวนยาง สวนปาล์ม และการให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นอาชีพเสริม
- **โฮมสเตย์บ้านปากคลอง** เป็นโฮมสเตย์ที่เกิดขึ้นใหม่ จากการร่วมมือของชาวบ้านรุ่นใหม่ที่น่าการผสมผสานด้านการท่องเที่ยวกับวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนไว้ด้วยกัน โดยจะมีทั้งการพาไปเที่ยวจุดชมเนินทราย หนึ่งในสยาม ดำดูปะการังน้ำตื้นที่เกาะเวียงและเรียนรู้วิถีชีวิตชาวประมงอีกด้วย ซึ่งทั้งนี้ นักท่องเที่ยว สามารถเลือกโปรแกรมที่พิกัดได้สองรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการพักที่ในบริเวณชุมชนบ้านปากคลอง และท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียง โดยใช้เวลาในการเที่ยว

- สั้นๆ หรือเป็นการพักที่บริเวณใกล้เกาะเวียงในลักษณะแบบบ้านพัก และกางเต็นท์ ซึ่งมีหลากหลายกิจกรรมเพื่อให้นักท่องเที่ยว ได้สนุกสนาน เช่น ดำน้ำ ดูปะการัง ตกหมึก เป็นต้น
- **เขาดินสอ** เป็นยอดเขาสูงสุดในเขตอำเภอปะทิว เหมาะสำหรับผู้ที่ชอบ เดินป่าผจญไพร บนยอดเขาซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล 400 เมตร เป็นลานเรียบกว้างปกคลุมด้วยทุ่งหญ้า มองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกลทั้ง ด้านทิศตะวันออก ซึ่งเป็นท้องทะเลและชายหาดทุ่งวัวแล่น และด้าน ทิศตะวันตกจะมองเห็นทางรถไฟไปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - **คลองบางเจริณ (ขมทิ้งห้อย)** คลองบางเจริณตั้งอยู่ที่ ตำบลท่ายาง อำเภอเมืองชุมพร เป็นคลองสาธารณะประโยชน์ ชาวบ้านใช้ทางน้ำ ทางนี้เพื่อดูน้ำ ทำการประมงในการเลี้ยงปลากระพงและเลี้ยงปู และใช้ พื้นที่จอดเรือ และเป็นที่อยู่อาศัยของหิ่งห้อยจำนวนมาก นักท่องเที่ยว สามารถล่องเรือชมหิ่งห้อยได้ตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงคืนเดือนมืด ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
 - **ร่องแพคลองพะโต๊ะ** การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นเทศกาลสำคัญของ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร มีการล่องแพไม้ไผ่และแพทอพีวีซี เล่นน้ำ ตามแก่งต่างๆ ชมทิวทัศน์สองฝั่งแม่น้ำที่ผ่านป่าดิบชื้นที่สมบูรณ์ที่สุด ของภาคใต้ผ่านจุดบรรจบของคลองสกกับคลองทรงอันเป็นจุดเริ่มต้น ของแม่น้ำหลังสวนผืนป่าในเขตอำเภอพะโต๊ะ เป็นแหล่งต้นน้ำหลาย สายที่ไหลคดเคี้ยวมาตามขุนเขา สองฝั่งลำน้ำเป็นป่าดงดิบ และสวน ผลไม้ บางช่วงเป็นแก่งน้ำขนาดใหญ่ จึงมีการจัดกิจกรรมผจญภัยใน คลองพะโต๊ะตลอดทั้งปี โดยเริ่มตั้งแต่คลองต้นน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ป่า สมบูรณ์ พบเห็นสัตว์ป่าที่น่าสนใจได้แก่ ค่างแว่นถิ่นใต้ลิง นกเงือก หากินอย่างอิสระในป่าธรรมชาติริมคลอง ผ่านมาอีกช่วงหนึ่งจะเป็น สวนทุเรียน สวนกาแฟ และสวนมังคุด และหากชอบเดินป่ายังมีการจัด เดินป่าขึ้นไปชมป่าต้นน้ำและพักค้างแรมแบบแคมป์ปิ้งหรือซีซางเที่ยวป่า ชมสวน มีการจัดงานเทศกาลล่องแพพะโต๊ะ ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การล่องแพที่สุด
 - **เกาะพิทักษ์** ตั้งอยู่บริเวณอ่าวท้องครก ตำบลบางน้ำจืด อำเภอหลังหลัง สวน จังหวัดชุมพร อยู่ในชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ห่างจากชายฝั่ง 1 กิโลเมตร แต่เดิม เกาะพิทักษ์ มีชื่อเรียกว่า เกาะผีทัก เนื่องจาก สมัยก่อนมีชาวประมงออกเรือหาปลามาถึงบริเวณ เกาะพิทักษ์ พอมอง ขึ้นไปบนฝั่งบน เกาะก็พบเงาคนกำลังกวักมือเรียก แต่พอเข้าไปใกล้ๆ เกาะกลับไม่พบใคร ทำให้ชาวประมงพากันเรียก เกาะแห่งนี้ว่า เกาะผีทัก จวบจนเริ่มมีชาวบ้านขึ้นไปอาศัยอยู่บนเกาะ จึงมี

ทำการเปลี่ยนชื่อจาก เกาะผีทัก เป็น เกาะพิทักษ์ เพื่อความเป็นสิริมงคล

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม และศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ ด้านแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ จำนวน 9 ชุมชน

- **วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตร ก้องวัลเลย์** วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์กาแฟแก้วมือและท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือก้องวัลเลย์ เป็นการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟในพื้นที่จังหวัดระนอง ที่มีชื่อเสียงว่าเป็นแหล่งปลูกกาแฟ สายพันธุ์โรบัสต้า ที่มีคุณภาพและรสชาติดี โดยมีการกำหนดราคาผลผลิตภายในกลุ่มฯ และแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม ผสานกับการจัดสรรพื้นที่สำหรับใช้ประโยชน์ภายใต้ชื่อการค้า “ก้องกาแฟ” และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โฮมสเตย์โฮม อินเตอร์ ภายใต้ชื่อ ก้องวัลเลย์ ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้เพิ่มเติมในท้องถิ่น
- **สวนเกษตรเชิงสุขภาพ** เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักของชาวจังหวัดระนอง สวนเกษตรเชิงสุขภาพ ตั้งอยู่บริเวณตีนเขาปีเถาะหลาย ไกล่บ่อน้ำพุร้อนพรรั้ง เป็นศูนย์เรียนรู้เพื่อตามรอยเบื้องพระยุคลบาท ซึ่งเกิดจากความตั้งใจจริงของเจ้าของสวน (คุณมนูญ มีชัย) ที่นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับพื้นที่ที่เป็นภูเขาจนกลายเป็นพื้นที่เกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์
- **แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกาะช้างเกาะพยาม** กิจกรรมที่น่าสนใจ การปลูกการแปรรูปมะม่วงหิมพานต์ การเดินป่าชมวิวนกเงือก การดำน้ำดูปะการัง การตกปลา
- **ท่องเที่ยวเชิงเกษตร เกษตรผสมผสาน** ตำบลบางรีน อำเภอเมืองสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี มีกิจกรรมการจัดระบบการปลูกพืชร่วมกันเป็นขั้นๆ เรียกว่าเกษตร 5 ชั้น การจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีแก้มลิงเก็บน้ำไว้ใช้มีบันไดน้ำ 3 ชั้น ยาวชั้นละ 400 เมตร แหล่งรวบรวมว่านเพชรหึงและว่านหางช้างมากที่สุด
- **ท่องเที่ยวเกษตรศูนย์เรียนรู้เกษตรพอเพียง** ตำบลบางนอน อำเภอเมืองท่องเที่ยวตลอดปีมีกิจกรรมการปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษการปลูกปาล์มน้ำมันการทำปุ๋ยหมักน้ำสกัดชีวภาพและสารกำจัดศัตรูพืช
- **ท่องเที่ยวเกษตรบ้านเนินทอง** ตำบลในวังใต้ อำเภอละอุ่น ท่องเที่ยวตลอดปี มีกิจกรรมทำสวนผลไม้การผลิตทุเรียนนอกฤดูกลางแจ้ง

การส่งออกสวนลองกอง มังคุด กล้วย กล้วยไม้ การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางเกษตร

- **ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทะเลนอก** บ้านทะเลนอกตั้งอยู่ในตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง ห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 85 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 44 ตารางกิโลเมตร (รวมพื้นที่แนวชายหาดและป่าชายเลนหลังหมู่บ้าน) มี 60 หลังคาเรือน ชาวบ้านทะเลนอกมีประมาณ 220 คน ทุกคนเป็นชาวไทยนับถือศาสนาอิสลาม นิกายสุหนี่ ส่วนใหญ่เป็นเครือญาติกัน มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่พึ่งพิงธรรมชาติ อาชีพหลักของชาวบ้านทะเลนอกคือการทำประมงชายฝั่ง บริเวณชายฝั่งทะเลอันดามัน ทำกะปิ ทำสวนมะม่วงหิมพานต์ สวนยาง และอาชีพรับจ้างทั่วไป ลักษณะภูมิประเทศของบ้านทะเลนอกเป็นที่ราบชายฝั่ง มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์มีภูเขาทอดยาววางเป็นแนวกันเขตระหว่างหมู่บ้านนาพรุ-บางกล้วยนอก พื้นที่ริมฝั่งเป็นดินปนทราย น้ำเค็ม ไม่เหมาะกับการเพาะปลูกลักษณะภูมิอากาศของบ้านทะเลนอกมีอากาศร้อนชื้นมี 3 ฤดู คือ ฤดูฝนจะยาวถึง 6 เดือน เป็นเพราะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ฝนตกหนักช่วงเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม ฤดูหนาวประมาณ 2 เดือน คือ พฤศจิกายน-ธันวาคม ฤดูร้อน 4 เดือน คือ มกราคม-เมษายน ลักษณะทางสังคมจะอยู่เป็นสังคมเล็กๆ มีความรักใคร่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยึดถือประเพณีอย่างเคร่งครัด
- **ชุมชนหาดส้มแป้น** เป็นหมู่บ้านซึ่งอยู่บนเนินเขา เป็นแหล่งแร่ที่สำคัญของจังหวัดระนอง มีชื่อว่า แหล่งแร่หาดส้มแป้น (Hadsompaen Mineral deposit) มีพื้นที่โดยประมาณ 20 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันเป็นแหล่งแร่ที่ผลิตแร่ดีบุกและแร่ดินขาวที่สำคัญของประเทศ การทำเหมืองในแหล่งแร่หาดส้มแป้นมีทั้งในส่วนที่ทำเฉพาะเหมืองดีบุก หรือทำทั้งเหมืองดีบุกและเหมืองดินขาว ส่วนใหญ่เป็นลักษณะของเหมืองฉีด หรือเหมืองแล่น มีเพียงส่วนน้อยที่มีการทำแบบเหมืองหาบ คือใช้รถบรรทุกในการขุดขน และปัจจุบันยังมีอุตสาหกรรมในระดับชุมชน เช่น การร่อนแร่ของชาวบ้านและน้ำแร่ไปขายยังบ้านที่รับซื้อ นอกจากความมีชื่อเสียงในเรื่องของการทำเหมืองแร่มากกว่า 100 ปีแล้ว ชุมชนหาดส้มแป้นยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ น้ำตก ลำห้วย ธารน้ำแร่ บ่อน้ำร้อน และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนขนาดเล็กที่อาศัยอยู่บนเนินเขา การประกอบอาชีพของชุมชน ได้แก่ การทำเหมืองแร่ การทำเซรามิก และการทำไข่เค็มดินขาว เป็นต้น

- **มุสลิมโฮมสเตย์บ้านม่วงกลวง** ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลม่วงกลวง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง ห่างจากอำเภอกะเปอร์ประมาณ 7 กิโลเมตร เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง บ้านโฮมสเตย์มุสลิมบ้านม่วงกลวงเป็นโฮมสเตย์ทางเลือกใหม่เป็นแหล่งวิถีแห่งชุมชนมุสลิมของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปศึกษาและเรียนรู้โดยไม่แบ่งแยกศาสนา

2.4) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว/ ประเพณี

ด้านกิจกรรมประเพณีในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง มีกิจกรรมประเพณีการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เชื่อมโยงวิถีชีวิตวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีความโดดเด่นน่าสนใจ จึงขอสรุปแบบเป็นรายจังหวัด ดังนี้

ในส่วนของจังหวัดเพชรบุรี ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ พบว่ามี 7 กิจกรรมที่มีความโดดเด่นทางด้านภูมิประเทศ มิติของชุมชน สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- **งานประเพณีไทยทรงดำ** จัดขึ้นในเดือน เมษายนของทุกปี สถานที่จัดงาน อำเภอยาย้อย
- **งานประเพณีข้าวห่อกะเหรี่ยง** จัดขึ้นในช่วงขึ้น 14 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี เป็นงานประเพณีที่แสดงออกถึงชาวกะเหรี่ยง ซึ่งยังคงอาศัยอยู่ในอำเภอนองหญ้าปล้อง
- **งานพระนครคีรี-เมืองเพชร** จัดขึ้นในเดือน กุมภาพันธ์ สถานที่จัดงาน พระนครคีรี
- **การวิ่งวัวลานคน** วันและสถานที่จัดงานไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับท้องที่ได้เป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน
- **ประเพณีเล่นเพลงปรบไก่ขอฝน** เป็นการละเล่นของชาวบ้านตำบลลาดโพธิ์ อำเภอบ้านลาด เป็นการบวง สรวงศาลหลวงปู่เพื่อขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล น้ำทำอุดมสมบูรณ์ โดยจะเล่นกันในวันเพ็ญเดือน 6
- **แข่งเรือยาว** กลางเดือน 11 ถึงกลางเดือน 12 ซึ่งในวันแข่งเรือยาวจะเป็นวันเดียวกับที่เจ้าภาพนำผ้ากฐินทอด ณ วัดนั้น การแข่งเรือจะมีขึ้นในเวลาประมาณเที่ยง
- **เทศกาลตุงก ชมผีเสื้อ** ช่วงเดือนเมษายน สถานที่จัดงาน ตำบลบ้านกร่าง อำเภอกำแพงกระเจาน

ในส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ พบว่ามี กิจกรรมที่มีความโดดเด่นทางด้านภูมิประเทศ มิติของชุมชน สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม จำนวน 14 กิจกรรม ดังนี้

- งานเทศกาลว่านนานาชาติ จัดขึ้นในเดือน มีนาคม สถานที่จัดงาน ค่ายพระราม 6 อำเภอชะอำ
- เทศกาลอินเตอร์เนชั่นแนล คริกเกต ชิกส์ จัดขึ้นในเดือน เมษายน สถานที่จัดงาน ดุสิตรีสอร์ท
- งานวิ่งพิทักษ์หัวหินเฮฟวีฮาล์ฟ จัดขึ้นในเดือน เมษายน สถานที่จัดงาน เขาหินเหล็กไฟ
- เทศกาลดนตรีฤดูร้อน จัดขึ้นในเดือน พฤษภาคม สถานที่จัดงาน ชายหาดหัวหิน
- เทศกาลหัวหินแจ๊สเฟสตีวัล จัดขึ้นในเดือน มิถุนายน สถานที่จัดงาน ชายหาดหัวหิน
- งานเทศกาลกินหอย จัดขึ้นในเดือน กรกฎาคม สถานที่จัดงาน ลานกิจกรรมเซนต์จอร์จ ชั้น G ศูนย์การค้าหัวหินมาร์เก็ตวิลเลจ
- มหกรรมขี่ม้าบนชายหาดหัวหิน จัดขึ้นในเดือน เดือนกรกฎาคม สถานที่จัดงาน ชายหาดหัวหิน
- งานหัวหินไตรกีฬานานาชาติ จัดขึ้นในเดือน ตุลาคม สถานที่จัดงาน ค่ายสวนสนประดิพัทธ์ หัวหิน
- งานแข่งขันเรือใบหัวหิน รีกัตตา จัดขึ้นในเดือน สิงหาคม สถานที่จัดงาน โซฟีเทลเซ็นทาราแกรนด์รีสอร์ท แอนด์วิลล่า หัวหิน
- เทศกาลกอล์ฟหัวหินชะอำ จัดขึ้นในเดือน สิงหาคม-กันยายน สถานที่จัดงาน หัวหิน-ชะอำ
- เทศกาลเที่ยวอีสาน จัดขึ้นในเดือน พฤศจิกายน สถานที่จัดงาน หัวหิน-ชะอำ
- เทศกาลอาหารหัวหิน จัดขึ้นในเดือน ธันวาคม สถานที่จัดงาน เดอะรอยัลควีนส์ปาร์ค
- งานเทศกาลพาเหรดรถโบราณ จัดขึ้นในเดือน ธันวาคม สถานที่จัดงาน หัวหิน
- เทศกาลแข่งเรือยาว จัดขึ้นในเดือน ธันวาคม สถานที่จัดงาน อ่างเก็บน้ำเขาเต่า

ในส่วนของจังหวัดชุมพร ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ พบว่ามี 5 กิจกรรม ที่มีความโดดเด่นทางด้านภูมิประเทศ มิติของชุมชน สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- เทศกาลล่องแพพะโต๊ะ จัดขึ้นในเดือน กุมภาพันธ์ สถานที่จัดงาน คลองพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร
- งานเปิดโลกทะเลชุมพร จัดขึ้นในเดือน มีนาคม สถานที่จัดงาน บริเวณหน้าเทศบาลปากน้ำชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- งานประเพณีแห่พระแข่งเรืออำเภอหลังสวน จัดขึ้นในเดือน ตุลาคม ของทุกปี สถานที่จัดงาน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
- งานเทิดพระเกียรติสมเด็จพระมหาลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จัดขึ้นในเดือน ธันวาคม ของทุกปี สถานที่จัดงาน สนามกีฬากลาง จังหวัดชุมพร
- งานวันผลไม้หลังสวน จัดขึ้นในเดือน สิงหาคม สถานที่จัดงาน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ในส่วนของจังหวัดระนอง ได้ทำการศึกษาและสรุปแหล่งท่องเที่ยว โดยศึกษาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว จากกรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาร่วมกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทการท่องเที่ยว เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพการท่องเที่ยว ด้านแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ พบว่ามี 7 กิจกรรม ที่มีความน่าสนใจสอดคล้องกับภูมิประเทศ มิติของชุมชน สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- งานเสด็จพระแข่งเรือ (อำเภอกระบุรี) จัดขึ้นประมาณเดือน ตุลาคม (ออกพรรษาของทุกปี) สถานที่จัดงาน บริเวณแม่น้ำกระบุรี
- งานปิดทองถ้าพระขยางค์ จัดขึ้นในช่วงตรุษจีนของทุกปี สถานที่จัดงาน ถ้าพระขยางค์
- กินเจเมืองระนอง จัดขึ้นในเดือน กันยายน สถานที่จัดงาน เทศบาลเมืองระนอง
- ตรุษจีน (Chinese New Year) จัดขึ้นในเดือน กุมภาพันธ์ สถานที่จัดงาน บริเวณเรือราษฎร์
- งานเทศกาล เทียวเมืองระนอง ท่องอันดามัน จัดขึ้นในเดือน สถานที่จัดงาน เทศบาลเมืองระนอง
- การแข่งขันแร่นอง จัดขึ้นในเดือน ธันวาคม สถานที่จัดงาน คลองหาดส้มแป้น บริเวณบ่อน้ำร้อนรักษะวาริน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
- งานกาหยู จัดขึ้นในเดือน มีนาคม สถานที่จัดงาน เทศบาลเมืองระนอง

2) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางน้ำ ทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางด้านคมนาคมของประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการเชื่อมโยงไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้รวบรวมสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ 3 ด้าน (1) ด้านสถานประกอบการที่พักแรม (2) สถาบันการศึกษา (3) การพัฒนาโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว ดังนี้

2.1 ด้านสถานประกอบการที่พักแรม

ในส่วนของสถานประกอบการที่พักแรมในจังหวัดเพชรบุรี จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2558 จำนวน 6,561 ห้อง อัตราการเข้าพัก 68.87% จำนวนผู้เข้าพักแรม 2,569,559 คน แบ่งออกเป็นชาวไทย 2,238,554 คน และชาวต่างประเทศ 331,005 คน

ในส่วนของสถานประกอบการที่พักแรมในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2558 จำนวน 8,969 ห้อง อัตราการเข้าพัก 65.70 % จำนวนผู้เข้าพักแรม 2,879,696 คน แบ่งออกเป็นชาวไทย 2,085,313 คน และชาวต่างประเทศ 794,383 คน

ในส่วนของสถานประกอบการที่พักแรมในจังหวัดชุมพร จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2558 จำนวน 4,824 ห้อง อัตราการเข้าพัก 54.92 % จำนวนผู้เข้าพักแรม 1,060,778 คน แบ่งออกเป็นชาวไทย 983,855 คน และชาวต่างประเทศ 76,923 คน

ในส่วนของสถานประกอบการที่พักแรมในจังหวัดระนอง จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2558 จำนวน 3,241 ห้อง อัตราการเข้าพัก 51.88% จำนวนผู้เข้าพักแรม 723,941 คน แบ่งออกเป็นชาวไทย 681,156 คน และชาวต่างประเทศ 42,785 คน

2.2 สถาบันการศึกษา

การศึกษาพื้นที่พัฒนาพื้นที่รองรับการพัฒนาให้เป็นพื้นที่แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก โดยมีพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ได้ทำการศึกษาข้อมูลด้านความพร้อมของสถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาที่เอื้อต่อการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พบว่า มีสถาบันระดับอุดมศึกษาอยู่ 4 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยรัฐบาล จำนวน 3 แห่ง และเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 1 แห่ง คือ (1) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (2) มหาวิทยาลัยนานาชาติแสดมฟอร์ด จังหวัดเพชรบุรี (3) มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี (4) มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร จังหวัดชุมพร ครอบคลุมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดชุมพร

2.3 การพัฒนาโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว

พื้นที่ที่ศึกษามีนโยบายพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลก จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง จากการศึกษาการพัฒนาโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น (1) โครงข่ายการขนส่งทางถนน (2) โครงข่ายรถไฟ (3) การคมนาคมทางน้ำ (4) การคมนาคมทางอากาศ และ (5) การเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดน

2.3.1 โครงการขนส่งทางถนน

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดที่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ การเดินทางเข้าสู่จังหวัดเพชรบุรีทำได้หลายทาง ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 มี 2 เส้นทาง ได้แก่ ถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นทางหลวงสายประธาน วางตัวในแนวเหนือ-ใต้ เชื่อมโยงการเดินทางในพื้นที่และระหว่างพื้นที่ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งได้แก่ ทางเลี่ยงเมือง ซึ่งช่วยแบ่งแยกการจราจรระหว่างอำเภอชะอำ และอำเภอปราณบุรี ที่ไม่ต้องการแวะที่อำเภอหัวหิน
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3178 เป็นถนนขนาดสองช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรี และสิ้นสุดที่อำเภอบ้านแหลม ระยะทางประมาณ 12.6 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3176 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจรมีจุดเริ่มต้นที่อำเภอเมืองเพชรบุรีและสิ้นสุดที่อำเภอบ้านแหลมเช่นเดียวกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3178 มีระยะทางประมาณ 14.1 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3349 เป็นขนาด 2 ช่องจราจรมีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงหมายเลข 4 และสิ้นสุดที่อำเภอหนองหญ้าปล้องระยะทางประมาณ 23.5 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3177 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจรมีจุดเริ่มต้นบริเวณอำเภอเมืองเพชรบุรี และสิ้นสุดที่หาดเจ้าสำราญระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3499 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจรมีจุดเริ่มต้นเชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 3187 และ 3175 และจุดสิ้นสุดที่เขื่อนแก่งกระจาน ระยะทางประมาณ 24.7 กิโลเมตร

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ การเดินทางเข้าสู่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทำได้หลายทาง ดังนี้

- **การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว** เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) เป็นเส้นทางสายหลักที่จะเดินทางสู่ภาคใต้ ซึ่งจะต้องผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรถโดยสารประจำทางธรรมดาและรถโดยสารประจำทางปรับอากาศให้บริการกรุงเทพฯ-ประจวบคีรีขันธ์ ระยะทางประมาณ 323 กิโลเมตร
- **การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง**
 - o เส้นทางหมวด 2 (ที่มีจุดเริ่มต้นที่กรุงเทพฯ จุดปลายทางอยู่ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) จำนวน 7 เส้นทาง เส้นทางหมวด 3 (ระหว่างจังหวัด) จำนวน 5 เส้นทาง เส้นทางหมวด 4 (ภายในเขตจังหวัด) จำนวน 6 เส้นทางและเส้นทางรถขนาดเล็ก จำนวน 2 เส้นทาง

รถโดยสารประจำทางและรถขนาดเล็กดังกล่าวส่วนใหญ่จะมีการเดินทาง เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม)

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ซึ่งเป็นทางหลวงสายประธานวางตัวในแนวเหนือใต้เชื่อมโยงการเดินทางภายในพื้นที่ระหว่างพื้นที่ส่วนอื่นเส้นทางหนึ่ง ได้แก่ ทางเลี่ยงเมือง ช่วยแบ่งเบาการจราจรระหว่างอำเภอชะอำและอำเภอบางสะพานบุรีที่ไม่ต้องการแวะที่อำเภอหัวหิน
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3218 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และสิ้นสุดที่อำเภอหัวหิน ระยะทางประมาณ 18.8 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3168 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และสิ้นสุดที่ปากน้ำปราณ ระยะทางประมาณ 14.2 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3217 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ที่ตำบลกุยบุรี และสิ้นสุดที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีระยะทางประมาณ 17.3 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3167 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ที่ตำบลกุยบุรีและสิ้นสุดที่อุทยานแห่งชาติกุยบุรี มีระยะทางประมาณ 34 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3459 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ตำบลกุยบุรีและสิ้นสุดที่บ้านกรูด มีระยะทางประมาณ 11.4 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3169 เป็นถนนขนาด 2 ถึง 4 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และสิ้นสุดที่อำเภอบางสะพาน มีระยะทางประมาณ 29 กิโลเมตร

จังหวัดชุมพร เป็นจังหวัดที่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ การเดินทางเข้าสู่จังหวัดชุมพรทำได้หลายทาง ดังนี้

- **การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว** สามารถเดินทางจากเส้นทางหมายเลข 35 เข้าสู่ถนนเพชรเกษม ถึงจังหวัดชุมพร ระยะทาง 498 กิโลเมตร
- **การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง**

จากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่เปิดให้บริการทุกวัน เส้นทางคมนาคมในจังหวัดมีเส้นทางในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2 แห่ง ได้แก่ กรมทางหลวงและกรมทางหลวงชนบท ประกอบด้วยเส้นทางในความควบคุมของกรมทางหลวง ซึ่งมีผิวจราจรแบบลาดยางทั้งสิ้น 400.698 กิโลเมตร

ส่วนการควบคุมของกรมทางหลวงชนบท มีผิวจราจรลาดยางระยะทาง 20.96 กิโลเมตร ลูกรัง 7.07 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนน เพชรเกษม) ขนาด 4 ช่องจราจร เป็นทางหลวงสายประธานวางตัวในแนวเหนือใต้เชื่อมโยงการเดินทางภายในพื้นที่และระหว่างพื้นที่
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 41 เป็นทางหลวงสายหลักวางตัวในแนวเหนือใต้เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 4 ที่อำเภอเมืองชุมพรและมีแนวเส้นทางทอดผ่านจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสิ้นสุดที่จังหวัดพัทลุง เชื่อมโยงการเดินทางภายในพื้นที่และระหว่างพื้นที่ ปัจจุบันเป็นถนนขนาด 4 ช่องจราจรสภาพดี
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3201 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และสิ้นสุดที่ทางหลวงหมายเลข 3180 มีระยะทางประมาณ 31 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 327 ถนนขนาด 6 ช่องจราจรมีจุดเริ่มต้นที่แยกปฐมพรและสิ้นสุดที่เทศบาลเมืองชุมพรมีระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4134 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่อำเภอหลังสวนและสิ้นสุดที่ทางหลวงหมายเลข 4112 (ละแม) มีระยะทางประมาณ 21.5 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4006 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่อำเภอหลังสวนและสิ้นสุดที่ทางหลวงหมายเลข 4 (ตำบลราชกรูด) มีระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกับภาคใต้และภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ การเดินทางเข้าสู่จังหวัดระนอง ทำได้หลายทาง ดังนี้

- **การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว** จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ ระยะทาง 90 กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่านเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ถึงสี่แยกปฐมพร (ชุมพร) เลี้ยวขวาไปจนถึงจังหวัดระนอง รวมระยะทาง 568 กิโลเมตร
- **การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง**
 - ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ถนนเพชรเกษมขนาด 2 ช่องจราจรเป็นทางหลวงสายประธานวางตัวในแนวเหนือใต้เชื่อมโยงการเดินทางภายในพื้นที่และระหว่างพื้นที่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4091 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (บางสีกิม) และสิ้นสุดที่อำเภอละอุ่นมีระยะทางประมาณ 12.4 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4004 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4005 และสิ้นสุดที่ปากน้ำมีระยะทางประมาณ 9.5 กิโลเมตร
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 130 เป็นถนนขนาด 2 ช่องจราจร มีจุดเริ่มต้นที่แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (อำเภอเกาะเปอร์) และสิ้นสุดที่ตำบลบ้านนามีระยะทางประมาณ 23 กิโลเมตร

จากการศึกษาในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาเป็นทางเลียบชายฝั่งทะเลที่ยาวที่สุดในโลก เน้นความสวยงาม ร่มรื่นและสะดวกสบาย โดยกรมทางหลวงชนบทได้รับการจัดสรรงบประมาณในโครงการก่อสร้างถนนเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก มีการพัฒนาตั้งแต่ปี 2561 และมีกำหนดแล้วเสร็จปี 2565 รวม 37 โครงการ ทั้งนี้ถนนดังกล่าวผ่านพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิเช่น หาดเจ้าสำราญ ทางเข้าน้ำตกชุมแสง วัดเขาตะเกียบ อุทยานทะเลนอ และหาดชะอำ น้ำตกห้วยเนียง น้ำตกบกกทราย อ่าวทองครก เป็นขนาด 2 ช่องจราจร ผิวจราจรกว้าง 6-7 เมตร ไหล่ทางใช้เป็นทางจักรยาน 2 ข้างทาง พร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกงานทาง และทางกระทรวงคมนาคม ได้มีโครงการพัฒนาพื้นที่ตามแผนงานโครงการของกระทรวงคมนาคม เพื่อเป็นการพัฒนาพื้นที่รองรับการพัฒนาให้เป็นพื้นที่แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก โดยมีจังหวัดในพื้นที่โครงการ 3 จังหวัด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยโครงการในพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ โครงการทำเทียบเรือที่ร่องน้ำคลองวาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ได้แก่ โครงการเร่งรัดขยายทางสายประธาน ให้เป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร-ระนอง โครงการทางเข้าเมืองชุมพร (แนวใหม่) ตอน 2 โครงการก่อสร้างท่าเรือชุมพร จังหวัดชุมพร และในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้แก่ โครงการท่าอากาศยานระนอง โครงการท่าเรือระนอง งานปรับปรุงเทียบเรือโดยสารระนอง-เกาะสอง บริเวณหมู่ที่ 1 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง งานก่อสร้างขยายท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว เกาะพยาม จังหวัดระนอง งานก่อสร้างท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวบริเวณคลองท่าตันสน จังหวัดระนอง (กระทรวงคมนาคม, 2559) การคมนาคมทางบกในพื้นที่ศึกษามีรูปแบบการขนส่งที่สำคัญ 3 รูปแบบ คือ การขนส่งทางถนน รถไฟ และเครื่องบิน สำหรับทางหลวงสายสำคัญในพื้นที่ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 ซึ่งเป็นทางหลวงสายประธานที่เชื่อมโยงจังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ศึกษาและจังหวัดอื่นๆ ของประเทศ ปัจจุบันเป็นทางหลวง 4 ช่องจราจร ผิวทางเป็นผิวทางลาดยาง แอิลท์สภาพค่อนข้างดี และทางกรมทางหลวงชนบท และการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้มีการพัฒนาถนนเลาะภูเขาตะนาวศรีอีก 1 เส้นทาง เพื่อระบายความหนาแน่นจากถนนเพชรเกษม และเส้นทางนี้ จะเป็นเส้นทางที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกระจายลงสู่ชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคมทางบกทางทะเลและทางอากาศให้เพียงพอและได้มาตรฐานความปลอดภัย

2.3.2 โครงข่ายรถไฟ

สำหรับเส้นทางรถไฟที่ผ่านพื้นที่ศึกษา ได้แก่ ทางรถไฟสายใต้ โดยเส้นทางสายนี้ผ่านจังหวัดนครปฐมราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ยะลา สตูลปลายทางที่ สุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา ทางรถไฟสายใต้ มีทางแยกออกไปอีกหลายสายเริ่มจากที่สถานีชุมทางหนองปลาดุก (กิโลเมตร 80) มีทางแยกไปสุพรรณบุรี (กิโลเมตร 157) และน้ำตก จังหวัดกาญจนบุรี (กิโลเมตร 210) ที่สถานีชุมทางบ้านหุ่ม จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทางแยกไปสุดทางที่คีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (กิโลเมตร 678) ที่สถานีชุมทางทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีทางแยกไปสุดปลายทางที่กันตัง จังหวัดตรัง (กิโลเมตร 866) ที่สถานีชุมทางเขาชุมทอง มีทางแยกไปสุดปลายทางที่นครศรีธรรมราช (กิโลเมตร 832) และสถานีชุมทางหาดใหญ่ (กิโลเมตร 945) มีทางแยกไปบรรจบกับทางรถไฟของประเทศมาเลเซีย ที่สถานีปางเบซาร์ (กิโลเมตร 990)

จังหวัดเพชรบุรี มีเส้นทางรถไฟสายใต้ผ่านอำเภอต่างๆ ของจังหวัดรวม 5 อำเภอ คือ อำเภอชะอำ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย อำเภอท่ายาง และอำเภอบ้านลาด ตามลำดับ มีสถานีรถไฟรวมทั้งสิ้น 12 สถานี และสถานีอื่นๆ อีก 1 สถานี กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองเพชรบุรี มีสถานีรถไฟ 4 สถานี คือ สถานีเขาทะโชน สถานีบางจาก สถานีเพชรบุรี และสถานีหนองไม้เหลือง อำเภอเขาย้อย มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีเขาย้อย สถานีบางเขน แล้วสถานีหนองปลาไหล อำเภอท่ายาง มีสถานีรถไฟ 1 สถานี คือ สถานีหนองจอก และอำเภอชะอำ มีสถานีรถไฟ 4 สถานี คือ สถานีอำเภอ สถานีหนองศาลา สถานีห้วยทรายใต้ และสถานีห้วยทรายเหนือ โดยมีสถานีอื่นๆ อีก 1 สถานี คือ สถานีหนองตาพุด

เส้นทางท่องเที่ยว มีขบวนรถไฟ ล่องผ่านจังหวัดเพชรบุรี วันละ 24 ขบวน ระยะทาง 167 กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ สามารถขึ้นรถไฟได้ที่สถานีรถไฟกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) และสถานีธนบุรี (บางกอกน้อย) สถานีรถไฟที่สำคัญในเขตจังหวัดเพชรบุรี คือ สถานีเพชรบุรี สถานีเขาย้อย และสถานีชะอำ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเส้นทางรถไฟผ่านอำเภอต่างๆ ของจังหวัดรวม 8 อำเภอ คือ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพานน้อย อำเภอหัวหิน อำเภอสามร้อยยอด อำเภอปราณบุรี และอำเภอกุยบุรี มีสถานีรถไฟรวมทั้งสิ้น 25 สถานี และสถานีอื่นๆ สถานีกระจายตัวอยู่ในเมืองประจวบคีรีขันธ์มีสถานีรถไฟ 6 สถานี คือ สถานีคั่นกระได สถานีทุ่งมะเฒ่า สถานีบ่อนอก สถานีประจวบคีรีขันธ์ สถานีวังด้วน และสถานีหนองหิน อำเภอกุยบุรี มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีกุยบุรี และสถานีสังกระหาญ อำเภอทับสะแก มีสถานีรถไฟ 4 สถานี คือ สถานีดอนทราย สถานีทับสะแก สถานีทุ่งประดู่ สถานีรถไฟห้วยยาง อำเภอบางสะพาน มีสถานีรถไฟ 4 สถานี คือ สถานีชะมวง สถานีนาฝักขวง สถานีบางสะพานใหญ่ และสถานีบ้านกรูด อำเภอบางสะพานน้อย มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีบางสะพานน้อยและสถานีห้วยสักอำเภอปราณบุรีมีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีปราณบุรีสถานีวังกั๊พง อำเภอหัวหินมีสถานีรถไฟ 3 สถานี คือ สถานี

เขาเต่าสถานีหนองแก และสถานีหัวหิน อำเภอสามร้อยยอด มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีสามร้อยยอด และสถานีหนองค้าง โดยมีสถานีอื่นๆ 1 สถานี คือ สถานีห้วยขวาง

จังหวัดชุมพร มีเส้นทางรถไฟสายใต้ ผ่านอำเภอต่างๆ ของจังหวัดรวม 6 อำเภอ คือ อำเภอปะทิว อำเภอเมืองชุมพรอำเภอหลังสวน อำเภอสวี อำเภอละแม และอำเภอทุ่งตะโก มีสถานีรวมทั้งสิ้น 17 สถานี และหยุดรถ 1 สถานีกระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองชุมพร มีสถานีรถไฟ 5 สถานี คือ สถานีชุมพร สถานีทุ่งคา สถานีนาชะอัง สถานีวิสัย และสถานีแสงแดด อำเภอปะทิว มีสถานีรถไฟ 5 สถานี คือ สถานีคลองวังช้าง สถานีบ้านคอกม้า สถานีปะทิว สถานีมาบอำมฤต และสถานีสะพลี อำเภอหลังสวน มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีควนหินม้ายและสถานีหลังสวน อำเภอละแม มีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีบ้านดวด และสถานีละแม อำเภอสวีมีสถานีรถไฟ 2 สถานี คือ สถานีเขาสวนทุเรียน และสถานีสวี อำเภอทุ่งตะโกมีสถานีรถไฟ 1 สถานี คือ สถานีปากตะโก ที่หยุดรถ 1 สถานี คือ สถานีเขาปีบ

จากสถานีรถไฟหัวลำโพง-ประจวบฯ โดยขบวนรถเร็ว รถธรรมดา รถด่วน รถด่วนพิเศษ รถดีเซลราง และสปรีนเตอร์ ระยะทางประมาณ 318 กิโลเมตร

เส้นทางท่องเที่ยว ระยะทางจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ถึงสถานีรถไฟจังหวัดชุมพร ประมาณ 485 กิโลเมตร รถไฟทุกขบวนจะต้องผ่านจังหวัดชุมพรและอำเภอต่างๆ ของจังหวัดชุมพร ยกเว้น 2 อำเภอ คือ อำเภอท่าแซะ และอำเภอพะโต๊ะ ในแต่ละวันจะมีรถไฟผ่านจังหวัดชุมพร ทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับรวม 22 ขบวน

จังหวัดระนอง ไม่มีเส้นทางรถไฟผ่าน

ทั้งนี้ กระทรวงคมนาคม ได้มอบหมายให้ทางสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ศึกษาและออกแบบโครงการรถไฟความเร็วสูง สายกรุงเทพฯ-ประจวบคีรีขันธ์ (หัวหิน) แนวเส้นทางใหม่จะใช้พื้นที่เขตทางรถไฟเดิมเป็นหลัก ยกเว้น บางช่วงจำเป็นต้องมีการปรับแนว เพื่อให้รถไฟสามารถทำความเร็วได้อย่างปลอดภัย โดยมีจุดเริ่มต้นโครงการจากสถานีบางซื่อ ใช้แนวเส้นทางของรถไฟสายใต้ และได้มีการปรับแนวเส้นทางใหม่ช่วงเลี้ยวเมืองเพชรบุรี เพื่อลดปัญหาการใช้เขตทางหลวง และเกิดผลกระทบต่อระดับการให้บริการของโครงข่ายทางหลวงหมายเลข 4 ช่วงเขาวัง ถึง ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี เพชรบุรี ช่วงระยะทางประมาณ 4.5 กิโลเมตร

2.3.3 การคมนาคมทางน้ำ

พื้นที่ที่ศึกษามีท่าเรือให้บริการหลายแห่ง โดยส่วนใหญ่เป็นท่าเรือเพื่อบริการนักท่องเที่ยวและสำหรับท่าเรือขนส่งสินค้าที่มีความสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือระนอง ในเบื้องต้นได้จัดทำ การรวบรวมข้อมูลท่าเรือท่องเที่ยว และท่าเรือสำหรับการขนส่งสินค้าในพื้นที่มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

จังหวัดเพชรบุรี มีท่าเรือ 2 แห่ง ซึ่งเป็นประเภทท่าเทียบเรือทั้ง 2 แห่ง คือ ท่าเทียบเรือประมงชะอำ ซึ่งตั้งอยู่ในชะอำ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีท่าเรือรวม 29 แห่ง ซึ่งเป็นประเภทท่าเทียบเรือทั้ง 29 แห่ง กระจายตัวอยู่ในอำเภอบางสะพานไม่มีชื่อ 10 แห่ง รองลงมาคือ อำเภอเมือง 6 แห่ง คือ ท่าเทียบเรือประจวบคีรีขันธ์ 1 แห่ง และท่าเทียบเรือไม่มีชื่ออีก 5 แห่ง อำเภอทับสะแก 5 แห่ง คือ ท่าเทียบเรือทับสะแก 1 แห่ง และท่าเทียบเรือไม่มีชื่ออีก 4 แห่ง อำเภอบางสะพานน้อย ท่าเทียบเรือ

ไม่มีชื่อ 4 แห่ง อำเภอหัวหินทำเทียบเรือประมงหัวหิน 2 แห่ง และอำเภอปราณบุรี และอำเภอสามร้อยยอด มีทำเทียบเรือไม่มีชื่ออำเภอ 1 แห่ง ตามลำดับ

จังหวัดชุมพร มีทำเทียบเรือรวม 19 แห่ง ซึ่งเป็นประเภททำเทียบเรือทั้ง 19 แห่ง กระจายอยู่ในอำเภอสวี 7 แห่งรองลงมา คือ อำเภอปะทิว อำเภอเมืองชุมพร 2 แห่ง คือ ทำเทียบเรือเกาะมัดโพน และทำเทียบเรือประมงชุมพร และอำเภอหลังสวน 2 แห่ง เช่นกัน คือ ทำเทียบเรือประมงหลังสวน 1 แห่ง และทำเทียบเรือไม่มีชื่อหนึ่งแห่ง รวมถึงอำเภอละแม และอำเภอทุ่งตะโก อำเภอละ 1 แห่ง ตามลำดับ

จังหวัดระนอง มีทำเทียบเรือ 46 แห่ง ซึ่งเป็นประเภททำเทียบเรือทั้ง 45 แห่ง และทำเรือข้ามฟาก 1 แห่งกระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองระนองมากถึง 39 แห่ง ซึ่งทั้งหมดเป็นทำเทียบเรือไม่มีชื่ออำเภอสุขสำราญ มีทำเทียบเรือ 3 แห่ง คือ ทำเรือบ้านกล้วยนอก ทำเรือบ้านสุขสำราญ ทำเรือบ้านหาดทรายขาว อำเภอกุยบุรีมี 2 แห่ง คือ ทำเทียบเรือ และทำเรือข้ามฟาก ประเภทละ 1 แห่ง โดยอำเภอละอุ่น และอำเภอกะเปอร์ มีทำเทียบเรือไม่มีชื่ออำเภอละ 1 แห่งตามลำดับ

ทั้งนี้ ในส่วนของท่าเรือระนอง จะเป็นท่าเรือที่เอื้อประโยชน์เรื่องโลจิสติกส์ไปสู่เศรษฐกิจ เกิดขึ้นจากคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2546 ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยบริหารจัดการท่าเรือระนอง เพื่อเป็นท่าเรือหลักในการขนส่งสินค้าทางทะเลฝั่งอันดามันของไทย เชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับประเทศในเอเชียใต้ตะวันออกกลางยุโรปและแอฟริกาเนื่องจากสภาพทางกายภาพและทำเลที่ตั้งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยวิ จึงได้ก่อสร้างท่าเรือระนองระยะที่ 1 รับเรือได้ขนาด 500 GT. พร้อมกัน แล้วเสร็จเมื่อปี 2543 ในขณะที่การค้าระหว่างประเทศในแถบเอเชียใต้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจึงได้ก่อสร้างท่าเทียบเรือระยะที่ 2 ขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถรับเรือสินค้าและเรือตู้สินค้าขนาด 12,000 เดตเวทตัน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณูปโภคต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานการค้าระหว่างประเทศทั้งในส่วนกลางและจังหวัดระนองได้ร่วมกันพัฒนาท่าเรือระนอง ระยะที่ 2 ให้พร้อมรองรับการขยายตัวของ การขนส่งสินค้าเพื่อบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางทะเลฝั่งอันดามันและได้เปิดให้บริการท่าเรือระนอง ระยะที่ 2 อย่างเป็นทางการ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2549

2.3.4 การคมนาคมทางอากาศ

พื้นที่ที่ศึกษามีท่าอากาศยานให้บริการ ได้แก่ ท่าอากาศยานหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ท่าอากาศยานระนอง จังหวัดระนอง ท่าอากาศยานชุมพร จังหวัดชุมพร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสนามบิน 2 แห่ง

- 1) สนามบินกองบิน 5 กองพลบินที่ 4 เป็นสนามบินของกองทัพอากาศ ตั้งอยู่ชายทะเลบริเวณเขาล้อมหมวก และอ่าวมะนาว อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์
- 2) ท่าอากาศยานหัวหิน ถนนเพชรเกษม ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 226 กิโลเมตร ห่างจากอำเภอหัวหินไปทางทิศเหนือประมาณ 7 กิโลเมตร พื้นที่ทั้งหมด 468 ไร่ 1 งาน 52.21 ตารางวา มีอาคารผู้โดยสารขนาด 7,200 ตารางเมตร รองรับผู้โดยสารขาเข้าและขาออกรวมกันในชั่วโมงคับคั่งได้ 300 คน (เข้า 150/ออก 150) พื้นที่ทางวิ่ง (RUN WAY) ขนาด 35 x 2,100 เมตร และพื้นที่ลานจอดอากาศยาน (APRON) ขนาด 80 x 155 ตารางเมตร สามารถจอดอากาศยานแบบ B-737 ได้ 2 ลำ ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ ท่าอากาศยานยังเป็นศูนย์ฝึกการบิน สถาบันการบินพลเรือนและ ศูนย์ฝนหลวงหัวหิน ซึ่งดูแลพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ปัจจุบันมีสายการบินที่ให้บริการ คือ สายการบินกานต์แอร์ (Ken air) นำเครื่อง ATR 72-500 จำนวนผู้โดยสาร 70 ที่นั่ง เปิดให้บริการประจำเส้นทาง เชียงใหม่-หัวหิน-เชียงใหม่ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันอังคาร วันศุกร์ และวันอาทิตย์ ในเวลา 19.00 น. เที่ยวบินในปี 2558 จำนวน 286 เที่ยวบิน จำนวนผู้โดยสาร 5,571 คน เที่ยวบินในปี 2559 (มกราคม-พฤษภาคม) จำนวน 112 เที่ยวบิน จำนวนผู้โดยสาร 2,913 คน นอกจากนั้น ยังมีเครื่องบินเช่าเหมาจากต่างประเทศและภายในประเทศและให้บริการเครื่องบินของสถาบันการบินพลเรือน (เที่ยวบินเช่าเหมาต่างประเทศ จำนวน 46 เที่ยวบิน เที่ยวบินเช่าเหมาในประเทศ จำนวน 435 เที่ยวบิน)

จังหวัดชุมพร ท่าอากาศยานชุมพร เป็นท่าอากาศยานเชิงพาณิชย์ ตั้งอยู่ที่ ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ก่อสร้างตามมติกรม. เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมพรหลังประสบภัยพายุไต้ฝุ่นเกย์ เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2532 เริ่มก่อสร้างเมื่อปี 2537 และเปิดบินครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2541 โดยใช้งบประมาณ 530 ล้านบาทและได้รับการประกาศเป็นสนามบินศุลกากรเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2543 ตั้งอยู่ในตำบลชุมโค อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพรมีพื้นที่รวม 2485 ไร่ ห่างตัวเมืองชุมพรไปทางทิศเหนือประมาณ 38 กิโลเมตร มีสายการบินพีบีแอร์ให้บริการเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2541 และหยุดทำการบินไปเมื่อปี 2543 ต่อจากนั้น สายการบินอันดามันได้เปิดทำการอีกครั้งเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2545 แต่ต้องหยุดบินไปเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2546 พบปัญหาการขาดทุนเช่นเดียวกับสายการบินพีบีแอร์

อยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ 40 กิโลเมตร ปัจจุบันมีสายการบินนกแอร์เปิดให้บริการบิน เส้นทางกรุงเทพฯ-ชุมพรและชุมพร-กรุงเทพฯ ทุกวันๆ ละ 2 เที่ยวบิน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 10 นาที มีรถตู้บริการของเอกชนให้บริการรับ-ส่ง จากสนามบินไปอำเภอเมืองชุมพรในปี พ.ศ.2558 มีเที่ยวบิน บินประจำในประเทศจำนวน 1,543 เที่ยวบิน แยกเป็นเที่ยวบินราชการและรัฐวิสาหกิจ 1,356 เที่ยวบิน เที่ยวบินทหาร 92 เที่ยวบิน เที่ยวบินเอกชนส่วนบุคคล 33 เที่ยวบิน

จังหวัดระนอง ท่าอากาศยานระนอง ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองจังหวัดระนองเป็นท่าอากาศยานในประเทศไทยมีลานจอดเครื่องบิน 4 ช่องทางวิ่งยาว 2,000 เมตร

2.3.5 การเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดน

จังหวัดชุมพร การค้าชายแดน จังหวัดชุมพรมีเขตชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสภาพเมียนมา ในเขตอำเภอท่าแซะที่สำคัญ 4 ช่องทาง ได้แก่ (1) ช่องขมิ้ว (2) ช่องหินเขียว (3) ช่องหินดาด และ (4) ช่องหินหมู โดยช่องหินดาดเป็นช่องทางที่ภาครัฐสามารถสนับสนุนให้มีการ

เปิดจุดผ่อนปรนหรือจุดผ่านแดนชั่วคราวได้มากที่สุด ความร่วมมือในการส่งเสริมการค้าชายแดนระหว่างจังหวัดชุมพร กับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในปัจจุบันยังอยู่ในระยะเริ่มต้น

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การค้าชายแดน ด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตด้านทิศตะวันตกติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ยาวประมาณ 283 กิโลเมตร มีช่องทางติดต่อกันได้ 34 ช่องทาง ช่องทางที่สำคัญ คือ ด้านสิงขร ตั้งอยู่ที่บ้านสิงขร หมู่ที่ 6 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองฯ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตรงข้ามกับบ้านมูตอง เขตเมืองตะนาวศรี ของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา ด้านสิงขร มีสถานะเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร ปัจจุบันมีการส่งสินค้า อาหารทะเลมายังประเทศไทย ตามที่ได้มีการลงนาม สถาปนาเมืองพี่เมืองน้อง ระหว่างประจวบคีรีขันธ์กับตะนาวศรี (มะริดเป็นเมืองหนึ่งในเขตตะนาวศรี ตั้งอยู่ใต้สุดของเมียนมา เป็นเมืองท่าที่สำคัญทางตอนใต้ของเมียนมา เป็นแหล่งทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งป้อนวัตถุดิบที่สำคัญของไทย กว่า 80% ของสัตว์น้ำทะเลทั้งหมดในไทยมาจากมะริด) ความเป็นพรมแดนที่มีต่อกัน จะค่อยๆสลายไป เปิดจุดผ่านแดนให้มากขึ้น โดยมองเป็น สะพานเชื่อมทางการค้าระหว่างกันซึ่งมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน, 2559)

จังหวัดระนอง การค้าชายแดนมีชายแดนติดต่อกับประเทศเมียนมาซึ่งมีจุดในการค้าผ่านแดนจำนวน 3 แห่งประกอบด้วย ด้านถาวร จำนวน 2 แห่ง และจุดผ่อนปรน จำนวน 1 แห่ง ซึ่งสินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำ ถ่านไม้ และเครื่องมือวัสดุในการขุดเจาะปิโตรเลียม และสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ ประกอบด้วย อุปกรณ์การก่อสร้าง อุปกรณ์การขุดเจาะปิโตรเลียม และเครื่องตี๋ม ในปริมาณมูลค่าส่งออก 17,310 ล้านบาท มูลค่านำเข้า 5,836 ล้านบาท

จากที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ฝั่งทะเลตะวันตก พบว่า พื้นที่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีความสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่แล้ว ทั้งด้านฝั่งทะเลชายฝั่ง จากการศึกษาข้อมูลรวมพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 528 กิโลเมตร มีชายหาด อ่าว และเกาะ ทั้งนี้ ยังมีอุทยานแห่งชาติ วนอุทยานอีก รวมไปถึงโครงการในพระราชประสงค์ และมีการท่องเที่ยวชุมชน และกิจกรรมและเทศกาลเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นประจำในทุกปี การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันตก เพื่อยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับโลก จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง จากการศึกษาการพัฒนาโครงข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยว โครงข่ายรถไฟเส้นทางที่ศึกษาเป็นเส้นทางสายใต้ มีทางรถไฟผ่าน ในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร การคมนาคมทางน้ำ มีพื้นที่การให้บริการท่าเรือหลายแห่ง และในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง เพื่อบริการนักท่องเที่ยว และสำหรับท่าเรือขนส่งสินค้าที่มีความสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือระนอง การคมนาคมทางอากาศ มีท่าอากาศยานหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และท่าอากาศยานระนอง จังหวัดระนอง ท่าอากาศยานชุมพร จังหวัดชุมพร การเชื่อมโยงด้านการค้าชายแดน ในจังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง

4.2 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่

การท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลตะวันตกและพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ที่หลากหลาย และได้รับความนิยมจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยและชาวต่างประเทศมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งทะเลตะวันตกและพื้นที่เชื่อมโยง คือ ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรม การท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเนื่องจากมีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยว การเดินทางสามารถเป็นไปได้ทั้งลักษณะไปเช้า เย็นกลับ และพักค้างคืน จากศักยภาพในด้าน การท่องเที่ยวของพื้นที่และเพื่อให้พื้นที่ฝั่งทะเลตะวันตกและพื้นที่เชื่อมโยง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน และเพื่อให้การท่องเที่ยวของพื้นที่ที่สำคัญ ดังนี้

1. การเพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้จากการท่องเที่ยว โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและจัดระเบียบในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลก (World Class Destination) และนำไปสู่การสร้างฐานรายได้ที่ยั่งยืนระยะยาว

- 1) การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลให้กลับสู่ระดับนานาชาติ โดยการอนุรักษ์และกำหนดแผนการใช้ที่ดินอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาสถานะของชะอำ-หัวหิน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติสืบต่อไป
- 2) การฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน
- 3) การฟื้นฟูและสนับสนุน การจัดงานประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้านดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ ประจำท้องถิ่น ให้เป็นงานประเพณีสืบเนื่องต่อไป เพื่อสร้างจุดเด่นความเป็นเอกลักษณ์ และสร้างค่านิยมในการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาชาวบ้าน

2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ให้เพียงพอและได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ ตามชุมชนเมืองสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

- 1) การยกระดับคุณภาพมาตรฐานและภาพลักษณ์ที่ประทับใจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอย รวมทั้งระบบระบายน้ำ ในพื้นที่ชายหาดท่องเที่ยว
- 2) การก่อสร้างถนนไปสู่แหล่งท่องเที่ยวหรือเส้นทางการเดินป่า ที่จอดรถ ห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 3) พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในสถาบันการศึกษาและศูนย์ฝึกอบรม เพื่อให้สามารถนำไปเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงคุณค่าของสินทรัพย์ทางด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ
- 4) ส่งเสริมบริการด้านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทาง และเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ในพื้นที่เป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

3. พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้หลากหลาย เพื่อเพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยว โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทั้งด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดไปพร้อมกัน

- 1) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยว ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตรมากขึ้นในพื้นที่ ฝั่งทะเลตะวันตก และพื้นที่เชื่อมโยง
- 2) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรอง ในลักษณะที่เป็นวงจรการท่องเที่ยว (Loop) หรือเป็นกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยว (Cluster) โดยจัดให้มีเมืองหลักหรือเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นเมืองสำคัญที่มีศักยภาพในด้านความพร้อมในการรองรับการให้บริการ และเป็นพื้นที่ที่กระจายการท่องเที่ยวไปสู่พื้นที่รอบๆ
- 3) เชื่อมวงจรการท่องเที่ยวกับพื้นที่อื่น เช่น พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ในจังหวัดชลบุรี-พัทยา โดยการสนับสนุนให้เอกชนนำเรือที่มีความเร็วสูงมาบริการระหว่างกรุงเทพฯ-ชะอำ-หัวหิน-พัทยา พื้นที่ภาคกลางตอนบน โดยการพัฒนารถไฟความเร็วสูง เชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานคร และเชื่อมโยงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ ของประเทศ และสร้างความเชื่อมโยงวงจรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทป่าไม้ และภูเขา กับพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีและราชบุรี
- 4) สนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านโบราณสถานและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ พร้อมทั้งวัฒนธรรมประเพณี
- 5) ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น (Local Product) เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการออกแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์
- 6) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดทำแผนการตลาด และการประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

ภาพที่ 4-5 แผนที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

ภาพที่ 4-6 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 4-7 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพที่ 4-8 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

ภาพที่ 4-9 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

4.3 ข้อคิดเห็นและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

4.3.1 ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ รอบที่ 1

ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564 (2) เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564 (3) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองหลักเชื่อมโยงกับเมืองรองและชุมชนและกระจายรายได้ไปสู่เมืองรองและชุมชน

สิ่งที่มุ่งเน้นนำเสนอร่างยุทธศาสตร์และสิ่งมุ่งเน้น ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเพื่อจับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ พัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวชั้นนำของเอเชีย ประกอบด้วย

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม การขนส่ง สาธารณะและสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- 2) การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่
- 3) การพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มคุณค่าและการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- 4) การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ ระหว่างเขตการพัฒนาการท่องเที่ยว และระหว่างภูมิภาค
- 5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการ การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายเพื่อพัฒนาพื้นที่และการท่องเที่ยว

จากแนวทางข้างต้นได้จัดดำเนินการจัดประชุมคณะทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ระดับองค์กร ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักวิจัย และเลขานุการผู้ประสานงานโครงการฯ เพื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ พร้อมจัดทำแผนงานดำเนินงาน การทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้

1) ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จังหวัดเพชรบุรี

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera)

พื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” ณ โรงแรมรอยัล ไดมอนด์ จังหวัดเพชรบุรี ในวันอังคารที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 54 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

1. ด้านความพร้อมของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

1.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ในด้านความพร้อมของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวว่า จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มีแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยที่จังหวัดเพชรบุรีมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เพราะมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวและมีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวครอบคลุมทั้งจังหวัด นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน ทั้งนี้ในที่ประชุมได้ให้ความสำคัญกับ 3 รูปแบบการท่องเที่ยวคือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และการท่องเที่ยวโดยชุมชน

1.2 ด้านการเชื่อมโยงคมนาคม

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านการเชื่อมโยงคมนาคมว่า จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่ยังคงขาดการเชื่อมโยงการคมนาคม เช่น รถโดยสารสาธารณะที่ยังให้บริการไม่ครอบคลุมทุกเส้นทางทางการท่องเที่ยว ที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดข้างเคียง ทำให้การกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนยังขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในที่ประชุมเสนอให้มีการพัฒนาการเชื่อมโยงคมนาคม โดยการเพิ่มเส้นทางโดยสารของรถโดยสารสาธารณะทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดข้างเคียงให้ครอบคลุมเส้นทางทางการท่องเที่ยว สร้างถนนหลักเชื่อมโยงชุมชน พัฒนาระบบขนส่งรางเช่น รถไฟความเร็วสูงและรถไฟรางคู่

1.3 ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวว่า จังหวัดเพชรบุรียังขาดเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ในการนำเสนอแก่นักท่องเที่ยว ที่จะทำให้นักท่องเที่ยวทราบถึงตัวตนและความโดดเด่นของจังหวัดเพชรบุรี นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของจังหวัดเพชรบุรีและการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรียังมีเพียงภาษาไทย คือ ภาษาไทย ทั้งนี้ในที่ประชุมเสนอให้ตั้งคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการร่วม 4 จังหวัด ที่ดำเนินงานโดยคนในพื้นที่หรือชุมชน และเสนอให้มี

การประชาสัมพันธ์ข้อมูลจังหวัดเพชรบุรีและการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีในภาษาต่างๆ และเพิ่มช่องทางในประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลายและเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายของจังหวัดเพชรบุรี

1.4 ด้านความปลอดภัยและความสะอาด

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านความปลอดภัยและความสะอาดว่า ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรีมีความเสื่อมโทรม พบปัญหาความไม่สะอาดในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ในที่ประชุมเสนอให้มีหน่วยงานคอยตรวจสอบและดูแลเรื่องความปลอดภัยและความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

2. แนวทางการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

2.1 จุดเด่นในพื้นที่

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ โดยในที่ประชุมได้มีการเสนอแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา โดยให้ความสำคัญกับ 3 เรื่อง คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเสนอให้มีคันทาอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ ของแต่ละพื้นที่ชุมชน และหาอัตลักษณ์ที่สอดคล้องกันทั้ง 4 จังหวัด

3. แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ โดยในที่ประชุมได้มีการเสนอแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ว่าที่ผ่านมามีการปรับเปรียบและหมุนเวียนของรัฐบาล ทำให้การบริหารจัดการและการพัฒนาพื้นที่ขาดความต่อเนื่อง ควรที่จะจัดตั้งคณะกรรมการ ในการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา โดยเน้นให้หน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาดูแล

2) ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ณ โรงแรมประจวบแกรนด์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2561 ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 62 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

1. ด้านความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่

1.1 ด้านการประชาสัมพันธ์

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านการประชาสัมพันธ์ว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายแต่ยังขาดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของตัวเองในการนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวที่จะทำให้นักท่องเที่ยวทราบถึงตัวตนและความโดดเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้ในที่ประชุมมีการเสนอให้ทั้ง 4 จังหวัดในพื้นที่ไทยแลนด์เวียร์่า ร่วมกันหาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของตน เพื่อให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และเสนอให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และชายหาดที่โดดเด่น ไปยังกลุ่มเป้าหมายทางการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เป็นต้น

1.2 ด้านการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้น โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น การขนส่งสาธารณะ อุบัติเหตุและสาธารณูปโภค จึงเป็นสิ่งสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ปัจจุบันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการขนส่งสาธารณะแต่ยังขาดการเชื่อมโยงที่ไม่ครอบคลุมเส้นทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ในที่ประชุมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของครัวเรือนและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ป้องกันการเกิดภัยพิบัติและก่อให้เกิดการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับระบบขนส่งสาธารณะโดยเสนอให้เพิ่มช่องทางในการคมนาคมที่จะต้องเชื่อมโยงให้ครอบคลุมกับเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

1.3 การท่องเที่ยวโดยชุมชน

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการทำการเกษตรและการประมงเป็นหลักอยู่แล้วหากจะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนควรส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการประมง

2. แนวทางการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์เวียร์่า

2.1 จุดเด่นในพื้นที่

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ได้มีการเสนอแนวทางในการพัฒนาจุดเด่นในพื้นที่ว่า เนื่องจากทั้ง 4 จังหวัดมีชายหาดที่สวยงามที่จะนำเสนอชายหาดที่โดดเด่นของแต่ละจังหวัดมาเป็นจุดขาย และทำเส้นทางท่องเที่ยวให้เป็นวงกลมเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ไทยแลนด์เวียร์่า

3. แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์เวียร์่า

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ได้มีการเสนอแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์เวียร์่า ว่าควรที่จะมีการพัฒนาศักยภาพ

ของบุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

3) ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดชุมพร” ณ โรงแรมลอฟมาเนียบูทีก จังหวัดชุมพร ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 43 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร ดังนี้

1. ด้านความพร้อมของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

1.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จังหวัดชุมพรได้ว่า จังหวัดชุมพรมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งภูเขาและทะเลเป็นหลัก มีจุดแข็งคือความยาวของหาดทราย 222 กิโลเมตร มีหาดที่มีชื่อเสียงและได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ ควรได้รับการส่งเสริมให้เป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก โดยการเปลี่ยนมุมมองเดิมจากการประตู่สู่ภาคใต้ให้กลายเป็นเมืองเพื่อการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ โดยผลักดันให้จังหวัดชุมพรเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเพื่อดำน้ำและกิจกรรมทางน้ำและเป็นจุดศูนย์กลางด้านกิจกรรมทางน้ำในอนาคต เพราะมีความพร้อมในการรองรับกิจกรรมทางน้ำ หรือกีฬาทางน้ำ และสามารถพัฒนาพื้นที่ชายหาดเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ที่สามารถนำมาเสนอเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้แต่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมและยังขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

1.2 ด้านการเชื่อมโยงคมนาคม

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ จังหวัดชุมพรด้านการเชื่อมโยงคมนาคมว่า จังหวัดชุมพรมีการบริการขนส่งสาธารณะที่ค่อนข้างน้อย ทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวไม่สะดวกเท่าที่ควร นอกจากนี้ ยังขาดการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดชุมพร และจังหวัดข้างเคียง ควรพัฒนารูปแบบการคมนาคมให้มีความหลากหลาย มีมาตรฐานสากล และควรให้ความสำคัญกับการเดินทางโดยรถไฟโดยในแต่ละสถานีควรแสดงอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับเส้นทางท่องเที่ยวชายหาดที่จะนำไปสู่การพัฒนาเส้นทางต่างๆ

1.3 ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวว่า ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสื่อ

การตลาดซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดราคาและการสร้างมูลค่าทางการท่องเที่ยว โดยจะต้องพัฒนา ศักยภาพด้านทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร และการขนส่งให้มีมาตรฐาน นอกจากนี้ควรมีการทำประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไปยังกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ทั้งภายในและ ต่างประเทศ

2. แนวทางการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

2.1 จุดเด่นในพื้นที่

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในพื้นที่จังหวัดชุมพรว่า จังหวัดชุมพรมีปริมาณน้ำฝนต่อปีเป็นจำนวนมาก แต่ยังคงขาดสถานที่ในการกักเก็บน้ำที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ช่วงฤดูแล้งขาดแคลนน้ำและช่วงที่ฝนตกชุกเกิดอุทกภัย จึงควรมุ่งเน้น แนวทางการพัฒนาและการป้องกันการเกิดภัยพิบัติที่จะส่งผลกระทบต่อ การเติบโตของการท่องเที่ยวในระยะ ยาว

3. แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในพื้นที่ มีการนำเสนอแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราโดยผู้เข้าร่วมการประชุมมี ข้อคิดเห็นวาทาครรัฐ ภาคเอกชน และชุมชนต้องร่วมมือกันให้ ในการกำหนดแนวทางในการท่องเที่ยว ภายในจังหวัดชุมพร และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแลพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา เพื่อการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและการทำงานที่ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

4) ผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษา และรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดระนอง” ณ โรงแรมระนองการ์เด้น จังหวัดระนอง ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 40 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และ แผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน พื้นที่จังหวัดระนอง ดังนี้

1. ด้านความพร้อมของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

1.1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วน เสียในพื้นที่จังหวัดระนองว่า จังหวัดระนองมีทรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่ หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลน ที่สำคัญคือการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดระนอง แต่เนื่องจากการให้ นิยามว่าจังหวัดระนองเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้นักท่องเที่ยวมองข้ามแหล่งท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพอื่นไป โดยเสนอให้มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นที่นอกเหนือจากการท่องเที่ยวเชิง

สุขภาพ เช่น การนำเสนอให้นำฝน มาเป็นจุดขายในการท่องเที่ยว เพราะจังหวัดระนองมีฝนตกเกือบตลอดทั้งปี

1.2 ด้านการเชื่อมโยงคมนาคม

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนองด้านการเชื่อมโยงคมนาคมว่า จังหวัดระนองยังมีระบบขนส่งสาธารณะที่ค่อนข้างน้อย ทำให้การเดินทางของนักท่องเที่ยวไม่สะดวกเท่าที่ควร และยังขาดการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งภายในจังหวัดระนองและจังหวัดข้างเคียง นอกจากนี้การเดินทางด้วยเครื่องบินมีราคาสูง และมีจำนวนเที่ยวบินน้อย ในที่ประชุมเสนอให้ภาคเอกชนมีการปรับลดราคาตั๋วเครื่องบินและเพิ่มจำนวนเที่ยวบินเพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มายังจังหวัดระนอง

1.3 ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนองด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวว่า ปัจจุบันจังหวัดระนองยังขาดการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่โดดเด่นของจังหวัดระนองยังไม่เป็นที่รู้จัก จึงควรทำการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ทราบ เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้ และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง

2. ปัญหา

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการสามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนองพบว่าปัจจุบันผู้ประกอบการในจังหวัดระนอง มีความพร้อมที่จะลงทุนในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่พัก หรือธุรกิจร้านอาหาร แต่ยังมีข้อจำกัดทางด้านของกฎหมายและผังเมืองที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ เสนอให้ภาครัฐทำจุดอ่อนผันในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดระนองขาดการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดระนองยังขาดประสิทธิภาพ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขาดความรู้และการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนา

4.3.2 ผลการจัดประชุมเพื่อนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ รอบที่ 2

ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564 (2) เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564 (3) เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองหลักเชื่อมโยงกับเมืองรองและชุมชนและกระจายรายได้ไปสู่เมืองรองและชุมชน

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้จัดดำเนินการจัดประชุมคณะทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ระดับองค์กร ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักวิจัย และเลขานุการผู้ประสานงานโครงการฯ เพื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ พร้อมจัดทำแผนงานดำเนินงาน การทบทวนวรรณกรรมและข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมนำเสนอแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้

แนวคิดในการพัฒนา (Roadmap) 20 ปี ได้แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ แผนพัฒนาระยะสั้น 5 ปี การพัฒนาการส่งเสริมการลงทุนการบริหารจัดการ แผนระยะกลาง 10 ปี การยกระดับส่งเสริมการลงทุนต่อเนื่องการส่งเสริมการตลาด แผนระยะยาว 20 ปี การลงทุนอย่างต่อเนื่องการเชื่อมโยงและขยายพื้นที่สู่สากลการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยแผนการพัฒนาในพื้นที่ประกอบด้วย

- 1) ยกระดับพื้นที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่และการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
- 2) การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่นชุมชน
- 3) พัฒนาและส่งเสริมคุณค่าอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 4) เชื่อมโยงและสร้างการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วน
- 5) การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เพื่อสร้างรายได้และโอกาสการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม
- 6) การส่งเสริมภาพลักษณ์พื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำและจุดยืนทางการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่และการจัดการการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดภายใต้บริบทของพื้นที่ การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างมิติด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

การนำเสนอร่างยุทธศาสตร์และสิ่งมุ่งเน้น เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเพื่อจับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ พัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง

โดยได้นำเสนอเป็นแผนปฏิบัติการ (Flagship) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมเสนอความคิดเห็นต่อร่างแผนปฏิบัติการ (Flagship) ดังนี้

- 1) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- 2) โครงการการพัฒนาฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว
- 3) โครงการส่งเสริมการลงทุน
- 4) โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
- 5) โครงการส่งเสริมการตลาดและการสร้างการรับรู้
- 6) โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

1) ผลการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดเพชรบุรี” ณ โรงแรมชั้น จังหวัดเพชรบุรี ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 47 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อร่างแผนพัฒนา ได้ดังนี้

- 1) ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- 2) ควรให้มีการรณรงค์การงดใช้โฟม พลาสติก แล้วหันมาใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เช่น ชานอ้อยแทน
- 3) ควรคำนึงถึงเรื่องของขยะ ให้มีระบบบริหารจัดการขยะที่ดี
- 4) ควรกำหนดจุดในการพัฒนาเส้นทางริเวียร์ให้ชัดเจน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจะได้เตรียมตัวรับมือกับการพัฒนา
- 5) ควรคำนึงถึงการดูแลสุขภาพ การพัฒนาต้องควบคู่กับการสร้างจิตสำนึก
- 6) ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพราะจะทำให้คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และช่วยลดปัญหาการย้ายถิ่นฐานของคนในชุมชน

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การพัฒนาเส้นทาง ควรคำนึงถึงการเกิดอุทกภัย เพราะจังหวัดเพชรบุรีประสบปัญหาน้ำท่วมในทุกปี หลายครั้งที่สร้างถนนมาแล้ว แต่ต้องเสียหายเพราะน้ำท่วม
- 2) การลงทุนด้านเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ตในแหล่งท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว
- 3) การสร้างจุดกัลป์รถชุมชนถ้ำรงค์ ปัจจุบันชุมชนถ้ำรงค์เป็นชุมชนท่องเที่ยวแต่การเข้าถึงค่อนข้างยาก ที่กัลป์รถเข้าสู่ชุมชนค่อนข้างไกล หากมีการสร้างจุดกัลป์รถจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวยังชุมชนมากยิ่งขึ้น
- 4) การจัดทำโซน ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 5) การเพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวชายทะเล ควรจ้างไลฟ์การ์ดดูแลตลอดชายหาดโดยไม่ผลักราคาใช้จ่ายให้กับหน่วยงานท้องถิ่น รัฐบาลควรเป็นผู้สนับสนุนค่าใช้จ่าย
- 6) การเชื่อมโยงระหว่างถนนสายหลักและสายรอง การขยายถนนเลียบเมืองให้มีความสะดวกสบาย และคำนึงถึงจุดตัดของถนนกับรางรถไฟ
- 7) การคำนึงถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น ต้องมีมาตรการในการควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การพัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการต้องมีความรู้และมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
- 2) การแบ่งกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยว ควรมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาดูแลในแบ่งกลุ่มแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวแม่น้ำเพชรบุรี เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญตลอดริมแม่น้ำ มีทั้งโบราณสถานที่สำคัญ สามารถสร้างเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดเพชรบุรีได้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การรณรงค์เรื่องผลไม้ประจำจังหวัด ควรมีการควบคุมการนำเข้าของผลไม้ต่างถิ่น เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของผลไม้ประจำจังหวัดเพชรบุรี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอนะเพิ่มเติม

- 1) การเพิ่มมาตรการความเข้มงวดเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ซึ่งควรที่จะสงวนให้กับคนไทยเท่านั้น

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อร่างแผนปฏิบัติการ ดังนี้

- 1) การทำแผนงบประมาณ ควรทำเป็นงบประมาณใหญ่ครอบคลุม 4 จังหวัด ทั้งจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง แล้วมีการกระจายงบประมาณภายใต้โครงการใหญ่ร่วมกัน

2) ผลการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ณ โรงแรมประจวบแกรนด์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 48 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีต่อร่างแผนพัฒนา ได้ดังนี้

- 1) ควรจัดสรรงบประมาณเรื่องการสร้างถนน และแสงสว่างตลอดแนวเส้นทางเข้าสู่ชุมชน
- 2) ควรนำแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่ชุมชนแต่ละชุมชนได้ทำไว้แล้วนำไปดำเนินการต่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1) เพิ่มการส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนให้มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวโดยชุมชน ต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย
- 2) การพัฒนาการท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) เพิ่มกลุ่มเป้าหมายกลุ่มตลาด MICE โดยทำเป็น MICE City
- 2) ควรมียุทธศาสตร์ที่ผลักดันให้พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นศูนย์กลางในการจัดประชุมนานาชาติของพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) เสนอให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งมีการพูดคุยถึงแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการง่ายขึ้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีต่อร่างแผนปฏิบัติการ ดังนี้

- 1) ควรมีการพัฒนารูปแบบของสถาปัตยกรรมภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ควรมีแผนเรื่องการจัดการขยะและเรื่องระบบการจัดการขยะ

- 3) ควรมีแผนการพัฒนาสถานีแวะรับผู้โดยสารในแต่ละอำเภอหรือบางอำเภอที่เหมาะสม เช่น อำเภอทับสะแกเพราะมีล่องน้ำลึก
- 4) ควรมีแผนปรับปรุงภูมิทัศน์ของถนน และแสงไฟบนถนนโดยเฉพาะเส้นทางชุมชนเพื่อให้พร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว
- 5) ควรมีแผนในการจัดทำโซนการเรียนรู้เกี่ยวกับเรือใบ
- 6) ควรมีแผนการพัฒนาระบบการพยากรณ์อากาศให้นักท่องเที่ยวทราบสภาพอากาศในพื้นที่โดยให้มีการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วย
- 7) ควรมีแผนให้อำเภอทับสะแกศูนย์กลางของการซ่อมบำรุงเรือยอร์ชและเรือใบของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว
- 8) ควรมีแผนผลักดัน Airbnb ให้ถูกต้องเพื่อเข้ามาสนับสนุนผู้ประกอบการ SME ให้สามารถสู้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้
- 9) ควรมีแผนผลักดันให้พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา เป็นจุดหมายปลายทางของกีฬา Beach Korfball
- 10) ควรมีแผนในการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่รับ-ส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้โดยตรงและปลอดภัย
- 11) ควรมีแผนพัฒนาให้มีตำรวจท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อดูแลนักท่องเที่ยวในกรณีฉุกเฉิน

3) ผลการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดชุมพร” ณ โรงแรมลอฟมาเนีย บูทีก จังหวัดชุมพร ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 67 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพรที่มีต่อร่างแผนพัฒนา ได้ดังนี้

- 1) ควรพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์ พัฒนาการท่องเที่ยวจากของที่มีอยู่ การพัฒนาควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ในพื้นที่ สะท้อนอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม (แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์) การพัฒนางานเทศกาลจากฐานรากทางวัฒนธรรม สร้างการยอมรับในระดับนานาชาติ

- 2) ควรพัฒนาเรื่องของการคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงระบบคมนาคมขนส่งระหว่าง การท่องเที่ยวเมืองรองและเมืองหลัก การสร้างจุดพักรถและการบริหารจัดการ ให้มีบุคลากรรับผิดชอบดูแลให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ
- 3) ควรสร้างกลไกในการบริหารจัดการ ให้หน่วยงานรัฐเข้ามาหนุนเสริม (นโยบาย ในการเก็บภาษี) การสร้างเครือข่าย โดยจัดให้มีระบบกองทุนเพื่อการพัฒนาใน พื้นที่ โดยสามารถใช้เงินกองทุนที่รวบรวมกันภายในเครือข่าย
- 4) จากการเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อมากขึ้น ต้องการ การบริการที่มีคุณภาพ และการเติบโตจากสายการบินต้นทุนต่ำ การ เข้าสังคมผู้สูงวัย ต้องเตรียมความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้สามารถต้อนรับ นักท่องเที่ยวเป้าหมายใหม่ในกลุ่มนี้
- 5) ควรสร้างระบบการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวและชุมชน ให้เป็น เมืองที่มีความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว การสร้างระบบเตือนภัยและพัฒนา บุคลากรที่สามารถดูแลความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมืองเกิดเหตุ ฉุกเฉินได้
- 6) ควรพัฒนาการใช้เทคโนโลยี ให้เป็นมากกว่าการสืบค้นข้อมูล ให้เป็นเทคโนโลยี จะช่วยในการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว สื่อสารเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวให้ มีความน่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 7) ควรทำการส่งเสริมการตลาด สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ตะวันตก (ริเวียร่า) ให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย
- 8) ควรส่งเสริมให้คนในพื้นที่ตระหนักรู้ในการเตรียมความพร้อมในการต้อนรับดูแล ให้บริการนักท่องเที่ยว สร้างการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้ ความสามารถทักษะทางด้านภาษาในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยว และมีจิตบริการ
- 9) ควรสนับสนุนส่งเสริม สร้างความพร้อมในการเชื่อมโยงทางราง ยกกระตักการ ท่องเที่ยวทางรถไฟให้สามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และดูแล ทัศนียภาพตามแนวทางเส้นทางรถไฟให้มีความสวยงาม
- 10) ควรจัดสรรงบประมาณเรื่องของกล้องวงจรปิด และการดูแลเรื่องของไฟฟ้า แสงสว่างตลอดแนวเส้นทางทาง เพื่อให้สามารถใช้กล้องวงจรปิดให้ได้ผลการขอ ความร่วมกับชาวบ้านเพื่อดูแลรักษาของหลวง (กล้องวงจรปิด) ให้สามารถใช้ งานได้เป็นเมืองปลอดภัยตามนโยบาย
- 11) การส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวกิจกรรมทางกีฬา การดำน้ำตามธรรมชาติที่ สามารถขายได้เป็นฤดูกาล การสร้างพื้นที่จำลองเพื่อการดำน้ำนอกฤดูกาล

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขต พัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุป ข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพร ที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การบำรุงรักษาดูแลสิ่งก่อสร้างให้สามารถใช้งานได้สม่ำเสมอ โดยสิ่งปลูกสร้างที่สร้างขึ้นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบวางแผนในเรื่องของการจัดการคนให้ดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกให้สามารถพร้อมใช้งานและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เสมอ การให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- 2) การปรับปรุงสนามบินให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพิ่มมากขึ้น และชักจูงให้สายการบินเพิ่มเที่ยวบินในการเดินทางเข้าถึงจังหวัด
- 3) การสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน ให้เพิ่มระบบรักษาความปลอดภัยที่ทันสมัย สามารถรักษาความปลอดภัยให้กับทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยวได้ โดยสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา
- 4) การวางแผนการจัดการการจราจรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น การสร้างสะพานลอยให้คนข้าม
- 5) การเชื่อมโยงระบบคมนาคม โดยเชื่อมโยงแผนในระดับประเทศสู่ระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในเชิงนโยบายนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การดึงดูดนักลงทุนทั้งชาวไทยและต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ โดยเน้นการลงทุนที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่
- 2) การให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มนักท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยีการสแกนใบหน้า ในการสอดส่องดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ การพัฒนาบุคลากรที่สามารถดูแลนักท่องเที่ยวและกู้ภัยทางน้ำที่เพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งสำหรับชุมชน ให้ความรู้ พัฒนาเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนให้สามารถขายให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีศักยภาพซื้อสูง สามารถยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนให้มีศักยภาพตอบสนองนักท่องเที่ยวระดับบนได้ มีโฮมสเตย์และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานในระดับสากล
- 2) การสร้างเรื่องราวเพื่อสร้างคุณค่า การรวบรวมตำนานประวัติศาสตร์เพื่อร้อยเรียงเรื่องราวให้มีมูลค่าเพิ่ม มีความน่าสนใจเป็นจุดขายที่มีเอกลักษณ์
- 3) การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการทำการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวหลักสู่แหล่งท่องเที่ยวย่อยในชุมชนยังให้เพิ่มมากขึ้น
- 2) การทำการตลาด ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวรองให้เพิ่มมากขึ้น ให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดชุมพรที่มีต่อร่างแผนปฏิบัติการ ดังนี้

- 1) ควรมีแผนการพัฒนาเส้นทางรถไฟที่ติดทะเลให้สามารถมองเห็นทะเลได้ และภูมิทัศน์ที่เป็นป่ารก ควรพัฒนาปรับปรุงให้มีความสวยงามสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ทะเลได้ (พุมะเม่า ขึ้นกะได สวนสน (เขตทหาร))
- 2) ควรมีแผนปรับมุมมองเรื่องการท่องเที่ยว นอกเหนือจากความสะอาดความปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้เรื่องของการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) ควรมีแผนการพัฒนาจุดแวะพักให้มีความเหมาะสม
- 4) ควรมีแผนการพัฒนากิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งทางบกและทางน้ำเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มกีฬา โดยจัดกิจกรรมสลับกันไปตลอดทั้งปีที่มีความเหมาะสมกับฤดูกาล
- 5) ควรมีแผนการสนับสนุนให้ใช้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ ถ่ายทำโฆษณา เพื่อสร้างการรับรู้ที่รวดเร็วเป็นที่รู้จักในวงกว้าง
- 6) ควรมีแผนการส่งเสริมให้เป็นสร้างที่ท่องเที่ยวเพื่อการฮันนีมูน การท่องเที่ยวเส้นทางท่องเที่ยวที่มีความสวยงามโรแมนติก การจัดกิจกรรมแต่งงานช่วงวันวาเลนไทน์
- 7) ควรมีแผนจัดการขยะที่ชัดเจน ส่งเสริมการใช้วัสดุทดแทนพลาสติก ส่งเสริมการใช้วัสดุรีไซเคิล
- 8) ควรมีแผนการจัดการแหล่งน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพื่อรองรับทั้งการอุปโภคและบริโภคในภาคครัวเรือน และเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- 9) ควรมีแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับฤดูกาลในพื้นที่

- 10) ควรมีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรพื้นที่อื่น การดูแลไม่ให้นักท่องเที่ยวนำทรัพยากรธรรมชาติกลับไป การสร้างการรับรู้กฎระเบียบ สิ่งต้องห้าม และการบังคับใช้กฎหมายให้จริงจัง

4) ผลการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง

จากการที่ได้ลงพื้นที่ในการจัดประชุมนำเสนอและรับฟังร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง ในหัวข้อ “แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (Thailand Riviera) พื้นที่จังหวัดระนอง” ณ โรงแรม ทินิติ แอท ระนอง จังหวัดระนอง ผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 42 คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง ที่มีต่อร่างแผนพัฒนา ได้ดังนี้

- 1) การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งระบบรางให้เชื่อมโยงมาถึงจังหวัดระนอง
- 2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน และการสนับสนุนการให้นักธุรกิจรุ่นใหม่ในพื้นที่
- 3) การสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองเก่าระนอง การร้อยเรียงเรื่องราวของพระมหากษัตริย์ในการเสด็จเข้ามาในพื้นที่เพื่อนำเสนอเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยว
- 4) การสร้างเครือข่ายนักธุรกิจรุ่นใหม่ และการสร้างเครือข่ายการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน
- 5) การยกระดับพื้นที่ป่าชายเลนที่เป็นทรัพยากรสำคัญของจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก มีการจัดอันดับให้เป็นมรดกโลก

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนอง ที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อร่างแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดระนองที่มีต่อ**ร่างแผนปฏิบัติการ** ดังนี้

- 1) ควรมีแผนการจัดการท่องเที่ยวป่าชายเลนที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด และมีแผนที่ชัดเจนในการยกระดับในการพัฒนา
- 2) ควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สะท้อนอัตลักษณ์เอกลักษณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและทางประวัติศาสตร์ “เมืองเก่าระนอง”

4.3.3 ผลการจัดประชุมการนำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564

จากการศึกษาและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง จากการที่จัดประชุมนำเสนอแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ในหัวข้อ “ก้าวต่อไป... Thailand Riviera” ณ โรงแรมดิเอมเมอรัลด์ กรุงเทพฯ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ โดยมีผู้แทนจากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เข้าร่วมสังเกตการณ์ในครั้งนี้ด้วย

ผลจากการประชุมการนำเสนอแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ.2560-2564 สามารถ

สรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่มีต่อ**แผนพัฒนา** ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่มีต่อ**ยุทธศาสตร์** ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เชื่อมโยง ผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษา โดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลจากการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นต่อแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) สามารถสรุปข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อ**แผนปฏิบัติการ** ดังนี้

- 1) เสนอให้มีการยกระดับด้านสิ่งขรให้เป็นด้านถาวร และเชื่อมต่อไปยังถนนวศรีและมะริด
- 2) ควรให้ความสำคัญกับการจัดระบบการคมนาคมทั้งภายในพื้นที่ และพื้นที่เชื่อมโยง
- 3) เสนอให้มีการทำแผนที่ท่องเที่ยวรายอำเภอ ที่นักท่องเที่ยวสามารถหาข้อมูลการท่องเที่ยวในแต่ละอำเภอได้สะดวก
- 4) ควรมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในพื้นที่ เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต
- 5) ถนนเพชรเกษมควรมีการพัฒนาปรับปรุงให้แล้วเสร็จอย่างเร่งด่วน

- 6) การทำถนนเส้นตะนาวศรีให้เป็นถนนแห่งธรรมชาติ และวัฒนธรรม
- 7) ทำถนนเลียบชายหาดตั้งแต่ อำเภอบางตะบูนถึงชะอำ ให้เป็นถนนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวแบบวิถีชุมชน
- 8) คำนึงถึงการดูแล รักษาฐานทรัพยากรในพื้นที่ เพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 9) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมาตรการการป้องกันการกัดเซาะของชายหาด
- 10) ควรมีการพิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการการป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง

บทที่ 5

การกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และผังแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่างๆ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนา นโยบาย แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลศักยภาพและสถานการณ์การท่องเที่ยว ในบทที่ 2 และบทที่ 3 รวมทั้งแบ่งพื้นที่การท่องเที่ยวในบทที่ 4 จึงนำมากำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และผังแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวต่อไป

5.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา มีการพัฒนา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส การพัฒนา และข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งสามารถแยกเป็นรายจังหวัดในการวิเคราะห์พื้นที่ที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ SWOT รายเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละบริเวณในหัวข้อต่อไป ทั้งนี้ SWOT Analysis แยกเป็นรายจังหวัด รายละเอียดดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 5-1 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S: Strengths) S1 เพชรบุรีเป็นศูนย์กลางเขตพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก S2 มีระบบสวัสดิการชุมชนที่เข้มแข็ง มีเครือข่ายทางสังคมที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านสังคมอย่างต่อเนื่อง S3 มีต้นทุนทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย S4 ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดในทุกระดับให้ความสำคัญ และกำหนดนโยบายการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีวินัย มีน้ำใจ และซื่อตรง S5 มีระบบบริการสาธารณสุขที่ทั่วถึงในทุกตำบล มีเครือข่ายสาธารณสุขปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ S6 มีแหล่งทรัพยากร/วัตถุดิบมีความอุดมสมบูรณ์ S7 จังหวัดเพชรบุรีมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรครบ S8 มีตลาดกลางการเกษตร จำนวน 2 ตลาด S9 มีโครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของจังหวัด S10 มีทุนทรัพยากรพื้นที่ที่พร้อมในการรองรับทางการค้า การลงทุนที่หลากหลาย S11 มีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษามีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มหาวิทยาลัยนานาชาติ ในพื้นที่	จุดอ่อน (W: Weaknesses) W1 การเตรียมบุคลากรรองรับการยกระดับการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่รองรับการบริการนานาชาติ W2 การเตรียมพร้อมเมืองท่องเที่ยวยังขาดการจัดการภูมิทัศน์ทางการท่องเที่ยว การจัดระเบียบ ความสะอาดในสถานที่ท่องเที่ยว W3 เกษตรกรไม่มีความเข้มแข็ง W4 การปรับเปลี่ยนทัศนคติของเกษตรกรให้ทำเกษตรสมัยใหม่ทำได้ยาก W5 พื้นที่การเกษตรลดลงเนื่องจากชุมชนเมืองที่เพิ่มขึ้นภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น W6 ผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมทางการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่บรรลุเป้าหมาย W7 การสร้างความตระหนักในด้านสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม W8 ขาดข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติของท้องถิ่นในการจัดการของเสียหรือการจัดการสิ่งแวดล้อม W9 ขาดการทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม W10 กลไกการสร้างงานอาชีพในระดับชุมชนยังไม่เข้มแข็ง W11 บริการรัฐในการรับมือ การสนับสนุนการค้า การลงทุนยังเป็นแบบตั้งรับ W12 แรงงานภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการยังไม่เพียงพอ

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O: Opportunities) O1 โครงการพัฒนาระบบคมนาคม ขนส่ง ภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การเดินทางเข้าถึงพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีสะดวกไม่ไกลจากกรุงเทพฯ O2 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว มีการแบ่งเขตพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวไทยแลนด์ริเวียร่า O3 มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่มีโรงแรมระดับประเทศ และเป็นโรงแรมระดับโลกที่เข้มแข็งในการบริการและบุคลากรมืออาชีพ O4 ระบบสารสนเทศมีความสะดวก รวดเร็ว ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล O5 นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริม สนับสนุนการเกษตรแปลงใหญ่ O6 การเปิดอาเซียนสร้างโอกาสให้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป O7 นโยบายจากภาครัฐและจังหวัดส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงนิเวศ O8 เป็นแหล่งพักผ่อนของนกอพยพ และเป็นแหล่งอาหารของปลาฉลาม O9 การคมนาคมมีความสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ O10 นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการศึกษา O11 สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการพัฒนาด้านสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาความเชื่อ O12 มีนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนในด้านสวัสดิการชุมชน O13 มีการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการรักษาความมั่นคง O14 การเข้าสู่อาเซียนเป็นช่องทางในการเผยแพร่อัตลักษณ์ของจังหวัดเป็นประตูสู่ภาคใต้	อุปสรรค (T: Threats) T1 นโยบายด้านการศึกษา เปลี่ยนแปลง ไม่ต่อเนื่อง T3 โรคอุบัติใหม่-อุบัติซ้ำอาจเกิดขึ้นมาใหม่จากแรงงานต่างด้าว T4 การคมนาคมจากเมืองหลัก (กทม.) ถึงจังหวัดเพชรบุรีในช่วงเทศกาลวันหยุดสุดสัปดาห์ เกิดปัญหาการจราจร T5 การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวพื้นที่ใกล้เคียงมีแนวโน้มสูงขึ้น (หัวหิน) T6 สถานการณ์ภัยพิบัติ อุทกภัยและภัยแล้ง สภาวะโลกร้อนสภาพเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ T7 กีดกันทางการค้าจากกลุ่มประเทศคู่ค้าการกีดกันทางการค้า T8 ต้นทุนปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มราคาเพิ่มสูงขึ้นการแข่งขันทางการเกษตร T9 นักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึก ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากร T10 นักลงทุนต่างชาติรายใหญ่เข้ามาลงทุนแข่งขันกับผู้ประกอบการในพื้นที่

การวิเคราะห์ SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี

จุดแข็ง (Strength)

- S1 เพชรบุรีเป็นศูนย์กลางเขตพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก และเป็นประตูสู่ภาคใต้จังหวัดเพชรบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย รองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าเขา โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม) มีโรงแรมที่พักที่สะดวกสบาย มีความทันสมัย และมีหลากหลายระดับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่มีความหลากหลายสามารถให้การรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกระดับ มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เข้มแข็งในพื้นที่ มีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการเป็นสมาคม/ชมรมด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัดและภูมิภาค เพื่อดำเนินการและประสานงานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่
- S2 มีระบบสวัสดิการชุมชนที่เข้มแข็ง มีเครือข่ายทางสังคมที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านสังคมอย่างต่อเนื่อง เช่น ชมรมผู้สูงอายุ สภาเด็กและเยาวชน เป็นต้น สังคมเมืองเพชรยังมาเกื้อกูลต่อกัน สภาพสังคมยังมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีและอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันฯ
- S3 มีต้นทุนทางวัฒนธรรมที่หลากหลายมีศาสนสถาน โบราณสถาน และแหล่งศิลปวัฒนธรรมประเพณีจำนวนมากโดยเฉพาะเขตเมือง ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาวิถีชีวิต วัฒนธรรมอาหารการกิน ที่โดดเด่นเป็นแหล่งสร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน
- S4 ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดในทุกระดับให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีวินัย มีน้ำใจและซื่อตรงมีเครือข่ายอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในทุกหมู่บ้าน (ตำรวจ) ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- S5 มีระบบบริการสาธารณสุขที่ทั่วถึงในทุกตำบล มีเครือข่ายสาธารณสุขปฏิบัติงานในระดับพื้นที่
- S6 มีแหล่งทรัพยากร/วัตถุที่มีความอุดมสมบูรณ์และรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก (อาหาร ของพื้นเมือง) และจังหวัดเพชรบุรีเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรครบทุกด้าน เช่น พืช สัตว์ ประมง และมีความสามารถในการนำสินค้าเกษตรไปแปรรูป (ความหลากหลายทางชีวภาพ)
- S7 จังหวัดเพชรบุรีมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรครบ มีเขื่อน อ่างเก็บน้ำและระบบชลประทาน แม่น้ำเพชรบุรีมีสภาพดินที่เหมาะสมในการทำเกษตร (Zoning) มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรและมีความหลากหลายทางชีวภาพ ได้แก่ ป่าไม้ ป่าชายเลน ภูเขา ชายทะเล น้ำพุร้อน แม่น้ำสภาพภูมิประเทศที่ตั้งที่มีความเหมาะสมแก่การอยู่อาศัย การท่องเที่ยวและการค้า
- S8 มีตลาดกลางการเกษตร จำนวน 2 ตลาด ซึ่งสามารถรองรับสินค้าเกษตรของจังหวัดได้

- S9 มีโครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของจังหวัดและจังหวัดเพชรบุรีมีโครงการพระราชดำริ โครงการตามพระราชประสงค์ที่เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ด้านการเกษตรมากที่สุดในประเทศ มีสหกรณ์การเกษตรที่เข้มแข็ง เช่น สหกรณ์เขาย้อย สหกรณ์บ้านลาด สหกรณ์ท่าช้าง สหกรณ์โคกมชะอำ
- S10 มีทุนทรัพยากรพื้นที่ที่พร้อมในการรองรับทางการค้า การลงทุนที่หลากหลายทั้งภาคอุตสาหกรรมและการเกษตรธุรกิจและเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตจากภาคเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม (700 โรง) เหมืองแร่ มีสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน เป็นแหล่งผลิตเกลือ ที่มากที่สุดมีสินค้าเด่น เช่น น้ำตาลโตนด ชมพูเพชร รายได้เฉลี่ยของประชากรเป็นลำดับ 3 ของภาคตะวันออก
- S11 มีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา มีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มหาวิทยาลัยนานาชาติในพื้นที่

จุดอ่อน (Weakness)

- W1 การเตรียมบุคลากรรองรับการยกระดับการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ ขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่รองรับการบริการนานาชาติ (ทักษะภาษา บุคลิกภาพ ทักษะการบริการ) และระบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยว อาทิ สถานที่จอดรถ การเปิด-ปิด ของแหล่งท่องเที่ยว (วัด) ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นระบบอย่างสมคุณค่าเมืองท่องเที่ยว
- W2 การเตรียมพร้อมเมืองท่องเที่ยวยังขาดการจัดการภูมิทัศน์ทางการท่องเที่ยว การจัดระเบียบ ความสะอาดในสถานที่ท่องเที่ยว การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ขาดแคลนป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวขาดการจัดระเบียบป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ส่งผลกระทบต่อทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวระบบโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวยังไม่ได้เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ การเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีรถโดยสารสาธารณะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เหล่านี้กลไกของรัฐเพื่อจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอ ขาดเอกภาพ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน
- W3 เกษตรกรไม่มีความเข้มแข็ง เช่น การรวมกลุ่มที่ไม่รวมกันอย่างแท้จริง ยังเห็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก ความสามารถตามการตลาด (ผลิตให้แต่ขายไม่เป็น) นวัตกรรมเกษตรยังไม่มีการพัฒนาที่ดีพอโดยเกษตรกรยึดวิธีการผลิตแบบเดิมไม่มีการพัฒนาทางการผลิต ทำให้ไม่มีความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตทำให้ไม่มีความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

- W4 การปรับเปลี่ยนทัศนคติของเกษตรกรให้ทำเกษตรสมัยใหม่ทำได้ยาก เช่น แปลงใหญ่ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ การลดต้นทุนโดยใช้สารชีวภาพแทนสารเคมี การทำ การเกษตรแบบผสมผสานและเกษตรทฤษฎีใหม่ และการประชาสัมพันธ์สินค้า เกษตรของจังหวัดหรือการสร้างเครือข่ายไม่แพร่หลาย
- W5 พื้นที่การเกษตรลดลงเนื่องจากชุมชนเมืองที่เพิ่มขึ้นภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นและ วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงสภาพดินมีความเสื่อมโทรมจากการใช้สารเคมีในการผลิต มีการ ประกอบธุรกิจที่ไม่เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมของจังหวัด
- W6 ผลสัมฤทธิ์ในภาครวมทางการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดความ ตื่นตัวในการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองของประชาชนยังก้าวไม่ทันการ เปลี่ยนแปลง มีปัญหาทางสังคมในกลุ่มเด็ก เยาวชน เพิ่มมากขึ้น มีการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้นจัดโซนนิ่งพื้นที่เสี่ยงยังไม่ ครอบคลุม การประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมและทั่วถึงในการสร้างความตระหนักใน เรื่องความเอื้ออาทรและความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันขาดการมีส่วนร่วมของ สังคม
- W7 การสร้างความตระหนักในด้านสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์ พัฒนา ทำนุ บำรุงพระพุทธศาสนาทำให้คุณค่าที่มียังไม่ถูกพัฒนาอย่างมีทิศทาง และการใช้ ประโยชน์ การอนุรักษ์ยังไม่เป็นระบบ
- W8 ขาดข้อมูลภัยพิบัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่นในการจัดการของเสียหรือการจัดการ สิ่งแวดล้อม ยังไม่มีการควบคุมการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทำให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่า หรือพื้นที่สาธารณะ
- W9 ขาดการทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ฐานข้อมูล เกี่ยวกับภัยพิบัติการบุกรุกพื้นที่ป่า ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติหรือการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่ เพียงพอ
- W10 กลไกการสร้างงานอาชีพในระดับชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ขาดการรวมกลุ่มในการ ประกอบอาชีพทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองด้านราคาผลผลิตและปัจจัยการผลิต ขาดความรู้ในด้านเทคโนโลยีทางการค้าขายผ่านระบบ Internet
- W11 บริการรัฐในการรับมือ การสนับสนุนการค้า การลงทุน ยังเป็นแบบตั้งรับระบบ ฐานข้อมูลในการสนับสนุนภาคธุรกิจยังไม่สมบูรณ์
- W12 แรงงานภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการยังไม่เพียงพอ มีศักยภาพต่ำ (ภาษา) ผลิต ภาพแรงงานยังต่ำทัศนคติในการทำงานของเยาวชน ้วยแรงงาน รักความ สะดวกสบายและไม่สู้งาน

โอกาส (Opportunity)

- 1 โครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดการเดินทางเข้าถึงพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีสะดวกไม่ไกลจาก กทม. (ระยะทาง รัศมีไม่เกิน 200 กม.) เส้นทางคมนาคมมีแนวโน้มที่จะขยายและปรับปรุง เช่น ถนนยกระดับพระราม 2 รถไฟรางคู่ เป็นโอกาสในการส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า การบริการของจังหวัด
- 2 นโยบายรัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว มีการแบ่งเขตพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวไทยแลนด์ริเวียร่า และแนวโน้มทางการท่องเที่ยวในปัจจุบันมุ่งเน้นการดูแลสุขภาพซึ่งในจังหวัดเพชรบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรองรับ เป็นโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนของครอบครัวในจังหวัด
- 3 มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่มีโรงแรมระดับประเทศและเป็นโรงแรมระดับโลกที่เข้มแข็งในการบริการและบุคลากรมีอาชีพ สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างกันในการพัฒนาระบบการจัดการท่องเที่ยว และบุคลากรการท่องเที่ยวของจังหวัด
- 4 ระบบสารสนเทศมีความสะดวก รวดเร็ว ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลอื่น ๆ มีความหลากหลาย ความทันสมัยของเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์จังหวัด
- 5 นโยบายรัฐบาลมีการส่งเสริม สนับสนุนการเกษตรแปลงใหญ่ในรูปแบบประชารัฐ และส่งเสริมให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดนำร่องในการดำเนินการเรื่องเศรษฐกิจฐานรากซึ่งเน้นด้านการเกษตรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสินค้าเกษตรนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก นโยบายเกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาภาคเกษตรสู่การเกษตรท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เป็นโอกาสในการสร้างคุณค่าเพิ่มจากการเกษตรของจังหวัด
- 6 การเปิดอาเซียนสร้างโอกาสให้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปของไทย การใช้ประโยชน์จากการเคลื่อนย้ายแรงงาน ผลผลิต ที่สะดวกขึ้นในการเจาะตลาดในอาเซียนของผลผลิต ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และต่อเนื่องจากภาคการเกษตรของจังหวัด
- 7 นโยบายจากภาครัฐและจังหวัดส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงนิเวศมีระบบสารสนเทศในการส่งผ่านข้อมูลเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ และการมีโครงการของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่ช่วยในเรื่องการแก้ไขปัญหาและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง เป็นโอกาสในการบูรณาการความร่วมมือในการจัดการปัญหาทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัด
- 8 เป็นแหล่งพักผ่อนของนกอพยพ และเป็นแหล่งอาหารของปลาฉลาม ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ที่สำคัญของประเทศสามารถสร้างการตลาดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับนานาชาติได้

- O9 การคมนาคมมีความสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เป็นทางผ่านไปสู่ภาคใต้ เช่น ทางรถยนต์ และรถไฟ รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาระบบรถไฟรางคู่ และความเร็วสูง ผ่านจังหวัดเพชรบุรีเป็นโอกาสในการพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของ จังหวัดในการเชื่อมโยงกับระบบการคมนาคมของประเทศ
- O10 นโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สื่อและเทคโนโลยีทันสมัยในการพัฒนาด้านการศึกษาเป็นโอกาสในการส่งเสริมการเรียนรู้ แก่เยาวชน ประชาชนให้ทั่วถึง กว้างขวางมากขึ้น
- O11 สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการพัฒนาด้านสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาความเชื่อและค่านิยมทางศาสนาเกี่ยวกับการทำบุญด้วยการช่วยเหลือเอื้ออาทรกันของสังคมไทย สามารถที่จะนำมา หล่อหลอมในการพัฒนาชุมชน ที่อยู่อาศัยร่วมกันได้อย่างสันติสุข
- O12 มีนโยบายรัฐบาลที่สนับสนุนในด้านสวัสดิการชุมชน อาสาสมัครในงานต่างๆ มีแหล่ง งบประมาณนอกระบบ เช่น กองทุนต่างๆ ที่สามารถนำมาเป็นฐานในการพัฒนา ความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองได้
- O13 มีการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการรักษาความมั่นคง
- O14 การเข้าสู่อาเซียนเป็นช่องทางในการเผยแพร่อัตลักษณ์ของจังหวัดเป็นประตูสู่ภาคใต้ และอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และเป็นแหล่งสักการะและการท่องเที่ยวทางศาสนาเชื่อมโยง กับจังหวัดใกล้เคียง

ภาวะคุกคาม (Threat)

- T1 นโยบายด้านการศึกษา เปลี่ยนแปลงไม่ต่อเนื่อง ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนา การศึกษาของจังหวัด
- T2 สภาพเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อการค้าปลีก และสื่อสังคมออนไลน์ทำให้ การปฏิสัมพันธ์ในสังคมลดน้อยลง ส่งผลให้ความเอื้ออาทรของคนในสังคมน้อยลง ส่งผลต่อสภาพครอบครัว พ่อแม่มีเวลาให้ลูกน้อยลง
- T3 โรคอุบัติใหม่-อุบัติซ้ำอาจเกิดขึ้นมาใหม่จากแรงงานต่างด้าว และเป็นเมืองทางผ่าน และรอยต่อชายแดนทำให้มีความเสี่ยงต่อความมั่นคงและปลอดภัยในเรื่องการค้า มนุษย์ แรงงานต่างด้าวยาเสพติด อาชญากรรมก่อให้เกิดปัญหาทางการสาธารณสุข เพิ่มมากขึ้น
- T4 การคมนาคมจากเมืองหลัก (กรุงเทพฯ.) ถึงจังหวัดเพชรบุรีในช่วงเทศกาล วันหยุด สุดสัปดาห์ เกิดปัญหาการจราจรติดขัด ส่งผลให้มีปัญหาทางด้านอุบัติเหตุ
- T5 การแข่งขันและแย่งชิงในตลาดการท่องเที่ยวพื้นที่ใกล้เคียงมีแนวโน้มสูงขึ้น (หัวหิน) สภาพเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวและใช้จ่ายน้อยลง ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวกลุ่มมีกำลังซื้อจากยุโรปลดลง
- T6 สถานการณ์ภัยพิบัติ อุทกภัยและภัยแล้ง สภาวะโลกร้อนสภาพเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ ส่งผลต่อการส่งออกและยอดการนำเข้าสินค้าเกษตรของจังหวัดจากประเทศคู่ค้า

-
- T7 กีดกันทางการค้าจากกลุ่มประเทศคู่ค้าการกีดกันทางการค้า เช่น IUU ที่กล่าวหาไทยใช้แรงงานต่างด้าวหรือเครื่องมือประมงทางทะเลผิดกฎหมาย
 - T8 ต้นทุนปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มราคาเพิ่มสูงขึ้นการแข่งขันทางการเกษตรมีการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีมากขึ้น
 - T9 นักท่องเที่ยวขาดจิตสำนึก ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว การขยายตัวของจำนวนแรงงานต่างชาติ ส่งผลกระทบต่อความสวยงาม ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ
 - T10 นักลงทุนต่างชาติรายใหญ่เข้ามาลงทุนแข่งขันกับผู้ประกอบการในพื้นที่มีคู่แข่งเพิ่มขึ้นจากการเปิดตลาด AEC ทำให้กระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยของจังหวัดที่ยังไม่เข้มแข็ง

ตารางที่ 5-2 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดเพชรบุรี

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
โอกาส (O: Opportunities)	SO Strategies ยกระดับการท่องเที่ยวสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (S1, O2, O7, O8, O11, O14) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ (S2, O3, O4, O12) เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างครบวงจร (S3, S9) พัฒนาการคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด (S4, O1, O9) ยกระดับการค้าการลงทุนของจังหวัดรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว (S10, O10, O13) เพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา (S6, O5, O6)	WO Strategies พัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวของบุคลากร ชุมชน (W1, W10) ปรับระบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด (W10, W11, O5, O6, O11) จัดระเบียบเมือง ปรับภูมิทัศน์เมือง แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด (W2, W11, O2, O11) เพิ่มคุณค่าของผลผลิตทางการเกษตรและขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร (W3, W4, O2, O10) การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน (W6, O4) พัฒนาความพร้อมของเมืองรองรับสังคมดิจิทัลที่มีความทันสมัย (W4, W10, W11, O2, O5, O7, O12) เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน สร้างงานอาชีพแก่ประชาชน (W5, O12) การพัฒนาการจัดการปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม (W2, W9, O7) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการของรัฐ (W11, O2)
อุปสรรค (T: Threats)	ST Strategies พัฒนากระบวนการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า (S1, T6) เสริมสร้างหลักประกันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งด้วยกลไกทางศาสนา วัฒนธรรมและวิถีชุมชน (S2, S3) ส่งเสริมการผลิตอาหารให้มีความอุดมสมบูรณ์ (S6) ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อการพึ่งตนเองและความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืน (S6, S7, S8) พัฒนาตัวสินค้าเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันด้านการตลาด (S9, S10, T8, T7)	WT Strategies การส่งเสริมการพัฒนาการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา (W1, T1) มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่จังหวัดที่หลากหลาย (W2, T4) การส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกรักและหวงแหนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ (W2, W8, T9) การส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล (W10, T8, T7) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ บริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ (W1, W2, T3, T6)

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
	6. ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเรียนรู้จาก หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 7. การบูรณาการความร่วมมือของภาคีทุกภาคส่วนเพื่อการจัดการปัญหาที่ คุกคามต่อปัญหาสุขภาพของชุมชน 8. ส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชนสวัสดิการสังคม เพื่อร่วม สร้างสังคมเมืองเพชรบุรี น่าอยู่ สุขภาพดี	

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWS Matrix) จังหวัดเพชรบุรี

SO ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส หาประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

1. ยกระดับการท่องเที่ยวสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยววิเวศน์ป่าเขา และการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัดกลุ่มจังหวัด และนานาชาติ (S1, O2, O7, O8, O11, O14)
2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยวรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับพรีเมียม และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มทั้งครอบครัว ผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพ (S2, O3, O4, O12)
3. เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างครบวงจร (S3, S9)
4. พัฒนาการคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดเชื่อมโยงการเติบโตของการคมนาคมและโลจิสติกส์ตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ (S4, O1, O9)
5. ยกระดับการค้าการลงทุนของจังหวัดรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว การเปิดประชาคมอาเซียนและการขยายตัวของเมืองหลวงและปริมณฑล (S10, O10, O13)
6. เพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา เชื่อมโยงโอกาสทางการตลาดจากการท่องเที่ยว การค้าขายกับกลุ่มจังหวัด การเชื่อมโยงกับการเปิดประชาคมอาเซียน (S6, O5, O6)

WO ใช้โอกาสแก้ไขจุดอ่อน (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)

1. พัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวของบุคลากร ชุมชนเพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวในระดับคุณภาพและนานาชาติ (W1, W10)
2. ปรับระบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วยกลไกของเทคโนโลยี และระบบการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร (W10, W11, O5, O6, O11)
3. จัดระเบียบเมือง ปรับภูมิทัศน์เมือง แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดให้มีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย รองรับบริการเป็นเมืองบริการ เมืองท่องเที่ยวที่สวยงาม ใกล้เมืองหลวง (W2, W11, O2, O11)
4. เพิ่มคุณค่าของผลผลิตทางการเกษตรและขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรด้วยกระบวนการรวมกลุ่มและการเรียนรู้การจัดการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และนโยบายการสร้างสรรค่นวัตกรรมของรัฐบาล (W3, W4, O2, O10)

5. การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนพร้อมสร้างทัศนคติใหม่ในการมีทักษะชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองทางความรู้ และการใช้ชีวิตด้วยการประสานผ่านนโยบายการปฏิรูปประเทศ การจัดระเบียบสังคม และการพัฒนาการศึกษา (W6, O4)
6. พัฒนาความพร้อมของเมืองรองรับสังคมดิจิทัลที่มีความทันสมัยของโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เพื่อการสร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับชุมชน การท่องเที่ยวการเกษตรและการบริการของจังหวัด (W4, W10, W11, O2, O5, O7, O12)
7. เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน สร้างอาชีพแก่ประชาชน ที่เชื่อมโยงกับการเติบโตของการท่องเที่ยวและการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัด (W5, O12)
8. การพัฒนาการจัดการปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือปัญหาภัยแล้งและภัยทางธรรมชาติ (W2, W9, O7)
9. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการของรัฐรองรับการเติบโตของจังหวัดและการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (W11, O2)

ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)

1. พัฒนากระบวนการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน จากการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นหลักสำคัญ ตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำมุ่งเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (S1, T6)
2. เสริมสร้างหลักประกันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งด้วยกลไกทางศาสนาวัฒนธรรมและวิถีชุมชนพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางภายนอกและการคุกคามจากภายนอก (S2, S3)
3. ส่งเสริมการผลิตอาหารให้มีความอุดมสมบูรณ์พร้อมรองรับนักท่องเที่ยวให้สามารถสร้างตลาดการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการของพื้นที่ให้เข้มแข็งพร้อมสู่เมืองท่องเที่ยวที่มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ระดับคุณภาพ (S6)
4. ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อการพึ่งตนเองและความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืน (S9, S10, T8, T7)
5. พัฒนาตัวสินค้าเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันด้านการตลาดผ่านการเรียนรู้ผ่านโครงการพระราชดำริเพื่อเพิ่มภูมิต้านทานปัจจัยการผลิตและการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการเกษตร (S9)
6. ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเรียนรู้จากหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อการรับมือกับวิกฤตทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อจังหวัด (S9, S10, T8, T7)

7. การบูรณาการความร่วมมือของภาคีทุกภาคส่วนเพื่อจัดการปัญหาที่คุกคามต่อปัญหาสุขภาพของชุมชนผ่านเครือข่ายในระดับหมู่บ้าน ชุมชนและการประสานงานอย่างใกล้ชิด ของการประสานแบบเชิงรุก ตามนโยบายการขับเคลื่อนของจังหวัดในทุกระดับ (S4)
8. ส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชนสวัสดิการสังคม เพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรี นำอยู่ สุขภาวะดี (S6)

ทิศทางเชิงรับ (WT)

1. การส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ (W1, T1)
2. มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่จังหวัดที่หลากหลาย เช่น การพัฒนาถนนสายรองมีคู่ขนานกับถนนสายหลัก ในการเข้าถึงจังหวัด การพัฒนาสนามบินพาณิชย์ให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยว (W2, T4)
3. การส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกรักและหวงแหนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดมาตรฐานการใช้และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ (W2, W8, T9)
4. การส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากลเพื่อรองรับการท่องเที่ยว และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว (W10, T8, T7)
5. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ บริหารการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ ลดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (W1, W2, T3, T6)

5.5.2 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 5-3 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S: Strengths) S1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายและเป็นที่รู้จักระดับโลก S2 เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรดและมะพร้าวระดับโลก S3 เป็นแหล่งแปรรูปสินค้าประมง และปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ S4 มีจุดผ่อนปรนพิเศษที่สามารถยกระดับให้เป็นด่านถาวร S5 ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดเป็นจุดเชื่อมโยงที่สามารถเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ S6 มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย S7 มีความมั่นคงทางชายแดน และชายฝั่งทะเล	จุดอ่อน (W: Weaknesses) W1 มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว W2 สนามบินพาณิชย์ยังไม่ได้มาตรฐาน W3 แหล่งน้ำยังไม่เพียงพอ W4 ผู้ให้บริการขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ W5 ขาดการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเกษตร W6 ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะ และมีการบุกรุกพื้นที่ป่า W7 ปริมาณขยะสะสมและขาดการจัดการที่เหมาะสม W8 ขาดศูนย์การเรียนรู้และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O: Opportunities) O1 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก ไทยแลนด์ ริเวียร่า และนโยบายไมซ์ (MICE) O2 การสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัด และกำหนดเขตพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน O3 นโยบายของ ททท. ในการสนับสนุนการท่องเที่ยววิถีไทย O4 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมรถไฟความเร็วสูง O5 นโยบายรัฐบาลกำหนดให้ด้านสิงขรเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษและเตรียมพร้อมยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร O6 การสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง O7 การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) O8 รัฐมีนโยบาย Zoning พื้นที่การเกษตร	อุปสรรค (T: Threats) T1 เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ T2 การเปิดเศรษฐกิจการค้าเสรี T4 ผลกระทบเศรษฐกิจแบบบริโภคนิยม รวมทั้งการรับข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ T5 ไม่มีกฎหมายการบังคับใช้เรื่องพื้นที่ Zoning

การวิเคราะห์ SWOT Analysis จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง (Strength)

- S1 มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ธรรมชาติ เชิงสุขภาพ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปกรรม กีฬา และนันทนาการ ที่หลากหลายและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก
- S2 เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรดและมะพร้าวที่สำคัญของประเทศและระดับโลก
- S3 เป็นแหล่งเพื่อการแปรรูปสินค้าด้านประมงและปศุสัตว์ที่สำคัญของประเทศ
- S4 มีจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิ่งขจรที่มีศักยภาพและมีความพร้อมในการพัฒนาเป็นจุดผ่านแดนถาวร
- S5 ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดมีศักยภาพในการพัฒนาที่สามารถเชื่อมต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและประเทศต่างๆ ภูมิภาค
- S6 มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย และเป็นแหล่งรวมความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพที่มีความสำคัญของประเทศ
- S7 มีความมั่นคงทางชายแดนและชายฝั่งทะเล ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

จุดอ่อน (Weakness)

- W1 มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว ขาดถนนสายรองที่เป็นคู่ขนานสำหรับแก้ปัญหาจราจรในช่วงเทศกาล มีภัยพิบัติหรือการชุมนุมบนถนนสายหลัก
- W2 สนามบินพาณิชย์ยังไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัยในการรองรับสายการบินระหว่างประเทศ
- W3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ
- W4 ผู้ให้บริการภาคการท่องเที่ยวและบริการขาดทักษะด้านภาษาต่างประเทศ
- W5 การส่งเสริมวัฒนธรรมของสับปะรดและมะพร้าว ยังเข้าถึงเกษตรกรไม่ครอบคลุม
- W6 ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะและมีการบุกรุกพื้นที่ป่า
- W7 ปริมาณขยะสะสมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแหล่งกำจัดขยะไม่ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการ
- W8 ขาดศูนย์การเรียนรู้และสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทางด้านการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรม

โอกาส (Opportunity)

- O1 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกหรือไทยแลนด์ริเวียร่า การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับชายทะเลตะวันตก และนโยบายไมซ์ (MICE)
- O2 ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดและกำหนดเขตพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองหัวหิน ชะอำและพื้นที่เชื่อมโยง
- O3 นโยบายของ ททท. ในการสนับสนุนการท่องเที่ยววิถีไทย ท่องเที่ยวเชิงเกษตร รวมทั้งนักท่องเที่ยวมีความสนใจเรื่องสุขภาพ และการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้น

- O4 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมเส้นทางรถไฟทางคู่ และรถไฟความเร็วสูง
- O5 นโยบายรัฐบาลกำหนดให้ด่านสิงขรเป็นจุดผ่อนปรนพิเศษและเตรียมพร้อมยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านเศรษฐกิจต่อจังหวัด
- O6 การสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน และการศึกษา
- O7 การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ส่งผลดีต่อการขยายการค้าการลงทุน และความร่วมมือในด้านต่างๆ
- O8 รัฐมีนโยบาย Zoning พื้นที่การเกษตร ทำให้เกิดความชัดเจนต่อการวางแผนและการดำเนินการในภาคเกษตรมากขึ้น

ภาวะคุกคาม (Threat)

- T1 เศรษฐกิจโลกตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ
- T2 การเปิดเศรษฐกิจการค้าเสรี จะส่งผลให้กระทบต่อการเคลื่อนย้ายประชากร อาชญากรรมข้ามชาติ การแข่งขัน การเพาะปลูกพืชบางชนิด การนำเข้าพืชและสัตว์บางชนิด รวมทั้งการเกิดโรคระบาด
- T3 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้เกิดภัยธรรมชาติที่ควบคุมไม่ได้
- T4 ผลกระทบเศรษฐกิจแบบบริโภคนิยม รวมทั้งการรับข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน
- T5 ไม่มีกฎหมายการบังคับใช้เรื่องพื้นที่ Zoning

ตารางที่ 5-4 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
โอกาส (O: Opportunities)	SO Strategies จัดตั้งศูนย์การให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวของจังหวัด (S7, O1) ยกระดับคุณภาพมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว (S1, S6, O1, O6) ส่งเสริมและพัฒนาการเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบกและทางอากาศ ให้มีความทันสมัย รองรับนักท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกสบาย (S5, O3) ยกระดับการค้าการลงทุนของจังหวัด (S4, S5, O4, O5) การเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรรวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปสินค้าประมง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (S2, S3, S7, O2, O7)	WO Strategies การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (W1, O1, O4) รัฐบาลควรมีนโยบายรองรับการพัฒนารองรับสาธารณูปโภคพื้นฐาน (W1, O4) การขยายสนามบินให้ได้มาตรฐาน (W2, O7, O1, O2) รัฐควรมีนโยบายการบริหารจัดการแหล่งน้ำ (W3, O8) การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของบุคลากร (W4, O5, O6) การส่งเสริมเกษตรกรให้ปรับรูปแบบการทำธุรกิจ (W5, O3) การส่งเสริมการอนุรักษ์ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ (W6, O1, O2) พัฒนาศูนย์การเรียนรู้และสถาบันการศึกษา (W8, O6, O7)
อุปสรรค (T: Threats)	ST Strategies พัฒนากระบวนการจัดการ และ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ (S1, T3) ส่งเสริมการผลิตอาหาร (S2, S3, S6, T1, T4) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า (S7, T2) การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนสู่การเป็นชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้ (S1, S6, T1) ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน (S4, S5, T1) รัฐควรถูกกำหนด Zoning (S6, T5)	WT Strategies มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่จังหวัดที่หลากหลาย (W1, W2, T5) การบริหารจัดการน้ำ (W3, T3) การส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล (W5, T1, T2) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ (W6, W7, T3) การส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ (W4, W8, T4)

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWS Matrix) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

SO ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส หาประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

1. จัดตั้งศูนย์การให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ (S7, O1)
2. ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว เสริมสร้างความเข้มแข็งของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ๆ และการส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวทางธรรมชาติภายในจังหวัด เพื่อเพิ่มจำนวนการค้างคืนของนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิม และนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ (S1, S6, O1, O6)
3. ส่งเสริมและพัฒนาการเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบกและทางอากาศให้มีความทันสมัยรองรับนักท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกรบาย (S5, O3)
4. ยกกระดับการค้าการลงทุนของจังหวัดเพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว (S4, S5, O4, O5)
5. การเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรรวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปสินค้าประมง เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (S2, S3, S7, O2, O7)

WO ใช้โอกาสแก้ไขจุดอ่อน (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่มีมาตรฐานเชื่อมโยงการเดินทางครอบคลุมทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ (W1, O1, O4)
2. รัฐบาลควรมีนโยบายรองรับการพัฒนาและรองรับสาธารณูปโภคพื้นฐาน (W1, O4)
3. การขยายสนามบินให้ได้มาตรฐานสามารถรองรับเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้น เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ (W2, O7, O1, O2)
4. รัฐบาลควรมีนโยบายการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมเพื่อการท่องเที่ยว อย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในจังหวัด (W3, O8)
5. การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของบุคลากรผู้ให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ (W4, O5, O6)
6. การส่งเสริมเกษตรให้ปรับรูปแบบการทำธุรกิจเกษตรเป็นธุรกิจการเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว (W5, O3)
7. การส่งเสริมการอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการใช้กลไกการบูรณาการร่วม การรองรับการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก (W6, O1, O2)
8. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้และสถาบันการศึกษา ระบบการศึกษาให้ได้มาตรฐานในระดับอุดมศึกษาทางการวิจัยและพัฒนา (W8, O6, O7)

ST ใช้จุดแข็งเลี้ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)

1. พัฒนาระบบการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่าและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (S1, T3)
2. ส่งเสริมการผลิตอาหารให้มีความอุดมสมบูรณ์พร้อมรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถสร้างตลาดทางการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการในพื้นที่ให้เข้มแข็งพร้อมสู่เมืองท่องเที่ยวที่มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ระดับคุณภาพ (S2, S3, S6, T1, T4)
3. ส่งเสริมการแปรรูป สินค้าด้านประมงและสัตว์ รวมถึงการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าทางการเกษตร การพัฒนาตัวสินค้าเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันเพื่อสู่ระดับประเทศ (S7, T2)
4. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนสู่การเป็นชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นชุมชนเมืองในระดับนานาชาติ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ (S1, S6, T1)
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน (S4, S5, T1)
6. รัฐควรถูกกำหนด Zoning เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (S6, T5)

WT ลดจุดอ่อน เลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงรับ)

1. มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่จังหวัดที่หลากหลาย เช่น การพัฒนาถนนสายรองที่คู่ขนานกับถนนสายหลัก ในการเข้าถึงจังหวัด การพัฒนาสนามบินพาณิชย์ให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยว (W1, W2, T5)
2. การบริหารจัดการน้ำ การวางแผนเพื่อการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมทางการท่องเที่ยว ภาคเกษตร และภาคครัวเรือน (W3, T3)
3. การส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว (W5, T1, T2)
4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ บริหารการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ ลดความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว (W6, W7, T3)
5. การส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศเพื่อให้บริการภาคการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (W4, W8, T4)

5.1.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 5-5 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดชุมพร

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S: Strengths) S1 มีความมั่นคงด้านอาหาร (อาหารทะเล ผลไม้) S2 มีความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม S3 มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย S4 มีแหล่งรวบรวมสินค้าเกษตร S5 มีภูมิปัญญา ทักษะ หลากหลายทั้งด้านการเกษตรและประวัติศาสตร์ S6 เป็น Gateway เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างอันดามันและอ่าวไทย	จุดอ่อน (W: Weaknesses) W1 ขาดการเข้าถึงงานวิจัย/นวัตกรรม และการนำมาใช้ประโยชน์ W2 ขาดการบริหารจัดการน้ำ W3 ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว W4 ขาดการถ่ายทอดทักษะภูมิปัญญา W5 ขาดการบริหารจัดการบูรณาการ ระหว่างด้านท่องเที่ยวและด้านเกษตรที่มีประสิทธิภาพ
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O: Opportunities) O1 วิกฤตการณ์อาหารของโลก O2 รัฐบาลส่งเสริมให้จังหวัดชุมพร เป็นเมืองต้องห้ามพลาต O3 การพัฒนารถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วปานกลาง O4 ความต้องการของผู้บริโภคในทิศทางอาหารปลอดภัยและมีคุณภาพ O5 โอกาสในการผลิตสินค้าปลอดภัยของจังหวัดชุมพร รวมถึงสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์สมุนไพร O6 นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของรัฐบาล โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของรัฐบาล O7 แนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก	อุปสรรค (T: Threats) T1 ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดจาก Climate Change ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร T2 สภาวะชะลอตัวทางเศรษฐกิจโลก สภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย T3 การพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่เชื่อมโยงการเดินทาง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ

SWOT Analysis จังหวัดชุมพร

จุดแข็ง (Strength)

- S1 มีความมั่นคงด้านอาหาร (อาหารทะเล ผลไม้) จังหวัดชุมพรเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลมากเป็นอันดับ 5 ของภาคใต้ และเป็นแหล่งผลิตผลไม้หลากหลายชนิด ผลไม้ที่สำคัญได้ เช่น ทูเรียน มังคุด โดยเฉพาะทูเรียน ผลิตมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ
- S2 มีความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดชุมพรมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านป่าไม้ แร่ธาตุ และทรัพยากรดินที่เหมาะสมกับการเกษตร สำหรับด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีปัญหาด้านอากาศและเสียง ส่วนปัญหาน้ำเสีย เกิดขึ้นบางพื้นที่ แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ ยังอยู่ในระดับที่ควบคุมและแก้ปัญหาได้
- S3 มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม จังหวัดชุมพรมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ซึ่งมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ส่วนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่นๆ ได้แก่ ถ้ำ น้ำตก เป็นต้น ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชุมพร แหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ เช่น หมู่บ้านประมง หมู่บ้านไทยทรงดำ เป็นต้น
- S4 มีแหล่งรวบรวมสินค้าเกษตร จังหวัดชุมพร มีแหล่งรวบรวมสินค้าเกษตร ที่อำเภอหลังสวน และเป็นศูนย์กลางการตลาดผลไม้ของภาคใต้ ซึ่งจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลไม้มาระหว่างกัน
- S5 มีภูมิปัญญา ทักษะ หลากหลายทั้งด้านการเกษตรและประวัติศาสตร์ จังหวัดชุมพรมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความหลากหลายกระจายอยู่ทุกอำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม สมุนไพร และด้านศิลปวัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น
- S6 เป็น Gateway เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างอันดามันและอ่าวไทย จังหวัดชุมพรเป็นประตูสู่ภาคใต้ และเป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย นักท่องเที่ยวที่สัญจรไปยังภาคใต้ทางรถยนต์ต้องผ่านจังหวัดชุมพรทั้งหมด จึงเป็นจุดแข็งที่จะเสริมสร้างสิ่งที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดให้ผู้สัญจรแวะเยี่ยมเยือนจังหวัดชุมพร

จุดอ่อน (Weakness)

- W1 ขาดการเข้าถึงงานวิจัย/นวัตกรรม และการนำมาใช้ประโยชน์ มีงานวิจัยต่างๆ ที่นักวิชาการ นักศึกษา ได้ทำการศึกษาวิจัยไว้ รวมทั้งนวัตกรรมของสถานศึกษาต่างๆ แต่เกษตรกรและหน่วยงานของรัฐภายในจังหวัด ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพมากขึ้นเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- W2 ขาดการบริหารจัดการน้ำ จังหวัดชุมพรมีแม่น้ำหลายสาย แต่ขาดการบริหารจัดการน้ำที่ดี จึงทำให้มีน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตรกรรมและน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคใน

- ฤดูแล้ง หากมีการบริหารจัดการน้ำที่ดี จะไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน (บางพื้นที่) และปริมาณน้ำไม่เพียงพอในฤดูแล้ง
- W3 ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรยังมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ การประชาสัมพันธ์มีเพียงการจัดงานประจำปี และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ภายในจังหวัด แต่ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์ก็ยังไม่ทั่วถึงทั้งจังหวัด
- W4 ขาดการถ่ายทอดทักษะภูมิปัญญา ภูมิปัญญาท้องถิ่นในจังหวัดมีหลากหลาย แต่ยังไม่มีการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่น ทำให้องค์ความรู้ค่อยๆ หดหายไป
- W5 ขาดการบริหารจัดการบูรณาการ ระหว่างด้านท่องเที่ยวและด้านเกษตรที่มีประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและการเกษตรในจังหวัดชุมพร เป็นไปในลักษณะต่างฝ่ายต่างทำ ไม่มีศูนย์กลางในการบริหารจัดการ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง มุ่งเน้นการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง กรม การบูรณาการร่วมกันในส่วนของกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity)

- O1 วิกฤตการณ์อาหารของโลก จากภาวะวิกฤตการณ์อาหารของโลกส่งผลให้ประเทศต่างๆ ขาดแคลนอาหารจึงเป็นโอกาสของจังหวัดชุมพรที่เป็นแหล่งผลิตอาหารเพื่อส่งออก
- O2 รัฐบาลส่งเสริมให้จังหวัดชุมพร เป็นเมืองต้องห้ามพลาดของการท่องเที่ยว รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้จังหวัดชุมพร เป็น 1 ใน 12 เมืองหลักของประเทศที่ต้องห้ามพลาดด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชุมชน
- O3 การพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่และรถไฟความเร็วปานกลาง รัฐบาลกำหนดแผนสร้างรถไฟทางคู่จากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่จังหวัดชุมพรแล้วเสร็จในปี 2562
- O4 ความต้องการของผู้บริโภคในทิศทางอาหารปลอดภัยและมีคุณภาพ แนวโน้มของโลกมีทิศทางการบริโภคอาหารปลอดภัยและมุ่งเน้นเรื่องสุขภาพเป็นสำคัญ
- O5 เป็นโอกาสในการผลิตสินค้าปลอดภัยของจังหวัดชุมพร รวมถึงสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์สมุนไพร
- O6 นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของรัฐบาล โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของรัฐบาล เช่น การสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กต่างๆ ส่งผลให้มีแหล่งน้ำสนับสนุนการเกษตรในพื้นที่ ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรในพื้นที่
- O7 แนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก ภาพการณ์เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกสร้างโอกาสให้จังหวัดชุมพรพัฒนาสินค้าสุขภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เช่น สมุนไพร สปา การท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสุขภาพ เป็นต้น

- O8 ความต้องการบริโภคผลไม้ไทยเพิ่มขึ้นของประชาคมโลก ในการผลิตผลไม้ถือได้ว่าไทยเป็นประเทศที่มีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการผลิตผลไม้เมืองร้อนหลากหลายชนิดตั้งแต่ภาคเหนือจนถึงภาคใต้ ส่วนฤดูกาลผลไม้ก็ยังแตกต่างกันไปในแต่ละภาค ส่งผลให้ไทยมีผลไม้ส่งออกสู่ตลาดตลอดทั้งปี
- O9 นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กำหนดให้จังหวัดระนองและชุมพร เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเสริมภาคใต้ของกลุ่มอาเซียนสมุทรหรือ Green Between Seas

ภาวะคุกคาม (Threat)

- T1 ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดจาก Climate Change ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร ทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรป่าไม้ ภาวะภัยธรรมชาติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชุมพร ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบจากภัยแล้งหรือฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่จังหวัด เช่น กรณีฝนตกหนักในช่วงเวลาทุเรียนออกดอก ส่งผลให้ดอกทุเรียนร่วง ทำให้ผลผลิตทุเรียนลดลง เป็นต้น ในส่วนของทรัพยากรทางทะเล พบว่ามีปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาวในเขตปะการังน้ำตื้นชายฝั่งและในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและสัตว์น้ำ
- T2 สภาวะชะลอตัวทางเศรษฐกิจโลก สภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ทำให้ผู้บริโภคใช้จ่ายลดลง ส่งผลให้เกิดความผันผวนของราคาปัจจัยการผลิตและราคาสินค้ารวมถึงราคาพืชผลทางการเกษตรลดลง เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เป็นต้น
- T3 การพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศและทางน้ำ

ตารางที่ 5-6 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดชุมพร

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
โอกาส (O: Opportunities)	SO Strategies 1. รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (S2, S3, O2) 2. รัฐบาลควรส่งเสริมให้จังหวัดมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (S5, O7) 3. ยกระดับผลิตภัณฑ์ สินค้าทางการเกษตร (S1, S4, O1, O4, O5, O8) 4. รัฐบาลควรยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (S3, O2, O9) 5. รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมผู้ประกอบการให้ทำธุรกิจกับชุมชน (S5, O6) 6. รัฐบาลควรพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (S6, O3)	WO Strategies 1. รัฐบาลควรศึกษาความต้องการของชุมชน (W1, O4, O6, O7, O9) 2. รัฐบาลควรศึกษาความต้องการการใช้น้ำ (W2, O5, O8) 3. การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว (W3, W5, O2, O3, O4, O5, O8) 4. การยกระดับความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับ (W4, O8) 5. การยกระดับการผลิตอาหารให้ได้มาตรฐานสินค้าปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ (O1, W5)
อุปสรรค (T: Threats)	ST Strategies 1. การพัฒนากระบวนการ การจัดการการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า (S2, S3, S5, T1) 2. การส่งเสริมการผลิตอาหารที่ได้มาตรฐานพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว (S1, S4, T2) 3. การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ของจังหวัด (T3, S6)	WT Strategies 1. การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อวางแผน การผลิตสินค้าการเกษตร (W1, W2, T1) 2. การวางแผนเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ให้มีศักยภาพที่รองรับนักท่องเที่ยว (W3, W4, T3) 3. การสนับสนุน ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ครบวงจร (W5, T2)

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWS Matrix) ของจังหวัดชุมพร

SO ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส หาประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

1. รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะเชิงนิเวศและวิถีชุมชน (S2, S3, O2)
2. รัฐบาลควรส่งเสริมให้จังหวัดมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รวมไปถึงผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่มีศักยภาพสูง (S5, O7)
3. ยกระดับผลิตภัณฑ์ สินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ ด้านผลไม้ ทางด้านอาหารของจังหวัดไประดับนานาชาติ (S1, S4, O1, O4, O5, O8)
4. รัฐบาลควรยกระดับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติ (S3, O2, O9)
5. รัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมผู้ประกอบการให้ทำธุรกิจกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างยั่งยืน (S5, O6)
6. รัฐบาลควรพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสองฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของจังหวัด (S6, O3)

WO ใช้โอกาสแก้ไขจุดอ่อน (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)

1. รัฐบาลควรศึกษาความต้องการของชุมชน เพื่อพัฒนาโจทย์วิจัยบนความต้องการของผู้ประกอบการเพื่อให้ได้ผลวิจัยที่สามารถใช้ประโยชน์พัฒนาและแก้ปัญหาได้จริง (W1, O4, O6, O7, O9)
2. รัฐบาลควรศึกษาความต้องการการใช้น้ำและการคาดการณ์เพื่อการบริหารจัดการที่ดีให้เพียงพอต่อการเกษตรและอุปโภค บริโภค (W2, O5, O8)
3. การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว โดยวางกลยุทธ์ให้เห็นถึงความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ความอุดมสมบูรณ์ของอาหารปลอดภัยและอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารและผลไม้เมืองร้อนที่มีความหลากหลาย (W3, W5, O2, O3, O4, O5, O8)
4. การยกระดับความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับ และมีการถ่ายทอดความรู้ให้กับเยาวชน (W4, O8)
5. การยกระดับการผลิตอาหารให้ได้มาตรฐานสินค้าปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคขยายโอกาสรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด (O1, W5)

ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)

1. การพัฒนากระบวนการ การจัดการการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า อย่างยั่งยืน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ (S2, S3, S5, T1)
2. การส่งเสริมการผลิตอาหารที่ได้มาตรฐานพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว ให้สามารถแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มสูงขึ้น (S1, S4, T2)
3. การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ของจังหวัดที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศและทางน้ำ เชื่อมโยงระหว่างอันดามันและอ่าวไทย (T3, S6)

WT ลดจุดอ่อน เลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงรับ)

1. การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อวางแผน การผลิตสินค้าการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในภาคการท่องเที่ยวและภาคประชาชน (W1, W2, T1)
2. การวางแผนเพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีศักยภาพที่รองรับนักท่องเที่ยว (W3, W4, T3)
3. การสนับสนุน ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ครบวงจรเพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการให้เป็น Smart Farmers สนับสนุนเกษตรกรให้มีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว (W5, T2)

5.1.4 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาจังหวัดระนอง

ตารางที่ 5-7 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดระนอง

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S: Strengths) S1 ท่าเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย S2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย S3 มีน้ำแร่ที่ได้รับการทดสอบแล้วว่ามีสุขภาพดีมีปริมาณมาก S4 มีความมั่นคงทางชายแดน S5 ประเพณีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกิจ S6 สนามบินอยู่ในตัวจังหวัด	จุดอ่อน (W: Weaknesses) W1 โครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่ตัวจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ดี W2 การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่แพร่หลาย W3 การเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังมีน้อย W4 ขาดศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One - Stop Service
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O: Opportunities) O1 นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย O2 นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูประบบราชการ O3 จังหวัดระนองกำหนดให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด	อุปสรรค (T: Threats) T1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นในการก่อสร้างวัตถุโดยขาดการบำรุงดูแลควบคุมรับผิดชอบ ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว T2 วัตถุดิบที่จะใช้ในธุรกิจสปา ยังขาดแคลน

การวิเคราะห์ SWOT Analysis จังหวัดระนอง

จุดแข็ง (Strength)

- S1 ท่าเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย
- S2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งทางบกและทางทะเลที่ยังคงสภาพสะอาดสงบ และสวยงาม เช่น ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ชายหาด น้ำตก เกาะต่างๆ และทรัพยากรแร่สินชิว มีพื้นที่ป่าจำนวนมาก บนทิวเขาสลักช่องที่เขียวชะอุ่ม รมรื่นและอากาศดีตลอดปี
- S3 น้ำแร่ที่ได้รับการทดสอบแล้วว่า มีสุขภาพดีมีปริมาณมาก และกระจายตัวอยู่หลายแห่งมีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อสุขภาพและเพื่อการท่องเที่ยว
- S4 ความมั่นคงทางชายแดน ติดกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำเป็นระยะยาว ซึ่งเริ่มพัฒนาและเป็นแหล่งแรงงาน
- S5 ประเพณีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกิจ เช่น ประเพณีงานเทศกาลกาหยู
- S6 สนามบินอยู่ในตัวจังหวัด

จุดอ่อน (Weakness)

- W1 โครงสร้างพื้นฐานที่เข้าสู่ตัวจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ดี เช่น ถนนป้ายบอกสถานที่ท่องเที่ยว
- W2 การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ประชาชนมีความรู้ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวน้อย
- W3 การเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังมีน้อย ส่วนใหญ่จะรวมกันเฉพาะธุรกิจ เช่น ธุรกิจสปา เป็นต้น
- W4 ขาดศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One - Stop Service

โอกาส (Opportunity)

- O1 นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กำหนดให้จังหวัดระนองและชุมพร เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเสริมภาคใต้ของกลุ่มอาเซียนสมุทร หรือ Green Between Seas
- O2 นโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูประบบราชการโดยในระดับจังหวัดจะเน้นการพัฒนาแบบบูรณาการร่วมกันหลายหน่วยงาน ทำให้การดำเนินงานต่างๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น
- O3 จังหวัดระนองกำหนดให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ภาวะคุกคาม (Threat)

- T1 การพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นในการก่อสร้างวัตถุโดยขาดการบำรุงดูแลควบคุมรับผิดชอบ ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว
- T2 วัตถุดิบที่จะใช้ในธุรกิจสปา ยังขาดแคลนและนำเข้ามาจากจังหวัดอื่นๆ

ตารางที่ 5-8 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดระนอง

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
โอกาส (O: Opportunities)	SO Strategies 1. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้น้ำแร่เพื่อทำผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (S3, O2, O3) 2. รัฐบาลควรพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มอาศรมสมุทรหรือ Green Between Seas (S2, O1) 3. รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ระหว่างประเทศ ทั้งทางบก และทางราง (S1, S4, O1) 4. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (S5, O1) 5. การขยายสนามบิน (S6, O1)	WO Strategies 1. รัฐควรมีการส่งเสริมระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ (W1, O1) 2. รัฐควรเน้นนโยบายการพัฒนาแบบบูรณาการร่วมกัน (W2, W3, O2) 3. รัฐควรจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One - Stop Service (W4, O2)
อุปสรรค (T: Threats)	ST Strategies 1. ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ทางด้านสปา (S2, T2) 2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำแร่ ให้มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย (S3, T2) 3. รัฐควรมีนโยบายในการบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว (S1, S2, T1) 4. ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ ทางด้านการท่องเที่ยว (S2, S3, S4, S6, T1)	WT Strategies 1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่ง (W1, T1) 2. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวโดยเน้นจุดแข็งเรื่องของน้ำแร่ (W2, T2) 3. การพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดการทำงานร่วมกัน เกื้อกูลกันอย่างแท้จริง ในทุกภาคส่วน (W3, T2) 4. การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One Stop Service. (W4, T1)

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWS Matrix)

SO ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส หาประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

1. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการใช้น้ำแร่เพื่อทำผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การใช้ผลิตภัณฑ์จากน้ำแร่นำไปใช้ประโยชน์ เช่น อาหารจากน้ำแร่ น้ำดื่มจากน้ำแร่ กาแฟจากน้ำแร่เพื่อสุขภาพเพื่อการสร้างให้เป็นเมืองน้ำแร่ (S3, O2, O3)
2. รัฐบาลควรพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กลุ่มอาศรมสมุทรหรือ Green Between Seas รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ของจังหวัด (S2, O1)
3. รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศทั้งทางบก และทางราง (S1, S4, O1)
4. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น ท่องเที่ยว เชิงนิเวศ การท่องเที่ยวชายฝั่ง และเทศกาล ประเพณี (S5, O1)
5. การขยายสนามบินเพื่อให้มีความสามารถรองรับเที่ยวบินเพิ่มมากขึ้น สามารถขยายตลาดช่องทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น (S6, O1)

WO ใช้โอกาสแก้ไขจุดอ่อน (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)

1. รัฐควรมีการส่งเสริมระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ของจังหวัด รวมทั้งการจัดทำป้ายบอกทางการท่องเที่ยว (W1, O1)
2. รัฐควรเน้นนโยบายการพัฒนาแบบบูรณาการร่วมกัน เชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและภาครัฐให้เกิดการทำงานร่วมกัน ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์เชิญชวน และการทำการตลาด เป็นต้น (W2, W3, O2)
3. รัฐควรจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One Stop Service พร้อมทั้งจัดหาบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ (W4, O2)
4. ควรกำหนดยุทธศาสตร์ของจังหวัดให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (W3, O3)

ST ใช้จุดแข็งเลี้ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)

1. ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ทางด้านสปา (S2, T2)
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำแร่ให้มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายได้รับมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล (S3, T2)
3. รัฐควรมีนโยบายในการบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งก่อสร้างสาธารณูปโภคด้านการท่องเที่ยวให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ (S1, S2, T1)
4. ควรมีการสร้างภาพลักษณ์ ทางด้านการท่องเที่ยวให้มีความชัดเจนในเรื่องของสุขภาพระดับพรีเมียมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่รักสุขภาพ (S2, S3, S4, S6, T1)

WT ลดจุดอ่อน เสี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงรับ)

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งที่เข้าสู่จังหวัดและถนนที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย มีการบำรุงรักษาอยู่เสมอ (W1, T1)
2. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวโดยเน้นจุดแข็งเรื่องของน้ำแร่ เพื่อพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวทางด้านสปาของจังหวัด ให้มีความเข้มแข็ง (W2, T2)
3. การพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวให้เกิดการทำงานร่วมกันเกื้อกูลกันอย่างแท้จริงในทุกภาคส่วน (W3, T2)
4. การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวแบบ One Stop Service โดยมีเจ้าหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวตลอด 24 ชม. (W4, T1)

5.2 ภาพรวมของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา มีภาพรวมของการพัฒนาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสการพัฒนา และข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งจากภาพรวมในการวิเคราะห์พื้นที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ SWOT รายเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละบริเวณในหัวข้อต่อไป ทั้งนี้ SWOT Analysis ในภาพรวมมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5-9 ตารางแสดง SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

SWOT Analysis	ปัจจัยบวก	ปัจจัยลบ
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (S: Strengths) S1 มีทำเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ภาคใต้และเป็นจุดเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้าน S2 มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย S3 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์ S4 เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้โครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ S5 มีเทศกาล ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น S6 มีทรัพยากรในพื้นที่ที่มีความพร้อมในการรองรับการลงทุนในพื้นที่ที่หลากหลาย S7 มีสนามบินพาณิชย์ในพื้นที่สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต	จุดอ่อน (W: Weaknesses) W1 ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ทั่วถึง W2 ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยว W3 ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบให้เพียงพอต่อความต้องการในทุกภาคส่วน W4 บุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดทักษะในการให้บริการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล W5 ขาดการจัดการของเสีย ขยะ และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี W6 ขาดการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม W7 ขาดระบบสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต (Internet WIFI) ที่มีความรวดเร็ว ง่ายต่อการใช้งาน
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (O: Opportunities) O1 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว O2 รัฐบาลมีนโยบายในการบริหารจัดการระบบคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ O3 ความนิยมการรักษาสุขภาพและการบริโภคอาหารสุขภาพในปัจจุบัน O4 ความมั่นคงทางชายแดนและพื้นที่ชายฝั่ง O5 การคมนาคมมีความสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และมีสนามบินพาณิชย์ในพื้นที่ O6 ระบบเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย	อุปสรรค (T: Threats) T1 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ T2 ขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ T3 ขาดศูนย์ One Stop Service ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวและประชาชน T4 ขาดการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด T5 ขาดการจัดการเรื่องการลงทุนในพื้นที่ เกิดการแข่งขันระหว่างนักลงทุนชาวต่างชาติและผู้ประกอบการในพื้นที่ T6 ต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มมีราคาเพิ่มสูงขึ้น มีผลกระทบต่อราคาสินค้าและบริการ

การวิเคราะห์ SWOT Analysis จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

จุดแข็ง (S: Strengths)

- S1 มีทำเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ภาคใต้และเป็นจุดเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้าน
- S2 มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย
- S3 เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์
- S4 เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้โครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ
- S5 มีเทศกาล ประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
- S6 มีทรัพยากรในพื้นที่ที่มีความพร้อมในการรองรับการลงทุนในพื้นที่ที่หลากหลาย
- S7 มีสนามบินพาณิชย์ในพื้นที่สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต

จุดอ่อน (W: Weaknesses)

- W1 ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้ทั่วถึง
- W2 ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยว
- W3 ขาดการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบให้เพียงพอต่อความต้องการในทุกภาคส่วน
- W4 บุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดทักษะในการให้บริการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- W5 ขาดการจัดการของเสีย ขยะ และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี
- W6 ขาดการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- W7 ขาดระบบสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต (Internet WIFI) ที่มีความรวดเร็ว ง่ายต่อการใช้งาน

โอกาส (O: Opportunities)

- O1 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว
- O2 รัฐบาลมีนโยบายในการบริหารจัดการระบบคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
- O3 ความนิยมการรักษาสุขภาพและการบริโภคอาหารสุขภาพในปัจจุบัน
- O4 ความมั่นคงทางชายแดนและพื้นที่ชายฝั่ง
- O5 การคมนาคมมีความสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และมีสนามบินพาณิชย์ในพื้นที่
- O6 ระบบเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย

อุปสรรค (T: Threats)

- T1 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำ
- T2 ขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- T3 ขาดศูนย์ One Stop Service ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวและประชาชน

-
- T4 ขาดการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด
 - T5 ขาดการจัดการเรื่องการลงทุนในพื้นที่ เกิดการแข่งขันระหว่างนักลงทุนต่างชาติและผู้ประกอบการในพื้นที่
 - T6 ต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มมีราคาเพิ่มสูงขึ้น มีผลกระทบต่อราคาสินค้าและบริการ

ตารางที่ 5-10 ตารางแสดง TOWS Matrix จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
โอกาส (O: Opportunities)	SO Strategies 1. รัฐควรมีนโยบายในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศให้มีความพร้อมเพื่อเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม (S1, O2) 2. การยกระดับการด้านการลงทุน ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้รักสุขภาพ (S3, O3) 3. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความหลากหลาย (S2, S4, O1) 4. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริม ผลักดัน ยกกระดับ เทศกาลประเพณี เฉพาะถิ่นให้มีความยิ่งใหญ่ ระดับประเทศ (S5, O1) 5. รัฐควรสนับสนุนพัฒนาด้านชายแดน ให้เป็นด่านถาวร ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าชายแดนอย่างเต็มรูปแบบ (S1, O4) 6. รัฐควรส่งเสริมพัฒนาการขยายสนามบินพาณิชย์ให้มีศักยภาพรองรับเที่ยวบินเพิ่มขึ้น (S7, O5) 7. รัฐควรส่งเสริมพัฒนาการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีความครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว โรงแรม และสนามบิน (S6, S7, O6)	WO Strategies 1. การพัฒนาระบบขนส่งให้มีความเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างทั่วถึง (W1, O2, O4) 2. การสนับสนุนโครงการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว (W2, O1) 3. การวางแผนการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการอุปโภค บริโภค และรองรับธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวในอนาคต (W3, O1) 4. การเสริมสร้างพัฒนาทักษะการให้บริการและทักษะทางการสื่อสารภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร และประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต (W4, O1) 5. การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การจัดการของเสีย ขยะ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในทุกพื้นที่ (W5, W6, O1) 6. การให้ความสำคัญกับการลงทุน เรื่องการพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยเฉพาะในส่วนของอินเทอร์เน็ต(Internet WIFI) ให้มีความครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว (W7, O6)

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S: Strengths)	จุดอ่อน (W: Weaknesses)
		7. การกิจกรรมการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มผู้รักสุขภาพอย่างต่อเนื่อง (W2, O3) 8. การสนับสนุนเส้นทางท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย และหลายเส้นทาง เพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ (W2, O5)
อุปสรรค (T: Threats)	ST Strategies 1. การพัฒนากระบวนการ การจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า (S2, T2) 2. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบคมนาคมของจังหวัด (S1, S7, T4) 3. การส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่เป็นอันดับแรก (S6, T5) 4. การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรแบบ Smart Farming เพื่อเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถจัดการต้นทุนทางการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (S3, S4, T1, T6) 5. การยกระดับเทศกาล ประเพณี ระดับท้องถิ่น ให้เป็นประเพณีระดับจังหวัด และระดับประเทศ (S5, T2) 6. การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว One Stop Service ในทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อคอยให้บริการนักท่องเที่ยว (S6, T2, T3)	WT Strategies 1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่งเข้าสู่พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (W1, T4) 2. การจัดการกิจกรรมส่งเสริมทางการตลาด เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ (W2, T1) 3. การบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพรองรับการลงทุนทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ (W3, T5) 4. การพัฒนาทักษะภาษา และการให้บริการของบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (W4,T2) 5. การวางแผนจัดแบ่งพื้นที่ในการผลิตสินค้าทางการเกษตร และการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค (W5, W6, T5,T6) 6. จัดตั้งศูนย์ One Stop Service ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชาชน เพื่อการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ และพื้นที่เชื่อมโยง (W2, T3)

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ TOWS Matrix จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

SO ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส หาประโยชน์ (กลยุทธ์เชิงรุก)

1. รัฐควรมีนโยบายในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศให้มีความพร้อมเพื่อเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม (S1, O2)
2. การยกระดับการค่าการลงทุน ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้รักสุขภาพ (S3, O3)
3. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความหลากหลาย (S2, S4, O1)
4. รัฐควรมีนโยบายส่งเสริม ผลักดัน ยกระดับ เทศกาลประเพณี เฉพาะถิ่นให้มีความยิ่งใหญ่ ระดับประเทศ (S5, O1)
5. รัฐควรสนับสนุนพัฒนาด้านชายแดน ให้เป็นด่านถาวร ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าชายแดนอย่างเต็มรูปแบบ (S1, O4)
6. รัฐควรส่งเสริมพัฒนาการขยายสนามบินพาณิชย์ให้มีศักยภาพ รองรับเที่ยวบินเพิ่มขึ้น (S7, O5)
7. รัฐควรส่งเสริมพัฒนาการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีความครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว โรงแรม และสนามบิน (S6, S7, O6)

WO ใช้โอกาสแก้ไขจุดอ่อน (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)

1. การพัฒนาระบบขนส่งให้มีความเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อย่างทั่วถึง (W1, O2, O4)
2. การสนับสนุนโครงการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว (W2, O1)
3. การวางแผนการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการอุปโภค บริโภค และรองรับธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวในอนาคต (W3, O1)
4. การเสริมสร้างพัฒนาทักษะการให้บริการ และทักษะทางการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร และประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต (W4, O1)
5. การจัดตั้งศูนย์ส่งเสริม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการของเสีย ขยะ เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในทุกพื้นที่ (W5, W6, O1)
6. การให้ความสำคัญกับการลงทุน เรื่องการพัฒนาระบบสารสนเทศโดยเฉพาะในส่วนของ (Internet WIFI) ให้มีความครอบคลุม ทุกพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว (W7, O6)
7. กิจกรรมการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มผู้รักสุขภาพอย่างต่อเนื่อง (W2, O3)

8. การสนับสนุนเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย และหลายเส้นทาง เพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ (W2, O5)

ST ใช้จุดแข็งเลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)

1. การพัฒนากระบวนการ การจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า (S2, T2)
2. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบคมนาคมของจังหวัด (S1, S7, T4)
3. การส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่เป็นอันดับแรก (S6, T5)
4. การส่งเสริม การผลิตสินค้าเกษตรแบบ Smart Farming เพื่อเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถจัดการต้นทุน ทางการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (S3, S4, T1, T6)
5. การยกระดับเทศกาล ประเพณี ระดับท้องถิ่น ให้เป็นพระเพณี ระดับจังหวัด และระดับประเทศ (S5, T2)
6. การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว One Stop Service ในทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อคอยให้บริการนักท่องเที่ยว (S6, T2, T3)

WT ลดจุดอ่อน เลี่ยงอุปสรรค (กลยุทธ์เชิงรับ)

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่งเข้าสู่พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (W1, T4)
2. การจัดกิจกรรมการส่งเสริมทางการตลาด เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ (W2, T1)
3. การบริหารจัดการน้ำ ให้มีประสิทธิภาพรองรับการลงทุนทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ (W3, T5)
4. การพัฒนาทักษะภาษา และการให้บริการของบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (W4, T2)
5. การวางแผนจัดแบ่งพื้นที่ในการผลิตสินค้าทางการเกษตร และการวางแผนการใช้ทรัพยากรให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค (W5, W6, T5, T6)
6. จัดตั้งศูนย์ One Stop Service ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนเพื่อการประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ และพื้นที่เชื่อมโยง (W2, T3)

5.3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับประเทศ ระดับภาค และระดับภูมิภาค

สรุปภาพรวมการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ กับกลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา

5.3.1 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศ

สำหรับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับประเทศนั้น จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) เป็นแนวทางในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ดังนี้

ตารางที่ 5-11 แผนการท่องเที่ยวระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว	กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนของไทยแลนด์รีเวียรา
1	การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน	- การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน - การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุน การขยายการลงทุน การกำหนดแนวคิดเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมและแต่ละจังหวัด และการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
2	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว - การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมโยงที่สามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลาง (Hub) การกระจายนักท่องเที่ยวทั้งทางบก (ระบบราง ถนนสายหลัก) ทางน้ำ (ท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐาน) ทางอากาศ (ท่าอากาศยานและเที่ยวบิน) ระบบสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและความปลอดภัยที่มีมาตรฐานต่อการท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่	แผนพัฒนาการท่องเที่ยว	กลยุทธ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนของ ไทยแลนด์รีเวียรา
3	การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง - การกำหนดและการพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว และการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่
4	การสร้างความสะดวกให้กับการท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่มการส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว	- การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน - การค้นหาสร้างอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวม พื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การสร้างคุณค่าบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
5	การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ	- การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว - การกำหนดภาพลักษณ์ให้เป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำ กำหนดกลุ่มตลาดเป้าหมายโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่ที่เชื่อมโยงในทุกระดับให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านอุทยานการท่องเที่ยว

5.3.2 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค

จากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคขึ้นอยู่กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดที่มีความเชื่อมโยงในพื้นที่ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ดังนี้

ตารางที่ 5-12 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับภาค

ยุทธศาสตร์	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค	การตอบสนองยุทธศาสตร์ของไทย แลนดิรีเวียรา
ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ภาคใต้	1. พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตสินค้า อาหารเพื่อรองรับการพัฒนาการ ท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร
	2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณ ตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่ง ท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง	ป่าชายเลนมรดกโลก จังหวัดระนอง เชื่อมโยงหมู่เกาะทะเลใต้ กะปี่ พังงา
	3. สร้าง Route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และ การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของ ภาค	- การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดเพชรบุรี - การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ จังหวัดชุมพร
ยุทธศาสตร์ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่ง อันดามัน	1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้าน การท่องเที่ยวสู่มาตรฐานระดับสากล	-
	2. การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อ สนับสนุนการท่องเที่ยว และการเกษตร ภายในกลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงการ คมนาคมกับประเทศเพื่อนบ้าน และ นานาชาติ	-
	3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลของ ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน	-
ภาคกลาง กลุ่มจังหวัด ภาคกลาง ตอนล่าง 2	1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสุขภาพ	- จังหวัดเพชรบุรี ชะอำ หัวหิน - จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พระราชมังฯ - จังหวัดระนอง เมืองเก่า

5.3.3 แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับจังหวัด

จากแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดในพื้นที่ไทยแลนดิรีเวียรา ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 5-13 แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด

ลำดับ	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด	การตอบสนองยุทธศาสตร์ของไทยแลนด์ ริเวียร่า
1	พัฒนาตลาดการท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวใหม่ๆ	การจัดเทศกาลดนตรีระดับโลก มหกรรมกีฬานานาชาติ
2	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับภาคการท่องเที่ยวพัฒนา	- ปรับปรุงภูมิทัศน์และซ่อมแซมสถานที่ท่องเที่ยว พร้อมพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน - การพัฒนาสนามบิน
3	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานการผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย	ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย สนับสนุนตลาดสุขภาพ
4	การท่องเที่ยวเชื่อมโยงในระดับภูมิภาค	พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างอ่าวไทย อันดามัน และประเทศเพื่อนบ้าน
5	พัฒนาการรักษาความปลอดภัย	การจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่
6	พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สะท้อน อัตลักษณ์ของพื้นที่	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์
7	การจัดทำแผนบูรณาการท่องเที่ยวร่วมกันในทุกภาคส่วน	จัดทำแผนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างภาค
8	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีมาตรฐานในระดับสากล
9	ส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	พัฒนาการท่องเที่ยวสู่ชุมชนท้องถิ่น

5.4 การกำหนดกรอบ และเป้าหมายการพัฒนา

กรอบแนวคิดในการพัฒนา

การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ได้ดำเนินการโดยการพิจารณาจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย แผนแม่บทฯ และแนวทางการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมไปถึงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์สถานการณ์ ศักยภาพ ข้อจำกัดและแนวโน้มในการ

พัฒนาด้านต่างๆ เพื่อกำหนดแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยคำนึงถึงแผนการพัฒนาในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวภายใต้หลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องอาศัยกระบวนการวางแผน และมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอน โดยต้องอาศัยแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นควบคู่กันไป กล่าวคือการพัฒนาเพื่อให้พื้นที่หรือท้องถิ่นสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ขณะเดียวกันก็ยังคงดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของตนเองและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมในปัจจุบันและยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องในอนาคต ทั้งนี้ยังรวมถึงการพัฒนาและการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอีกด้านหนึ่งนอกเหนือจากทางสังคมก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งใช้หลักการที่เหมาะสมดังนี้

1. การให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบธรรมชาติของพื้นที่ โดยประเมินคุณค่าและความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบที่มีต่อสภาพแวดล้อม โดยการพัฒนาต้องมีความกลมกลืนสอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่และภูมิทัศน์ในธรรมชาติ
2. รักษาไว้ซึ่งความต่อเนื่องของรูปแบบทางธรรมชาติของพื้นที่หลีกเลี่ยงการออกแบบที่แบ่งซอยพื้นที่เป็นแปลงย่อยๆ ส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ การออกแบบพัฒนาพื้นที่จะต้องเน้นถึงการป้องกันและรักษาท้องถิ่นนั้นๆ
3. เมื่อการดำเนินการก่อสร้างหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ ในพื้นที่พัฒนาแล้วเสร็จลง จะต้องมีการซ่อมเสริมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายหลังการก่อสร้างให้ใกล้เคียงสภาพธรรมชาติเดิมให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งระบบนิเวศวิทยา
4. ความสามารถในการรองรับด้านกายภาพ หรือขีดจำกัดของพื้นที่ที่สามารถรองรับได้โดยไม่เกิดผลกระทบด้านกายภาพ
5. ความสามารถในการรองรับด้านจิตวิทยาหรือการรับรู้หรือจุดต่ำสุดของความสนุกที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถยอมรับได้
6. ความสามารถในการรองรับทางสังคมหรือความอดทนที่ประชาชนในพื้นที่มีต่อนักท่องเที่ยว หรือระดับความหนาแน่นของการใช้พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวยอมรับได้
7. ความสามารถในการรองรับทางเศรษฐกิจหรือความสามารถที่จะรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยไม่ทำลายกิจกรรมที่ดีของท้องถิ่น
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของสิทธิ์มีส่วนร่วมในการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน
9. การพัฒนาและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมรวมไปถึงการกระจายอำนาจจากส่วนกลางลงมาสู่ท้องถิ่น โดยการสร้างการมีส่วนร่วมในการระบุปัญหา การวางแผน การปฏิบัติการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและการประเมินผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

10. การส่งเสริมขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ แนวโน้มการท่องเที่ยว มูลค่าตลาดการท่องเที่ยว และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ในพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง พบว่า เป็นพื้นที่มีศักยภาพต่อการส่งเสริมให้เป็นพื้นที่การท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยมีความโดดเด่นในด้านมีทำเลที่ตั้งเป็นประตูภาคใต้และเป็นจุดเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายโดยเฉพาะชายทะเลที่ประกอบด้วยชายหาด รูปแบบการดำเนินชีวิต วิถีชุมชนและกิจกรรมชายทะเลที่โดดเด่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่อัตลักษณ์เฉพาะในพื้นที่ แหล่งศึกษาเรียนรู้โครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ มีเทศกาล ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ทรัพยากรในพื้นที่ที่มีความพร้อมในการรองรับการลงทุนในพื้นที่ที่หลากหลาย มีการขยายตัวด้านการคมนาคมในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยงสามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศในอนาคต

จากการถอดบทเรียนพื้นที่ต้นแบบริเวียร่าทั้งในประเทศฝรั่งเศส (French Riviera) และประเทศอิตาลีริเวียร่า (Italy Riviera) พบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเกิดจากปัจจัยสำคัญ ดังนี้

1. เป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทุกมิติเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนพื้นที่และการส่งเสริมการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์
2. ความพร้อมด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว กล่าวคือ ชายทะเลและทะเลที่มีความสวยงามและมีคุณภาพ
3. การออกแบบเมืองและผังเมืองที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวและควบคุมคุณลักษณะเชิงอัตลักษณ์มุ่งเน้นความหรูหรา
4. การเชื่อมโยงและการเข้าถึงพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวด้วยระบบการขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
5. ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างคุณค่าและประสบการณ์เชิงบวกให้กับนักท่องเที่ยว
6. การคงคุณค่าของอัตลักษณ์และรูปแบบการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวบนฐานของความยั่งยืน
7. คุณภาพขององค์ประกอบการท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและร้านค้า/สินค้าแบรนด์เนมที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูง
8. การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วนและการส่งเสริมให้เกิดการพึ่งพิงตนเอง
9. การกำหนดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี อีกทั้งการสร้างภาพลักษณ์และแบรนด์เมืองท่องเที่ยวในระดับโลก

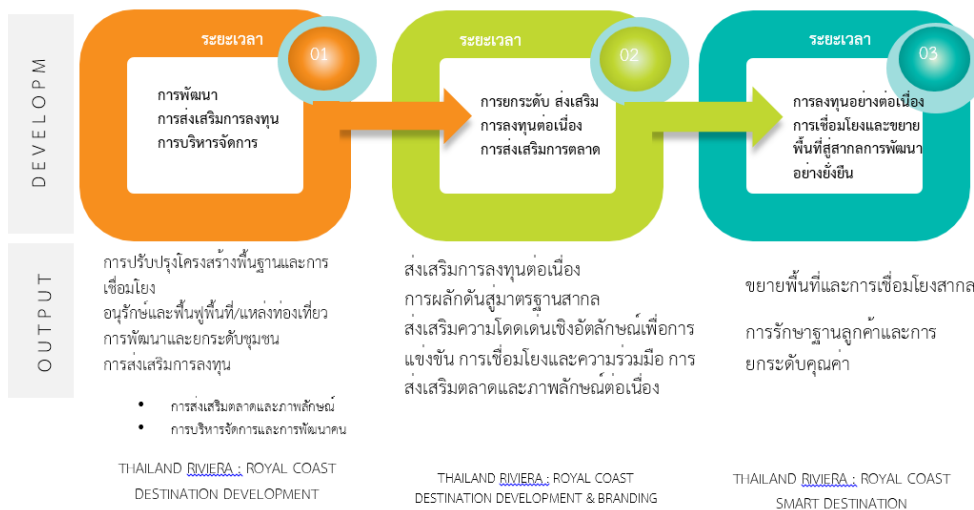
10. การกำหนดกลไกในการพัฒนามาตรฐานการให้บริการ ความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้จากปัจจัยแห่งความสำเร็จดังกล่าวข้างต้น จะนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (ไทยแลนด์ริเวียร่า) โดยคำนึงถึงขีดความสามารถและความสอดคล้องเชิงพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ภายใต้แนวทางการพัฒนาของคำว่า “Riviera” นั้น คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่มีความโดดเด่น ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดริเวียร่าจึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักของการพัฒนาพื้นที่โดย “การยกระดับพื้นที่เป้าหมายด้านชายทะเล ชายหาดและกิจกรรมทางน้ำและเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวอื่นๆ ในพื้นที่และส่งเสริมรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และแนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวคุณภาพในอนาคต”

5.5 ผังแนวคิดการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาตามกรอบระยะเวลา 20 ปี

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (ไทยแลนด์ริเวียร่า) อย่างยั่งยืน ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบระยะเวลา 20 ปี ดังนี้

ภาพที่ 5-1 แผนพัฒนา 20 ปีโครงการไทยแลนด์ริเวียร่า

1. แผนพัฒนาระยะสั้นตามแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
 - กรอบแนวทางการพัฒนาหลัก คือ 1) การพัฒนาศักยภาพเพื่อการรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว 2) การส่งเสริมทางการท่องเที่ยวทั้งในด้านการลงทุน

ใหม่และการส่งเสริมให้เกิดการรับรู้และเกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 3) การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

- โดยมุ่งเน้น คือ การพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination Development) การยกระดับพื้นที่ชายทะเลทั้งด้านหาดและกิจกรรมชายทะเล การท่องเที่ยวสินค้าและบริการในพื้นที่ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยง อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่/แหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาและยกระดับชุมชน การส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาคน การส่งเสริมตลาดและภาพลักษณ์และการบริหารจัดการ การนำเสนอความโดดเด่นของชายทะเลและกิจกรรมทางน้ำ ประกอบกับพื้นที่เรื่องราวพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย และการลงทุนและการขยายการลงทุนในพื้นที่เพื่อสร้างสิ่งดึงดูดใจและการปรับภาพลักษณ์สู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก

2. แผนพัฒนาระยะกลาง (พ.ศ. 2565-2569)

- กรอบแนวทางการพัฒนาหลัก คือ 1) การยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวและการบริการสู่ระดับสากล 2) การส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยวในทุกพื้นที่ และ 3) การส่งเสริมภาพลักษณ์และการสร้างแบรนด์ของพื้นที่
- โดยมุ่งเน้น การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการสร้างความเข้มแข็งของแบรนด์ไทยแลนด์รีเวียรา (Destination Development and Branding) ที่มีความโดดเด่นของชายทะเลและกิจกรรมชายทะเลรวมถึงแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ การผลักดันและส่งเสริมให้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมความโดดเด่นเชิงอัตลักษณ์เพื่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน การส่งเสริมการลงทุนต่อเนื่องในทุกระดับ การเชื่อมโยงและความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก การส่งเสริมตลาด การสร้างภาพลักษณ์และแบรนด์สู่สายตาชาวโลก

3. แผนพัฒนาระยะยาว (พ.ศ. 2570-2579)

- กรอบแนวทางการพัฒนาหลัก คือ 1) การส่งเสริมการลงทุนอย่างต่อเนื่อง 2) การสร้างความเชื่อมโยงและการขยายพื้นที่สู่สากล และ 3) การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ภายใต้แนวคิด (SMART Destination) ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพและส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยประกอบด้วยเป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัดสำคัญ คือ
- 1) การเชื่อมโยงและการเข้าถึงที่มีประสิทธิภาพ (Connectivity) การพัฒนาการเชื่อมโยงในทั้งด้านการคมนาคมขนส่งด้านต่างๆ ทั้งการ

เข้าถึงพื้นที่และการเชื่อมโยงในระดับพื้นที่ ทั้งนี้รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ เพื่อการตัดสินใจ

- 2) นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย (Innovation and Technology) การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สอดคล้องต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและก่อให้เกิดการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน
- 3) สินค้าและบริการที่ประสิทธิภาพ (Quality Products and Service) สินค้าและบริการทั้งมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งนี้ครอบคลุมทั้งแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว คุณภาพและการส่งมอบบริการ การอำนวยความสะดวกทางด้านท่องเที่ยวในมิติต่างๆ
- 4) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในสังคม (Human Metropole) การสร้างความสมดุลระหว่างการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับคนในสังคมทุกระดับและการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเด่นเรื่องการส่งเสริมสุขภาพที่ดี (Well-Being) และการเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพชั้นนำ (Wellness Destination)
- 5) การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมมุ่งเน้นการสร้าง ความรับผิดชอบต่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism)
- 6) การบริหารจัดการที่เป็นธรรม (Good Governance) การบริหารจัดการที่เกิดจากการบูรณาการของผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนในสังคมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ค่านิยมประชาธิปไตย และส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบต่อการบริหาร

โดยสรุป แนวทางการพัฒนาตามกรอบระยะเวลา 20 ปี สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ภายใต้แนวคิด (SMART Destination) นวัตกรรมกำหนดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Destination Image) 4 ด้าน คือ

- 1) การมีชายหาดและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีเอกลักษณ์บนฐานของอัตลักษณ์ของพื้นที่
- 2) เรื่องราวและแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนความทรงจำแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย
- 3) รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่หลากหลายตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม
- 4) ความเป็นไทย (Thainess) ที่นำเสนอจากอัตลักษณ์ต่างๆ ผ่านเรื่องราว สินค้าและบริการรวมถึงคนไทยที่มีความเป็นมิตรไมตรีที่ดีพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมชมด้วยความเป็นไทย

5.6 การกำหนดตำแหน่งทางการท่องเที่ยวรายจังหวัด

การกำหนดตำแหน่งทางการท่องเที่ยวเพื่อการสร้างความแตกต่างและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในเชิงพื้นที่ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์และการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมจำเป็นต้องกำหนดตำแหน่งทางการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดให้ชัดเจน แต่จะเชื่อมโยงทรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีในแต่ละพื้นที่เพื่อให้เกิดการกระจายและความยั่งยืน รวมไปถึงแผนการเสนอของงบประมาณเพื่อการพัฒนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า

จังหวัดเพชรบุรี

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Cultural and Natural Tourism) นอกจากการนำเสนอความเป็นเมืองชายทะเลแล้วเป็นมุ่งนำเสนอจุดเด่น “ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีความโดดเด่นทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี” ได้แก่ พระราชวัง งานช่างฝีมือ ศิลปะ อาหาร รวมไปถึงการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ป่าและอุทยาน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนและนันทนาการ (Leisure and Recreation Tourism) ถือเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงเนื่องจากมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและความพร้อมด้านต่างๆ ดังนั้น เป้าหมายของการพัฒนาพื้นที่มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีกำลังซื้อสูงและสามารถส่งเสริมรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

จังหวัดระนอง

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการส่งเสริมสุขภาพ (Eco and Wellness Tourism) มุ่งเน้นนำเสนอความโดดเด่นด้านทรัพยากรทางท่องเที่ยวที่มุ่งส่งเสริมการอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพที่มีคุณภาพและน่ารื่นรมย์พื้นที่

จังหวัดชุมพร

การท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ (Ocean and Beach Activity) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) โดยพิจารณาจากขีดความสามารถด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลและทรัพยากรทางทะเล และขีดความสามารถของพื้นที่ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอื่นๆ ช่างฝีมือ ศิลปะ อาหาร รวมไปถึงการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ป่าและอุทยาน

ภาพที่ 5-2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า

ตำแหน่งทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Cultural and Natural Tourism) นอกจากการนำเสนอความเป็นเมืองชายทะเลแล้วเป็นมุ่งนำเสนอจุดเด่น ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีความโดดเด่นทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ พระราชวัง งานช่างฝีมือ ศิลปะ อาหาร วิถีชีวิต รวมไปถึงการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ป่าและอุทยาน

รูปแบบการท่องเที่ยวที่โดดเด่น

1. **ชายหาดท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการพักผ่อน** จากจำนวนชายทะเลและชายหาดที่สามารถให้บริการทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ชายหาดชะอำ ชายหาดเจ้าสำราญ หาดปึกเตียน หาดทะเลอำเภอบ้านแหลมบางตะบูน บางแก้ว บางขุนไทร และชายหาดแหลมหลวง (หาดทรายเม็ดแรก) ควรได้รับการยกระดับชายหาดที่มีมาตรฐานและความปลอดภัย กำหนดอัตลักษณ์และภาพลักษณ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โดยมีแผนการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ มุ่งเน้น 2 ชายหาด

- 1) ชายหาดเจ้าสำราญ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดเพื่อการพักผ่อนเน้นความเป็นธรรมชาติ ภายใต้การดูแลของเทศบาลตำบลเจ้าสำราญ ทั้งนี้ หาดเจ้าสำราญ ตั้งอยู่ในตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ 15 กิโลเมตร เป็นชายหาดเคยมีเรื่องเล่าทางประวัติเล่ากล่าวถึงสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเคยเสด็จมาพร้อมด้วยสมเด็จพระเอกาทศรถ ทรงพอพระราชหฤทัยในความงามของหาดนี้มาก ทรงประทับแรมอยู่หลายวันจนเป็นที่มาของการเรียกชื่อหาดนี้ว่า หาดเจ้าสำราญ จากหาดเจ้าสำราญไปทางใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร เป็นชายหาดปึกเตียนซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งของจังหวัดเพชรบุรี
- 2) ชายหาดชะอำ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดเพื่อการพักผ่อนเน้นกิจกรรมชายหาดที่ครบวงจร ภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองชะอำ ทั้งนี้ หาดชะอำ อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 41 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่สวยงามและมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรี บริเวณหาดชะอำที่เป็นหาดสาธารณะมีความยาวราว 5 กิโลเมตร มีถนนเป็นแนวยาวตลอดหาดกั้นระหว่างชายหาดและบ้านพักร้านค้าต่างๆ ส่วนที่เป็นที่พักเอกชน มีรีสอร์ทหรูหรามากมายที่ตั้งอยู่ประชิดชายหาด มีความเป็นส่วนตัวสูง

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยเหมาะกับกลุ่มครอบครัวและเพื่อน
- **จุดเด่น** คือ จุดหมายปลายทางหลักแห่งแรกของชายหาด (First Beach Destination of Riviera) นำเสนอจุดเด่นเรื่องระยะทางที่ใกล้กรุงเทพฯ สามารถตอบสนองความต้องการด้านการเดินทางระยะสั้น เข้าถึงง่าย เหมาะกับการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับชายหาด** มุ่งเน้น 1) การจัดการพื้นที่ชายหาดที่คำนึงผลกระทบต่อและการจัดการอย่างยั่งยืน 2) การกำหนดจุดชม

วิสาหกิจเพื่อเป็นจุดขายของชายหาด 3) การออกแบบ การสื่อความหมายที่สะท้อนอัตลักษณ์ 4) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมทางทะเล และ 5) ระบบความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

1. **ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม** จากความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในจังหวัดเพชรบุรี ทั้งในส่วนของพระราชวัง โบราณสถานและวัดต่างๆ ซึ่งมีชื่อเสียงมาอย่างยาวนาน ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนความทรงจำในอดีต และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์โดยมีแผนการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ มุ่งเน้นเป้าหมายสำคัญ คือ การปรับปรุงภาพลักษณ์และการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มและนักท่องเที่ยวในอนาคต ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้น

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มุ่งเน้นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมในอดีต และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง (หวนความหลัง ความทรงจำ)
- **จุดเด่น** คือ การนำเสนอความสำคัญของสถานที่เรื่องราวและคุณค่าเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของไทย
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) รูปแบบการสื่อความหมายที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจและทันสมัยสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว 2) การยกระดับแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All) 3) การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่ 4) การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว 5) การสร้างโอกาส ประสบการณ์และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ และ 6) การปรับปรุงทัศนียภาพและภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงโทรมสู่การเป็นการแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน

2. **แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมเชิงผจญภัย** ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมเชิงผจญภัยที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ เช่น อุทยาน วนอุทยาน น้ำตก ถ้ำเขาหลวง และน้ำพุร้อน โดยมีแผนการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ มุ่งเน้นเป้าหมายสำคัญ คือ การยกระดับความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มผจญภัย นักท่องเที่ยวกลุ่มถ่ายภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวทางธรรมชาติและการเรียนรู้
- **จุดเด่น** คือ ลักษณะเฉพาะทางธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ

- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2) การยกระดับแหล่งท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความปลอดภัยและการลดผลกระทบทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 3) การจัดการด้านขีดความสามารถการรองรับ (Carrying Capacity)

3. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ความโดดเด่นของจังหวัดเพชรบุรี คือ อัตลักษณ์ทางด้านอาหารที่มีความโดดเด่น ได้แก่ น้ำตาลโตนด ขนมหวาน หม้อแกง ชมพูเพชรสายรุ้ง นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ อาหารทะเลและร้านอาหารต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งสามารถส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy Tourism)

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ
- **จุดเด่น** คือ การนำเสนอความโดดเด่นเรื่องอาหารในพื้นที่ เช่น การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวประสบการณ์ด้านอาหาร การจัดงานมหกรรมอาหาร การเกษตร และสินค้าท้องถิ่น
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) การนำเสนอเส้นทางอาหารท้องถิ่น 2) การส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น 3) การจัดงานมหกรรมด้านอาหารและสินค้าท้องถิ่น และ 4) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น นาเกลือ ข้าวปลอดสารพิษ สวนชมพูและสวนผลไม้ กิจกรรมประมง

4. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่ จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมคุณค่าเชิงวัฒนธรรม คุณค่า เชิงอัตลักษณ์และสังคม อันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ จังหวัดเพชรบุรี นอกจากจะมีความโดดเด่นอัตลักษณ์ งานช่างฝีมือ อาหารหวานแล้ว ยังมีชุมชนที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ชุมชนถ้ำรงค์ ชุมชนบ้านลาด ชุมชนหนองจอก บ้านโค้งตาบง บ้านค้อละออม บ้านวังปลับ ชุมชนวัดเขาตะเครา ชุมชนบั้งรางจิก ชุมชนบ้านคีรีวงศ์ ชุมชนบ้านหนองประดู่ ชุมชนบ้านมณีเลื่อน เป็นต้น ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอคุณค่าเชิงวัฒนธรรมของชุมชนแต่ละชุมชน เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ การแต่งกาย อาหาร วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น บรรยากาศ ที่จะสามารถสร้างสรรค์มุ่งเน้นเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และประสบการณ์เชิงบวก สร้างโอกาสและคุณค่าจาก

การท่องเที่ยวที่จะส่งผลกระทบต่อ เชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่ความยั่งยืน

- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) ยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้าน การเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2) พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้น การมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรคทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอด และการอนุรักษ์ 4) สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5) พัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี 6) ส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยว และรูปแบบ การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และ 7) ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพ และการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. การส่งเสริมให้เกิดเส้นทางเชื่อมโยงและการกระจายนักท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น และชุมชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก และการสร้างกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ ควรมีการจัดทำการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว คือ การสร้างเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น เส้นทางเมืองสามวัง เส้นทางวิถีวัง - วิถีชุมชน เส้นทางทะเลความสุข เส้นทางวิถีชีวิตชุมชน เส้นทางอาหารเมืองเพชร เส้นทางชุมชนเกษตร
2. การส่งเสริมนักท่องเที่ยวตลาดบน (High-end Market) เนื่องจากพื้นที่อำเภอชะอำ มีชายหาดที่สวยงาม มีโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูงจากจำนวนมากซึ่งมีมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูงได้ จึงควรเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มตลาดบน เช่น นักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดต่างประเทศ กลุ่มตลาด FIT กลุ่มตลาดแต่งงานและฮันนีมูน นักท่องเที่ยวตลาดกอล์ฟ นักท่องเที่ยวกลุ่มเรือยอร์ช นักท่องเที่ยวตลาดผู้สูงอายุ และตลาดนักท่องเที่ยวพำนัคนาน เพื่อดึงกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพเข้าสู่พื้นที่ ยกระดับภาพลักษณ์และรายได้ในพื้นที่

3. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดควรกำหนดพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะเพื่อการเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ในจังหวัดเพชรบุรีกำหนดพื้นที่ อุทยานเฉลิมพระเกียรติ ร.4 ซึ่งแต่เดิมมีการใช้พื้นที่สำหรับการจัดงานพระนครคีรี - เมืองเพชร เพื่อการพัฒนาเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ
4. ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
5. ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
6. พัฒนาแลนด์มาร์ค (Landmark) ของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่านสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก
7. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
8. การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสงสีหรือเสียงที่สวยงาม
9. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10. สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและโทนการตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหารเพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
11. การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิดสร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการค้าในในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

12. วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
13. การพัฒนาการเชื่อมโยงการเข้าถึงในพื้นที่จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ โดยเน้นถนนและเส้นทางที่มีความสะดวกและปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยว สามารถตอบสนองนักท่องเที่ยวอิสระที่เดินทางท่องเที่ยวเอง รวมไปถึงข้อมูลเพื่อการสนับสนุนการท่องเที่ยว

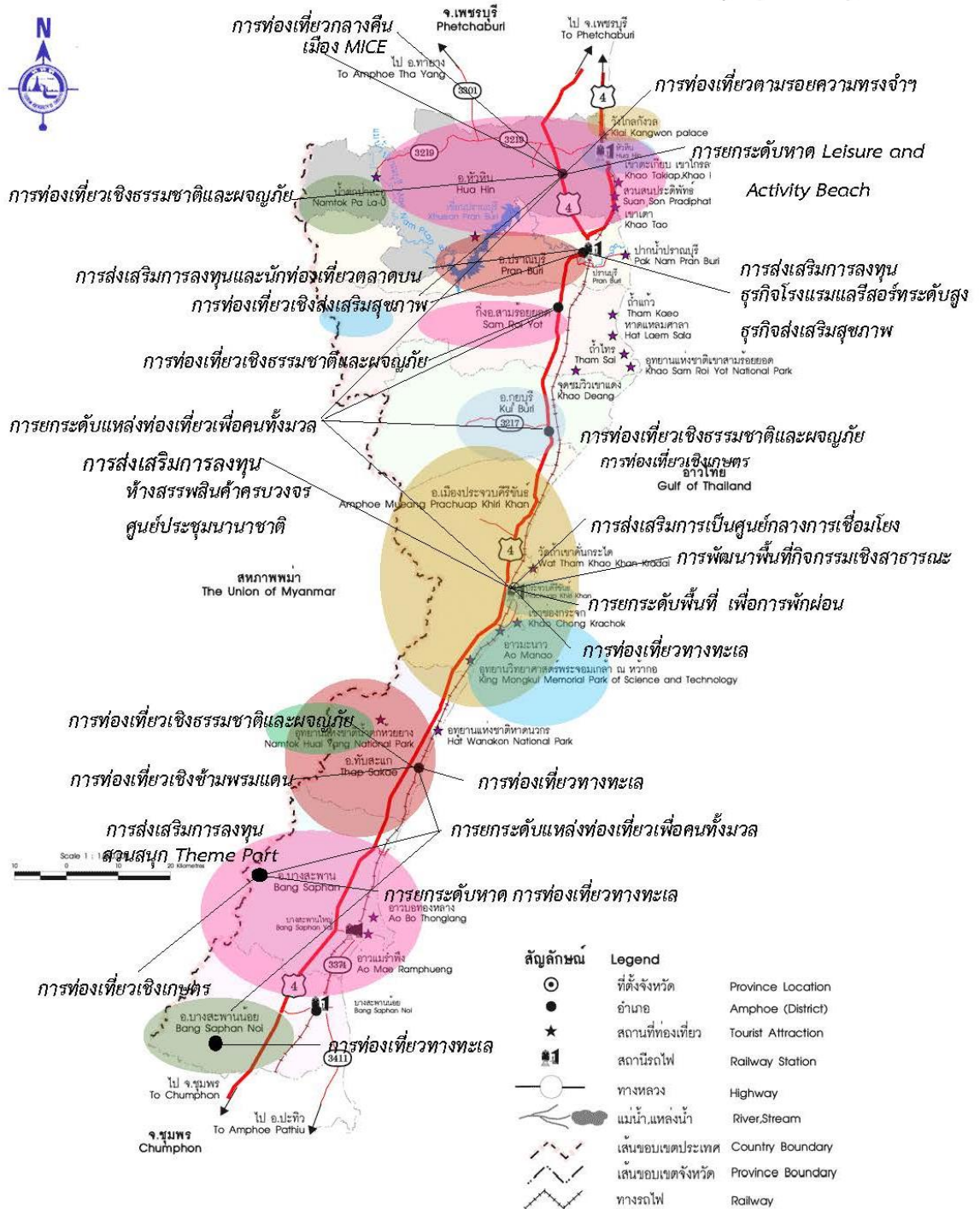
การส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายทางการท่องเที่ยวระดับโลกได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการลงทุนทั้งจากภาครัฐและการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ โดยจะต้องอาศัยการลงทุนอย่างต่อเนื่องในด้านสาธารณูปโภค การลงทุนด้านการบริหารจัดการทรัพยากรพื้นฐานการวางแผนการจัดการน้ำ ระบบการจัดการโลจิสติกส์ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบบริการต่างๆ เพื่อให้ความพร้อมต่อการรองรับการเติบโตของเมืองและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
2. การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในทุกๆ ระดับ เช่น การลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ในธุรกิจประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนในแนวทางภายใต้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมไปถึงการลงทุนจากผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ธุรกิจรายใหม่ (Start-Up) และยกระดับชุมชนให้ศักยภาพต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จังหวัดเพชรบุรีควรให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ได้แก่
 - ศูนย์แสดงศิลปะและวัฒนธรรม (Arts and Cultural Show Centre) ซึ่งรวบรวมศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ในพื้นที่และของประเทศไทยรวมถึงการแสดงต่างๆ ที่สามารถนำเสนอเรื่องราวของพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและความเป็นไทยแลนด์ริเวียร่า สร้างกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว
 - ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel) ส่งมอบห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีมาตรฐาน กลยุทธ์มุ่งเน้น
 - 1) ชีตความสามารถด้านการรองรับการจัดการประชุมที่มีมาตรฐาน
 - 2) ความหรูหราและควมมีเอกลักษณ์ (Luxury and Unique) และ
 - 3) บริการครบวงจร (Full Service and Facility)

ตารางที่ 5-14 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Cultural and Nature Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ชายหาดท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการพักผ่อน - การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม - แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและกิจกรรมเชิงผจญภัย - การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารและการท่องเที่ยวเชิงเกษตร - การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่	- การส่งเสริมให้เกิดเส้นทางเชื่อมโยงและการกระจายนักท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นและชุมชน - การส่งเสริมนักท่องเที่ยวตลาดบน(High - end Market) - การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว - การพัฒนาการเชื่อมโยงการเข้าถึงในพื้นที่จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	- การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ - การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน - ศูนย์แสดงศิลปะและวัฒนธรรม (Arts and Cultural Show Centre) - ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพที่ 5-4 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตำแหน่งทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนและนันทนาการ (Leisure and Recreation Tourism) นอกจากการนำเสนอ ถือเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูงเนื่องจากมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและความพร้อมด้านต่างๆ ดังนั้น เป้าหมายของการพัฒนาพื้นที่มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีกำลังซื้อสูงและสามารถส่งเสริมรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

รูปแบบการท่องเที่ยวที่โดดเด่น

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดที่มีความพร้อมด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทะเล ชายหาดและเกาะ ซึ่งประกอบด้วย 5 เกาะ 13 ชายหาด 5 อ่าว (รายละเอียดในบทที่ 4) ภายใต้แผนแม่บทฯ ควรได้รับการยกระดับชายหาดที่มีมาตรฐานและความปลอดภัย กำหนดอัตลักษณ์และภาพลักษณ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแผนการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ มุ่งเน้น

1) ชายหาดหัวหิน เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีความครบวงจรและมีความบรรยากาศที่เน้นการพักผ่อนและมีความหรูหรา และมีกิจกรรมทางทะเลและกิจกรรมชายหาดที่ครบวงจร

ทั้งนี้ หาดหัวหิน อยู่ทางทิศตะวันออกของ อำเภอหัวหิน และมีความยาวพาดผ่านราว 20 กิโลเมตร

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มุ่งเน้นการพักผ่อนและกิจกรรมชายหาดต่างๆ เช่น กีฬาชายหาด เป็นต้น
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอความครบวงจรของชายหาดที่มีเป็น “Leisure and Activity Beach” กิจกรรมชายหาดสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย และตำแหน่งที่ตั้งและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่

2) อ่าวประจวบ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีเน้นบรรยากาศเงียบสงบ ผ่อนคลาย และมีความอบอุ่นและบรรยากาศที่โรแมนติก ทั้งนี้ อ่าวประจวบ มีความยาวประมาณ 8 กิโลเมตร โดยอยู่ระหว่างเขาตาม่องล่ายและเขาล้อมหมวกเป็นชายหาดโค้งไม่มีเตียงผ้าใบ ไม่มีร่มเงาต้นไม้ ชายหาดนี้ไม่นิยมลงเล่นน้ำเนื่องจากตั้งอยู่ในตัวเมือง เหมาะสำหรับเดินเล่นชมวิวตอนเย็น

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยเหมาะกับกลุ่มครอบครัวและคู่รัก
- **จุดเด่น** คือ นำเสนออ่าวประจวบที่มีวิวที่สวยงาม และมีความเงียบสงบและโรแมนติก เหมาะกับการพักผ่อนทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับชายหาด** มุ่งเน้น 1) การจัดการพื้นที่อ่าวให้มีความสะอาดและสวยงาม 2) การกำหนดจุดชมวิวหลักเพื่อเป็นจุดขายพื้นที่อ่าว 3) การออกแบบการสื่อความหมายที่สะท้อนอัตลักษณ์ 4) ระบบความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว และ 5) ภาพลักษณ์ช่วงพลบค่ำและกลางคืนที่มีไฟสวยงามตลอดเส้นทางเลียบบ่อ

2. การท่องเที่ยวตามรอยความทรงจำแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์และโครงการพระราชดำริจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นภาพลักษณ์สำคัญของพื้นที่ของประชาชนชาวไทย จึงควรส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยความทรงจำแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่ต้องการท่องเที่ยว เรียนรู้และมีประสบการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ พระมหากษัตริย์และโครงการพระราชดำริเพื่อการเรียนรู้ต่างๆ
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) รูปแบบการสื่อความหมายเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ พระมหากษัตริย์และโครงการพระราชดำริเพื่อการเรียนรู้ต่างๆ 2) การยกระดับแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All) 3) การส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวในพื้นที่ 4) การสร้างโอกาส ประสบการณ์และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่ และ 5) การปรับปรุงทัศนียภาพและภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง

2. **ท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism)** จากแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวภาคกลางคืน ทั้งในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น ตลาดถนนคนเดิน พื้นที่กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และสถานบันเทิงต่างๆ ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวกลางคืนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ก่อให้เกิดการเพิ่มรายได้และขยายตัวของภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอกิจกรรมการท่องเที่ยวภาคกลางคืนและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวกลางคืน เน้นการออกแบบพื้นที่ให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์และสวยงาม
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การยกระดับพื้นที่ 2) การส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยว 3) การพัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 4) การตกแต่งด้วยแสงสีต่างๆ และ 5) การส่งเสริมเรื่องความปลอดภัยในพื้นที่

3. **การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism)** จากแนวโน้มการเติบโตทางการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้สูงอายุ นักท่องเที่ยวพำนักราน และนักท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพ ประกอบกับศักยภาพของพื้นที่และผู้ประกอบการในพื้นที่จึงควรให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ที่ครอบคลุมการท่องเที่ยวที่มีแรงจูงใจหรือจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และ/หรือบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ หรือเป็นการ

ท่องเที่ยวที่ผสมผสานการรักษาและฟื้นฟูสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจควบคู่กัน โดยมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ทั้งนี้จะเชื่อมโยงการท่องเที่ยวต่างๆ ของพื้นที่จังหวัด

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ กลุ่มผู้สูงอายุ นักท่องเที่ยวพำนักรถและนักท่องเที่ยวกลุ่มสุขภาพ
- **จุดเด่น** คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพโดยการเชื่อมโยงทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและรูปแบบการบริการต่างๆ และการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพชั้นนำในพื้นที่ เช่น สปาและนวดแผนโบราณ และธุรกิจเชื่อมโยง 2) การส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยว และ 3) การเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวชุมชน

4. การส่งเสริมเมืองไมซ์ (MICE City) เป็นการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business Tourism) โดยมุ่งเน้นการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประชุม สัมมนา นักท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการแสดงสินค้า ซึ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพ และสามารถพัฒนาสู่การเป็นเมืองไมซ์ และสามารถรองรับการประชุมรวมถึงงานเทศกาลมหกรรมในระดับนานาชาติได้ โดยเฉพาะในโรงแรมระดับ 5 ดาวที่มีมาตรฐานสถานที่จัดการประชุม

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักเดินทางกลุ่มไมซ์ทั้งภายในและต่างประเทศ
- **จุดเด่น** คือ เป็นเมืองที่มากกว่าการเป็นสถานที่จัดการประชุม ที่สามารถรองรับนักเดินทางกลุ่มไมซ์ทั้งในด้านการจัดการประชุมระดับนานาชาติและความพร้อมด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายรวมถึงกลุ่มผู้ติดตาม
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การลงทุนสร้างศูนย์การประชุมที่มีมาตรฐานในพื้นที่ 2) การพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจที่เกี่ยวข้องต่อการรองรับกลุ่มตลาดไมซ์ 3) พัฒนากลุ่มผู้จัดงานมืออาชีพ ได้แก่ Professional Convention Organizer, Destination Management Company 4) การพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนต่อการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ และ 5) ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้เกิดภาพลักษณ์ของการเป็นเมืองไมซ์ (MICE City)

5. การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามแดน (Cross Border Tourism) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ด้านที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา คือบริเวณด่านตรวจคนเข้าเมืองสิงขร ซึ่งในอนาคตถือว่าเป็นด่านที่มีศักยภาพมากสามารถผลักดันสู่การท่องเที่ยวข้ามแดนในอนาคตและรวมถึงพื้นที่เขตการค้าต่างๆ ด้วย

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวข้ามแดนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ

- **จุดเด่น** คือ นำเสนอความพร้อมของด่านข้ามแดนและการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวข้ามแดนในพื้นที่
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมืองเพื่อรองรับโอกาสและการเติบโตทางการท่องเที่ยว ภายใต้กรอบการพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้ พัฒนาเส้นทางการขนส่ง ด้านชายแดน ปรับปรุงกระบวนการข้ามแดน (CIQ) การผลักดันการเร่งรัดการออกกฎหมายเพื่อรองรับการขนส่งข้ามพรมแดน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเชื่อมโยงการผลิตร่วมกัน การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับท้องถิ่น การพัฒนาตลาดชายแดนให้ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของประชาชน การส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการท้องถิ่นให้สามารถแข่งขันได้ และการพัฒนาด่านและโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการค้าและการขนส่งระดับท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน 2) การกำหนดแนวทางมาตรการ ระเบียบ การเข้าเมืองเพื่อโอกาสทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ระเบียบวีซ่าและระยะเวลาการพำนักในประเทศ และ 3) การกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการตรวจคนเข้าเมือง ได้แก่ การพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความสามารถสร้างสรรค์ผลิตสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลและระบบโปรแกรมประยุกต์สารสนเทศตรวจคนเข้าเมืองให้เป็นเครื่องมือในการควบคุมคนต่างด้าว ช่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติและการบริหารจัดการฐานข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมืออัตโนมัติ

6. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่ จากการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมคุณค่าเชิงวัฒนธรรม คุณค่าเชิงอัตลักษณ์และสังคม อันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นอกจากจะมีความโดดเด่นทางด้านทะเล สถานที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์แล้ว ยังมีชุมชนที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ชุมชนประมงพื้นบ้านห้วยยาง ชุมชนบ้านสามร้อยยอด ชุมชนบ้านฟ้าประทาน ชุมชนบ้านป่าละอู ชุมชนบ้านแพรงตะคร้อ ชุมชนบ้านรวมไทย ชุมชนบ้านบ่อนอก ชุมชนบ้านย่านซื่อ ชุมชนบ้านด่านสิงขร ชุมชนบ้านมะขามโพรง ชุมชนบ้านต้นทองกลาง ชุมชนบ้านทางสาย ชุมชนบ้านห้วยเกี๋ยบ เป็นต้น ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอคุณค่าเชิงวัฒนธรรมของชุมชนแต่ละชุมชน เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ การแต่งกาย อาหาร วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและบรรยากาศ ที่จะสามารถสร้างสรรค์มุ่งเน้นเพื่อให้

นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และประสบการณ์เชิงบวก สร้างโอกาสและคุณค่าจากการท่องเที่ยวที่จะส่งผลกระทบต่อเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่ความยั่งยืน

- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ มุ่งเน้น 1) ยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2) พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรค์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์ 4) สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5) พัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี 6) ส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และ 7) ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. กำหนดพื้นที่เป้าหมายกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวระดับบน เนื่องจากความพร้อมของทรัพยากรท่องเที่ยวและภาคการบริการ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวระดับบน โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอหัวหินและอำเภอปราณบุรี ทั้งนี้หากเร่งการลงทุนและการยกระดับพื้นที่ได้จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เช่น สวนสนุก ศูนย์ประชุม สปา และโรงแรมระดับสูงจะสามารถสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกต่อพื้นที่
2. การส่งเสริมให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงและการกระจายการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยการเชื่อมโยงรูปแบบการขนส่งเข้าด้วยกัน ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ (สนามบินหัวหิน) ทางบก (ถนนเพชรเกษม) ทางราง (สถานีนีรลไฟหัวหิน-ปราณบุรี) และทางน้ำ (ท่าเรือเฟอร์รี่หัวหิน) เพื่อให้เกิดการเข้าถึงและการกระจายตัวไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ
3. การเพิ่มขีดความสามารถของการเดินทางอากาศ โดย 1) กำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถการรองรับของสนามบินหัวหิน 2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในสนามบินหัวหิน และ 3) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มสายการบินและเที่ยวบินสนามบินหัวหิน โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพิ่มจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้นและ

สายการบินที่เพิ่มมากขึ้น โอกาสการสร้างเครือข่ายเส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

4. การจัดการด้านทรัพยากรและขีดความสามารถการรองรับทางการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องต่อการสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การบริหารจัดการน้ำ รวมไปถึงการวางแผนเรื่องขีดความสามารถการรองรับ (Carrying Capacity) ที่จะมีผลกระทบในระยะยาวจากการเติบโตทางการท่องเที่ยวในอนาคตโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการรักษาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
5. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว โดยกำหนดพื้นที่ สะพานปลาสาธตวิถิ อ่าวประจวบ ในอดีตเคยเป็นสะพานปลาอ่าวประจวบ สำหรับการประมงก่อนมีการประกาศยกเลิกใช้สะพานปลาดังกล่าว ต่อมาทางจังหวัดได้ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมและก่อสร้างเพิ่มเติมใช้รูปแบบและสีสันทันกับสถานีรถไฟของจังหวัดซึ่งมีเอกลักษณ์ที่สวยงามโดดเด่น โดยมีแนวทางดังนี้
 - ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
 - ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
 - พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถแรงดึงดูดที่น่าสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายในและภายนอก
 - กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
 - การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสง สีหรือเสียงที่สวยงาม
 - ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดง

- ศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากชุมชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สี และโทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
 - การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิด สร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการดำเนินการในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายทางการท่องเที่ยวระดับโลกได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการลงทุนทั้งจากภาครัฐและการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ โดยจะต้องอาศัยการลงทุนอย่างต่อเนื่องในด้านสาธารณูปโภค การลงทุนด้านการบริหารจัดการทรัพยากรพื้นฐาน การวางแผนการจัดการน้ำ ระบบการจัดการโลจิสติกส์ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบบริการต่างๆ เพื่อให้ความพร้อมต่อการรองรับการเติบโตของเมืองและการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
2. การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในทุกระดับ เช่น การลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ในธุรกิจประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนภายใต้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมไปถึงการส่งเสริมการลงทุนจากผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ธุรกิจรายใหม่ (Start-Up) และยกระดับชุมชนให้ศักยภาพต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ควรให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ได้แก่
 - ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel) ส่งมอบห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีมาตรฐาน กลยุทธ์มุ่งเน้น 1) ชีตความสามารถด้านการรองรับการจัดการประชุมที่มีมาตรฐาน 2) ความหรูหราและควมมีเอกลักษณ์ (Luxury and Unique) และ 3) บริการครบวงจร (Full Service and Facility)

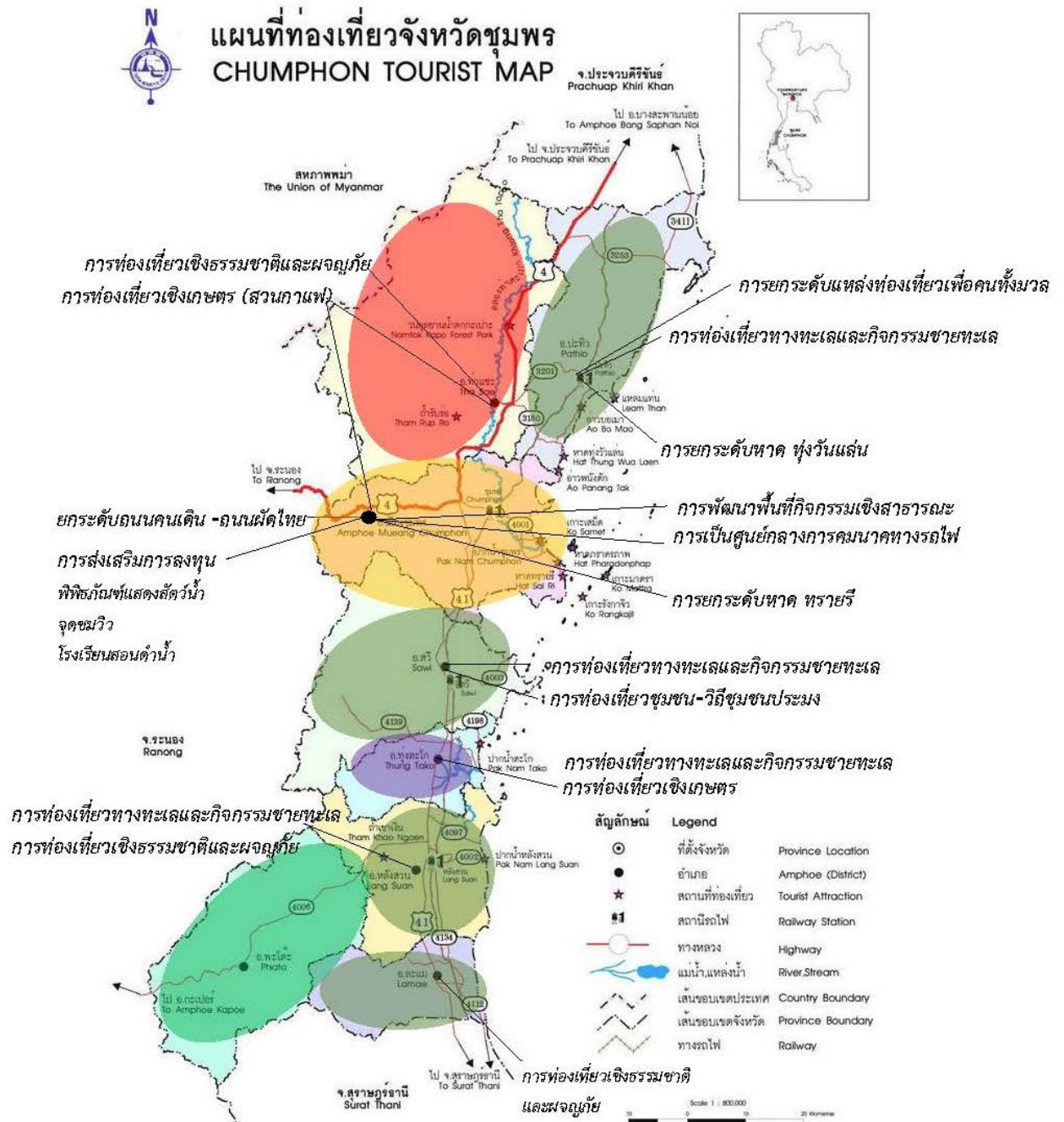
- ห้างสรรพสินค้าครบวงจร (Entertainment Complex) โดยเป็นห้างสรรพสินค้าที่มีความทันสมัย ครบวงจรตอบสนองรูปแบบการดำเนินชีวิต (Life Style) ของนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่
- สวนสนุกขนาดใหญ่ (Theme Park) เป็นสวนสนุกที่มีชื่อเสียงระดับโลก เพื่อให้สามารถสร้างแรงดึงดูดและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เพิ่มระยะเวลาการพำนักและสร้างภาพลักษณ์สอดคล้องกับเมืองท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนและนันทนาการ
- ศูนย์ประชุมนานาชาติ (Venue) การสร้างศูนย์การประชุมและนิทรรศการที่มีมาตรฐานรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวไมซ์ที่อัตราการเติบโตสูงชันและส่งเสริมให้ก้าวสู่การเป็นเมืองไมซ์อย่างเต็มรูปแบบ
- ธุรกิจส่งเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ (Wellness and Spa) เพื่อตอบสนองแนวโน้มกลุ่มนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนักท่องเที่ยวในอนาคต

ตารางที่ 5-15 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		
การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนและนันทนาการ (Leisure and Recreation Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้อเสนอแนะ
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเล - การท่องเที่ยวตามรอยความทรงจำแห่งพระมหากษัตริย์ไทย - ท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) - การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) - การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามแดน (Cross Border Tourism) - การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่	- กำหนดพื้นที่เป้าหมายกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวระดับบน - การส่งเสริมให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงและการกระจายการท่องเที่ยวในพื้นที่ - การเพิ่มขีดความสามารถของการเดินทางอากาศ - การจัดการด้านทรัพยากรและขีดความสามารถการรองรับทางการท่องเที่ยว - การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัด	- การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ - การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในทุกกระดับ - ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel) - ห้างสรรพสินค้าครบวงจร (Entertainment Complex) - สวนสนุกขนาดใหญ่ (Theme Park) - ศูนย์ประชุมนานาชาติ (Venue)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		
การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนและนันทนาการ (Leisure and Recreation Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้อเสนอแนะ
สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่	เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	- ธุรกิจส่งเสริมสุขภาพ และ บริการ สุข ภาพ (Wellness and Spa)

จังหวัดชุมพร

ภาพที่ 5-5 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดชุมพร

ตำแหน่งทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ (Ocean and Beach Activity) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) โดยพิจารณาจากขีดความสามารถด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลและทรัพยากรทางทะเล และขีดความสามารถของพื้นที่ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอื่นๆ

รูปแบบการท่องเที่ยวที่โดดเด่น

1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเล จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทะเล ชายหาดและเกาะ ซึ่งประกอบด้วย 1 อุทยานแห่งชาติ 6 เกาะ 7 ชายหาดและ 3 อ่าว (รายละเอียดในบทที่ 4) ภายใต้แผนแม่บทฯ ควรได้รับการยกระดับชายหาดที่มีมาตรฐานและความปลอดภัย กำหนดอัตลักษณ์และภาพลักษณ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

โดยมีแผนการพัฒนาภายใต้แผนแม่บทฯ ฉบับนี้ มุ่งเน้น

1) หาดทุ่งวัวแล่น เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีความเป็นธรรมชาติมีกิจกรรมชายหาด

ทั้งนี้ ทุ่งวัวแล่น ตั้งอยู่ที่ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว ห่างจากตัวจังหวัดชุมพรไปตามถนนลาดยางสายชุมพร - หาดทุ่งวัวแล่น ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มุ่งเน้นการพักผ่อนและทำกิจกรรมชายหาดต่างๆ

- **จุดเด่น** คือ นำเสนอความครบวงจรของชายหาดที่เป็น “Leisure and Activity Beach” กิจกรรมชายหาดสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย

2) หาดทรายรี เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีจุดเด่นที่เม็ดทรายขาวละเอียด และจุดชมวิวที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์

ทั้งนี้ หาดทรายรี อยู่บริเวณอ่าวชุมพร ซึ่งเป็นที่มีหาดทรายขาวสะอาดตา บริเวณหาดมีทั้งที่พักและร้านอาหารบริเวณริมชายหาด บริเวณแนวชายหาดเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์สถานของพลเรือเอก พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มุ่งเน้นการพักผ่อน

- **จุดเด่น** คือ นำเสนอความสวยงามของชายหาด ที่มีวิวที่สวยงาม และมีความเงียบสงบเหมาะกับการพักผ่อนทั้งระยะสั้นและระยะยาว

- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับชายหาด** มุ่งเน้น 1) การจัดการพื้นที่อ่าวให้มีความสะอาดและสวยงาม 2) การกำหนดจุดชมวิวหลักเพื่อเป็นจุดขายพื้นที่อ่าว 3) การออกแบบการสื่อความหมายที่สะท้อนอัตลักษณ์ และ 4) ระบบความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

2. **การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)** นอกจากกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลแล้ว จังหวัดชุมพรเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวในอนาคต โดยรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนได้แก่ การวิ่งประเภทต่างๆ การปั่นจักรยาน ไตรกีฬา กีฬาทางน้ำ เป็นต้น

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพกลุ่มกีฬาซึ่งรวมไปถึงผู้ติดตามกลุ่มต่างๆ
- **จุดเด่น** คือ ควรพร้อมของพื้นที่ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีมาตรฐานรวมถึงส่งเสริมร่วมกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางน้ำของพื้นที่
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) พัฒนาและยกระดับมหรรมกีฬาที่มีมาตรฐานระดับสากลให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ส่งเสริมและบูรณาการการท่องเที่ยวที่มีเพื่อเพิ่มโอกาสการกระจายตัวนักท่องเที่ยว 3) ส่งเสริมให้เกิดการจํานวนวันพักและการใช้จ่ายจากการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น และ 4) การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ในพื้นที่

3. **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร** จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีการผลิตภาคการเกษตรสูงมาก มีการกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมและการเพิ่มมูลค่าให้กับภาคการเกษตรเพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้พบว่ามีกลุ่มเกษตรกรรวมถึงสวนต่างๆ มีศักยภาพต่อการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างอาชีพเสริมจากการเกษตรแล้วยังนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการเรียนรู้ด้านการเกษตร (กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ)
- **จุดเด่น** คือ การนำเสนอเมืองที่มีผลผลิตด้านการเกษตรขนาดใหญ่ในภาคใต้ของประเทศไทย
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสวนต่างๆ เพื่อการขยายตัวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2) การพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างสรรค์เพื่อการสร้างประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว 3) การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรเพื่อการจำหน่ายเป็นของฝากและของที่ระลึก 4) การส่งเสริมเรื่องการสื่อความหมาย การแนะนำและการบริการสำหรับนักท่องเที่ยว 5) การพัฒนาที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์ที่มีมาตรฐานและ 6) การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ในพื้นที่

4. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่ จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมคุณค่าเชิงวัฒนธรรม คุณค่าเชิงอัตลักษณ์และสังคม อันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ จังหวัดชุมพร นอกจากจะมีความโดดเด่นอัตลักษณ์การเกษตรและกิจกรรมทางทะเลแล้ว ยังมีชุมชนที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ชุมชนบ้านหน้าทับ ชุมชนบ้านเกาะเสม็ด ชุมชนบ้านแหลมแท่น ชุมชนบ้านชายทะเล ชุมชนบ้านห้วยใหญ่ ชุมชนบ้านหาดทรายรี ชุมชนบ้านเสียบญวน ชุมชนบ้านบกไฟ ชุมชนบ้านเขาตะเกาทอง ชุมชนบ้านเกาะพิทักษ์ ชุมชนบ้านกลางอ่าว ชุมชนบ้านปากน้ำ ชุมชนบ้านหาดสูง ชุมชนบ้านทรายทอง ชุมชนบ้านทรัพย์ทวี ชุมชนบ้านทุ่งคา ชุมชนบ้านปากมหาด ชุมชนบ้านปากคลองพังกัดก เป็นต้น ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอคุณค่าเชิงวัฒนธรรมของชุมชนแต่ละชุมชน เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ การแต่งกาย อาหาร วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น บรรยากาศ ที่จะสามารถสร้างสรรค์มุ่งเน้นเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และประสบการณ์เชิงบวก สร้างโอกาสและคุณค่าจากการท่องเที่ยวที่จะส่งผลกระทบต่อเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่ความยั่งยืน
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) ยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2) พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรค์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์ 4) สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5) พัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี 6) ส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และ 7) ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

ต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. การส่งเสริมให้จังหวัดชุมพรเป็นศูนย์การคมนาคมทางรถไฟที่จะเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการให้บริการประชาชน เนื่องจากสถานีรถไฟจังหวัดชุมพรเป็นสถานีรถไฟต้นแบบในด้านการบริหารจัดการและคุณภาพ และเป็นสถานีหลักของรถไฟรางคู่ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยควรมีพัฒนาภูมิทัศน์และทัศนียภาพสองข้างทางเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นรวมถึงการพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
2. การเพิ่มขีดความสามารถการขนส่งทางอากาศ โดย 1) กำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถการรองรับของสนามบินชุมพร 2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในสนามบินชุมพร และ 3) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มสายการบินและเที่ยวบินสนามบินชุมพร โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพิ่มจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้นและสายการบินที่เพิ่มมากขึ้น โอกาสการสร้างเครือข่ายเส้นทางการท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
3. ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจและการให้บริการด้านการดำน้ำอย่างครบวงจร เนื่องจากจังหวัดชุมพรมีเกาะและมีกิจกรรมดำน้ำที่มีชื่อเสียง มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ความสนใจและเลือกชุมพรเป็นจุดหมายปลายทางเพื่อการดำน้ำ การยกระดับจังหวัดให้มีศักยภาพในการพัฒนาสู่การเป็นเมืองแห่งการดำน้ำด้วยโรงเรียนสอนดำน้ำ จะช่วยส่งเสริมให้กลายเป็นแหล่งการเรียนรู้และแหล่งพัฒนานักดำน้ำ จะนำมาซึ่งโอกาสการสร้างรายได้และยกระดับพื้นที่
4. ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบงานมหกรรมและกิจกรรมด้านกีฬาที่สร้างชื่อเสียงสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และจัดการส่งเสริมงานมหกรรมด้านกีฬาเพื่อให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพด้านกีฬาและผู้ติดตามเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่
5. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว โดยกำหนดพื้นที่ที่ควรพัฒนา คือ หน้าสถานีรถไฟชุมพร ตั้งอยู่ถนนนวมินทร์รวมใจ ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยมีแนวทางดังนี้
 - ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
 - ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับ

- อัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
- พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่าสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก
 - กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาด ความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
 - การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสง สีหรือเสียงที่สวยงาม
 - ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากชุมชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สี และโทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
 - การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิด สร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการดำเนินการในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายทางการท่องเที่ยวระดับโลกได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการลงทุนทั้งจากภาครัฐและการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ โดยจะต้องอาศัยการลงทุนอย่างต่อเนื่องในด้านสาธารณูปโภค การลงทุนด้านการบริหารจัดการทรัพยากรพื้นฐาน การวางแผนการจัดการน้ำ ระบบการจัดการโลจิสติกส์ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบบริการต่างๆ เพื่อให้ความพร้อมต่อการรองรับการเติบโตของเมืองและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

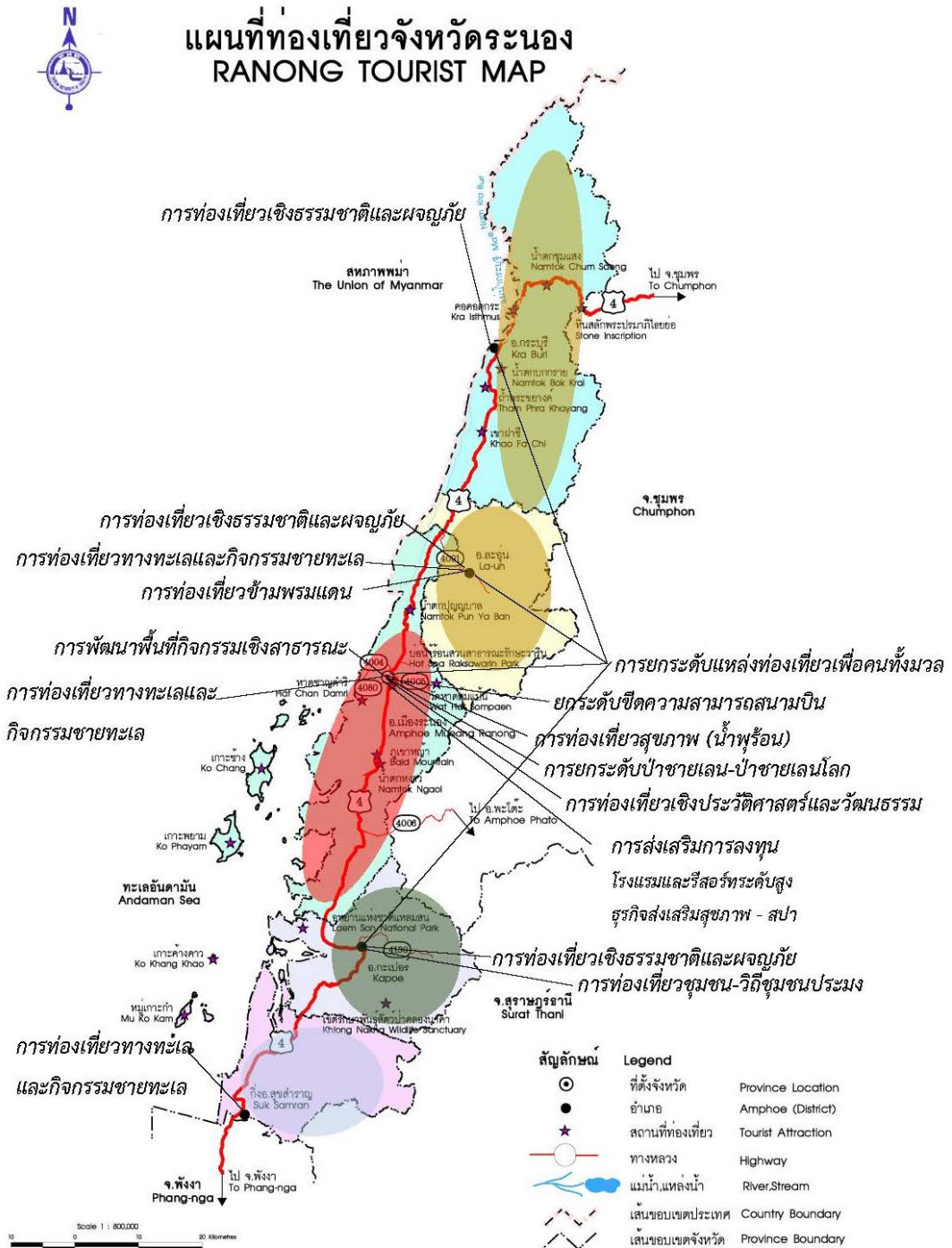
2. การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในทุกๆระดับ เช่น การลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ในธุรกิจประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนในแนวทางภายใต้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมไปถึงการส่งเสริมการลงทุนจากผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ธุรกิจรายใหม่ (Start-Up) และยกระดับชุมชนให้ศักยภาพต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จังหวัดชุมพรควรให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ได้แก่
 - ศูนย์แสดงพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ (Aquarium) โดยจัดศูนย์แสดงพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่รวบรวมพันธุ์สัตว์น้ำทั้งน้ำเค็มและน้ำจืด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร
 - จุดชมวิว (View Point) การสร้างจุดชมวิวหรือหอคอยที่สามารถมองเห็นวิวที่สวยงามของจังหวัดชุมพรและอาจจะออกแบบให้มีความครบวงจร เช่น มีร้านอาหาร เป็นต้น
 - โรงเรียน/สถาบันดำน้ำ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพกลุ่มนักดำน้ำและผู้สนใจการดำน้ำซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง

ตารางที่ 5-16 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร การท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ (Ocean and Beach Activity) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้อเสนอแนะ
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวชายทะเล - การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) - การท่องเที่ยวเชิงเกษตร - การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่	- การส่งเสริมให้จังหวัดชุมพรเป็นศูนย์กลางคมนาคมทางรถไฟ - การเพิ่มขีดความสามารถการขนส่งทางอากาศ - ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจและการให้บริการด้านการดำน้ำอย่างครบวงจร - ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบงานมหกรรมและกิจกรรมด้านกีฬา	- การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ - การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน ○ ศูนย์แสดงพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ (Aquarium) ○ จุดชมวิว (View Point) ○ โรงเรียน/สถาบันดำน้ำ

จังหวัดชุมพร การท่องเที่ยวกิจกรรมทางน้ำ (Ocean and Beach Activity) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริม การท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยว ข้อเสนอแนะ
	- การพัฒนาพื้นที่กิจกรรม เชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัด เพื่อการเป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยว	

จังหวัดระนอง

ภาพที่ 5-5 แผนที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดระนอง

ตำแหน่งทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการส่งเสริมสุขภาพ (Eco and Wellness Tourism) มุ่งเน้นนำเสนอความโดดเด่นด้านทรัพยากรทางท่องเที่ยวที่มุ่งส่งเสริมการอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพที่มีคุณภาพและน้ำแร่ของพื้นที่

รูปแบบการท่องเที่ยวที่โดดเด่น

1. การส่งเสริมหาดและป่าชายเลนมรดกโลก

1) ป่าชายเลนหาว จังหวัดระนอง เป็นแหล่งเกิดและเติบโตของสัตว์ทะเลนานาชนิด มีการจัดพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเนื้อที่ประมาณ 150 ไร่ แก่ผู้คนทั่วไปที่สนใจเข้าเยี่ยมชม และศึกษาเรื่องราวของป่าชายเลน โดยมีการสร้างสะพานศึกษาธรรมชาติยาวถึง 850 เมตร ให้เดินชมป่าชายเลน และสิ่งมีชีวิตในผืนป่าชายเลนได้ มีแผ่นป้ายให้ความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศของป่าชายเลนโดยอธิบายไว้ตลอดเส้นทาง ซึ่งสามารถนำเสนอเพื่อเตรียมการให้พื้นที่ป่าชายเลนระนองเป็นมรดกโลก โดยคาดว่าจะดำเนินการส่งข้อมูลเพื่อให้องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก (UNESCO) พิจารณาในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2563 ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์/นิเวศ กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsible: CSR) และกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป
- **จุดเด่น** คือ การนำเสนอความโดดเด่นของป่าชายเลน ระบบป่าชายเลนและความสมบูรณ์ทางมวลชีวภาพ และการนำเสนอภาพมุมสูงจากการเดินทางอากาศ และกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การดูนก
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การพัฒนาการสื่อความหมาย 2) การยกระดับพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก 3) การปรับปรุงพื้นที่เพื่อให้สอดคล้องต่อการเข้าประเมินตามเกณฑ์พื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง และพื้นที่ชุ่มน้ำจังหวัดระนอง 4) การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และ 5) การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดระนอง

2. **การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Tourism)** จากความโดดเด่นของจังหวัดระนองด้านน้ำพุร้อน ได้แก่ บ่อน้ำร้อนสวนสาธารณะรักษะวารินและแหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านพรุซึ่งจัดว่าเป็นแหล่งน้ำพุร้อนที่มีชื่อเสียงและมีน้ำแร่ที่มีคุณสมบัติต่อการส่งเสริมสุขภาพ จึงเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่นำมาซึ่งนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มคุณภาพที่มีความสนใจต่อการดูแลสุขภาพกายและจิต มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูง
 - **จุดเด่น** คือ การนำเสนอความโดดเด่นเรื่องบ่อน้ำพุร้อนและการบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา การนวดแผนไทย การดูแลการบำบัด
 - **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การลงทุนด้านธุรกิจบริการสุขภาพที่มีมาตรฐาน 2) การยกระดับมาตรฐานบุคลากรด้านการส่งเสริมสุขภาพ 3) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสูง 4) การส่งเสริมธุรกิจบริการเพื่อการเชื่อมโยง 5) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และ 6) การส่งเสริมด้านตลาดและปรับภาพลักษณ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง
3. **การท่องเที่ยวทางทะเลและกิจกรรมทางน้ำ** จังหวัดระนองความพร้อมด้านชายทะเล เกาะ และชายหาด ประกอบด้วย 8 เกาะ 6 หาดและ 1 อ่าว (รายละเอียดบทที่ 4) และยังเชื่อมโยงกับสหภาพเมียนมา ดังนั้น จึงเหมาะสมแก่การพัฒนาและการส่งเสริม การท่องเที่ยวทางทะเลและกิจกรรมทางน้ำ
- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มคุณภาพที่มีความสนใจในกิจกรรมทางน้ำต่างๆ
 - **จุดเด่น** คือ การนำเสนอกิจกรรมทางน้ำและความสวยงามของธรรมชาติทางทะเล ความสวยงามของเกาะต่างๆ และชายหาด
 - **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก 2) การส่งเสริมธุรกิจเรือยอร์ชและการพัฒนาท่าเรือมารีน่า และ 3) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทางน้ำ
4. **การท่องเที่ยวข้ามแดน (Cross Border Tourism)** จังหวัดระนองมีพื้นที่ด้านที่เชื่อมโยงกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา คือบริเวณด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง ซึ่งในอนาคตถือว่าเป็นด่านที่มีศักยภาพมากสามารถผลักดันสู่การท่องเที่ยวข้ามแดนในอนาคตและรวมไปถึงพื้นที่เขตการค้าต่างๆ ด้วย
- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวข้ามแดนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ
 - **จุดเด่น** คือ นำเสนอความพร้อมของด่านข้ามแดนและการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวข้ามแดนในพื้นที่
 - **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมืองเพื่อรองรับโอกาสและการเติบโตทางการท่องเที่ยว ภายใต้กรอบการพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้ พัฒนาเส้นทางการขนส่ง ด้านชายแดน ปรับปรุงกระบวนการข้ามแดน (CIQ) การผลักดันการเร่งรัดการออกกฎหมายเพื่อรองรับการขนส่งข้ามพรมแดน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเชื่อมโยงการผลิต

ร่วมกันการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับท้องถิ่น การพัฒนาตลาดชายแดนให้ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของประชาชน การส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการท้องถิ่นให้สามารถแข่งขันได้ และการพัฒนาด่านและโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการค้าและการขนส่งระดับท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน 2) การกำหนดแนวทางมาตรการ ระเบียบการเข้าเมืองเพื่อโอกาสทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ระเบียบวีซ่าและระยะเวลาการพำนักในประเทศ และ 3) การกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการตรวจคนเข้าเมือง ได้แก่ การพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความสามารถสร้างสรรค์ผลิตสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลและระบบโปรแกรมประยุกต์สารสนเทศตรวจคนเข้าเมืองให้เป็นเครื่องมือในการควบคุมคนต่างด้าว ช่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติและการบริหารจัดการฐานข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมืออัตโนมัติ

5. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดระนองมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีความน่าสนใจ เช่น จวนเจ้าเมืองระนอง พระราชวังรัตนรังสรรค์และวัดป่าชัยมงคล ซึ่งสามารถสร้างการเรียนรู้และประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
- **จุดเด่น** คือ การนำเสนอเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ เรื่องเล่าที่สามารถสร้างการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเล การท่องเที่ยวตามโครงการพระราชดำริ และการท่องเที่ยวข้ามพรมแดน การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน
- **เป้าหมายการพัฒนา** คือ 1) การสื่อความหมาย 2) การพัฒนาและการเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว 3) การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และ 4) การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

6. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่ จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างโอกาสในด้านต่างๆ เช่น การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมคุณค่าเชิงวัฒนธรรม คุณค่าเชิงอัตลักษณ์และสังคม อันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการกระจายรายได้ จังหวัดระนองนอกจากจะมีความโดดเด่นอัตลักษณ์ ธรรมชาติและน้ำแร่แล้วยังมีชุมชนที่มีความโดดเด่นทั้งในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ชุมชนบ้านเกาะพยาม ชุมชนบ้านเกาะช้าง ชุมชนบ้านบางนอนใน ชุมชนบ้านหาดทรายดำ ชุมชนชุมชนบ้านพรุรั้ง ชุมชนบ้านเกาะคณสี ชุมชนบ้านทับหลี ชุมชนบ้านบกราย ชุมชนบ้านกงซี ชุมชนบ้านบางปรูล่าง ชุมชนบ้านหินขาว ชุมชนบ้านบางหิน ชุมชนบ้านระวี ชุมชนบ้าน

เขาฝาชี ชุมชนบ้านบุรีรัมย์ ชุมชนบ้านคอกช้าง เป็นต้น ควรได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

- **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
- **จุดเด่น** คือ นำเสนอคุณค่าเชิงวัฒนธรรมของชุมชนแต่ละชุมชน เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต วิถีชีวิต การประกอบอาชีพ การแต่งกาย อาหาร วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น บรรยากาศ ที่จะสามารถสร้างสรรค์มุ่งเน้นเพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และประสบการณ์เชิงบวก สร้างโอกาสและคุณค่าจากการท่องเที่ยวที่จะส่งผลกระทบต่อเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่ความยั่งยืน
- **เป้าหมายการพัฒนาและการยกระดับแหล่งท่องเที่ยว** มุ่งเน้น 1) ยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้าน การเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2) พัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้น การมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3) ส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต อันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรค์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์ 4) สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริม การท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่ การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม 5) พัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการ ทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี 6) ส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพ และ 7) ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้าง อาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1. การส่งเสริมขีดความสามารถการคมนาคมเพิ่มเส้นทางรถไฟจากจังหวัดชุมพรถึงจังหวัด ระนอง เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการเข้าถึงจากและส่งเสริมให้เกิดการ กระจายตัวในพื้นที่
2. การส่งเสริมขีดความสามารถการคมนาคมทางอากาศ 1) กำหนดแนวทางการพัฒนาขีด ความสามารถในการรองรับของสนามบินระนอง 2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและ การบริการในสนามบินระนอง และ 3) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มสายการบินและ เที่ยวบินสนามบินระนองโดยมีเป้าหมายหลักคือ เพิ่ม จำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้น

และสายการบินที่เพิ่มมากขึ้น โอกาสการสร้างเครือข่ายเส้นทางการท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

3. การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนเพื่อเพิ่มจำนวนการพักค้างแรมของนักท่องเที่ยว
4. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว จังหวัดระนองมีความเหมาะสมต่อการพัฒนาลานอเนกประสงค์หน้าเทศบาลเมืองระนอง ตั้งอยู่พื้นที่หน้าเทศบาลเมืองระนอง ใช้เป็นพื้นที่กิจกรรมต่างๆ สำหรับจังหวัด ภายใต้แนวคิด

- การพัฒนาเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) โดยแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
- ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
- พัฒนาแลนด์มาร์ค (Landmark) ของพื้นที่ให้มีความโดดเด่นด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่าสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก
- กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาด ความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
- การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสง สีหรือเสียงที่สวยงาม
- ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างการมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและโทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก และอาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น

- การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิด สร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการดำเนินการในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายทางการท่องเที่ยวระดับโลกได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการลงทุนทั้งจากภาครัฐและการส่งเสริมการลงทุนจากภาคเอกชนในด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ โดยจะต้องอาศัยการลงทุนอย่างต่อเนื่องในด้านสาธารณูปโภค การลงทุนด้านการบริหารจัดการทรัพยากรพื้นฐาน การวางแผนการจัดการน้ำ ระบบการจัดการโลจิสติกส์ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบบริการต่างๆ เพื่อให้ความพร้อมต่อการรองรับการเติบโตของเมืองและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น
- 2) การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในระดับ เช่น การลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ในธุรกิจประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนแนวทางภายใต้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมไปถึงการลงทุนจากผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) เพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ธุรกิจรายใหม่ (Start-Up) และยกระดับชุมชนให้ศักยภาพต่อการเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว จังหวัดระนองควรให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจการขนาดใหญ่ (Mega Project) ได้แก่
 - ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel) ส่งมอบห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีมาตรฐาน กลยุทธ์มุ่งเน้น
 - 1) ชีตความสามารถด้านการรองรับการจัดการประชุมที่มีมาตรฐาน
 - 2) ความหรูหราและควมมีเอกลักษณ์ (Luxury and Unique) และ
 - 3) บริการครบวงจร (Full Service and Facility)
 - ธุรกิจส่งเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ (Wellness and Spa) เพื่อตอบสนองแนวโน้มกลุ่มนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและนักท่องเที่ยวในอนาคต

ตารางที่ 5-17 การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

จังหวัดระนอง		
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการส่งเสริมสุขภาพ (Eco and Wellness Tourism)		
รูปแบบการท่องเที่ยว	ปัจจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยว	การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้อเสนอแนะ
- การส่งเสริมหาดและป่าชายเลนมรดกโลก - การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ Wellness Tourism - การท่องเที่ยวทางทะเลและกิจกรรมทางน้ำ - การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม - การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์พื้นที่	- การส่งเสริมขีดความสามารถการคมนาคมเพิ่มเส้นทางรถไฟจากจังหวัดชุมพรถึงระนอง - การส่งเสริมขีดความสามารถการคมนาคมทางอากาศ - การส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามพรมแดน - การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว	- การส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาโดยภาครัฐ - การส่งเสริมการลงทุนโดยภาคเอกชน ○ ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทระดับสูง (Luxury Resort and Hotel) ○ ธุรกิจส่งเสริมสุขภาพและบริการสุขภาพ (Wellness and Spa)

5.7 ภาพแสดงเส้นทางท่องเที่ยวพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

เส้นทางที่ 1	เพชรบุรี-พระนครคีรี-พระราชวังบ้านปืน-ชายหาดชะอำ-โครงการชั่งหัวมันตามพระราชดำริ (1 วัน)
ช่วงเช้า	เดินทางสู่พระนครคีรี เป็นพระราชวังในจังหวัดเพชรบุรี พระนครคีรีประกอบด้วยพระที่นั่งต่างๆ คือ พระที่นั่งเพชรภูมิไพโรจน์ พระที่นั่งปราโมทย์มไหสวรรย์ พระที่นั่งเวษยันต์วิเชียรปราสาท พระที่นั่งราชธรรมสภาพระตำหนักสันถาคารสถานหอพิमानเพชรมเหศวรหอจตุเวทปรีตพงษ์และหอชัชวาลเวียงชัย เดินทางสู่ พระรามราชนิเวศน์หรือ พระราชวังบ้านปืนตั้งอยู่ที่เขตบ้านปืน ริมแม่น้ำเพชรบุรี
ช่วงบ่าย	เดินทางสู่ชายหาดชะอำเพื่อเล่นน้ำตามอัยาศัย ซึ่งหาดชะอำ เป็นหาดที่มีชื่อเสียงมากของจังหวัดเพชรบุรี ตำนานเล่าว่าเป็นสถานที่ซึ่งครั้งสมเด็จพระนเรศวรยกทัพมาเมืองเพชรเพื่อพักไพร่พลช้างม้า และล้างอาวม้าจึงได้ชื่อว่าชะอำแล้วเพี้ยนเรื่อยมาเป็นชะอำในปัจจุบัน และโครงการชั่งหัวมันตามพระราชดำริ ในหลวงรัชกาลที่ 9 ซึ่งวันนี้เราจะพาเที่ยวตามรอยพ่อ พร้อมดูแนวทางในการจัดทำแปลงเกษตรตัวอย่างแบบบูรณาการ ณ เขตอำเภอท่ายาง
ช่วงเย็น	แวะซื้อของฝากที่ขึ้นชื่อขนมหม้อแกง น้ำตาลโตนด จากร้านพันธ์สุข หรือบ้านนันทวัน และเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-7 เส้นทางท่องเที่ยวเพชรบุรี-พระนครคีรี-พระราชวังบ้านปืน-ชายหาดชะอำ-โครงการซั้งหัวมันตามพระราชดำริ

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

เส้นทางที่ 2 กรุงเทพฯ-คลองโคกลน-บางตะบูน-บ้านแหลม-หาดเจ้าสำราญ-บ้านลาด (2 วัน 1 คืน)

วันที่ 1

ช่วงเช้า เดินทางออกจากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางคลองโคกลนเข้าบางตะบูนชมธรรมชาติ ล่องเรือชมวิถีชีวิตชาวบางตะบูน เข้าชมฟาร์มหอยแครง หอยแมลงภู่และหอยนางรมขนาดใหญ่ของชาวบางตะบูน ณ ปากอ่าวบางตะบูน

ช่วงบ่าย เดินทางไปยัง อำเภอบ้านแหลมเยี่ยมชม โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมผักเป็ด จังหวัดเพชรบุรีเป็นตัวอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเรียบง่าย และการใช้ธรรมชาติบำบัดอย่างเห็นได้ชัด “ให้ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ เป็นเทคโนโลยีอย่างง่ายใครๆ ก็สามารถทำได้ และมีวิศุดหาได้ในท้องที่” หลังจากนั้น นำเข้าสู่เส้นทางหาดเจ้าสำราญ ซึ่งเป็นหาดที่สามารถลงเล่นน้ำทะเล เป็นหาดที่สงบเหมาะกับการพักผ่อนและดูพระอาทิตย์ตกยามเย็น

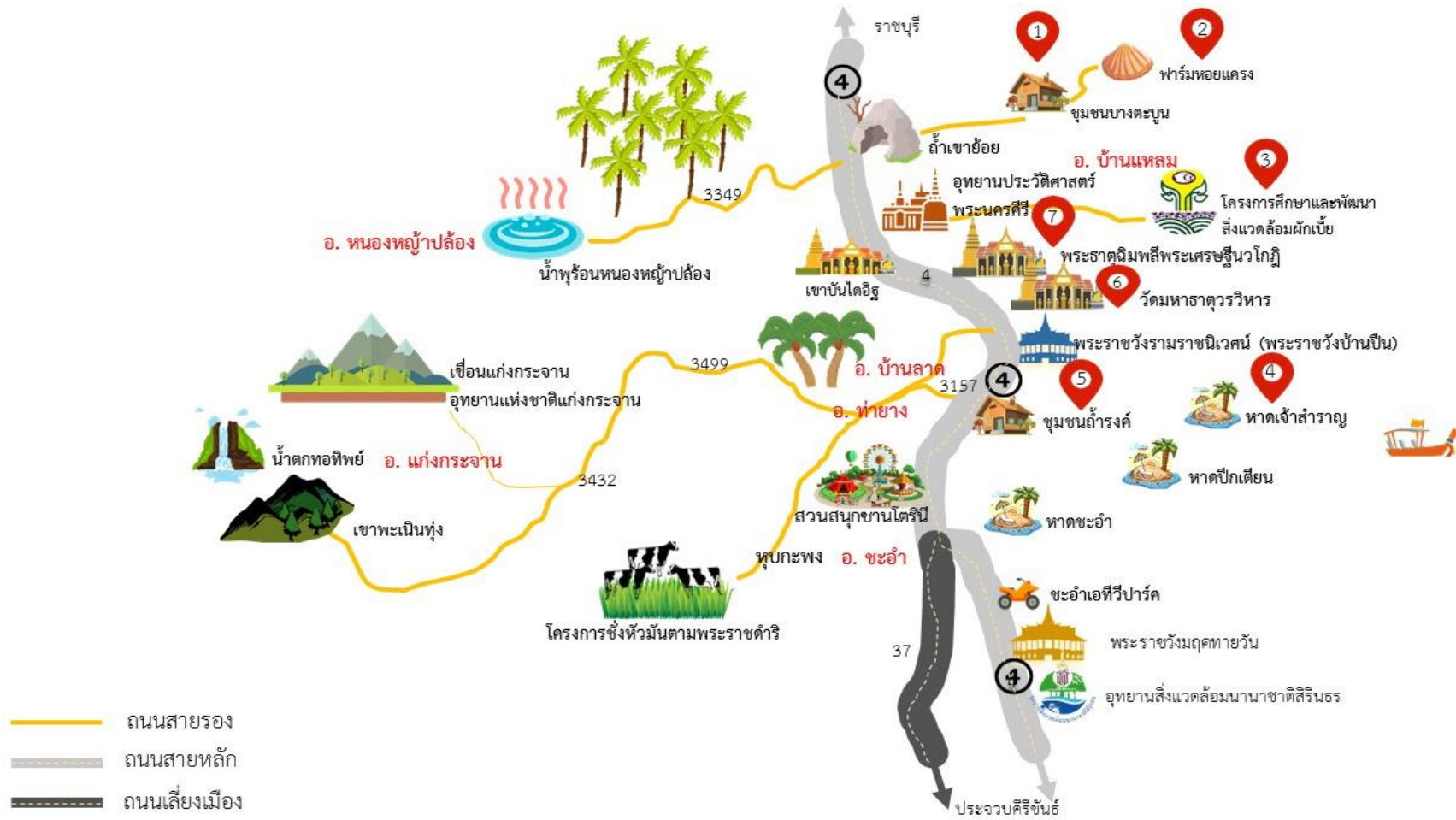
ช่วงเย็น เดินทางเข้าสู่ที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2

ช่วงเช้า เดินทางไปชุมชนถ้ำรงค์ ตำบลถ้ำรงค์ อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี (เพื่อชมวิถีชีวิตและที่มาของผลิตภัณฑ์จากตาลที่หลากหลาย ทั้งอาหารคาว หวาน และของใช้ต่างๆ

ช่วงบ่าย เดินทางต่อไปยัง วัดมหาธาตุ วัดพระอารามหลวงชั้นตรีที่สำคัญของเมืองเพชรบุรี ในบริเวณมีทั้ง โบราณวัตถุที่น่าสนใจมากมาย เดินทางต่อไปยังวัดข่อย ชมพระธาตุฉิมพลีพระเศรษฐ์ฉนวนโกฏิ เป็นศาสนสถานที่มีการนำงานศิลปะชั้นสูงของช่างเมืองเพชร หรือเรียกว่า ช่างสิบหมู่ มาเป็นส่วนร่วม สร้างอาคารเพื่อเทิดทูนบูชาพระพุทธศาสนาให้เกิดความสวยงามตามความศรัทธาของพุทธศาสนิกชน จนเรียกได้ว่า เป็น พุทธสถานศิลป์ หนึ่งเดียวในโลก

ช่วงเย็น แวะของฝากจากเมืองเพชรกันที่ ตลาดเพชรบุรี แหล่งรวบรวมของฝาก เช่น ขนมหม้อแกง ขนมตาล น้ำตาลโตนด ชมฟู่เพชร สินค้าแปรรูปแล้วเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-8 เส้นทางกรุงเทพฯ-คลองโคกลน-บางตะบูน-บ้านแหลม-หาดเจ้าสำราญ-บ้านลาด

เส้นทางการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

เส้นทางที่ 3 กรุงเทพฯ-ถ้ำเขาหลวง-เขื่อนแก่งกระจาน-เขาพะเนินทุ่ง-น้ำตกทอทิพย์-พระธาตุฉิมพลีพระเศรฐ์ฐินวโกฏิ (2 วัน/1 คืน)

วันที่ 1

ช่วงเช้า ออกเดินทางจากกรุงเทพฯเข้าสู่ ถ้ำเขาหลวง พาชมน้ำแสงอาทิตย์อ่อนๆ ยามเช้า เขาหลวงเมืองเพชร เป็นอีกหนึ่งสถานที่สำคัญของเพชรบุรี เคียงคู่กับ “เขาวิ้ง” หรือ “พระนครคีรี” ขุนเขาชื่อดังประจำจังหวัดเพชรบุรี ชื่อเขาหลวงแม้จะแปลว่าเขาใหญ่ แต่เขาหลวงเมืองเพชรกลับเป็นภูเขาลูกเล็กๆ มียอดสูงเพียง 92 เมตรเท่านั้น

ช่วงบ่าย เขื่อนแก่งกระจาน เป็นเขื่อนดินอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานเป็นทะเลสาบ น้ำจืดขนาดใหญ่ เหมาะสำหรับท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ เหมาะแก่การพักผ่อน แบบแคมป์ปิ้ง มีกิจกรรมให้ได้ทำมากมาย เช่น ตกปลา ชมผีเสื้อ กิจกรรมยอดนิยมคือการนั่งเรือหางยาวชม สามารถชมทัศนียภาพบริเวณอ่างเก็บน้ำแก่งกระจาน

ช่วงเย็น ช่วงพระอาทิตย์ตกยามเย็นบรรยากาศจะงดงามมาก ที่พักสามารถได้บริเวณแคมป์บ้านกร่าง และเขาพะเนินทุ่ง

วันที่ 2

ช่วงเช้า ตื่นแต่เช้ามาชมทะเลหมอก เขาพะเนินทุ่ง เป็นภูเขาสูงประกอบด้วยทุ่งหญ้ากว้างสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,207 เมตร ที่พะเนินทุ่งมีอากาศหนาวเย็นตลอดปี โดยจุดชมทะเลหมอกจะสามารถชมได้ 2 จุด คือ จุดชมวิวกิโลเมตรที่ 30 และ 36 ไมล์ไกลจากพะเนินทุ่งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจได้แก่ น้ำตกทอทิพย์ และน้ำตกธารทิพย์ที่สวยงามอยู่บนยอดเขาการชมนกนานาชนิดรวม 400 กว่าชนิด ชมผีเสื้อ เดินป่าเส้นทางขึ้นเขาพะเนินทุ่ง ยานพาหนะที่ใช้ควรเป็นรถยนต์ประเภทโฟล์ควิล และมีกำลังเครื่องยนต์แรง

ช่วงบ่าย หลังจากลงมาจากอุทยานฯ แวะวัดข่อยชมพระธาตุฉิมพลีพระเศรฐ์ฐินวโกฏิ วัดข่อยเป็นศาสนสถานที่มีการนำงานศิลปะชิ้นสูงของช่างเมืองเพชร หรือเรียกว่า ช่างสิบหมู่ มาเป็นส่วนร่วม สร้างอาคารเพื่อเทิดทูนบูชาพระพุทธศาสนาให้เกิดความสวยงามตามความศรัทธาของพุทธศาสนิกชน จนเรียกได้ว่า เป็นพุทธสถานศิลปะหนึ่งเดียวในโลก

ช่วงเย็น แวะซื้อของฝากบ้านนันทวัน พร้อมเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-9 เส้นทางกรุงเทพฯ-ถ้าเขาหลวง-เขื่อนแก่งกระจาน-เขาพะเนินทุ่ง-น้ำตกทอทิพย์-พระธาตุฉิมพลีพระเศรฐ์นูนวโกฏี

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เส้นทางที่ 1	ปราณบุรี-แม่น้ำปราณบุรี-หาดแหลมศาลา-ถ้ำเจ้าพระยานคร-อุทยานราชภักดิ์-วัดห้วยมงคล (2 วัน 1 คืน)
วันที่ 1	
ช่วงเช้า	ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ นำทุกท่านมุ่งหน้าสู่อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ช่วงบ่าย	ออกเดินทางไปที่หวัศาลหลักเมือง อำเภอปราณบุรี ศูนย์สินค้าโอท็อปปราณบุรี หลังจากนั้น พาทุกท่านศึกษาธรรมชาติ นั่งเรือชมป่าคลองคอน ชมป่าชายเลน ในพระราชดำริของสมเด็จพระราชินีนาถ
ช่วงเย็น	นำทุกท่านเดินทางเข้าที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย
วันที่ 2	
ช่วงเช้า	พักผ่อนเล่นน้ำที่ชายหาดตามอัธยาศัย ช่วงสายนำท่านเดินทางไปยัง หาดแหลมศาลา เป็นหาดลักษณะคล้ายแหลมยื่นออกไปในทะเล และยังมีภูเขาปิดล้อมทั้งสองด้าน นำทุกท่านเดินทางด้วยเท้าประมาณ 500 เมตร เพื่อเข้าชมถ้ำเจ้าพระยานคร เป็นถ้ำขนาดใหญ่อยู่ในบริเวณหาดแหลมศาลา มี 3 คูหา โดยสองคูหามีปล่องด้านบน ส่วนด้านล่างในถ้ำเป็นป่า ต้นไม้สูงชะลูด
ช่วงบ่าย	แวะเที่ยวชมอุทยานราชภักดิ์พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระบูรพกษัตริย์ 7 พระองค์แห่งสยาม จากนั้นแวะวัดห้วยมงคล เป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อดวงค์ใหญ่ที่สุดในโลก ช่างบนสามารถมองเห็นทิวเขาล้อมรอบ เป็นจุดชมวิวยอดนิยมหนึ่งที่ของหัวหินก่อนกลับแวะซื้อของฝากจากบ้านนั้นทวัน พร้อมเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-10 เส้นทางกรุงเทพฯ-ปราณบุรี-แม่น้ำปราณบุรี-หาดแหลมศาลา-ถ้ำเจ้าพระยานคร-อุทยานราชภักดี-วัดห้วยมงคล

เส้นทางการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เส้นทางที่ 2 กรุงเทพฯ-วัดเขาช่องกระจก-อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าห้วยกอ-เขาธงชัย (3 วัน 2 คืน)

วันที่ 1

ช่วงเช้า ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ มุ่งหน้าสู่ วัดเขาช่องกระจก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ท่านนมัสการพระพุทธบาทจำลองและชมทัศนียภาพของตัวเมืองประจวบคีรีขันธ์ ก่อนเดินทางไปยังห้องอาหารริมชายหาดอ่าวประจวบคีรีขันธ์ เพื่อรับประทานอาหารกลางวัน

ช่วงบ่าย จากนั้นเดินทางสู่อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าห้วยกอ นำท่านเข้าชมพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำห้วยกอ ซึ่งมีทั้งปลาน้ำจืดปลาทะเลหลากสายพันธุ์ และชมการให้อาหารปลาฉลามในบ่อปลาขนาดใหญ่

ช่วงเย็น นำท่านขึ้นสู่เขาธงชัย กราบสักการะพระพุทธกิติสิริชัยและอนุสรณ์สถานกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคล ชมพระมหาเจดีย์เก้ายอดสีทองอร่าม นอกจากนี้ยังเป็นจุดชมวิวพาโนรามาสามารถมองเห็นชายหาดที่ทอดตัวเป็นแนวยาว

วันที่ 2

ช่วงเช้า ออกเดินทางมุ่งหน้าสู่ อำเภอบางสะพานนำท่านสมาชิกเดินทางสู่ถ้ำเขาม้าร้อง ซึ่งภายในถ้ำมีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ที่ใช้ในการทำพิธีตักน้ำถวายสัตย์ปฏิญาณแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ช่วงบ่าย เดินทางถึงท่าเรือเกาะทะลุเตรียมพร้อมลงสู่เกาะทะลุ-เกาะสิงห์-เกาะสังข์ ให้ท่านสมาชิกได้สัมผัสกับความงามของโลกใต้ทะเล ชมปะการังหลายพันธุ์ ดอกไม้ทะเล สีสวยหลากชนิด ชมฝูงปลาใต้ทะเลสีส้มอันแปลกตา

ช่วงเย็น เดินทางกลับถึงฝั่ง เล่นน้ำ เล่นฟุตบอลชายหาดหรือวอลเลย์บอลชายหาดได้ตามอัธยาศัย นำท่านเดินทางกลับสู่ที่พัก

วันที่ 3

ช่วงเช้า จัดเก็บสัมภาระออกเดินทางจากที่พัก เดินทางมุ่งหน้าสู่น้ำตกห้วยยางสนุกสนานกับการเล่นน้ำตก ถ่ายรูปวิวสวยๆ ได้ตามอัธยาศัย

ช่วงบ่าย หลังรับประทานอาหารกลางวันเข้าสู่สักการะ พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระบูรพกษัตริย์แห่งสยาม ณ “อุทยานราชภักดิ์” แวะนมัสการหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก ณ วัดห้วยมงคล อำเภอบางสะพาน

ช่วงเย็น แวะซื้อของฝากมีทั้งอาหารทะเลสดๆ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากอาหารทะเล ขนมหวานโบราณที่หากินได้ยาก ข้าวแช่แสนอร่อย พร้อมเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-11 เส้นทางกรุงเทพฯ-วัดเขาช่องกระจก-อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้าห้วยวกอ-เขารังชัย

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เส้นทางที่ 3 ดำน้ำเกาะทะลุ (2 วัน/1 คืน)

วันที่ 1

ช่วงเช้า	เดินทางออกจากกรุงเทพฯ เดินทางมุ่งหน้าสู่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ช่วงบ่าย	เดินชมวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้านบางสะพานน้อย ที่ยังคงรักษาวิถีชีวิตการทำประมงดั้งเดิมได้เป็นอย่างดี
ช่วงเย็น	พักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2

ช่วงเช้า	ชมบรรยากาศพระอาทิตย์โผล่พ้นขอบฟ้า ณ ที่พัก รวมตัวที่จุดนัดหมายเพื่อฟังการสาธิตการใช้อุปกรณ์ดำน้ำ และฟังข้อควรปฏิบัติในการดำน้ำ ออกเดินทางโดยเรือนำเที่ยวไปยังเกาะทะลุ ดำน้ำชมปะการัง ได้แก่ ปะการังเขากวาง ปะการังสมอง ดอกไม้ทะเล และฝูงปลาน้อยใหญ่ ได้แก่ ปลาการ์ตูน ปลาค้างคาว ปลานกแก้ว อีกทั้งยังมีเต่าทะเล หอยมือเสือ ปลิงทะเล และสัตว์น้ำนานาพันธุ์
ช่วงบ่าย	รับประทานอาหารกล่องบนเรือ พร้อมเดินทางกลับ
ช่วงเย็น	เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-12 เส้นทางดำน้ำเกาะทะลุ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เส้นทางที่ 1 ชุมพร-กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์-หาดทรายรี-เขามัทรี-ถ้ำรับร้อ-หาดทุ่งวัวแล่น-ธนาคารปูม้า (2 วัน/1 คืน)

วันที่ 1

ช่วงเช้า สักการะเสด็จพ่อกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ณ หาดทรายรี ซึ่งสามารถเดินเที่ยวชมภายใน เรือรบหลวงชุมพร และพาคณะท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตการทำผ้าบาติก ภูมิปัญญาท้องถิ่น โอท็อป 4 ดาว หลังจากนั้น ขึ้นจุดชมวิวเขามัทรี แลนด์มาร์คของชุมพร เป็นจุดชมวิวที่น่าสนใจของชุมพร ด้านบนสามารถชมวิวดูได้ 360 องศา พร้อมสักการะ “พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร” ปางมหาราชสีลาอันศักดิ์สิทธิ์ และนำเข้าเยี่ยมชมโครงการตามพระราชดำริพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ เป็นแก้มลิงกักเก็บน้ำบรรเทาอุทกภัยทำเกษตร และกิจกรรมท่องเที่ยวหลายอย่าง

ช่วงบ่าย นำนักท่องเที่ยว ขึ้นถ้ำรับร้อ วัดเทพเจริญ ชมความสวยงามทางธรรมชาติภายในถ้ำ และ เดินทางไปสู่หาดทุ่งวัวแล่น เป็นหาดทรายสีขาวนวล เม็ดทรายละเอียด พื้นที่ชายหาดมีความลาดเอียงเล็กน้อย ภายใต้มันน้ำประกอบด้วยสาหร่าย ดอกไม้ทะเล เหมาะกับการว่ายน้ำ และดำน้ำตื้นเป็นอย่างมาก

ช่วงเย็น นำท่านเข้าสู่ที่พักเพื่อพักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 2

ช่วงเช้า ออกเดินทางสู่วัดแก้วประเสริฐ จังหวัดชุมพร ถึงวัดแก้วประเสริฐ สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ถ่ายรูป ชมวิวทิวทัศน์รอบวัด และออกเดินทางไปยังจุดลงเรือ เข้าสู่เกาะพระ เกาะเวียง เกาะรังนกนางแอ่น เดินเยี่ยมชมธนาคารปู ณ ธนาคารปูบ้านเกาะเตียบ สำรวจเส้นทางธรรมชาติบนเกาะยอ

ช่วงบ่าย ลงเรือเดินทางกลับ พร้อมส่งนักท่องเที่ยวเดินทางกลับสู่ที่พักตัวเมืองชุมพร แวะซื้อของที่ระลึกจากชุมพร มีอยู่หลากหลายชนิดทั้งผลไม้สดและผลไม้กวน ผลิตภัณฑ์จากทะเล เช่น กะปิ น้ำปลากะตัก และสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น เสื้อกระจุตไม้กวาดดอกหญ้า

ภาพที่ 5-13 เส้นทางชุมพร-กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์-หาดทรายรี-เขามัทรี-ถ้ำรับร้อ-หาดทุ่งวัวแล่น-ธนาคารปูม้า

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เส้นทางที่ 2 ชุมพร-ล่องแพพะโต๊ะ-สวี (1 วัน)

ช่วงเช้า	ออกเดินทางสู่อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร เพื่อทำกิจกรรมล่องแพพะโต๊ะ สัมผัสกับธรรมชาติสายน้ำที่มีตลอดทั้งปี พร้อมทั้งชมธรรมชาติพันธุ์ไม้และสัตว์ป่า
ช่วงบ่าย	นำนักท่องเที่ยวออกเดินทางไปยังวัดพระธาตุสวี อำเภอสวี จังหวัดชุมพร สักการะขอพรเพื่อเป็นสิริมงคล ซึ่งพระบรมธาตุสวีเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาวชุมพร
ช่วงเย็น	หลังจากนั้นนำนักท่องเที่ยวแวะซื้อของฝาก เช่น รั้งนกปรุงสำเร็จรูป กาแฟเขาทะเลลูกถ้วยเล็บมือนางอบ ของที่ระลึกเช่น ผ้าบาติก ผลิตภัณฑ์จากทะเล เช่น กะปิ น้ำปลากะตัก และสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น เสื้อกระจูดและเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-14 เส้นทางชุมพร-ล่องแพพะโต๊ะ-สวี

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เส้นทางที่ 3 ชุมพร-ค่าน้ำชุมพร-เกาะง่ามใหญ่-เกาะง่ามน้อย-เกาะกะโหลก (1 วัน)

ช่วงเช้า	เดินทางโดย เรือสองห้อง สู่จุดค่าน้ำ นำท่านชม เกาะง่ามใหญ่ ชมทัศนียภาพรอบๆ เกาะ แวะเก็บภาพของ “Right Hand of Buddha” (ฝ่ามือพระพุทธเจ้า) ที่เป็นเอกลักษณ์ของเกาะง่ามใหญ่ และเป็นที่อยู่ของนกนางแอ่นจำนวนมาก สามารถพบดงดอกไม้ทะเลหนาแน่น ซึ่งเป็นที่อยู่ของปลาการ์ตูนอินเดียนแดง ปลานกแก้ว ปลาผีเสื้อ ปลาสินสมุทร ทากทะเล ที่สวยงามที่สุด เกาะง่ามน้อย มีลักษณะเป็นกองหินเล็กๆ กระจายขนาดตามแนวเกาะ ค่าน้ำชมดงปะการังเขากวาง และ ความหลากหลายของสัตว์ทะเล อาทิ ปลาผีเสื้อเงิน-ปลาผีเสื้อทอง ปลาไหลมอร์เรย์ ปลาเก๋า ปลาหูช้าง กุ้งตัวยาว ถ้าโชคดีท่านจะได้พบกับ “ฉลามวาฬ” ซึ่งเป็น “ยักษ์ใหญ่ใจดี” ของท้องทะเลแห่งนี้ ทางตอนใต้ของเกาะเป็นจุดค่าน้ำลึกซึ่งมี เรือหลวงปราบ 741 วางอยู่ใต้ท้องทะเล
ช่วงบ่าย	เกาะกะโหลก ลักษณะของเกาะคล้ายรูปหัวกะโหลก สามารถพบปะการังหลายชนิด อาทิ ปะการังฟองน้ำครก ปะการังสมอง ปะการังเขากวาง และดงดอกไม้ทะเล เนื่องด้วยเกาะนี้มีระดับน้ำค่อนข้างลึก จึงมีฝูงปลาน้อยใหญ่มากมาย เช่น ปลาหางเหลือง ปลาเก๋า ปลาสากฝูงใหญ่เวียนว่ายรอบเกาะ และมีโอกาสพบ “ฝูงปลาโพงเทงรมตัวใหญ่” อีกด้วย
ช่วงเย็น	ส่งท่านถึงโรงแรมโดยสวัสดิภาพ

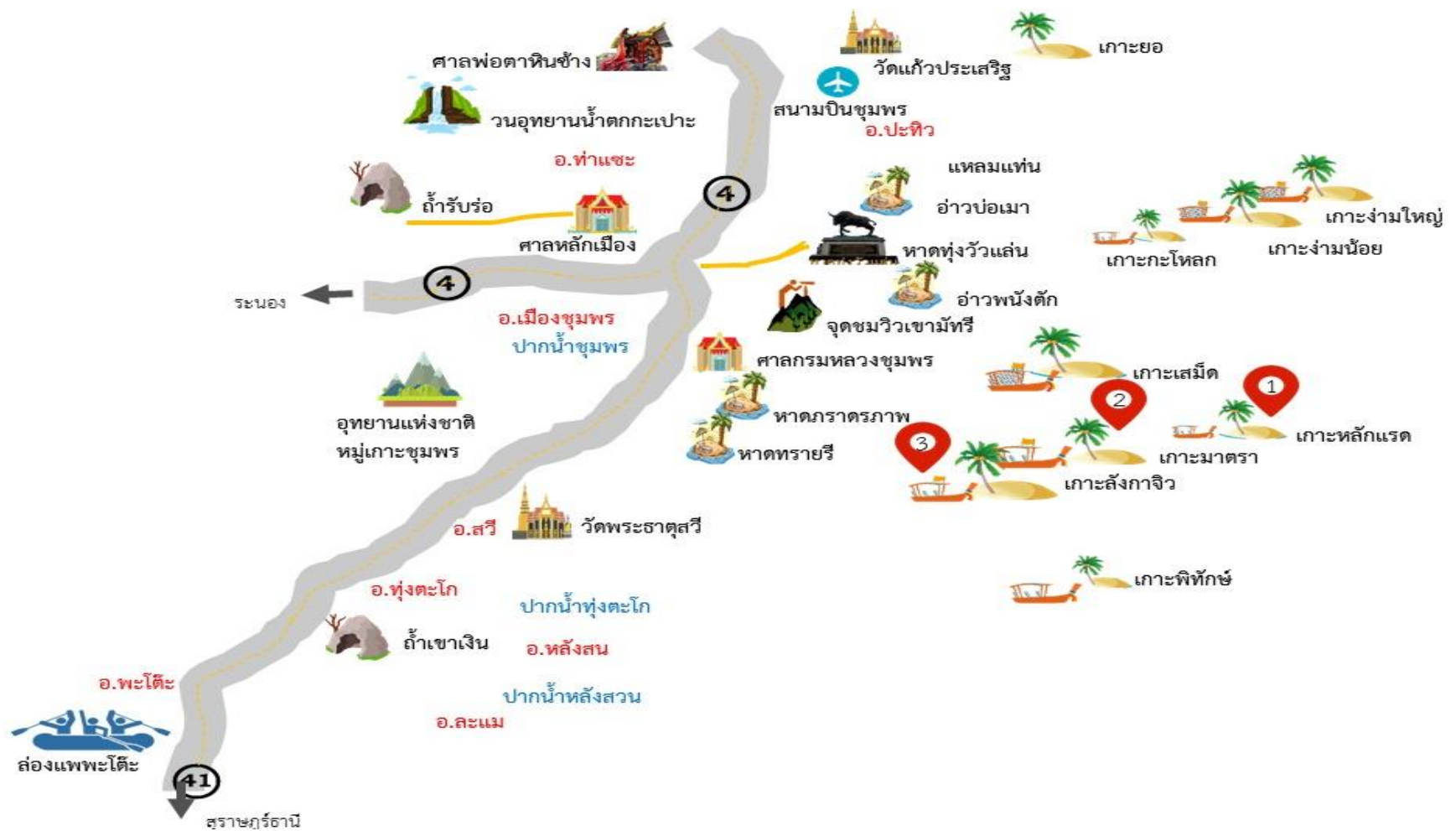

ภาพที่ 5-15 เส้นทางชุมพร-เกาะง่ามใหญ่-เกาะง่ามน้อย-เกาะกะโหลก

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

เส้นทางที่ 4 ชุมพร-เกาะหลักแรด-เกาะมาตรา-เกาะลังกาจิว (1 วัน)

ช่วงเช้า	เดินทางโดย เรือสองห้อง สู่จุดดำน้ำ นำท่านชมเกาะหลักแรด ซึ่งตัวเกาะใหญ่นั้นรูปทรงคล้ายกับแรด และไม่ไกลจากตัวเกาะจะมีหินปูนเรียงกัน 3 ก้อน จึงได้ชื่อว่า “เกาะหลักแรด” สามารถพบ “ปะการังครก” ขนาดใหญ่ที่สวยงามซึ่งหาดูได้ยาก รวมทั้งฝูงปลานานาชนิด เหมาะสมทั้งดำน้ำลึกและดำน้ำตื้น ตลอดจน เกาะมาตรา ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของ “ปูไก่” (มีเสียงร้องเหมือนลูกไก่ และสามารถปีนต้นไม้ได้) นำท่านดำน้ำชมฝูงปลาแหล่งปะการังน้ำตื้นที่สวยงาม และยังได้ชื่อว่าเป็น “อุทยานหอยมือเสือ”
ช่วงบ่าย	เกาะลังกาจิว มีความสมบูรณ์ สวยงามทางธรรมชาติเป็นแหล่งรังนกนางแอ่น จุดดำน้ำชมปะการังที่ขึ้นชื่อ และในอดีตพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เคยทรงเสด็จประพาสฯ ถึง 3 ครั้ง และได้ทรงจารึกพระปรมาภิไธยย่อ จปร. ของพระองค์ไว้
ช่วงเย็น	ส่งท่านถึงโรงแรมโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-16 เส้นทางชุมพร-เกาะหลักแรด-เกาะมาตรา-เกาะลังกาจิว

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

เส้นทางที่ 1 ระนอง-วัดบ้านหงาว-ภูเขาหญ้า-น้ำพุร้อนพริ้ง-น้ำตกหงาว-น้ำตกบุญบาล (1 วัน)

ช่วงเช้า นมัสการหลวงพ่อ ดิบุก ที่วัดบ้านหงาว และตามด้วยชมวิว 360 องศาที่ภูเขาหญ้า แวะน้ำพุร้อนพริ้ง และทำสปาปลารมชาติ อาบน้ำตก ที่น้ำตกหงาว

ช่วงบ่าย มุ่งหน้าสู่ น้ำตกบุญบาล (บุญ-ยะ-บาล) พักผ่อนไปกับธรรมชาติตรงหน้า ก่อนเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-17 เส้นทางระนอง-วัดบ้านหงาว-ภูเขาหญ้า-น้ำพุร้อนพริ้ง-น้ำตกหงาว-น้ำตกบุญบาล

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

เส้นทางที่ 2 ระนอง-พระราชวังรัตนรังสรรค์-บ่อน้ำร้อนสวนสาธารณะรักษะวาริน -วัดหาดส้มแป้น-ระนองแคนย่อน-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหงาว-วัดหงาว

ช่วงเช้า เยี่ยมชมพระราชวังรัตนรังสรรค์ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขารัตนรังสรรค์ (ใกล้ศาลากลางจังหวัดระนอง) เป็นพระราชวังที่จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์การ เสด็จประทับแรม จังหวัดระนอง ของพระมหากษัตริย์ 3 พระองค์ ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 และเลยไปแช่บ่อน้ำร้อนสวนสาธารณะรักษะวาริน เป็นบ่อน้ำร้อนซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้ มีอยู่ 3 บ่อ คือ บ่อพ่อ บ่อแม่ และบ่อลูก ทั้ง 3 บ่อ มีอุณหภูมิสูงประมาณ 65 องศาเซลเซียส

ช่วงบ่าย ก่อนเดินทางกลับ นำทุกท่านเข้าชมสักการหลวงพ่อน้อยวัดหาดส้มแป้น ก่อนเดินทางไปชมความสวยงามของธรรมชาติที่ระนองแคนย่อน ชมวิว 360 องศาที่ภูเขาหญ้า แช่น้ำคลายความเมื่อยล้าที่น้ำตกหงาว และไหว้พระวัดหงาว ก่อนเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

ภาพที่ 5-18 เส้นทางระนอง-พระราชวังรัตนรังสรรค์-บ่อน้ำร้อนที่รักษะวาริน-วัดหาดส้มแป้น-ระนองแคนย่อน-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหงาว-วัดหงาว

เส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

เส้นทางที่ 3 วัดหงาว-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหงาว-บ่อน้ำแร่พรัง-วัดหาดส้มแป้น-บ่อน้ำร้อนรักษะวาริน

ช่วงเช้า เริ่มจุดแรกกันที่ วัดหงาว สวยงามน่าสนใจ ไหว้พระตูปูกองค์แรกของประเทศไทย นำท่านไปหยุดที่จุดชมวิวยอดเยี่ยม ชมภาพประทับใจได้ทุกทิศทางของ ภูเขาหญ้า และนำเข้าชมบึงสวยและสภาพแวดล้อมที่มีธรรมชาติสมบูรณ์ “น้ำตกหงาว” และหลังจากที่ออกจากน้ำตก มุ่งหน้าไปยังบ่อน้ำแร่ริมลำน้ำตกอันใสสะอาด “บ่อน้ำแร่พรัง” ซึ่งเป็นที่ที่สามารถอาบน้ำแร่ได้

ช่วงบ่าย แวะนมัสการพระพุทธรูปที่วัดหาดส้มแป้น แวะบ่อน้ำร้อนที่"สวนสาธารณะรักษะวาริน" ก่อนที่จะกลับเข้าสู่ที่พัก

ช่วงเย็น พักผ่อนตามอัยาศัย

ภาพที่ 5-19 เส้นทางวัดหงาว-ภูเขาหญ้า-น้ำตกหงาว-บ่อน้ำแร่พรัง-วัดหาดส้มแป้น-บ่อน้ำร้อนรักษะวาริน

บทที่ 6

แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564

6.1 วิสัยทัศน์

“Thailand Riviera จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก”

จุดหมายปลายทางที่ผู้มาเยือนสามารถสัมผัสถึงบรรยากาศของชายหาดที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เพียบพร้อมด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน ภายใต้เรื่องราวความทรงจำแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์ไทย สร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้กับนักท่องเที่ยวและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนอย่างยั่งยืน

6.2 วัตถุประสงค์

- ยกระดับขีดความสามารถของพื้นที่ด้วยการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบการให้บริการต่างๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่และการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อื่นๆ
- เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่นและชุมชนที่ครอบคลุมมิติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ผู้ประกอบการ ทุนมนุษย์ แรงงานและคนในสังคมเพื่อการนำไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- พัฒนาและส่งเสริมคุณค่าอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและโอกาสในการกระจายรายได้ในทุกภาคส่วน
- เชื่อมโยงและสร้างการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวในทุกภาคส่วนผ่านการบูรณาการร่วมกันในการบริหารจัดการและการส่งมอบคุณค่าและประสบการณ์การท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว
- รักษาตลาดลูกค้าเดิมและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อตอบสนองรูปแบบการท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ภายใต้ความสมดุลการรองรับทางการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นจุดหมายท่องเที่ยวชั้นนำที่สามารถสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวและจุดยืนการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่และการจัดการการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดภายใต้บริบทของพื้นที่
- ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ที่มุ่งเน้นการสร้าง ความสมดุลระหว่างด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

6.3 พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
- 2) ยกกระดับพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่และการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
- 3) เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับและการส่งเสริมการลงทุน
- 4) พัฒนาและส่งเสริมคุณค่าอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 5) เพิ่มจำนวนและรายได้นักท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เพื่อการสร้างรายได้และโอกาสการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นการสร้างความสมดุลระหว่างด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

6.4 เป้าประสงค์

- 1) พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และขยายกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- 2) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยวได้มีการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพ
- 3) การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เชื่อมโยงกับขีดความสามารถของพื้นที่อย่างสมดุลภายใต้บริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความยั่งยืน
- 4) มีการลงทุนใหม่และขยายการลงทุนของทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนในทุกระดับ
- 5) เกิดการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง
- 6) กลไกการบริหารจัดการที่เกิดจากการบูรณาการร่วมกันกับทุกระดับที่มีความเกี่ยวข้องและทุกฝ่ายสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

6.5 ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ร้อยละ 15
- 2) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรที่เพียงพอต่อความต้องการของทุกภาคส่วน
- 3) การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
- 4) ร้อยละของชุมชนต้นแบบและโฮมสเตย์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

- 5) จำนวนเครือข่ายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่
- 6) ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของการนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 7) ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่

6.6 ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

การพัฒนาการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมโยงที่สามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลาง (Hub) การกระจายนักท่องเที่ยว ทั้งทางบก (ระบบราง ถนนสายหลัก) ทางน้ำ (ท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐาน) ทางอากาศ (ท่าอากาศยานและเที่ยวบิน) ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และความปลอดภัยที่มีมาตรฐานต่อการท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิต

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถด้านการคมนาคมขนส่งการท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาคุณภาพในการคมนาคมทางบก ประกอบด้วย ถนน รถไฟ สถานีรถไฟและสิ่งอำนวยความสะดวกการเดินทางขนส่งที่มีความปลอดภัยและทันสมัยสามารถรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวและสังคม
- การพัฒนาระบบท่าเรือพาณิชย์ที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวให้เป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- การยกระดับการรองรับของสนามบินในพื้นที่ เพิ่มขีดความสามารถและยกระดับสู่สนามบินระดับนานาชาติที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวภายในประเทศและการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำและทางอากาศที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

- การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพในด้านโครงข่ายถนน ระบบราง ระบบการเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพสามารถเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกเพื่อให้เกิดการกระจายจากพื้นที่ท่องเที่ยวหลักไปยังพื้นที่อื่นๆ และพื้นที่เชื่อมโยง
- การพัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำเพื่อสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล และเชื่อมโยงระหว่างฝั่งชายทะเลตะวันตกและตะวันออกเพื่อให้เกิดความครอบคลุมการท่องเที่ยวในระดับภาค และเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
- การพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งทางอากาศที่เชื่อมโยงกับการคมนาคมขนส่งในภาคพื้นเพื่อให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง
- การกำหนดกลไกเพื่อการเพิ่มจำนวนสายการบินและการเพิ่มจำนวนเที่ยวบินในพื้นที่ทุกจังหวัดเพื่อให้เพิ่มช่องทางการเข้าถึงที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและแนวโน้มการเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

แนวทางการดำเนินงาน

- การศึกษาความเหมาะสมเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีความจำเป็นต่อการเติบโตของพื้นที่ที่สามารถรองรับทั้งภาคครัวเรือน การเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาแนวทางโครงข่ายน้ำเพื่อความมั่นคงด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ การพัฒนาการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมให้เกิดความมีเสถียรภาพด้านพลังงานไฟฟ้าเพื่อการใช้งานที่เพียงพอต่อภาคครัวเรือน ภาคการผลิต อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
- การพัฒนาระบบโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมให้นำโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าของระบบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งในด้านการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตลอดจนการให้บริการทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่สังคมดิจิทัล
- การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การจัดการมลภาวะและขยะเพื่อการรักษาคุณภาพทางการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่

แนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การดำรงชีวิตของคนในพื้นที่เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาศูนย์บริการทางการท่องเที่ยว การสื่อความหมายเพื่อการท่องเที่ยว จุดให้บริการทางการท่องเที่ยว การปรับปรุงจุด Free-Wifi ในแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับคนทั้งมวล (Tourism For All) เช่น ห้องน้ำคนพิการ ราวจับ ทางลาด เป็นต้น
- การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วย ฐานข้อมูลการท่องเที่ยวเพื่อประกอบการตัดสินใจในการวางแผนและพัฒนา เพื่อกำหนดกลยุทธ์ส่งเสริมการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารข้อมูลที่ทันต่อความต้องการ ระบบการแปลภาษา

ระบบการจูง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและนโยบายของประเทศ เช่น นโยบายสังคมไร้เงินสด

- การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนามาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ที่เป็นสามารถสอดคล้องกับเป้าหมายของการดำเนินงานของประเทศและการสร้างมาตรฐานและส่งเสริมให้เข้ารับการตรวจประเมินมาตรฐานการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ รวมถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ การจัดการขยะและของเสียเพื่อการรักษาสมดุลทางการท่องเที่ยว
- การพัฒนาระบบการจัดการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การดำเนินเรื่องระบบเตือนภัย การส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ในการมาตรการความปลอดภัยทางน้ำ ทางถนน การเอาต์เอาเปரியันนักท่องเที่ยว การให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ภายใต้ภาวะวิกฤต
- กำหนดขีดความสามารถด้านการรองรับ (Carrying Capacity) ของการท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยให้ความสำคัญต่อปริมาณและระดับการใช้ประโยชน์ของนักท่องเที่ยวสูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการมลภาวะและขยะ การกำหนดความหนาแน่นของปริมาณนักท่องเที่ยว ชัดจำกัดด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว
- กำหนดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism Area) และการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) โดยเน้นการมีส่วนร่วม ได้แก่ การสร้างความตระหนักรู้ต่อความสำคัญของสิ่งแวดล้อม กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมรูปแบบและวิธีการเดินทางที่เน้นการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน

ผลผลิต

- 1) เครือข่ายเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและขีดความสามารถการรองรับ ผ่านระบบการขนส่งทางบก ทางน้ำและทางอากาศที่สามารถเพิ่มการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในทุกมิติ
- 2) ระบบการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเติบโตของการท่องเที่ยว
- 3) มีการเชื่อมโยงด้านโทรคมนาคมและการสื่อสารที่ทันสมัยและกระจายในพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก

- 4) มีสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและความปลอดภัยตามหลักสากล

ผลลัพธ์

- 1) เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่กระจายตัวในทุกพื้นที่ที่สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
- 2) ทรัพยากรที่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคของภาคครัวเรือน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงการลดปัญหาภาวะวิกฤติด้านน้ำ
- 3) คุณภาพการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น
- 4) นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายจากการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

- 1) การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง 20 เส้นทาง
- 2) การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 10
- 3) ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรที่เพียงพอต่อความต้องการของทุกภาคส่วน
- 4) ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนศูนย์อำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละจังหวัดๆ ละ 15 แห่ง

ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน

การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุน การขยายการลงทุน การกำหนดแนวคิดเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมและแต่ละจังหวัด และการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน

แนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาขีดความสามารถการรองรับของพื้นที่การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่จะนำไปสู่การส่งเสริมความโดดเด่นกับแนวคิดพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ “Royal Coast”
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะพื้นที่ชายทะเลและชายหาด โดยนำเสนออัตลักษณ์ที่โดดเด่นเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวกระแสหลัก รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่นๆ เช่น อุทยานแห่งชาติ หรือจุดชมวิวดังๆ เพื่อการยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวและนำมาซึ่งนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ บนฐานของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดการสร้างผลกระทบเชิงบวก ส่งเสริมพื้นที่ท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่เพื่อเพิ่มการกระจายตัวทางการท่องเที่ยว ลดปัญหาเชิงลบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมให้เกิดการยกระดับการบริหารจัดการแหล่ง การจัดการพื้นที่ท่องเที่ยว ระบบการให้บริการที่ประสิทธิภาพ การส่งมอบบริการ การสร้างคุณค่าและประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- การพัฒนาเมืองเก่า

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงาน

- การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ด้านสมรรถนะหลัก องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว การบริหารจัดการสมัยใหม่และการเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม
- การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวโดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของพื้นที่รวมถึงส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ สอดคล้องกับบริบทในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการทั้งในด้านระบบและมาตรฐานการท่องเที่ยวและบริการเพื่อให้ครอบคลุมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ ได้แก่ การ

ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวกลุ่ม MICE การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เพื่อสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

- การกำหนดพื้นที่ส่งเสริมการลงทุนภาคบริการเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันและรองรับการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- การกำหนดแนวทางและมาตรการการส่งเสริมการลงทุนในภาคธุรกิจขนาดใหญ่ ได้แก่ ธุรกิจที่พักแรมและรีสอร์ทมาตรฐานระดับสูง ธุรกิจสปาและการบริการสุขภาพ ธุรกิจการขนส่งภายในพื้นที่ ธุรกิจนำเที่ยว ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง
- ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ธุรกิจใหม่ (Startup) การสร้างความเข้มแข็งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาจากฐานอัตลักษณ์ของพื้นที่เพื่อยกระดับสู่การสร้างแบรนด์สินค้าและบริการที่เป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว
- การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนของธุรกิจต่างๆ ด้านการท่องเที่ยวครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยวต่างๆ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาขีดความสามารถด้านทุนมนุษย์ในทุกะดับของภาคการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ประกอบด้วย 1) ผู้ให้บริการในภาคธุรกิจที่พักแรม 2) มัคคุเทศก์ 3) ผู้ให้บริการด้านการเดินทางและการขนส่ง และ 4) ชุมชนท่องเที่ยวและประชาชน
- การพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) การพัฒนาความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมและข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ 2) การพัฒนาความรู้และความเข้าใจในวิชาชีพและ

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว 3) การส่งเสริมให้มีทักษะการบริการที่สามารถสะท้อนความเป็นไทยและมาตรฐานมืออาชีพ 4) การส่งเสริมทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร 5) การพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 6) การพัฒนาทักษะการบริหารจัดการและพัฒนาความคิดเชิงระบบ

ผลผลิต

- 1) แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการใหม่ที่มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ รวมถึงการขยายการลงทุนตามเส้นทางการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- 2) การท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นตามอัตลักษณ์ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และสามารถสร้างกลุ่มเป้าหมายใหม่ทางการท่องเที่ยว
- 3) เกิดการรักษาดูแลสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ในแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงการฟื้นฟูชนบทธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- 4) ศักยภาพของผู้ประกอบการต่อการขยายตัวทางการท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีมาตรฐาน สามารถเพิ่มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
- 5) ชีตความสามารถของบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีสมรรถนะที่ในการส่งมอบบริการที่มีคุณภาพ

ผลลัพธ์

- 1) เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- 2) เกิดรายได้จากการขยายตัวของการลงทุน การเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการสู่การเป็นสินค้าระดับสูง
- 3) สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ขยายโอกาสการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เกิดรายได้และการกระจายรายได้สู่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคม
- 4) เกิดการคงอยู่และความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- 5) เกิดการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การกระจายรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- 1) การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพที่เหมาะสมกับขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 10

- 2) การเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 10 จากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
- 3) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการใหม่ที่มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดละ 5 แห่ง
- 4) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยรวม ร้อยละ 90

ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

การค้นหาลักษณะอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวม พื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การสร้างคุณค่าบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ของพื้นที่เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงาน

- การศึกษาอัตลักษณ์หลักของพื้นที่ในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับชุมชน ระดับจังหวัด เพื่อกำหนดแนวทางการฟื้นฟู การพัฒนาและการส่งเสริมอัตลักษณ์ในพื้นที่ ได้แก่ อัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิต ศิลปะ ดนตรี อาหาร ชาติพันธุ์ และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ของพื้นที่
- ส่งเสริมเอกลักษณ์แต่ละท้องถิ่น การเสริมสร้างคุณค่าความเป็นไทยในสินค้าและบริการต่างๆ ด้วยสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่างๆ และพัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างจังหวัดต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) การสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองเก่าและย่านเมืองเก่าเพื่อการฟื้นฟูและการอนุรักษ์คุณค่าอัตลักษณ์ของพื้นที่

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล

แนวทางการดำเนินการ

- การส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของต้นทุนทรัพยากรชุมชนสู่การเป็นสินค้าและบริการบนฐานอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และการมีส่วนร่วมของชุมชนมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์และสินค้าท้องถิ่นของพื้นที่และชุมชน โหมสเตย์ในชุมชน กิจกรรมและเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนสู่การเป็นแหล่งเรียนรู้การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในระดับต่างๆ และสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่ชุมชน
- การเสริมสร้างคุณภาพทักษะและความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนให้มีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนแบบพึ่งพาตนเองบนฐานความพอเพียงและความรู้มุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกรักต่อชุมชน
- การพัฒนาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลของความสุขอย่างเท่าเทียมระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว

ผลผลิต

- 1) การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของพื้นที่
- 2) ชุมชนต้นแบบเพื่อการรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว ภายใต้บริบทที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน
- 3) เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวโดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวสู่ชุมชน และสามารถสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น

ผลลัพธ์

- 1) การฟื้นฟูและรักษาคุณค่าอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของชุมชนและพื้นที่ และเสริมสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับพื้นที่
- 2) เกิดรายได้จากการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ และสร้างการกระจายรายได้ไปยังโซ่อุปทานทั้งระบบในชุมชนเกิดการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน
- 3) ชุมชนมีส่วนร่วมและความเข้มแข็ง เกิดอาชีพและรายได้เสริมจากการท่องเที่ยวสามารถบริหารจัดการได้อย่างยั่งยืน
- 4) ความเข้มแข็งของชุมชนและสมาชิกชุมชนที่มีสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีส่งเสริมอาชีพหลักของชุมชนและการสร้างอาชีพเสริมจากการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- 1) การเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 15
- 2) ชุมชนต้นแบบและโฮมสเตย์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย จังหวัดละ 20 แห่ง
- 3) การเพิ่มขึ้นของรายได้ของชุมชน ร้อยละ 15
- 4) ดัชนีความสุขชุมชนท่องเที่ยวจากการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชน ร้อยละ 80

ยุทธศาสตร์ 4

การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว

การกำหนดภาพลักษณ์ให้เป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำ กำหนดกลุ่มตลาดเป้าหมายโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ที่เชื่อมโยงในทุกกระดับให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านอุปทานการท่องเที่ยว

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างการรับรู้ต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำในระดับพื้นที่และระดับจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสทางการแข่งขัน

แนวทางการดำเนินงาน

- เสริมสร้างภาพลักษณ์คุณภาพและความปลอดภัยให้กับพื้นที่ โดยการพัฒนาภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าและภาพลักษณ์ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่มีคุณภาพสูงต่อนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการตลาดเป้าหมาย และการสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่างๆ ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยและมาตรการป้องกันของประเทศไทย ข้อควรปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย รวมถึงการส่งเสริมการบังคับใช้ และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวและสาธารณชน
- การสร้างกลไกและกระบวนการสร้างการรับรู้ต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่ผสมผสานความหลากหลายทางท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวทางทะเล ธรรมชาติและวัฒนธรรมรวมถึงชุมชน
- การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้และตัดสินใจท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การสร้างแบรนด์ทางการท่องเที่ยวไทยแลนด์รีเวียรา

กลยุทธ์ที่ 2 รักษาและขยายกลุ่มตลาดคุณภาพเพื่อการปรับโครงสร้างตลาดนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

- การขยายกลุ่มตลาดการท่องเที่ยวคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวระดับบน (Upper Market) โดยเน้นการพัฒนาการตลาดที่สามารถสร้างแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวระดับสูง รวมไปถึงตลาดท่องเที่ยวเฉพาะ (Niche Market) เพื่อการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพมาเข้าสู่พื้นที่ สร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่พื้นที่เพิ่มมากขึ้นภายใต้ขีดความสามารถการรองรับที่เหมาะสม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยการสร้างการรับรู้สินค้า บริการและแหล่งท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี โดยการสร้างค่านิยมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศให้แก่คนไทยรวมถึงการสนับสนุนมาตรการทางการเงินเพื่อส่งเสริมการใช้จ่ายช่วงการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์สู่มูลค่าทางการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินงาน

- การนำเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีมาสร้างสรรค์รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ที่สามารถรักษาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและสามารถเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับคุณลักษณะ พฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทางการท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคตภายใต้บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลง
- การพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในระดับพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวและพื้นที่ในระดับจังหวัดเพื่อสร้างแรงจูงใจใหม่ๆ ให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
- การวางแผนเพื่อการประชาสัมพันธ์การจัดงานระดับนานาชาติ เช่น งานเทศกาลและมหกรรมระดับโลก การประชุมหรืองานแสดงนิทรรศการระดับโลก รวมไปถึงส่งเสริมให้กิจกรรมด้านการประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการแสดงสินค้าและนิทรรศการในพื้นที่ เช่น การแสดงเรือยอร์ช การแสดงสินค้าด้านการเกษตร งานนิทรรศการ

- การส่งเสริมและยกระดับมหรรรรมและเทศกาลประเพณีท้องถิ่นสู่การเป็นการท่องเที่ยวระดับชาติ (Hallmark Event) และงานเทศกาลระดับโลก (Mega Event)

กลยุทธ์ที่ 4 เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักและการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่โดยการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักเป็นจุดเริ่มต้นและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรองรวมถึงชุมชนผ่านการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวตามรอยประพาส การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
- กำหนดแนวคิดเส้นทางท่องเที่ยว (Theme Route) อย่างสร้างสรรค์เพื่อการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่จะจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดเพื่อเพิ่มจำนวนระยะเวลาการพักและกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น
- กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ด้วยรูปแบบการเดินทางที่หลากหลายทั้งในระดับพื้นที่พัฒนาการท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทยและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ

ผลผลิต

- 1) พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่าเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับในระดับโลกเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว รักษาตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมและเพิ่มกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวใหม่ที่มีคุณภาพ
- 2) รูปแบบการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ และสามารถตอบสนองความต้องการสูงสุดของนักท่องเที่ยวตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโลก
- 3) เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคและประเทศ เกิดการกระจายตัวทางการท่องเที่ยวและโอกาสการเพิ่มรายได้ผลผลิต

ผลลัพธ์

- 1) เป็นผู้นำทางด้านกรท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลในระดับโลก และสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 2) เกิดรายได้และการกระจายรายได้ ไปยังโซ่อุปทานทั้งระบบ เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- 3) ความต้องการซื้อที่มากขึ้นและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 4) เกิดการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่นำไปสู่จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
- 2) ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 90

ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

การกำหนดและพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว และการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

กลยุทธ์เพื่อการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างองค์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แนวทางการดำเนินงาน

- การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่โดยการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กระแสหลักเป็นจุดเริ่มต้นและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงชุมชนผ่านการกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวตามรอยประเพณี การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย
- กำหนดแนวคิดเส้นทางท่องเที่ยว (Theme Route) อย่างสร้างสรรค์เพื่อการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่จะจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดเพื่อเพิ่มจำนวนระยะเวลาการพักและกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น
- กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ด้วยรูปแบบการเดินทางที่หลากหลายทั้งในระดับพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวต่างๆ ในประเทศไทยและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง

แนวทางการดำเนินงาน

- การจัดตั้งและการพัฒนากลุ่มชมรม และเครือข่ายการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ผลผลิต

- 1) พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่าเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับในระดับโลก
- 2) เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว รักษาตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมและเพิ่มกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวใหม่ที่มีคุณภาพ
- 3) รูปแบบการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ และสามารถตอบสนองความต้องการสูงสุดของนักท่องเที่ยวตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโลก
- 4) เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคและประเทศ เกิดการกระจายตัวทางการท่องเที่ยวและโอกาสการเพิ่มรายได้ผลผลิต

ผลลัพธ์

- 1) เป็นผู้นำทางด้านการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลในระดับเอเชีย และสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 2) เกิดรายได้และการกระจายรายได้ ไปยังโซ่อุปทานทั้งระบบ เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- 3) ความต้องการซื้อที่มากขึ้นและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 4) เกิดการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่นำไปสู่จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

- 1) การเพิ่มขึ้นของการนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว 5 ชุดข้อมูล
- 2) จำนวนเครือข่ายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่

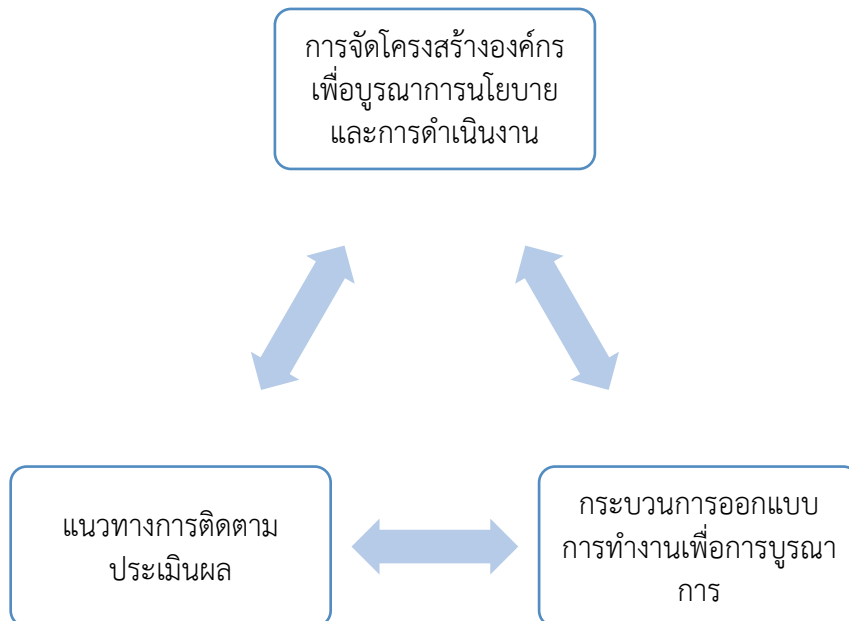
แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) พ.ศ. 2560-2564
วิสัยทัศน์ Thailand Riviera จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก

พันธกิจ	ส่งเสริมภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก	ยกระดับพื้นที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่และการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว	เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับและการส่งเสริมการลงทุน	พัฒนาและส่งเสริมคุณค่าอัตลักษณ์เอกลักษณ์และทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	เพิ่มจำนวนและรายได้นักท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เพื่อการสร้างรายได้และโอกาสการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม	ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์	ยกระดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยวได้มีการพัฒนาอย่างเต็มประสิทธิภาพ	การพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มีการลงทุนใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่อย่างสมดุลภายใต้บริบทของพื้นที่เพื่อสร้างความยั่งยืน	พัฒนาและส่งเสริมคุณค่าอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่สู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนเพื่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและโอกาสในการกระจายรายได้ในทุกภาคส่วน	พื้นที่ Thailand Riviera เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและขยายกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ	กลไกการบริหารจัดการที่เกิดจากการบูรณาการร่วมกันกับทุกระดับที่มีความเกี่ยวข้องและทุกฝ่ายสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาได้อย่างแท้จริง	
ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง	

กลยุทธ์	1. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำและทางอากาศเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2. การพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายการขนส่งทางบก-ระบบราง โครงข่ายถนน การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางอากาศที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ 3. การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี 4. การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐาน และความปลอดภัยการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่	1. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน 2. การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว 3. ส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เพื่อสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ 4. การพัฒนาขีดความสามารถด้านทุนมนุษย์ในทุกระดับของภาคการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว	1. พื้นฟูพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ของพื้นที่เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว 2. การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล	1. สร้างการรับรู้ต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทาง 2. ท่องเที่ยวชั้นนำในระดับพื้นที่และระดับจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสทางการแข่งขัน 3. พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์สู่มูลค่าทางการท่องเที่ยว 4. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักและการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง	1. สร้างองค์กรบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง
ตัวชี้วัด	1. การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางการท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง 2. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่ 3. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรที่เพียงพอต่อความต้องการของทุกภาคส่วน 4. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนศูนย์อำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	1. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ 2. ร้อยละจากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 3. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 4. ร้อยละของกิจกรรมการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายใหม่ที่เพิ่มขึ้น	1. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว 2. ร้อยละของชุมชนต้นแบบและโฮมสเตย์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 3. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้ของชุมชน 4. ร้อยละของดัชนีความสุขชุมชนท่องเที่ยวจากการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชน	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ 2. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 3. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ 4. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น	1. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของการนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว 2. มีการเชื่อมโยงระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงพื้นที่ท่องเที่ยวและพื้นที่เชื่อมโยง 3. มีเครือข่ายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่

6.7 แนวทางการบริหารและขับเคลื่อนเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

เพื่อที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์เชื่อมโยงให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนไปพร้อมกับการผลักดันให้ผลประโยชน์ที่เกิดจากการพัฒนามีการกระจายไปสู่วงกว้างอย่างบูรณาการ แนวทางการบริหารงานและขับเคลื่อนงานพัฒนาและการติดตามประเมินผล 2 ประเด็นหลัก คือ 1) การจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อบูรณาการนโยบายและการดำเนินงาน 2) กระบวนการออกแบบการทำงานเพื่อการบูรณาการและแนวทางการติดตามประเมินผล

ภาพ 6-1 แนวทางการบริหารและขับเคลื่อนเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

การจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อบูรณาการนโยบายและการดำเนินงาน

คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นองค์กรหลักที่มีหน้าที่และบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งต้องมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายถึงชุมชน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) เป็นแกนกลางในระดับนโยบาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว

หน่วยงานระดับนโยบาย

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) จัดเป็นองค์กรระดับนโยบายมีบทบาทในการจัดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในระดับชาติ การกำหนดแผนปฏิบัติการ การติดตาม ประเมินผลการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ประสานงานเชื่อมโยงการสั่งการของคณะรัฐมนตรี การเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของประเทศไทย อาศัยมาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า ท.ท.ช. ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกษมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

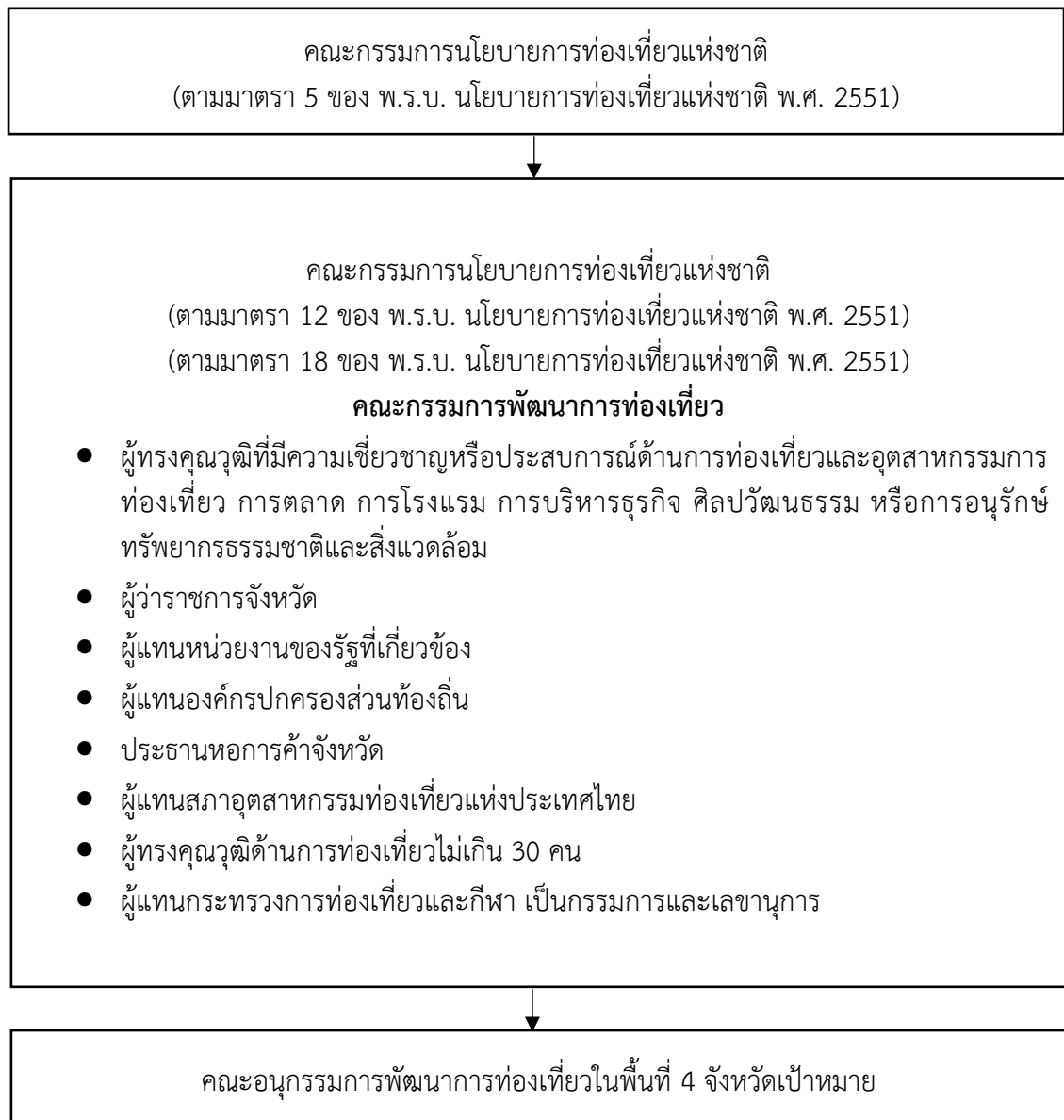
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การตลาด การโรงแรม การบริหารธุรกิจ ศิลปวัฒนธรรม หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยแต่งตั้งจากรายชื่อของผู้ซึ่งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเสนอไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

หน่วยงานเพื่อการขับเคลื่อนระดับเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ในการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้เขตพัฒนาการท่องเที่ยว เสนอคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่จัดทำขึ้นต้องมีความสอดคล้องกับกฎหมายที่บังคับใช้ภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ และจะต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับแผนงานในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตของตน หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบรวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการตามแผน

ทั้งนี้รูปแบบการบริหารงานด้านการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกนั้นควรเป็นรูปแบบการบริหารงานที่สามารถเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการเชื่อมโยงพื้นที่ 4 จังหวัดเป้าหมาย รวมไปถึงหน่วยงานภายนอก

พื้นที่ที่ได้เข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนสามารถขับเคลื่อนการนำเอาแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบที่มีความเหมาะสมต่อการบริหารงานการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก คือรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

บทที่ 7

แผนปฏิบัติการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก และโครงการในการพัฒนาพื้นที่

จากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ได้ดำเนินการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ ผลผลิต ผลลัพธ์รวมถึงตัวชี้วัด ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์หลัก คือ

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
- 2) การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- 3) การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
- 4) การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว
- 5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) และโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่สามารถตอบรับการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ ประกอบด้วย 6 แผนงานหลัก คือ

1. แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

มีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบการขนส่งและการเชื่อมโยงที่สามารถสร้างการเข้าถึงสู่การเป็นศูนย์กลาง (Hub) และการกระจายนักท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ เพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับเมืองรวมไปถึงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัยมาตรฐานและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จำนวนแผนงาน 5 แผนงาน

งบประมาณทั้งสิ้น 600,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
การพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบริมชายหาด	150	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
การปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง	100	การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม
การยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	50	กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงการต่างประเทศ
การพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	150	กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
โครงการพัฒนาท่าเรือยอร์ชหรือท่าเทียบเรือมารีน่า	150	กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

2. แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว

มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยว และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ

จำนวนแผนงาน 6 แผนงาน

งบประมาณทั้งสิ้น 430,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
การออกแบบยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยว	150	กรมการท่องเที่ยว
การออกแบบเพื่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design)	120	กรมการท่องเที่ยว
การออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี	40	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี
การออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	40	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
การออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	40	การรถไฟแห่งประเทศไทย
การออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	40	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระนอง

3. แผนงานการส่งเสริมการลงทุน

มีเป้าหมายการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุนและการขยายการลงทุน ที่สอดคล้องต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ เช่น โรงแรม 5 ดาว สปาที่มีมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวใหม่ สวนสนุก ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการและธุรกิจที่สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงพื้นที่และเกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

จำนวนแผนงาน 1 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 20,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
การกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุน สิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์	20	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

4. แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน

มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวมและพื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การเสริมสร้างคุณค่าและมูลค่าพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ การส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จำนวนแผนงาน 3 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 95,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	40	กรมการท่องเที่ยว
พัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์	35	กรมการท่องเที่ยว
การพัฒนาภาคีเครือข่ายท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว	20	กรมการท่องเที่ยว

5. แผนงานส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่

มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก กำหนดตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในทุกกระดับ

จำนวนแผนงาน 5 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 145,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
การส่งเสริมกลุ่มตลาดคุณภาพ	35	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
การส่งเสริมเส้นทางการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว	15	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
การจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ	40	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
การส่งเสริมการประมูลสิทธิ์เพื่อเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับโลก	35	สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
การจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ	20	กีฬาแห่งประเทศไทย

6. แผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว

มีเป้าหมายการกำหนดกลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือและเครือข่ายและการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

จำนวนแผนงาน 2 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 42,000,000 บาท

โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ
โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data	30	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)	12	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รวมโครงการเร่งด่วนทั้งสิ้น 22 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 1,292,000,000 บาท

แผนงานตามยุทธศาสตร์ระยะกลาง

- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกด้านการท่องเที่ยว
จำนวนโครงการ 10 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 540,000,000 บาท
- ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
และการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน
จำนวนโครงการ 9 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 325,000,000 บาท
- ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
จำนวนโครงการ 7 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 215,000,000 บาท
- ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้าง
ภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว
จำนวนโครงการ 11 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 200,000,000 บาท
- ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
จำนวนโครงการ 3 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 30,000,000 บาท
- จำนวนโครงการ 19 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 1,310,000,000 บาท**

แผนงานตามยุทธศาสตร์ระยะยาว

- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก
ด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริม
การลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริม
การท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้าง
ภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
- จำนวนแผนงาน 10 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 405,000,000 บาท**

7.1 รายละเอียดโครงการพัฒนาเร่งด่วน (Quick Win) ประจำปี 2563-2564

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

จากยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งพัฒนาระบบการบริหารจัดการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมโยงที่สามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลาง (Hub) การกระจายนักท่องเที่ยว ทั้งทางบก (ระบบราง ถนนสายหลัก) ทางน้ำ (ท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐาน) ทางอากาศ (ท่าอากาศยานและเที่ยวบิน) ระบบสาธารณสุขปกเื้อรรองรับการขยายตัวทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และความปลอดภัยที่มีมาตรฐานต่อการท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิต

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำแผน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว มีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบการขนส่งและการเชื่อมโยงที่สามารถสร้างการเข้าถึงสู่การเป็นศูนย์กลางและการกระจายนักท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ เพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับเมืองรวมไปถึงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัย มาตรฐานและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

โดยมีโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 5 โครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาด
- 2) โครงการการปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง
- 3) โครงการการยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 4) โครงการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- 5) โครงการการพัฒนาท่าเรือยอร์ช

โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาด

หลักการและเหตุผล

จากแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกที่จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักของ 4 จังหวัดพื้นที่เป้าหมาย พบว่ามีความโดดเด่นในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเพณีชายหาดและรวมไปถึงกิจกรรมชายทะเลที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้สามารถเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก จากสถิติการท่องเที่ยวพบว่าแนวโน้มการเติบโตทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับชายทะเลและชายหาดมีแนวโน้มในการเติบโตเป็นลำดับที่ 3 เมื่อเทียบกับกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกประเภท จากความโดดเด่นดังกล่าวและแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล เมื่อเทียบกับกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกประเภท ทั้งนี้จากความโดดเด่นดังกล่าวและแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล

อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่จะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจะต้องอาศัยความพร้อมในเรื่องของโครงสร้างปัจจัยพื้นฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวก ทั้งนี้ที่ผ่านมาพบว่า แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านถนนโดยกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวงชนบทได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเส้นทางเลียบชายหาดในพื้นที่เป้าหมายมีการพัฒนาเส้นทางเลียบชายหาดตั้งแต่บางตะบูน จังหวัดเพชรบุรี ถึงจังหวัดชุมพร อย่างไรก็ตาม ในการพัฒนาเส้นทางเลียบชายหาดพบข้อจำกัดในเรื่องของการตัดถนนที่ไม่เป็นแนวระนาบคู่กับชายหาดยังมีพื้นที่บางส่วนของชายหาดที่ไม่ต่อเนื่องกันตลอดแนวจึงนำไปสู่ข้อจำกัดของการพัฒนาเส้นทางเลียบชายหาดดังกล่าว นอกจากนี้ข้อจำกัดเรื่องของการตัดถนนดังกล่าวแล้ว พบว่าในบางพื้นที่ยังมีภาวะของการเป็นจุดเสี่ยงเนื่องจากยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและการให้บริการทางการท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น ระบบไฟฟ้า ระบบกล้องวงจรปิด การสื่อความหมายจุดพักรถ จุดชมวิวระหว่างทาง ทั้งนี้ พบว่าพื้นที่บางจุดมีศักยภาพต่อการยกระดับให้กลายเป็นจุดชมวิวแต่จากข้อจำกัดของพื้นที่เส้นทางทำให้ไม่สามารถยกระดับสู่การเป็นจุดชมวิวหรืออาจจะนำมาซึ่งโอกาสความเสี่ยงเรื่องอุบัติเหตุได้ อย่างไรก็ตาม ยังมีหลายจุดที่สำคัญตลอดเส้นทางเลียบชายหาดที่มีความสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านของทัศนียภาพส่งผลให้นักท่องเที่ยวแวะเยี่ยมชมวิวทิวทัศน์ตลอดการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งสร้างโอกาสต่อการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวและความประทับใจ

ดังนั้น จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้จึงนำเสนอ โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาดของแต่ละจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงเส้นทางเลียบชายหาดในจุดสำคัญให้มีความพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัย

จากการท่องเที่ยว ซึ่งผลจากการพัฒนาจะสร้างประโยชน์ทั้งในด้านการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและรวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์

โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาดมีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงจุดอันตรายบนเส้นทางท่องเที่ยวและตามแนวถนนเลียบชายหาด
2. เพื่อปรับปรุงทางแยกเป็นจุดที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทางและเป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุเพื่อพัฒนาพื้นที่ริมทางสำหรับการเป็นจุดพักรถและจุดชมวิวนักท่องเที่ยวและประชาชนที่ใช้เส้นทาง
3. เพื่อยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดเส้นทางท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยทั้งในด้านแสงสว่างและกล้องวงจรปิด
4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เชื่อมโยงกับถนนเลียบชายหาดและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนจุดชมวิวนอกเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาดในพื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัด
2. การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยงสู่ชายหาด 21 เส้นทาง
3. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ ร้อยละ 10

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบชายหาด กำหนดพื้นที่เพื่อการพัฒนา ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 4 จังหวัด โดยมีข้อมูลทั้งสิ้น 21 แห่ง

1. ถนนสายเข้าน้ำตกบกราย อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
2. บ้านคลองโค่น-บ้านบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
3. บ้านท่าม่วง-บ้านบางเปิด อำเภอสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. บ้านสระน้อย-ชายหาดน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
5. ปากทางบ้านทุ่งมะเเ่า-อุทยานวิทยาศาสตร์ห้วยกอ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
6. เพชรเกษม-สถานีรถไฟทุ่งประดู่ อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

7. สถานีรถไฟทุ่งประดู่-วัดทับสะแก อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
8. แยกทางหลวงหมายเลข 4-บ้านกรูด อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
9. แยกทางหลวงหมายเลข 3201-บ้านบางจาก อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร
10. สายบ้านบางคอย-บ้านทุ่งคาคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
11. แยกทางหลวงหมายเลข 4001-บ้านโพธิ์แบะ อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร
12. แยกทางหลวงหมายเลข 4198-เทศบาลปากน้ำหลังสวน อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร
13. แยกทางหลวงหมายเลข 4098-บ้านหาดทรายรี-บ้านมัทรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
14. ถนนเพชรเกษม-อุทยานวิทยาศาสตร์ห้วยกอ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
15. ชายหาดปากน้ำปราณ-บ้านหนองบัว อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
16. แยกทางหลวงหมายเลข 4 (กม.254)-บ้านบ่อนอก เลียบชายหาดพุน้อย
17. บ้านหนองบัว-บ้านเขาคะโหลก อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
18. บ้านกรูด-บ้านกลางอ่าว อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
19. แยกทางหลวงหมายเลข 41-บ้านหนองทองคำ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
20. แยกทางหลวงหมายเลข 41-บ้านคลองชุม อำเภอเมืองอำเภอสวี จังหวัดชุมพร
21. อ่าวทุ่งซาง-หมู่ 5 บ้านบางจาก อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางเพื่อการดำเนินการพัฒนาเส้นทางสำหรับการท่องเที่ยว ที่อยู่บนพื้นฐานความปลอดภัยและความเหมาะสมของพื้นที่
2. กำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาตามแผนประกอบด้วย 21 เส้นทาง โดยให้ความสำคัญต่อการความสะดวกสบายในการเดินทาง และรวมไปถึงการสื่อความหมาย
3. ดำเนินการด้านตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. การจัดจ้างตามระเบียบและกลไกของรัฐ

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563-2564

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กรมการท่องเที่ยว

งบประมาณ 150,000,000 บาท

ผลผลิต

1. จำนวนการพัฒนาประสิทธิภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของเส้นทางเลียบชายหาด ได้แก่ ระบบไฟฟ้า กล้องวงจรปิด การสื่อความหมายและจุดแวะพัก
2. เพิ่มเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงสู่ชายหาด
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และกระจายตัวของนักท่องเที่ยวสู่พื้นที่ท่องเที่ยวไทยแลนด์ริเวียรา

ผลลัพธ์

1. เกิดการคมนาคมขนส่งภายในพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพต่อคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว
2. การให้เกิดการลงทุนใหม่ ธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการเพื่อรองรับการพัฒนาเส้นทางในพื้นที่
3. เกิดโอกาสการสร้างรายได้ การกระจายรายได้ไปสู่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดประสิทธิภาพในการคมนาคมขนส่งในเส้นทางเลียบชายหาดในพื้นที่ โดยสามารถลดอุบัติเหตุ สร้างความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการเดินทางของคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการเยี่ยมชมเยือน
2. การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง
3. เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกต่อพื้นที่ในการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายปลายทางชั้นนำระดับโลก

โครงการการปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง

หลักการและเหตุ

จากแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกที่จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงทั้งจากภายนอกพื้นที่และภายในพื้นที่ รวมไปถึงการเชื่อมโยงรูปแบบการเดินทางการคมนาคมขนส่งที่สามารถประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งพบว่าที่ผ่านมา กระทรวงคมนาคม โดย การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถการขนส่งระบบรางที่มีการเชื่อมโยงจากกรุงเทพฯ ไปจนถึงพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เป้าหมายภายใต้โครงการไทยแลนด์ริเวียร่า นอกจากการพัฒนาโครงสร้างและระบบรถไฟเดิม ปัจจุบันได้มีการพัฒนาโครงการระบบรถไฟรางคู่ รถไฟเดิมที่มีอยู่ซึ่งการดำเนินงานแบ่งออกเป็น 5 ระยะอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ทั้งนี้จะมีรถไฟที่เกิดขึ้นใหม่พร้อมทั้งสถานีเพิ่มขึ้นถึง 59 สถานี และมีการแบ่งประเภทสถานีการขนาดและลักษณะการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน จัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบรางดังกล่าวข้างต้นจะนำไปสู่โอกาสการเดินทางขนส่งและการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวได้มากกว่าเดิม ทั้งนี้มีการคาดการณ์จำนวนผู้เดินทางในอนาคตที่จะเพิ่มมากขึ้นถึง 3 เท่าจากจำนวนผู้ใช้บริการเดิม เนื่องจากสามารถลดระยะเวลาการเดินทางจากเดิม ส่งผลให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น จำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง โดยแนวคิดในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวให้คุณค่าต่อการพัฒนาระบบการขนส่งและการยกระดับสถานีมีหรือจุดเชื่อมโยงให้สามารถเชื่อมโยงกับรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นและนำอัตลักษณ์ความโดดเด่นในพื้นที่มาประยุกต์ใช้เพื่อยกระดับสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมเยือน

ดังนั้น จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้ จึงนำเสนอโครงการปรับปรุงทัศนียภาพรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและยกระดับทัศนียภาพของสถานีรถไฟหลักโดยนำแนวคิดเรื่องของอัตลักษณ์และความโดดเด่นของพื้นที่มาประยุกต์ใช้ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเชิงพาณิชย์เพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว ระบบการให้บริการที่ทันสมัยและคุณภาพของบุคลากรที่พร้อมให้บริการในระดับสากล ซึ่งหากพิจารณาจากศักยภาพแล้วพบว่าเป็นสถานีรถไฟหลักที่มีการสัญจรและมีขีดความสามารถต่อการยกระดับเพื่อเป็นสถานีต้นแบบด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานีรถไฟเพชรบุรี สถานีรถไฟหัวหิน สถานีรถไฟปราณบุรี สถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์และสถานีรถไฟชุมพร โดยสถานีรถไฟชุมพรเป็นสถานีที่มีศักยภาพทางการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงระบบรางของพื้นที่ ผลจากการพัฒนาดังกล่าว สร้างภาพลักษณ์และความพร้อมด้านการขนส่งทางบก ระบบรางและความพร้อมด้านการท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่การเป็นพื้นที่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกได้

วัตถุประสงค์

โครงการการปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อยกระดับทัศนียภาพของสถานีรถไฟที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่เพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อออกวางแผนพัฒนาพื้นที่ของสถานีรถไฟให้สามารถรองรับพฤติกรรมและกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคต
3. เพื่อปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทางรถไฟให้มีความสวยงามและปลอดภัยสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว
4. เพื่อพัฒนาโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนสถานีรถไฟที่ได้รับการพัฒนาตามแผนกระทรวงคมนาคม 5 สถานีหลักที่มีความโดดเด่นการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานีรถไฟเพชรบุรี สถานีรถไฟหัวหิน สถานีรถไฟปราณบุรี สถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ และสถานีรถไฟชุมพร
2. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 90
3. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
4. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จากวันธรรมดา 400 คน และวันหยุด 700 คน เป็น 700-1,000 คน/วัน

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง กำหนดสถานีรถไฟพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนา 4 แห่ง ดังนี้

1. สถานีรถไฟเพชรบุรี แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “ถิ่นวัฒนธรรมเมืองเพชร” นำเสนอสิ่งที่โดดเด่นในพื้นที่ 3 มิติหลัก คือ 1) งานช่างและศิลปแห่งชาติ 2) ศิลปะและการแสดง 3) วิถีชีวิตและประเพณี
2. สถานีรถไฟหัวหิน แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “The Royal Memorable” นำเสนอสิ่งที่โดดเด่นในพื้นที่หัวหิน
3. สถานีรถไฟปราณบุรี แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “ปราณบุรี” นำเสนอสิ่งที่โดดเด่นในพื้นที่ วิถีชีวิตปากน้ำปราณบุรี
4. สถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “สับประรด” นำเสนอสิ่งที่โดดเด่นในพื้นที่และด้านการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโรแมนติก อบอุ่นและปลอดภัย

5. สถานีรถไฟชุมพร แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “กาแพไทย” นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่ในด้านกาแพที่มีชื่อเสียง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและทัศนียภาพสองข้างทาง ทั้งนี้ประกอบด้วย พื้นที่เป้าหมายหลัก คือ สถานีรถไฟเพชรบุรี สถานีรถไฟหัวหิน สถานีรถไฟปราณบุรี สถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ และสถานีรถไฟชุมพร รวม 5 สถานี
2. ศึกษาและกำหนดแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ในเบื้องต้นกำหนดเพื่อเป็นแนวทางในการนำภูมิทัศน์วัฒนธรรมไปต่อยอดในการส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของพื้นที่ และการอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น และเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกด้านอุปสงค์ทางการท่องเที่ยวและผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ รวมไปถึงกระบวนการการออกแบบภูมิทัศน์วัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบภูมิทัศน์วัฒนธรรมในพื้นที่อื่นๆ ได้อีกด้วย
 - สถานีรถไฟเพชรบุรี แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “ถิ่นวัฒนธรรมเมืองเพชร” นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่ 3 มิติหลัก คือ 1) งานช่างและศิลป์แห่งชาติ 2) ศิลปะและการแสดง และ 3) วิถีชีวิตและประเพณี
 - สถานีรถไฟหัวหิน แนวคิดสถานีที่นำเสนอ “The Royal” นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่
 - สถานีรถไฟปราณบุรี แนวคิดสถานีที่นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่วิถีชีวิตปากน้ำปราณบุรี
 - สถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ แนวคิดสถานีที่นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่บรรยากาศของการพักผ่อน
 - สถานีรถไฟชุมพร แนวคิดสถานีที่นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและกีฬา
3. กำหนดแนวทางการพัฒนาสถานีและทัศนียภาพสองข้างทาง ประกอบด้วย
 - การออกแบบอาคารใหม่ที่แสดงออกถึงความเชื่อมโยงทางอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมผ่านรูปแบบสถาปัตยกรรมภายใต้อัตลักษณ์ที่ได้กำหนดแต่ละจังหวัด
 - การกำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต
 - การกำหนดแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่โล่ง
 - การกำหนดแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์เมือง
 - การกำหนดแนวทางการปรับปรุงพื้นที่สวนป่ากรังบริเวณข้างเคียง

- การกำหนดแนวทางการปรับปรุงสถานีรถไฟเพื่อการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความมั่นคง สวยงามตามอัตลักษณ์ความเป็นไทยและเป็นเอกลักษณ์อย่างยั่งยืนต่อไป
4. การดำเนินการพัฒนาสถานีและการติดตาม

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กรมการท่องเที่ยว

งบประมาณ 100,000,000 บาท

ผลผลิต

1. สถานีรถไฟที่มีความโดดเด่นสามารถนำเสนออัตลักษณ์ในพื้นที่สอดคล้องกับภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำของประเทศ
2. ภาพลักษณ์เชิงบวกต่อสถานีรถไฟรวมถึงพื้นที่ทัศนียภาพของข้างทางก่อให้เกิดคุณค่าทางการท่องเที่ยว ความประทับใจจากการท่องเที่ยว
3. ประสิทธิภาพการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวโดยมีสถานีรถไฟเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงกับรูปแบบการขนส่งในพื้นที่

ผลลัพธ์

1. ความสะดวกในการเดินทางและโอกาสการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่สำคัญต่างๆ
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
3. เกิดการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมและการชื่นชมต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้การเชื่อมโยงคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ที่สำคัญก่อให้เกิดการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

2. เกิดทัศนียภาพของสถานีรถไฟที่สวยงามส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและพื้นที่การท่องเที่ยวชั้นนำของประเทศ
3. ขีดความสามารถและประสิทธิภาพการรองรับและการบริการด้านการขนส่งทางรถไฟ
4. สร้างการอำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่งให้คนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการเดินทาง
5. เพื่อพัฒนาโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

โครงการการยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว

หลักการและเหตุผล

จากแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกที่จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ให้โอกาสการพัฒนาการเชื่อมโยงการเข้าถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสการนำนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและโอกาสในการสร้างรายได้ จากการศึกษาพบว่า ในพื้นที่เป้าหมายไทยแลนด์ริเวียร่า จัดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านเชื่อมการโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศหรือการท่องเที่ยวข้ามพรมแดน เนื่องจากมีพื้นที่ที่เชื่อมโยงติดกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า โดยปัจจุบันมีการกำหนดด่านตรวจคนเข้าเมืองที่เชื่อมโยงกันในหลายพื้นที่และมีการเดินทางข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่ารวมถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่

ปัจจุบัน พบว่าในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีด่านตรวจคนเข้าเมือง คือ ด่านตรวจคนเข้าเมืองสิงขรซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ในพื้นที่ถนนเลียบคลองชลประทาน ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทำหน้าที่ในการดูแลและอำนวยความสะดวกด้านการเข้าเมือง เปิดพื้นที่ดังกล่าวจะสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังเมืองมะริด ภาคตะนาวศรี สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่าก่อให้เกิดโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ประกอบกับการพัฒนาเส้นทาง ถนนที่เชื่อมโยงตะนาวศรี จะนำไปสู่โอกาสการยกระดับการเชื่อมโยงที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ จังหวัดระนองยังมีพื้นที่ที่มีขีดความสามารถต่อการเชื่อมโยงไปยังสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า โดยมีด่านตรวจคนเข้าเมืองที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศอยู่บนถนนเฉลิมพระเกียรติหรือถนนสะพานปลา ตำบลบางรีน อำเภอเมือง จังหวัดระนองโดยมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกสนับสนุนด้านการข้อมูลการตรวจบุคคลากรและพาหนะการบริการคนต่างด้าว งานสืบสวนปราบปราม และส่งกลับ รวมถึง การพิสูจน์สัญชาติ ปัจจุบัน จะพบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังประเทศพม่า และมีนักท่องเที่ยวจากประเทศพม่าเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง อย่างไรก็ตาม พบว่าในบริเวณด่านตรวจคนเข้าเมืองยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมไปถึง การให้บริการทางการท่องเที่ยว

ดังนั้น จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้จึงนำเสนอโครงการการพัฒนาด่านเข้าเมือง โดยมุ่งเน้นแนวทางการสร้างความร่วมมือ เพื่อยกระดับความพร้อมของเดินเข้าเมืองการพัฒนาปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าเมืองการปรับปรุงระบบงานด้านการเข้าเมือง และผลที่คาดว่าจะได้รับการพัฒนาจะสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและนำไปสู่การสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ

วัตถุประสงค์

โครงการการยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. การกำหนดแนวทางการร่วมมือเพื่อการยกระดับความพร้อมของด่านเข้าเมือง สิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง
2. การพัฒนาปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าเมืองเพื่อการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว
3. การปรับปรุงระบบงานด้านการเข้าเมืองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน
4. เพื่อกำหนดการพัฒนาขีดความสามารถด้านตรวจคนเข้าเมืองและกิจกรรมการบริการด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนด่านตรวจคนเข้าเมืองที่ได้รับการพัฒนา 2 ด่าน
2. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ 5 (จากจำนวนนักท่องเที่ยวผ่านด่านเข้าเมืองข้อมูลจากกองตรวจคนเข้าเมือง)
3. ร้อยละจากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 10 ของมูลค่าการท่องเที่ยวจังหวัด
4. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว กำหนดด่านตรวจคนเข้าเมืองที่เป็นพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนา จำนวน 2 แห่ง ดังนี้

1. ด่านตรวจคนเข้าเมืองสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง จังหวัดระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. จัดการประชุมระดมความเห็นเพื่อการยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว โอกาสและการเติบโตทางการท่องเที่ยว ภายใต้กรอบการพัฒนาด่านตรวจคนเข้าเมือง ดังต่อไปนี้
 - พัฒนาเส้นทางการขนส่ง ด้านชายแดน ปรับปรุงกระบวนการข้ามแดน (CIQ)
 - ผลักดันการเร่งรัดการออกกฎหมายเพื่อรองรับการขนส่งข้ามพรมแดน
 - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่
 - พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเชื่อมโยงการผลิตร่วมกัน
 - เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับท้องถิ่น

- การพัฒนาตลาดชายแดนให้ได้มาตรฐานและอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของประชาชน
 - ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการท้องถิ่นให้สามารถแข่งขันได้
 - พัฒนาด่านและโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการค้าและการขนส่งระดับท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
2. การกำหนดแนวทางมาตรการ ระเบียบการเข้าเมืองเพื่อโอกาสทางการท่องเที่ยว
- ระบบวีซ่า
 - ระยะเวลาการพำนักในประเทศ
3. การกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการการตรวจคนเข้าเมือง
- การพัฒนากำลังคนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความสามารถสร้างสรรค์ผลิตสารสนเทศ
 - การพัฒนาฐานข้อมูลและระบบโปรแกรมประยุกต์สารสนเทศตรวจคนเข้าเมืองให้เป็นเครื่องมือในการควบคุมคนต่างด้าว
 - ช่องตรวจหนังสือเดินทางอัตโนมัติ
 - การบริหารจัดการฐานข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมืออัตโนมัติ
4. การกำหนดแผนปฏิบัติการ การติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
3. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
4. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

งบประมาณ 50,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีแนวทางและกลไกการยกระดับด้านตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

2. การดำเนินการของด่านตรวจคนเข้าเมืองมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
3. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา

ผลลัพธ์

1. เกิดการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น รวมถึงโอกาสการกระจายรายได้ทางท่องเที่ยวไปสู่ส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในการยกระดับขีดความสามารถการท่องเที่ยวข้ามพรมแดนและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในระดับอาเซียนและกระจายตัวไปสู่พื้นที่อันดามันและพื้นที่เศรษฐกิจอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกในการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน
2. เกิดการยกระดับขีดความสามารถของจังหวัดในด้านความร่วมมือเพื่อการยกระดับความพร้อมของด่านเข้าเมืองสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และด่านตรวจคนเข้าเมืองระนองสู่การเป็นพื้นที่การค้าการลงทุนชายแดน
3. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการสร้างอาชีพในพื้นที่และการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าเมืองเพื่อการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว
4. สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่จะไปซึ่งการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมร่วมกัน

โครงการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

หลักการและเหตุผล

การขนส่งทางอากาศภายในประเทศไทยมีการเติบโตสูงมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำรวมไปถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเดินทางในทุกมิติทำให้ปริมาณความต้องการเที่ยวบินรวมไปถึงการเดินทางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมาก ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีขีดความสามารถและความพร้อมด้านการขนส่งทางอากาศ ทั้งนี้จากจำนวนท่าอากาศยานหรือสนามบินทั้งในระดับนานาชาติและภายในประเทศมีการกระจายตัวอยู่ในทุกภูมิภาคส่งผลให้เกิดความคล่องตัวในการเชื่อมโยงและการเข้าถึงที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและนักเดินทางในปัจจุบันที่ต้องการการเดินทางในระยะสั้นและต้องการความสะดวกสบายและรวดเร็วในการเดินทาง รวมไปถึงการเติบโตของสายการบินต้นทุนต่ำที่มีการลงทุนเพิ่มขึ้นในประเทศไทย

ทั้งนี้จากการพิจารณาท่าอากาศยานหรือสนามบินในพื้นที่เป้าหมายจะพบว่า มีสนามบินที่ให้บริการจำนวน 3 แห่งจากจำนวนพื้นที่ 4 จังหวัด ท่าอากาศยานหัวหินหรือแต่เดิมคือสนามบินบ่อฝ้ายตั้งอยู่ในเขตตำบลบ่อฝ้ายอำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอาคารผู้โดยสารขนาด 7,200 ตารางเมตรและมีลานจอดเครื่องบินขนาด 31,000 ตารางเมตรสามารถรองรับผู้โดยสารได้ 240 คนต่อชั่วโมง นอกจากนี้ ท่าอากาศยานหัวหินยังเป็นที่ตั้งของศูนย์ฝึกการบินสถาบันการบินพลเรือนและศูนย์ฝนหลวงหัวหินซึ่งดูแลภาคใต้ตอนบน ปัจจุบันสนามบินหัวหินเปิดให้บริการทั้งภายในและต่างประเทศ ท่าอากาศยานชุมพรหรือสนามบินชุมพรตั้งอยู่อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพรเป็นท่าอากาศยานในสังกัดกรมท่าอากาศยานกระทรวงคมนาคม ปัจจุบันมีการให้บริการการเดินทางภายในประเทศและเป็นการให้บริการของสายการบินต้นทุนต่ำ ท่าอากาศยานระนองหรือสนามบินระนองตั้งอยู่ในอำเภอเมืองระนองจังหวัดระนองเป็นท่าอากาศยานที่สังกัดกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม มีลานจอดเครื่องบิน 4 ช่องทางวิ่งยาว 2,000 เมตร ปัจจุบันให้บริการการเดินทางภายในประเทศ หากมองในด้านความสามารถการรองรับ ท่าอากาศยานหรือสนามบินพบว่ายังมีข้อจำกัดบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขีดความสามารถในเรื่องของทางวิ่งและลานจอดเครื่องบินซึ่งมีอยู่ในจำนวนจำกัด นอกจากนี้ยังพบว่ามีความเกี่ยวพันค่อนข้างน้อยส่งผลให้อัตราค่าโดยสารเครื่องบินมีราคาสูงและจะส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทาง

ดังนั้น จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้ จึงนำเสนอโครงการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับขีดความสามารถการรองรับของสนามบิน การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสนามบินการส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มเที่ยวบินและสายการบินทั้งนี้ผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาดังกล่าวจะนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและขยายโอกาสในการสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์

โครงการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์
โครงการดังนี้

1. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถการรองรับของสนามบิน 3 แห่ง คือ
1) สนามบินหัวหิน (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพร และ 3) สนามบิน
ระนอง
2. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสนามบิน 3 แห่ง คือ
1) สนามบินหัวหิน (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพร และ 3) สนามบิน
ระนอง
3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มสายการบินและเที่ยวบิน 3 แห่ง คือ 1) สนามบินหัวหิน
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพร และ 3) สนามบินระนอง

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนสนามบินที่ได้รับการพัฒนา จำนวน 3 สนามบิน
2. จำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้น/วัน อย่างน้อย 4 เที่ยวบิน
3. จำนวนสายการบินที่เพิ่มมากขึ้น/วัน อย่างน้อย 2 สายการบิน
4. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
5. การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
จำนวน 5 เส้นทาง
6. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขต
พัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมาย
ตามเป้าประสงค์ โครงการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว กำหนดพื้นที่
สนามบินเป้าหมายเพื่อการพัฒนา จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

1. ท่าอากาศยานหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ท่าอากาศยานหัวหิน หรือเดิมคือ
สนามบินบ่อฝ้าย ตั้งอยู่ในเขต ตำบลบ่อฝ้าย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานชุมพร หรือสนามบินชุมพร ตั้งอยู่อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร เป็นท่าอากาศยานในสังกัดกรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม
3. ท่าอากาศยานระนอง ท่าอากาศยานระนอง หรือสนามบินระนอง ตั้งอยู่ที่อำเภอ
เมืองระนอง จังหวัดระนอง เป็นท่าอากาศยานในสังกัดกรมท่าอากาศยาน กระทรวง
คมนาคม

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทั้งในส่วนของภาครัฐ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อกำหนดแนวทางและกลไกเพื่อการพัฒนาแบบองค์รวม
2. กำหนดแนวทางการยกระดับขีดความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรขนส่ง โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญของขีดความสามารถในการรองรับปริมาณการจราจรและการขนส่งทางอากาศเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
 - ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย (Safety & Security) ซึ่งท่าอากาศยานต้องดำเนินงานได้ไม่น้อยกว่ามาตรฐานด้านความปลอดภัยที่กำหนดโดย
 - ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) คือ จำนวนประชากรทั่วประเทศ สามารถเข้าถึงท่าอากาศยานที่มีเที่ยวบินระหว่างประเทศได้ในระยะเวลารวมในการเดินทางทุกรูปแบบ
 - ความสามารถในการเชื่อมต่อ (Connectivity) หรือท่าอากาศยานต้องรักษาและพัฒนาบริการด้านการบินให้มีความสามารถในการเชื่อมต่อกับท่าอากาศยานอื่นที่เหมาะสมกับประเภทของท่าอากาศยาน
 - คุณภาพการให้บริการ (Service Quality) โดยท่าอากาศยานต้องมีความสามารถในการให้บริการ และพัฒนาบริการให้สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของผู้ใช้บริการ
 - ประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Operational Efficiency) ซึ่งท่าอากาศยานต้องสามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อส่งมอบคุณค่าให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ ความยั่งยืน (Sustainability) ท่าอากาศยานต้องสามารถพัฒนาและรักษาสมดุลของการดำเนินงานและการพัฒนาท่าอากาศยานใน 3 มิติหลัก ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
3. การกำหนดแผนพัฒนาเชิงกายภาพสนามบินในด้านที่เกี่ยวข้อง อาคารผู้โดยสารสามารถรองรับผู้โดยสารในชั่วโมงเร่งด่วน 300 คนต่อชั่วโมง รองรับผู้โดยสาร 5 แสนคนต่อปี ได้แก่
 - พื้นที่การอำนวยความสะดวกด้านการบิน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนาท่าอากาศยานเต็มศักยภาพของพื้นที่ให้มีขีดความสามารถรองรับผู้โดยสารได้ล้านคนจะต้องมีการพัฒนา Airside และ Landside ซึ่งทำให้มีหลุมจอดเพิ่มเพื่อให้รองรับปริมาณการจราจรที่เพิ่มขึ้นในอนาคตการปรับปรุงระบบเดิม น้ำมันท่าอากาศยานทางท่อ

- พื้นที่ภายในอาคารสนามบิน ประกอบด้วย พื้นที่ตรวจบัตรผู้โดยสารภายในอาคารผู้โดยสารเพื่อรองรับการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนที่มีความสนใจต้องการลงทุนเข้ามาร่วมเจรจา หรือ Public Private Partnerships (PPP) ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเครื่องตรวจอาวุธและวัตถุระเบิดพร้อมสายพานลำเลียงสัมภาระห้องควบคุมและอุปกรณ์
 - อาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ประกอบด้วย การขยายช่องทางถนนในท่าอากาศยาน อาคารระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการระบบถนนภายในโดยเพิ่มช่องทางจราจร การสร้างอาคารสำนักงาน การปรับปรุงอาคารคลังสินค้า พร้อมที่จอดรถยนต์และการก่อสร้างรั้วปิดเขตการบินและเพิ่มลวดหนามของรั้วบริเวณรอบ
4. การกำหนดแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการบริการ
- ยกระดับมาตรฐานบริการและความปลอดภัย
 - การเตรียมความพร้อมในการตรวจรับการตรวจสอบตาม
 - การแก้ไขข้อบกพร่องด้านการรักษาความปลอดภัย
 - การตรวจสอบการกำกับดูแลการรักษาความปลอดภัย Universal Security Audit Program
 - การจัดการระบบความปลอดภัยพื้นที่การบินและเครือข่ายดาวเทียม
 - พัฒนาสนามบินมีแนวทางการเชื่อมโยงกับระบบคมนาคมทางน้ำจากสนามบินไปยังท่าเรือเฟอร์รี่หัวหิน
 - สนามบินชุมพรเชื่อมต่อระบบคมนาคมทางน้ำจากสนามบินไปยังท่าเรืออ่าวทุ่งมะขามน้อยและเดินทางต่อไปยังเกาะเต่า
 - สนามบินระนองจะเชื่อมต่อระบบคมนาคมทางน้ำจากสนามบินไปยังท่าเทียบเรือเทศบาลตำบลปากน้ำเพื่อเดินทางไปยังเกาะพยาม
5. จัดการประชุมร่วมกับบริษัทสายการบินเพื่อการเพิ่มจำนวนสายการบินและจำนวนเที่ยวบินในพื้นที่
6. กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด
7. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงคมนาคม
5. กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
6. กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม
7. การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม

งบประมาณ 150,000,000 บาท

ผลผลิต

1. ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถการรองรับของสนามบินต่อการบินทั้งภายในประเทศและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ
2. เพิ่มจำนวนเที่ยวบินและจำนวนสายการบินในพื้นที่ต่างๆ
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ผลลัพธ์

1. เกิดการขยายตัวทางการเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ ทั้งในด้านการลงทุน การเดินทางเพื่อประกอบกิจกรรมต่างๆ การประชุมแลกเปลี่ยน
2. สร้างโอกาสการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวเมืองหลักและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายยิ่งขึ้น
3. เกิดการพัฒนาธุรกิจและการบริการที่เชื่อมโยงเพื่อรองรับการขยายตัวและการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว
4. เกิดการสร้างรายได้และการกระจายรายได้สู่พื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการขยายตัวด้านการคมนาคมขนส่งทางอากาศเชื่อมโยงภายในประเทศและต่างประเทศ
2. เกิดการบูรณาการและการเชื่อมโยงร่วมกันอย่างมีระบบระหว่างพื้นที่และหน่วยงานด้านการบริการการคมนาคมขนส่งทุกระดับ
3. เพิ่มความสะดวกรวดเร็วและการเข้าถึงสนามบินจะนำมาซึ่งการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจของพื้นที่
4. สามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงและนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อในพื้นที่

5. เกิดการเพิ่มการลงทุนและการสร้างอาชีพที่เกี่ยวข้อง
6. เกิดการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในท้องถิ่นและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการการพัฒนาท่าเรือยอร์ชหรือท่าเทียบเรือมารีน่า

หลักการและเหตุผล

การคมนาคมขนส่งทางน้ำถือเป็นโอกาสการเติบโตและการเชื่อมโยงด้านการขนส่งของประเทศไทย ทั้งนี้ข้อมูลจากกรมเจ้าท่าพบว่าท่าเทียบเรือยอร์ชในประเทศไทยปัจจุบันมีทั้งหมด 11 แห่งอยู่ในพื้นที่อันดามัน เช่น ภูเก็ต กระบี่และอยู่ในพื้นที่อ่าวไทย 5 แห่ง ได้แก่ ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ รวมไปถึงแล้วสามารถรองรับเรือยอร์ชได้ 2,000 ลำ ในขณะที่การกินน้ำลึกอยู่ที่ประมาณ 2 ถึง 5 เมตร มีเพียงส่วนน้อยที่รองรับได้ประมาณ 8-10 เมตร นอกจากนี้ หากพิจารณาในมิติของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะพบว่าท่าเรือยอร์ชถือเป็นท่าเรือที่เรือยอร์ชถือเป็นการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงจะมีรายได้สูงส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายและการกระจายรายได้ของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี และอาจจะมีโอกาสในแง่ของการสนับสนุนการจัดมหรหรมาเรือยอร์ชเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวไทยให้เป็นศูนย์กลางมารีน่าของอาเซียนอันจะนำมาซึ่งการสร้างบรรยากาศทางการท่องเที่ยวทางทะเลและธุรกิจที่ต่อเนื่องกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ท่าเทียบเรือยอร์ชที่เรียกว่า “มารีน่า” นับได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับการท่องเที่ยว เรือยอร์ชซึ่งส่วนใหญ่มารีน่าตั้งอยู่ตามฝั่งทะเลหรือแม่น้ำ มีไว้สำหรับให้เรือยอร์ชเข้าเทียบหรือเข้าจอด ซึ่งมีค่าใช้จ่ายทุกครั้งทั้งที่เป็นแบบรายวัน รายเดือน หรือรายปี โดยภายในมารีน่าจะมีสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งการเติมน้ำมัน เติมน้ำจืด การชาร์ตไฟฟ้า เติมน้ำมันอาหาร ล็อกเกอร์ให้เช่า อุปกรณ์เรือร้านอาหาร ตลาดและห้างสรรพสินค้า บริการท่องเที่ยว จองตั๋วเครื่องบิน และเช่ารถ เป็นต้น โดยมารีน่าบางแห่งอาจจัดให้มีที่พักพร้อมด้วยทั้งในรูปของโรงแรมหรือคอนโดมิเนียมหรือห้องชุด ซึ่งความเพียงพอของท่าเทียบเรือและคุณภาพการให้บริการที่พอใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการเดินทางมาของนักท่องเที่ยวเรือยอร์ช

อย่างไรก็ตาม การสร้างแรงจูงใจให้เรือยอร์ชขนาดใหญ่ (Super Yacht) เข้ามาท่องเที่ยวทางทะเล และประกอบการค้าในน่านน้ำไทย พักอาศัยอยู่ในประเทศไทยให้นานขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาประกอบการค้าในน่านน้ำไทยของเรือยอร์ชขนาดใหญ่ ทั้งตัวเรือและคนประจำเรือ จึงได้ประสานงานเพื่อปรึกษากับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมเจ้าท่า กรมศุลกากร กรมสรรพากร และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อหาแนวทางปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่ยังเป็นอุปสรรคอยู่

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้จึงนำเสนอ โครงการการพัฒนาท่าเรือยอร์ชมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างโอกาสและการพัฒนาท่าเรือยอร์ชสำหรับส่งเสริมการท่องเที่ยวผลที่คาดว่าจะได้รับการพัฒนาจะสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและนำไปสู่การสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ

วัตถุประสงค์

โครงการการพัฒนาท่าเรือยอร์ชหรือท่าเทียบเรือมารีน่า มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. ศึกษาเพื่อกำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมจะพัฒนาเป็นท่าเทียบเรือยอร์ชที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยวเรือยอร์ช
2. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เรือยอร์ชและบุคคลที่เข้ามาที่เรือยอร์ช
3. เพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวก กฎระเบียบ พิธีการ และบุคลากร
4. เพื่อศึกษากลไกการส่งเสริมการตลาดและการท่องเที่ยวด้วยเรือยอร์ชและการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนท่าเรือยอร์ชหรือท่าเทียบเรือมารีน่าอย่างน้อย 3 แห่ง (จากจำนวน 7 แห่ง ของการศึกษาเบื้องต้นโดยกรมเจ้าท่า)
2. ร้อยละในการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพจากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20
3. การเพิ่มจำนวนเครือข่ายเส้นทางการท่องเที่ยวที่กระจายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 5 เส้นทาง
4. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 10 จากการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของจังหวัด
5. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาท่าเรือยอร์ช/ท่าเทียบเรือมารีน่า กำหนดท่าเทียบเรือมารีน่าเป้าหมายเพื่อการพัฒนา จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

1. ท่าเทียบเรือมารีน่าคลองวาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. ท่าเทียบเรือมารีน่าทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร
3. ท่าเทียบเรือมารีน่าอำเภอเมือง จังหวัดระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อแนวทางการผลักดันท่าเทียบเรือมารีน่า จากผลการศึกษาความเป็นไปได้ของกระทรวงคมนาคมนั้น พบว่ามีการนำเสนอท่าเทียบเรือมารีน่าในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 7 แห่ง ดังนี้ 1) ท่าเทียบเรือมารีน่าแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี 2) ท่าเทียบเรือมารีน่าปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) ท่าเทียบเรือมารีน่าคลองวาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4) ท่าเทียบเรือมารีน่าบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 5) ท่าเทียบเรือมารีน่าอ่าว

- สน จังหวัดชุมพร 6) ทำเทียบเรือมารีน่าทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร และ 7) ทำเทียบเรือมารีน่า อำเภอมือง จังหวัดระนอง ทั้งนี้จะกำหนดพื้นที่นาร่องหลัก 3 แห่ง คือ 1) ทำเทียบเรือมารีน่าบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ทำเทียบเรือมารีน่าทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร และ 3) ทำเทียบเรือมารีน่า อำเภอมือง จังหวัดระนอง
2. การกำหนดแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้เชิงลึกเพื่อการพัฒนาทำเทียบเรือมารีน่า ภายใต้กรอบแนวคิดหลัก คือ
- การอนุญาตให้เจ้าของเรือยอร์ชที่เข้ามาท่องเที่ยวและพำนักอยู่ในไทยสามารถประกอบการ ให้เช่าเรือของตนได้ไม่เกิน 1 ปี ตามหลักเกณฑ์ในกฎหมายเรือไทย
 - การแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางกฎหมาย เช่น ค่าธรรมเนียมจอดเรือระยะเวลาพำนักในประเทศและระยะเวลาเก็บเรือในประเทศ การค้าประกันเมื่อคนประจำเรือไม่ประสงค์เดินทางกลับออกไปพร้อมกับเรือ
 - การแจ้งเรือเข้าออกสำหรับการเดินทางระหว่างจังหวัดชายทะเล
 - การจดทะเบียนเรือไทย
 - การให้เช่าเรือเปล่า
 - ทบทวนกฎ ระเบียบว่าด้วยเรื่องการประกอบธุรกิจและด้านการควบคุมความไม่เท่าเทียมกันระหว่างการนำเรือเข้าจากต่างประเทศกับการต่อเรือในประเทศ
 - การสนับสนุนธุรกิจต่อเรือในประเทศ
 - การพัฒนาฝีมือและการฝึกอบรมแรงงานในประเทศ การขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ
 - การช่วยเหลือของภาครัฐในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เชื้อเพลิง ทราयกันคลื่น การขุดลอกร่องน้ำและ การติดตั้งเครื่องหมายเดินเรือ เป็นต้น
3. การทำการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมเพื่อการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการทำเทียบเรือ
4. การทบทวนแนวทางการส่งเสริมการลงทุนให้ทบทวนการให้สิทธิประโยชน์หลักคือได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี ซึ่งเสนอให้เลื่อนขั้นการส่งเสริมการลงทุนพัฒนามารีน่าจากระดับ B1 เป็น A3
5. การกำหนดแผนการปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาทำเทียบเรือมารีน่า การติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2564

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงคมนาคม
4. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

งบประมาณ 150,000,000 บาท

ผลผลิต

1. การพัฒนาพื้นที่เป้าหมายสู่การเป็นท่าเรือยอร์ช/ท่าเทียบเรือมารีน่าที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวทางน้ำและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล
2. แนวทางและกลไกเพื่อการส่งเสริมประสิทธิภาพการให้บริการท่าเรือยอร์ช/ท่าเทียบเรือมารีน่า
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่ และการกระจายรายได้สู่พื้นที่

ผลลัพธ์

1. เพิ่มโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลและเรือยอร์ชสู่พื้นที่
2. เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจของพื้นที่
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่ และการกระจายรายได้สู่พื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการลงทุน การสร้างอาชีพ การสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว
2. เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกและความคล่องตัวทางการท่องเที่ยว
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงเข้าสู่พื้นที่
4. ก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจที่เกี่ยวข้องในโซ่อุปทานการท่องเที่ยวด้วยเรือยอร์ช และอุตสาหกรรมบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนงานการฟื้นฟู พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว

จากยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุน การขยายการลงทุน การกำหนดแนวคิดเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมและแต่ละจังหวัด และการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำแผนปฏิบัติการการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ

โดยมีโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 6 โครงการ ได้แก่

1. การออกแบบเพื่อยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยว
2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design)
3. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
4. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
5. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวชุมพร
6. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระนอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

โครงการการออกแบบเพื่อยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทาง หลักการท่องเที่ยว

หลักการเหตุผล

จากแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกที่จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักของพื้นที่ 4 จังหวัด คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทุกๆ พื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามน่าประทับใจ ซึ่งเกิดจากลักษณะของธรรมชาติ เช่น เป็นอ่าว แหลม เกาะ หน้าผา ไซดหิน ประกอบกับภูมิอากาศและความสวยงามตามธรรมชาติของพื้นที่นั้นๆ สภาพธรรมชาติเหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายใต้เงื่อนไขของความแตกต่างในเรื่องฉากของธรรมชาติ ภูมิอากาศและกิจกรรมที่จัดขึ้น สถานที่ที่น่าสนใจ ทั้งนี้ในพื้นที่เป้าหมายมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประเภทชายหาดและชายทะเลตลอดระยะทางพื้นที่รวมกิโลเมตร ซึ่งในแต่ละจังหวัดมีชายหาดที่กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและมีชื่อเสียงในระดับโลก รวมไปถึงหากพิจารณาเรื่องราวความเป็นมาจะพบว่ามีเรื่องราวความเป็นมาที่น่าสนใจสามารถนำเสนอในมิติของการท่องเที่ยวได้

จากแนวคิดริเริ่มและมุมมองความเข้าใจคำว่า “ริเวียร่า” คือ การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่จะมีอัตลักษณ์ที่และรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลที่สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอื่นๆ ในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงลักษณะทางกายภาพ ศักยภาพ ความพร้อมและไปถึงองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ พบข้อค้นพบเชิงประจักษ์สำคัญ คือ ยังขาดมาตรฐานการจัดการชายหาดทั้งในด้านคุณภาพหาด การเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก การสื่อความหมาย การจัดการพื้นที่และความปลอดภัย ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพื้นที่และการสร้างแรงจูงใจต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในพื้นที่โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้จึงนำเสนอโครงการยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยว โดยการพิจารณาศักยภาพของชายหาดของแต่ละจังหวัดที่มีชื่อเสียงแต่ยังขาดมาตรฐานการด้านพัฒนาชายหาด ซึ่งจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย หาดเจ้าสำราญและหาดชะอำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วยหาดหัวหิน อ่าวประจวบ อ่าวน้อย อ่าวมะนาว จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย หาดทุ่งวัวแล่นและหาดทรายรี จังหวัดระนอง คือ หาดบางเบน รวมพื้นที่เป้าหมาย 9 แหล่ง โดยมุ่งเน้นการออกแบบเพื่อการยกระดับเพื่อการปรับปรุงคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ชัดเจน ทั้งนี้ผลที่คาดว่าจะได้รับจะเป็นการฟื้นฟูให้ชายหาดท่องเที่ยวในพื้นที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่มีคุณภาพสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการออกแบบเพื่อยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบเพื่อการยกระดับชายหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณชายหาดโดยรอบเพื่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination)
2. เพื่อกำหนดภาพลักษณ์ชายหาดและแนวคิดการพัฒนาจุดเด่นสำคัญ (Landmark) ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่เพื่อดึงดูดและส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. เพื่อการพัฒนามาตรฐานชายหาด ลักษณะทางกายภาพ การจัดการพื้นที่ (Zoning) การพัฒนาสิ่งสื่อความหมาย (Landmark) สิ่งอำนวยความสะดวก รูปแบบการบริการ ความปลอดภัยของชายหาด รูปแบบกิจกรรมของชายหาดเพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง
4. เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสามารถรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวและการนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนชายหาดและพื้นที่โดยรอบที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาการยกระดับโดยรอบ จำนวน 9 หาด
2. แผนการบริหารจัดการชายหาดและพื้นที่โดยรอบที่กำหนดหน่วยงานและกลไกการจัดการ จำนวน 9 หาด
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า ร้อยละ 10
4. การจัดอันดับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น Trip Advisor หรือรางวัลกินรี ภายใน 10 อันดับแรก
5. การลดจำนวนอุบัติเหตุและอาชญากรรมจากกิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำในพื้นที่ชายหาด ร้อยละ 5 จากฐานข้อมูลกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โครงการการออกแบบเพื่อยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยวกำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการยกระดับชายหาดและพื้นที่โดยรอบ ทั้งสิ้นจำนวน 9 หาดในพื้นที่ 4 จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หาดเจ้าสำราญ ตั้งอยู่หาดเจ้าสำราญ ตั้งอยู่ในตำบลหาดเจ้าสำราญอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ 15 กิโลเมตร เป็น

ชายหาดเคยมีเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์กล่าวถึงสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเคยเสด็จมาพร้อมด้วยสมเด็จพระเอกาทศรถ ทรงพอพระราชหฤทัยในความงามของหาดนี้มากทรงประทับแรมอยู่หลายวัน จนเป็นที่มาของการเรียกชื่อหาดนี้ว่า หาดเจ้าสำราญ จากหาดเจ้าสำราญไปทางใต้ประมาณ 7 กิโลเมตรเป็นชายหาดปึกเตียน ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งของจังหวัดเพชรบุรี ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

2. หาดชะอำ อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี 41 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่สวยงามและมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรี บริเวณหาดชะอำที่เป็นหาดสาธารณะมีความยาวราว 5 กิโลเมตร มีถนนเป็นแนวยาวตลอดหาดกั้นระหว่างชายหาดและบ้านพักร้านค้าต่างๆ ส่วนที่เป็นที่พักเอกชน มีรีสอร์ตหรูหรามากมายที่ตั้งอยู่ประชิดชายหาด มีความเป็นส่วนตัวสูง ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองชะอำ
3. หาดหัวหิน อยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอหัวหิน และมีความยาวพาดผ่านตลอดอำเภอ ในความยาวราว 20 กิโลเมตร ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองหัวหิน
4. อ่าวประจวบ มีความยาวประมาณ 8 กิโลเมตร โดยอยู่ระหว่างเขาตม่องล่าและเขาล้อมหมวกเป็นชายหาดโค้งไม่มีเตียงผ้าใบ ไม่มีร่มเงาต้นไม้ ชายหาดนี้ไม่นิยมลงเล่นน้ำเนื่องจากตั้งอยู่ในตัวเมือง เหมาะสำหรับเดินเล่นชมวิวตอนเย็น ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์
5. หาดทุ่งวัวแล่น ตั้งอยู่ที่ตำบลสะพลีอำเภอปะทิว ห่างจากตัวจังหวัดชุมพรไปตามถนนลาดยางสายชุมพร-หาดทุ่งวัวแล่น ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร เป็นชายหาดที่มีเม็ดทรายสีขาวนวลละเอียด ลักษณะหาดค่อยๆ ลาดเอียงลงที่ละน้อย จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุดแห่ง ภายใต้การดูแลโดยองค์การบริหารส่วนตำบลสะพลี
6. หาดทรายรี อยู่บริเวณอ่าวชุมพร ซึ่งเป็นที่ที่มีหาดทรายขาวสะอาดตา บริเวณหาดมีทั้งที่พักและร้านอาหารบริเวณริมชายหาด บริเวณแนวชายหาดเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์สถานของพลเรือเอก พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ ภายใต้การดูแลโดยองค์การบริหารส่วนตำบลทรายรี
7. หาดบางเบน เป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติแหลมสน มีหาดทรายยาว และกว้างใหญ่ ทรายละเอียดเต็มไปด้วยป่าสนธรรมชาติอายุมากกว่า 100 ปี บริเวณชายหาดจะมองเห็นเกาะแก่งในทะเลได้อย่างสวยงาม ภายใต้การดูแลโดยอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การศึกษาองค์ประกอบหาดและพื้นที่ชายทะเลโดยรอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาลักษณะทางกายภาพ (Physical Characteristic) ของพื้นที่ของชายหาด และสภาพพื้นที่สำหรับการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชายหาด ประกอบด้วย ระบบการสัญจร ความสัมพันธ์ของการใช้งานถนนเลียบชายหาดและพื้นที่ชายหาด มุมมองทางด้านทัศนียภาพ พืชพรรณเดิมในพื้นที่โครงการ ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบของถนนและกิจกรรมริมชายหาด โดยกระบวนการนี้จะต้องอาศัยการศึกษาวิจัยเชิงลึกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการออกแบบเชิงสถาปัตยกรรม ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่
2. ศึกษาอัตลักษณ์ (Identity) ของหาดเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาหาดที่มีความสอดคล้องกับลักษณะเชิงอัตลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งลักษณะเชิงอัตลักษณ์สามารถแสดงออกผ่านสิ่งสะท้อนเชิงกายภาพ หรือด้านองค์ประกอบตามหน้าที่หลักของพื้นที่ (Function) เช่น ความโดดเด่นอัตลักษณ์จากชายหาด จุดชมวิว พืชพรรณในพื้นที่ เรื่องราวและเรื่องเล่า
3. กำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ของหาดที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหาดทั้งนี้ ภาพลักษณ์ของหาดคือการสื่อมุมมองของหาดที่เกิดจากการกำหนดจุดยืนและมุมมองที่สร้างการจดจำจากการศึกษาเบื้องต้นได้กำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ดังนี้
 - หาดเจ้าสำราญ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดเพื่อการพักผ่อน เน้นความเป็นธรรมชาติ
 - หาดชะอำ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดเพื่อการพักผ่อน และมีกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลาย
 - หาดหัวหิน เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีความครบวงจร และมีความบรรยากาศที่เน้นการพักผ่อนและมีความหรูหรา และมีกิจกรรมทางทะเลและกิจกรรมชายหาดที่ครบวงจร
 - อ่าวประจวบ เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีเน้นบรรยากาศเงียบสงบผ่อนคลาย และมีความอบอุ่นและบรรยากาศที่โรแมนติก
 - หาดทุ่งวัวแล่น เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีความเป็นธรรมชาติมีกิจกรรมชายหาด
 - หาดทรายรี เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดที่มีจุดเด่นที่เม็ดทรายขาวละเอียด และจุดชมวิวที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์
 - หาดบางเบน เป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ คือ ชายหาดธรรมชาติที่กว้างสุด สายตาเน้นการพักผ่อนและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

4. การออกแบบและการกำหนดแนวทางเพื่อการยกระดับชายหาดและพื้นที่โดยรอบได้แก่

- การกำหนดโครงสร้างวิศวกรรมชายฝั่งทะเล การจัดการพื้นที่ชายหาด ปริมาณทรายและระยะหน้ากว้างของทะเล ที่นำไปสู่การวางแผนการจัดการพื้นที่และการประเมินเพื่อป้องกันและการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
- การกำหนดจุดชมวิวหลักและทัศนียภาพของพื้นที่ เพื่อเป็นจุดขาย (Attractive Point) โดยมีกรอบการออกแบบการสื่อความหมายที่สะท้อนอัตลักษณ์ เช่น ป้ายชื่อรูปปั้น เป็นต้น และเน้นความร่มรื่นจากต้นไม้ใหญ่และเกิดมุมมองให้เห็นทะเลจากถนนและทางเดินเข้ามาในพื้นที่
- การพัฒนากิจกรรมทางทะเล รูปแบบการให้บริการ การส่งเสริมธุรกิจในพื้นที่ได้แก่ 1) กิจกรรมที่สัมพันธ์กับชายหาด เช่น การนั่งเล่น การอาบแดด เล่นกองทราย กีฬาบนชายหาด กีฬาทางน้ำ 2) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เช่น ลานออกกำลังกาย ลานกีฬาเอ็กซ์ตรีม กีฬาชายหาด 3) กิจกรรมที่เน้นการรวมตัวของกลุ่มคนหลายๆ เช่น ลานกิจกรรม การแสดงการแจ๊ส และ 4) กิจกรรมพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับทุกพื้นที่ เช่น การวิ่ง การเดิน การขี่จักรยาน
- เพิ่มระบบรักษาความปลอดภัยและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทางและป้ายสื่อความหมาย ที่จอดรถ ห้องน้ำและห้องอาบน้ำ จุดให้บริการอาหาร ร้านค้า ร้านจำหน่ายของที่ระลึกและศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยวและการแจ๊สเหตุ
- จัดการระบบระบายและกักเก็บน้ำฝนโดยไม่ปล่อยให้ไหลผ่านหาดทรายเพื่อลดปัญหากัดเซาะชายหาด

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ เทศบาลเมืองชะอำ เทศบาลเมืองหัวหิน เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ องค์การบริหารส่วนตำบลสะพลี องค์การบริหารส่วนตำบลทรายรี และอุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้ากรมอุทยาน สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (1 หาด)

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

งบประมาณ 150,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดและพื้นที่โดยรวม มีขีดความสามารถรองรับการท่องเที่ยวและทัศนียภาพที่สวยงามเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมชมในพื้นที่
2. เกิดการรับรู้ต่อภาพลักษณ์เชิงบวกต่อการท่องเที่ยวชายหาดและชายทะเลที่มีมาตรฐานและมีอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ที่โดดเด่นสอดคล้องกับเป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก

ผลลัพธ์

1. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่
2. เกิดการเพิ่มรายได้และการกระจายรายได้ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. เกิดการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับคนในท้องถิ่นและความปลอดภัยจากการท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถยกระดับชายหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณชายหาดโดยรอบเพื่อเป็นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination)
2. เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกด้านการท่องเที่ยวชายหาด
3. เกิดการพัฒนามาตรฐานชายหาด ลักษณะทางกายภาพ การจัดการพื้นที่ การสื่อความหมาย สิ่งอำนวยความสะดวก รูปแบบการบริการ ความปลอดภัยของชายหาด รูปแบบกิจกรรมของชายหาดเพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง
4. เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสามารถรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวและการนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

โครงการการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design)

หลักการเหตุผล

จากแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกที่จะนำไปสู่การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกนั้น การยกระดับพื้นที่เป้าหมายจะต้องอาศัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพส่งเสริมให้เกิดความน่าสนใจและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพยังรวมไปถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มุ่งตอบสนองกลุ่มลูกค้าเป้าหมายรวมถึงผู้เยี่ยมชมทุกกลุ่ม จากแนวคิดในเรื่องของการเติบโตทางการท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวในอนาคตพบว่าจะมีกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเพิ่มจำนวนมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร ทั้งนี้ จากข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีความต้องการด้านการท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางการท่องเที่ยวและจัดเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง นอกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุแล้วยังหมายรวมถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้ด้อยโอกาสซึ่งมีความต้องการด้านการเรียนรู้จากการท่องเที่ยวเพื่อให้พื้นที่ไทยแลนดิรีเวียราสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพและยกระดับสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูง

จากสภาพแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันของพื้นที่เป้าหมายพบว่ามีความพยายามที่จะพัฒนาขีดความสามารถในเรื่องของการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด อย่างไรก็ตาม มีข้อค้นพบเชิงประจักษ์เกี่ยวกับขีดความสามารถด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังมีความจำเป็นอย่างสูงที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เพื่อปรับภาพลักษณ์ใหม่ให้กับพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวหลักอันจะนำไปสู่การปรับการรับรู้และภาพลักษณ์ใหม่ให้กับพื้นที่ท่องเที่ยวอีกด้วย

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) นี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลหรือ Universal Design ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งกลุ่มผู้ใช้บริการทั่วไปกลุ่มคนพิการทุพพลภาพรวมไปถึงคนชรา จากความสำคัญดังกล่าวนี้เอง จึงเห็นควรที่จะยกระดับแหล่งท่องเที่ยวผ่านโครงการการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลโดยมีพื้นที่เป้าหมายคือแหล่งท่องเที่ยวหลักที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่ชื่นชอบในพื้นที่ 4 จังหวัดโดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงการบริการที่มีมาตรฐานสากลรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวนำไปสู่การยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
2. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีกับคนในท้องถิ่นและความประทับใจจากการท่องเที่ยว
3. เพื่อยกระดับมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. เพื่อรองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางการท่องเที่ยวทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All)

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) ในระยะแรกได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากแหล่งท่องเที่ยวหลักที่ได้รับความนิยมในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานมีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่อำเภอหนองหญ้าปล้องอำเภอแก่งกระจานอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี เป็นอุทยานแห่งชาติที่สมบูรณ์ เป็นป่าต้นน้ำ ลำธารของกลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี และแม่น้ำปราณบุรี มีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น ทะเลสาบ น้ำตก ถ้ำ หน้าผาที่สวยงาม ทั้งเป็นอุทยานแห่งชาติที่มีพื้นที่มากที่สุดของประเทศ เนื้อที่ประมาณ 2,915 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,821,875 ไร่ พื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนา คือ ยอดเขาพะเนินทุ่ง ภายใต้การดูแลโดยกรมศิลปากร
2. อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเพชรบุรีซึ่งถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเมืองเพชรบุรี หรือเขาวังซึ่งมีเจดีย์และอาคารสีขาวสะอาด เขาวังเป็นโบราณสถานเก่าแก่คู่เมืองเพชรบุรี ตั้งอยู่บนยอดเขาสูง 92 เมตร เขาวังมีพระที่นั่ง พระตำหนัก วัดและกลุ่มอาคารต่างๆ มากมาย ส่วนใหญ่เป็นสถาปัตยกรรมตะวันตกแบบ นิโคลาสสิคผสม สถาปัตยกรรมจีนตั้งอยู่บนยอดเขาใหญ่ๆ 3 ยอดด้วยกัน ดังนี้ 1) ยอดเขาด้านทิศตะวันออกบริเวณไหล่เขาเป็นที่ตั้งของ วัดมหาสมณาราม 2) ยอดเขาด้านทิศตะวันออก เป็นที่ตั้งของวัดพระแก้วหรือวัดพระแก่น้อย และ 3) ยอดเขาด้านทิศตะวันตก เป็นที่ตั้งของพระราชวังพระนครคีรี ภายใต้การดูแลโดยกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

3. พระราชวังพระรามราชนิเวศน์หรือวังบ้านปืน ตั้งอยู่ที่เขตบ้านปืนริมแม่น้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรีแผนผังของตัวอาคารสร้างเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าล้อมสวนหย่อม มีสระน้ำพุตั้งอยู่ตรงกลาง ส่วนที่ประทับเป็นตึกสองชั้นขนาดใหญ่ หลังคาทรงสูงรูปโดม ภายในเป็นโถงสูงมีบันไดโค้งขึ้นสู่ชั้นสองซึ่งจัดเป็นจุดเด่นของพระตำหนักเพราะรวมสิ่งน่าชมไว้หลายหลาก ภายใต้การดูแลโดยกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม
4. อุทยานราชภักดิ์พระบรมราชานุสาวรีย์บูรพกษัตริย์ 7 พระองค์ อุทยานราชภักดิ์ ตั้งอยู่ในพื้นที่กองทัพบก อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ 222 ไร่เศษ ภายในจัดสร้าง พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระบูรพกษัตริย์ไทยขนาดใหญ่ เพื่อเป็นการเทิดทูนและประกาศเกียรติคุณสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งสยาม ทั้ง 7 พระองค์ ในอิริยาบถทรงยืน หล่อด้วยโลหะสำริดนอก มีความสูงเฉลี่ยถึง 13.9 เมตร ภายใต้การดูแลโดยมูลนิธิราชภักดิ์
5. อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด ตั้งอยู่ในเขตอำเภอกุยบุรี และอำเภอบางขันบุรี ห่างจากหัวหินลงมาทางใต้ประมาณ 63 กม. ตามตำนานของเทือก เขาสามร้อยยอด มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 98 ตร.กม. หรือ 61,300 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยภูเขาหินปูนสลับซับซ้อน มีที่ราบน้ำท่วมถึงอยู่ริมชายฝั่งทะเล เป็นที่อาศัยของนกนานาชนิดได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2509 และเป็น อุทยานแห่งชาติประเภทชายฝั่งทะเลแห่งแรกของประเทศไทย ภายใต้การดูแลโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
6. เขาตะเกียบ เป็นเขาที่ยื่นออกไปในทะเลมีโขดหินสวยงาม เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางห้ามญาติขนาดใหญ่หันหน้าออกสู่ทะเล บนยอดเขามีทางเดินขึ้นไปสามารถชมทิวทัศน์ของท้องทะเลและตัวเมืองหัวหินได้อย่างชัดเจน ชายหาดเขาตะเกียบมีความยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร มีความลาดชันน้อย ทราบขาวละเอียด บริเวณชายหาดมีร้านอาหาร รีสอร์ท โรงแรมและร้านจำหน่ายสินค้าจากการประมงและของทะเลแห่ง ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
7. เขาช่องกระจก เป็นภูเขาขนาดย่อมสูง 245 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล ตั้งอยู่ริมอ่าวประจวบฯ ในบริเวณ วัดธรรมิการามวรวิหาร ยอดเขามีช่องทะลุไปรังค้ำถายกรอบกระจก ทางขึ้นเป็นบันไดคอนกรีต จำนวน 396 ขั้น ในปี 2497 พระเทพสุทธิโมลี (หลวงพ่อบ๊อง) อดีตเจ้าอาวาสวัดธรรมิการามวรวิหาร ได้รับมอบเขาช่องกระจกจากจังหวัดให้อยู่ในความดูแลรักษาของวัด ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
8. จุดชมวิวเขามัทรี สถานที่ท่องเที่ยวดังจังหวัดชุมพร ที่จะให้ได้สัมผัสบรรยากาศสบายๆ ไม่ว่าจะเป็นการดูพระอาทิตย์ขึ้น หรือ พระอาทิตย์ตกดิน เป็นภาพบรรยากาศที่สวยงามที่สำคัญสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์แบบ 360 องศา เห็นเกาะน้อยใหญ่และเรือประมงที่จอดเทียบท่าทะเลปากน้ำชุมพร พร้อมสักการะองค์เจ้าแม่กวนอิม ประทับท่านั่งหันไปทางทะเล อีกทั้งยังมีร้านกาแฟเล็กๆ ให้นั่งจิบกาแฟ

พร้อมชมวิวยุคใหม่ ทางขึ้นเขาค่อนข้างชัน รอบบริเวณยังเป็นพื้นที่สวน มีที่นั่งพักผ่อนชมวิวกว้าง ภายใต้อาคารดูแลเทศบาลโดยเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

9. ศาลกรมหลวงชุมพร ศาลกรมหลวงชุมพรฯ ตั้งอยู่บริเวณหาดทรายรีหาดทรายยาว ทรายขาวสะอาด ซึ่งเป็นที่ตั้งของอนุสรณ์สถานของ พลเรือเอก พระบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรือสมัยใหม่ ตัวศาลอยู่บนเรือรบหลวงพระร่วงจำลองที่หันหน้าออกสู่ทะเล จึงเป็นจุดที่มองเห็นทิวทัศน์ของหาดทรายรีได้ชัดเจนตลอดเวียงอ่าว ภายใต้อาคารดูแลโดยเทศบาลตำบลเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
10. โครงการพระราชดำรินองใหญ่ เป็นโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อแก้ปัญหาหน้าท่วมในจังหวัดชุมพร อยู่ริมถนนสายชุมพร อ่าวทุ่งวัวแล่น ถึงชลประทานจังหวัดชุมพรแล้วแยกขวาใช้เส้นทางเลียบบคลองหัววัง พนังตัก จนถึงที่ทำการโครงการ ในพื้นที่ 3,000 ไร่ ประกอบด้วยอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ มีไม้ยืนต้นปลูกเป็นแนวรอบอ่างเก็บน้ำ บรรยากาศเงียบสงบร่มรื่น ริมอ่างเก็บน้ำเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีนกทุ่งอาศัยอยู่หลายชนิด เหมาะแก่การศึกษาชีวิตนกและระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ ภายใต้อาคารดูแลโดยศูนย์ประสานงานโครงการตามพระราชดำริจังหวัดชุมพร
11. พระราชวังรัตนรังสรรค์ ที่ตั้งของจะอยู่ใกล้กับศาลากลางระนอง สร้างขึ้นโดยอ้างอิงจากรูปถ่าย และ พระราชหัตถเลขาที่รัชกาลที่ 5 ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ในจดหมายเหตุทางราชการ โดยมีขนาดย่อส่วน 1:100 งบประมาณในการก่อสร้างมาจากการออกสลากกาชาดฉบับพิเศษ ตัวพระราชวังที่สร้างขึ้นใหม่ทำจากไม้สัก และไม้ตะเคียนทองเป็นกลุ่มเรือนไม้ขนาดใหญ่มีทางเดินเชื่อมกันตลอด บริเวณด้านหน้าพระราชวังรัตนรังสรรค์ (จำลอง) เป็นสวนสาธารณะมีรูปปั้นคนงานท่าเหมืองแร่ บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์แร่ธาตุในสมัยนั้น ภายใต้อาคารดูแลโดยเทศบาลเมืองระนอง
12. จวนเจ้าเมืองระนอง หรือบ้านค่ายเจ้าเมืองระนอง บ้านทรงจีนขนาดกะทัดรัดซึ่งถูกสร้างในสมัยพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี (คอซู้เจียง) ซึ่งพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี (คอซิมก๊อง) บุตรชายคนที่ 2 ของท่านคอซู้เจียง สร้างเพื่อใช้เป็นที่พักของบิดา เริ่มสร้างเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2420 มีเนื้อที่ประมาณ 33 ไร่เศษ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองระนอง ปัจจุบันกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถาน ภายใต้อาคารดูแลโดยเทศบาลเมืองระนอง

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ภายใต้อาคารเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) จำนวน 12 แห่ง (ตามพื้นที่เป้าหมาย)
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า ร้อยละ 10

3. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวของพื้นที่ ร้อยละ 90

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การกำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก กำหนดพื้นที่นำร่อง เพื่อการพัฒนาเร่งด่วนตั้งข้อมูลข้างต้น จำนวน 12 แหล่งท่องเที่ยว
2. ประเมินศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) สิ่งอำนวยความสะดวกภายในอาคาร และ 2) สิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกอาคาร เพื่อกำหนดลำดับความสำคัญสำหรับการกำหนดแนวทางการพัฒนา/ยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ออกแบบและวางแผนการพัฒนาพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่คำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้ 1) มาตรฐานการออกแบบอาคาร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง 2) มาตรฐานว่าด้วยวัสดุและผลิตภัณฑ์ด้านอัครคิภัย 3) มาตรฐานการออกแบบทางหนีไฟ และ 4) กฎสิ่งอำนวยความสะดวกผู้พิการคนชรา
4. กำหนดองค์ประกอบสำหรับการพัฒนาในแหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วย 1) ขนาดพื้นที่ สัญลักษณ์และองค์ประกอบ ได้แก่ ความกว้างของพื้นที่ใช้งาน พื้นที่สำหรับเก้าอี้ใช้ล้อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ป้าย ตัวอักษร ตัวอักษรต่างสัมผัส สื่อหรือรูปภาพ พื้นที่ผิวต่างสัมผัส บันได ทางลาด ราวจับสำหรับบันไดและทางลาดพื้น 2) สภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร ได้แก่ ทางเดิน ทางข้ามถนน (ทางม้าลาย) ทางลาดตัดคั่นหิน อุปกรณ์ประกอบถนน ที่จอดรถ ทางเข้าออกอาคาร 3) สภาพแวดล้อมภายในอาคาร ได้แก่ โถงทางเข้า ทางสัญจรภายในอาคาร ประตู หน้าต่าง ลิฟต์ อ่างล้างหน้าและอ่างล้างมือ โถปัสสาวะชาย ห้องส้วมและโถส้วม พื้นที่อาบน้ำแบบฝักบัว และ 4) ความปลอดภัย ได้แก่ สัญญาณเตือนฉุกเฉิน การป้องกันและระงับอัครคิภัย และการอพยพและเส้นทางหนีไฟ
5. ดำเนินการจ้างเหมา เพื่อก่อสร้างและปรับปรุงพื้นที่โดยพิจารณาจากผลการประเมินศักยภาพและการออกแบบที่สอดคล้องกับแนวคิดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อคนทั้งมวล มุ่งเน้นการใช้งานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการสร้างความพึงพอใจ

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว และองค์กรหลักในพื้นที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย ได้แก่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม เทศบาลเมืองหัวหิน เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลตำบลเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เทศบาลเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โครงการตามพระราชดำริจังหวัดชุมพร เทศบาลเมืองระนอง และเทศบาลเมืองระนอง

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
3. กรมศิลปากร

งบประมาณ 120,000,000 บาท

ผลผลิต

1. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแนวคิดเพื่อคนทั้งมวลที่มีมาตรฐาน
2. สามารถรองรับและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ผู้เยี่ยมเยือนและนักท่องเที่ยวผู้มีความต้องการพิเศษ

ผลลัพธ์

1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพและแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง
2. เพิ่มนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนทางการท่องเที่ยวและขยายการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวในอนาคต
3. เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าและการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวนำไปสู่การยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
2. มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีกับคนในท้องถิ่นและความประทับใจจากการท่องเที่ยว
3. เกิดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. สามารถรองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางการท่องเที่ยวทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All)

โครงการการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

หลักการเหตุผล

จังหวัดเพชรบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 160 กิโลเมตรจัดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพ ในที่ไทยแลนด์รีเวียรา นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางสู่จังหวัดเพชรบุรีได้อย่างสะดวกหลายวิธี ทั้งโดย รถยนต์ส่วนตัว รถประจำทางและรถไฟ โดยจังหวัดเพชรบุรีเป็นเมืองด่านสำคัญระหว่างภาคกลางและ ภาคใต้มีชื่อเสียงในฐานะการเกษตร อาหารและยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ จังหวัดเพชรบุรีมีแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมายและหลากหลายรูปแบบ เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศ

การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกจำเป็นต้อง อาศัยการพัฒนาที่ครอบคลุมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวและการเติบโตทางการท่องเที่ยวในทุกรูปแบบ จากการศึกษาพื้นที่ต้นแบบพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว คือ การที่จัดให้มีพื้นที่ สาธารณะหรือ Public Space หรืออาจจะหมายถึงพื้นที่เปิดโล่งเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมหรือ Open Space โดยลักษณะของพื้นที่ดังกล่าวจะอยู่ใจกลางเมืองที่สามารถเชื่อมต่อรูปแบบการเดินทางขนส่ง ภายในเมืองเชื่อมกับการขนส่งหนักระหว่างพื้นที่หรือระหว่างเมือง ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ เชื่อมต่อทั้งในส่วนของประชาชนในพื้นที่รวมถึงนักท่องเที่ยวมุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายตัวของ นักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ

จากแนวคิดและความสำคัญดังกล่าวจึงเห็นควรว่าแนวทางในการที่จะยกระดับพื้นที่ เป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเพชรบุรีจำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยได้มีการกำหนดพื้นที่โดยพิจารณาจากความพร้อมขีด ความสามารถและการเข้าถึงพื้นที่จังหวัด นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าว จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเชื่อมโยงพื้นที่และส่งเสริมการท่องเที่ยวกลางคืนหรือ Night Tourism ซึ่งหากพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศของประเทศไทยจะพบว่ามีโอกาสร้อน กิจกรรมการท่องเที่ยวในภาคกลางวันจะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น ดังนั้น หากในจังหวัดมีการพัฒนาพื้นที่เชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวและมีการ ออกแบบทั้งทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม การตกแต่งและระบบไฟ (แสงและสี) สามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับการ ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงกลางคืนก็จะเพิ่มขยายเวลาทางการท่องเที่ยวและโอกาสการ ใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภายใต้แนวคิดในการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะต้อง อาศัยการกำหนดข้อมูลเชิงอัตลักษณ์หรือการนำเอาอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่มาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ในการออกแบบและพัฒนาเพื่อให้พื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าว เพื่อให้สามารถสะท้อนเรื่องราว ความเป็นมาและสร้างแรงดึงดูดใจให้พื้นที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีก

ด้วย นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องกำหนดบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพความพร้อมถึงกายภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยรวมถึงการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีเพื่อส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดแบรนด์เมือง (City Brand) และแบรนด์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination Branding) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การให้บริการการท่องเที่ยวหลักที่ครบวงจรสามารถเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวและกระจายนักท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ประเภทการท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
5. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
3. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 5
4. ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เดิม คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ อัตลักษณ์และการเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม โดยมีรายละเอียด คือ อุทยานเฉลิมพระเกียรติ ร.4 เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) โปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมื่อ พ.ศ. 2402 เป็นพระราชวังแห่งแรกของประเทศไทยที่สร้างบนยอดเขา สถานที่แห่งนี้จึงเป็นพระบรมราชานุสรณ์ที่ทรงคุณค่า และเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ซึ่งในทุกปีจังหวัดเพชรบุรีได้ให้ทีมงานพระนครคีรี-เมืองเพชร ภายใต้การดูแลโดยกรมศิลปากร พื้นที่ดังกล่าวอยู่ใจกลางของจังหวัดและเป็นพื้นที่เดิมที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ของจังหวัดอีกทั้งยังอยู่ใกล้กับสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี นอกจากนี้ปัญหาปัจจุบันจะพบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรีมีลักษณะกระจายตัว และกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่อำเภอชะอำเท่านั้น การที่จะเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีอย่างเต็มศักยภาพเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ วัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกันต่อการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) บนฐานของอัตลักษณ์ของพื้นที่
2. ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
3. ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
4. พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่านสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก

5. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้และปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
6. การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสงสีหรือเสียงที่สวยงาม
7. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากชุมชนสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8. สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและโทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
9. การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิดสร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการค้าในในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
10. วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคมและเทศบาลเมืองระนอง

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อกิจกรรม รูปแบบ ระยะเวลาการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่และการเชื่อมโยง
3. เกิดภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่ออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
3. มีภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่ออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
4. การสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

โครงการการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หลักการเหตุผล

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดในภาคตะวันตกของประเทศไทยในพื้นที่ไทยแลนด์ ริเวียรา ความยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ ประมาณ 212 กิโลเมตร และชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 224.8 กิโลเมตร มีส่วนที่แคบที่สุดของประเทศอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองจากอ่าวไทยถึง เขตแดนพม่าประมาณ 12 กิโลเมตร โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถือว่าเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพอย่างยิ่ง ทั้งในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ชายหาดทะเลหัวหิน หาดบ้านกรูด เขาตะเกียบ อ่าวแม่รำพึง สวนสนประดิพัทธ์ หาดสามพระยา ถ้ำแก้ว หาดเขาเต่า ถ้ำไทร จุดชมวิวหินเหล็กไฟ อุทยานแห่งชาติ เขาสามร้อยยอด หุ่นสามร้อยยอด หมู่บ้านไหมไทย จุดชมวิวเขาแดง วนอุทยานปราณบุรี คลองเขาแดง/จุดชมวิวเขาแดง วนอุทยานกุยบุรี เขาสามร้อยยอด เป็นต้น หรือแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศาสนา ได้แก่ วัดไกลกังวล สถานีรถไฟหัวหิน หลวงพ่อทวดวัดห้วยมงคล ศาลหลักเมือง ประจวบคีรีขันธ์ เขาช่องกระเจก ด่านสิงขร อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า ณ หว้ากอ เป็นต้น

การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียราสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาที่ครอบคลุมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและการเติบโตทางการท่องเที่ยวในทุกรูปแบบ จากการศึกษาพื้นที่ต้นแบบพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยว คือ การที่จัดให้มีพื้นที่สาธารณะหรือ Public Space หรืออาจจะหมายถึงพื้นที่เปิดโล่งเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมหรือ Open Space โดยลักษณะของพื้นที่ดังกล่าวจะอยู่ใจกลางเมืองที่สามารถเชื่อมต่อรูปแบบการเดินทางขนส่ง ภายในเมืองเชื่อมกับการขนส่งหนักระหว่างพื้นที่หรือระหว่างเมือง ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เชื่อมต่อทั้งในส่วนของประชาชนในพื้นที่รวมถึงนักท่องเที่ยว มุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ

จากแนวคิดและความสำคัญดังกล่าวจึงเห็นควรว่าแนวทางในการที่จะยกระดับพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยได้มีการกำหนดพื้นที่โดยพิจารณาจากความพร้อมขีดความสามารถและการเข้าถึงพื้นที่จังหวัด นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเชื่อมโยงพื้นที่และส่งเสริมการท่องเที่ยวกลางคืนหรือ Night Tourism ซึ่งหากพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศของประเทศไทย จะพบว่ามีอากาศร้อน กิจกรรมการท่องเที่ยวในภาคกลางวันจะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น ดังนั้น หากในจังหวัดมีการพัฒนาพื้นที่เชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวและมีการออกแบบทั้งทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม การตกแต่งและระบบไฟ

(แสงและสี) สามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงกลางคืนก็จะเพิ่มขยายเวลาทางการท่องเที่ยวและโอกาสการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภายใต้แนวคิดในการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะต้องอาศัยการกำหนดข้อมูลเชิงอัตลักษณ์หรือการนำเอาอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบและพัฒนาเพื่อให้พื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าว เพื่อให้สามารถสะท้อนเรื่องราวความเป็นมาและสร้างแรงดึงดูดใจให้พื้นที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องกำหนดบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพความพร้อมถึงกายภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยรวมถึงการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์เพื่อส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดแบรนด์เมือง (City Brand) และแบรนด์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination Branding) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การให้บริการการท่องเที่ยวหลักที่ครบวงจร สามารถเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวและกระจายนักท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ประเภทการท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

- ส่งเสริมให้เกิดการสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้ และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

- จำนวนพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในพื้นที่เป้าหมาย
- ร้อยละการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
- ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 5
- ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เดิม คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่อัตลักษณ์และการเข้าถึง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม โดยมีรายละเอียด คือ พื้นที่สะพานปลาสาธัญวิถี อ่าวประจวบ ซึ่งในอดีตเคยเป็นสะพานปลาอ่าวประจวบสำหรับการประมงก่อนมีการประกาศยกเลิกใช้สะพานปลาดังกล่าว ต่อมาทางจังหวัดได้ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมและก่อสร้างเพิ่มเติมใช้รูปแบบและสีสันทันกับสถานีรถไฟของจังหวัดซึ่งมีเอกลักษณ์ที่สวยงามโดดเด่น ภายใต้การดูแลโดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยลักษณะของพื้นที่ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเนื่องจากมีบรรยากาศดี มีถนนเลียบอ่าวและมีร้านค้าสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว มีกิจกรรมถนนคนเดินในช่วงเย็นของทุกวัน อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของพื้นที่ คือ ความเสื่อมโทรมของพื้นที่และขาดจุดขายหรือแลนด์มาร์คของพื้นที่ ดังนั้นในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะจะต้องให้ความสำคัญต่อการยกระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถรองรับและกลายเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวและกระจายตัวของนักท่องเที่ยวได้จากพื้นที่หลักต่างๆ

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

- การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ ส่วนราชการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกันต่อการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) บนฐานของ อัตลักษณ์ของพื้นที่

2. ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และ แบรนด์พื้นที่โดยรวม
3. ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
4. พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่นาสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก
5. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
6. การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสง สี หรือเสียงที่สวยงาม
7. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากชุมชนสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8. สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและโทนการตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
9. การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิดสร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการค้าและการในในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
10. วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อกิจกรรม รูปแบบ ระยะเวลาการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่และการเชื่อมโยง
3. เกิดภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่ออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว

3. มีภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
4. การสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

โครงการการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร

หลักการเหตุผล

จังหวัดชุมพรเป็นเมืองที่มีชายฝั่งขนานกับทะเลฝั่งอ่าวไทยและเป็นจังหวัดที่ถือได้ว่าเป็นประตูสู่ภาคใต้ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีพร้อมทั้งป่าไม้ ทะเล อีกทั้งเป็นสะพานเชื่อมระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน ซึ่งยากนักที่จะครบทุกอย่างพร้อมสรรพในจังหวัดเดียว ด้วยชายฝั่งจังหวัดชุมพรที่มีความยาวกว่า 200 กิโลเมตร ซึ่งยังคงรักษาความสวยงามตามธรรมชาติไว้เป็นอย่างดี ชุมพรถือเป็นจังหวัดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ที่ต้องการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติและบรรยากาศที่เงียบสงบไม่ซ้ำใคร มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย เช่น ชายหาด เกาะต่างๆ อุทยานแห่งชาติและภูเขา นอกจากนี้ชุมพรยังเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางสำหรับการเดินทางไป - กลับเกาะเต่าอีกด้วย นอกจากนี้ชุมพรยังโดดเด่นในเรื่องความงามของโลกใต้ทะเล มีสรรพชีวิตมากมาย เช่น หอยมือเสือที่เกาะง่าม เกาะมัตตรา ปะการังสวยงามที่เกาะลังกาจิวและเกาะง่าม กิจกรรมดำน้ำจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรพลาดเมื่อมาเที่ยวชุมพร ตัวเลือกของที่พักก็มีมากมาย ตั้งแต่บ้านพักแบบเรียบง่าย รีสอร์ท ไปจนถึงโรงแรมห้าดาวสุดหรู

การพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาที่ครอบคลุมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและการเติบโตทางการท่องเที่ยวในทุกรูปแบบ จากการศึกษาพื้นที่ต้นแบบพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยว คือ การจัดทำให้มีพื้นที่สาธารณะหรือ Public Space หรืออาจจะหมายถึงพื้นที่เปิดโล่งเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมหรือ Open Space โดยลักษณะของพื้นที่ดังกล่าวจะอยู่ใจกลางเมืองที่สามารถเชื่อมต่อรูปแบบการเดินทางขนส่งภายในเมืองเชื่อมกับการขนส่งหนักระหว่างพื้นที่หรือระหว่างเมือง ส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เชื่อมต่อทั้งในส่วนของประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวมุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ

จากแนวคิดและความสำคัญดังกล่าวจึงเห็นควรว่าแนวทางในการที่จะยกระดับพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดชุมพรจำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยได้มีการกำหนดพื้นที่โดยพิจารณาจากความพร้อมขีดความสามารถและการเข้าถึงพื้นที่จังหวัด นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเชื่อมโยงพื้นที่และส่งเสริมการท่องเที่ยวกลางคืนหรือ Night Tourism ซึ่งหากพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศของประเทศไทยจะพบว่ามีโอกาสอันดี กิจกรรมการท่องเที่ยวในภาคกลางวันจะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเท่านั้น ดังนั้น หากในจังหวัดมีการพัฒนาพื้นที่เชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวและมีการออกแบบทั้งทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม การตกแต่งและระบบไฟ (แสงและสี) สามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับ

การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงกลางคืนก็จะเพิ่มขยายเวลาทางการท่องเที่ยวและโอกาสการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภายใต้แนวคิดในการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะต้องอาศัยการกำหนดข้อมูลเชิงอัตลักษณ์หรือการนำเอาอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบและพัฒนาเพื่อให้พื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าว เพื่อให้สามารถสะท้อนเรื่องราวความเป็นมาและสร้างแรงดึงดูดใจให้พื้นที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องกำหนดบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพความพร้อมถึงกายภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยรวมถึงการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรเพื่อส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดแบรนด์เมือง (City Brand) และแบรนด์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination Branding) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การให้บริการการท่องเที่ยวหลักที่ครบวงจรสามารถเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวและกระจายนักท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ประเภทการท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

5. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
3. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 5
4. ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เดิม คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ อัตลักษณ์และการเข้าถึงพื้นที่เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม โดยมีรายละเอียด คือ พื้นที่หน้าสถานีรถไฟชุมพร ตั้งอยู่ถนนนวมินทร์รวมใจ ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เป็นสถานีรถไฟชั้น 1 ของทางรถไฟสายใต้ สถานีชุมพร เป็นจุดเติมน้ำมันจุดแรกของทางรถไฟสายใต้ หลังจากออกมาจากสถานีกรุงเทพ สถานีธนบุรีและย่านรับส่งสินค้าพหลโยธิน และ รถไฟจากเส้นทางสายใต้ทุกขบวนที่จะเข้าสถานีกรุงเทพ สถานีธนบุรี และย่านรับส่งสินค้าพหลโยธิน ภายใต้การดูแลโดยการรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม โดยลักษณะของพื้นที่ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเนื่องจากมีบริเวณลานด้านหน้าของสถานีรถไฟและเชื่อมกับถนนผดไทยที่มีลักษณะของการเป็นถนนคนเดินในช่วงเย็น มีคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ชื่นชอบและให้ความสนใจ อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของพื้นที่ คือ ยังขาดจุดขายหรือแลนด์มาร์คของพื้นที่และการวางผังพื้นที่เพื่อใช้สำหรับการเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ ดังนั้น ในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะจะต้องให้ความสำคัญต่อการยกระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถรองรับและกลายเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวและกระจายตัวของนักท่องเที่ยวได้จากพื้นที่หลักต่างๆ และสามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนของพื้นที่

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ ส่วนราชการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกันต่อการ

- ออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) บนฐานของ
อัตลักษณ์ของพื้นที่
2. ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิง
อัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และ
กำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และ
กำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และ
แบรนด์พื้นที่โดยรวม
 3. ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการ
ออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของ
พื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทาง
การท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
 4. พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับ
อัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่านสนใจสำหรับการมา
ท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศ
และบรรยากาศภายนอก
 5. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้าน
ความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่
รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ ปลอดภัยสำหรับ
ผู้มาเยือน
 6. การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวใน
ช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสง
สีหรือเสียงที่สวยงาม
 7. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจาก
คนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม
การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากชุมชน
สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 8. สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและ
โทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้
และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
 9. การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมี
ส่วนร่วมต่อการคิดสร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการค้าในในพื้นที่เพื่อให้
เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 10. วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่
สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการ
อย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ คือ การรถไฟแห่งประเทศไทย

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนด
เป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่
ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการ
ท่องเที่ยว
2. เพื่อกิจกรรม รูปแบบ ระยะเวลาการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่
และการเชื่อมโยง
3. เกิดภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่
การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรม
การท่องเที่ยว
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์
กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรม
ทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาส
การเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ
และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการ
ท่องเที่ยว
3. มีภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่
การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

4. การสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และ
ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

โครงการการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง

หลักการเหตุผล

จังหวัดระนองเป็นเมืองที่มีชายฝั่งขนานกับทะเลฝั่งอ่าวไทยและเป็นจังหวัดที่ถือได้ว่าเป็นประตูสู่ภาคใต้ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีพร้อมทั้งป่าไม้ ทะเล อีกทั้งเป็นสะพานเชื่อมระหว่างอ่าวไทยและอันดามันการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลกจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาที่ครอบคลุมในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและการเติบโตทางการท่องเที่ยวในทุกรูปแบบ จากการศึกษาพื้นที่ต้นแบบพบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนาจุดหมายปลายทางทางการท่องเที่ยว คือ การที่จัดให้มีพื้นที่สาธารณะหรือ Public Space หรืออาจจะหมายถึงพื้นที่เปิดโล่งเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมหรือ Open Space โดยลักษณะของพื้นที่ดังกล่าวจะอยู่ใจกลางเมืองที่สามารถเชื่อมต่อรูปแบบการเดินทางขนส่งภายในเมืองเชื่อมกับการขนส่งหนักระหว่างพื้นที่หรือระหว่างเมืองส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เชื่อมต่อทั้งในส่วนของประชาชนในพื้นที่รวมถึงนักท่องเที่ยวมุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ

จากแนวคิดและความสำคัญดังกล่าวจึงเห็นควรว่าแนวทางในการที่จะยกระดับพื้นที่เป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระนองจำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยได้มีการกำหนดพื้นที่โดยพิจารณาจากความพร้อมขีดความสามารถและการเข้าถึงพื้นที่จังหวัด นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเชื่อมโยงพื้นที่และส่งเสริมการท่องเที่ยวกลางคืนหรือ Night Tourism ซึ่งหากพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศของประเทศไทยจะพบว่า มีอากาศร้อน กิจกรรมการท่องเที่ยวในภาคกลางวันจะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น ดังนั้น หากในจังหวัดมีการพัฒนาพื้นที่เชิงสาธารณะขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวและมีการออกแบบทั้งทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม การตกแต่งและระบบไฟ (แสงและสี) สามารถใช้เป็นพื้นที่สำหรับการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วงกลางคืนก็จะเพิ่มขยายเวลาทางการท่องเที่ยวและโอกาสการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภายใต้แนวคิดในการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าวจะต้องอาศัยการกำหนดข้อมูลเชิงอัตลักษณ์หรือการนำเอาอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบและพัฒนาเพื่อให้พื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะดังกล่าว เพื่อให้สามารถสะท้อนเรื่องราวความเป็นมาและสร้างแรงดึงดูดใจให้พื้นที่กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องกำหนดบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพความพร้อมถึงกายภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยรวมถึงการให้บริการในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดระนองเพื่อส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดแบรนด์เมือง (City Brand) และแบรนด์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Destination Branding) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การให้บริการการท่องเที่ยวหลักที่ครบวงจรสามารถเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวและกระจายนักท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ประเภทการท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
5. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ ร้อยละ 10
3. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ร้อยละ 5
4. ร้อยละความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) เพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของสภาพพื้นที่เดิม คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ อัตลักษณ์และการเข้าถึง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม โดยมีรายละเอียด คือ ลานอเนกประสงค์หน้าเทศบาลเมืองระนอง ตั้งอยู่พื้นที่หน้าเทศบาลเมืองระนองใช้เป็นพื้นที่กิจกรรมต่างๆ สำหรับจังหวัด ภายใต้การดูแลโดยเทศบาลเมืองระนอง โดยลักษณะของพื้นที่ถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักของพื้นที่ คือ ยังขาดจุดขายหรือแลนด์มาร์คของพื้นที่และการวางผังพื้นที่เพื่อใช้สำหรับการเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ ดังนั้น ในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการเป็นพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะจะต้องให้ความสำคัญต่อการยกระดับพื้นที่เพื่อให้สามารถรองรับและกลายเป็นพื้นที่เชื่อมโยงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวสามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวและกระจายตัวของนักท่องเที่ยวได้จากพื้นที่หลักต่างๆ และสามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนของพื้นที่

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ ส่วนราชการจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกันต่อการออกแบบและพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) บนฐานของอัตลักษณ์ของพื้นที่
2. ศึกษาเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ในมิติต่างๆ ของพื้นที่เพื่อกำหนดคุณค่าหลัก (Identity Value) และกำหนดเป้าหมายเชิงภาพลักษณ์ (Image) ที่ต้องการสร้างการรับรู้ต่อพื้นที่ และกำหนดจุดยืนของตราสินค้า/แบรนด์หลักของพื้นที่สำหรับการพัฒนาพื้นที่และแบรนด์พื้นที่โดยรวม
3. ศึกษาและวางแผนเชิงพื้นที่และลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เพื่อกำหนดการออกแบบพื้นที่โดยคำนึงถึงความงามทางสถาปัตยกรรมที่เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ ลักษณะการใช้งานของพื้นที่ ประโยชน์ใช้สอย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
4. พัฒนาแลนด์มาร์คของพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ด้วยการออกแบบที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเรื่องราวในพื้นที่ จะต้องสามารถดึงดูดที่น่านสนใจสำหรับการมาท่องเที่ยว มีการสื่อความหมายที่เหมาะสมและมีลักษณะที่คงทนต่อสภาพอากาศและบรรยากาศภายนอก

- กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ การกำหนดมาตรฐานด้านความสะอาดและความปลอดภัย การบำรุงรักษาและหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเพื่อให้พื้นที่สาธารณะดังกล่าวมีสภาพสวยงาม พร้อมใช้ ปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือน
- การจ้างเหมาเพื่อการออกแบบความสร้างสรรค์พื้นที่ที่มุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวในช่วงเวลากลางวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาค่ำและกลางคืน ด้วยระบบแสงสีหรือเสียงที่สวยงาม
- ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ทั้งจากคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว เช่น ตลาดท่องเที่ยว การแสดงศิลปวัฒนธรรม การแสดงสินค้า/ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากชุมชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- สร้างความเชื่อมโยงด้านแบรนด์เมือง (City Brand) ผ่านการออกแบบพื้นที่ สีและโทน การตกแต่ง จุดถ่ายภาพ สินค้าของที่ระลึก อาหาร เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และการใช้จ่ายที่มากขึ้น
- การสร้างความผูกพันของคนในพื้นที่ (Brand Engagement) ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมต่อการคิดสร้างสรรค์และการรับผิดชอบต่อการค้าและการดำเนินการในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- วางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนและสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ คือ เทศบาลเมืองระนอง

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

- มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว

2. เพื่อกิจกรรม รูปแบบ ระยะเวลาการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าสู่พื้นที่ และการเชื่อมโยง
3. เกิดภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่ออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว
3. มีภาพลักษณ์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่ออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
4. การสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม

แผนการส่งเสริมการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการประกอบการการท่องเที่ยวการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุนการขยายการลงทุนการกำหนดแนวคิดเพื่อการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมแต่ละจังหวัดและการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำ การพัฒนาแผนการส่งเสริมการลงทุนโดยมีเป้าหมายกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุนและขยายการลงทุนที่สอดคล้องต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก อาทิเช่น โรงแรมระดับ 5 ดาว สปาที่มีมาตรฐาน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การพัฒนาสวนสนุก ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการและธุรกิจที่สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงพื้นที่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

โดยมีโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 1 โครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงการการกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า

โครงการกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมาย ในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า

หลักการเหตุผล

แนวคิดแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่าสู่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่ผู้เยี่ยมชมเยือนสามารถสัมผัสได้ถึงบรรยากาศของชายหาดที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เพียบพร้อมด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนภายใต้เรื่องราวความทรงจำแห่งพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ไทย สร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้กับนักท่องเที่ยวและการส่งเสริมคุณภาพ ทั้งนี้ สิ่งสำคัญจะต้องให้ความสำคัญต่อการยกระดับขีดความสามารถด้านการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการการลงทุนของผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่และเป้าหมายการยกระดับพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของ การลงทุนขนาดใหญ่จะต้องอาศัยมาตรการการส่งเสริมการลงทุนที่กำหนดสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เห็นความสำคัญและสร้างโอกาสในการลงทุนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ จากข้อมูลจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ กำหนดสิทธิประโยชน์บัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนและประเภทที่เกี่ยวข้องในกลุ่ม 3A (อ้างอิงจากคู่มือการลงทุนโดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปี 2561) เป็นกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยมีฐานการผลิตอยู่บ้างเล็กน้อย ทั้งนี้ ในหมวดที่ 7 กิจกรรมการบริการและสาธารณูปโภคได้กำหนดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เงื่อนไขการลงทุนภายใต้การกำกับดูแลและวิเคราะห์โครงการลงทุนในหมวดกิจการบริการที่มีมูลค่าสูงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ เช่น กิจการสนามบินพาณิชย์ กิจการพัฒนารัพยากรมนุษย์ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา กิจการภาพยนตร์ไทย กิจการบริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์ กิจการเรือเฟอร์รี่หรือเดินเรือท่องเที่ยวหรือให้เช่าเรือท่องเที่ยว กิจการบริการเรือจอตลอดท่องเที่ยว กิจการสวนสนุก กิจการศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม กิจการพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ กิจการสนามแข่งขัน ยานยนต์ กิจการหอประชุมขนาดใหญ่ กิจการฟื้นฟูสุขภาพกิจกรรมบริการสาธารณสุขด้านแพทย์แผนไทยและพัฒนาผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการกำหนดเงื่อนไขการลงทุนภายใต้การกำกับดูแลเกี่ยวกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นไปแล้ว ทั้งนี้ ยังพบว่าที่ผ่านมามีการลงทุนกิจการบริการและสาธารณูปโภคเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจำนวนน้อยทั้งนี้อาจจะเป็นผลมาจากการกำหนดสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานรวมไปถึงสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการที่อาจจะไม่สามารถดึงดูดนักลงทุนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในพื้นที่ได้

จากความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ จึงมุ่งการกำหนดแนวทางผ่านกระบวนการร่วมระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุน

สิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่เพื่อให้เกิดการลงทุนอย่างเร่งด่วนและนำไปสู่การยกระดับพื้นที่ตามเป้าประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ในกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา
2. เพื่อกำหนดมาตรการและแนวทางการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา
3. เพื่อกำหนดกลไกและมาตรการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในกลุ่มธุรกิจที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก

ตัวชี้วัด

1. การลงทุนในธุรกิจเป้าหมายเพื่อการพัฒนาพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา 16 ประเภทธุรกิจเป้าหมาย
2. กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา 1 ฉบับ

กลุ่มเป้าหมาย/ พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อการดำเนินการโครงการ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและนักลงทุนภาคเอกชนทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การจัดประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียราร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและนักลงทุนภาคเอกชนทั้งชาวไทยและต่างประเทศ
2. การกำหนดประเภทธุรกิจที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่เพื่อความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในอนาคต ทั้งนี้ ในเบื้องต้นได้กำหนดประเภทการลงทุน ดังนี้
 - ศูนย์สินค้าปลอดภาษี (Duty Free)
 - ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ (Department Store)

- ศูนย์แสดงพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ (Sea Aquarium)
 - การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจที่พักระดับสูง (Luxury Resort and Hotel)
 - การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจสปาชั้นนำ (Luxury Spa)
 - การส่งเสริมการลงทุนการสร้างประภาคาร จุดชมวิว (Landmark/ View Point)
 - การสร้างสวนสนุกระดับโลกขนาดใหญ่ (Theme Park)
 - การสร้างสนามแข่งรถระดับโลก
 - การส่งเสริมการลงทุนศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า
 - ธุรกิจการให้บริการท่องเที่ยวทางทะเลและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเล
 - ธุรกิจบริการขนส่งภายในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง
 - การส่งเสริมระบบธุรกิจแบ่งปัน (Sharing Economy)
 - การส่งเสริมธุรกิจเครื่องบินทะเล Seaplane
 - ธุรกิจท่องเที่ยวด้วยเฮลิคอปเตอร์ทัวร์
 - ธุรกิจเรือยอร์ช
 - ศูนย์แสดงวัฒนธรรม (Cultural Show Center)
3. จัดทำหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ที่มีความเหมาะสมและสามารถส่งเสริมการลงทุน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกรมธนารักษ์

งบประมาณ 20,000,000 บาท

ผลผลิต

1. แนวทางการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ในกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยแลนด์ริเวียรา

2. มาตรการและแนวทางการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า
3. กลไกและมาตรการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในกลุ่มธุรกิจที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก

ผลลัพธ์

1. เพิ่มการลงทุนจากภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ
2. ส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและบรรยากาศการลงทุนในระบบเศรษฐกิจ
3. เกิดการกระจายของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่และระดับประเทศ ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การลงทุนขนาดใหญ่ การสร้างอาชีพและรายได้ให้คนในพื้นที่
2. การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำ
3. การยกระดับสู่พื้นที่การท่องเที่ยวคุณค่าสูง

แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกรอบวิสัยทัศน์และตัวเป้าประสงค์ จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ การค้นหาการสร้างอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัดอำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพการสร้างคุณค่าบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชนภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวมและพื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การเสริมสร้างคุณค่าและมูลค่าบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ การส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

โดยได้กำหนดแผนปฏิบัติการเร่งด่วน คือ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนโดยมีโครงการสำคัญประกอบด้วยจำนวน 3 โครงการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โครงการชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี
2. โครงการพัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์
3. โครงการการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย

โครงการชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

หลักการเหตุผล

จากสภาพการณ์ปัจจุบันพบว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ต่างๆ โดยกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาโครงการ เพื่อนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถและความพร้อมของชุมชนในการรองรับด้านการท่องเที่ยว ทั้งในแง่ของการพัฒนาสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมไปถึงการพัฒนาตราสินค้าเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงการเตรียมความพร้อมของชุมชนที่สามารถรองรับการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การนำเสนอรูปแบบ การดำเนินชีวิตการพัฒนาที่พักและการพัฒนาคนในชุมชนท้องถิ่น ให้มีคุณลักษณะที่สามารถให้การบริการทางการท่องเที่ยวได้ ทั้งนี้ ที่ผ่านมามีหน่วยงานต่างๆ ที่มีบทบาทต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน เช่น องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. กรมพัฒนาชุมชนและรวมไปถึงหน่วยงานองค์กรส่วนปกครองท้องถิ่นที่ร่วมกันพัฒนาชุมชนท่องเที่ยว

การเติบโตของการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีแนวโน้มของการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จะพบว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวมากกว่าการเยี่ยมชมทั่วไป ดังนั้น หากพิจารณาถึงลักษณะพื้นฐานของชุมชนจะพบว่าชุมชนต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมายไทยแลนด์ริเวียร่าจัดเป็นชุมชนที่มีศักยภาพ มีความหลากหลายทั้งในส่วนของชาติพันธุ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต เรื่องเล่า กิจกรรมในชุมชนซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการพัฒนายกระดับให้กลายเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวต่อไป

อย่างไรก็ตาม พบข้อมูลเชิงประจักษ์ เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ในหลายหมู่บ้านและชุมชนแม้ว่าจะได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ยังขาดความพร้อมและขีดความสามารถที่จะสามารถรองรับการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่แท้จริง นอกจากนี้ ยังขาดองค์ความรู้และการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมอันจะนำไปสู่การพึ่งพิงตนเองและก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการยกระดับชุมชนภายใต้ โครงการชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยมีพื้นที่เป้าหมายครอบคลุม 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง ทั้งนี้ในการดำเนินการจะต้องทำการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาการกำหนดแนวทางการพัฒนาชุมชนให้มีขีดความสามารถสอดคล้องกับเป้าหมายโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ เพื่อการพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. เพื่อยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้า และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
2. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรค์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์
4. เพื่อสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
5. เพื่อพัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี
6. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
7. ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนชุมชนต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 20 ชุมชน
2. จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ 10
3. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดีในระยะแรกได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการพัฒนา โดยพิจารณาจากความพร้อมของชุมชนที่ได้รับความนิยมในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

จังหวัดเพชรบุรี	ชุมชนตำบลถ้ำรงค์ ชุมชนโบราณวัดเกาะ พิพิธภัณฑสถานปากถนน ชุมชนบ้านน้ำทรัพย์
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	หมู่บ้านประมงบางปู หมู่บ้านปากน้ำปราณ ชุมชนบ้านทุ่งสะท้อน ชุมชนบ้านป่าละอู ชุมชนบ้านแพรกตะคร้อ ชุมชนบ้านเกียรติพัฒนา
จังหวัดชุมพร	บ้านเกาะพิทักษ์ บ้านอ่าวคราม ชุมชนล่องแพพะโต๊ะ โฮมสเตย์บ้านปากคลอง บ้านคลองเรือ
จังหวัดระนอง	วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตร ก้องวัลเลย์ สวนเกษตรเชิงสุขภาพ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทะเลนอก ชุมชนหาดส้มแป้น มุสลิมโฮมสเตย์บ้านม่วงกลวง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี
2. ประเมินศักยภาพของชุมชนเป้าหมายเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนที่ผ่านมานำไปสู่แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
3. การจัดทำฐานข้อมูลชุมชนท่องเที่ยว ประกอบด้วย ตำแหน่งที่ตั้ง กิจกรรมชุมชนและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ความโดดเด่นเชิงอัตลักษณ์ รูปแบบการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ผู้นำชุมชน สมาชิกชุมชน สินค้าชุมชนและข้อมูลด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
4. กำหนดแนวทางการส่งเสริมชุมชนสู่การเป็นชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี ภายใต้แนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ประกอบด้วย
 - ชุมชนเป็นเจ้าของพื้นที่
 - ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและตัดสินใจ
 - ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง
 - ยกระดับคุณภาพชีวิต
 - มีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม
 - คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม
 - เคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่างและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
 - เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น
 - มีการกระจายรายได้สู่สาธารณประโยชน์ของชุมชน
5. ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนเป้าหมาย โดยมุ่งเน้นการบูรณาการกับทุกภาคส่วนในพื้นที่เพื่อลดความซ้ำซ้อนและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรให้ความสำคัญทั้งทางด้านชุมชน (อุปทาน) และทางด้านนักท่องเที่ยว (อุปสงค์) ที่มีความสมดุลภายใต้ความเชื่อมโยงตามกลไกตลาดการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ได้แก่
 - การค้นหาและกำหนดแนวทางการส่งเสริมคุณค่าหลักของชุมชนต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงการฟื้นฟูวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ของชุมชน
 - การวางแผนการจัดการธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม พื้นที่และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

- การวางแผนจัดการเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตของชุมชนต่อการรองรับการขยายตัวทางการท่องเที่ยว
 - การพัฒนาความรู้ความเข้าใจต่อการท่องเที่ยวและบทบาทการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี
 - การพัฒนาสินค้า บริการและผลิตภัณฑ์ชุมชนและการสร้างแบรนด์ให้เป็นที่ยอมรับ
 - การยกระดับมาตรฐานที่พักเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว
 - สร้างกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
 - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนทุกระดับ ทั้งผู้นำชุมชน สมาชิกชุมชน สถาบันการศึกษา กลุ่มทางสังคม วัดและแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง
 - ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจต่อการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว รูปแบบการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย
 - ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
 - แนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยและการจัดการภาวะวิกฤต
6. ส่งเสริมให้เข้ารับการประเมินชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อให้ได้รับมาตรฐานที่เชื่อถือได้
7. กำหนดเกณฑ์การประเมินและตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์จากโครงการต่างๆ และกำหนดแนวทางมาตรการปรับปรุงแก้ไข

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ตามชุมชนเป้าหมาย)

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
3. องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
6. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

7. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

1. ข้อมูลอัตลักษณ์ชุมชนในต่างๆ เช่น ชชาติพันธุ์ ประเพณี วัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิตและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. เกิดชุมชนท่องเที่ยวต้นแบบที่มีมาตรฐานสามารถพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ต้นแบบเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. เกิดการยกระดับชุมชนทั้งทางด้านกายภาพ คนในชุมชน กิจกรรมภายในชุมชนเพื่อการเพิ่มมูลค่าและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
3. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่
4. การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสมาชิกของชุมชนอันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและความยั่งยืน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถจัดระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยวทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
2. มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
3. เกิดการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรค์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์
4. การสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
5. มีมาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าบ้านที่ดี
6. มีการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

7. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน

โครงการพัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์

หลักการเหตุผล

ภายใต้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาในหลายปัจจัยด้วยกันทั้งในแง่ของการพัฒนาความพร้อมทางกายภาพ ความสามารถในการเข้าถึง ชีตความสามารถของคนในชุมชนเพื่อที่จะรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การพัฒนาที่พักหรือการพัฒนาโฮมสเตย์ ทั้งนี้ จากแนวคิดในการพัฒนาที่พักโฮมสเตย์ในชุมชนเป็นหนึ่งในกระบวนการในการส่งเสริมให้เกิดการพักค้างแรมควบคู่ไปกับการเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชน โดยการใช้บ้านของชุมชนหรือสมาชิกชุมชนมาปรับปรุงเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ โดยถือว่าการเปิดโอกาสให้มีที่พักแรมจะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างรายได้รองที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพหลัก

ปัจจุบันในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์มีการท่องเที่ยวโดยชุมชนกระจายอยู่ในทุกจังหวัดและมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนโฮมสเตย์ที่เพิ่มมากขึ้นก่อให้เกิดการกระจายรายได้และอาชีพสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนาประเทศของภาครัฐ อย่างไรก็ตาม การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น การยกระดับโดยการพัฒนาให้ชุมชนที่มีความพร้อมสามารถดำเนินการพัฒนารวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งโฮมสเตย์จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถด้านที่พักแรมของพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ อย่างไรก็ตามพบว่าปัญหาสำคัญของการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่พักโฮมสเตย์ยังขาดความพร้อมในเรื่องของการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์ทั้งนี้ กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยและส่งเสริมให้โฮมสเตย์ต่างๆ เข้ารับการตรวจประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยเกณฑ์และตัวชี้วัดการกำหนดมาตรฐานที่พักและจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร อันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเพื่อหารายได้เสริม ส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำโฮมสเตย์ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ และยั่งยืน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาโฮมสเตย์ให้มีมาตรฐานเข้าสู่กระบวนการตรวจรับรอง ส่งเสริมให้การพัฒนาโฮมสเตย์เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวโดยชุมชน คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับประโยชน์อย่างเป็นธรรม

จากความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โครงการพัฒนาโฮมสเตย์และส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับขีดความสามารถของโฮมสเตย์ให้เป็นโฮมสเตย์ที่มีมาตรฐานสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวสร้างโอกาสในการกระจายรายได้และสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกด้านการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการพัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์ มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อการจัดตั้งโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยวรวมไปถึงการพัฒนาองค์ความรู้และความเข้าใจต่อการจัดการด้านโฮมสเตย์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชนและการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต
2. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโฮมสเตย์ด้วยมาตรฐานโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยวโดยเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกรมการท่องเที่ยว
3. เพื่อส่งเสริมให้ความร่วมมือของชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว การส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน การส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนในชุมชนต่อการรับนักท่องเที่ยวมาพักในโฮมสเตย์
4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพหลักและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน
5. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการพัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์ กำหนดพื้นที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาและยกระดับโฮมสเตย์ในพื้นที่ 4 จังหวัดเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมเพื่อการระดมความคิดเห็นร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมพัฒนาชุมชน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่นและชุมชนเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาโฮมสเตย์ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนแม่บทฯ
2. กำหนดแผนดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้เกี่ยวข้องของแต่ละชุมชนต่อการจัดตั้งและการยกระดับโฮมสเตย์ ประกอบด้วยกิจกรรม
 - การกำหนดพื้นที่เป้าหมายโฮมสเตย์เพื่อการพัฒนาและกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพต่อการพัฒนาโฮมสเตย์ในแต่ละจังหวัด
 - จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับชุมชนเพื่อการพัฒนาสู่การเป็นโฮมสเตย์ที่มีมาตรฐาน

3. ดำเนินการพัฒนาโฮมสเตย์ตามแผนปฏิบัติการในระดับชุมชน เช่น
 - จัดกิจกรรมศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโฮมสเตย์ที่ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ
 - การฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนต่างๆ ต่อการพัฒนาโฮมสเตย์การให้บริการนักท่องเที่ยว
 - พัฒนาผู้นำชุมชนและสร้างการมีส่วนร่วม
 - สร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับต่างๆ
 - พัฒนาความด้านการตลาดการท่องเที่ยว
 - พัฒนาทักษะการให้บริการ การนำเที่ยวและการสื่อความหมาย
 - พัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. การวางแผนด้านการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการกระตุ้นทางการท่องเที่ยวและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

งบประมาณ 35,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีโฮมสเตย์ใหม่เพิ่มขึ้นสามารถรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวในพื้นที่และการเพิ่มขึ้นกลุ่มนักท่องเที่ยวชุมชนและนักท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์
2. มีโฮมสเตย์ที่มีขีดความสามารถและมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับมาตรฐานของกรมการท่องเที่ยว

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นและการขยายเวลาในการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. การสร้างรายได้ และการสร้างอาชีพเสริมในชุมชน
3. การสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาพื้นที่และการสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
4. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่และการยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวในพื้นที่
5. การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสมาชิกของชุมชนอันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและความยั่งยืน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สามารถสร้างอาชีพ การลงทุนและการกระจายรายได้ทางการท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชน
2. สร้างคุณค่าเชิงวัฒนธรรมในการค้นหา พื้นฟูวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์เพื่อการต่อยอดทางการท่องเที่ยวนำไปสู่การอนุรักษ์และการรักษาคุณค่า
3. โอกาสในการส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ

โครงการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย

หลักการเหตุผล

การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถการรองรับในด้านต่างๆ เช่นความสามารถในเรื่องของการเข้าถึงที่พักแรม สิ่งอำนวยความสะดวก การออกแบบรูปแบบกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ที่สามารถสร้างประสบการณ์สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และคุณค่าจากการท่องเที่ยวในชุมชน อย่างไรก็ตาม เครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการถ่ายทอดคุณค่าเชิงอัตลักษณ์เรื่องราวความเป็นมารวมไปถึงการให้ความรู้ความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยวคือมัคคุเทศก์ท้องถิ่น จากพระราชบัญญัติมัคคุเทศก์ได้ให้คำนิยาม คำว่า มัคคุเทศก์ หรือ ไกด์ ว่าเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือข้อมูลความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ และเหตุการณ์ร่วมสมัยต่างๆ แก่ผู้ที่อยู่ในกลุ่มท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว โดยในแง่ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคนในชุมชนให้สามารถทำหน้าที่ในฐานะมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หรือนักสื่อความหมายทั้งนี้บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจเชิงลึกในพื้นที่ชุมชนได้ดีที่สุดคือคนในชุมชนนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การจะเป็นมัคคุเทศก์ชุมชนที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยการพัฒนาความรู้และการพัฒนาทักษะทั้งในแง่ความรู้เชิงลึกของพื้นที่ทักษะการสื่อความหมายที่ตีรวมไปถึงทักษะการให้บริการและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวโดยจะต้องสามารถรองรับได้ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากปัญหาเชิงประจักษ์ของการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย พบว่าปัจจุบันผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยวในชุมชนส่วนใหญ่ คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชนซึ่งอาจจะส่งผลต่อข้อจำกัดในการทำหน้าที่ในฐานะมัคคุเทศก์ท้องถิ่นหรือนักสื่อความหมาย ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาเยาวชนหรือคนในท้องถิ่นที่มีความสามารถทำหน้าที่การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ดีต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ความสำคัญต่อโครงการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการดังกล่าวจะต้องอาศัยแนวทางการพัฒนามัคคุเทศก์ที่สอดคล้องกับพรบ. มัคคุเทศก์ซึ่งกำหนดโดยกรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและภาคีที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นชุมชนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อที่จะพัฒนาคนในชุมชนให้สามารถทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายได้

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย มีวัตถุประสงค์โครงการ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความรู้ของสมาชิกชุมชนในด้านการนำเที่ยวและบทบาทการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
2. การส่งเสริมให้เกิดอาชีพการนำเที่ยวมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชน
3. เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการนำเสนอและการสื่อความหมายเพื่อการสะท้อนอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่ในด้านการท่องเที่ยว
4. เพื่อเพิ่มจำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายให้มีจำนวนเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการและการเติบโตด้านการท่องเที่ยวชุมชนในอนาคต
5. เพื่อส่งเสริมเยาวชนในชุมชนมีความรู้และความเข้าใจต่อความเป็นมาประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงสร้างจิตสำนึกรักต่อการเป็นเจ้าบ้านที่ดีและการพัฒนาชุมชนให้ด้านการท่องเที่ยว
6. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมภายในชุมชนระหว่างผู้นำชุมชน ประชาชนชุมชน สมาชิกชุมชน และเยาวชนรุ่นใหม่ต่อการรักษาทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้แทนชุมชนและเยาวชนในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 320 คน

พื้นที่เป้าหมาย : เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย กำหนดพื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. ประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและหลักเกณฑ์การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดแนวทางการพัฒนาและการฝึกอบรมกลุ่มเป้าหมายเพื่อการพัฒนาสู่การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายของชุมชนภายใต้มาตรฐานการดำเนินงานของกรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. จัดดำเนินการฝึกอบรมร่วมกับทางสถาบันการศึกษาเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้และมีความเข้าใจพร้อมทั้งการฝึกปฏิบัติในฐานมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายทั้งนี้หัวข้อในการฝึกอบรมประกอบด้วย
 - แนวคิดเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย
 - แนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- การท่องเที่ยวโดยชุมชนกับเศรษฐกิจพอเพียง
 - การสื่อความหมายการการท่องเที่ยวและการฝึกปฏิบัติ
 - แนวคิดเรื่องขีดความสามารถในการรองรับการจัดการการท่องเที่ยว
 - รูปแบบวัฒนธรรมและความโดดเด่นในชุมชน
 - กฎหมายการท่องเที่ยว
 - หลักการมัคคุเทศก์และการสื่อความหมาย
 - พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
 - หลักการและวิธีการ การสื่อสารของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
 - การปฐมพยาบาลและการฝึกภาคปฏิบัติ
 - ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับการนำเที่ยว
 - กิจกรรมมนุษยสัมพันธ์และการบริการ
4. กำหนดแผนปฏิบัติเพื่อการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมาย
 5. การดำเนินการจัดการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายในแต่ละพื้นที่
 6. ติดตามและประเมินผล

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
4. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน
5. สถาบันการศึกษาในพื้นที่

งบประมาณ 20,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีจำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายที่เพียงพอต่อความต้องการสอดคล้องกับเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
2. ขีดความสามารถการรองรับของชุมชนท่องเที่ยวต่อการดำเนินการท่องเที่ยว

ผลลัพธ์

1. เกิดการประกอบอาชีพใหม่นอกเหนือจากอาชีพหลักของชุมชน
2. สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อชุมชนและสร้างการกระจายได้นักท่องเที่ยว
3. เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญาของชุมชนต่อการอนุรักษ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายที่มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะด้านการนำเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชน
2. มีจำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายให้มีจำนวนเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการและการเติบโตด้านการท่องเที่ยวชุมชนในอนาคต
3. เยาวชนในชุมชนมีความรู้และความเข้าใจต่อความเป็นมาประเพณีและวัฒนธรรม รวมไปถึงสร้างจิตสำนึกรักต่อการเป็นเจ้าบ้านที่ดีและการพัฒนาชุมชนให้ด้านการท่องเที่ยว
4. เกิดการมีส่วนร่วมภายในชุมชนระหว่างผู้นำชุมชน ปราชญ์ชุมชน สมาชิกชุมชนและเยาวชนรุ่นใหม่ต่อการรักษาทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน

แผนการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดภาพลักษณ์ที่เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำ กำหนดกลุ่มตลาดเป้าหมายโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่ และเชื่อมโยงทุกระดับที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านอุปทานการท่องเที่ยว

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำแผนการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่ มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก กำหนดตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในทุกระดับ

โครงการเพื่อพัฒนาเร่งด่วน (Quick Win Project) ที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 5 โครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงการส่งเสริมกลุ่มตลาดคุณภาพ
2. โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว
3. โครงการการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ
4. โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับโลก
5. โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ

โครงการส่งเสริมกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ

หลักการเหตุผล

แผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตกได้กำหนดเป้าหมายในการยกระดับการเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการส่งเสริมภาพลักษณ์การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำที่สามารถสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวและนำเสนอจุดยืนการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่ และการจัดการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด ภายใต้บริบทของพื้นที่โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมการจัดให้มีเส้นทางการท่องเที่ยวและหัวใจสำคัญ คือ การส่งเสริมให้เกิดนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพหรือ Quality Tourist เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวมีกำลังซื้อสูงและสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกในเชิงเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การรักษาและขยายกลุ่มตลาดคุณภาพเข้าสู่พื้นที่คือเครื่องมือสำคัญที่จะส่งเสริมให้เกิดการรับรู้เพิ่มปริมาณการใช้จ่ายและการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยกระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวข้องต่อการส่งเสริมทางการท่องเที่ยว อาทิเช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการรวมถึงหน่วยงานหนุนเสริมในระดับต่างๆ ที่จะเร่งสร้างตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพรวมถึงพัฒนากลไกการสร้างการรับรู้

จากแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (Silver Aged Tourist) กลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักนาน (Long stay) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการดำน้ำ กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ เช่น กลุ่มแต่งงานและฮันนีมูน (Wedding and Honeymoon)

จากความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการส่งเสริมกลุ่มตลาดคุณภาพ โดยจะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดเพื่อการรักษาตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพและเพิ่มจำนวนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งภายในและต่างประเทศ ที่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่และสร้างการรับรู้ใหม่และการสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านกิจกรรมการส่งเสริมการตลาดในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้นำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการส่งเสริมกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อกำหนดกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (Silver Aged Tourist) กลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักรานาน (Longstay) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการดำน้ำ กลุ่มนักท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ กลุ่มแต่งงานและฮันนีมูน เพื่อการพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว ทั้งทางด้าน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการตลาด การสร้างตราสินค้า และการสร้างการรับรู้
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศสู่พื้นที่เป้าหมาย
3. เพื่อรักษากลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวเดิมและขยายตลาดนักท่องเที่ยวใหม่เพิ่มเข้าสู่พื้นที่
4. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร่ากลายเป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

ตัวชี้วัด

1. นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
2. สร้างรายได้เข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
3. ความพึงพอใจเพิ่มขึ้นร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย : นักท่องเที่ยวชาวไทย/นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

พื้นที่เป้าหมาย : เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการส่งเสริมกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัดเป้าหมายโดยการจัดการกิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. จัดประชุมระดมความคิดเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ
2. กำหนดแผนการส่งเสริมการตลาดที่สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวคุณค่าสูง ได้แก่
 - 1) กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (Silver Aged Tourist)
 - 2) กลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักรานาน (Long stay)
 - 3) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ
 - 4) กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 - 5) กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - 6) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการดำน้ำ
 - 7) กลุ่ม

- นักท่องเที่ยวชุมชน 8) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา 9) กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ และ 10) กลุ่มแต่งงานและฮันนีมูน
3. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการดำเนินโครงการ เช่น การออกแคมเปญส่งเสริมการตลาด การออกโรดโชว์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
 4. ติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อการระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

งบประมาณ 35,000,000 บาท

ผลผลิต

1. การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
2. เกิดกลยุทธ์การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการตลาด การสร้างตราสินค้าและการสร้างการรับรู้
3. สามารถรักษากลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวเดิมและขยายตลาดนักท่องเที่ยวใหม่เพิ่มเข้าสู่พื้นที่
4. มีภาพลักษณ์ให้พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์กลายเป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

ผลลัพธ์

1. เพิ่มรายได้เข้าสู่ประเทศและเกิดการกระจายได้เข้าสู่ประเทศ
2. การส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว
3. เกิดการกระจายของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่และระดับประเทศ ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำและการยกระดับสู่พื้นที่การท่องเที่ยวคุณค่าสูง

โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

หลักการเหตุผล

ปัจจุบัน จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศส่งผลให้เกิดการเดินทางขนส่งที่มีประสิทธิภาพสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสร้างโอกาสในการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ ได้เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ต่างๆ สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่รวมไปถึงการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ

นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงการพัฒนารูปแบบทางการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นประสบการณ์ตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวรวมไปถึงการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว โดยการเชื่อมโยงรูปแบบกิจกรรมจากแหล่งท่องเที่ยวหลักไปสู่แหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงชุมชนและรวมไปถึงการเชื่อมโยงในระดับพื้นที่ 4 จังหวัดเป้าหมาย เพื่อลดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว จากขีดความสามารถในเชิงพื้นที่จะพบว่า มีการเชื่อมโยงในระดับเขตพัฒนาการท่องเที่ยวและเมืองรอง รวมไปถึงการเชื่อมโยงในระดับภูมิภาคและการเชื่อมโยงระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอันจะนำมาซึ่งการเพิ่มจำนวนวันพักและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบปัจจุบันจะพบว่านักท่องเที่ยวมีการรับรู้เฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักในจุดสำคัญของแต่ละพื้นที่เท่านั้นแม้ว่าปัจจุบันจะมีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นก็ตาม ทำให้เกิดการกระจุกตัวทางการท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจะต้องอาศัยความร่วมมือและการดำเนินงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมมือกับการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและระดับหน่วยงานเพื่อร่วมกันกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากความสำคัญดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) จึงเสนอโครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวรอง ชุมชนและพื้นที่เชื่อมโยง อันจะนำมาซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นและการกระจายตัวตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการ

โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่รวมถึงการพัฒนา รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
2. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งในลักษณะของเชิงพื้นที่และลักษณะรูปแบบกิจกรรมหลักของการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม
3. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน
4. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวภายในพื้นที่เป้าหมายอันจะนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและการเพิ่มจำนวนการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เพิ่ม
5. เพื่อกำหนดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ภายนอกทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ
6. เพื่อส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวการพัฒนาโครงสร้างด้านคมนาคมขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่

ตัวชี้วัด

1. จำนวนเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่และเชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ จำนวน 20 เส้นทาง
2. นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
3. สร้างรายได้เข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว กำหนดพื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัดเป้าหมายโดยการจัดการกิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนแม่บทฯ

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การจัดประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวประกอบด้วย
 - การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด
 - การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวระดับพื้นที่
 - การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวการเชื่อมโยงภายในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า
 - การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในประเทศ

- การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- 2. ศึกษาข้อมูลเชิงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในด้านความต้องการ แรงจูงใจ พฤติกรรมการใช้บริการก่อนการตัดสินใจท่องเที่ยว ช่องทางการรับรู้ รูปแบบการซื้อ รวมไปถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- 3. พิจารณาข้อมูลระบบการขนส่งจากภายนอกพื้นที่เข้าสู่พื้นที่และการขนส่งภายในพื้นที่การเชื่อมโยงและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
- 4. กิจกรรมการสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว
- 5. การจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและลักษณะทางกายภาพ
- 6. จัดการทดสอบเส้นทางการท่องเที่ยวหรือ Fam Trip
- 7. เสริมการขายทางการท่องเที่ยว เช่นการโรดโชว์
- 8. การติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

งบประมาณ 15,000,000 บาท

ผลผลิต

1. กิจกรรมการท่องเที่ยว เส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งในพื้นที่และการเชื่อมโยงในระดับพื้นที่
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและการกระจายตัวนักท่องเที่ยว จากแหล่งท่องเที่ยวหลักไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

ผลลัพธ์

1. การเติบโตทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ขยายโอกาสของชุมชนและพื้นที่เชื่อมโยง
2. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งในระดับพื้นที่และชุมชน
3. ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่รวมไปถึงการพัฒนาในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว
2. เส้นทางการท่องเที่ยวทั้งในลักษณะของเชิงพื้นที่และลักษณะรูปแบบกิจกรรมหลักของการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน
3. เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวภายในพื้นที่เป้าหมายอันจะนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและการเพิ่มจำนวนการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เพิ่ม

โครงการการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ

หลักการเหตุผล

ในการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น นอกจากการนำเสนอความพร้อมและการรองรับด้านการท่องเที่ยวผ่านขีดความสามารถทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวผ่านรูปแบบต่างๆ ยังอาศัยปัจจัยหนุนเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพิจารณาในด้านของเทศกาลและงานมหกรรมต่างๆ ซึ่งมีอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศจัดเป็นรูปแบบเทศกาลในงานมหกรรมที่สามารถสะท้อนถึงความเป็นมารูปแบบการดำเนินชีวิตและวิถีที่เกี่ยวข้องกับคนในท้องถิ่น นอกจากนี้เทศกาลต่างๆ ยังได้รับการส่งเสริมให้เป็นกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจเข้ามาในประเทศไทยเมื่อสัมผัสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น งานเทศกาลประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง งานแห่เทียนพรรษาและงานเทศกาลผีตาโขน เป็นต้น

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากขีดความสามารถของพื้นที่ในกลุ่มไทยแลนด์เวียร์ว่าจะพบว่าในแต่ละจังหวัดมีการจัดกิจกรรมงานเทศกาลมหกรรมต่างๆ ขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสืบสานอนุรักษ์ประเพณีอันดีงามและนำไปสู่การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยว เช่น จังหวัดเพชรบุรี มีความโดดเด่นในด้านของศิลปะ วัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานช่าง ฝีมือที่มีการกระจายตัวของชุมชนและกลุ่มช่างฝีมือในทุกพื้นที่ ทั้งนี้งานช่างฝีมือดังกล่าวถือเป็นงานช่างฝีมือที่มีลักษณะเฉพาะและมีความเป็นเอกลักษณ์สร้างความโดดเด่นในพื้นที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ ยังรวมถึง เรื่องของวัฒนธรรมการทำอาหารและขนมที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ เรื่องราวความเป็นมาในเชิงประวัติศาสตร์ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับสู่การจัดงานมหกรรมวัฒนธรรมเมืองเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลักของพื้นที่เป้าหมายจากความโดดเด่นในเรื่องของชายหาดรวมถึงงานกิจกรรมต่างๆ สามารถยกระดับสู่การจัดงานเทศกาลและมหกรรมในรูปแบบของดนตรีคอนเสิร์ต เทศกาลอาหารทะเลหรือลักษณะของงานมหกรรมเพื่อความบันเทิงและสุขภาพได้ จังหวัดชุมพร มีความโดดเด่นในเรื่องของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่เป็นแหล่งการผลิตสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ของประเทศมีความโดดเด่นในเรื่องของผักผลไม้และยังรวมถึงเรื่องขีดความสามารถทางด้านทะเล พื้นที่ชายหาดกิจกรรมทางทะเล ดังนั้น จะเห็นว่าจากความสามารถดังกล่าวสามารถยกระดับทั้งในเรื่องของงานมหกรรมผลไม้ไทย หรือแม้แต่งานมหกรรมการดำน้ำ ซึ่งรวมถึงงานมหกรรมด้านกีฬา จังหวัดระนองมีความโดดเด่นในเรื่องของผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำแร่ที่มีชื่อเสียงของพื้นที่ซึ่งสามารถนำไปสู่การยกระดับในรูปแบบของมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่ได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม พบว่ารูปแบบกิจกรรมงานท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นลักษณะของเทศกาลและงานมหกรรมที่จัดขึ้นในท้องถิ่นโดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นคนในท้องถิ่นหรืออาจจะเป็นนักท่องเที่ยวเยี่ยมเยือนทั่วไปยังไม่สามารถยกระดับสู่การเป็นงานเทศกาลหรืองานมหกรรมระดับนานาชาติได้ แม้ว่าจะมีคุณค่าหรือลักษณะเด่นที่น่าสนใจก็ตาม ดังนั้น เพื่อนำไปสู่การยกระดับงานเทศกาลและงานมหกรรมสู่การเป็นงานเทศกาลและงานมหกรรมในระดับนานาชาติจึงได้กำหนดให้มีโครงการการจัด

งาน เทศกาลและมหรหรรรมระดับนานาชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีรวมถึง ศิลปะอันดีงามสู่การออกแบบงานเทศกาลและงานมหรหรรรมรวมถึงการยกระดับงานเทศกาลและ งานมหรหรรรมดังกล่าวสู่การเป็นงานเทศกาลและงานมหรหรรรมนานาชาติที่สามารถสร้างแรงจูงใจและ สร้างแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวในพื้นที่ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกต่อพื้นที่ โดยรูปแบบการดำเนินการสามารถดำเนินการร่วมกันจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์โครงการ

การจัดงานเทศกาลและงานมหรหรรรมระดับนานาชาติ มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อศึกษาและฟื้นฟูความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีรวมถึงคุณค่าหลัก ของพื้นที่เพื่อการดำเนินการจัดงานเทศกาลและงานมหรหรรรมระดับนานาชาติ
2. เพื่อยกระดับงานเทศกาลและงานมหรหรรรมท้องถิ่นสู่ระดับนานาชาติและพัฒนาให้ กลายเป็นกิจกรรมหลักทางการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี
3. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและโอกาสการสร้างรายได้สู่พื้นที่และกระจายสู่ ชุมชน
4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชนต่อการ พัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
5. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวตามเป้าหมายการยกระดับพื้นที่สู่จุดหมาย ปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก

ตัวชี้วัด

1. จำนวนงานเทศกาลและงานมหรหรรรมระดับนานาชาติตลอดทั้งปี จำนวน 10 ครั้ง
2. นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
3. สร้างรายได้เข้าสู่พื้นที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5
4. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขต พัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมาย ตามเป้าประสงค์ การจัดงานเทศกาลและงานมหรหรรรมระดับนานาชาติ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจการท่องเที่ยวในระดับรูปแบบเทศกาลและงานมหรหรรรม โดยกระจายใน 4 พื้นที่เป้าหมาย คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดแนวทางการยกระดับการจัดงานเทศกาล และงานมหรหรรรมในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์สู่มหรหรรรมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

2. ศึกษาลักษณะรูปแบบประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมายเพื่อคัดเลือกรูปแบบกิจกรรมหรือลักษณะงานประเพณีที่มีศักยภาพสามารถยกระดับสู่การจัดเทศกาลและงานมหกรรมได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงปัจจัยดังต่อไปนี้
 - ความโดดเด่นและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ของพื้นที่และรูปแบบกิจกรรมที่สามารถนำเสนอและสร้างการมีส่วนร่วมในพื้นที่ได้
 - รูปแบบกิจกรรมงานเทศกาลและงานมหกรรมที่สอดคล้องกับพฤติกรรมความต้องการของนักท่องเที่ยว
3. การกำหนดรูปแบบกิจกรรมงานเทศกาลและงานมหกรรมที่สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น หรือแม้แต่นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อเชื่อมโยง
4. การจัดทำแผนปฏิบัติการการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติในแต่ละจังหวัดและรวมไปถึงงานมหกรรมที่ร่วมกันจัดใน 4 จังหวัดเป้าหมาย โดยได้กำหนดรูปแบบกิจกรรมหรือลักษณะงานเทศกาลมหกรรมระดับนานาชาติเบื้องต้นดังนี้
 - จังหวัดเพชรบุรี ควรนำเสนองานเทศกาลที่เชื่อมโยงความโดดเด่นเชิงวัฒนธรรมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ความโดดเด่นด้านงานช่าง ด้านอาหาร ชาติพันธุ์และวิถีชีวิต เช่นงานวัฒนธรรมอาหาร (THai Classic Food Festival) งานศิลปะงานช่างฝีมือ (Thailand Arts Show) เป็นต้น
 - จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรนำเสนองานเทศกาลที่เชื่อมโยงความโดดเด่นด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ความสนุกสนาน และความโดดเด่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวความทรงจำของพระมหากษัตริย์ไทย เช่นงานเทศกาลดนตรี (Hun Hin Music Festival) งานเทศกาลอาหารทะเล (Sea Food Festival) มหกรรมงานถนนคนเดิน (Thailand Riviera Street Food Festival) เป็นต้น
 - จังหวัดชุมพร ควรนำเสนองานเทศกาลที่เชื่อมโยงความโดดเด่นเชิงกิจกรรมและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตทางการเกษตร ผลไม้ หรือแม้แต่ว่าความโดดเด่นทางด้านกิจกรรมและการท่องเที่ยวเชิงทะเล เช่น งานเทศกาลผลไม้ไทย (Thai Fruit Festival) งานมหกรรมดำน้ำ (Diving Show) หรือประเพณีงานแข่งเรือ เป็นต้น
 - จังหวัดระนองควรนำเสนองานเทศกาลที่มีความโดดเด่นเชิงสุขภาพและรูปแบบวิถีการดำรงชีวิตชาติพันธุ์ของคนในพื้นที่ เช่น มหกรรมงานน้ำแร่และสุขภาพ เป็นต้น

5. การวางแผนวางแผนการจัดงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) กิจกรรมที่จะต้องดำเนินการก่อนจัดงาน (Pre-Event Planning) 2) กิจกรรมในวันงาน (On-site Management) และ 3) กิจกรรมหลังวันงาน (Post Event) ประกอบด้วย
 - กิจกรรมที่จะต้องดำเนินการก่อนจัดงาน (Pre-Event Planning) ประกอบด้วยกิจกรรมหลักดังต่อไปนี้ การกำหนดแนวคิดของการจัดงาน (Theme) การกำหนดพื้นที่วางแผนพื้นที่สำหรับการจัดงาน การกำหนดรูปแบบกิจกรรม การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การแถลงข่าว การดำเนินการด้านการวางแผนต้นทุน การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง
 - กิจกรรมในวันงาน (On-site Management) ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดงานตามกรอบระยะเวลาของการดำเนินการช่วงพิธีต่างๆ กิจกรรมรูปแบบที่มีความโดดเด่นสร้างความประทับใจให้กับผู้เยี่ยมชม การวางแผนเรื่องของการจัดการความเสี่ยง
 - กิจกรรมหลังวันงาน (Post Event) ประกอบด้วยกิจกรรมหลักดังต่อไปนี้ การประเมินความสำเร็จผลการจัดงาน การกำหนดแนวทางในการปรับปรุงงาน
6. การกำหนดแนวทางข้อเสนอแนะสำหรับการจัดงาน ดังนี้
 - ควรเลือกงานที่มีความโดดเด่นและเป็นที่ต้องการในระดับสูงสามารถดึงดูดมีส่วนร่วมจากหน่วยงานระดับต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับงานสูงและระดับมหรหรมนานาชาติ
 - ควรจะมีการกระจายช่วงเวลาในการจัดงานในแต่ละจังหวัดเพื่อหลีกเลี่ยงช่วงเวลาเดียวกันลดความซ้ำซ้อนในด้านเวลาและควรเน้นช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
5. การท่าอากาศยานไทย

งบประมาณ 40,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมในพื้นที่ในระดับนานาชาติที่สามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและนำเสนอความโดดเด่นของพื้นที่ได้
2. เพิ่มกลุ่มนักท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่
3. การกระจายรายได้การลงทุนและมูลค่าทางเศรษฐกิจ
4. เกิดการยกระดับประเพณีในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ผลลัพธ์

1. พื้นฟูศิลปวัฒนธรรมความโดดเด่นของพื้นที่ในระดับท้องถิ่นให้กลายเป็นวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นในระดับชาติและนานาชาติ
2. เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ รวมถึงชุมชน
3. เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรมรวมถึงการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการฟื้นฟูความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีรวมถึงคุณค่าหลักของพื้นที่เพื่อการดำเนินการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ
2. สามารถยกระดับงานเทศกาลและงานมหกรรมท้องถิ่นสู่ระดับนานาชาติและพัฒนาให้กลายเป็นกิจกรรมหลักทางการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี
3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและโอกาสการสร้างรายได้สู่พื้นที่และกระจายสู่ชุมชน
4. เกิดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
5. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวตามเป้าหมายการยกระดับพื้นที่สู่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก

โครงการส่งเสริมการประมูลสิทธิ์เพื่อเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับโลก

หลักการเหตุผล

การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกหรือไทยแลนด์ริเวียร่าให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจากทั่วโลกเข้าสู่พื้นที่สร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในระยะยาวรวมถึงยกระดับพื้นที่ให้เป็น World destination นั้นการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการยกระดับพื้นที่และบริการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถของเมืองในพื้นที่ให้สามารถแข่งขันกับเมืองต่างๆ ที่มีชื่อเสียงในระดับโลก ทั้งนี้ เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มีรูปแบบการเดินทางที่เปลี่ยนไปจากเดิม ที่มีชื่อเสียงต่างพัฒนาและสร้างสรรค์อัตลักษณ์ที่แตกต่างและโดดเด่นเพื่อช่วงชิงกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เข้าสู่เมืองของตนเองปัจจุบันกลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่หรือกลุ่มแต่กลุ่มผู้มีรายได้ปานกลางในเอเชียมีจำนวนมากและเป็นผู้มีกำลังซื้อสูง ซึ่งจากการคาดการณ์ของสื่อด้านเศรษฐกิจจากต่างประเทศเช่นได้มีการคาดการณ์ว่าในปี 2573 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มประเทศอาเซียน+6 จะมีมูลค่าสูงถึงพันล้านเหรียญสหรัฐหรือประมาณพันล้านบาทนับว่าเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อมีไลฟ์สไตล์รูปแบบใหม่ๆ และรสนิยมในการเลือกเดินทางสู่เมืองใดเมืองหนึ่งอย่างมีอัตลักษณ์ผู้แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่รวมถึงการได้แลกเปลี่ยนและเข้าถึงเครือข่ายผู้ที่ชื่นชอบงานอดิเรกหรือกิจกรรมประเภทเดียวกัน เช่น กีฬาดนตรี ศิลปะโดยเน้นความสะดวกสบายในการเข้าถึงพื้นที่และการสร้างบรรยากาศหรือทีมที่แตกต่างจากเมืองอื่นๆ การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกจึงต้องมุ่งช่วงชิงส่วนแบ่งการตลาดกับพื้นที่ดีเวลาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันโดยเน้นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดโดยมุ่งพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานการวางผังเมืองที่สอดคล้องกับกิจกรรมการสร้างกิจกรรมใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับบรรยากาศและ City DNA อันจะเป็นจุดขายหลักที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่ต้องการแสวงหาประสบการณ์ที่แตกต่างได้

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นอุตสาหกรรมบริการอันประกอบไปด้วยการจัดประชุมแสดงสินค้าและการจัดงานอีเว้นท์ระดับนานาชาติมีหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรงคือสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการองค์การมหาชนในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างรายได้และเพิ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกประเทศในโลกต่างทำไม่โมเดลนี้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของเมืองและพื้นที่

ทั้งนี้ในปัจจุบันแนวโน้มในการจัดงานระดับโลกด้าน International Event มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดโดยเฉพาะกลุ่ม Art and culture Mass participation Entertainment and Lifestyle รวมถึงไทยแลนด์ 4.0 สอดรับนโยบายภาครัฐต่อการจัดงานประเภทนั้นนอกจากจะสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ Economic Impact ต่อเมืองในพื้นที่ยังช่วยยกระดับชุมชนสร้างชื่อเสียงให้กับพื้นที่ในเวทีโลกและสร้างมาตรฐานและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชาวเมือง ปัจจุบัน สสป. ประมูลสิทธิ์งานในระดับโลกเข้ามาจัดในประเทศและส่งเสริมการจัดงานประเภท International Event ในประเทศไทยในปี 2560 ที่ผ่านมามีมูลค่าทางเศรษฐกิจในรูปแบบผลิตภัณฑ์มวลรวม

GDP ถึง 15,000 บาท คิดเป็นรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มถึง 645 ล้านบาทและจ้างงานอีกกว่า 28,000 ตำแหน่งจากงาน International Event การสนับสนุนจำนวน 12 งาน

หนึ่งในกลยุทธ์การสร้างประสบการณ์ที่แตกต่างให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่และการส่งเสริมให้พื้นที่เป้าหมายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกในเมืองต่างๆ ทั่วโลกต่างมุ่งเน้นการประมูลสิทธิ์งานที่มีชื่อเสียงระดับโลกให้เข้ามาจัดในเมืองหรือพื้นที่ของตนเองเพื่อสร้างความแตกต่างและเป็นช่องทางหลักในการอาศัยความมีชื่อเสียงของงานในการนำเสนอเมืองของตนเองโดยเมืองเหล่านี้ได้รวมตัวกันภายใต้สมาคมที่มีชื่อว่า International associate of Event Hosts (IAEH) โดยมีตัวแทนจากเมืองต่างๆ ทั่วโลกจากกว่า 30 ประเทศเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การส่งเสริมและแลกเปลี่ยนข้อมูลในการประเมินชิ้นงานที่มีเนื้อหาและรูปแบบที่สอดคล้องกับ DNA ของตนซึ่งประเทศไทยเป็น 1 ใน 4 ประเทศสมาชิกจากเอเชียญี่ปุ่น มาเลเซีย ไต้หวันและไทยโดยมีสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการหรือสสปน. เป็นผู้แทนจากประเทศไทยเนื่องด้วยมีพันธกิจหลักในการประมูลสิทธิ์การจัดงานระดับโลกให้เข้ามาจัดในประเทศไทยตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมการตลาดในการนำเสนอประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ งานระดับโลก

ดังนั้น การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกเกิดความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืนจำเป็นที่จะต้องสร้างโอกาสให้แก่ไทยในการประมูลสิทธิ์งานที่มีชื่อเสียงระดับโลกเข้ามาจัดในพื้นที่เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาวคาดการณ์ว่าจะสามารถสร้างรายได้เข้าสู่พื้นที่จัดการนำงานที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศเข้ามาจัดงานไม่ต่ำกว่า 10,000 ล้านบาทต่อปี โดยอาศัยการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์รา ประกอบด้วยจังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนองและสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระดับนโยบายระดับท้องถิ่นในระดับนานาชาติในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยมีบทบาทและความร่วมมือหลักๆ ดังนี้

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาพื้นที่
- จังหวัดและชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์รา พัฒนาและปรับปรุงพื้นที่สามารถรองรับงานขนาดใหญ่ระดับนานาชาติ
- สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ กำหนดกลยุทธ์และแผนการประมูลสิทธิ์งานระยะสั้น 1-2 ปีและระยะยาว 5 ปีตลอดจนดำเนินการประมูลสินค้านับระดับโลกให้มาจัดในพื้นที่

การจัดทำกรประมูลสิทธิ์อย่างเร่งด่วน Quick Win เพื่อให้ได้งานที่พร้อมจะนำมาจัดในพื้นที่ที่มีความสำคัญอย่างมากในการเตรียมความพร้อมของเมืองในการพัฒนาประสบการณ์ในการจัดงานระดับโลกหน่วยงานประเภท Music Festival และ Health and Wellness ประเภท Mass Participation เป็นงานที่สามารถเตรียมความพร้อมในระยะเวลาอันสั้นและสามารถสร้างรายได้ให้

เกิดในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมซึ่งการจัดทำการประมูลชนระดับโลกประเภท Quick Win ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาพื้นที่ของตนเองเพื่อรองรับการจัดงานในระดับโลกในอนาคต จากการศึกษารายชื่องานระดับโลกที่กำลังหมุนเวียนในประเทศต่างๆ ขณะนี้งานที่มีความเป็นไปได้การนำมาจัดอย่างเร่งด่วนได้คือ 1 งานประเภทดนตรี Billboard Music Festival และ 2 งานประเภท Health and Wellness ได้แก่ งานนาโกย่า Woman มาราธอนซึ่งเริ่มต้นของโลกด้าน การจัดมาราธอนสำหรับผู้หญิง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. การสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์าในเวทีโลกการทำงานระดับโลกมาจัดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า
2. เพื่อการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคและยกระดับพัฒนาเมืองชุมชนจัดการจัดงานนานาชาติระดับโลกและพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า
3. การดำเนินการประมูลสิทธิ์การระดับโลกที่มีศักยภาพและสามารถนำมาจัดได้ในพื้นที่อย่างเร่งด่วนให้เข้ามาจัดในพื้นที่ 4 จังหวัดภายใต้ไทยแลนด์รีเวียร์า
4. ขยายโอกาสในการเป็นเจ้าของภาพการจัดงานระดับโลกให้แก่พื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดในกลุ่มจังหวัดแถบอันดามัน

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนงานที่ได้รับการประมูลสิทธิ์เพื่อการจัดงานในประเทศไทย อย่างน้อย 2 โครงการ
2. จำนวนนักท่องเที่ยวและนักเดินทางกลุ่มไมซ์ ร้อยละ 10

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์

กลุ่มเป้าหมาย : นักเดินทางต่างชาติเข้าสู่พื้นที่เพื่อเข้าร่วมงานระดับโลก 100,000 คน โดยเฉพาะจากจีน เกาหลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย นักเดินทางชาวไทยเข้าสู่พื้นที่เพื่อเข้าร่วมงานระดับโลก 50,000 คน ทั้งนี้การกำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามระยะเวลาในการรองรับของจังหวัดเป้าหมาย Destination Capacity

สถานที่ดำเนินโครงการ

ปีที่ 1 จังหวัดเพชรบุรี ชะอำและประจวบคีรีขันธ์ หัวหิน อ่าวมะนาว

ปีที่ 2 จังหวัดเพชรบุรี ชะอำและประจวบคีรีขันธ์ หัวหิน อ่าวมะนาว ชุมพร

ปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรี ชะอำประจวบคีรีขันธ์ หัวหิน มะนาว ชุมพรและ

ระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. ศึกษาความเป็นไปได้ของพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการจัดงานระดับโลกอย่างเร่งด่วนในระยะสั้นและระยะยาว พร้อมกับการคัดเลือกการตามอัตลักษณ์ชุมชน เมือง ภูมิภาค ประกอบด้วย
 - ศึกษาด้านความพร้อมของพื้นที่เมืองและชุมชน ในด้านสาธารณูปโภค การเดินทางขนส่งสถานที่พักและบริการต่างๆแหล่งท่องเที่ยวแหล่งขายของที่ระลึกชุมชนและวางผังเมืองและสถานที่จัดงาน
 - ศึกษาด้านอัตลักษณ์ของเมือง
 - ศึกษาโครงการของภาครัฐและเอกชนในปัจจุบันและอนาคต
2. จัดทำแผนการประมุลงานร่วมกับกระทรวงฯ จังหวัดไทยแลนครีเวียร์่าและผู้เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลสิทธิ์งานที่สามารถนำมาจัดในพื้นที่ได้โดยทันทีโดยใช้ระบบคมนาคมขนส่งและสาธารณูปโภคที่มีอยู่
4. เสรจจากการประมุลสิทธิ์งานและให้การสนับสนุนการนำงานมาจัดในพื้นที่

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563 -2564

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

งบประมาณ 35,000,000 บาท

รายละเอียดการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละกิจกรรม

1. กิจกรรมที่ 1 การวิเคราะห์และเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความพร้อมของพื้นที่การออกแบบผังเมืองเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ในการรองรับการเป็นเจ้าภาพงานอีเวนต์ Feasibility Urban planning and City DNA Study 5 ล้านบาท
2. กิจกรรมที่ 2 การดำเนินงานประมุลสิทธิ์งานประเภทเทศกาลดนตรีระดับโลก 15 ล้านบาท
3. กิจกรรมที่ 3 การดำเนินงานประมุลสิทธิ์งานประเภท Mass participation and Health wellness 10 ล้านบาท

4. กิจกรรมที่ 4 การดำเนินการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และดัชนีความสุขมวลรวมของประชาชนในพื้นที่ภายหลังการจัดงาน 5 ล้านบาท

ผลผลิต

ผลการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของงานประเภทเทศกาลดนตรีนานาชาติ และ Mass participation ประเภท health and wellness นานาชาติที่ นานาชาติที่สนับสนุน ได้จัดเก็บข้อมูลมาตั้งแต่ปี 2559 นั้นพบว่างานประเภท Entertainment ขนาดใหญ่สามารถสร้างรายได้ในรูปแบบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศด้านไม่ต่ำกว่า 3 พันล้านบาทในช่วงระยะเวลาการจัดงานสร้างภาษีให้รัฐกว่า 360 ล้านบาทและสร้างงานกว่า 20,000 ตำแหน่งในขณะที่งานประเภท participation ด้าน health and wellness สามารถสร้างรายได้ในรูปแบบมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ 223 ล้านบาทรายได้ภาษี 55 ล้านบาทและตำแหน่งงาน 280 ตำแหน่ง

นอกจากนี้ ยังสร้างผลกระทบทางสังคมด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดงานให้ได้มาตรฐานนานาชาติพัฒนาผู้ประกอบการและผู้จัดงานยกระดับมาตรฐานการจัดงานและการบริการของไทยให้เทียบเท่าระดับนานาชาติ

ผลลัพธ์

รายได้สู่จังหวัด ผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นกับเมืองเจ้าภาพทั้งจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ประมาณ 1 พันล้านบาทจากการจัดงานระดับโลกจำนวน 2 งาน ได้แก่ งานด้านเทศกาลดนตรีระดับโลก 1 งาน 4-7 วันและงานด้าน Mass participation ประเภท health and wellness จำนวน 1 งาน 3-5 วัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่าในเวทีโลก การทำงานระดับโลกมาจากพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่า
2. สร้างการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคและยกระดับพัฒนาเมืองชุมชนจัดการจัดงานนานาชาติระดับโลกและพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่า

โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ

หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งกำลังได้รับความนิยมจากทั่วโลก ซึ่งนักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์หลัก คือ การเล่นกีฬาโดยสามารถแบ่งรูปแบบของการเล่นกีฬาออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปพร้อมกับมีวัตถุประสงค์ในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา ชนิดกีฬาที่ได้รับความนิยม ได้แก่ กอล์ฟ ดำน้ำ จักรยาน พายเรือ ฯลฯ ส่วนการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน นักท่องเที่ยวที่เป็นนักกีฬา จะเดินทางไปร่วมแข่งขันในการจัดการแข่งขันในรายการต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงแล้ว ยังถือโอกาสท่องเที่ยวเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจอีกทางหนึ่งด้วย ในการเดินทางไปแข่งขันกีฬานักกีฬาโดยทั่วไปจะมีทีมงานติดตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นเทรนเนอร์ กองเชียร์ ญาติมิตร ตลอดจนผู้มีจิตใจรักกีฬา ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นนั้นๆ เป็นอย่างมาก ดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การกีฬาสามารถสร้างรายได้ให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพหรือการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน ทั้งก่อนการแข่งขันและหลังสิ้นสุดการแข่งขันเพราะต้องมีการเตรียมความพร้อมของทีมงานซึ่งหากท้องถิ่นได้มีการจัดการที่ดี เพื่อให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ก็จะสามารถก่อให้เกิดรายได้เป็นผลกำไรอันเนื่องมาจากการเล่นกีฬานั้นๆ

เพื่อนำไปสู่การสร้างโอกาสการตลาดท่องเที่ยว ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมกีฬาให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถกำหนดรูปแบบเชิงกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบดังนี้ 1) กีฬาที่เล่นแบบคนเดียวเป็นกีฬาที่เล่นแบบคนเดียวการพัฒนามากกว่ากีฬาที่เล่นเป็นกลุ่ม 2) มีการเพิ่มกิจกรรมกีฬาที่มีความหลากหลายเข้ามาในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3) การท่องเที่ยวเชิงกีฬามีการแยกประเภทกีฬาที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นทำให้เกิดกีฬาชนิดใหม่ 4) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีการปรับให้ตอบโจทย์ชีวิตในสังคมเมืองมากขึ้น และ 5) การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติให้เป็นสถานที่เล่นกีฬาแบบผจญภัยมีมากขึ้น

นอกจากนี้ ข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่าอุปสงค์ในตลาดการท่องเที่ยวกีฬาประกอบไปด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เล่นกีฬาและไม่ได้เล่นกีฬารวมไปถึงนักกีฬาระดับสูง นักกีฬามวลชนนักกีฬาที่เล่นเป็นครั้งคราวครูผู้ฝึกสอนและสื่อมวลชน และพบว่าโอกาสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์โดยมีศักยภาพในเรื่องของ 1) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 2) สนามกอล์ฟที่ได้มาตรฐานการเชื่อมโยงกีฬาสู่การท่องเที่ยวที่ผ่านมามีการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ เช่น โครงการปั่นสุดน่องท่องสองประเทศ วิ่งแวกทะเลสู่เกาะพิทักษ์และหัวหินไตรกีฬา ดังนั้น เพื่อนำไปสู่การยกระดับพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางระดับโลกได้ จึงนำเสนอ โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการยกระดับขีดความสามารถในพื้นที่ต่อการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับโลก

วัตถุประสงค์

โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้เกิดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์
2. เพื่อยกระดับการจัดงานกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับโลก
3. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
4. เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
5. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับท้องถิ่น

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนโครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ 5 โครงการ
2. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ ร้อยละ 10
3. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้ติดตามโครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ 50,000 คน
4. ความพึงพอใจจากการท่องเที่ยว ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้โครงการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ จึงกำหนดกลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย : นักท่องเที่ยวและผู้ติดตามเพื่อร่วมกิจกรรมกีฬาทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 30,000 คน

พื้นที่เป้าหมาย : 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การจัดการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดโครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติที่มีความสอดคล้องกับลักษณะความสอดคล้องของพื้นที่
2. กำหนดรูปแบบกีฬา ได้แก่
 - กีฬาวิ่ง ได้แก่ 1) ฟันรัน (Fun Run) ระยะทาง 3.5 - 5 กิโลเมตร 2) มินิฮาล์ฟ มาราธอน (Mini Half Marathon) ระยะทาง 10.5 กิโลเมตร 3)

ฮาล์ฟ มาราธอน (Half Marathon) ระยะทาง 21 กิโลเมตร 4) มาราธอน (Marathon) ระยะทาง 42.195 กิโลเมตร 5) อัลตรา มาราธอน (Ultra Marathon) ระยะทางมากกว่า 42.195 กิโลเมตร

- การปั่นจักรยาน ได้แก่ 1) จักรยานถนน (Road cycling) 2) จักรยานลู่ (Track Cycling) 3) จักรยานเสือภูเขา (Mountain Bike) 4) จักรยานบีเอ็มเอ็กซ์ (BMX or Bicross) 5) จักรยานไทรอัล (Trails) 6) จักรยานในร่ม (Indoor Cycling) 7) จักรยานลีลา (Artistic Cycling) และ 8) การแข่งขันจักรยานสำหรับผู้พิการ
 - ไตรกีฬา ได้แก่ วิ่ง ว่ายน้ำ ปั่นจักรยาน
 - กีฬาทางน้ำ เช่น เรือใบ เจ็ทสกี
 - กีฬารถแข่ง
3. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อวางแผนการจัดการงานโครงการการจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติในแต่ละพื้นที่
 4. การวางแผนการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ และการกำหนดแนวทางการดำเนินการจัดงานที่มีประสิทธิภาพ
 5. การติดตามและประเมินผล

ระยะเวลาในการดำเนินการ ปี 2563

หน่วยงานดำเนินการ

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทย

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดมความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

งบประมาณ 20,000,000 บาท

ผลผลิต

1. มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมาย
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและเกิดรายได้และการกระจายได้เข้าสู่พื้นที่
3. สร้างการเติบโตทางการท่องเที่ยวในพื้นที่และผลกระทบเชิงบวกให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ผลลัพธ์

1. การเพิ่มระดับขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวของพื้นที่และการขยายโอกาสทางแข่งขันการท่องเที่ยวในระดับโลก
2. การเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
3. สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การพัฒนาด้านการกีฬาของประเทศไทยและการบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกับส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การผลกระทบเชิงบวกด้านเศรษฐกิจ ทั้งทางด้านการลงทุน การสร้างอาชีพ การกระจายได้
3. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนในท้องถิ่นและสังคม

แผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว

จากยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยงการกำหนดและการพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว และการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดและสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ จึงจัดทำแผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีเป้าหมายการกำหนดกลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือและเครือข่ายและการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

โดยมีโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่ควรได้รับการพัฒนาทั้งสิ้น จำนวน 2 โครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data
2. โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data

หลักการและเหตุผล

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาได้อย่างยั่งยืนนั้นจำเป็นต้องอาศัยฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ในส่วนของอุทยานการท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ คุณค่าและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ ข้อมูลด้านที่พักและที่พักแรมประเภทต่างๆ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกหรือแม้แต่ภาคธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น ธุรกิจสปา โรงพยาบาล เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลด้านอุทยานทางการท่องเที่ยวแล้วยังรวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุปสงค์ทางการท่องเที่ยวในมิติของลูกค้าหรือผู้เยี่ยมชม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคุณลักษณะนักท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หรือแม้แต่แนวโน้มการท่องเที่ยวที่กำลังจะเกิดขึ้น ถือเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญในการที่จะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันแนวโน้มนโยบายในการพัฒนาของประเทศได้ให้ความสำคัญต่อการจัดทำฐานข้อมูลในรูปแบบ Big Data ซึ่งหมายถึงการรวบรวมชุดข้อมูลที่มีขนาดและความซับซ้อนนำไปสู่การจัดบันทึก จัดเก็บ การค้นหา การแบ่งปัน การวิเคราะห์ และการกำหนดแนวโน้มของชุดข้อมูลอันเป็นผลมาจากสารสนเทศที่เพิ่มมากขึ้น ข้อมูลที่ได้จาก Big Data จะนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจและวางแผนที่มีความแม่นยำสามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต ส่งผลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนทั้งในรูปของการดำเนินธุรกิจ การพัฒนาและการส่งเสริมการตลาด ทิศทางในการพัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ Big Data เป็นหนึ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำ Digital Transformation เพื่อขับเคลื่อนให้เติบโตและก้าวไปข้างหน้า เรื่องนี้จึงไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำแผนแม่บทบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดจึงจำเป็นต้องมีการศึกษา โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยวและข้อมูลอื่นๆ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการตัดสินใจและการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมีเป้าหมายในเรื่องของการยกระดับสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก รวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและการกระจายรายได้นอกจากข้อมูลดังกล่าวจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงของการท่องเที่ยวแล้วยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเมือง ชุมชน และพื้นที่เพื่อการขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data มีวัตถุประสงค์โครงการดังนี้

1. เพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data
2. เพื่อกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

1. จำนวนชุดข้อมูล/ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวทั้งอุปสงค์/อุปทานในพื้นที่ 4 จังหวัด
2. จำนวนการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data 100,000 ครั้ง

กลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมาย

เพื่อให้การดำเนินการภายใต้โครงการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) บรรลุเป้าหมายตามเป้าประสงค์ โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data จึงกำหนดกลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว (Tourism Stakeholders) ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ผู้ให้บริการทางการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ชุมชน ผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยว

พื้นที่เป้าหมาย : พื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการ/กิจกรรม

1. การประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data
2. ร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ของการทำ Big Data เพื่อด้านท่องเที่ยวเพื่อกำหนดประเภทชุดข้อมูลที่ต้องการ ทั้งนี้ควรประกอบด้วย 1) ข้อมูลด้านอุปทานการท่องเที่ยว
 - ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว
 - โครงสร้างพื้นที่ ระบบการขนส่ง เส้นทางการเดินทางและการรูปแบบการเข้าถึง
 - ที่พักแรม จำนวน ประเภท ระดับการให้บริการ มาตรฐาน
 - ร้านอาหาร จำนวน ประเภท ระดับการให้บริการ มาตรฐาน
 - ร้านขายของที่ระลึก จำนวน ประเภท ระดับการให้บริการ มาตรฐาน
 - ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ประเภท ระดับการให้บริการ มาตรฐาน

- รวบรวมไปถึงข้อมูลการให้บริการทางการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ เช่น ข้อมูลด้านความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
- 2) ข้อมูลด้านอุปสงค์การท่องเที่ยว ได้แก่
- สถิตินักท่องเที่ยวและฐานข้อมูล
 - การรักษาฐานตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มเดิมให้เดินทางกลับมาเที่ยวซ้ำ (Revisit)
 - การหาฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ (New Visitor)
 - การกระจายการท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปยังเมืองรอง
 - การหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่
 - มิติของข้อมูลที่คาดว่าจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการท่องเที่ยว
 - ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การข้อมูลทางด้านการตลาด ข้อมูลนักท่องเที่ยวและยอดค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว เพื่อประเมินผลวิธีการสื่อสารทางการตลาดให้สะท้อนกลับไปเป็นผลเชิงรายได้
 - Voice of Customer รวบรวมข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อพัฒนาประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว
3. ร่วมกันกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data กำหนดแผนการดำเนินการดังต่อไปนี้
- แผนพัฒนาระยะสั้น : ร่วมมือกับบริษัทเอกชนเพื่อนำข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ประโยชน์โดยข้อมูลที่ขอแบ่งปันจากบริษัทเอกชนควรเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)
 - แผนพัฒนาระยะยาว : การพัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น 1) การร่วมมือกับบริษัทให้บริการด้านโทรคมนาคมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงการกระจายตัวในพื้นที่ท่องเที่ยว 2) ร่วมมือกับบริษัทที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์ในประเทศไทย ในการนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวมาวิเคราะห์โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลคำวิจารณ์ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งต้องนำไปประมวลผลเพื่อการวิเคราะห์ความพึงพอใจในสถานที่ที่ถูกอ้างอิงถึง สามารถนำผลการวิเคราะห์นี้มาจัดเก็บเพื่อประมวลผลและนำเสนอในรูปแบบที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปสนับสนุนการวางแผนการตลาดต่อไป 3) การพัฒนาระบบสำหรับรวบรวมข้อมูลจากเครือข่ายสังคม (Social Listening) และประมวลผลข้อมูล
4. กำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. กำหนดแผนการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล
6. ติดตามและประมวลผล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หน่วยงานร่วม มีบทบาทต่อการร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้ความร่วมมือต่อระดับความคิด จัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่

1. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
2. สำนักงานสถิติจังหวัด
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
5. สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
6. กรมอุทยาน สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
8. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
10. การท่าอากาศยานไทย
11. กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม
12. การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม
13. กองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงคมนาคม
14. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
15. กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
16. กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
17. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

งบประมาณ 30,000,000 บาท

ผลผลิต

1. ชุดข้อมูล/ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวทั้งอุปสงค์/อุปทานในพื้นที่ 4 จังหวัด
2. การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data

ผลลัพธ์

1. เกิดการใช้ประโยชน์ด้านการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็น การพัฒนาบุคลากรให้เพียงพอต่อการเติบโตทางการท่องเที่ยว
2. เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดท่องเที่ยวเพื่อการสร้างโอกาสและความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการกำหนดกลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. สร้างความร่วมมือและเครือข่ายและการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

หลักการและเหตุผล

โครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) การดำเนินกิจกรรมเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจในการกระจายรายได้สู่ชุมชนและเมืองรอง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยได้ทำการศึกษาความเป็นไปและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่เพื่อให้สามารถพัฒนาเป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก หรือไทยแลนด์รีเวียรา โดยการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว 2) การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน 3) การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 4) การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว 5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) และโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่สามารถตอบรับการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ประกอบด้วย 6 แผนงานหลัก คือ 1) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาระบบการขนส่งและการเชื่อมโยงที่สามารถสร้างการเข้าถึงสู่การเป็นศูนย์กลาง (Hub) และการกระจายนักท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ เพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับเมืองรวมไปถึงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัย มาตรฐานและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2) โครงการการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้อุตสาหกรรมดึงดูดทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ 3) โครงการส่งเสริมการลงทุน มีเป้าหมายเพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุนและการขยายการลงทุน ที่สอดคล้องต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ เช่น โรงแรม 5 ดาว สปาที่มีมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวใหม่ สวนสนุก ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการและธุรกิจที่สามารถดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่และเกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ 4) โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวมและพื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การเสริมสร้างคุณค่าและมูลค่าบนฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ การส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 5) โครงการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้าง

การรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่ มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก กำหนดตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในทุกระดับ 6) โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว มีเป้าหมายเพื่อกำหนดกลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือและเครือข่ายและการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่

เพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์ของโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) และผลของการดำเนินโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานตามแผนงานหลัก อันจะนำไปสู่การพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินกิจกรรมติดตามและประเมินโครงการฯ ดังนี้

วัตถุประสงค์การประเมิน

1. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)
2. เพื่อทราบการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงการที่ติดตามและประเมินจำนวนร้อยละ 90
2. จำนวนโครงการที่ผ่านการประเมินร้อยละ 90

เป้าหมาย/พื้นที่เป้าหมาย

พื้นที่เป้าหมายในการประเมิน คือ พื้นที่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ประกอบด้วย 4 จังหวัด คือ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง โดยทำการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว 2) การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน 3) การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 4) การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์

ที่ดีด้านท่องเที่ยว และ 5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) และโครงการเร่งด่วน (Quick Win) ที่สามารถตอบรับการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ประกอบด้วย 6 แผนงานหลัก คือ

1. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
2. โครงการการพัฒนาพื้นที่พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว
3. โครงการส่งเสริมการลงทุน
4. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน
5. โครงการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่
6. โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

วิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. กำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตการติดตามและประเมินผลโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยพิจารณาจากแผนแม่บทฯ และแผนปฏิบัติการฯ เป็นหลัก
2. กำหนดคณะกรรมการดำเนินงาน และมอบหมายความรับผิดชอบ ภาระหน้าที่ในการติดตามและ
3. ประเมินผลโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)
4. กำหนดตัวชี้วัด และตั้งเป้าหมายการติดตามและประเมินผลโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)
5. ดำเนินการจัดทำการประเมินผลโครงการฯ ตามตัวชี้วัดที่คณะกรรมการกำหนด
6. จัดทำรายงานการติดตามประเมินผล พร้อมสรุปผลการประเมินโครงการฯ
7. วิเคราะห์ผลสำเร็จของกิจกรรม เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหาร
8. จัดทำแผนขยายผลแผนงาน เพื่อต่อยอดการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินโครงการต่างๆ ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ปี 2563

หน่วยงานดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก มีบทบาทต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าประสงค์และแผนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องต่อแผนแม่บทฯ และโครงการ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

งบประมาณ 12,000,000 ล้านบาท

ผลผลิต

1. ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการตามแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการโครงการในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก
2. ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จและข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. ทราบแนวทางการปรับปรุงโครงการฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผลลัพธ์

1. เกิดการพัฒนาและการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. เกิดการพัฒนาและการส่งเสริมการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. เกิดการพัฒนาและการส่งเสริมการลงทุนอย่างยั่งยืน
4. เกิดการพัฒนาและการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
5. เกิดการพัฒนาและการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่อย่างยั่งยืน
6. เกิดการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)
2. เพื่อทราบการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)

ตารางแสดงรายละเอียดโครงการพัฒนาเร่งด่วน (Quick Win)									
แผนงาน	โครงการ	วัตถุประสงค์	ปีงบประมาณ					ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
			60	61	61	63	64		
แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	การพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเลียบริมชายหาด	เพื่อปรับปรุงจุดอันตรายบนเส้นทางการท่องเที่ยวและตามแนวถนนเลียบริมชายหาด เพื่อปรับปรุงทางแยกเป็นจุดที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทางและเป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุเพื่อพัฒนาพื้นที่ริมทางสำหรับการเป็นจุดพักรถและจุดชมวิวสำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชนที่ใช้เส้นทาง เพื่อยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดเส้นทางการท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยทั้งในด้านแสงสว่างและกล้องวงจรปิด เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เชื่อมโยงกับถนนเลียบริมชายหาด และการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง				√	√	เกิดประสิทธิภาพในการคมนาคมขนส่งในเส้นทางเลียบริมชายหาดในพื้นที่ โดยสามารถอุบัติเหตุ สร้างความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการเดินทางของคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการเยี่ยมชม การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกต่อพื้นที่ในการยกระดับสู่การเป็นจุดหมายปลายทางชั้นนำของประเทศ	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
	การปรับปรุงทัศนียภาพสถานีรถไฟและ	เพื่อยกระดับทัศนียภาพของสถานีรถไฟที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่เพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว เพื่อการวางแผนพัฒนาพื้นที่ของสถานีรถไฟให้สามารถรองรับพฤติกรรมและ				√	√	เกิดการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้การเชื่อมโยงคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ที่สำคัญก่อให้เกิดการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน	การรถไฟแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม

	ทัศนียภาพสองข้างทาง	กิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอนาคต 3. เพื่อปรับปรุงทัศนียภาพสองข้างทางรถไฟให้มีความสวยงามและปลอดภัยสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว 4. เพื่อพัฒนาโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว						2. เกิดทัศนียภาพของสถานีรถไฟที่สวยงามส่งเสริมภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวและพื้นที่การท่องเที่ยวชั้นนำของประเทศ 3. ชีตความสามารถและประสิทธิภาพการรองรับและการบริการด้านการขนส่งทางรถไฟ 4. สร้างการอำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่งให้คนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวในการเดินทาง 5. เพื่อพัฒนาโอกาสการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและรองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	
	การยกระดับจุดผ่านแดนเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว	1. การกำหนดแนวทางการร่วมมือเพื่อการยกระดับความพร้อมของด่านเข้าเมืองสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง 2. การพัฒนาปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าเมืองเพื่อการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว 3. การปรับปรุงระบบงานด้านการเข้าเมืองเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน 4. เพื่อกำหนดการพัฒนาขีดความสามารถด้านตรวจคนเข้าเมืองและกิจกรรมการบริการด้านการท่องเที่ยว				√	√	1. ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกในการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน 2. เกิดการยกระดับขีดความสามารถของจังหวัดในด้านความร่วมมือเพื่อการยกระดับความพร้อมของด่านเข้าเมืองสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และด่านตรวจคนเข้าเมืองระนองสู่การเป็นพื้นที่การค้าการลงทุนชายแดน 3. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการสร้างอาชีพในพื้นที่และการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุงเงื่อนไขการเข้าเมืองเพื่อการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว	กระทรวงการต่างประเทศ

								4. สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่จะไปซึ่งการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมร่วมกัน	
พัฒนาขีดความสามารถของสนามบินเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	1. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถการรองรับของสนามบิน 3 แห่ง คือ 1) สนามบินหัวหิน (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพร และ 3) สนามบินระนอง 2. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการในสนามบิน 3 แห่ง คือ 1) สนามบินหัวหิน (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพร และ 3) สนามบินระนอง 3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มสายการบินและเที่ยวบิน 3 แห่ง คือ 1) สนามบินหัวหิน (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) 2) สนามบินชุมพรและ 3) สนามบินระนอง				√	√	1. เกิดการขยายตัวด้านการคมนาคมขนส่งทางอากาศเชื่อมโยงภายในประเทศและต่างประเทศ 2. เกิดการบูรณาการและการเชื่อมโยงร่วมกันอย่างมีระบบระหว่างพื้นที่และหน่วยงานด้านการบริการการคมนาคมขนส่งทุกระดับ 3. เพิ่มความสะดวกรวดเร็วและการเข้าถึงสนามบินจะนำมาซึ่งการสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจของพื้นที่ 4. สามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงและนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อในพื้นที่ 5. เกิดการเพิ่มการลงทุนและการสร้างอาชีพที่เกี่ยวข้อง 6. เกิดการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของการคนในท้องถิ่นและความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กรมท่าอากาศยาน กระทรวงคมนาคม	
การพัฒนาท่าเรือยอร์ชหรือท่าเทียบเรือมารีน่า	1. ศึกษาเพื่อกำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมจะพัฒนาเป็นท่าเทียบเรือยอร์ชที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยวเรือยอร์ช 2. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกแก่				√	√	1. เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการลงทุน การสร้างอาชีพ การสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว 2. เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกและความคล่องตัวทางการท่องเที่ยว	กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม	

		เรือยอร์ชและบุคคลที่เข้ามากับเรือยอร์ช 3. เพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวก กฎระเบียบ พิธีการ และบุคลากร 4. เพื่อศึกษากลไกการส่งเสริมการตลาด และการท่องเที่ยวด้วยเรือยอร์ชและการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล						3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงเข้าสู่พื้นที่ 4. ก่อให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจที่เกี่ยวข้องในโซ่อุปทานการท่องเที่ยวด้วยเรือยอร์ชและอุตสาหกรรมบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
แผนงานการพัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	การออกแบบยกระดับและ การปรับปรุงทัศนียภาพ เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยว	1. การยกระดับหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางหลักการท่องเที่ยว 2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) 3. การพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว				√	√	1. สามารถยกระดับชายหาดและการปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณชายหาดโดยรอบเพื่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง (High Value Destination) 2. เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกด้านการท่องเที่ยวชายหาด 3. เกิดการพัฒนามาตรฐานชายหาด ลักษณะทางกายภาพ การจัดการพื้นที่ การสื่อความหมาย สิ่งอำนวยความสะดวก รูปแบบการบริการ ความปลอดภัยของชายหาด รูปแบบกิจกรรมของชายหาดเพื่อพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูง 4. เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสามารถรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว และการนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	กรมการท่องเที่ยว
	การออกแบบเพื่อการ	1. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวก				√	√	1. มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวก	กรมการท่องเที่ยว

	พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design)	ภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวนำไปสู่การยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวขึ้นนาระดับโลก 2. เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีกับคนในท้องถิ่นและความประทับใจจากการท่องเที่ยว 3. เพื่อยกระดับมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล 4. เพื่อรองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางการท่องเที่ยวทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All)						ภายใต้แนวคิดเพื่อคนทั้งมวลให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวนำไปสู่การยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวขึ้นนาระดับโลก 2. มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีกับคนในท้องถิ่นและความประทับใจจากการท่องเที่ยว 3. เกิดมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และคุณภาพการบริการทางการท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล 4. สามารถรองรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตทางการท่องเที่ยวทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All)	
การออกแบบเพื่อการพัฒนาพื้นที่กิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ของเมือง/จังหวัดเพื่อการเป็น	1. เพื่อพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) ในแต่ละจังหวัดเพื่อกำหนดเป็นพื้นที่สำหรับการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมทางสังคม และพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว 2. ส่งเสริมให้เกิดพื้นที่การให้บริการการท่องเที่ยวหลักที่ครบวงจรสามารถเป็นจุด	1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว 2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและ			√	√	1. มีพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงสาธารณะ (Public Space) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางสังคมและพื้นที่ศูนย์รวมทางการท่องเที่ยวของจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว 2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

	ศูนย์กลางการท่องเที่ยวโดยมีรายละเอียดดังนี้	ศูนย์กลางในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวและกระจายนักท่องเที่ยว 3. ส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ประเภทการท่องเที่ยวกลางคืน (Night Tourism) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการท่องเที่ยวและการสร้างรายได้ รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ และลดข้อจำกัดจากสภาพอากาศร้อนและสร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว 4. ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5. ส่งเสริมให้เกิดการสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม						สร้างโอกาสการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยว 3. มีภาพลักษณ์ใหม่การท่องเที่ยวของจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงอัตลักษณ์ต่างๆ สู่การออกแบบพื้นที่และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4. การสร้างตราสินค้า/แบรนด์เมือง (City Brand) เพื่อการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของเมืองและพื้นที่โดยรวม	
แผนงานการส่งเสริมการลงทุน	การกำหนดมาตรการการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ธุรกิจเป้าหมายใน	1. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนามาตรฐานการส่งเสริมการลงทุนสิทธิประโยชน์ในกลุ่มธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า 2. เพื่อกำหนดมาตรการและแนวทางการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจ				√	√	1. สร้างโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่และระดับประเทศ ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การลงทุนขนาดใหญ่ การสร้างอาชีพและรายได้ให้คนในพื้นที่ 2. การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

	พื้นที่ไทย แลนตรีเวียร์	เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนตรีเวียร์ 3. เพื่อกำหนดกลไกและมาตรการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในกลุ่มธุรกิจที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตก					3. การยกระดับสู่พื้นที่การท่องเที่ยวคุณค่าสูง	
แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	ชุมชนต้นแบบการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี	1. เพื่อยกระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรคทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์ 4. เพื่อสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว					1. สามารถจัดระดับขีดความสามารถของชุมชนที่มีศักยภาพสู่การรองรับการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการเข้าถึงพื้นที่ การให้บริการทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว 2. มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการพึ่งพาตนเองอันจะนำไปสู่การสร้างการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 3. เกิดการฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตอันดีงามของชุมชนสู่การสร้างสรรคทางการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการรับรู้ การต่อยอดและการอนุรักษ์ 4. การสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลัก และนำไปสู่การ	กรมการท่องเที่ยว

		การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5. เพื่อพัฒนามาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าของที่ดี 6. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ 7. ยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน						กระจายตัวของนักท่องเที่ยว การสร้างรายได้และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม 5. มีมาตรฐานสินค้า/บริการที่เกี่ยวข้องต่อการให้บริการทางการท่องเที่ยวของชุมชนสู่การเป็นเจ้าของที่ดี 6. มีการจับคู่ธุรกิจกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ 7. เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการพัฒนาสภาพแวดล้อม สาธารณสุข การศึกษา การจ้างงาน การสร้างอาชีพและการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน	
	พัฒนาโฮมสเตย์และการส่งเสริมมาตรฐานโฮมสเตย์	1. เพื่อการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อการจัดตั้งโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยว รวมไปถึงการพัฒนาองค์ความรู้และความเข้าใจต่อการจัดการด้านโฮมสเตย์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชนและการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในอนาคต 2. เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาโฮมสเตย์ด้วยมาตรฐานโฮมสเตย์ในชุมชนท่องเที่ยว โดยเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา				√	√	1. เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สามารถสร้างอาชีพ การลงทุนและการกระจายรายได้ทางการท่องเที่ยวเข้าสู่ชุมชน 2. สร้างคุณค่าเชิงวัฒนธรรมในการค้นหาฟื้นฟูวิถีชีวิตและคุณค่าเชิงอัตลักษณ์เพื่อการต่อยอดทางการท่องเที่ยวนำไปสู่การอนุรักษ์และการรักษาคุณค่า 3. โอกาสในการส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ	กรมการท่องเที่ยว

		3. เพื่อส่งเสริมให้ความร่วมมือของชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว การส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน การส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนในชุมชนต่อการรับนักท่องเที่ยวมาพักในโฮมสเตย์ 4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีอาชีพเสริม นอกเหนือจากอาชีพหลักและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน 5. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน						
การพัฒนา มัคคุเทศก์ ท้องถิ่นและ นักสื่อ ความหมาย	1. เพื่อพัฒนาความรู้ของสมาชิกชุมชนในด้านการนำเที่ยวและบทบาทการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น 2. การส่งเสริมให้เกิดอาชีพการนำเที่ยว มัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชน 3. เพื่อการพัฒนาทักษะด้านการนำเสนอ และการสื่อความหมายเพื่อการสะท้อนอัตลักษณ์ในเชิงพื้นที่ในด้านการท่องเที่ยว 4. เพื่อเพิ่มจำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายให้มีจำนวนเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการและการเติบโตด้านการท่องเที่ยวชุมชนในอนาคต			√	√	• มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายที่มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะด้านการนำเที่ยวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวชุมชน • มีจำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและนักสื่อความหมายให้มีจำนวนเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการและการเติบโตด้านการท่องเที่ยวชุมชนในอนาคต • เยาวชนในชุมชนมีความรู้และความเข้าใจต่อความเป็นมาประเพณีและวัฒนธรรม รวมถึงสร้างจิตสำนึกรักต่อการเป็นเจ้าของที่ดีและการพัฒนาชุมชนให้ด้านการท่องเที่ยว	กรมการท่องเที่ยว	

		5. เพื่อส่งเสริมเยาวชนในชุมชนมีความรู้และความเข้าใจต่อความเป็นมาประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงสร้างจิตสำนึกรักต่อการเป็นเจ้าบ้านที่ดีและการพัฒนาชุมชนให้ด้านการท่องเที่ยว 6. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมภายในชุมชนระหว่างผู้นำชุมชน ประชาชน ชุมชนและเยาวชนรุ่นใหม่ต่อการรักษาทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน						● การมีส่วนร่วมภายในชุมชนระหว่างผู้นำชุมชน ประชาชน ชุมชน สมาชิกชุมชนและเยาวชนรุ่นใหม่ต่อการรักษาทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน	
แผนงานส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่	การส่งเสริมกลุ่มตลาดคุณภาพ	7. เพื่อกำหนดกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (Silver Aged Tourist) กลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักรานาน (Long stay) กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการดำน้ำ กลุ่มนักท่องเที่ยวชุมชน กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุมสัมมนา กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ กลุ่มแต่งงานและฮันนีมูน เพื่อการพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว ทั้งทางด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริม				√	√	1. เพื่อจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพที่สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก 2. สร้างโอกาสทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่และระดับประเทศ ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง 3. การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำและการยกระดับพื้นที่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

		การตลาด การสร้างตราสินค้าและการสร้างการรับรู้ 8. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศสู่พื้นที่เป้าหมาย 9. เพื่อรักษากลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวเดิมและขยายตลาดนักท่องเที่ยวใหม่เพิ่มเข้าสู่พื้นที่ 10. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้พื้นที่ไทยแลนดรีเวียร์กลายเป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง							
การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว	1. เพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่รวมถึงการพัฒนาในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว 2. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งในลักษณะของเชิงพื้นที่และลักษณะรูปแบบกิจกรรมหลักของการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม 3. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน 4. เพื่อกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวภายใน				✓	✓	รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่รวมถึงการพัฒนาในรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว เส้นทางการท่องเที่ยวทั้งในลักษณะของเชิงพื้นที่และลักษณะรูปแบบกิจกรรมหลักของการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวภายในพื้นที่เป้าหมายอันจะ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

		พื้นที่เป้าหมายอันจะนำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและการเพิ่มจำนวนการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เพิ่ม 5. เพื่อกำหนดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ภายนอกทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ 6. เพื่อส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวการพัฒนาโครงสร้างด้านคมนาคมขนส่งและโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่						นำไปสู่การกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและการเพิ่มจำนวนการพักค้างคืนของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เพิ่ม	
การส่งเสริมการตลาดเพื่อเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับโลก	1. การสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์าในเวทีโลกการทำงานระดับโลกมาจัดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า 2. เพื่อการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคและยกระดับพัฒนาเมืองชุมชนจัดการจัดงานนานาชาติระดับโลกและพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า 3. การดำเนินการประชาสัมพันธ์การระดับโลกที่มีศักยภาพและสามารถนำมาจัดได้ในพื้นที่อย่างเร่งด่วนให้เข้ามาจัดในพื้นที่ 4 จังหวัดภายใต้ไทยแลนด์รีเวียร์า 4. ขยายโอกาสในการเป็นเจ้าภาพการจัดงานระดับโลกให้แก่พื้นที่ใกล้เคียงเช่นจังหวัดในกลุ่มจังหวัดแถบอันดามัน				√	√	1. เกิดสร้างภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์พื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์าในเวทีโลกการทำงานระดับโลกมาจากพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า 2. สร้างการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคและยกระดับพัฒนาเมืองชุมชนจัดการจัดงานนานาชาติระดับโลกและพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์า	สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	

การจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ	1. เพื่อศึกษาและฟื้นฟูความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีรวมถึงคุณค่าหลักของพื้นที่เพื่อการดำเนินการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ 2. เพื่อยกระดับงานเทศกาลและงานมหกรรมท้องถิ่นสู่ระดับนานาชาติและพัฒนาให้กลายเป็นกิจกรรมหลักทางการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี 3. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและโอกาสการสร้างรายได้สู่พื้นที่และกระจายสู่ชุมชน 4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวตามเป้าหมายการยกระดับพื้นที่สู่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก				√	√	1. เกิดการฟื้นฟูความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีรวมถึงคุณค่าหลักของพื้นที่เพื่อการดำเนินการจัดงานเทศกาลและงานมหกรรมระดับนานาชาติ 2. สามารถยกระดับงานเทศกาลและงานมหกรรมท้องถิ่นสู่ระดับนานาชาติและพัฒนาให้กลายเป็นกิจกรรมหลักทางการท่องเที่ยวส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลอดทั้งปี 3. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและโอกาสการสร้างรายได้สู่พื้นที่และกระจายสู่ชุมชน 4. เกิดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวตามเป้าหมายการยกระดับพื้นที่สู่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
การจัดกิจกรรมกีฬาระดับนานาชาติ	5. เพื่อส่งเสริมให้เกิดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ 6. เพื่อยกระดับการจัดงานกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับโลก				√	√	1. การพัฒนาด้านการกีฬาของประเทศไทยและการบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกับส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 2. การผลกระทบเชิงบวกด้านเศรษฐกิจ ทั้งทางด้านการลงทุน การสร้างอาชีพ การกระจายได้	การกีฬาแห่งประเทศไทย

		7. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว 8. เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก 9. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับท้องถิ่น						3. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนในท้องถิ่นและสังคม	
แผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว	โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data	1. เพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data 2. เพื่อกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบ Big Data				√	√	1. เกิดการกำหนดกลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. สร้างความร่วมมือและเครือข่ายและการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
	โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวในเขต	1. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) 2. เพื่อทราบการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ทั้ง ภา ค รั ฐ						1. เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการจัดทำแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) 2. เพื่อทราบการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) ทั้ง ภา ค รั ฐ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)	ภาคเอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่	3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)						ภาคเอกชน และประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)	

7.2 โครงการเพื่อการพัฒนาภายใต้แผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง

แผนยุทธศาสตร์ที่ 1 แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อการเชื่อมโยงที่สามารถเข้าถึงการเป็นศูนย์กลาง (Hub) การกระจายนักท่องเที่ยว ทั้งทางบก (ระบบราง ถนนสายหลัก) ทางน้ำ (ท่าเทียบเรือที่มีมาตรฐาน) ทางอากาศ (ท่าอากาศยานและเที่ยวบิน) ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว และความปลอดภัยที่มีมาตรฐานต่อการท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิต โดยมีโครงการเพื่อพัฒนาดังนี้

1. โครงการพัฒนาระบบน้ำ การผันน้ำและการเก็บกักน้ำ การบริหารจัดการ
2. โครงการพัฒนาจุดเสี่ยง/จุดอันตรายในเส้นทางต่างๆ
3. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
4. โครงการศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในทุกจังหวัด
5. โครงการขยายเส้นทางเดินทางเชื่อมโยงเข้าถึงชุมชนเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยวหลักกระจายสู่ชุมชน
6. โครงการเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาค เส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
7. โครงการส่งเสริมให้เกิดสนามบินเชิงพาณิชย์ระดับนานาชาติ
8. โครงการส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยทางน้ำ ทางถนน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบเตือนภัยการท่องเที่ยว
9. โครงการการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
10. โครงการจัดทำแผนการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤติ

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	การพัฒนาระบบน้ำ การผันน้ำและการเก็บกักน้ำ การบริหารจัดการ
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
หลักการและเหตุผล	ทรัพยากรน้ำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้งภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม อีกทั้งความแปรปรวนของปริมาณน้ำในธรรมชาติ อันเนื่องมาจากปริมาณน้ำฝน และน้ำท่า ทำให้ต้องมีการบริหารจัดการ พัฒนาระบบน้ำ การผันน้ำ และการกักเก็บน้ำ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง การขยายตัวของพื้นที่ 4 จังหวัดทั้งทางด้านเกษตรกรรมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยวจะส่งผลความจำเป็นและความต้องการทรัพยากรด้านน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างมาก การตระหนักถึงความต้องการและความจำเป็นต่อการพัฒนาระบบน้ำ การผันน้ำและการเก็บกักน้ำ การบริหารจัดการจึงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่ให้ประสบความสำเร็จและนำไปสู่ความยั่งยืน สอดคล้องต่อความต้องการของคนในพื้นที่และผู้เข้ามาใช้บริการในพื้นที่
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคด้านน้ำ ประกอบด้วย ระบบน้ำ การผันน้ำและการเก็บกักน้ำ การบริหารจัดการให้ได้มาตรฐานและมีความเพียงพอต่อการใช้เพื่อรองรับการขยายตัวจากการท่องเที่ยว ทั้งในระดับชุมชนและระดับเมือง
แนวทางการพัฒนา	การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อบริหารจัดการการพัฒนาระบบน้ำ การติดตาม ประเมิน และวิเคราะห์สถานการณ์น้ำ การกำหนดมาตรการ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบได้อย่างทันท่วงที โดยการติดตามการแผ่รังสีปริมาณน้ำธรรมชาติ และปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำหลักในพื้นที่ การสร้างบ่อน้ำสำรอง การติดตั้งหน่วยผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	การพัฒนาจุดเสี่ยง/จุดอันตรายในเส้นทางต่างๆ
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
หลักการและเหตุผล	ความปลอดภัยบนท้องถนน มีความสำคัญในการกำหนดกรอบในการจัดทำแผนการพัฒนาจุดเสี่ยง/จุดอันตรายในเส้นทางต่างๆ เพื่อเป็นมาตรการที่ใช้จัดการกับลักษณะทางกายภาพของถนนที่บกพร่อง ให้มีคุณภาพในการคมนาคมทางบก ประกอบด้วย ถนน รถไฟ สถานีรถไฟและสิ่งอำนวยความสะดวกการเดินทางขนส่งที่มีความปลอดภัยและทันสมัย เพื่อลดการบาดเจ็บและการเสียชีวิตของผู้ใช้ถนน
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาจุดเสี่ยงจุดอันตรายในเส้นทางต่างๆ ให้มีคุณภาพในการคมนาคมทางบก ประกอบด้วย ถนน รถไฟ สถานีรถไฟและ สิ่งอำนวยความสะดวกการเดินทางขนส่ง
แนวทางการพัฒนา	1. การศึกษาเส้นทางที่มีจุดเสี่ยง จุดอันตราย โดยศึกษาการค้นหาจุดเสี่ยง จุดอันตราย ในพื้นที่ที่ต้องการให้มีการปรับปรุงแก้ไข การจัดทำแผนที่ชุมชน ถนน สถานีที่สำคัญ การสร้างแผนที่จุดเสี่ยง โดยการศึกษาและการระดมช่วยกันระบุจุดเกิดอุบัติเหตุในรอบ 3 ปีต่อไป 2. การวิเคราะห์จุดเสี่ยงจุดอันตราย การค้นหาปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ เพื่อทำแผนการปรับปรุงจุดเสี่ยงจุดอันตราย 3. การปรับปรุงจุดเสี่ยง จุดอันตราย เป็นขั้นตอนที่ชุมชนช่วยกันลงมือปรับปรุง จุดเสี่ยง จุดอันตรายให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ 4. การเฝ้าระวัง และการติดตามผล หลังจากมีการปรับปรุงแก้ไข ผลการดำเนินงาน โดยการติดตามจากสถิติอุบัติเหตุ บริเวณจุดเสี่ยงที่ได้รับการปรับปรุง การกำหนดแผนปฏิบัติการจุดเสี่ยงเข้าสู่แผนประจำปีของชุมชน การเฝ้าระวังจุดเสี่ยงบริเวณใหม่ที่เกิดขึ้นในชุมชน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
งบประมาณ	30,000,000 บาท

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
หน่วย ดำเนินการ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
หลักการและ เหตุผล	จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันที่เกิดขึ้นจากประกอบหลากหลายมิติ ทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความเจริญก้าวหน้าและเทคโนโลยี รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เพื่อการลดปัญหาดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความปลอดภัยจากการท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การสร้าง ความเชื่อมั่นและการลดความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ลดการสูญเสียทุกรูปแบบและจะทำให้บรรลุปเป้าหมายในด้านมาตรฐานความปลอดภัยรวมไปถึงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่และประเทศได้
วัตถุประสงค์	เพื่อติดตามเฝ้าระวังปัจจัยที่ก่อให้เกิดสาธารณภัยรุนแรงและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
แนวทางการ พัฒนา	ในส่วนของพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย จะมีการดำเนินการระบบเตือนภัยล่วงหน้า Early Warning สำหรับพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย ดินถล่มในพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ราบเชิงเขา เพื่อเป็นกลไกในการติดตามสถานการณ์เฝ้าระวังและเตือนภัยที่เกิดจากน้ำท่วมเฉียบพลัน รวมทั้งการจัดสร้าง มาตรฐานการเฝ้าระวัง และการเตือนภัยในรูปแบบต่างๆ ที่พัฒนาขึ้น พร้อมทั้งฝึกอบรมอาสาสมัครประจำหมู่บ้านให้สามารถนำไปประยุกต์ในสถานการณ์เตือนภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 4
ชื่อโครงการ	ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในทุกจังหวัด
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
หลักการและเหตุผล	การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวจะเป็นการให้บริการนักท่องเที่ยว เพื่อให้บริการสาธารณประโยชน์และเป็นการตอบสนองนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน บุคลากรในท้องถิ่น ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อการบริการที่มีมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว
วัตถุประสงค์	การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการให้บริการ เป็นที่พึ่งของนักท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ควรจะเป็นศูนย์บริการแบบครบวงจร และสามารถเป็นที่พึ่งได้ของนักท่องเที่ยว การจัดตั้งศูนย์ในสถานที่ท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่ และในลักษณะตัวอาคารต้องมองเห็นง่าย มีป้ายบอกสถานที่ และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการ จะต้องมีการจัดเจ้าหน้าที่คอยตอบคำถาม และจะให้บริการในด้านสอบถามเส้นทาง ซึ่งเป็นปัญหาหลักของนักท่องเที่ยว และทักษะของเจ้าหน้าที่ด้านภาษาที่หลากหลาย และควรมีการให้บริการด้านแผนที่ โบชัวร์ เส้นทาง ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พัก สถานที่จำหน่ายสินค้าของฝาก การท่องเที่ยวชุมชน ที่หลากหลายภาษา และการให้บริการด้าน Free-wifi ในสถานที่ตัวอาคาร การจัดทำ website ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำจังหวัด การจัดทำ Line@ เพื่อเป็นช่องทางในการให้บริการตอบคำถาม และการจัดทำสายตรงนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการให้บริการในด้านการแจ้งปัญหาที่พบในสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ และการให้บริการจำหน่ายสินค้า OTOP และอาหารถิ่น เพื่อเป็นการให้บริการนักท่องเที่ยวแบบครบวงจร
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายการขนส่งทางบก-ระบบราง โครงการข่ายถนน การขนส่งทางน้ำและการขนส่งทางอากาศที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 5
ชื่อโครงการ	ขยายเส้นทางเดินทางเชื่อมโยงเข้าถึงชุมชนเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยว หลักกระจายสู่ชุมชน
งบประมาณ	50,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม
หลักการและเหตุผล	การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องจากการส่งเสริมของภาครัฐรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการและความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้และมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องวัฒนธรรมและท้องถิ่น ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงและการเชื่อมโยงเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยวหลักไปสู่ชุมชนเพื่อนำไปสู่การขยายโอกาสและการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับการท่องเที่ยวชุมชน ขยายเส้นทางเดินทางเชื่อมโยงเข้าถึงชุมชนเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยวหลักกระจายสู่ชุมชนจะมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อขยายเส้นทางเดินทางเชื่อมโยงเข้าถึงชุมชนเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยวหลักกระจายสู่ชุมชน
แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเส้นทางเดินทางเชื่อมโยงเข้าถึงเส้นทางเดินทางจากแหล่งท่องเที่ยวหลักกระจายสู่ชุมชน โดยการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงให้มีความสะดวกและมีความปลอดภัยเส้นทางคมนาคมมีไฟส่องสว่าง มีป้ายบอกทางเข้าสู่ชุมชน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายการขนส่งทางบก-ระบบราง โครงข่ายถนน การขนส่งทางน้ำและการขนส่งทางอากาศที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 6
ชื่อโครงการ	เส้นทางการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาค เส้นทางการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กระทรวงคมนาคม
หลักการและเหตุผล	จากโอกาสและการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ 4 จังหวัดนอกจากจะสร้างโอกาสให้กับพื้นที่แล้วยังสามารถสร้างโอกาสการเชื่อมโยงไปสู่พื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ผ่านระบบเส้นทางการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาค เส้นทางการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ทำให้สามารถสร้างโอกาสการขยายตัวทางการท่องเที่ยวทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค นอกจากนี้ ยังนำไปสู่การพัฒนาโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป
วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นการเชื่อมโยงระบบเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยง เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยว และเป็นการนำเสนอทางเลือกใหม่ทางการท่องเที่ยว และเป็นการเพิ่มความหลากหลาย และความน่าสนใจในการท่องเที่ยว โดยการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ในแต่ละพื้นที่ ทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงประวัติศาสตร์ เชิงกีฬา และการท่องเที่ยวโดยชุมชน เน้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยรูปแบบการท่องเที่ยวโดยใช้รถยนต์และรถไฟ เชื่อมโยงกิจกรรม การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว เชื่อมต่อระบบคมนาคมทางน้ำจากสนามบินไปยังท่าเรือเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถด้านการคมนาคมขนส่งการท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 7
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมให้เกิดสนามบินเชิงพาณิชย์ระดับนานาชาติ
งบประมาณ	90,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	ท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม
หลักการและเหตุผล	การให้บริการสนามบินพาณิชย์ระดับนานาชาติ เป็นแนวทางการเพิ่มคุณค่าของสนามบิน และเป็นการอำนวยความสะดวกของประชาชน และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง เพื่อเป็นการสร้างอาชีพ และเป็นการกระจายรายได้แก่ชุมชน และเพื่อเป็นการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ พื้นที่เป้าหมายถือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างยิ่ง เนื่องจากมีสนามบินถึงจำนวน 3 สนามบินที่มีให้บริการ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงจำนวนเที่ยวบินจำนวนสายการบินยังมีจำนวนจำกัดส่งผลให้เกิดความเพียงพอต่อการใช้บริการและการส่งต่อกลไกราคาอีกด้วย ดังนั้น การส่งเสริมให้เกิดสนามบินเชิงพาณิชย์ระดับนานาชาติจะช่วยยกระดับขีดความสามารถของพื้นที่ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมากขึ้น
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาสนามบินในพื้นที่เป็นสนามบินพาณิชย์ระดับนานาชาติ
แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาสนามบินในระยะต่างๆ การก่อสร้างพื้นที่ปลอดภัยปลายทางวิ่ง การเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐาน ด้านการรักษาความปลอดภัย ประกอบไปด้วย ระบบการจัดการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่การบินและเครือข่ายดาวเทียม เครื่องตรวจอาวุธและวัตถุระเบิดแบบ EDS พร้อมสายพานลำเลียงสัมภาระ ห้องควบคุมและอุปกรณ์ รวมไปถึง การพัฒนาการก่อสร้างรั้วปิดเขตการบินและเพิ่มลดหนามของรั้วรอบบริเวณ การปรับปรุงระบบไฟฟ้าแรงสูงแรงต่ำ การปรับปรุงอาคารผู้โดยสารให้มีความทันสมัย
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 8
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยทางน้ำ ทางถนน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบเตือนภัยการท่องเที่ยว
งบประมาณ	25,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	ตำรวจท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยในการท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยทางน้ำ ทางถนน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และระบบเตือนภัยทางการท่องเที่ยวเป็นการพัฒนามาตรฐานและความปลอดภัย เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่ ทั้งนี้หากพิจารณารูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความหลากหลายและมีความโอกาสความเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นได้นักท่องเที่ยว ดังนั้น การให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยทางน้ำ ทางถนน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบเตือนภัยการท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรการการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวต่อไป
วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมมาตรการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ในชีวิตและทรัพย์สิน
แนวทางการพัฒนา	การยกระดับการเดินทางท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย ได้มาตรฐานระดับสากล โดยการสนับสนุนและการกำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยบนท้องถนน ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว โดยการ จัดการส่งเสริมเกณฑ์มาตรฐานในหน่วยงานของรัฐ การจัดการส่งเสริมความพร้อมและทักษะในหน่วยงานภาคเอกชน การจัดการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพื้นที่
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 9
ชื่อโครงการ	การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์การบริหารส่วนจังหวัด
หลักการและเหตุผล	เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นำรายได้มาสู่ประชาชนในท้องถิ่นมากมาย การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว จึงมีความสำคัญในการดูแลนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านพบว่านักท่องเที่ยวมีการร้องเรียนด้านต่างๆ มากมายที่เกิดจากความไม่เป็นธรรมทางการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความมั่นใจและส่งเสริมมาตรฐานความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเชื่อมโยงระหว่างนักท่องเที่ยวและการให้การดูแลอย่างต่อเนื่อง
วัตถุประสงค์	เพื่อให้การดูแลให้ความช่วยเหลือสำหรับนักท่องเที่ยวในกรณีต่างๆ ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว เช่น การถูกเอาเปรียบ การถูกทำร้าย
แนวทางการพัฒนา	การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่อให้การดูแลและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักผ่อนในพื้นที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเผชิญเหตุ การดูแลให้ความช่วยเหลือหลังจากนักท่องเที่ยวประสบเหตุร้ายให้ได้รับการเยียวยาอย่างรวดเร็วและเหมาะสม การให้บริการนักท่องเที่ยวในลักษณะเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) และการบูรณาการการทำงานทุกภาคส่วนในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่และภาพรวมของประเทศ
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 10
ชื่อโครงการ	การจัดทำแผนการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤติ
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
หลักการและเหตุผล	ภาวะวิกฤติ คือ อะไรก็ตามที่สามารถทำให้เกิดผลเสียหายอย่างรวดเร็วและรุนแรงต่อชีวิตทรัพย์สินของบุคคล ตลอดจนผลกระทบต่อชื่อเสียง และประกอบกิจการต่างๆ การจัดทำแผนการจัดการในภาวะวิกฤติ เพื่อเป็นการบริหารจัดการเพื่อคลี่คลายสถานการณ์วิกฤติให้อยู่ในภาวะปกติโดยเร็วที่สุด รวมถึงการบรรเทาภัยการช่วยเหลือผู้ประสบภัย การฟื้นฟูและอื่นๆ จากโอกาสความเสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยธรรมชาติที่มีโอกาสเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาน้ำท่วม โอกาสการเกิดแผ่นดินไหว การจัดทำแผนการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤติจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการกำหนดแนวทางเพื่อการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ
วัตถุประสงค์	การจัดทำแผนการบริหารจัดการภายใต้ภาวะวิกฤติ ดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์ เพื่อ 1) รักษาชีวิตและบรรเทาทุกข์ 2) เพื่อการปกป้องทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม 3) เพื่อรักษาไว้ซึ่งความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ 4) เพื่อลดความสูญเสียทางการเงินและชื่อเสียง 5) เพื่อเรียกหาความเชื่อมั่นกลับคืนมา และ 6) เพื่อทำให้กลับสู่ความเป็นปกติให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
แนวทางการพัฒนา	การจัดทำแผนการจัดการการกับภาวะวิกฤติ การลดการเกิดภาวะวิกฤติ และทำให้เกิดการเสียหายน้อยที่สุด การปรับปรุงวิธีการจัดการรับมือกับวิกฤติการณ์อย่างต่อเนื่องซึ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งด้านความเสี่ยงและวิกฤติการณ์ โดยมีกระบวนการการวางแผนการจัดการองค์กร การชี้แนะและการควบคุมการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

**แผนยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่
อย่างยั่งยืน**

การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ
ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการลงทุน การขยายการลงทุน การกำหนดแนวคิด
เพื่อการพัฒนาพื้นที่ในภาพรวมและแต่ละจังหวัด และการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีโครงการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. โครงการส่งเสริมโรงเรียนดำน้ำที่มีมาตรฐาน
2. โครงการการจัดทำพินิจภัณฑ์จังหวัดเพื่อรวบรวมจุดเด่นของพื้นที่และการเป็นศูนย์การเรียนรู้
3. โครงการยกระดับป่าชายเลนจังหวัดระนองสู่มรดกโลก
4. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
5. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวในอุทยาน เกาะ
6. การส่งเสริมการลงทุนการสร้าง Landmark
7. การส่งเสริมการลงทุนศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า
8. การส่งเสริมธุรกิจภาคบริการใหม่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีมาตรฐาน
9. การพัฒนาการศึกษาธรรมชาติ ด้วยการสร้าง Walkway และ Top way

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมโรงเรียนดำน้ำที่มีมาตรฐาน
งบประมาณ	35,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่ครบถ้วนประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งประเทศของเรามีพื้นที่ทางทะเลมากกว่า 350,000 ตารางกิโลเมตร (ประกอบด้วยฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย) โดยในแต่ละฝั่งทะเลก็มีจุดเด่นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งหากกล่าวถึงการท่องเที่ยวทางทะเลของประเทศไทย อาจกล่าวได้ว่า มีอยู่ 2 รูปแบบหลัก คือ 1) การท่องเที่ยวในรูปแบบของการชมทัศนียภาพและความสวยงามของท้องทะเลและผืนน้ำตลอดจนวิวทิวทัศน์และหมู่เกาะต่างๆ 2) การท่องเที่ยวในรูปแบบของการดำน้ำ (ทั้งการดำน้ำตื้นและการดำน้ำลึก) ปัจจุบันความนิยมในการท่องเที่ยวประเภทดำน้ำลึกได้รับความนิยมมากในหมู่นักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวกลุ่มดำน้ำเป็นหลัก ซึ่งแหล่งดำน้ำที่น่าสนใจของประเทศไทย กระจายออกไปทั้ง 2 ฝั่งทะเล โดยฝั่งอ่าวไทยได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน ทำให้มีฤดูการท่องเที่ยวตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนถึงเดือนพฤศจิกายน และฝั่งอันดามันได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ทำให้มีฤดูการท่องเที่ยวตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ดังนั้นเมื่อรวมทะเลไทยทั้งสองฝั่งเข้าด้วยกัน จึงกล่าวได้ว่าทะเลของประเทศไทย สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดปี โดยผลัดกันฝั่งละ 6 เดือน จึงควรมีการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียนดำน้ำที่มีมาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
วัตถุประสงค์	เพื่อการสร้างและส่งเสริมโรงเรียนดำน้ำที่มีมาตรฐาน สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
แนวทางการพัฒนา	ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวดำน้ำ องค์กรของภาครัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือหรือให้เงินสนับสนุนหากสามารถ ประกอบธุรกิจเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้ทะเลได้ แต่ต้องมีหลักฐานหรือเป็นการดำเนินการที่สามารถตรวจสอบได้ว่า มีการประยุกต์ใช้แผนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จริง สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการที่พัฒนาที่เดินตามแนวชายฝั่งทะเล โดยทำให้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความมั่งงายหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ เนื่องจากการก่อสร้างหรือการพัฒนาที่เดินตามแนวชายฝั่งทะเลนั้น หากไม่มีมาตรการหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ในเรื่องของการจัดเก็บของเสียหรือการควบคุมการถ่ายเทของเสีย ก็จะทำให้สร้างความเสียหายให้กับทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลในเรื่องของตะกอนสะสมในทะเลหรือการปนเปื้อนของของเสีย (เช่น เศษหิน เศษไม้ ตะกอนของปูน เป็นต้น) ในทะเลซึ่งจะสร้างความเสียหายให้กับสิ่งมีชีวิตใต้ทะเลที่ใกล้กับแนวชายฝั่งได้
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา

ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดชุมพร

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เพื่อสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	การจัดทำพิพิธภัณฑ์จังหวัดเพื่อรวบรวมจุดเด่นของพื้นที่และการเป็นศูนย์การเรียนรู้
งบประมาณ	50,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์การบริหารส่วนจังหวัด
หลักการและเหตุผล	พิพิธภัณฑ์จะเป็นศูนย์เรียนรู้อาจารย์ให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิตคน พร้อมกับการแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญา ความรู้ และวัฒนธรรมของตน กระบวนการจัดทำพิพิธภัณฑ์ชุมชน จะเป็นแสดงให้เห็นถึงชุมชน ประวัติความเป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งนับว่าเป็นโครงการการพัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ ดังนั้น การจัดทำพิพิธภัณฑ์จังหวัดเพื่อรวบรวมจุดเด่นของพื้นที่และการเป็นศูนย์การเรียนรู้ จะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป
วัตถุประสงค์	เพื่อจัดทำพิพิธภัณฑ์จังหวัดเพื่อรวบรวมจุดเด่นของพื้นที่และการเป็นศูนย์การเรียนรู้ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่
แนวทางการพัฒนา	การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์เพื่อรวบรวม สงวนรักษา ค้นคว้า วิจัย และจัดแสดง วัตถุที่เป็นหลักฐานเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ทั้งทางวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา และความเพลิดเพลินให้รวมถึงหอศิลป์ อนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์ สวนสัตว์ เพื่อเป็นการการสำรวจ รวบรวม แสงอาทิตย์พิพิธภัณฑ์ การอนุรักษ์ สงวนรักษา รักษาความปลอดภัย การจัดแสดงเผยแพร่และเป็นการให้บริการการศึกษา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การยกระดับป่าชายเลนจังหวัดระนองสู่มรดกโลก
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
หลักการและเหตุผล	พื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดระนองเป็นมรดกโลก ตามมติที่ประชุม พิจารณาเห็นชอบและรับรองร่างขอบเขตพื้นที่ป่าชายเลนระนองสู่มรดกโลก แบบที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ป่าชายเลนคงสภาพ พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง และพื้นที่ชุ่มน้ำจังหวัดระนอง รวมพื้นที่ประมาณ 782,342 ไร่ โดยเห็นชอบให้ตัดพื้นที่เกาะพยามออกจากร่างขอบเขตฯ ฉบับนี้ และมีมติเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการผลักดันป่าชายเลนระนองยกระดับสู่มรดกโลกทางธรรมชาติ โครงการการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ การยกระดับป่าชายเลนจังหวัดระนองสู่มรดกโลกจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาและยกระดับพื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดระนองสู่มรดกโลก ที่มีความสอดคล้องต่อแนวทางการพัฒนาและการอนุรักษ์ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา	การผลักดันป่าชายเลนระนอง ยกระดับสู่มรดกโลกทางธรรมชาติ ตลอดจนการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดระนอง

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 4
ชื่อโครงการ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและ เหตุผล	ในสังคมปัจจุบันมีความตระหนักถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม เทศกาลรวมไปถึงมรดกทางวัฒนธรรมพื้นบ้าน และการตื่นตัวต่อวัฒนธรรมประกอบกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ จะสามารถพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเป็นการแสดงประวัติความเป็นมา ความเชื่อ มุมมอง ความคิด และความศรัทธา อีกทางหนึ่ง เพื่อเป็นการฟื้นฟูพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้สร้างแรงดึงดูดทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาที่มีมาตรฐานในระดับสากลสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทุกกลุ่ม รวมไปถึงการพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ทุกระดับ
วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
แนวทางการ พัฒนา	การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและทำการศึกษานำทางการพัฒนา และทำการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นให้มีความสมบูรณ์พร้อม สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้น และควรจัดให้มีการทดลองการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านควรมีการร่วมกันพัฒนาศักยภาพและการวางรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับชาวบ้านและนักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 5
ชื่อโครงการ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวในอุทยาน เกาะ
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยวและละกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
หลักการและเหตุผล	เนื่องจากอุทยานแห่งชาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ในมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ อุทยานแห่งชาติ เกาะ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ การเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความเพียงพอและรักษาสสมดุลระบบนิเวศดั้งเดิม เพื่อให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกและภัยธรรมชาติ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว มีเป้าหมายการยกระดับขีดความสามารถของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นที่มาของรายได้ของราษฎรในท้องถิ่น การท่องเที่ยวยังช่วยให้เงินตราจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศ กระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการลงทุนในทางเศรษฐกิจ การจ้างงาน และการกระจายรายได้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวในอุทยาน เกาะ ให้มีความสมบูรณ์สำหรับการรองรับนักท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ให้มีความสมบูรณ์ สำหรับการรองรับนักท่องเที่ยว สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ การนำเอาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการจัดการอุทยานแห่งชาติมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานอุทยานแห่งชาติ การดูแลทรัพยากรธรรมชาติการจัดการระบบลาดตระเวน การใช้อากาศยานไร้คนขับในการตรวจติดตามสถานภาพทรัพยากรป่าไม้ การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ การท่องเที่ยวสีเขียวซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็เพื่อมุ่งเน้นการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพให้มีความยั่งยืนคงความอุดมสมบูรณ์ต่อไป
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เพื่อสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 6
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมการลงทุนการสร้าง landmark
งบประมาณ	100,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ)
หลักการและเหตุผล	การแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย นอกจากจะดำเนินไปท่ามกลางการปลูกสร้างฐานคติทางวัฒนธรรมให้แทรกซึมผ่านรายการโทรทัศน์ ละคร ภาพยนตร์ เพลงและอาหารแล้ว การทุ่มเทงบประมาณจำนวนมหาศาลเนรมิตทั้งโรงแรมที่พัก แหล่งช้อปปิ้ง landmark เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ที่มีการแข่งขันที่สูงมาก ทั้งนี้พบว่า จากพื้นที่ 4 จังหวัดพบว่าแต่ละพื้นที่มีคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นและน่าสนใจมากสามารถพัฒนาเพื่อการออกแบบสิ่งสะท้อนหลัก (Landmark) ของพื้นที่และสามารถยกระดับสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าเชิงบวกให้กับพื้นที่ได้ และสามารถนำไปสู่การพัฒนาแบรนด์และภาพลักษณ์ที่ดีในอนาคตอีกด้วย
วัตถุประสงค์	1. การสนับสนุนการลงทุนการสร้าง Landmark ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับคุณค่าเชิงอัตลักษณ์ของพื้นที่ 2. สร้างภาพลักษณ์ใหม่และการจดจำใหม่ในพื้นที่ 3. ส่งเสริมให้เกิดจุดขายและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่
แนวทางการพัฒนา	1. จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการสร้างและศึกษาถึงผลลัพธ์ของโครงการและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชนท้องถิ่น 2. การจัดทำนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษกับนักลงทุน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และชุมพร

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับต่างๆ เพื่อสร้างจุดขายทางการท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 7
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมการลงทุนศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า
งบประมาณ	25,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
หลักการและเหตุผล	อุตสาหกรรมไมซ์ (MICE) นับเป็นธุรกิจบริการที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับหนึ่งของประเทศที่อยู่ภายใต้ความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน หรือ AFAS (ASEAN Frameworks Agreement on Service) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสนับสนุนที่จะส่งเสริมการค้าและการลงทุนให้เศรษฐกิจของไทยเติบโตได้อย่างมั่นคงและเป็นเวทีที่จะช่วยกระตุ้นและกระจายการค้าการลงทุนไปสู่ระดับภูมิภาคได้เป็นอย่างดี การส่งเสริมให้เกิดการเติบโตของธุรกิจไมซ์นั้นจะต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อการสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การส่งเสริมให้เกิดศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าที่มีมาตรฐานสามารถรองรับการประชุมในระดับนานาชาติได้ กล่าวคือ จะต้องมีความสามารถในการรองรับจำนวนคน ระบบเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย มีการอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ และมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและดำเนินงานอย่างมีมาตรฐาน
วัตถุประสงค์	1. เพื่อส่งเสริมการลงทุนศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าในพื้นที่ ให้สามารถรองรับการประชุมและงานแสดงนิทรรศการขนาดใหญ่ 2. เพื่อยกระดับพื้นที่สู่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (Business Tourism)
แนวทางการพัฒนา	1. การจัดทำนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษกับนักลงทุน 2. การประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจนักลงทุน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 8
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมธุรกิจภาคการบริการใหม่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีมาตรฐาน
งบประมาณ	25,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม
หลักการและเหตุผล	การให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นแรงผลักดันเศรษฐกิจให้เกิดความเข้มแข็ง มุ่งเน้นการผลิตทางการเกษตรรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี (Smart Farming) และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) การเข้าถึงข้อมูลด้านการตลาด (Market Intelligence) และการเข้าถึงมาตรการส่งเสริมต่างๆ ของภาครัฐ สามารถการผลักดันให้ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเติบโตและเข้มแข็ง
วัตถุประสงค์	การส่งเสริมธุรกิจภาคการบริการใหม่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีมาตรฐาน
แนวทางการพัฒนา	1. จัดอบรมเพื่อการส่งเสริมธุรกิจภาคการบริการใหม่และธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีมาตรฐานเพิ่มความรู้ให้กับผู้ประกอบการ 2. การจัดหาพี่เลี้ยงเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดและมีความต่อเนื่องในการช่วยดูแลและพัฒนา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 9
ชื่อโครงการ	การพัฒนาการศึกษาธรรมชาติด้วยการสร้าง Walk way และ Top way
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
หลักการและเหตุผล	Walkway เส้นทางเดินชมธรรมชาติเหนือเรือนยอดไม้ (Canopy Walks) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ถูกออกแบบให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ลักษณะเป็นทางเดินที่ทำจากโครงเหล็ก Hot Dip Galvanized พื้นทางเดินเป็นพื้นเหล็ก มีเหล็กกั้นในระดับความสูงเกือบ 1 เมตร เพื่อความปลอดภัย และระยะทางบางช่วงจะถูกทำให้เป็นพื้นกระจกใส ทำให้สามารถมองเห็นทัศนียภาพเบื้องล่าง และภาพเหนือยอดไม้ เป็นมุมมองแบบพาโนรามา 360 องศาที่น่าตื่นตาตื่นใจสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวนอกเหนือจากเส้นทางศึกษาธรรมชาติในรูปแบบเดิม
วัตถุประสงค์	การจัดสร้าง Walkway เส้นทางเดินชมธรรมชาติเหนือเรือนยอดไม้ (Canopy Walks) ที่กลมกลืนกับทรัพยากรธรรมชาติและเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่มีความเหมาะสม
แนวทางการพัฒนา	1. ศึกษาการออกแบบ Walkway เส้นทางเดินชมธรรมชาติเหนือเรือนยอดไม้ (Canopy Walks) ที่เหมาะสมกับพื้นที่ 2. จัดสร้าง Walkway เส้นทางเดินชมธรรมชาติเหนือเรือนยอดไม้ (Canopy Walks) ที่เหมาะสมกับพื้นที่
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการ	จังหวัดระนอง
วิธีการดำเนินงาน	จ้างเหมา

ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

การค้นหาลักษณะอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวม พื้นที่ในระดับจังหวัด อำเภอและชุมชนที่มีศักยภาพ การสร้างคุณค่าบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ในระดับต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีโครงการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. โครงการการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของชุมชน
2. โครงการพัฒนาศูนย์ประสานการท่องเที่ยวชุมชนระดับจังหวัด
3. โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ยกระดับสินค้าการส่งเสริมอาหารท้องถิ่น เชฟชุมชนและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน
4. โครงการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวชุมชน
5. โครงการพัฒนาผู้นำและบุคลากรในชุมชนเพื่อการรองรับการท่องเที่ยว
6. โครงการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
7. โครงการส่งเสริมเมืองเก่าเพื่อการท่องเที่ยว

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของชุมชน
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้นจะต้องอาศัยการพัฒนาในมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงทางอ้อมเพื่อที่จะรองรับการให้บริการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในชุมชน โดยการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของชุมชนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยประกอบด้วย การสื่อสารและป้ายบอกทางสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชน จุดจอดรถ สถานที่ดำเนินกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จากความสำคัญดังกล่าวนี้จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ชุมชนหลักที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเพิ่มความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว 2. เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น 3. เพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวและปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความสวยงามและปลอดภัย
แนวทางการพัฒนา	ศึกษา พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวของชุมชนที่สอดคล้องต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและเป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสม
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	การพัฒนาศูนย์ประสานการท่องเที่ยวชุมชนระดับจังหวัด
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นศูนย์ฯ ที่ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างชุมชนกับชุมชน และระหว่างชุมชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นกลไกประสานงานด้านข้อมูล และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับคนในสังคมเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน ดังนั้น ศูนย์ประสานงานฯ จึงเป็นองค์กรกลางด้านข้อมูลข่าวสาร ทำงานในลักษณะพันธมิตรกับชุมชนสมาชิก ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว หน่วยงานรัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา และกลุ่มคนทั่วไปที่สนใจในเรื่องการท่องเที่ยวโดยชุมชน โครงการการพัฒนาศูนย์ประสานการท่องเที่ยวชุมชนระดับจังหวัดนี้ จะสามารถอำนวยความสะดวกด้านการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
วัตถุประสงค์	เพื่อมีข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชุมชนสมาชิก หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน องค์กรพัฒนาและผู้ประกอบการจูงใจที่สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชน
แนวทางการพัฒนา	1. วางแผนและกำหนดบทบาทของศูนย์ประสานการท่องเที่ยวชุมชนระดับจังหวัดสำหรับการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว 2. จัดกิจกรรมพัฒนาคนและสร้างองค์ความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน 3. วางแผนการประชาสัมพันธ์และการสร้างการรับรู้ในวงกว้าง
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ยกระดับสินค้าการส่งเสริมอาหารท้องถิ่น เชฟชุมชนและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	การพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มผลิตชุมชน/วิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานความคิดและความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างมีเหตุมีผลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถที่จะเข้ามาให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาดังกล่าวได้ เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นแหล่งรวมความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ของนักวิจัย นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งสามารถประสานงานแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดระบบเชื่อมโยงการถ่ายทอดการพัฒนาด้านการผลิต การถ่ายทอดเทคโนโลยี การออกแบบ การเงิน การตลาด และการคุ้มครองงานออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยการจดสิทธิบัตรในงานสิ่งประดิษฐ์คิดค้นที่ชุมชนรังสรรค์ขึ้นกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นการเสริมต่อด้านความยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชนในท้องถิ่น
วัตถุประสงค์	เพื่อการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน และการพัฒนาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการนำวัตถุดิบภูมิปัญญาและทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าเพิ่ม
แนวทางการพัฒนา	จัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน และการพัฒนาเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนและพัฒนาเครือข่ายองค์ความรู้วิสาหกิจชุมชนต้นแบบเพื่อการเรียนรู้
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 4
ชื่อโครงการ	การพัฒนาตลาดท่องเที่ยวชุมชน
งบประมาณ	25,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนนั้นสามารถดำเนินการได้หลายแนวทางเพื่อเป็นกลไกในการสร้างความแข็งแกร่งและมีขีดความสามารถทางการรองรับด้านการท่องเที่ยว รวมไปถึงกระบวนการที่จะกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมทางการตลาดที่บูรณาการความโดดเด่นของชุมชนเพื่อนำเสนอต่อนักท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวชุมชนจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการส่งเสริมให้ชุมชนและสมาชิกชุมชนได้นำเสนอผลิตภัณฑ์ชุมชนในลักษณะต่างๆ รวมไปถึงศิลปะและวัฒนธรรมชุมชนที่มีมานำเสนอให้กับนักท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับชุมชน ยังสามารถสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับชุมชนอีกด้วย
วัตถุประสงค์	1. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดชุมชน 2. เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรและชุมชนอย่างยั่งยืน 3. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนในชุมชน ให้คนทั่วไปได้เรียนรู้ในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ในแต่ละชุมชน 4. เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับชุมชนและนำไปสู่โอกาสการตลาดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
แนวทางการพัฒนา	จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงตลาดชุมชนและส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนในชุมชน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 5
ชื่อโครงการ	การพัฒนาผู้นำและบุคลากรในชุมชนเพื่อการรองรับการท่องเที่ยว
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนและผลักดัน การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การบูรณาการและบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามมาตรฐานสากล ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเชิงลึก ในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ จึงควรกำหนดแผนพัฒนาบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกกลุ่ม มีผู้นำและผู้ปฏิบัติการให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและองค์ความรู้อื่นที่เหมาะสม
วัตถุประสงค์	1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ดี 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
แนวทางการพัฒนา	1. กำหนดแนวทางการพัฒนาผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนให้เกิดความตระหนักรู้ต่อการท่องเที่ยวและบทบาทของการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาสังคมและความยั่งยืน 2. จัดกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างความรู้ เช่น การให้ความรู้ การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดการศึกษาดูงานเพื่อนำไปสู่การสร้างทักษะการเป็นผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ของชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 6
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญในการควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งในการฟื้นฟูทรัพยากรเกษตรและการจัดสรรผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัดจัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านเกษตรสูงมาก จึงเป็นโอกาสในการที่นำเอาแนวคิดด้านการท่องเที่ยวมาประยุกต์เพื่อให้สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ โดยกิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะช่วยส่งเสริมขีดความสามารถทางการเกษตรแล้วยังสามารถช่วยได้การพัฒนาอาชีพเสริมและการสร้างรายได้อื่นๆ เสริมสร้างคุณค่าทางสังคมให้กับพื้นที่อีกด้วย
วัตถุประสงค์	1. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและพัฒนาระบบบริการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่และทางเลือก รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ให้กับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเพิ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพเข้าสู่พื้นที่ ขยายโอกาสและรายได้จากการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	1. จัดอบรมผู้นำชมและผู้ให้บริการในการให้บริการแบบมีอาชีพและทัศนศึกษาดูงาน/ การประชาสัมพันธ์พัฒนาการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2. การจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมขีดความสามารถของเกษตรกรเพื่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรและออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มุ่งเน้นประสบการณ์ใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 7
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมเมืองเก่า
งบประมาณ	60,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หลักการและเหตุผล	เมืองเก่าหรือบริเวณของเมืองที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะแห่งสืบต่อมาหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น หรือมีลักษณะจำเพาะของสมัยหนึ่งในประวัติศาสตร์ มีคุณค่าทางศิลปะ โบราณคดีหรือประวัติศาสตร์ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติ ที่รัฐบาลมีนโยบายการดำเนินงานเป็นพิเศษเฉพาะพื้นที่ ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า พ.ศ. 2546 โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้บริเวณเมืองเก่าได้รับการคุ้มครองดูแลให้การพัฒนาพื้นที่ที่ตอบสนองประโยชน์ใช้สอยในปัจจุบัน สอดคล้องควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ และดำรงคุณค่าความเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศไว้ได้ตลอดไป ดังนั้นบริเวณเมืองเก่าระนอง ควรได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาที่เหมาะสมและยังประโยชน์ทั้งการท่องเที่ยว เศรษฐกิจและสังคมแก่ชุมชนและประเทศได้อย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างเหมาะสม สามารถดำรงคุณค่าความเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติไว้ได้ พร้อมกับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลของระบบนิเวศเมือง และประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา	จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดระนอง

ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว

การกำหนดภาพลักษณ์ให้เป็นจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวชั้นนำ กำหนดกลุ่มตลาดเป้าหมายโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่ที่เชื่อมโยงในทุกกระดับให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านอุปทานการท่องเที่ยว โดยมีโครงการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. โครงการการสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ดิจิทัล
2. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวกระแสหลักและการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
3. โครงการส่งเสริมไมซ์เมืองรองและการเป็นจุดหมายด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล
4. โครงการการจัดมหรรมว่าวนานาชาติ
5. โครงการการจัดมหรรมบอลูนนานาชาติ
6. โครงการส่งเสริมตลาดการแต่งงานและฮันนีมูน
7. โครงการเทศกาลดนตรีโลก
8. โครงการเทศกาลผลไม้โลก
9. โครงการส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทางสำหรับการถ่ายภาพยนตร์
10. โครงการส่งเสริมนักท่องเที่ยวโดยรถหรู/ทางเรือยอร์ช
11. โครงการเทศกาลอาหารและถนนคนเดิน

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างการรับรู้ต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำในระดับพื้นที่และระดับจังหวัดเพื่อสร้างโอกาสทางการแข่งขัน
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ดิจิทัล
งบประมาณ	50,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
หลักการและเหตุผล	โครงการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่ มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำของเอเชีย กำหนดตลาดเป้าหมายทางการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ การส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่และการเชื่อมโยงในทุกระดับ ทั้งนี้ต้องอาศัยการส่งเสริมการตลาดที่มีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย การสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ดิจิทัล โดยเครื่องมือดังกล่าวจะสามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึงส่งผลต่อการตัดสินใจทางการท่องเที่ยว
วัตถุประสงค์	1. เพื่อพัฒนาการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่ของพื้นที่ที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก 2. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสู่พื้นที่เป้าหมาย 3. เพื่อสร้างโอกาสการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เป้าหมาย
แนวทางการพัฒนา	การหาอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดพร้อมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับไฮเอนด์ ใช้ฟรีเซนต์เตอร์ที่มีคาแรคเตอร์ที่สะท้อนความหรูหรา สร้างเป็นเรื่องราวที่ร้อยเรียงกันแบ่งเป็นซีรีส์ของฟรีเซนต์เตอร์แต่ละคนที่เข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแบบ Luxury โดยจะทำการเผยแพร่ผ่านช่องทาง Facebook Twitter YouTube และทีวีดิจิทัลในรายการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักและการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมการท่องเที่ยวกระแสหลักและการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและเหตุผล	การท่องเที่ยวที่ผ่านมามีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระจายตัวสู่ชุมชน เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกระแสหลักสู่ชุมชนจนบางครั้งทำให้การท่องเที่ยวกระแสหลักถูกลดบทบาทไป การส่งเสริมการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงควรมุ่งเน้นการท่องเที่ยวในทุกกลุ่มตลาดเชื่อมโยงกัน รักษาฐานลูกค้าเก่าและสร้างกลุ่มลูกค้าใหม่ไปพร้อมๆ กับการพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ การพัฒนาคนและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมีความพร้อมบนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของพื้นที่ มุ่งเน้นการเพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวคุณภาพ แต่ยังคงรักษาฐานนักท่องเที่ยวตลาดเดิม การส่งเสริมการท่องเที่ยวกระแสหลัก การส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปีจะส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องลดภาวะปัญหาด้านกลไกตลาดและราคา ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
วัตถุประสงค์	เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปีสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
แนวทางการพัฒนา	1. จัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยเชื่อมโยงกิจกรรมไปยังพื้นที่ใกล้เคียงในภูมิภาค 2. จัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ 4 จังหวัดโดยเชื่อมโยงออกมาในรูปแบบของเส้นทางท่องเที่ยว 3. การจัดทำแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้กระตุ้นการท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศ
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมไมซ์เมืองรองและการเป็นจุดหมายด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	สำนักงานส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
หลักการและ เหตุผล	ธุรกิจไมซ์ หรือ MICE (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions) เป็นหนึ่งในธุรกิจที่สำคัญของการท่องเที่ยวประเทศ สร้างเม็ดเงินได้ไม่น้อยจากกิจกรรมดังกล่าว ทั้งการประชุมสัมมนา การให้รางวัลพนักงานหรือคู่ค้าธุรกิจด้วยการท่องเที่ยว ตลอดจนการจัดการจัดงานแสดง นิทรรศการทั้งหลาย เป็นกิจกรรมที่พาคนออกเดินทางสัญจรเข้าถึงพื้นที่ที่นอกเหนือจากที่ทำงาน ทั้งยังสร้างรายได้ให้แก่สถานที่และคนท้องถิ่น ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากได้อีกทางหนึ่ง
วัตถุประสงค์	เพื่อกระตุ้นให้นักเดินทางกลุ่มไมซ์ให้เพิ่มมากขึ้น รองรับวัตถุประสงค์ประชุม สัมมนา ดูงาน และท่องเที่ยว เชื่อมโยงตามแนวคิดครบเครื่องประชุมและท่องเที่ยว กระตุ้นให้เกิดกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงพื้นที่ นำมาซึ่งการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
แนวทางการ พัฒนา	1. การส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์สู่การเป็นเมืองไมซ์ 2. ยกระดับการบริการ สร้างโอกาสให้กิจกรรมไมซ์ในพื้นที่ 3. พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ในพื้นที่ 4. พัฒนามาตรฐาน เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและสถานที่จัดการประชุมสัมมนา
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 4
ชื่อโครงการ	การจัดมหกรรมว่านานาชาติ
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและ เหตุผล	กิจกรรมการเล่นว่าว เป็นกิจกรรมที่คนไทยนิยมเล่นกันมานานตั้งแต่สมัยสุโขทัย ไม่ว่าจะเป็น ชาวบ้าน หรือพระมหากษัตริย์ก็นิยมเล่นว่าวกันเป็นแพร่หลาย กิจกรรมการเล่นว่าวยังได้เป็น ประเพณีที่เกี่ยวกับการเอาฤกษ์เอาชัยในพระราชพิธีต่างๆ เช่น พระราชพิธีเฉลิม พระมหากษัตริย์จะเสด็จออกทรงว่าว เป็นต้น จากกิจกรรมการเล่นที่จัดขึ้นเฉพาะพื้นที่ การพัฒนายกระดับขึ้นเป็นมหกรรมว่านานาชาติ
วัตถุประสงค์	มีวัตถุประสงค์ที่จะให้กลุ่มกระแสหลักเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ ในการผลักดันการท่องเที่ยวใน ประเทศมากยิ่งขึ้น อันประกอบด้วย กลุ่มครอบครัว กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มนักเรียน นักศึกษา เนื่องจากกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความต้องการซื้อและท่องเที่ยวสูง ซึ่งงานเทศกาลว่าว นานาชาติประเทศไทย เป็นกิจกรรมที่มีความน่าสนใจเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตและ พฤติกรรมของกลุ่มกระแสหลัก
แนวทางการ พัฒนา	1. การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาว่าวของท้องถิ่นให้สามารถ เข้าร่วมกิจกรรมว่านานาชาติได้ 2. หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนรับผิดชอบร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีศักยภาพในการจัดงาน
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์สู่มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 5
ชื่อโครงการ	การจัดมหกรรมบอลลูนานานาชาติ
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและเหตุผล	ในต่างประเทศ บอลลูนเป็นกิจกรรมอันเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย มีการรวมตัวกันเพื่อบินแข่งขัน หรือจัดชุมนุมบอลลูนประกวดสีสันทัน เพื่อเฉลิมฉลองกัน เทศกาลต่างๆ เป็นประจำ ซึ่งมีทั้งความสนุกสนาน และความสวยงามของบอลลูน การส่งเสริมกิจกรรมการบินบอลลูนเป็นกิจกรรมการบินเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยว ในรูปแบบกลางแจ้ง ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้กับกิจกรรมที่สนุกตื่นเต้นและมีสีสัน สามารถร่วมสนุกสนานกันได้ทั้งครอบครัว เป็นกิจกรรมสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่นิยมการชมความสวยงามของบอลลูนรูปทรงแปลกตาและสีสันสวยงามจากทั่วโลก
วัตถุประสงค์	1. การแข่งขันบอลลูนนานาชาติที่จะรวมผู้เข้าแข่งขันจากแต่ละประเทศทั่วโลกในด้าน “ความแม่นยำ” 2. การชมบอลลูนทั้งตอนกลางวัน และตอนกลางคืนซึ่งจะให้บรรยากาศที่ต่างออกไปจากตอนกลางวัน
แนวทางการพัฒนา	1. หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนรับผิดชอบร่วมมือกับภาคเอกชนที่มีศักยภาพในการจัดงาน การเชิญบอลลูนจากนานาชาติที่มีชื่อเสียงเข้าร่วมกิจกรรม
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 6
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมตลาดการแต่งงานและฮันนีมูน
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและ เหตุผล	การท่องเที่ยวกลุ่ม ฮันนีมูนและแต่งงานได้รับความนิยมจากคู่แต่งงานที่ ต้องการบันทึกความทรงจำของชีวิตคู่ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้สูง ตลาดหลักในกลุ่มนี้คือ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมนี อิตาลี ฝรั่งเศส และสแกนดิเนเวีย ประเทศไทยถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดกลุ่ม ฮันนีมูนและแต่งงานนี้ โดยได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มฮันนีมูน ทั้งจากยุโรปและเอเชีย นอกจากนี้การเดินทางเข้ามาประกอบพิธีแต่งงานในประเทศไทยยังเป็นที่นิยมใน ตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มฮันนีมูนและแต่งงานชาวอินเดียอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากปัญหาด้านการเมืองที่ผ่านมารวมถึงยังขาดการส่งเสริมการตลาดแบบเฉพาะกลุ่มอย่างเต็มที่ทำให้ภาพรวมของการท่องเที่ยวกลุ่มฮันนีมูนและแต่งงาน ในประเทศไทยหดตัวลงจึงต้องให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมตลาดดังกล่าว
วัตถุประสงค์	ศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวกลุ่ม Honeymoon & Wedding เพื่อเข้าใจถึงทัศนคติของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ที่มีต่อสินค้าท่องเที่ยวของไทย รวมถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาฮันนีมูนและแต่งงานในประเทศไทย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเป็นแนวทางประกอบการจัดทำแผนการตลาดและแผนดำเนินการ เพื่อรองรับการแข่งขันในอนาคต
แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาสถานการณ์ตลาดของธุรกิจที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวต่างประเทศกลุ่ม ฮันนีมูนและแต่งงานของไทยในปัจจุบัน รวมถึงสินค้าและกิจกรรมต่างๆ ที่มีการเสนอขายในประเทศไทย
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 7
ชื่อโครงการ	เทศกาลดนตรีโลก
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและ เหตุผล	งานมหกรรมการท่องเที่ยวคือเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ได้รวมไปถึงสามารถส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวทุกช่วงเวลา มหกรรมหรือเทศกาลดนตรีเป็น รูปแบบงานมหกรรมที่สามารถสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศ และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างหลากหลาย ดังนั้นการส่งเสริมให้มีการ จัดงานเทศกาลดนตรีโลกในพื้นที่จะช่วยให้สามารถสร้างภาพลักษณ์และยกระดับพื้นที่ให้ น่าสนใจและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ กิจกรรมเทศกาลดนตรีระดับโลกจะ สามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกทางด้านเศรษฐกิจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับ ในทั้ง ภาคเอกชน ชุมชนและธุรกิจที่เกี่ยวข้องจึงเหมาะสมต่อการพัฒนางานเทศกาลดนตรีโลกใน พื้นที่ต่อไป
วัตถุประสงค์	เพื่อจัดงานเทศกาลดนตรีระดับโลกนานาชาติดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติให้เข้า ร่วมงานสร้างภาพลักษณ์การเป็นเมืองแห่งเสียงดนตรีสู่สายตาชาวโลก
แนวทางการ พัฒนา	1. จัดจ้างบริษัทออร์แกนไนซ์ในการจัดกิจกรรมเทศกาลดนตรี 2. จัดจ้างหน่วยงานเพื่อประเมินผลการจัดงาน และใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงในการจัด งานครั้งต่อไป
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 8
ชื่อโครงการ	เทศกาลผลไม้โลก
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและ เหตุผล	ในอดีตที่ผ่านมาเกิดสถานการณ์ผลไม้ล้นตลาด จากการผลิตที่ไม่สามารถควบคุมการผลิตของ ชาวสวนในประเทศไทยได้ ผลผลิตที่ออกมามีมากเกินไป และบางส่วนไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานใน การส่งออกไปยังต่างประเทศ จึงส่งผลกระทบต่อราคาผลไม้ในตลาดผลไม้ของประเทศไทยเป็น อย่างมาก “เทศกาลผลไม้โลก” ถือเป็นความช่วยเหลือกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทาง การตลาดของตลาดผลไม้ไทยให้เป็นที่รู้จัก ก่อให้เกิดการสร้างมาตรฐานของผลไม้ไทย และถือ เป็นการประชาสัมพันธ์ เพื่อการขยายตลาด ส่งเสริมส่งออกผลไม้ไทยสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่ จะช่วยแก้ไขปัญหาผลไม้ล้นตลาดและปัญหาการขาดดุลการค้าผลไม้ในประเทศไทยได้ นอกจากนี้เทศกาล ผลไม้โลก สามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่ ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวและ ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวอีกด้วย
วัตถุประสงค์	สร้างการรับรู้ของนักท่องเที่ยว พัฒนาลิขสิทธิ์ผลไม้ให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด และขยายตลาดผลไม้ตามฤดูกาล และพัฒนาเพื่อการแปรรูปเพื่อขายนอกฤดูกาล
แนวทางการ พัฒนา	1. พัฒนาการผลิตผลไม้ให้มีมาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาด 2. การขึ้นทะเบียนสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) ที่เป็นที่ ยอมรับในระดับโลก
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างการรับรู้ต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวสู่การเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวชั้นนำในระดับพื้นที่และระดับจังหวัดเพื่อการสร้างโอกาสทางการแข่งขัน
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 9
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทางสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา/การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)/ กระทรวงวัฒนธรรม
หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทางสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น จะต้องมีการกำหนดมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยในรูปแบบการคืนเงินค่าใช้จ่ายให้แก่คณะถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศที่เข้ามาใช้จ่ายในประเทศไทยครบตามเงื่อนไข ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในพื้นที่เป้าหมายพิเศษที่คณะถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศจะเข้ามาถ่ายทำและเกิดเงินหมุนเวียนภายในประเทศเพิ่มขึ้น
วัตถุประสงค์	เพื่อดึงดูดให้คณะถ่ายทำจากต่างประเทศเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทยให้เพิ่มมากขึ้น
แนวทางการพัฒนา	ออกมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยในรูปแบบการคืนเงินโดยผู้ผลิตภาพยนตร์จะต้องเป็นชาวต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้สร้างภาพยนตร์จากกรมการท่องเที่ยวและมีการจ้างบริษัทผู้ประสานงานประเภทนิติบุคคล ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการท่องเที่ยว รวมถึงมีการใช้เงินที่มาจากต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท จ่ายให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลของไทยเท่านั้น ซึ่งไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาสร้างภาพยนตร์ในประเทศไทย โดยสามารถขอคืนเงินจากต้นทุนการผลิตภาพยนตร์ได้ถึงร้อยละ 15 และเพื่อให้เกิดการจ้างงานและเกิดประสบการณ์แก่คนไทย หากกองถ่ายทำต่างประเทศใช้บุคลากรทีมงานของคนไทยตามเกณฑ์จะสามารถขอคืนเงินเพิ่มเติมได้อีกร้อยละ 3 และถ้าภาพยนตร์ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีของไทย จะสามารถขอคืนเงินเพิ่มเติมได้อีกร้อยละ 2 โดยวงเงินคืนสูงสุดอยู่ที่ 75 ล้านบาทต่อเรื่อง
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินการโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 รักษาและขยายกลุ่มตลาดคุณภาพเพื่อการปรับโครงสร้างตลาดนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 10
ชื่อโครงการ	การส่งเสริมนักท่องเที่ยวโดยรถหู/ทางเรือยอร์ช
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยนับเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวในลำดับต้นๆ ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มกรุ๊ปทัวร์ให้ความสนใจ เนื่องจากประเทศไทยมีศักยภาพในการต้อนรับนักท่องเที่ยวกลุ่มกำลังซื้อสูง โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐานเพียบพร้อม อาทิ โรงแรมระดับห้าดาว ท่าเรือยอร์ช ร้านอาหาร สปา สินค้าและบริการที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการต้อนรับที่อบอุ่นของชาวไทย โดยการเดินทางในแต่ละครั้งสามารถกระจายรายได้ไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจำนวนมาก การเติบโตของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ นักท่องเที่ยวรถหู และนักท่องเที่ยวเรือยอร์ชในอัตราเพิ่มขึ้นอย่างมาก ประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลในพื้นที่จะสามารถสร้างโอกาสทางท่องเที่ยวและนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับพื้นที่และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมดังกล่าวยังสามารถในสร้างนักท่องเที่ยวคุณภาพให้กับพื้นที่อีกด้วย
วัตถุประสงค์	การขยายกลุ่มตลาดการท่องเที่ยวคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวโดยรถหู และนักท่องเที่ยวเรือยอร์ชสามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพมาเข้าสู่พื้นที่
แนวทางการพัฒนา	การจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวแบบกรุ๊ปทัวร์ เช่น การเล่นเกมเรือยอร์ช การแสดงโชว์รถหู
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่ โครงการ	ลำดับที่ 11
ชื่อโครงการ	เทศกาลอาหารและถนนคนเดิน
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วย ดำเนินการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
หลักการและ เหตุผล	การจัดเทศกาลอาหารและถนนคนเดินเป็นกิจกรรมที่สามารถสะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ได้อย่างดี ในเรื่องของอาหารท้องถิ่น งานฝีมือ งานศิลปะ และของที่ระลึกต่างๆ มีการจัดการแสดงแบบย้อนสมัย เช่น รำวง การละเล่นพื้นบ้าน ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้ชมและสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ถนนคนเดิน (Walking Street) ยังก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน ส่งผลให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
วัตถุประสงค์	เผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น และก่อให้เกิดการมูลค่าทางการท่องเที่ยว
แนวทางการ พัฒนา	จัดรูปแบบเทศกาลอาหารและถนนคนเดินให้น่าสนใจ โดยจัดให้มีการนำเสนออัตถิบัติท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น และกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการรวบรวมสินค้าท้องถิ่นมาให้บริการ มีการแสดง และนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมกับคนในชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และประสบการณ์กลับไป
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลา ดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

การกำหนดและการพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้างความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว และการกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยมีโครงการเพื่อการพัฒนา ดังนี้

1. โครงการการพัฒนาคณะกรรมการและกลไกการบริหารจัดการพื้นที่อย่างยั่งยืน
2. โครงการการศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยว
3. โครงการการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาการท่องเที่ยว
4. โครงการการสร้างการรับรู้และความผูกพันของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	การพัฒนาคณะกรรมการและกลไกการบริหารจัดการพื้นที่อย่างยั่งยืน
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หลักการและเหตุผล	การจัดตั้ง “คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน” เพื่อให้เป็นกลไกในการผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนของประเทศให้มีความเข้มแข็งและเกิดผลอย่างแท้จริง โดยที่การพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นองค์รวม เพื่อสร้างสมดุลให้เกิดขึ้นใน 3 มิติ ทั้งมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มิติด้านเศรษฐกิจ และมิติด้านสังคม โดยจำเป็นต้องสร้างความชัดเจนทั้งด้านกรอบแนวคิดแนวทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาจากความเห็นพ้องร่วมกันในพื้นที่เพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อสร้างกลไกการบริหารจัดการพื้นที่อย่างยั่งยืนแบบมีส่วนร่วม
แนวทางการพัฒนา	จัดโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำพร้อมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนโดยให้ผูมีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการด้วย
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างองค์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	การศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยว
งบประมาณ	10,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หลักการและเหตุผล	การพัฒนาพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยวนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการสร้างเครือข่ายการถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งให้ถึงความสำคัญในการเป็นพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในด้านบริหารจัดการขั้นพื้นฐานชุมชน รวมถึงการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา เพื่อสนับสนุนด้านตลาดในพื้นที่ชุมชน และสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญ คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนเจ้าของพื้นที่ ร่วมกันดูแลรักษาวิถีชีวิต ประเพณี และสิ่งแวดล้อม ในสถานที่ท่องเที่ยวที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของประเทศไทย ให้ชาวต่างชาติหรือนักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงความเสน่ห์งดงามของประเทศไทยได้ ซึ่งการท่องเที่ยวนั้นเป็นกลไกสำคัญ ที่สามารถร่วมขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยได้อีกมาก
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	จัดทำที่ปรึกษาในการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่พิเศษด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียร่า
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาการท่องเที่ยว
งบประมาณ	5,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หลักการและเหตุผล	เพื่อให้การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่ความยั่งยืนจะต้องอาศัยกลไกด้านเครือข่ายมาเป็นสิ่งเชื่อมโยงระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
วัตถุประสงค์	ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้ในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน ทั้งภายในพื้นที่และภายนอกพื้นที่เพื่อกำหนดรูปแบบเครือข่าย เพื่อกำหนดเป้าหมายทางการท่องเที่ยว หน้าที่และความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โครงการการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาการท่องเที่ยวจะเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาพื้นที่ต่อไป
แนวทางการพัฒนา	จัดหากิจกรรมเพื่อการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มพัฒนาการท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง
ลำดับที่โครงการ	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	การสร้างการรับรู้และความผูกพันของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ
งบประมาณ	5,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีการกระจายตัวเข้าสู่ทุกพื้นที่ ทุกชุมชนที่มีความพร้อมทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และการที่จะทำให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีการสร้างการรับรู้การมีอยู่ของทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน โดยต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ความรัก ความหวงแหน และความผูกพันของคนในพื้นที่ต่อทรัพยากร นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากร เพื่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อการสร้างการรับรู้และความผูกพันของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ
แนวทางการพัฒนา	จัดหาที่ปรึกษาในการศึกษาแนวทางการสร้างการรับรู้และความผูกพันของคนในพื้นที่ต่อการพัฒนาสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวชั้นนำ
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินการโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

7.3 แผนงานตามยุทธศาสตร์ระยะยาว

- ยุทธศาสตร์ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 3 การพัฒนาและส่งเสริมอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีด้านท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ 5 การพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และพื้นที่เชื่อมโยง

จำนวนแผนงาน 10 แผนงาน งบประมาณทั้งสิ้น 405,000,000บาท

แผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และการเชื่อมโยง
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 1
ชื่อโครงการ	โครงการความร่วมมือการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระหว่างพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ากับพื้นที่โดยรอบ
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	พื้นที่การท่องเที่ยวไทยแลนด์รีเวียร์่า และพื้นที่การท่องเที่ยวโดยรอบมีหน่วยงาน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ปัจจุบันหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่แยกกันดำเนินงาน โดยยังขาดในเรื่องการประสานงานและความร่วมมือระหว่างกัน ส่งผลต่อความคืบหน้าประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การสร้างเครือข่ายความร่วมมือขององค์กรด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแล้วยังจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างพื้นที่
วัตถุประสงค์	เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวระหว่างองค์กรบริหารจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่า กับองค์กรบริหารจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่โดยรอบ
แนวทางการพัฒนา	1. จัดส่งหนังสือเชิญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่า และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่โดยรอบพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์่า 2. ดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว 3. จัดตั้งเครือข่ายสมาชิกองค์กรความร่วมมือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างองค์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 2
ชื่อโครงการ	โครงการการบูรณาการระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อกำหนดแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่บริเวณไทยแลนด์ริเวียรา
งบประมาณ	30,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา ในส่วนที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐและในส่วนที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน มีลักษณะการดำเนินงานแบบต่างฝ่ายต่างทำ การขาดการบูรณาการและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการกำหนดแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทำให้สิ่งแวดล้อม การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการกำหนดแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
วัตถุประสงค์	เพื่อบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการกำหนดแผนการท่องเที่ยวในบริเวณไทยแลนด์ริเวียรา
แนวทางการพัฒนา	1. ประชาสัมพันธ์การจัดประชุมสัมมนาและส่งหนังสือเชิญไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน 2. ดำเนินการจัดสัมมนาเพื่อกำหนดแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้ความสมดุล
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 3
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมจัดการด้านการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
งบประมาณ	40,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	เนื่องจากปัจจุบันพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย หนึ่งในนั้นคือการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งในบางชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้กับชุมชนและท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวให้กับชุมชนและท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา	ดำเนินการจัดอบรมการจัดการด้านการท่องเที่ยวเพื่อนักท่องเที่ยวครอบคลุมพื้นที่ของ 4 จังหวัดในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียรา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 4
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมขีดความสามารถของชายหาดในการรองรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียราอย่างยั่งยืน
งบประมาณ	45,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งขาดการประเมินว่ามีความจุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ว่าสามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด ในช่วงเวลาที่กำหนด หากไม่มีความพร้อมด้านต่างๆ จะทำให้ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	พื้นที่ย่อยบริเวณที่ 1 (หัวหิน) บริเวณที่ 2 (ประจวบคีรีขันธ์) บริเวณที่ 3 (ชุมพร และระนอง)

แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 5
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมขีดความสามารถของการท่องเที่ยวด้านนิเวศ หรืออุทยานแห่งชาติในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์อย่างยั่งยืน
งบประมาณ	45,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	สำนักอุทยานแห่งชาติ
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งขาดการประเมินว่ามีความจุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใด ในช่วงเวลาที่กำหนด หากไม่มีความพร้อมด้านต่างๆ จะทำให้ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้
วัตถุประสงค์	เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวด้านนิเวศ หรืออุทยานแห่งชาติในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	อุทยานทุกที่ในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์

แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณค่าสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 6
ชื่อโครงการ	โครงการความร่วมมือบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเล
งบประมาณ	45,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งขาดการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดี ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวมีความเสื่อมโทรม ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้าง ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คงอยู่ต่อไปและรวมไปถึงการกำหนดกลไกที่จะนำไปสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
วัตถุประสงค์	เพื่อสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเล
แนวทางการพัฒนา	จัดสัมมนาเพื่อสร้างความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการหาแนวทางในการบริหารทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลให้คงอยู่อย่างยาวนาน
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	พื้นที่ย่อยบริเวณที่ 1 (หัวหิน) บริเวณที่ 2 (ประจวบคีรีขันธ์) บริเวณที่ 3 (ชุมพรและระนอง)

แผนงานส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ภาพลักษณ์ใหม่	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์อย่างสร้างสรรค์ สู่มูลค่าทางการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการ ที่ปรากฏใน แผนพัฒนา	ลำดับที่ 7
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางทะเล
งบประมาณ	45,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและ เหตุผล	ปัจจุบันในพื้นที่ที่มีการท่องเที่ยวทางเรือในรูปแบบต่างๆ แต่ยังไม่มีความชัดเจนของเส้นทาง ท่องเที่ยวทางทะเล และขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในบางพื้นที่ หากมีการพัฒนา เส้นทางท่องเที่ยวทางทะเลที่ชัดเจน จะทำให้สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเล และ ช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา และพื้นที่ เชื่อมโยงให้เพิ่มมากขึ้น โครงการส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางทะเลจะเป็น เครื่องมือสำคัญต่อการเชื่อมโยงให้เส้นทางท่องเที่ยวและสร้างสามารถสร้างนักท่องเที่ยว คุณภาพเข้าสู่พื้นที่เป้าหมาย
วัตถุประสงค์	เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา และพื้นที่เชื่อมโยง
แนวทางการ พัฒนา	ศึกษาเพื่อกำหนดเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา และพื้นที่ เชื่อมโยง
สถานภาพของ โครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของ โครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนิน โครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนิน โครงการ	พื้นที่ย่อยบริเวณที่ 1 (ปราณบุรี) บริเวณที่ 2 (บางสะพาน) บริเวณที่ 3 (ชุมพร/เขาเต่าสุ ราษฎร์ธานี)

แผนงานการฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับแหล่งท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสูงอย่างยั่งยืน
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 8
ชื่อโครงการ	โครงการศึกษาเขตอนุรักษ์ทางทะเลเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา
งบประมาณ	45,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันในพื้นที่เขตอนุรักษ์ทางทะเลหลายแห่ง เช่น เขตอนุรักษ์ทางทะเลเพื่อให้ปลาหูวางไข่ เป็นต้น แต่ยังคงขาดเขตอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ในหลายพื้นที่มีการบุกรุกทำการก่อสร้างในเขตพื้นที่ชายหาดทำให้พื้นที่ชายหาดเสื่อมโทรม หากไม่มีการกำหนดพื้นที่ที่ชัดเจนอาจทำให้ทรัพยากรที่มีถูกทำลายไป
วัตถุประสงค์	เพื่อกำหนดเขตอนุรักษ์ทางทะเลเพื่อการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	ศึกษาเพื่อกำหนดเขตอนุรักษ์ทางทะเลและชายฝั่งเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	พื้นที่ย่อยบริเวณที่ 1 (ปราณบุรี) บริเวณที่ 2 (บางสะพาน) บริเวณที่ 3 (ชุมพรและระนอง)

แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริการและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการมาตรฐานและความปลอดภัยการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการ
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 9
ชื่อโครงการ	โครงการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว การกำหนดความร่วมมือด้านความปลอดภัย การเตือนภัยตลอดจนการช่วยเหลือ
งบประมาณ	60,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว/กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
หลักการและเหตุผล	จากสภาพแหล่งท่องเที่ยวภายในพื้นที่ไทยแลนด์ริเวียรา ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีการกระจายตัวอยู่ทุกพื้นที่ในไทยแลนด์ริเวียรา ตลอดจนหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบในด้านความปลอดภัย การเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่มีอยู่หลายหน่วยงาน หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านความปลอดภัย การเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานเฉพาะในพื้นที่ที่ดูแลรับผิดชอบขาดการประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ข้างเคียงหรือหน่วยงานอื่นๆ ช่วยเหลือที่ดูแลรับผิดชอบด้านความปลอดภัย การเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่เดียวกันการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเพื่อการประสานความร่วมมือในด้านความปลอดภัย การเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
วัตถุประสงค์	เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือในด้านความปลอดภัย การเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา	1. จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System) เพื่อการเตือนภัยและการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัดในเขตไทยแลนด์ริเวียรา 2. ดำเนินการสร้างเครือข่ายหน่วยงานของรัฐ เอ็นจีโอและหน่วยงานของเอกชนในการแจ้งและรับข้อมูลจากศูนย์เตือนภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	1 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง

แผนงานการส่งเสริมการลงทุน	
กลยุทธ์	กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ มาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยว
ลำดับที่โครงการที่ปรากฏในแผนพัฒนา	ลำดับที่ 10
ชื่อโครงการ	โครงการกำหนดมาตรฐานการพัฒนา รีสอร์ท โรงแรม ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตก
งบประมาณ	20,000,000 บาท
หน่วยดำเนินการ	กรมการท่องเที่ยว
หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์มีรีสอร์ท โรงแรม และที่พักเป็นจำนวนมาก แต่การจะยกระดับรีสอร์ท โรงแรม และที่พัก เพื่อให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวระดับ High-End ในอนาคตจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานการบริการ การบริหารและจัดการ ดังนั้นแนวคิดการพัฒนาจึงเน้นการส่งเสริมมาตรฐานเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยว High-End ในอนาคตในพื้นที่ไทยแลนด์รีเวียร์ โครงการกำหนดมาตรฐานการพัฒนา รีสอร์ท โรงแรม ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกจะนำไปสู่การสร้างมาตรการเพื่อการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการด้านที่พักได้เห็นถึงความสำคัญและส่งเสริมมาตรฐานการท่องเที่ยวมากขึ้น
วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาแหล่งที่พักในการรองรับนักท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล
แนวทางการพัฒนา	ทำการศึกษาเพื่อกำหนดมาตรฐานการพัฒนา รีสอร์ท โรงแรม ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตก
สถานภาพของโครงการ	โครงการใหม่
ประเภทของโครงการ	พัฒนา
ระยะเวลาดำเนินโครงการ	2 ปี
สถานที่ดำเนินโครงการ	พื้นที่ในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

บรรณานุกรม

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ พ.ศ. 2551-2560**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **สถานการณ์ท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2556-2559**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **สถิตินักท่องเที่ยวชาวไทย-ชาวต่างชาติ ประจำปี 2016**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **สรุปสถานการณ์นักท่องเที่ยวชาวไทย-ชาวต่างชาติ 2016**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2553). **ปรากฏการณ์แนวปะการังฟอกขาว**. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **สถิติด้านการท่องเที่ยวปี 2560**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2551). **พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงคมนาคม. (2559). **ระบบขนส่งสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวจากกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: กระทรวงคมนาคม.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). **ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2560-2564**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **สรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมชม และรายได้จากผู้เยี่ยมชม 2561**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- โครงการชลประทานจังหวัดเพชรบุรี. (2561). **อ่างเก็บน้ำที่สำคัญในจังหวัดเพชรบุรี**. เพชรบุรี: โครงการชลประทานจังหวัดเพชรบุรี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). **จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย จำแนกตามที่พักแรม พ.ศ. 2552-2560**. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. 2561-2564)**. เพชรบุรี: สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี.
- สำนักงานจังหวัดชุมพร. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ. 2561-2564)**. ชุมพร: สำนักงานจังหวัดชุมพร
- สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ประจวบคีรีขันธ์: สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานจังหวัดระนอง. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2561-2564)**. ระนอง:
สำนักงานจังหวัดระนอง.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (2559). **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2561-2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย.
- สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน. (2561). **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน 2561-2564**. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง. (2561). **แผนยุทธศาสตร์ภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2**. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2518). **พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2535). **พระราชบัญญัติการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2507). **พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.

โครงการจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนา
การท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera)
สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา